

明日、
ボクは **死**
Tomorrow, I will die. You will
キミは
生き返る。

~Sunrise & Sunset Story~

藤まる
Fujimaru
Illustration: H₂SO₄

Mục lục

[Chương 1: Hôm Nay, Ta Tại Ruộng Dừa Hấu Bên Trong, Trí Nhớ Biến Mất](#)

[Chương 2: Ngày Hôm Qua, Người Đối Với Người Quấy Rối Tình Dục, Ta Bị Dẫn Độ](#)

[Chương 3: Hôm Nay, Sexy Dream Anh Dũng Chiến Đấu, Người Trở Thành Anh Hùng](#)

[Chương 4: Hôm Nay, Ta Cuộc Hẹn Rồi, Nói Thực Ra, Tim Đập Như Hươu Chạy](#)

[Chương 5: Hôm Nay, Ta Gặp Hấn. Hấn Quyết Ý Báo Thù](#)

[Chương 6: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Mà Đem Người Phục Sinh](#)

[Chương 7: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Vì Cùng Người Tương Kiến](#)

[Chương 8: Hôm Nay Ta Chọc Người Tức Giận, Người Muốn Trả Thù](#)

[Chương 9: Hôm Qua Thiên Muội Muội Thu Được Tỏ Tình](#)

[Chương 10: Hôm Nay Ta Đi Du Lịch, Người Loạn Đùa Nghịch Tính Tình](#)

[Chương 11: Ngày Hôm Qua Người Và Nàng Gặp Nhau](#)

[Chương 12: Hôm Nay Chúng Ta Cùng Một Chỗ Xem Pháo Hoa](#)

[Chương 13: Ngày Mai Ta Sẽ Chết Đi, Người Nói "Ta Đã Trở Về "](#)

[Chương 14: Tổng Có Một Ngày Ta Sẽ Ôm Chặt Người, Ta Tuyệt Không Buông Bỏ](#)

[Phụ Chương: Yukiko, Truy Tìm Hoa Hoa Ca Ca Đặc Biệt Người](#)

[Chương 15: Hôm Nay Ta Muốn Viết Thư, Người Làm Tổng Biên](#)

[Chương 16: Hôm Nay Ta Ngồi Tàu Điện, Hấn Ở Nơi Nào?](#)

[Chương 17: Hôm Nay Ta Phải Hoàn Thành Nhiệm Vụ](#)

[Chương 18: Ngày Mai, Nàng Sẽ Chết Đi, Hấn Đem Trọng Sinh](#)

[Chương 19: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Đem Người Trọng Sinh](#)

[Chương 20: Ngày Mai, Ta Sẽ Còn Sống, Vì Tìm Kiếm Người](#)

[Phụ Chương: Lễ Giáng Sinh, Yukiko Trở Thành Ông Già Noel](#)

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Hôm Nay, Ta Tại Ruộng Dừa Hấu Bên Trong , Trí Nhớ Biến Mất

Máu chảy không ngừng.

Hôm đó, cô gái ấy chết trước mặt tôi.

Mưa vẫn rơi, thấm ướt cơ thể giờ đã bất động.

Cái bi kịch nhỏ, ở một góc phố nhỏ không tên này, vẫn thu hút được một đám đông người hiếu kỳ.

Mọi người tò mò vây quanh, từng hạt mưa nhỏ đọng lại trên chiếc xe cấp cứu, bên cạnh đó mờ hồ bóng dáng của một chiếc xe cảnh sát.

Còi xe cảnh sát lẫn át các tạp âm khác, khí thế hung hãn mà rung động đêm tối tưởng chừng như tĩnh lặng này.

Không lâu sau , dưới cơn mưa tuôn xối xả, tất cả đều bị cuốn đi rồi.

Cuối cùng còn đọng lại, chỉ là những vệt máu của cô gái xấu số kia.

Những vệt máu dài , mặc cho mưa gột rửa, vẫn lưu lại nơi đây.

Không cách nào trở về đến cuộc sống thông thường - tôi, nhặt lên quyển sổ tay rơi cạnh bên chân.

Đó là một quyển sổ tay học sinh đỏ thẫm, ướt đẫm một thứ hỗn hợp giữa nước mưa và máu.

Ảnh chụp bên trong đã muốn hư hại đến mức không rõ rồi, chỉ có tên gọi là còn có thể miễn cưỡng đọc được.

Yumesaki Hikari.

Đó là tên của một cô gái đã không còn trên cõi đời này.

Cái tên gọi đã từng chứa đựng một tương lai lóng lánh với bao ước mơ tươi đẹp.

Chỉ là, cái tương lai này đã không thể thực hiện được nữa rồi.

Câu chuyện cuộc đời cô, đã dừng lại vĩnh viễn tại đây.

Bởi vì, cô ấy --.

"Dùng một nửa tuổi thọ của người"

Tôi bất ngờ ngẩng đầu lên.

Có một người đứng trong bóng tối.

Hắn mặc đồ đen toàn thân, trông vô cùng khả nghi.

Hắn tuy không mang dù nhưng người thì vẫn khô ráo đến lạ.

Khi hắn cất lời, giọng của hắn cũng khô khốc không kém. Như một cái cây héo úa đang chờ chết. Hắn nói với tôi.

"Một nửa tuổi thọ của người đổi lấy sinh mạng cô ta? "

Tên kia như là nín cười mà nói.

Tôi đáp.

"Đến đây mà lấy"

Tôi, có một điều vẫn muốn hỏi cô ấy.

Tại cái khoảnh khắc sắp biến mất khỏi thế giới này, cô ấy đang nghĩ gì. Cô ấy nghĩ như thế nào về cái thế giới thực tại tàn khốc này.

Chương 1: Hôm nay, tôi ở bên trong ruộng dưa hấu, mất trí nhớ

"Tôi bị mất trí nhớ!?"

"Cả đêm cuồng hoan với bạn gái đến mức quên hết mọi chuyện luôn sao? Hèn chi người ta nói em là lưu manh"

"Đừng đùa, tôi bị mất trí nhớ thật đó!"

"Lại nữa, em gọi tôi một tiếng cô không được hả? Hèn chi người ta nói em là lưu manh"

"Đừng giỡn nữa, tôi đang rất nghiêm túc đó. Tôi! Bị! Mất! Trí! Nhớ!"

"Thiệt là, cái mặt em, nó vừa dài vừa hung ghê vậy đó. Hèn chi người ta-- "

"Này, đủ rồi đó!!"

Hôm nay là thứ hai.

Không, không, là thứ ba mới đúng.

... Có lẽ.

Tại tôi nhớ hôm nay hẳn là ngày đầu tiên mình tới trường trong tuần này.

Tôi đang ngồi trong phòng y tế trường nói chuyện với bà cô y tế và đây là điều duy nhất mà tôi dám chắc, những thứ khác thì vẫn còn rất mơ hồ.

"Vậy thì, Sakamoto-kun, em mất kí ức trong khoảng thời gian nào."

Higumo-sensei gọi thẳng tên tôi.

Giờ đang là mùa xuân mà bỏ lại chơi nguyên cái áo khoác trắng, choàng thêm cái khăn quàng xanh nữa. Bộ bà không phân biệt được thời tiết sao?

Nói thật, Higumo-sensei có vóc người rất gợi cảm, với đủ mọi đường cong cần thiết, lại thêm khuôn mặt đẹp nữa, nên bà luôn được coi là biểu tượng sắc đẹp trong mọi cuộc tán dóc của nam sinh trường này. Lúc này, bà đang cố tình nói lỏng cổ áo, còn gác chéo đôi chân thon thả của mình lên nữa, nhìn giống y như đang khiêu khích tôi vậy. Bất quá, với một người tôn trọng tác phong kỷ luật như tôi thì điều này chả có ý nghĩa gì. Bởi vậy bà cũng đừng dựa bộ ngực đó qua đây, cũng đừng khoe cặp đùi nữa. Nói thì nói vậy thôi chứ thẳng này còn đang dậy thì đó.

Gió xuân theo cửa sổ lùa vào, khẽ vuốt qua tóc tôi. Căn phòng ngập tràn không khí tươi mới.

"Tôi hoàn toàn không có trí nhớ của ngày thứ hai. Chỉ nhớ ngủ vào tối chủ nhật, mở mắt ra là chả nhớ gì cả.

"Lúc tỉnh lại, em ở đâu?"

"Bên trong ruộng dưa hấu"

". . . A..."

Cũng không trách được, tôi cũng tự hiểu được, những lời vừa rồi là vô cùng dị thường. Ác nghiệt thay, nó lại là sự thật.

Chuyện hay còn ở phía trước bà cô ơi.

"Nửa tỉnh nửa mê, tôi về nhà tắm rửa. Phát hiện mình đã bị muộn, đành thay đồ tới trường. Lúc đấy tôi liền phát hiện ra chuyện lạ, chả hiểu sao thứ hai nó biến thành thứ ba rồi, quá ảo??

"Cô có ý này, hay là tối thứ hai, em đã chuồn ra ruộng dưa định tắm tiên"

"Cô đùa tôi à!"

"Sau khi tôi đi ngủ vào tối chủ nhật, tỉnh lại thì ở bên trong ruộng dưa rồi. Đi tới trường học liền phát hiện hôm nay chẳng biết tại sao là thứ ba. Tôi cũng không biết phải diễn tả thế nào cho cô hiểu cả"

"A cô biết rồiEm ngủ quên? Không hồ là trường học đệ nhất lưu manh"

"Không có!!

"Như vậy, Em nhậ xin, quắc cả ngày thứ hai? Không hồ là trường học đệ nhất lưu manh"

"Không có"

"Hừ mặt em vừa dài lại vừa hung tợn a. Không hồ là trường học đệ nhất --"

"Đùa có chừng có mực thôi. Nói nữa tôi đánh bà à"

Tôi trợn mắt, nhìn chăm chăm vào cái bà cô đang cố tình cà khía kia.

Cái bộ dạng ngu ngốc giả vờ này của bà, coi mòì được tội học sinh khoái lăm, nhưng mà cho tôi miễn đi. Nói thật lòng, tôi cũng chả muốn đi nhờ bà cô cà lơ phất phơ này tư vấn đâu. Cơ mà, so với việc đút đầu vô bệnh viên, hô to "Nè bác sĩ, tui mất trí nhớ rồi", thì ngồi đây với bà tốt hơn.

"A..., Nhưng là, em có chắc là mình không nhớ nhầm ngày chủ nhật thành thứ hai không"

"Tôi bảo đảm"

Tôi hiểu bà muốn nói gì. Nhưng mà tôi dám chắc là mình không lăm.

Bởi thế tôi mới phải lết xác tới nhờ cái thể loại giáo viên cà lơ phất phơ như bà đây này.

"Cô nghe cho kỹ nhé. Sáng nay tôi nghe mẹ kể lại rồi. Hôm qua, vừa tỉnh lại, tôi đã phóng tới trước gương. Vừa nhìn vào là mặt biến sắc, vừa la làng la xóm, vừa chạy thẳng ra khỏi nhà, vẫn còn mặc đồ ngủ. Sau đó thì biệt vô tăm tích. Nhưng là, tôi lại chẳng nhớ nổi bất cứ chuyện gì vừa kể. Nói cách khác....."

". . ."

". . ."

Cả hai chột nhìn nhau, không nói nên lời.

"Đây là do em soi gương thấy mình "đẹp" quá đó ."

"Đã đủ rồi, dừng lại đi! Cô thích phiạ thế à? !"

Higumo cười khúc khích. Bà rớt cuộc cũng dùng ánh mắt nghiêm túc mà nhìn tôi.

"Ừ, cô nghĩ là em nói thật"

Bỏ lại gác chân lên, dùng ngón trỏ đặt lên môi mà thì thầm.

"Đúng là mất trí nhớ đấy"

Mất trí nhớ.

Tuy tôi không muốn xác nhận, Nhưng cũng chả còn khả năng nào khác.

"Ừ, mất trí nhớ"

Higumo một tay nghịch tóc, cuối đầu như suy nghĩ điều gì. Rồi nói nhỏ.

"Tuy nói là mất trí nhớ, Nhưng cũng có nhiều loại mất trí nhớ. Từ kiểu cổ điển thường thấy trong phim như "Em là ai. Em đang ở đâu". Cho tới loại như "Cho tới lúc em đẩy Higumo sensei lên giường, Em đều nhớ đấy" vân vân. Trường hợp của em rơi vào tình huống thứ hai nhỉ?"

"Ừ, nhất định là như vậy"

"Em thừa nhận đẩy cô lên giường nha"

"Quay về chính đề đi."

Trí nhớ của tôi cũng không hoàn toàn mất đi, chứng cứ tụt là. Thôi để tôi tự giới thiệu lại cho dễ thuyết phục vậy.

Tên của tôi là Sakamoto Akitsuki.

Học tại trường THPT Sakurahime. Đang học năm hai.

Gia đình 4 người. Cha mẹ, tôi, và một cô em gái.

Cao một mét tám lăm, nặng bảy chục ký

Tôi có cùng ngày sinh tháng đẻ với thần tượng bóng đá yêu thích.

Sở thích là đi viếng đền thờ vào mỗi dịp hè và thu.

Tôi trời sinh mặt mũi dữ tợn, nhờ vậy, người ta phong cho tôi danh hiệu bất lương

Tôi không có bạn bè, trong lớp không ai dám tới gần. Mỗi lần sắp chỗ đầu năm, tôi đều có thể thấy được bộ mặt như đũa đám của con nhỏ bàn kế bên.

Từ tiểu học lên cấp 2, rồi lại cấp 3, tôi đều phải chịu sự kỳ thị vô cớ này. Dần dần, tôi cũng đâm chán nản, trở thành một thằng lưu manh thật sự. Bạn học cùng lớp, hàng xóm, giáo viên, nói tóm lại là mọi người trên trái đất này luôn xem thường tôi. Hai năm trước, ngay cả cô em gái yêu quý cũng bắt đầu bảo tôi "Cái đồ phế vật này, chớ nói chuyện với tui". Tất cả mọi người đều trông mặt mà bắt hình dong. Được rồi, thằng này cũng cóc cần quan tâm mấy người nghĩ gì nữa

"Ừ, Ấy cha, Akitsuki kun, em đang khóc a"

"Thằng nào khóc! Nói nữa tôi giết bà đó!"

"Ha ha, Lại nữa"

Higumo ngừng nhàm chán vấn đề, ngáp một cái.

Thật là, hóa ra trên thế giới này, vẫn còn tồn tại một người có thể ngáp ngắn ngáp dài một cách tự nhiên thoải mái khi đang nói chuyện với người khác vậy sao.

"Mất ký ức sao. Nhưng mà, hiện giờ chúng ta cũng có làm được gì đâu. Cũng có thể là não em có vấn đề gì rồi, em đến bệnh viện khám xem sao?"

"Không, bệnh viện thì thôi đi"

Tôi không muốn làm rùm beng chuyện này lên.

"Em đúng là một tên nhóc cứng đầu mà . Thôi được rồi, vậy trước tiên, cô với em thử quan sát tình hình một thời gian rồi tính tiếp"

"Quan sát tình hình sao..."

Sự tình hoàn toàn không giải quyết được. Mà thực tế là có muốn cũng chả được.

Chắc, không có biện pháp sao.

Tôi chán nản mà đứng dậy.

"Thôi chào cô. Chắc tôi sẽ còn trở lại"

"A, đúng rồi. Akitsuki kun"

Ừ? Nghe được thanh âm mệt mỏi của Himugo, tôi quay đầu lại.

"Tóc em dài quá? Như vậy là trái với nội quy trường học rồi. Hay là cắt tóc đi cho nó đẹp trai hơn"

"... Tôi là lưu manh, chả sao đâu"

"Không hổ là lưu manh. Hoan nghênh lại đến, lúc nào cũng OK"

Ghê tởm, tôi lại phải lết xác tới đây sao.

Tôi chặc lưỡi liếc xéo bà cô sexy đang hai tay ép ở trước ngực này, sau đó khí thế hung hăng mà đóng cửa lại.

Tôi lại phải lê bước trên cái hành lang chói nắng này.

Tiết trời trong vắt, khác hẳn với ngày mưa hôm qua.

A, không đúng. Là hôm kia. Tôi cóc biết hôm qua trời thế nào đâu.

Trời thì nóng phờ cả người. Bây giờ là nghỉ trưa nên trên hành lang tràn đầy học sinh đang cười nói.

Tôi đã muốn lên năm hai được mấy ngày rồi.

Trên hành lang, cả chục nhóm học sinh đang tụm năm tụm ba tán dóc.

Dĩ nhiên, cái này không quan hệ gì đến tôi, muốn nói tôi đang làm gì, chính là đang cố gắng đừng vừa đi vừa ngáp ngáp dài thôi.

Tôi thở dài ảm đạm, mở cửa phòng học.

Tất cả bạn học liền ngược lên nhìn.

Bất quá, vừa thấy mặt tôi, chúng nó đều quay mặt qua chỗ khác rồi..

"Ha. . ."

Chỗ ngồi của tôi ở hàng cuối cùng- chính giữa.

Tôi chán nản chống tay lên má, thờ thẩn mà chờ thời gian trôi. Ai đó tới bắt chuyện cái cho đỡ chán coi.

"Chuyện Mariko kể có thật không vậy?"

"Ừ, hình như là thật. Nhỏ bị một thằng lưu manh nào đó ở lớp 3 đeo theo.

Hà hà, dĩ nhiên là không ai muốn tới nói chuyện với tôi rồi. Thế thì thằng này đành phải nghe lén mấy người cho đỡ buồn vậy.

"Sợ thật . Nếu giáo viên nghiêm khắc hơn tí thì được rồi"

"Vô dụng thôi, giáo viên có biết cũng chỉ tỏ sợ thêm thôi. Nói nào xa, ngay ở lớp mình -- "

Lúc này, giọng của cô nàng bỗng hạ thấp hẳn đi.

Đang nói tôi sao?

Để tôi thanh minh trước, tuy người đời gọi tôi là lưu manh, nhưng tôi cũng chưa có gây gỗ, phá rối gì ai bao giờ.

Chẳng nhẽ, sống cũng là một cái tội sao?

Nếu nói vậy thì không có biện pháp rồi. Muốn tôi chết luôn à?

"Chậc"

Tôi chậc chậc lưỡi một cách vô thức, lập tức, cảm thấy bất an.

Đúng như dự đoán, mấy nhỏ bàn bên chợt run bần bật, đứng bật dậy, chạy đến góc phòng.

Mấy nhỏ đứng vai kề vai, hoảng sợ mà khom người, len lén nhìn về phía tôi tựa như đang muốn hỏi lỗi vậy.

Tôi chỉ vừa thoáng đánh mắt nhìn một cô nàng tóc thắt bím. Cô ta liền lấy tốc độ như tia chớp mà lẩn ra xa. Hừm, tôi mới là người đang muốn khóc đây mấy cô nương ạ.

"Khốn thật."

Thở dài, tôi gục đầu lên bàn, mắt nhắm nghiền. Thời gian trôi qua lẹ lẹ giùm cái.

Tôi vẫn nằm giận dỗi như thế cho tới hết giờ học. Không một bạn học nào, kể cả giáo viên muốn tới gọi tôi dậy. Thế là thôi đành đâm lao thì phải

theo lao, vai thì đau nhưng vẫn cứ phải úp thôi.

Đúng là một ngày mệt mỏi.

Sau khi về đến nhà, mẹ tôi lại tức giận chất vấn "Mày trốn đi đâu cả ngày hôm qua đó!". Vì vậy tôi đáp lời "Kệ con, không phải chuyện của mẹ đâu!"

Hừ, câu này nghe y như bọn trẻ trâu đang thời nổi loạn vậy. Mẹ này, thật ra con không muốn thế đâu. Con cũng muốn làm con ngoan trò giỏi lắm, mà cuộc đời không cho con cơ hội thôi.

"Ồ"

"Nhaaa"

"Em về rồi à"

"Gì thế? Tránh xa tui ra đồ phế vật!!!!"

Con bé giận dữ thét vào mặt tôi. Mắt nó nhìn thẳng về phía hành lang như thể tôi không tồn tại đối với nó vậy.

Đó là Sakamoto Yukiko, em gái của tôi. Qua mùa xuân năm nay thì nó sẽ tốt nghiệp cấp 2. Nó thừa hưởng hầu như toàn bộ gen trội từ mẹ: vóc dáng nhỏ nhắn xinh xắn cùng một khuôn mặt có thể làm rung động bất cứ tên lolicon nào. Giữa nó và tôi, như trời và đất, không hề có điểm tương đồng.

Nếu nó từ bỏ được cái tật ăn nói ngang ngạnh thì còn nhiều chàng theo đuổi lắm!

"Hôm nay đừng có lên cơn đại nữa đấy."

"Chuyện gì? Hôm nay?"

"Khỏi cần giả ngu. Mới hôm qua ông còn quậy banh chành ra kia"

"Ài. . ."

Nó nói ngày hôm qua. . .

"Yukiko!? Hôm qua em có gặp anh sao !"

"Hả? Gặp cái gì? Chẳng phải chung nhà sao-- "

"Ngày hôm qua anh làm cái gì? Em thấy hôm qua anh thế nào?"

Tôi chộp lấy hai vai của nó.

Người này ngày hôm qua dường như đụng phải tôi.

"Điên à . . .Đi mà hỏi chính mình ấy!"

"Đừng nói nhảm, mau nói cho anh biết! Anh muốn biết em nghĩ gì về anh!"

(Dịch giả: anh là siscon sao?)

"Hả? Nghĩ, nghĩ thế nào? Cái này, nói như thế nào -- "

"Anh van em! Thành thật mà trả lời anh này! Hôm qua, em thấy anh thế nào."

". . .!"

Tôi nhìn thẳng vào mắt của Yukiko, dùng thái độ nghiêm túc chưa từng có mà hỏi nó. Chẳng hiểu sao, nó lại đỏ bừng cả mặt, miệng mấp máy.

"Thấy thế nào, cái này. . . Cái này, rất, vô cùng . . ."

"Thế nào?"

Nói cho nó rõ ràng, rành mạch ra chứ.

"Đều, nói tất cả, rất, vô cùng . . ."

"Này, em sao vậy? Bị sốt à"

Yukiko lặp ba lần nói không ra hơi, tôi đành áp tay vào trên trán nó.

Chắc là hành động của tôi khiến cho nó nổi điên hay sao. Nó xụ mặt xuống, nước mắt lưng tròng, hung hăng mà gạt phăng tay tôi ra.

"YAA.A.A ... bỏ, bỏ tay ra khỏi người tui, đồ cặn bã! !"

Nó hét lớn rồi chui ngay vào phòng, đóng sầm cửa lại.

Mẹ từ dưới lầu thét vọng lên " Mày làm gì nó đó?"

Tôi bực bội mà thét trả "Không có gì ,mệt quá", rồi cũng chui vào phòng,

Cái con Yukiko này, nó ăn nhằm cái gì vậy kìa. Trả lời anh mà một câu cũng không được sao?

"Thôi, kệ"

Tôi đem cặp sách ném tới trong góc, nằm dài lên giường.

Căn phòng yên tĩnh lại, lập tức một cơn buồn ngủ ập đến.

Thế nhưng mà, tôi bỗng nhớ về tai nạn ngày hôm đó. Tôi lại lục tục nhật cập lên.

"Hình như mình cất nó vào ngăn này"

Tôi lấy ra tờ báo vừa mua trên đường về.

A, đây rồi.

"Một nữ sinh trường THPT Takiou gặp tai nạn chết người "

Một dòng tiêu đề in đậm đập vào mắt tôi.

Đây là mục tin địa phương. Tôi hiếm khi đọc báo hay xem TV .
Nhưng chỉ có cái tin này thì tôi không thể bỏ qua.

"Tên cô bé là 'Yumesaki Hikari' "

Tôi mở ngăn kéo bàn học, lấy ra một quyển sổ tay học sinh. Vì để tránh làm hư quyển sổ, tôi nhẹ nhàng mà lật từng trang. Sau đó đã tìm thấy cái tên đó, nó nằm ngay cạnh tấm hình chân dung đã không còn thấy rõ.

Tôi nhớ tới chuyện ngày hôm qua, không đúng, hôm trước.

Cô gái kia , đã chết trong mưa.

Nói thực ra, tôi cũng không muốn nhớ chuyện khủng khiếp như vậy.
Cũng còn may là người ta đã đắp chiếu thi thể rồi. Tôi chả muốn nhìn thấy vẻ mặt méo mó khi chết của mấy người chết vì tai nạn chút nào đâu. Đừng nói chi đây lại là vẻ mặt trước khi chết của một cô nữ sinh

Thế nhưng mà .

- Dùng một nửa tối thọ của người. . . .

Cái giọng nói khô khốc kia vẫn khắc sâu vào trí óc tôi. Ánh mặt trời
luôn qua khe màn hẹp, chiếu thẳng vào mặt tôi.

Cái thẳng mặc đồ đen đó rốt cuộc là thần thánh phương nào.

Liệu hẳn có phải là một ảo ảnh trong mưa ?

Đầu óc tôi mụ mị tựa như vừa thoát khỏi một cơn ác mộng.

Tôi đã bảo hẳn, tuổi thọ của thằng này, thích thì cứ lại lấy mà dùng. Nhưng mà, loại chuyện này làm sao mà xảy ra được. Thực tế là, báo cũng đã đăng tin về cái chết của cô gái ấy

Cô ấy chết thật rồi.

Tên kia chẳng qua là một ảo giác trong mưa mà thôi

Bởi vì tôi đã tận mắt nhìn thấy giây phút cô bé bị xe đâm phải, mà bị trùng kích. Vì vậy nên tôi mới bị sốc cả ngày thứ hai, không nhớ được điều gì.

"Thế nhưng mà, có thật là như vậy không?"

"Thật kì quái... "

Tôi không tự chủ mà nghĩ ngợi lung tung. Không, mọi chuyện chỉ có vậy, tôi không bị gì cả.

Tôi liếc nhìn quyển sổ tay một lần nữa. Tôi phải sắp xếp thời gian đi trả lại thôi.

Tôi thở dài.

Nếu cô gái ấy đã chết thì quyển sổ này cũng tính là di vật đây. Tốt nhất là nên đem trả cho người nhà của cô. Cho dù tôi có giữ lấy, cũng để làm gì kia chứ!

Thế nhưng mà.

Tôi không có dũng khí đem trả lại nó.

Bởi vì, bên trong quyển sổ này--.

(chú thích: dịch đúng nha các bạn, Bên trong cuốn số có một nội dung nào đó mà các bạn sẽ từ từ khám phá =)))

". . . Chậc"

Tôi ngược nhìn ánh trời chiều, đứng dậy kéo rèm cửa. Rồi lại phoir cái thân lên giường.

Thôi kệ, chuyện đã tới nước này, muốn ra sao thì ra.

Không gian lần nữa chìm vào trong tĩnh lặng, chỉ còn lại tôi với tiếng thở cùng nhịp tim đều đặn của chính mình.

Tai nạn ngoài ý muốn sao?

Tôi lầu bầu lầu chót, rồi khép mắt lại.

Nếu bây giờ tôi ngủ đi, chuyện sẽ như thế nào đây.

Hay là lại bị mất trí nhớ

"Không có chuyện gì đâu"

Tôi thuận miệng tự an ủi bản thân. Sau đó ý thức nhạt nhòa dần trong bóng tối.

Tựa như tôi đang cố trốn chạy khỏi cái thực tại đã diễn ra hôm nay.

Không có chuyện gì đâu, nhất định không có chuyện gì đâu.

"Làm sao mà ổn được"

"Chờ một chút, hiện đang cao hứng nha. Cái otome game này coi vậy mà thú vị ghê"

Thứ tư.

Không đúng, là thứ năm.

Không, thứ sáu. . . Haiz, là thứ năm sao? Được rồi mặc kệ!

Bây giờ là 9 giờ sáng, tiết thứ nhất đã qua phân nữa. Tôi thì lại cúp học, mệt mỏi lê xác tới phòng y tế

Lý do thì đúng như mọi người đang nghĩ đây.

"Cô ơi cô, tình hình bắt đầu nghiêm trọng rồi. Tôi lại bị mất trí nhớ một ngày..... Cô tắt TV đi dùm cái'

"Chờ chút! Haha, thằng cha này giống em như đúc này. Tướng mạo- --
-----"

"Làm việc đi, cái bà này"

Tôi cứng rắn giật cái điều khiển, tắt TV đi.

Tôi quay mặt qua tròng mắt Higumo, đáp trả lại vẻ mặt giận dữ của bà, vô lực thả người xuống ghế

"Theo như bộ dạng lấm lem bùn đất của em thì..... Em lại ngủ ở bên trong ruộng dưa hấu sao"

"Ừ, lại ngủ nơi đó"

Lần này, tôi lại tỉnh dậy trong ruộng dưa. Hơn nữa, về vấn đề ngày.....

"Hôm nay là thứ năm"

"Ừ, thứ năm"

Tôi lại bị mất ký ức một ngày

"Ha ha. Tối hôm qua lao động hăng say quá mức phải không. Mất trí nhớ cũng là chuyện đương nhiên đấy. Em đúng là lưu manh mà"

"Làm sao bây giờ. Mọi chuyện tồi tệ lắm rồi . . ."

"Ấy chà, em không chỉ trích cô sao. . . ?"

Cái chuyện kinh khủng này lại phát sinh. Tôi lại mất trí nhớ, lại ngủ trong ruộng dưa.

"Cô thấy thế nào. Tệ hại không?"

"Cách mỗi một ngày trí nhớ sẽ biến mất, cô chưa từng nghe nói qua như vậy bệnh án. Em có đầu mối gì không? Tỷ như em là người nhân tạo chẳng hạn! "

"Người nhân tạo sao.. Hợp lý, thì ra tôi là người nhân tạo . . ."

"A, Ấy cha? Boke? Vừa rồi, em diễn manzai sao. . ."

(Manzai: hình thức diễn hài thoại truyền thống của Nhật, tự google để biết thêm chi tiết)

"Ha ha, như vậy a. Vốn dĩ tôi thậm chí còn không phải là con người sao "

"Thực xin lỗi, cô không giận nữa, nhanh tinh táo lại Akitsuki kun"

Higumo sensei chỉnh lại chiếc khăn quàng cổ, từ kệ sách lấy ra một quyển dày cộm.

Từ hôm thứ ba tới giờ, cô đã thử tìm hiểu qua một chút về các trường hợp mất trí nhớ. Nhưng trường hợp của em là hoàn toàn mới.

"Không có manh mối..... Nói cách khác, tôi đúng là người nhân tạo sao?"

"Cô đã bảo là cô xin lỗi rồi mà. Mà này, cô cũng đã tra ra chút ít manh mối rồi"

"Manh mối?"

Higumo dứt khoát gạt đầu, đem quyển sách vừa rồi mở ra, để lên bàn

Trong đó viết

DID - Dissociative identity disorder

"Đây là từ chuyên ngành, còn được gọi là "Đa nhân cách" đấy (MPD-Multiple Personality Disorder)"

Đa nhân cách.

Cụm từ này như tiếng chuông báo thức, vang dội trong óc tôi

Trong đây miêu tả là "Trong một số trường hợp hiếm gặp. Để bảo vệ tinh thần mình, con người có xu hướng chôn dấu đi những ký ức bi thương. Lúc này phần ký ức bị ẩn đi sẽ vì một lý do nào đó mà hình thành nên những nhân cách khác, dần dần sẽ biểu hiện ra bên ngoài. Giới khoa học gọi nó là _____"

"Đa nhân cách sao?"

"Chính xác"

Higumo sensei gạt đầu, vô ý thức mà mân mê cái ly quay trên bàn. Hình như trên ly có khắc chữ - "Sutera". Tên nghe cũng dễ thương ha. Ấy chết, lại để ý phải mấy thứ vớ vẩn.

"Em có đầu mối gì sao?"

"Không hề"

Nếu là như vậy, tôi thật muốn đem ký ức cả tuần nay cùng mở kiến thức vô dụng như cái tên vừa rồi đều chôn dấu hết.

"Tạm thời là vậy. Nhưng nếu tình hình còn tiếp diễn, em cần phải cẩn thận. Trong này cũng cảnh báo là nhân cách khác theo thời gian sẽ dần dần đậm thêm, thay thế chủ cách đó.

"---- Cái gì?"

Câu nói kinh khủng này khiến tôi sợ ngây người.

Chờ một chút, chờ một chút.

Cái quái gì, cái quái gì. Đang nói cái quái gì vậy.

"Đây chỉ mới là giả định của cô. Cô khuyên em nên đến bệnh viện kiểm tra thì tốt hơn"

". . ."

"Akitsuki kun?"

". . . Rõ ràng. . ."

"Akitsuki kun chẳng lẽ . . . Em đang khóc ư?"

". . . Tôi chỉ là phế vật . . ."

"Hả?"

"Rõ ràng vẫn còn rất nhiều điều tôi muốn làm."

"Tỷ như?"

"Tôi muốn sờ mó phụ nữ . . ."

"Em lưu manh thật đấy à"

"Ô ô ô . . . tôi là lưu manh. Vì sao tôi lại lưu manh thế này . . ."

". . . Bệnh giai đoạn cuối rồi đây"

"Khốn nạn . . ."

Sau đó, đầu óc hoảng loạn, trí nhớ tôi mơ hồ lên.

Tôi không nhớ được mọi chuyện diễn ra sau đó

Hình như là, Higumo sensei khuyên tôi đi bệnh viện. Nhưng lời bà cũng trôi tuột khỏi óc tôi rồi.

Tôi lững thững rời khỏi phòng y tế, thật mạnh mẽ mà mở cửa phòng học. Bọn bạn học đều bị tôi hù cho chết rồi, nhưng tôi cũng chả quan tâm, âm ỉ mà đóng cửa lại.

Lúc bấy giờ, trông tôi chẳng khác nào một con chó cụp đuôi cả, không biết được mình đang làm gì, và cần phải làm gì

Tôi lấy cặp, đi luôn ra khỏi trường.

Đầu óc quay cuồng, tôi lang thang trong một tiếng hờn .

Chợt nhận ra, thì tôi lại đi tới cái ruộng dưa ấy rồi. Tôi gục xuống đất mà khóc òa lên.

"Ô ô, oa oa oa oa oa oa oa oa oa oa "

Người qua đường nhìn tôi hốt hoảng.

Trời không một bóng mây.

Rồi trời lại sụp tối.

Sau khi khóc khô nước mắt, cuối cùng tôi cũng lết được về nhà

"Sao về muộn vậy. Quậy phá gì bên ngoài rồi"

"Anh đã về. Mẹ đâu?"

"Mẹ hôm nay vắng nhà. Nghe thùng chưa, mau nấu cơm tối đi. Hôm nay, Yukiko đang cao hứng nên phá lệ giúp cái thứ cặn bã như ông làm bếp đây này"

Ô, hôm nay con em ngỗ ngược của tôi mặc tạp dề sao ? Bất tri bất giác, tôi ôm chầm lấy nó

"Làm quái gì vậy"

Em gái tôi đây sao, ôi, cũng ra dáng thiếu nữ lắm rồi đây, chỉ có điều vài chỗ hơi béo thì phải.

"Làm gì nhìn chăm chăm người ta vậy. Buồn nôn chết được, quay mặt ra mau"

"Yukiko, Anh thật sự hạnh phúc khi có một người em gái như em "

"Sặc quái lạ"

"Anh xin lỗi em vì mọi chuyện đã qua"

"Ông bị điên hả!! Hay là não ngấm nước rồi? "

Tôi không kèm chế được, không câu nệ mà thể hiện tình yêu bộc phát của mình với em.

"Đồ đần! Ông, ông đang làm gì đó ? Anh hai à !"

"Cảm ơn em, Yukiko"

Tôi càng ra sức ôm chặt lấy nó

"Anh, anh hai . . ."

Tôi cứ ôm em như vậy trong chừng hai chục giây, mới chậm rãi mà buông ra. Mắt lấp lánh ánh sao, miệng mồm đầy dãi, em lao đảo chạy về phòng mình.

"Ghi, ghi ngay lên blog. . . Không được, tranh thủ lúc còn nóng mà sáng tác thôi"

Liên sau đó, cửa phòng Yukiko đóng lại

Blog? Đó là cái gì?

Thôi kệ, lời của Yukiko khiến tôi chợt nhớ tới một vật khác.

"Đúng rồi, nhật ký "

Tôi chạy vào phòng mình, khóa cửa lại.

Để cho cẩn thận, tôi kéo cả rèm cửa, chỉ mở đèn bàn. Trong bóng tối, tôi cầm viết lên.

Trên bàn, mở ra một quyển nhật ký còn mới cứng. Tôi thì đang chau mày, nhìn chăm chăm vào trang số trắng.

Tôi liền nghĩ xem mình nên viết gì ... mà thôi. Trường hợp này, tốt nhất là cứ nghĩ gì thì viết nấy, rồi cứ ra sao thì ra.

Cứ như thế, từng câu chữ cứ lần lượt hiện ra, Tôi cứ thuận đà mà phóng bút.

"Gửi cho cái thằng tôi khác

Chú cứ xem như đây là của di ngôn của thằng tôi này.

E hèm, chú có khỏe không? Hai ngày thứ hai và thứ tư vừa qua, chú dùng thân thể của tôi, cảm tưởng của chú thế nào. Ngon không ?

Nhưng mà, vậy là coi như chú chiếm luôn cơ thể của tôi rồi.

Thôi được rồi, chú cứ thoải mái. Tôi cũng không hối tiếc gì đâu.

Xin lỗi nhé, lời vừa rồi là nói dối đấy. Làm thế nào mà không tiếc được hử chú?

Nhưng mà, tôi cũng bỏ cuộc rồi. Dù gì thằng tôi đây cũng bị coi là phần tử ngoài phần xã hội rồi.

Tốt nhất là cứ đem thân thể này hiến tặng cho chú đi. Hy vọng chú sống tốt hơn tôi.

Nhưng mà, hy vọng chú giúp cho tôi một vài việc cuối thế này. Cũng đơn giản thôi chả nhiều nhận gì đâu.

Xin thay mặt tôi mà bảo vệ tốt Yukiko, cô em gái yêu quý của tôi.

Còn nữa, tôi mong chú thay mặt tôi mà chào từ biệt cha mẹ, cảm ơn bọn họ đã phí cơm phí sức mà nuôi tôi lớn được nhường này.

Vậy nha tất cả nhờ chú.

P.S: tôi cũng có chút quà mọn này tặng cho chú. Cũng chả có mấy, nhưng tôi có lưu một folder ẩn trong máy tính đấy nhé. Mật mã là "Ookihaseigi" (Chú thích : bươi là chân lý). Chú cứ từ từ mà tận hưởng.

"Thế nhé, gặp lại sau"

"Phù"

Sau khi viết xong ,vì để cho "hắn" dễ tìm thấy, tôi liền đem bỏ thẳng lên giữa bàn rồi.

Bất chợt, tôi lại thở dài.

Nhưng tôi đã quyết sẽ không hối hận.

Tôi tự cho mình quyết tâm, xoa xoa mí mắt rồi nằm vật ra giường.

Không, ít nhất tại ngày cuối, phải dùng cơm cùng Yukiko chứ.

Tôi liền thay đổi chủ ý, đi qua phòng bên gọi Yukiko xuống dùng cơm cùng.

Sau đó, tôi lại tắm một cái, rửa sạch mọi mơ hồ cùng lo lắng. Cuối ngày, tinh thần đã vô ưu vô lo, bắt đầu gà gật.

"Chào tạm biệt, có duyên sẽ gặp lại"

Ý thức của tôi liền tiến vào giấc ngủ.

Đêm nay, tôi ngủ đã chưa từng có đây.

". . . Thứ bảy"

Tôi tỉnh lại như thường ngày, liền mở điện thoại mà xem ngày tháng. Tôi lại nhảy mất một ngày thứ sáu rồi.

Chỉ có bất đồng là, hôm nay, tôi không có nằm trong ruộng dưa hấu.

Và lại.

"Đùa nhau à"

Sổ tay đặt ở trên bàn sách. Nhưng nó đã không nằm vị trí cũ nữa rồi.

Quyển sổ được đặt lên đế đèn, như là muốn gây cho tôi chú ý vậy.

Tôi cũng không còn thời gian mà lo nghĩ vẩn vơ.

Quá bối rối, tôi liền mở sổ ra.

Ở đó viết.

"..... Cái thằng đen thui khốn kiếp đó"

Tôi đã nhận ra.

Từ ngày đó trở đi, vẩn vơ trong đầu tôi, tiếng mưa nho nhỏ

"Một nửa, một nửa của hắn là như vậy sao"

Tôi như con rối đứt dây, như xe tăng đứt xích đánh mông cái phịch xuống.

Bây giờ, tôi nên khóc, hay nên cười đây.

Tôi lại nhìn từng con chữ tươi mới. Hai tay ôm lấy đầu.

"Gửi Sakamoto Akitsuki kun.

Ý bạn nói "thằng tôi khác"..... là chỉ mình sao ?

Yumesaki Hikari "

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ngày Hôm Qua, Người Đối Với Người Quấy Rối Tình Dục, Ta Bị Dẫn Độ

"Bị muộn rồi đến sao. . ."

Ta bị tiếng động lớn rầm rĩ chuông báo thức đánh thức, đầu óc một mảnh hỗn độn, không khỏi trong đầu đối hiện trạng phát ra một tiếng cảm thán.

Hiện tại đã qua tám giờ.

Cách đi học còn có 20 phút.

Đi tới trường học lên giá 30 phút.

"Cái kia rộng loại ngu vk nờ~. . ."

Hiện tại cho dù phàn nàn cũng vô dụng rồi.

Vậy mà đột nhiên đem túi sách. . . Ồ? Túi sách đâu này?

"Tại sao phải ở loại địa phương này a!"

Ta đem đã muốn hy sinh túi sách theo giường cùng vách tường ở giữa thu hẹp trong khe hở cứu ra, tra nhìn một chút đồ vật bên trong.

"Tác nghiệp. . . Không làm "

"Bảng giờ giấc. . . Không có sắp xếp "

"Đồng phục. . . Ta xem một chút. . . Tại nơi nào a!"

Ta không khỏi phát ra gào thét, đón lấy liền chú ý tới đồng phục chẳng biết tại sao bị tùy ý vứt bỏ tại trên sàn nhà. A - chịu đủ rồi.

"Akizuki, bữa sáng tốt rồi nha"

"À? Không ăn!"

"Cáp? Là người ngày hôm qua nói muốn ăn a!"

Mẫu thân dụng hơi tức giận thanh âm uổng trở về. Mẹ, ngày hôm qua hàng không phải ta à!

Ta thay xong quần áo, đem đặt ở trên bàn sách bút ký Bense tiến trong túi xách, cuối cùng chuẩn bị xong.

"A, fuck! Nếu như ta bị sensei dạy dỗ, đều là người lỗi!"

Ta đi dưới ánh mặt trời phổ chiếu trên đường đến trường, tự nhủ phát ra phàn nàn.

Thối lất phát thân thể phong như trước có chút lãnh, cảm giác áp đảo lỗ tai cùng cổ tóc so với ngày thường càng thêm an phận.

Thời điểm cách hai ngày sau, ta lần nữa vội vã chạy tới trường học, chỉ là điểm ấy đã làm cho cảm ơn trời đất.

Ta thở hồng hộc đột nhiên xông vào đang dạy phòng học, các học sinh ánh mắt trước sau như một mà tập trung đến trên người của ta."Tchh, a. . . Cái kia",

Ta đích thì thềm một tiếng về sau, chính là muốn xin lỗi, kết quả chẳng biết tại sao, ngược lại là sensei trước nói xin lỗi ta rồi, (vì cái gì à?).

Ta mang theo nghi vấn ngồi vào trên chỗ ngồi. Bởi vì ta đến mà phá hủy cái này bình thân bầu không khí, thật sự rất có lỗi với mọi người.

Ta xem chừng quăng hướng trên người ta ánh mắt đã muốn giảm ít đi không ít về sau, mới lén lút theo trong túi xách xuất ra số tay. Kỳ thật ta bản nghĩ trong nhà từ từ xem đây, Bất quá báii tên ngu ngốc kia ban tặng, ta đã không có cái kia nhân hạ rồi.

Cẩn thận từng li từng tí mà mở ra số tay về sau, liền thấy bên trong viết tên kia lưu lại tin tức.

"Cái kia chính là nói ta mượn nhờ mảnh tình tiên sinh khoa học viễn tưởng lực lượng nhập vào thân đến Sakamoto kun trên người của?"

"Đại khái a. Lại nói, mảnh tình tiên sinh là vị nào a "

Ta đem hồi phục ghi ở đây kia không hề khẩn trương cảm giác giữa những hàng chữ.

Tại cái đó ngày mưa.

"Dụng của người một nửa tuổi thọ đi cứu nàng a "

Ta chịu cái kia Hắc bào nhân bức bách.

Chỉ từ mặt chữ nhìn lại, ý tứ của những lời này là muốn ta dùng một nửa tuổi thọ phải trả giá, đi cứu Yumesaki Hikari. Ta là nghĩ như vậy đây, người bình thường cũng sẽ nghĩ như vậy a.

Nhưng mà, cái này là sai lầm.

Tuy nhiên ta không biết ta cùng Yumesaki Hikari trên người xảy ra chuyện gì, nhưng chúng ta bây giờ cách mỗi một ngày sẽ trao đổi một lần nhân cách.

Nói cách khác bên trong thân thể của ta ký túc lấy hai cái linh hồn, chúng lẫn nhau luân chuyển lấy tiếp quản thân thể của ta.

Nhân cách không có tiếp quản thân thể thời điểm tựu cũng không có lưu trí nhớ, cho nên của ta thực tế tuổi thọ giảm phân nửa rồi. Hắc bào nhân theo lời một nửa dường như chính là cái này ý tứ. Đây cũng quá khó hiểu đi à nha, cái này không phải là nửa lừa gạt sao! Cái này TM (con mụ nó) quá nhiên là một nửa đấy, ha ha ha ha ha, ha ha, a. . . .

Đầu tuần thứ bảy ta liền phát giác được chút này, vì vậy tại sổ tay trên cặn kẽ viết xuống chuyện này.

Tuy nhiên rất lo lắng Yumesaki Hikari cũng sẽ không tin tưởng, Bất quá đều ván đã đóng thuyền rồi, nàng cũng chỉ có thể đã tin tưởng. Kết quả, Yumesaki Hikari cũng không đặc biệt mà hoài nghi, nàng đem một ít muốn hỏi vấn đề ghi tại sổ tay trên. Một người trong đó vấn đề chính là câu nói mới vừa rồi kia. Tên là mảnh tình tên kia đại khái chính là cái Hắc bào nhân đi à nha. Đại khái là bởi vì ta tại sổ tay trên viết "Cái kia ăn mặc hắc bào thon gầy cái thẳng khốn. . .", nàng mới gọi như vậy a.

Thuận tiện nhắc tới, hôm nay là Thứ tư.

Trải qua hơn lần trao đổi nhật ký về sau, chúng ta đều đại khái có thể giải hiện trạng.

Bất quá Yumesaki Hikari hay là thật nhiều chuyện tình muốn hỏi a.

Vấn đề của nàng rậm rạp chằng chịt mà bày ra tại sổ tay lên, như trường học sự tình, bằng hữu sự tình, ta bình thường ở trường học tác phong làm việc là như thế nào, giọng nói là như thế nào, các loại. Nha, nàng một cái nữ trẻ nhỏ đột nhiên nhập vào thân đến nam hài tử trên thân thể, sẽ có những vấn đề này cũng tình hữu khả nguyên.

Ta từng cái dụng đồ bút tại số tay ở trên viết xuống trả lời, đồng thời cũng ở đây nghĩ.

"Ta nên tự giới thiệu mình một chút a "

Tóm lại, cái này vài ngày chúng ta đều lẫn nhau báo cáo hiện trạng, bởi vậy ta cũng vậy có trách nhiệm đem hiện trạng ghi chép lại.

Bất quá tình huống này nếu như một đường kéo dài nữa mà nói, tình báo cộng hưởng nhất định phải được càng thêm nhiều lần mới được.

Ta phải khiến Yumesaki Hikari hiểu ta tình huống hiện tại, làm cho nàng phối hợp ta mới là trọng yếu nhất. Dù sao, nếu như ta hôm nay dụng bất lương ngữ khí nói "Người nói cái gì đấy?", đến ngày mai lại bắt đầu dụng nữ trường cấp 3 nữ sinh ngữ khí nói "Thật vậy chẳng? Đã đáp ứng ~☆" cái gì, nhân sinh của ta liền xong đời.

"Bất quá, viết những gì tốt đấy "

Ta dựa theo trong đầu nghĩ, đem chuyện của mình ghi tại số tay trên.

Ta bề ngoài dữ tợn, cũng không quen cùng người quan hệ.

Bái này ban tặng, ta bị dán lên bất lương nhãn hiệu, đã không có bằng hữu cũng không có bạn gái.

Một lần cuối cùng cùng bạn học cùng lớp nói chuyện phiếm là ước chừng năm năm trước chuyện tình rồi.

Đang đứng ở phản nghịch thời kỳ, cùng người trong nhà chung đụng được cũng không hòa hợp.

Ân, chuyện gì xảy ra, viết viết liền trở nên như vậy bi thương rồi. Ít nhất, bằng hữu lời nói. . . .

Khóc.

Tuy nhiên cảm giác rất đáng ghét, nhưng ta còn là nhiều lần tu chính, đem văn tự bày ra tại số tay trên.

Viết viết liền đến mười một giờ đêm rồi, cũng mau đến lúc ngủ ở giữa rồi.

"Người ngày mai thử đi xem đi trường học a "

Tuy nhiên ta trước đây đối với nàng hạ đế ở nhà chỉ thị, Bất quá một đường tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp. Ngày mai khởi cũng thử khiến tên kia đi trường học a.

Vì vậy ta hảo hảo mà lập bảng giờ giấc, làm tốt chuẩn bị bài về sau, lại đem đồng hồ báo thức thời gian điều sớm hơi có chút.

Đồng phục cũng chỉnh tề mà điệp tại túi sách lên, dụng bàn ủi ủi tốt áo sơ mi cũng đặt ở để làm người khác chú ý vị trí.

Dĩ nhiên, chú ý sự hạng cùng liên lạc hạng mục công việc ta cũng vậy hảo hảo mà ghi tại sổ tay lên, như vậy ứng thuận liền không thành vấn đề a.

"..."

Đón lấy, ta rơi vào trong trầm tư.

Tên kia cả ngày hi hi ha ha, làm cho người ta cảm giác nàng không có tim không có phổi, bất quá ta còn không có hỏi qua chuyện của nàng.

Tên là Yumesaki Hikari người đã chết, về điểm ấy nàng là nghĩ như thế nào đấy.

Quan tại cái chết của mình, Yumesaki Hikari giọng văn thoải mái mà đã viết một chuyện: "Đúng vậy a. Bởi vì ngoài ý muốn chết hết. . . . Bởi vì,

bởi vì vì mọi người đều thấy chết mà không cứu được đấy ~(cười). Bất quá đây cũng là không thể làm gì chuyện tình! Ta đã quên hết! Được rồi, về sau không hứa bàn lại cái đề tài này!" . Bất quá giống như nghĩ đến, đây cũng không phải là một chuyện đáng giá cao hứng a.

Nàng đã muốn không cách nào nữa dùng Yumesaki Hikari cái thân phận này đi cùng người nhà bằng hữu tương kiến, chỉ có thể thông qua Sakamoto thân phận của Akidzuki đi gặp bọn họ.

Ta còn có một việc không phải hỏi không thể.

Ta đang muốn ghi đến số tay trên --.

". . . Hay là thôi đi "

Ta đích lẫm bẫm một câu, tựa như đang trưng cầu người khác đồng ý đồng dạng, sau đó khép lại số tay.

Đừng làm sự việc dư thừa rồi. Cuộc sống này vốn là đã muốn trở nên rất trống rỗng. Thích ứng cuộc sống như vậy mới phải bây giờ việc cấp bách.

"Ngày mai ta liền nhờ người "

Đón lấy ta liền ôm bắt an cùng một chút nôn nóng, ngủ thật say.

". . . Ai "

Theo giống như ngủ không phải ngủ trong tình lại ta nhìn chăm chăm số tay.

Thở dài lý do rất đơn giản, bởi vì đã xảy ra một kiện ngoài ý liệu chuyện tình.

Dĩ nhiên, cái này nguyên nhân liền ghi tại cái này số tay ở bên trong.

Hôm nay là Thứ tư, theo ta làm cho nàng đi trường học ngày đó tính lên, đã qua một tuần.

Từ làm cho nàng đến trường về sau, chúng ta ghi nhật ký phương pháp cũng từng điểm mà dần dần trở nên quy phạm nói ra. Trên cơ bản tự là số tay trang sách nửa bộ phận trên ghi lại hôm nay ngày bên trong chuyện xảy ra, nửa phần dưới ghi muốn lưu cho ngày mai thư của ta tức. Của ta ghi chép ghi bên trái trang, mà Yumesaki Hikari ghi chép lập tức ghi bên phải trang, trọng yếu sự hạng mà nói hay dùng nhan sắc bút họa trên tranh minh họa giải thích cận kề, đây là thiết tắc. Tỷ như đi học liền theo con đường này tuyến, ngày mai tiểu trắc nghiệm quan hệ đến học phần cho nên muốn đánh tỉnh hoạt bát các loại.

Cùng lúc đó, chúng ta chung nhau sinh hoạt (có thể nói như vậy?) quy tắc cũng ở đây thành lập ing.

Ta đem quy tắc ghi tại số tay một trang cuối cùng, chỉ cần tuân thủ phía trên quy tắc, chúng ta có thể gió êm sóng lặng mà vượt qua kỳ diệu sinh hoạt hàng ngày.

. . . Nghĩ là nghĩ như vậy.

"Cái kia ngu vãi cả ~. . ."

Không biết chư vị có thể không từ nơi này vô tận thờ dài trong hiểu rõ ra tâm tình của ta, hiện tại ta cùng quang chung nhau sinh hoạt chính dùng một loại như kỳ tích siêu hoa lệ phương thức sa vào đến trong tai nạn.

Nguyên nhân chỉ có một.

Cái kia chính là Yumesaki Hikari.

Không nghĩ tới nữ nhân kia dĩ nhiên là cái như vậy cần ăn đòn cái thẳng khốn.

Ta rắc...rắc... Mà lật qua lại sổ tay, nhớ lại cái này vài ngày chuyện đã xảy ra. Bởi vì loại tình huống này thật sự là khó gặp, vì vậy ta liền cho chư vị giới thiệu một chút sổ tay trên viết nội dung a. Sau khi xem xong chư vị cũng lại có thể hiểu rõ đến nữ nhân này đến cùng có nhiều ngu ngốc rồi.

Tóm lại, ngày đó trong nhật ký như vậy viết.

"Thực xin lỗi "

("Cáp?")

Làm sao vậy? Vì cái gì nói xin lỗi.

....

Ân?

Ta sáng sớm dậy mở ra sổ tay, liền thấy ở trên chỉ viết lấy một câu như vậy.

Cho dù muốn hỏi vì cái gì, cũng phải ngày mai mới có thể hỏi đến nàng, mà ta lập tức được ở hậu thiên tài năng chứng kiến trả lời thuyết phục.

("Cho ta ghi kỹ càng điếm. . .")

Kết quả rơi vào đường cùng, ta đành phải thôi, thu dọn đồ đạc đến trường đi.

Về sau ta liền bị dẫn độ.

Ta hoàn toàn không biết bọn họ đang nói cái gì, đối với cái này không hiểu ra sao.

Ta đi tới trường học về sau, cảnh sát liền nói với ta "Tóm lại, chúng ta tới thảo luận một chút đi", bọn họ cho mượn trường học một gian phòng, sau đó mà bắt đầu đối với ta tiến hành hỏi thăm.

Ta khái quát thoáng cái hỏi thăm nội dung vội tới mọi người nói rõ một chút.

-- người tại sao phải xâm nhập nữ tử phòng thay quần áo?

-- nhưng lại khí định thần nhàn bắt đầu thay quần áo?

-- nghe nói đang thay quần áo trong lúc người còn đối khùng hoảng nữ sinh nói "Món đó nội y thật đáng yêu a ~! Cho ta xem một chút, cho ta xem một chút" các loại.

-- cuối cùng còn vừa kêu "Hắc hắc, tốt mềm mại a ~" bên cạnh sờ người ta nữ sinh.

-- thậm chí còn bên cạnh khiến nữ sinh xem người bó sát người quần đùi bên cạnh nói với người ta "Lạnh sống lưng thật buồn nôn a. Sakamoto kun tiểu đệ đệ thật sự là vương vếu" các loại.

-- đủ chứ. Người nói những cái kia đều là chút ít làm cho người ta không nói được lời nào mà nói. Ngay cả cảnh sát chúng ta đều cảm thấy ngượng ngùng, chúng ta vậy mà được thủ hộ một cái tồn tại còn trẻ như vậy người quốc gia.

-- dường như làm xong những sự tình này sau người còn nói thêm câu "A a! Hồng bét! Tình huống này không quá diệu nha? !" .

-- nghe nói người cuối cùng vứt bỏ một câu không giải thích được giải thích "Không đúng, chỉ là quên mà thôi. Thói quen mà thôi mà thôi!", sau đó liền chạy mất dạng rồi.

-- người nói thói quen mà thôi, nói đúng là người cái tên này thường làm chuyện như vậy ư! Thực ao ước -- hạ lưu!

-- cũng là bởi vì có như người vậy bất lương tại, Nhật Bản mới có thể suy bại. . . .

-- từ trên tổng hợp lại, chúng ta muốn bắt người, không có có dị nghị a.

Đã ngoài.

Sau đó ta hô to đến.

"Cái kia bạch ----- si! !"

Kế tiếp tựu là thời gian giải thích rồi.

Thế nhưng mà ta không cách nào đem chân tướng nói ra, cảnh sát một mặt nói "Đã đủ rồi, đã đủ rồi, người hỗn đản này" .

Cuối cùng, Higumo qua tới giải vây rồi, nàng đối cảnh sát nói: "Ha ha, các người dám cùng cái này trẻ nhỏ gây khó dễ, thực có can đảm. Các người dẫn độ cái này hài tử lời nói, hậu quả cũng không thể lường được a? Bởi vì hãn hậu trường siêu cứng rắn, các người xem hãn gương mặt này, ta ngày hôm qua cũng ở đây khuôn mặt uy hiếp phía dưới làm kịch liệt đấy. . . Ô ô" .

May mắn mà có nàng đối cảnh sát nói loại này gần như hạ lưu chuyện tình, thụ hại nữ sinh cũng huỷ bỏ khởi tố rồi.

Người là sensei a, Hé lu ác quỷ cho ta khiêm tốn một chút a. Bái người ban tặng, ta tại lớp học vốn là thu hẹp nơi sống yên ổn cũng đem không còn sót lại chút gì được rồi a.

Vì vậy, chung nhau sinh hoạt điều thứ nhất quy tắc bởi vậy sinh ra đời.

"Quy tắc 1: Người phải ý thức được người là dùng một cái nam thân phận của trẻ nhỏ đang hành động, đừng làm biến thái!"

Gây chuyện thị phi dĩ nhiên cũng là không hứa đấy.

Buổi sáng, ta mở ra sổ tay, chỗ đó chỉ viết lấy như vậy hai câu nói,

"Giúp ta lục kịch truyền hình ta cho người ngày phụ la làm thù lao! Dĩ nhiên, nếu như là bluray mà nói ta liền cho người ramen!"

Ta không khỏi thở dài nói, Hé lu ác quỷ cũng ghi thoáng cái là cái gì kịch truyền hình a.

Ta lại đi hướng toilet thời điểm cùng muội muội gặp thoáng qua,

"Tức "

Muội muội chẳng biết tại sao phát ra một tiếng cùng loại côn trùng kêu vang vậy hừ nhẹ, đỏ bừng cả khuôn mặt mà chạy ra.

Không, nàng bình thường cũng sẽ trốn tránh ta, nhưng lần này cùng dĩ vãng không giống với, đây là có chuyện gì.

Về sau đêm đó liền đã xảy ra chuyện.

"Ca, onii-chan. Có thể chứ?"

Muội muội tại gõ cửa đồng thời liền đi vào gian phòng của ta.

Nàng chẳng biết tại sao ôm một cái khăn tắm, ánh mắt như một người hỗn hợp lặn quán quân đồng dạng dao động không chừng.

"Nay, hôm nay cũng xin nhờ onii-chan rồi. Xin, xin nhanh lên một chút "

"Cáp? Cái gì "

Ta kinh ngạc hỏi ngược lại.

Nghe được lời của ta về sau, muội muội lộ ra một bộ như bị điện giật vậy biểu lộ, hoảng loạn.

"Người, người ta làm sao nói ra được. Tự là ngày hôm qua cái! Người đuổi, tranh thủ thời gian chuẩn bị!"

"Ân, ngày hôm qua?"

Ta nào biết được ngày hôm qua xảy ra chuyện gì a. Đều do tên ngu ngốc kia không có ở số tay trên hảo hảo mà ghi tinh tường.

"Đều, nói tất cả. Như ngày hôm qua dạng, cái kia, cái kia..."

"Ân?"

Tại ý thức của ta bắt đầu luân(phiên) bày thức di chuyển vị trí thì muội muội khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng cúi giận nói. (tập trung; luân(phiên) bày thức di chuyển vị trí xuất từ đệ nhất thần quyền. Bề ngoài giống như trong hiện thực cũng có chiêu này, nguyên danh:Demp sácý Roll, tình hình cụ thể và tỉ mỉ xin tự hành Baidu)

"Tính toán, được rồi! Đại lừa gạt!"

-- loảng xoảng loảng xoảng!

Muội muội vọt ra khỏi phòng.

"Cái kia ngu ngốc đến cùng làm cái gì a "

Tóm lại, ta trước tiên ở số tay trên viết lên "Muội muội ta bộ dạng rất kỳ quái, người biết mấy thứ gì đó sao?" .

Ngày mai nàng dụng đặc biệt khéo đưa đẩy kiểu chữ hồi âm rồi.

"Khà khà hắc hắc. Mọi mọi của người tốt muốn biết nữ nhân sung sướng rồi. Thật là đẹp tốt đấy (thè lưỡi ra liếm đầu lưỡi) "

"Tên hỗn đản này..."

Vì vậy, quy tắc lại tăng lên.

"Quy tắc 2: Không cần trêu đùa hí lộng mọi mọi ta. Nữ nhân sung sướng đối với nàng mà nói còn quá sớm!"

Người này sinh hoạt so với ta trong dự đoán còn muốn cà lơ phất phơ, ta thử bày ra một chút tội trạng của nàng.

Nữ nhân này chỉ đem đồng hồ báo thức điều đến mới vừa tới được và thời gian, tác nghiệp cũng không làm, cởi quần áo liền ném loạn, chăn, mền cũng không phơi nắng, điện thoại cũng không nạp điện, còn tùy thích đưa điện thoại di động chờ thời màn ảnh đổi thành hi tương (ki xi chi ㄝ n), mở ti vi lên đi nằm ngủ cảm giác, còn tùy thích học đương chơi trò chơi đầy mạnh nội dung cốt truyện, càng lớn người là vì xem đêm khuya anime mà thức đêm làm cho ta giấc ngủ chưa đủ. Nàng còn thường xuyên xuất nhập nhà vệ sinh nữ, làm được ta một tới trường học đã bị gọi lên nói chuyện. Người cũng nên cho ta thói quen a. Còn có, không cần tái mang bra đeo quần lót rồi. Khóa thể dục thay quần áo thì người chung quanh gặp lại người cái kia đều lại càng hoảng sợ.

Ta đem mọi việc như thế phần nộ tất cả đều trút ra tại sổ tay trên.

Ngày mai, sổ tay trên viết.

"Không mặc áo lót trong nội tâm của ta không an ổn a! Sakamoto kun tiểu đệ đệ loạn choạng mà thật là không dễ dàng a!"

Người nói tất cả mấy thứ gì đó a... .

Càng lớn người ở phía sau.

"Sakamoto kun rõ ràng là cái bất lương, lại như mẹ vợ đồng dạng lái nhái dong dài lắm điều, tựa như lão nói 'Quang, còn có thật nhiều tro bụi đây, từ đầu chăm chú quét dọn một lần!' các loại? Hô ha ha ha (cười) "

Ta xem xong số tay trên đoạn văn này sau nỗi trợn lồi đình, tức đến dụng Đại tướng phốc tiết mục bao trùm nguyên bản lục tốt kịch truyền hình trên.

Kế tiếp, ngày mai ta tại muội muội trong tiếng kêu sợ hãi đã tỉnh.

Ta nhìn chung quanh bốn phía một cái, phát hiện đây là muội muội gian phòng, mà ta đang ngủ tại muội muội trên giường. Vừa tỉnh lại muội muội hoảng sợ được biểu lộ đều cứng ngắc lại. Ta phát hiện mình chẳng biết tại sao chỉ mặc một cái quần lót. Vì vậy vội vàng giải thích nói: "Đã hiểu lầm! Đây là sinh lý hiện tượng!", Bất quá mà ngay cả chính ta đều cảm thấy cái này lấy cớ quá kém. Mẫu thân cũng xanh mặt nói "Người cái này trẻ nhỏ...", nàng khi đó biểu lộ cho ta đã tạo thành không cách nào khép lại tâm linh bị thương.

"Quy tắc 3: Đoan chính sinh hoạt tập quán. Ta nói rồi không cần lục đêm khuya anime đấy, còn có không cần tại đêm dài một mảnh đen kịt thì tại gian phòng trước máy truyền hình đi theo phiến vĩ vũ đạo cùng một chỗ khiêu vũ. Như vậy sẽ đem muội muội hấp dẫn tới "

Có hết hay không a.

"Nói trở lại, vì cái gì ta sẽ tại dưa hấu?"

Ngày đó, ta ném ra rất sớm trước kia liền nghĩ hỏi vấn đề.

Trước đây ta chẳng biết tại sao liên tục hai lần ngủ ở dưa hấu trong đất, thật là ly kỳ.

Quan tạt mình làm như vậy đích thực thực lòng đồ, Yumesaki Hikari làm như sau trả lời.

"Ta sau khi tỉnh lại phát hiện mình chẳng biết tại sao trở thành nam trẻ nhỏ, không rõ ràng cho lắm ta tạt bốn phía bàng hoàng thời điểm phát hiện một mảnh dưa hấu điền. Chứng kiến dưa hấu ta liền nghĩ đến vú to, vì vậy nghĩ đi nghĩ lại liền ngủ mất rồi. Nếu muốn hỏi ta muốn nói gì mà nói, đó chính là người không cảm thấy người trong máy vi tính bí tàng anime khẩu vị quá mức thiên hướng 'Dưa hấu' đến sao? Người nếu cho ta một tuần lễ phân lượng 'Yên vui Kumacchi! Bánh' mà nói, ta liền suy tính một chút mang thứ đó trả lại người "

"Hông bết!"

Ta vội vả mở ra Computer, muốn mở ra anime cặp văn kiện, kết quả bắn ra một cái mật mã sai lầm nhắc nhở khùng. Khốn kiếp, bị động tay chân rồi!

Rơi vào đường cùng ta chỉ bỏ đi đến lượng buôn bán cửa hàng mua vào đại lượng "Yên vui Kumacchi! Bánh", phóng tới trên mặt bàn.

Hôm sau, số tay trên viết.

"Trong thùng rác vốn dĩ còn cất giấu loại đồ vật này a! Dù sao người đều đối bishoujo tiến hành kiểu mới quấy rối tình dục rồi, điểm ấy trình độ (bắn súng ngắn (*thủ tâm)) tự nhiên không coi vào đâu! Xin duy trì giấy!"

Vô liêm sỉ, cảm giác bị chơi xỏ. Kết quả người đến cùng tạt sao phải dừng lại ở dưa hấu trong đất a.

"Quy tắc 4: Muốn coi chừng xử lý (sinh lý dục vọng)! Một ngày tối đa một lần!"

"Akidzuki kun người thoát nhìn rất mệt a a "

"Ừ, muốn chết "

"Ha ha, ngày hôm qua quá mức kịch liệt a "

"Ngày hôm qua xảy ra chuyện gì sao? !"

Một vòng trò khôi hài mai sau, hai ngày nghỉ thoáng qua tức thì, lấy lại tinh thần thời điểm đã là Thứ tư rồi. Ngay cả song hươu đều chỉ có một nửa, cảm giác có chút thua lỗ.

Đều do cái kia triệt đầu triệt đuôi ngu ngốc, ta lại giấc ngủ không đủ, hiện tại đang tại phòng chăm sóc sức khỏe ở bên trong nghỉ ngơi.

Ta nhưng tuyệt không phải là bởi vì các loại phiền lòng sự tình ở phòng học đợi đến khó chịu mới chạy tới nơi này đây. Cũng tuyệt không phải bởi vì các nữ sinh xem ta tựa như đang nhìn tội phạm đồng dạng. Không phải như thế... .

"Không nói trước cái này, người theo vừa rồi khởi sẽ cầm điện thoại di động của ta đang làm gì đó a "

"Tốt rồi, hoàn thành. Đây là sensei ta khai thác hữu ích, thiết thực Software, tên là 'Nhất định đánh ra quần lót!' tại mở ra ứng dụng dưới trạng thái chụp ảnh mà nói, bị người đầu giá ảnh chụp liền sẽ biến thành pantsu hoàn toàn lộ hàng trạng thái, là một cái sẽ cho người mê muội Software "

Thiếu người như vậy phí hết tâm tư, ngược lại còn lấy như vậy một cái trực tiếp tên gọi.

"Vớ lại, cái này Software còn rất thông minh có thể theo bị người đầu giá mặt ki-mô-nô xếp đặt dự phán đối phương thích hợp như thế nào pantsu. Ra, quả cà ☆ "

Răng rắc.

Điện thoại phát ra cơ giới lạnh như băng thanh âm, trên tấm hình hiện ra một người mặc T-shirt áo sơ mi mặt mũi đáng sợ thiếu niên. Xóa bỏ, xóa bỏ... Ấy cha? ! Xóa bỏ không được? ! Nhưng ác, lại có thể cho ta cải tạo thiết lập rồi!

"Nói trở lại, ở đằng kia về sau của người một người khác phạm cách không có ở đi ra rồi hả?"

"Ân. Nha..."

Higumo theo lời "Ở đằng kia về sau" chỉ là Yumesaki Hikari tại phòng thay quần áo cố tình làm bậy vào cái ngày đó. Ta tạm thời đối Higumo giải thích nói chuyện ngày đó là vì đa trọng nhân cách tác quái. Điều này cũng không có thể hoàn toàn nói là nói dối, bởi vì thời điểm đó người hoàn toàn chính xác không phải ta.

Tuy nhiên ta cũng nghĩ qua nói với Higumo ra Yumesaki Hikari chuyện tình, Bất quá cho tới bây giờ đều còn chưa nói. Dù sao nàng cũng sẽ không tin tưởng a.

"Bất quá người gần đây giống như man sung sướng nha. Trong phòng làm việc sensei đều nhao nhao thảo luận nói người gần đây rất 'Sinh long hoạt hổ' . Nhân viên nhà trường thậm chí đều cho sensei phối phát xử lý mang hung khí học sinh chỉ nam sổ tay rồi. Cho một bản người xem một chút "

"Có thể hay không đừng như vậy a này!"

Ta rắc...rắc... Mà mở ra tập, nhìn một chút nội dung bên trong, đây là cái gì à?

"Không thể để cho học sinh kích động. Đầu tiên muốn cùng hẳn trò chuyện người nhà các loại chủ đề khiến hẳn tỉnh táo lại. Nếu tái đối nháo sự học sinh nói 'Người còn như vậy hồ đồ xuống dưới, làm cho phải tiếp

nhận phụ đạo mà nói, ngay cả người Computer ổ cứng HDD ở bên trong đông tây đều sẽ trở thành nơi ở điều tra đối tượng ah' mà nói, hiệu quả sẽ tốt hơn", các người đây là đem ta coi như otaku ở nhà phần tử khủng bố sao.

Bất quá cũng đúng, vốn lão lão thật thật bất lương đột nhiên hoạt được mà nói, nhân viên nhà trường cũng sẽ có điều cảnh giác a. Ta cũng vậy không nghĩ tới quang tên kia sẽ là như vậy một cái nha đầu ngốc. Nói sau, nàng đã chết mất, xuất phát từ bi thương cho dù làm ra cử động như vậy cũng không gì đáng trách a? Dựa vào cái gì nhân vật quan trọng gia đình hoàng hưởng thụ cuộc sống của người khác đấy.

"... .."

Ta không khỏi một cái giật mình, đầu óc tỉnh táo lại.

Xuất phát từ đối với mình chết cảm thấy bi thương.

Đối mất đi "Yumesaki Hikari" việc này phát ra ai thán.

Đúng vậy a, làm như vậy cũng không gì đáng trách.

Như vậy rất bình thường a, khẳng định là như vậy a.

Nàng hoàn toàn không đề cập tới khởi tử vong sự tình cũng không có nghĩa là nàng không thèm để ý, nàng chỉ là làm bộ không thèm để ý mà thôi.

Liên quan tới vấn đề này chuyện tình, ta có thể nói được trên lời nói vô cùng ít, hoặc là nói không có.

Tuy nhiên không phải nói cả đời đều có thể như vậy, nhưng chỉ cần tên kia tiếp tục cậy mạnh mà còn sống, ta tự cũng không hỏi điểm sự tình.

Bất quá, chỉ có một việc ta vô luận như thế nào đều muốn biết.

" sensei "

"Ân?"

Mà ngay cả chính ta đều cảm thấy sắp sửa hỏi vấn đề rất thoát ly thực tế.

"Nếu như, người bởi vì người nào đó nguyên nhân mà bị ném tới trong một cái thế giới xa lạ mà nói người sẽ làm sao? Người tại chỗ kia đối tất cả đều hoàn toàn không biết gì cả, cũng không người tới cứu người, cũng hoàn toàn không cách nào cam đoan người về sau có thể lại trở lại thế giới cũ đi. Nếu như vậy... Người quả nhiên là cũng hận người kia a "

Nói xong lập tức ta liền đã hối hận.

Ta tại sao phải cùng cái này sống được như tảo quần đối giống nhau cái thẳng khốn thương lượng a. Dù sao nàng cũng chỉ cũng trêu chọc nói "Rõ ràng là cái bất lương, lại còn nói như vậy một phen tế nhị lời nói. Chẳng lẽ là đổ nước vào não rồi hả?" .

Bất quá lời đã cửa ra, nghĩ nhiều hơn nữa cũng vô dụng.

Ta chẳng phân biệt được nơi mà nói lung tung làm cho chúng ta sa vào đến mất tự nhiên trong trầm mặc, ta không khỏi chính ngồi tại chỗ.

"Ân... A....."

Higumo lộ ra một bộ phiền não thần sắc, rơi vào trầm tư ở bên trong, nếu nàng trầm tư sau có thể cho ta một cái thích hợp trả lời thì tốt rồi.

"Ân, nếu như là sensei lời của ta "

"Người sẽ như thế nào?"

"Cũng đặc biệt vui về hưởng thụ cuộc sống mới a? Ta cảm giác ngược lại sẽ càng vui vẻ hơn "

"... Như vậy a "

Hai vai của ta tựa như phá cái động đồng dạng, thoát lực mà rũ xuống. Higumo trả lời trước sau như một không buồn không lo, ta đối với cái này tỏ vẻ hiểu.

Nha, cũng xác thực như thế. Cho dù nàng nói ra cái gì câu trả lời chính xác, ta cũng vậy hay là cũng cảm thấy làm phức tạp a.

"Bất quá "

"Ân?"

Chuông tan học thông thả mà vang lên.

Higumo giống như chờ không được tiếng chuông chấm dứt đồng dạng, vội vã đem còn dư lại lời nói nói ra.

"Người nếu để ý như vậy mà nói, đến hỏi bản thân nàng không phải tốt? Tuy nhiên ta không biết là chuyện gì xảy ra "

"----!"

Ta ngẩng đầu lên, chỉ thấy Higumo nheo mắt lại xem ta.

Nét mặt của nàng thoạt nhìn tựa như đang cười.

"Không cần phải sợ, người rất ôn nhu. Ôn nhu trẻ nhỏ vô luận làm cái gì đều được tha thứ nha"

"Ta ôn nhu?"

"Ân "

"Vì cái gì "

"Bởi vì người đối loại sự tình này rất dễ bụng đầy "

"... .."

Ta ý thức được lời của nàng hoàn toàn không cách nào hiểu, vì vậy đem bỏ mặc.

Nhưng mà, cái kia lời nói ngược lại quanh quẩn tại trong óc của ta lái đi không được. đã đủ rồi, thật đáng buồn.

"Gặp lại, ta đi trở về "

Ta vì thoát khỏi Higumo nói lời, theo trên ghế đứng lên.

Khả Higumo lại đuổi sát không buông, lại nói một câu.

"Akizuki kun "

"Ân?"

"Không hớt tóc tóc sao?"

"Chớ xen vào việc của người khác "

"Ha ha, hôm nay tóc này rất chỉnh tề đấy. Hiểu được để ý hình tượng?"

"... Chớ xen vào việc của người khác "

Ta hiện tại cuối cùng có chút hiểu rõ, vì cái gì nhiều như vậy học sinh ưa thích lão sư này rồi.

Đêm hôm đó ta dụng tận khả năng xinh đẹp chữ tại sổ tay trên ngăn gọn mà viết lên một câu lời nói.

Càng là nghĩ viết rất tinh tế, chữ lại càng viết ngoáy.

Bất quá ta không muốn từ đầu đã viết. Nếu như lau sạch mà nói, ta liền không tâm tư từ đầu tái đã viết.

"Người hận ta sao?"

"Coi như là hận, vậy cũng không có biện pháp "

Ghi xong sau ta lẳng lẳng mà để bút xuống.

Tên kia cả đời đều không có khả năng trở lại vốn là trong sinh hoạt đi rồi.

Mặc kệ nàng hi vọng hay không, nàng đều chỉ có thể với tư cách Sakamoto Akidzuki sống sót.

Cho dù nàng có sự tình muốn làm cũng đều không làm được rồi, coi như là khó chịu, nàng cũng không cách nào thoát đi. Bởi vì ta giam cầm tên kia.

Đồng thời ta cũng vậy suy nghĩ, ít nhất nàng còn có thể sống được đi.

Bất quá, nàng không nhất định nghĩ như vậy.

Bởi vì --.

"... .."

Xem tình huống này, ta tái phiên não đi xuống, cũng thiêu hủy sổ tay đây, vì vậy ta nhào lên trên giường, tựa như phải theo trong hiện thực đào thoát đồng dạng.

Sau đó ta liền nằm cùng hôm nay ta cáo biệt.

Buổi sáng, ta đột nhiên mở mắt ra, phát hiện chung quanh hay là một mảnh hơi ám.

Màu xám tro tiếng bước chân rơi xuống thất sắc trong thế giới, ta đem số tay lấy đến trong tay.

Rắc...rắc... Mà mở ra số tay, trông chừng trên đó viết chữ.

"Hô "

Ta chẳng biết tại sao phát ra một tiếng than nhẹ.

Số tay trên vẫn tự rõ ràng phù hiện tại hơi ám bên trong.

Chỗ đó dụng so với ta viết rất xinh đẹp kiểu chữ viết.

"Cảm ơn người đã cứu ta. Hiện tại bị thương và bất an cũng không làm nên chuyện gì, Bất quá cuộc sống này vượt quá ngoài ý muốn khoái hoạt. Làm cái nam trẻ nhỏ cũng không kém! Về sau cũng xin chiếu cố nhiều hơn rồi. Bầu bạn!"

Ngay sau đó còn viết.

"Là (vâng,đúng) Akidzuki kun thật sự là quá tốt "

Với lại, trên mặt bàn còn để đó một cái trang trí lấy xinh đẹp ruy-băng rương nhỏ. Mơ hồ có thể nghe thấy được chocolate hương vị, đây là có chuyện gì. Ta không biết cái này cùng cuốn tại ta ngón trở trái trên băng dán cá nhân có quan hệ gì.

Xác nhận số tay trên hẳn lại về sau, chà mẹ nó lấy hơi sưng hai mắt, lần nữa dụng chấn,mền che ở đầu.

"Về sau cũng mời người chiếu cố nhiều hơn rồi, Yumesaki Hikari "

Ta đối cả đời đều không cách nào gặp mặt bầu bạn thấp giọng nói ra.

Ta đem đồng hồ báo thức điều đến thường ngày thời gian, lần nữa ngủ.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Hôm Nay, Sexy Dream Anh Dừng Chiến Đấu, Người Trở Thành Anh Hùng

Ta làm giấc mộng.

Về khi còn bé mộng, mộng thấy ta còn là học sinh tiểu học thời điểm chuyện tình.

Nhớ rõ đó là mùa hè thời điểm, àn, là mùa hè.

Địa điểm là có thể cung cấp gia đình tiến hành nấu cơm dã ngoại địa phương. Tất cả mọi người tại sông ngòi ven bờ thiêu đốt.

Trừ chúng ta một nhà bên ngoài còn có rất nhiều mang theo trẻ con gia đình.

Vì vậy đã qua không lâu, bọn hài tử liền tự nhiên tụ tập cùng một chỗ, như nhận thức mấy năm bằng hữu đồng dạng cùng nhau đùa giỡn.

Bởi vì nơi này có sông, cho nên bọn hài tử tự nhiên liền nghĩ đến muốn tới trong sông đi chơi.

Thế nhưng mà, chắc chắn hình đơn độc ảnh trẻ nhỏ.

Có không biết bơi trẻ nhỏ, cũng có đối nước đặc biệt sợ hãi người nhát gan.

Một cái nhút nhát buông thỏng nước mắt nữ trẻ nhỏ ở lại sông nước không sâu sông ngòi bờ bên kia.

Rõ ràng chỉ cần có người hướng nàng duỗi ra viện thủ, nàng có thể đi tới.

Nhát gan thiếu nữ trong ánh mắt tràn đầy nước mắt, nhần nhần nhỏ nhỏ chần chờ bất quyết.

Trên mặt sông phản chiếu lấy nàng cái kia thân cùng nấu cơm đã ngoại không tương xứng chói mắt lễ phục.

Thiếu nữ tồn tại mái tóc thật dài, hai tay ôm một con gấu mèo thú bông, dạng như vậy ta thấy yêu tiếc.

Ta chỉ có thể mơ mơ màng màng nhớ lại, chỉ nhớ rõ đó là một rất khả ái nữ trẻ nhỏ.

Còn có, một ít lạc đàn trẻ nhỏ.

Có hù người cái thẳng khốn, cũng có hồ đồ ngu xuẩn.

Còn có khi đó ngốc hề hề ta.

"Sao Bắc Cực chủ nhân! Chờ, ta hiện tại liền tới cứu người! Ta cá là trên Autumn Moon danh dự, với người hẹn rồi!"

Ta bắt chước anime bày ra biến thân tư thế, rất có uy thế mà hô lên lời kịch.

Sao Bắc Cực chủ nhân ta là lúc ấy trầm mê anime bên trong nhân vật nữ chính.

Autumn Moon chính là cái. Autumn Moon. . . Cái kia, chính là như vậy thiết lập!

Vấn đề này trước để một bên, dừng ở đây.

Mặc kệ động cơ là cái gì, tóm lại Autumn Moon chính là một cái vì trợ giúp có khó khăn người mà nỗ lực anh hùng.

Bất quá, về sau liền bêu xấu.

Ta trượt chân rồi, không hề giây giụa đã bị nước chảy cuốn đi, ngâm nước rồi.

Gấu trúc thiếu nữ rưng rưng nước mắt mà trông chừng được cuốn đi ta, một màn kia ta đến nay nhưng ký ức hãy còn mới mẻ.

Muốn chết rồi.

Tại tuổi nhỏ ta nghĩ như vậy thời điểm.

Một gã không biết từ đâu mà đến thiếu nữ đột nhiên vọt tới bờ sông.

Tại mặt khác đứa trẻ nhỏ đều ngây người như phỗng thời điểm, người thiếu nữ kia khí thế hung hăng nhảy dựng lên.

Nàng trực tiếp nhảy vào trong sông, thật chắc bắt lấy được cuốn đi cánh tay của ta, đem ta kéo lên bờ.

Nàng tồn tại một đôi xinh đẹp thâm thúy ánh mắt, tóc ngắn phản xạ ánh mặt trời, ở trên mang theo một cái được không đẹp mắt băng tóc.

Nàng cái kia tách ra dáng tươi cười làm cho người ta nhìn mê mẩn, làm cho người ta đến nay cũng khó khăn dùng quên.

Kể cả nàng về sau theo lời lời kịch ở bên trong, lập tức liền cướp đi lòng ta.

"Ta là cứu được người một mạng anh hùng! Từ hôm nay trở đi người chính là ta người hầu!"

Nàng nói tiếp "Ước định tốt rồi ah! Tới kéo lôi kéo a!", đồng thời hướng ta vươn một căn trảng nõn ngón út. Ta theo bản năng lôi kéo đi lên, ngón tay của nàng 10 điểm ôn hòa.

Đón lấy ta nói nói.

Ta nhất định sẽ trả lại người đấy, tại người có thời gian nguy hiểm ta nhất định sẽ cứu người đấy, đã hẹn ở.

Tại ngón út cùng ngón út chia lìa lập tức, trong lòng dâng lên tịch mịch ta đến nay đều quên không được.

Từ đó về sau đã qua mười năm --.

"A a a a a! !"

Tại hai ngày nghỉ tĩnh lại ta phát ra kêu sợ hãi.

Vô liêm sỉ! Được nàng trêu đùa hí lộng rồi!

"Autumn Moon(cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười cười)"

Bút ký bản trên viết như vậy một chuyển lời nói, bên cạnh còn để đó một phong thơ.

"Đáng giận. . . Hồngбет. . . Quên ấn núp đi. . . !"

Ta trên mặt cười khổ tiếp tục xem tiếp.

"Ta sừu một chút dưới giường liền phát hiện cái này khó lường bảo vật! Sakamoto kun vậy mà cùng nữ sinh thư từ qua lại, thật là đáng yêu

~~~~~ "

"Đó là thật lâu chuyện lúc trước! Ít xen vào việc của người khác!"

Ta lấy khởi đầu ở bên cạnh thư, phàn nàn nói.

Phong thư này là lúc trước ta không cầm quyền xuy địa phương gặp gỡ bất ngờ người thiếu nữ kia gửi đến đấy.

Cái kia trẻ nhỏ cùng ta ý hợp tâm đầu, nấu cơm dã ngoại trong lúc vẫn luôn tại cùng nhau đùa giỡn. Tuy nhiên ta cũng vậy ý thức được viết thơ loại phương thức này đã cùng thời đại chệch đường ray rồi, bất quá chúng ta còn là thông qua thư loại này tràn ngập chua ngọt phương thức đến đối thoại.

Ta cũng hiểu được thứ này được Yumesaki Hikari tìm được lời nói nhất định sẽ được nàng đưa cột đấy. Vì vậy ta đem thư thu vào hàng ngói thùng giấy ở bên trong giấu đến trần nhà mặt sau rồi, Bất quá dường như từng lấy ra qua một lần, sau đó liền quên trả về. Khốn kiếp. . . Nói trở lại, người làm gì thế muốn đi tìm tòi dưới giường a, tuy nhiên ta cũng tưởng tượng ra được nguyên nhân.

"Khó được tìm được loại vật này, ta liền đem toàn văn đều cho người sao chép một lần a.

-- lâu ngày không gặp. Akitsuki kun, người có khỏe không?

Rất nhanh muốn đến mùa hè đấy. Vừa đến mùa hè ta khẳng định sẽ nhớ tới người.

Ta đến bây giờ nhưng ký ức hãy còn mới mẻ. Người muốn trở thành anh hùng, tuy nhiên đã thất bại.

Khi đó người thật sự rất tuần tú nha. Anh hùng Autumn Moon!

Khi đó ước định ta đến bây giờ đều còn nhớ rõ. Ta sẽ không quên, nhớ rõ hồi âm ah --.

Phốc, Autumn Moon(233333333)

Không tệ lắm anh hùng (cười), nhưng lại đã thất bại, thật không hổ là Sakamoto kun đấy (cười cười cười)

Vì vậy, người cũng xin cho ta hồi âm. (vách tườngo · ω ·)フワッ) "

Không có giáo dục! Không cần cười nhạo người khác đi qua a! Ai cũng đã có như vậy thời đại a!

"A - đáng chết. . . Cái kia tên khốn lại có thể đã tìm được loại này vô dụng thứ đồ vật. . ."

Ta thở dài đem làm cho người ta hoài niệm thư mở ra, thiệt là, vậy mà tự tiện xông vào người ta trong hồi ức.

Ta xem hướng bút ký bản trên cuối cùng một chuyến viết một câu sung sướng câu.

"Ha hả. Autumn Moon Autumn Moon♪ đã nghe được một cái không tệ câu chuyện ☆ "

Được rồi, mặc kệ. Qua một thời gian ngắn nàng sẽ ghét chán được rồi a.

". . . Đã muốn thời gian rất lâu không có tới tin đấy "

Theo thời gian trôi qua, nguyên bản lui tới nhiều lần thư tín lui tới khoảng cách cũng dần dần biến dài. Hiện tại ta liền ngay cả một lần cuối cùng thư từ qua lại là lúc nào đều không nghĩ ra.

". . . Nàng còn hoạt bát ư "

Lật lên đã lâu trí nhớ, cảm giác một hồi cô đơn.

Chút bất tri bất giác ngay cả dung mạo của nàng đều không nhớ gì cả, cái kia như mặt trời giống như lóe ra tia sáng thiếu nữ.

Phần này dính đầy lấy hạt bụi nhớ lại vùi dấu ở ta nhớ (ký) ức trong góc, muốn nói ta đổi phần này nhớ lại không hề lưu luyến, cái kia nhất định là gạt người.

Bất quá, nhanh quên mất a, đều đã qua.

Ta khép lại nhớ lại cái nắp, đem thư nhét vào bàn học ở chỗ sâu trong. Yumesaki Hikari về sau cũng không có lại đề lên qua chuyện này.

Bất quá, mặc dù không cách nào xác định phải chăng cùng cái này có quan hệ, nhưng gần đây Yumesaki Hikari sau lưng ta, đã bắt đầu một tên kỳ quái trò chơi.

Giả trang anh hùng trò chơi.

"Hôm sau tỉnh lại liền cơ bắp đau nhức là chuyện gì xảy ra à?"

"Chỉ có thể phàn nàn ngày hôm qua người rồi đấy "

"Ngày hôm qua ta không nghe lời a "

"Ân?"

"Không có gì. Cho ta khối vải ướt "

"Ta tới cấp cho người dán lên, áo cởi "

"Đừng vừa nói vừa đưa tay phóng tới da các của ta mang lên a!"

Dương lịch trên ngày biểu hiện hôm nay là tuần lễ vàng sau khi đi qua thứ ba. Cách thứ bảy còn có đoạn thời gian, ta đối với cái này cảm giác sâu

sắc phiền muộn.

Nói đến tháng năm, ta đầu tiên nghĩ đến đúng là khác thường đẹp mắt ánh mặt trời. Nhớ rõ tháng năm có nóng như vậy sao? Một năm qua đi sau trí nhớ của ta cũng bị trọng trí rồi.

Lúc này ta chính bản thân chỗ dần dần quen thuộc phòng chăm sóc sức khỏe ở bên trong.

Bởi vì Yumesaki Hikari lung tung và thô bạo mà sử dụng thân thể, làm cho ta hiện tại chịu đủ mãn tính cơ bắp đau nhức làm phức tạp.

"Đã nhận được khát vọng đã lâu bất lương thân thể! Về sau có thể không sợ hãi rồi!"

Mấy ngày trước bút ký bản trên viết một câu nói như vậy.

Tên kia đến cùng làm cái gì a. Nàng vẫn còn ta không biết rõ tình hình thời điểm làm xong cái tập thể hình hội sở thể hội viên, trên mặt ta còn nhiều hai nơi nguyên nhân không rõ mới tổn thương. Xin nhờ rồi, đừng có lại cho ta gây chuyện thị phi rồi. Còn có, người dán băng dán cá nhân kỹ thuật quá hư thái, xin cân nhắc tốt góc độ sau lại dán a.

"Bất quá người ngày hôm qua thật lợi hại đấy. Ta đều đã giết mình "

"Ân, ta ngày hôm qua làm cái gì?"

Higumo nói lời nói này để cho ta rất làm phức tạp.

"Nửa người dưới có thể tốc độ cao như vậy mà vận động, thật không hổ là bất lương kun "

"Cáp? Nửa người dưới? !"

"Năm ở trên giường nữ sinh giết nãy mình đấy "

"Giường --? !"

Chậm đã, cái này --.

"Chạy nhanh như vậy về nhà, từ nơi này đều có thể chứng kiến ah, rất gấp lắm sao?"

"Ách. nha. . ."

Nguyên lai là như vậy một sự việc, thật là làm cho ta lại càng hoảng sợ.

Yumesaki Hikari cái kia hoang đường cực độ hành vi tựa như lúc trước nói như vậy, nhưng lại tại từ từ chuyển biến xấu, chung nhau sinh hoạt quả nhiên vấn đề nhiều hơn a.

Hôm trước buổi sáng về sau, ta liền phát hiện trong phòng tán lạc một đồng có quan hệ súng vật sách nhỏ, bút ký bản trên còn ghi chút ít không giải thích được uy hiếp, nói "Người nếu là không để cho ta nuôi lời nói, ta liền chụp được người mang tai mèo bộ dạng đóng góp đến nico trên" .

Bất quá nàng vẫn có làm tốt sự tình đấy, mọi mọi xưng hô với ta biến thành "Onii-chan ☆" rồi, với lại trong ví tiền còn nhiều thêm một cái maid quán cà phê điểm thẻ. Còn bổ sung chứng minh -- điện thoại di động ta chờ thời màn ảnh biến thành ta cùng maid tiểu thư chụp ảnh chung, tuy nhiên lập tức xóa bỏ rồi, nhưng như cũ ký ức hãy còn mới mẻ. Yumesaki Hikari bữa bãi tiêu xài, trong phòng vật phẩm dần dần tăng nhiều, cái này cũng được phiền não căn nguyên. Tỷ như, trên giá sách chỉnh tề mà bày đặt moe~ hệ anime bluray cùng doujinshi các loại. Còn muốn nói những thứ khác ví dụ mà nói, tựa là gần đây góc phòng ở bên trong chẳng biết lúc nào để đó một bộ đồ trắng liều đồ. Tại tinh khiết màu trắng liều đồ trên vẽ ra câu trên chữ hoặc đồ án có thể hoàn thành một bức nguyên sang [bản gốc] liều đồ rồi.

Vừa bắt đầu nàng mỗi ngày đều làm cho từng chút một, Bất quá thời gian dần qua sẽ đem thứ đồ vật thả ở, vì vậy ta ngay tại cái này trong vòng vài ngày đem nó bính hảo rồi. Bởi vì liều đồ trên căn bản là tố sắc đấy, cho nên hợp lại rất khó. Bất quá thử một chút về sau phát hiện ngoài ý muốn thú vị, hoàn toàn bính hảo thời điểm cảm giác tựa như khi còn bé vui đùa cảm giác hưng phấn hồi phục lại đồng dạng, trong nội tâm rất là cao hứng. Đón lấy ngày hôm sau.

"Không nên tùy tiện liều a!"

Yumesaki Hikari tức giận. Rõ ràng là chính người không liều đích.

Thuận tiện nhắc tới, mặc kệ Yumesaki Hikari như thế nào lãng phí tiền, ta cũng sẽ không vì tiền tài mà ưu phiền. Muội muội bố thí cho ta gói ngân hàng còn có rất nhiều.

Ân? Vì cái gì Yukiko sẽ có nhiều tiền như vậy đâu này?

Để cho ta tới nói cho người biết một cái rất có xung kích lực chuyện tình thực a! Muội muội của ta tuy là học sinh trung học, nhưng đã cùng nhà xuất bản ký kết trở thành nhà tiểu thuyết rồi!

Nàng không có nói cho ta biết nàng viết là cái gì, cho nên ta đối sách của nàng biết không rõ, Bất quá dường như rất dễ bán, mỗi tháng đều có số lớn tiền nhuận bút đánh vào ngân hàng của nàng tài khoản. Bất quá muội muội nguyên vốn không có tài khoản, chỉ có thể dùng danh nghĩa của ta mở ra cái tài khoản cấp cho nàng dụng, cho nên nghiêm chỉnh mà nói đó là của ta tài khoản. (chẳng biết tại sao, muội muội không muốn làm cho cha mẹ biết rõ nàng ghi tiểu thuyết chuyện tình. Vì vậy, đang cùng nhà xuất bản ký kết thời điểm cũng là do ta giả dạng làm trưởng thành theo nàng đi, tóm lại tựa là rất phiền toái. Nha, cặn kẽ sự tình có cơ hội nói sau. . .)

Với tư cách tạ lễ, muội muội đem nàng theo cái nào đó tiểu thuyết giải thưởng lớn chỗ đó đoạt giải tiền thưởng đều cho ta dùng. Ta đương nhiên là

chối từ, Nhưng muội muội lại nói:

"May mắn mà có onii-chan tại trong tiểu thuyết kịch liệt mà chiến đấu, đại triển thân thủ ta mới có thể đoạt giải. Đây coi như là tạ lễ, người liền không nên khách khí á!"

Mặc dù có điểm không giải thích được, Bất quá khó được có tiền dùng, vì vậy ta liền từ chối thì bất kính rồi. Với lại, ngẫu nhiên hiệp trợ nàng lấy thoả cái vật liệu cái gì cũng không tệ. Ân? Lấy tài liệu? Đây chẳng qua là mặc vào muội muội chỉ định trang phục, bày ra chỉ định tư thế, tại đặc biệt cảnh tượng chụp hình mà thôi. Về phần những hình kia chỉ dùng đến làm cái gì, đại khái là cùng ghi tiểu thuyết có quan hệ a.

"Muốn đi học, ta đi về trước, gặp lại "

"Ân, a, Akitsuki kun "

"Không có hớt tóc phát a "

"Cắt "

Thật là một cái quần người cái thẳng khốn.

"Thuận tiện, người đổi nước gội đầu rồi hả?"

". . . Gặp lại "

Bởi vì ngày mai ta rất đáng ghét a.

Bởi vì người nào đó nguyên nhân, của ta cổ văn bút ký nhớ rõ loạn thất bát tao. Ta đối với cái này bút ký bản than thở ước chừng 10 phút.

Theo sau tiếng chuông tan học vang lên, các học sinh cũng đều từng người rời tiệc đi theo bằng hữu đàm tiếu vui đùa âm ỉ. Bên cạnh ta chuyện đương nhiên là hoang mạc hóa, đừng nói là phong rồi, quả thực tựu là một

mảnh tĩnh mịch. Nếu tất cả mọi người chịu vô câu vô thức theo sát ta nói chuyện phiếm thì tốt rồi. Chỉ phải cùng ta nói chuyện phiếm ta cái gì đều chịu làm đấy, trả thù lao các người? Kết giao bằng hữu phí cái gì? Ai. . . .
Ây cha, nước mắt không ngừng được, đây là có chuyện gì a.

"Hắn gần đây giống như lão tại tập thể hình hội sở lộ diện a "

"Tập thể hình hội sở? Vì cái gì?"

"Nghe nói là cùng cái nào đó hắc đạo đội đối kháng cái gì. . ."

"Nói như vậy mà bắt đầu..., hắn còn dán băng dán cá nhân đấy "

"Thật đáng sợ "

Ta dựng thẳng lên nhảy cảm lỗ tai nghe ngồi ở cách đó không xa nữ sinh lén lén lút lút nói chuyện. Các nàng đang nói hắc đạo đội.

"Ân, chậm đã! Hắn còn giống như hút màu trắng mà phấn? !"

"Oa, tốt, thật là nguy hiểm!"

Đây chẳng qua là dạ dày được mà thôi. Đều do cái kia đồ tham ăn nữ nhân, hại ta thống khổ như vậy. Chỉ mong nàng không cần lại tại đêm khuya ăn chén mặt. Với lại không ăn hết liền đặt ở nơi nào, làm cho cả phòng đều tràn ngập chén mặt hương vị. Với lại yên vui Kumacchi! Bánh cũng mỗi ngày ăn tươi một rương.

". . . Cắt "

Ta lẩn nữa trong lúc vô tình phát ra một tiếng phàn nàn, khiến nơi xa nữ sinh lại càng hoảng sợ.

Ta tính phản xạ mà nhìn về phía bên kia, kết quả làm cho các nàng càng thêm thêm sợ hãi rồi. Nên làm cái gì bây giờ a.

Ta nhẹ nhàng mà ho thanh âm, nho nhỏ mà phát tiết thoáng cái trong lòng bi thương, sau đó lấy ra bút ký bản.

Ngày hôm qua do ta viết trên báo cáo cũng không có gì lớn sự tình.

"Hô ha ha ha. Rất hưởng thụ a? Moe~ lật ra!"

Một câu như vậy mê chi mở đầu về sau, tựa là đối kịch truyền hình cảm tưởng rồi, đều là chút ít râu ria nội dung, ta liền khẽ quét mà qua rồi.

Đón lấy, tầm mắt của ta ngừng lưu tại phía dưới cùng nhất câu trên.

" vì cái gì không kết giao bằng hữu?"

"Tại sao vậy chứ "

Ta tùy thích suy đoán một chút, Yumesaki Hikari đoán chừng không có vì quan hệ nhân mạch tổn thương qua đầu óc a. Cũng chỉ có loại tình huống này, nàng mới có thể hỏi ra loại vấn đề này.

Thuận tiện nhắc tới, nàng đã không phải là lần thứ nhất hỏi cái vấn đề này, đây đã là lần thứ sáu rồi.

Lần thứ nhất bút ký bản trên viết,

"Vì cái gì không kết giao bằng hữu?", bất quá ta Quay mặt bỏ lại rồi, nàng đại khái là tức giận a.

Lần thứ hai nghỉ ngơi, "Vì cái gì không kết giao bằng hữu a!" .

"Không còn xem ta! Kết giao bằng hữu!" Lần thứ ba liền đổi thành mệnh lệnh giọng nói.

Lại đến "Chẳng lẽ là cái kia sao? So về kết giao bằng hữu, người càng thêm khát vọng tạo trẻ con? Người cái này biến thái!" .

Sau đó đến "Biến thái biến thái biến thái biến thái! Tạo trẻ con người còn nhỏ lắm! Đi kết giao bằng hữu a!"

Vì vậy mới có ngày hôm nay câu này đã vượt qua bùng nổ câu. Cảm giác nàng đã muốn đầy ngập tức giận. Thông qua trước câu có thể đã nhìn ra. Người này đại khái chỉ có tâm tình không tốt thời điểm mới có thể dụng "" cái này từ. Cho dù chỉ là văn tự, cũng là có thể thấy rõ nội tâm của người nghĩ cách đấy.

Ta chỉ là đơn thuần mà cảm thấy vấn đề này khó trả lời mà thôi, cũng không là bởi vì sao thú vị lý do.

Nói thực ra, coi như là ta, mỗi ngày thân ở cái kia không khí ngột ngạt ở bên trong, cũng sẽ cảm thấy khó chịu. Đừng nói bạn thân rồi, ta chỉ là muốn có một có thể tâm sự bằng hữu mà thôi, Bất quá hiện thực nhưng lại làm cho không người nào đấy.

"Nếu có thể có cái gì bước ngoặt chuyển tiếp mà nói. . ."

Giống ta loại này bị động cái thẳng khốn cuối cùng cũng sẽ không thành công a, loại sự tình này hoàn toàn không cách nào làm cho người ta nhắc tới sức lực.

Ánh mắt của ta theo giống như tại trừng mắt ta ánh mắt trời dờ xuống mở, khép lại cái gì đều không nhớ đích bút ký bản.

". . ."

Làm sao bây giờ đây. Tên kia lại cũng làm ra những chuyện gì a.

Sau giờ học ta liền gấp không dẫn nổi đã đi ra trường học, đi lại tập tễnh hướng phía trong nhà đi đến.

Bất quá hôm nay có một chút cùng thường ngày không giống với.

Rõ ràng có người cùng sau lưng ta.

Ài, chờ một chút, chờ một chút. Đây là có chuyện gì, không thể nào?

Nếu đánh nhau cái gì, hay là tha cho ta đi. Đừng nhìn ta lớn lên như vậy hung thần ác sát, kỳ thật ta rất nhát gan, rất không am hiểu đánh nhau cái gì. Lúc trước tầm thời điểm, muội muội đột tiến đến nhưng cho ta một cái phải dấm thẳng, khiến cho ta thiếu chút nữa liền ngất đi thôi."Tầm thời điểm nói với ta một tiếng a!" Muội muội vứt bỏ một câu như vậy sau liền nghênh ngang rời đi rồi, bất quá ta hay là không nghĩ ra, dù sao lại là tên kia nói mấy thứ gì đó kỳ quái lời nói a.

Không nói trước cái này, ra trường học về sau đã có người lén lút đi theo phía sau của ta.

Ta dừng lại một cái đối phương liền chân tay luống cuống mà hốt hoảng lên. Mỗi lần ta vượt qua ngã tư đường thời điểm, đều có thể nghe được hốt hoảng tiếng bước chân dõi theo tới. Xem ra là cái không có kinh nghiệm gì theo dõi cuồng.

Tuy nhiên trực tiếp chạy chạy thoát thì tốt rồi, Bất quá làm như vậy tổng cảm giác trong nội tâm khó chịu.

Là thời điểm quay đầu đi à.

Không có chuyện gì đâu a.

Nếu là có cái gì không đúng ta liền lộ ra biểu tình dữ tợn, luôn có thể hù đến đối phương a. Bởi vì ta mặt rất đáng sợ đấy. Ha ha, đã muốn vô kế khả thi.

Trải qua một phen bi thương mình an ủi về sau, ta một chuyển qua góc liền lập tức đứng lại, dọn xong tư thế.

Không ngoài sở liệu, cái kia dõi theo của ta tân thủ theo dõi cuồng bước nhỏ chạy trước đuổi theo. Đến đây đi, hít sâu.

Xem thời cơ tốt --,

"Người là ai a! ! Người nghĩ được đánh ngã sao! !"

"YAA.A.A.. A ----? !"

Ta như thường ngày lộ ra biểu tình dữ tợn, đem hết toàn lực mà phát ra thanh âm đáng sợ, hung hăng hù dọa đối phương.

Tên kia phát ra như chim én nhảy mũi tựa như âm thanh, trực tiếp được bị đâm cho bay rớt ra ngoài. Theo dõi cuồng sách trong tay bao cũng mất rơi xuống mặt đất, vài khóa màu cam đường kẹo bóng theo trong túi xách lăn xuống.

Đón lấy, ta thấy rõ máu chốt nhất theo dõi cuồng thân phận chân thật. .

..

"Nữ nhân?"

Theo dõi cuồng là nhỏ nhắn xinh xắn nữ trẻ nhỏ.

Nhưng lại nhìn rất quen mắt.

Nữ sinh kia là chúng ta lớp học cái kia bện tóc tiểu nữ sinh.

Nàng dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, nếu như đồng phục không phải trường cấp 3 mà nói, cho dù nói nàng là cái học sinh tiểu học cũng nói qua được đi. Thiếu nữ đặt mộng ngã ngã trên mặt đất, đầu hai bên trái phải ghim hai cây loạn tao tao mái tóc hiện ra trong đầu. Hai tròng mắt của nàng cùng ấu tiểu dung mạo so sánh với lộ ra hơi lớn, lúc này nàng trong mắt to tràn đầy nước mắt, sữa bò sắc da thịt có chút ửng đỏ. Tình cảnh này rơi tại cái khác trong mắt người đại khái liền lưu manh đem học sinh tiểu học

đánh bay a. Cưỡi xe đi ngang qua bác gái hung hăng trừng mắt ta chính là chứng minh tốt nhất. Muốn chạy trốn sao? Chạy thoát mới phải thượng sách sao?

"A, người, người không sao chứ?"

"YAA.A.A..!"

Ta được nàng kêu sợ hãi lại càng hoảng sợ.

Được rồi, mau chạy đi. Bác gái đã bắt đầu cho người nào gọi điện thoại. Tình huống này rất không diệu a.

Tóm lại, ta trước đem ngã sấp xuống thiếu nữ kéo lên, sau đó đem túi sách nhét vào trong tay nàng làm cho nàng nắm. Làm xong đây hết thấy sau ta trực tiếp xoay người sẽ phải rời khỏi --.

"Ân?"

Nhưng lập tức lại đứng vững.

Ta cảm giác trên quần áo truyền đến hơi yếu chống cự, đem ánh mắt chuyển qua ở trên về sau, chỉ thấy một cái nhỏ xảo trắng nõn tay chính cầm lấy y phục của ta vạt áo.

Theo cái tay kia nhìn lại, chỉ thấy cô gái kia chính run rẩy ngẩng đầu nhìn về phía ta.

". . ."

Nàng cái gì cũng chưa nói, cái này trẻ nhỏ muốn làm gì?

Cho dù ta muốn chạy, nhưng bây giờ đối phương chính cầm lấy dưới mặt ta bầy, căn bản không chỗ có thể trốn. Rơi vào đường cùng ta chỉ tốt

lấy khăn tay ra tùy ý cho mái tóc muối lau nước mắt. Nói lên khăn tay, ta chỉ muốn khởi lúc trước Yumesaki gọi qua.

"Tùy thân mang theo khăn tay bất lương chân tướng cái vương tử đại nhân đâu ☆ "

Cái này bình phán hoàn toàn có thất bất công, xem đi, bây giờ không phải là tạo nên tác dụng sao. Mái tóc muối trên mặt cũng hơi lộ dáng tươi cười, bả vai run rẩy -- Ấy cha, nàng là tại nhẹn cười sao? Chẳng lẽ nàng tại xem ta chuyện cười?

"Cái kia, người tìm ta có việc?"

Ta cẩn thận từng li từng tí hỏi xuống. Nói sau vốn chính là cái này trẻ nhỏ tự tiện theo dõi, sau đó khóc. Cũng không phải lỗi của ta.

Nghe được câu hỏi của ta, nhẹn cười thiếu nữ lần nữa mọc một cỗ khăn trương cảm giác, lộ ra nhát gan biểu lộ, ánh mắt dao động mà bắt đầu. Ài, cái này trẻ nhỏ là làm loạn loại nào a.

"A, cái kia, cái này, như thế nào. . . . Nói sao. . ."

". . ."

"Cái kia, hôm qua, ngày hôm qua. . ."

Ngày hôm qua?

"Tạ ơn, tạ ơn bản!"

Cẩn lười rồi! Cẩn được thật là nghiêm trọng! Thật dễ nói chuyện a!

Cẩn lười cẩn được làm cho lòng người sinh thương hại thiếu nữ đỏ bừng cả khuôn mặt mà cúi đầu.

So về cái này, nàng theo lời ngày hôm qua càng làm cho ta để ý.

Bất quá thật đáng tiếc, ta cũng không biết ngày hôm qua chuyện gì xảy ra.

Dù sao khẳng định không phải là cái gì già chuyện a, tên kia lại làm xảy ra chuyện gì a.

"Cái kia, cái kia, sexy dream đúng không "

"Cáp?"

Cái gì thứ đồ vật?

"Danh tự rất beautiful, rất lightning "

"li, light?"

"Liên, tự là rất cool. . . . Dream. . ."

Thật sự là quái lạ, ai giải thích cho ta thoáng cái đây là ý gì a. Dream là chỉ cái gì.

"Cái này, cái này, là tạ lễ. . . . ① số được không?"

"① số?"

"② số cùng ③ số mà nói, ta dù sao vẫn là học sinh cấp 3. . . Thế xác và tinh thần chuẩn bị. . . Cũng còn không có chuẩn bị cho tốt "

Hình như là phải làm những gì cùng nàng theo lời tạ lễ chuyện có liên quan đến.

Tuy nhiên ta không rõ lắm ① số cùng ② số nói rất đúng cái gì.

"Cho nên nói ① số. . ."

Ngày hôm qua ta lưu lại nhật ký mới phải để cho nhất người đau đầu đấy.

Hoàn toàn không rõ ràng cho lắm, làm cho người ta ai cũng lấy ý nghĩ mê chi mở đầu.

"Hô ha ha ha. Rất hưởng thụ a? Moe~ lật ra!"

Moe~.

.....

Moe~ cái đầu của người a!

"Cái kia đầu óc nước vào cái thẳng khốn!"

Đến buổi tối thì ban ngày quả cam kẹo đại sự kiện vẫn ở chỗ cũ trong đầu của ta tàn sát bữa bãi, bãi này ban tặng, ta được giày vò đến sức cùng lực kiệt, cuối cùng sớm mà liền buồn ngủ.

Sau khi tỉnh lại tựa là thứ năm rồi. Trước sau như một mà thiếu đi một ngày.

Ta hai tay chậm rãi đem bút ký bản mở ra, nhìn lướt qua tên kia lưu lại tin tức.

"Nàng được thiếu niên bắt lương dây dưa, vì vậy ta liền cứu được nàng! Ta nói với nàng, người liền từ phía dưới ba cái tuyến hạng ở bên trong chọn một đến đáp tạ ta đi.

① hôn môi

② dùng miệng đến

③ ài ôi chao? ! Chẳng lẽ người muốn dùng phía dưới xem ra miệng đến? !

Xem ra nàng là tuyển ① a! Rất moe~ a? Đồng trình khuôn moe~ lật ra a? Người là cảm thấy tuyển ③ rất tốt a? Bất quá, ngưng ngưng!'Yumesaki nhà gia huấn một trong tựu là ③ số muốn mười tám tuổi về sau tài năng làm " ta không thể phá gia quy!"

Chính là như vậy.

Với lại nàng còn ở dưới mặt dụng màu sắc rực rỡ bút họa lấy mái tóc muội tranh minh họa, bên cạnh còn vẽ một tên thiếu niên bất lương, bày biện một bộ sâu đo giống nhau tư thế, giữ lại nước miếng mà cười lấy.

"Ha. . . Thật vậy chẳng "

Ta lấy khởi đồ bút, dùng sức tại bút ký bản trên viết, phảng phất muốn ở phía trên trước mắt tràn đầy vết cắt đồng dạng.

"Chuyện trọng yếu như vậy trước nói với ta một tiếng a!"

Vì vậy, ta lần nữa thêm vào một cái quy tắc.

"Quy tắc 21: Cấm hôn môi. Không cần đem Visual Novel game bên trong tuyển hạng đưa đến trong hiện thực!"

Quy tắc. . . Lại tăng lên.

Vì vậy rất nhanh đã đến cuối tuần thứ Hai. Không muốn đi trường học a.

Muốn hỏi vì cái gì? Vậy thì phải Theo bắt đầu thứ bảy.

Ta sáng sớm về sau liền thói quen mà mở ra bút ký bản, gập trên đó viết,

"Ta trước cùng Kasumi chan nói, 'Vì cái gì không chọn đệ ② hạng? Giống như nói lên đáp tạ ơn đều tuyển ② a? Người biết ta có nhiều chờ mong sao? Người liền không biết là này sẽ đẩy lên ta xử nam tưởng tượng sao? Thứ hai, sáng sớm ta chờ người' đoán chừng hay là tại thứ hai a? Vậy nhờ người ghi một tự chương cảm tưởng văn! (dụng 42 liệt X32 làm được bản thảo giấy ghi 80 đến 130 cái) "

Lời nói này thật sự là ngu ngốc được không có thuốc chữa. Người là muốn ta ghi tiểu thuyết à.

Ta tại lớp danh sách ở bên trong tìm thoáng cái gọi Kasumi nữ sinh, đã tìm được một thứ tên là "Sanada Kasumi" tên gọi. nhớ rõ là có như vậy một cái tên. Không nói trước cái này, Yumesaki Hikari người này xem ra là muốn ta bức đến đuổi học a.

"Người này tuyệt đối là khi còn bé bị người khi dễ qua. . ."

Phía dưới còn viết lại:

"Lại nói, cái này trẻ nhỏ siêu đáng yêu a! Bộ ngực vừa lớn! Rơi vào cái bầy cũng đáng a?"

Ta bên cạnh vì loại lời này cảm thấy đau đầu, bên cạnh kéo kéo Lala mà làm lấy đi học chuẩn bị.

Tinh không vụn lí.

Tại ta chậm rãi đi tới thời điểm, thời gian đã muốn nhanh không còn kịp rồi, vì vậy ta chỉ tốt vội vã chạy hướng lầu dạy học. Cũng không phải nói bị muộn rồi rồi, chỉ là của ta cảm giác tên kia đã không làm chuẩn bị bài cũng không có làm tác nghiệp, ta nếu như không nắm chặt thời gian xác định vững chắc được hối hận.

Ta ngừng thở đi lên thang lầu, đột nhiên liền cùng từ phía trên đi xuống Kasumi chan không hẹn mà gặp. Đây đại khái là thần linh trò đùa dai a. A, tốt xấu hồ.

"A, sớm. . ."

"A, sớm, bị an. . ."

Lại căn lười rồi. Cảm giác nàng "Za" làm được phát âm dễ dàng phát không được.

Cái kia trẻ nhỏ nhăn nhó nhó nhó đấy, hai gò má ửng hồng mà hít sâu một hơi --.

"Hiện, hiện, hiện tại có thể chứ --?"

"Ôi chao! ! , hiện, hiện tại? ! Ở chỗ này? !"

"Ân, ân "

Thứ hai, đệ ② hạng sao? Là đệ ② hạng sao? !

Sáng sớm liền làm loại sự tình này? ! Ở loại địa phương này? !

"Cái kia, cái kia, trước cái kia. . ."

"Không! Cái kia là mở, đùa giỡn! Không cần để ý!"

Về sau ta nhất định người sẽ phải hối hận a. . . Có sắc tâm không có sắc đảm ta nhanh chóng nói ra.

Bởi vì, ở chỗ này thật sự là không được.

"Ài, đùa giỡn? Ài. . . Ôi chao?"

"Không, người suy nghĩ một chút, đệ ② hạng đấy. . ."

"Thứ hai hạng?"

"Ách, Ấy cha? Không phải đệ ② hạng sao?"

"Cái kia, đó là cái gì?"

Kasumi chan đối với ta cái kia bối rối tới cực điểm mà nói cảm thấy một hồi nghi hoặc.

Đáng giận, bị chơi xỏ. Nữ nhân kia lại có thể báo cáo láo (sai) quân tình.

Kasumi chan mặt trở nên càng đỏ, hàm xấu hổ mà cúi đầu, nàng đại khái đến bây giờ mới nhớ tới đệ ② hạng ý tứ a. Nàng ngơ ngác đích thì thềm một tiếng "H. . .", tổng cảm giác có chút cái kia. A, thật dễ thương!

"Cái kia, tuy nhiên ta đã rất cố gắng, Nhưng đây đã là cực hạn. . . Cái kia, xin nhận lấy "

Đã nói, nàng liền đưa ra một tấm hình.

Đó là cái cảm giác có chút thô ráp bình thường ảnh chụp, giống như là dụng máy ảnh kỹ thuật số quay chụp sau lại dụng gia đình máy đánh chữ in ra đồng dạng.

Đó là một cái tự chụp hình, phía trên nữ trẻ nhỏ dùng tay che ở nửa bên mặt.

Trong dáng dấp tóc đen ướt nhẹ, làm cho người ta liên tưởng đến nàng là vừa tắm rửa xong.

Màn ảnh kết cấu là xéo xuống cúi xuống khám góc độ, không có che lên mắt phải hưởng thượng khán, cảm giác có chút mê người.

Chỉ là, làm cho người ta không rõ ràng cho lắm địa phương là --.

"Áo ngủ?"

Dáng người nhỏ nhắn xinh xắn nữ sinh mặc một bộ màu cam áo ngủ,

Với lại trên áo ngủ có vài cái nút áo đều giải khai, vì vậy có thể theo lòng thà lòng thùng áo ngủ chứng kiến trắng nõn đầy đà ngực, lộ ra chùng mực đã muốn ở vào cực hạn biên giới --.

"A, không cần chăm chú nhìn, thật là mắc cỡ mà nói. . ."

"Ân? ! Người nọ là người? !"

Ta một hồi bối rối, bả vai đều cứng ngắc lại, ảnh chụp đều thiếu chút nữa rời tay rơi xuống.

Kiểu tóc thay đổi, mặt cũng che ở một nửa, làm cho ta rất khó coi thanh dung mạo của nàng, Bất quá nhìn kỹ xác thực là trước mắt cái này cái nữ trẻ nhỏ, bộ ngực lớn nhỏ cũng hoàn toàn ăn khớp.

"Ân, bởi vì lúc trước người nói 'Muốn nhìn Kasumi chan lớn nhất chùng mực ảnh chụp' . . ."

"A, không, đây là "

Tên ngu ngốc kia!

"Trước, đầu tiên nói trước rồi, bình thường ta là tuyệt đối sẽ không làm như vậy đấy, lần này là vì báo đáp Sakamoto kun ân tình mới có thể làm được cái này trình độ đấy, tuyệt đối không thể cấp người khác xem. . ."

Đón lấy nàng tiếng nói liền trở nên tiểu không thể nghe thấy rồi.

Ít nhất ta làm rõ ràng một điểm, Yumesaki Hikari tên kia đang cố ý lường gạt nha đầu kia.

Làm như vậy không tốt sao.

Đơn giản là đã cứu nàng liền làm cho nhân gia chụp loại này gần như hạ lưu ảnh chụp cũng quá hư không tưởng nổi đi à nha. Như vậy còn thể thống gì. Cái này ảnh chụp quá hạ lưu, lẽ nào lại như vậy.

"A.... . . . . Cái kia, cầu, van người, xin nhanh lên một chút thu lại. . ."

"Vâng! Đối, thực xin lỗi "

Không xong, theo bản năng liền trông chừng lấy hạ lưu ảnh chụp nhìn.

Ta luống cuống tay chân đem ảnh chụp nhét vào trong túi xách, về sau suy nghĩ tiếp cái này mị hoặc ảnh chụp chuyện tình, chậm rãi nghĩ.

"A, đúng rồi. Ta đem lúc trước Sakamoto kun cấp cho ta 'Sexy dream' ảnh chụp thiết đặt làm điện thoại di động chờ thời màn ảnh. Phán, Sakamoto cảm thấy như thế nào đây?"

"Sexy dream?"

Cái này từ đơn ta nhớ mang máng gần đây từng nghe nói qua, tại ta vì thế vất hết óc hồi tưởng thì nàng ngại ngùng mà đưa điện thoại di động chờ thời màn ảnh biểu hiện ra cho ta xem rồi.

Điện thoại màn ảnh trang chủ ở bên trong chỉ có thấp nhất hạn độ hữu ích, thiết thực ô biểu tượng, màn ảnh bối cảnh là một người mặc quần áo nịt, mang theo bướm bướm mặt nạ biến thái. Tên kia toàn thân ướt nhep, mang theo rục rở khuôn mặt tươi cười bày làm ra một bộ quái dị tư thế.

A a. Tên ngu ngốc kia đến cùng đều làm những gì, đây là đang nhận người chán ghét sao.

"Sakamoto kun thật sự là như cái hài tử đâu. Một thân trang phục như vậy đã chạy tới cứu ta. . . Cảm giác, có chút đáng yêu đấy "

Kasumi chan nhin cười, qua lại mà so với một chút ta cùng điện thoại.

"A, thực xin lỗi, làm cái kia bộ dáng hóa trang thời điểm người không phải Sakamoto kun, mà là sexy dream a "

Bảo ta Sakamoto kun thì tốt rồi. Bất kể thế nào xem ta đều là Sakamoto kun a. Người đều ta đã làm gì a, Sakamoto kun!

Ta hai tay chống tại trên đầu gối, cúi thấp đầu phiền não không thôi. Kasumi chan ở một bên xem ta cái dạng này, tại ánh mắt của nàng đột nhiên mở ra lập tức, dự bị chuông reo rồi.

"A, được trở về phòng học rồi. Ta đi trước, bye bye "

Nàng nhẹ nhàng mà vung bàn tay nhỏ bé hướng ta nói dừng.

"A uy. . ."

Ta hướng nàng phát ra một tiếng hơi yếu la lên về sau, cũng chậm rãi đuổi theo ở sau lưng nàng.

Cái kia là chuyện gì xảy ra.

Không nhanh chút áp dụng mấy thứ gì đó biện pháp mà nói, không biết tên kia lại xảy ra mấy thứ gì đó.

Trên hành lang còn dư lại học sinh chứng kiến ta sau đều chủ động nhường qua một bên, ta trên mặt mặt mỉm cười mà hướng phòng học đi đến.

Qua không bao lâu, ta liền hối hận trở lại phòng học.

Lúc nghỉ trưa, nào đó cái chuyện ngoài ý muốn đột nhiên đến.

"Cút ngay cho tao đi ra --!"

Như dã thú gào thét trong phòng học vang vọng, đang tại trong lúc nói cười đồng học tất cả đều sợ tới mức run run xuống. (thuận tiện nhắc tới, ta trước sau như một mà ghé vào trên mặt bàn giả bộ ngủ, để trốn hiện thực).

"Người trốn đi cũng là vô dụng, sexy dream!"

Ba cái bất lương thanh niên đi vào âm ỹ phòng học, phát ra âm thanh là một chải lấy mào gà đầu lãnh khốc nam nhân, hấn chính trợn mắt trừng mắt nhìn học sinh trong phòng học.

Nha, xem ra là phiền toái tìm tới cửa a. Bất lương cái gì chỉ là tồn tại sẽ làm cho người ta tạo thành phiền toái, điểm ấy ta nên cũng biết. Nhưng lại biết được rất rõ ràng ah, Aha.

Không nói trước cái này, vừa rồi tên kia nói cái gì kia mà?

"Người, các người là đang làm gì a, tới nơi này làm gì?!"

Ngồi ở phòng học công phụ cận tóc ngắn nữ sinh xông cái kia chải lấy mào gà đầu nam nhân phát tiết trong lòng chán ghét cảm giác.

Nghe được lời của nàng về sau, bất lương trả thù tựa như trừng mắt nàng, tiếp tục nói.

"Gần đây, có một gọi sexy dream cái thằng khốn đến theo chúng ta đánh nhau, hấn ở này cái trong lớp! Tranh thủ thời gian đi ra cho lão tử!"

"Sắc, sexy dream?"

Thiếu nữ tóc ngắn tuy nhiên sợ hãi cái kia mào gà đầu cái thằng khốn, nhưng vẫn là không nhịn được hỏi ngược một câu.

Nha, nàng sẽ có phản ứng này rất bình thường. Nàng nếu vào lúc đó nói "Gạt người chớ? ! Sexy dream tại nơi này lớp? !", biểu hiện ra một bức

sexy dream rất có nổi tiếng bộ dáng, ta sẽ cảm thấy làm phức tạp a. Bất quá xem ra ta cũng không có rộng như vậy làm người biết.

"Tên khốn kia mỗi lần đều trở ngại chúng ta thành viên làm việc! Có loại ứng một tiếng, đừng mạo danh thế thân!"

Thì ra là thế, Yumesaki Hikari chính là vì cái này mới đi rèn luyện bấp thịt a. Trên người của ta mới tổn thương nổi liền không dứt cũng là bởi vì cái này a.

Nghĩ đến đây ta cũng cảm giác một đạo như kim đâm vậy ánh mắt, vì vậy len lén hướng bên kia nhìn thoáng qua, chỉ thấy Kasumi chan chính lộ ra một bộ cử chỉ khả nghi biểu lộ, không che dấu chút nào mà nhìn thấy ta. Đừng xem ta a! Nếu lúc này thời điểm, ngày bình thường một câu đều không nói bất lương đột nhiên đứng lên nói "Xem ra bại lộ a, cái kia cũng không có cách nào khác, ta chính là sexy dream!" Mà nói, tất cả mọi người sẽ rất làm phức tạp a? Người tốt nhất tưởng tượng thoáng cái cảnh tượng này. Không, người hay là không cần nhớ giống.

"Đợi, chờ một chút. Người có chứng cứ có thể chứng minh cái kia. . . Sexy dream ở này cái trong lớp?"

Ngồi ở thiếu nữ tóc ngắn đối diện đuôi ngựa thiếu nữ nghiêm túc kháng nghị nói, trong giọng nói không mang theo một tia đùa giỡn thành phần.

Chải lấy mào gà đầu cái thẳng khốn thanh âm trầm thấp hồi đáp.

"Là (vâng, đúng) sexy dream tên kia chính mình nói mò gì 'Ta là sakurahime trường cấp 3 năm thứ hai nhị ban người! Lời không phục, vào ngày mai, hoặc là ba ngày sau, hoặc là năm ngày sau tới tìm ta báo thù!' ! Các người có ý kiến sao!"

Hồng hét hồng hét.

Là nên nói các người cơ linh đấy, hay là nói đần đâu này? Lại nói, các người cũng thật là thủ thời điểm đấy.

Ta không khỏi lảng lảng tưởng tượng thấy bất lương nhóm tại dương lịch trên vẽ lên quyền quyền, ký kết báo thù kế hoạch thần sắc. Cùng ta sững sờ hình thành khác biệt, lớp học bầu không khí dần dần trở nên nguy hiểm nói ra.

Cái kia chải lấy mào gà đầu cái thẳng khốn lửa giận công tâm, "Phanh, phanh" mà dùng chân the thé đá chạm đất bẻ gãy, Bất quá trong lớp ai đều không có tự báo tính danh. Cái này cũng là chuyện đương nhiên a.

Làm sao bây giờ, quả nhiên nên tự báo tính danh à.

Đối cá nhân ta mà nói, làm như vậy quá phiền toái, cũng quá mắc cỡ. Vì vậy ta ý định tiếp tục lừa dối đi qua, nhưng mà cái kia mào gà đầu dường như không định buông tha cho.

A, thiệt là, không có biện pháp đấy. Tranh thủ thời gian tự giới thiệu sau đó nói xin lỗi a.

"Sexy dream tranh thủ thời gian rút ngay cho tao đi ra! Ta biết rõ đem người nữ sinh kia cướp đi về sau, còn thuận tiện đối với người ta giờ trò ah!"

....

Tên ngu ngốc kia. . . .

"Oa, tên kia thực thối rửa. Không phải là cái đồ biến thái sao "

"Sexy dream, thật buồn nôn. . ."

"Người này tuyệt đối là không có bằng hữu a "

"Ta cũng không muốn cùng hấn nhắc lên quan tâm, loại người này chết đi tốt rồi "

"Thằng này muốn là chúng ta ban, ta khẳng định cùng hấn tuyệt giao "

.....

Ai, cái này tự giới thiệu thời cơ hoàn toàn biến mất.

Cứ như vậy giăng co thêm vài phút đồng hồ về sau, mào gà đầu lo lắng tới cực điểm.

"Đáng giận, cút nhanh lên đi ra -- ân?"

Mào gà đầu trong phòng học nhìn chung quanh một phen, cuối cùng ánh mắt rơi xuống người nào đó trên người.

"Này, người! Liên là trước kia cùng sexy dream cùng nhau cái kia Little Girl a?"

"A, A..., A.... ."

Mào gà thủ lĩnh Hikari chỗ xem người không hề nghi ngờ tự là Tiểu Hà.

Vốn tưởng rằng nàng dám chủ động cùng ta bắt chuyện, nhất định là rất có dũng khí nha đầu, Bất quá nàng quả nhiên hay là sẽ đối với bất lương cảm thấy sợ hãi. Lúc này thân thể nàng hoàn toàn co lại thành một đoàn, ánh mắt cũng không dám cùng bất lương đối mặt.

"Người biết sexy dream mấy thứ gì đó? Khai ra! Không có nói liền với người chụp chụp ảnh chung!"

Phát ra không giải thích được uy hiếp về sau, mào gà đầu hướng Kasumi chan từng bước tới gần.

Chung quanh nữ sinh tuy nhiên muốn ngăn cản hẳn đi tới, nhưng ở bất lương "Làm gì vậy à? !" đe dọa uy áp xuống, các nàng đều rút lui.

"Này! Tranh thủ thời gian trả lời lão tử! Sexy dream-- "

Mào gà đầu uy hiếp đồng thời đưa tay ra, tại hẳn đang muốn đem khoác lên Kasumi chan bả vai lập tức.

"Đừng đụng ta! !"

Kasumi chan hai tay ôm chặt thân thể của mình, lớn tiếng la lên.

Này gọi âm thanh ần chứa tức giận.

Phòng học hoàn toàn yên lặng ra rồi, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên người của nàng.

Tại đây không khí khẩn trương ở bên trong, hai mắt rưng rưng Kasumi chan mở ra run rẩy bờ môi nói ra.

"Cái này, trên đời này liền, cũng chỉ có sexy dream có thể đụng ta!"

Nguy -- hiểm! Vừa rồi thật sự rất hiểm a!

Ài, vừa rồi. . . Ài ài ôi chao? !

"Ân, Ặc, a a a? !"

Kasumi chan phảng phất muốn đem rối loạn đầu trận tuyến mào gà đầu (cùng ta) bỏ qua đồng dạng, tiếp tục nói liên miên cần nhẫn nói.

"Bởi vì, bởi vì, sexy dream đã cứu ta, còn thật chắc ôm lấy ta, với lại chỉ làm cho ta tuyến ① hãy bỏ qua ta, với lại, với lại. . ."

Phòng học Trung Sung khiến trách lấy không khí khẩn trương.

Với lại?

"Hắn, hẳn cũng nói ta rất, rất đáng yêu. . ."

. . . không được a.

Như vậy có thể không làm được a.

Kasumi chan biểu lộ hoàn toàn một bộ yêu đương trong thiếu nữ bộ dáng.

Tên ngu ngốc kia nữ. . . Vậy mà đùa bỡn thuần khiết như thế trẻ nhỏ.

"A..., A.... . . Sexy dream tiểu tử kia. . ."

Đứng tại Kasumi chan trước mặt mào gà đầu vể mặt không cam lòng trầm ngâm. Tóm lại, hẳn tìm từ trong đã không có khăn trương cảm giác, sự tình đã muốn đã qua một đoạn thời gian?

Trong phòng học lặng ngắt như tờ, bầu không khí rất là vi diệu.

Phá hủy cái này khăn trương cảm giác là một khiến người ngoài ý cái thẳng khốn.

" dày đặc xuống, cô nàng này mà chẳng lẽ là sexy dream bạn gái?"

Tại đây hồ ngôn loạn ngữ chính là đứng tại mào gà đầu sau lưng một cái bất lương.

"Như vậy mà nói, điện thoại di động của nàng ở bên trong có lẽ sẽ còn có sexy dream số điện thoại a?"

"Như vậy a. Thì ra là thế, còn có ngón này a "

Mào gà đầu phá lên cười, đem mặt để sát vào Kasumi chan trước mặt, hô.

"Này! Đưa di động giao ra đây! Tại chỗ cho sexy dream gọi điện thoại!"

"Ài, a, không, không được!"

"Ít lải nhải! Tranh thủ thời gian địa!"

Mào gà đầu bỏ qua hai mắt rưng rưng lắc đầu Tiểu Hà, bắt lại bọc sách của nàng.

Kasumi chan tuy nhiên muốn phản kháng, nhưng vô luận như thế nào xem song phương lực cánh tay chênh lệch đều quá lớn, mào gà đầu dễ dàng mà liền đem túi sách đoạt lại.

Nha, tình huống này không ổn a?

"Đợi, chờ một chút, không cần! Kasumi chan nói không cần a? !"

"Trả trở về!"

Tuy nhiên thất kinh nữ sinh muốn ngăn cản mào gà đầu hành vi, nhưng bất lương dĩ nhiên không ăn các nàng một bộ này.

Hắn trực tiếp mở ra túi sách, dụng ánh mắt sưu tầm đồ vật bên trong.

Hông hét hồng hét, như vậy xuống dưới đã có thể nguy hiểm a,

"Đợi, chờ một chút. Dừng tay! Ta, ta không có thua nhập mã số của hắn!"

"Hừ! Liếc mắt liền nhìn ra đến người đang nói xạo rồi! Lo lắng như vậy khẳng định có quỷ!"

Mào gà đầu trực tiếp lật tới lật lui khởi trong túi xách đồ vật.

"-----? !"

Ta đột nhiên lên tiếng rống to.

Rống đi ra.

Trong phòng học đồng học tất cả đều lâm vào khủng hoảng bên trong, với lại trình độ xa cái gì tại bất lương tổ ba người xuất hiện thời điểm.

Thực rất giỏi.

Năm hai nhị ban ở bên trong bình thường không nói tiếng nào nguy hiểm nhất quả boom đột nhiên bạo phát. Bất quá ta chỉ có thể kiên trì lên. Không có khả năng vào lúc này hờ hang thân phận!

"Này, bên kia mào gà đầu tên côn đồ! Nàng, nàng nói tất cả từ bỏ, người tranh thủ thời gian dừng tay, các người là não tàn ngu ngốc a! Đừng có dùng người cái kia tay bắn đụng người ta, người thẳng này đầu teo óc heo a! !"

"Người TM (con mụ nó) nói cái gì? ! Người mẹ kiếp nhà nó tính toán cái lồn a! Cút nhanh lên khai mở -- "

"Là người lẩn mới đúng chứ, thảo người mẹ kiếp nhà nó đấy! Còn không cút nhanh lên mà nói, cẩn thận lão tử đánh năm sắp người!"

"A, người, người TM (con mụ nó) dám chống đối lão tử -- "

"Muốn, phải làm cái ấy ư, a! ! Xem lão tử đem đầu người cho đánh bay mất! ! Đến à? !"

Ta không thói quen nói loại này đập phá mà nói, mắng thật là sứt sẹo.

Ta vốn tưởng rằng làm hư rồi, nhưng không ngờ tại loại khí thế này chật ních dưới tình huống, ta dạng như vậy thoát nhìn giống như là khá

phần nô đồng dạng. Hiệu quả siêu chúng!

"... Thực xin lỗi "

Đã trở thành tâm mắt mọi người tiêu điểm mào gà đầu đột nhiên mở miệng nói xin lỗi.

Ta vậy mà khiến như vậy bất lương run rẩy, ta có lợi hại như vậy sao? Theo không tốt góc độ mà nói xác thực rất lợi hại.

Tuy nhiên ta tâm tình bây giờ rất phức tạp, nhưng đưa điện thoại di động cướp về sau ta còn là hít sâu một hơi, phát ra cuối cùng gào thét.

"Đừng có lại khiến lão tử gặp lại người! Người nếu là dám đối với chúng ta ban người ra tay, cái kia... Lão tử liền khiến các người khỏe xem!"

"Là (vâng, đúng), là --!"

Bất lương nhóm lập tức lão đảo mà trốn ra phòng học.

Về sau các học sinh ánh mắt đều tập trung vào trên người của ta.

Toàn bộ phòng học đều trầm mặc xuống rồi.

Đón lấy, kế tiếp.

"... Muốn, đã chết rồi sao "

Vứt bỏ một câu như vậy về sau, ta liền tốc độ cao nhất chạy ra khỏi phòng học.

Đã xong, đã xong.

Đã muốn không thể vãn hồi rồi a. Trong lớp bầu không khí tốt xấu hổ, ta xong đời! Nhân sinh của ta như vậy chung kết! A! A! A! A... .

Tự giận mình ta tại bút ký bản trên để lại "A! A!" bệnh tâm thần tựa như tin tức, sau đó cảm xúc tăng vọt mà nộ đánh chiến đấu trò chơi, đập vào đập vào ngay tại chút bất tri bất giác liền đi ngủ.

Có lỗi với Yumesaki Hikari.

Sexy dream áo giáp với ta mà nói quả nhiên hay là quá nặng đi.

Ngày mai không chút lưu tình đã đi đến.

Âm ỹ chuông báo BGM vang lên, ta ưu buồn mở mắt ra, lập tức liền phàn nàn nói.

"Đừng tùy thích sửa đồng hồ báo thức tiếng chuông a..."

Cùng lúc đó, hôm trước trí nhớ cũng lại lập tức thức tỉnh.

Ta dùng cực kỳ khủng bố tư thế đem xông vào trong lớp bất lương đuổi đi, cái này liên tiếp sự kiện hoàn toàn khiến trong lớp đồng học chấn kinh rồi.

Chỉ là hồi tưởng lại những thứ này ta liền không khỏi mặt đỏ tới mang tai rồi. Lúc này thật sự chơi trứng. Oa a a a.

Ta ngã xuống giường, đem trọn cái mặt đều chôn ở gối đầu ở bên trong, dụng như là nuy mắt rau họ giống như tản mạn hành động theo trong chăn bò lên đi ra, sau đó liền thấy vật kia.

"Đáng giận..."

Bút ký bản đứng ở trên bàn.

Ở trên còn vẽ vờ cho thêm chuyện ra mà xếp đặt trói lại ruy-băng, thậm chí còn cố ý trang trí lên dùng.

Chỉ là chứng kiến cái này, trong óc của ta có thể hiện ra tên kia cười mờ ám lấy bố trí bút ký bản bộ dạng.

"Sakamoto kun WWW Sakamoto kun WWW phản - bản - kun WWWWWW "

"Tên hỗn đản này... !"

Vừa mở ra bút ký bản, lập tức liền thấy nhất mở đầu viết một đồng để cho ta nôn nóng mà nói.

"Toàn bộ sự tình ta đều theo Kasumi chan chỗ đó nghe nói nha. Ta tại trên web phát bài viết nói

'Ra, đi ra ~! Cái kia bị đồng học bạch nhãn cái thằng khốn ~, bắt lương bản tính bạo lộ ra rồi!' !

Còn dư lại tự đợi đến thiệp mời (*bài viết) được đình đứng lên đi!"

Tên kia đang toàn lực về phía ta biểu đạt năng cao hứng biết bao nhiêu. Đằng sau hoàn toàn đều là làm cho người ta ra cách tức giận văn tự, trong cơn giận dữ ta ngay lập tức đem bút ký bản hợp lại. Nhưng ác.

Ta khởi động Computer về sau, phát hiện cái kia hàng thật như vậy phát bài viết rồi, tại tên ngu ngốc kia kích động xuống, thiệp mời (*bài viết) thảo luận 10 điểm nhiệt liệt. Aha, còn có hồi phục hỏi " ở nơi nào?" đã muốn gọi người xóa bỏ rồi. Ngày mai người còn có thể sống lại đấy, chờ đó cho ta.

"Tha cho ta đi. Ta mỗi ngày sinh hoạt chẳng phải đều muốn trở nên lộn xộn rồi..."

Ngày hôm qua trong lớp bầu không khí đến cùng biến thành ra thế nào rồi đấy.

Theo người này tăng cao cảm xúc xem ra, ta khẳng định đã muốn lâm vào để cho người hiền lòng chuyện tình thái trúng.

Đang đi học trên đường, ta không ngừng mà cho mình động viên, trong nội tâm lặng yên nghĩ "Có lẽ ngoài ý muốn mọi người cũng không có ở ý?" Hoặc là "Đã qua một ngày mọi người đều quên a" các loại. Tại ta đến trường học thời điểm.

"Bất lương chỉ là còn sống tựu là cái đồ bỏ đi a!"

Ta cho ra đã ngoài kết luận, rầu rĩ không vui mà hướng phòng học đi đến. Được rồi, quản hẳn khi gió như thế nào đây. Dù sao vốn là một đường bị người làm bất hòa bỏ qua.

Đại khái là ý thức tác dụng a, ta cảm giác cửa phòng học so với bình thường muốn trầm trọng. Tưởng môn kéo ra về sau, ta cúi đầu mạnh mà đi vào phòng học.

Bên tai truyền đến ngoài ý liệu mà nói.

"A, Sakamoto kun, sớm, buổi sáng tốt lành!"

"... Aha?"

Ta trong miệng phát ra ngu ngơ thanh âm.

Ân, vừa rồi cái kia là chuyện gì xảy ra?

Ta như là càng dưới sai chỗ giống như đột nhiên há to miệng, đàm tiếu trong nữ sinh hơi khẩn trương một người tiếp một người mà hướng ta chào hỏi.

"Buổi sáng tốt lành, Sakamoto kun "

"Sớm , chào buổi sáng! Sakamoto kun!"

"Chào buổi sáng nè, Sakamoto kun, ah ha ha..."

"Ôi chao! A, sớm, buổi sáng... Tốt..."

Ta lắp bắp đáp lại nói.

Tuy nhiên không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng các nữ sinh đều đối với ta khuôn mặt tươi cười đón chào.

Cái này, đây là?

Mặc dù có người hướng ta chào hỏi cái này lần đầu tiên đại sự hoàn toàn chiếm dụng ta đầu óc toàn bộ bộ nhớ, nhưng ta còn là miễn miễn cưỡng cưỡng đi đến chỗ ngồi của mình. Tóm lại, trước đem túi sách buông, ngồi xuống --.

"A, Sakamoto kun. Vị trí của người không ở nơi này nha"

"À?"

Ngồi bên cạnh nam nhi một nhắc nhở, ta mới chú ý tới, nhìn kỹ, cái này không phải của ta bàn. Đối chỗ ngồi?

". Đến. Sakamoto kun! Có người chờ người đấy "

Bên kia một người nữ sinh cuống quít tiếp lời, chỉ chỉ phòng học ở giữa vị trí.

Ở nơi này chính là --.

"Sớm, bị an "

Lại căn lười rồi.

Kasumi chan cúi đầu, vốn là mặt đỏ bừng trở nên đỏ hơn.

Nha đầu kia bên cạnh chỗ ngồi không hề nghi ngờ chính là ta.

Không thể nào.

"Ra, tranh thủ thời gian ngồi xuống. Ngày hôm qua đổi chỗ vị, người đi đầu đến Kasumi chan bên cạnh. Ah ha ha "

Phòng học một chỗ khác bay tới mang theo nụ cười trợ công.

Trong lớp nhắc lên một mảnh tiếng cười trộm, Kasumi chan xấu hổ đến làm cho người hoài nghi nàng có phải hay không bị sốt.

"Bất quá, Sakamoto kun hôm qua ngây thơ rất lợi hại đấy!"

"Ừ. Người chạy tới văn phòng xông thầy chủ nhiệm găm lên 'Bỏ mặc bất lương trong trường học làm xằng làm bậy, các người trong đầu đều suy nghĩ cái gì!' . Dạng như vậy đẹp trai ngây người "

"Tuy nhiên thầy chủ nhiệm đánh trả nói 'Người mới phải nhất bất lương cái kia a " ha ha "

"Sakamoto kun thật là một cái hảo nhân. Thực xin lỗi, lúc trước một đường vô duyên vô cớ mà sợ hãi bị người "

"Đổi chỗ vị thời điểm cũng rất thú vị đấy. Nói cái gì 'Nhất định phải ngồi vào Kasumi chan bên cạnh...' Aha ha ha, chỉ là nhớ tới khi đó cảnh tượng, chúng ta đã cảm thấy nên thành toàn các người "

"Của người tình yêu cuồng nhiệt tuyên ngôn đều đến cái kia phân thượng rồi, chúng ta cũng chỉ tốt nhịn đau bỏ những thứ yêu thích ~~~ "

Về sau lớp học các loại tán thưởng cùng trêu chọc ồn ào âm thanh nhao nhao hướng ta đánh úp lại.

Cái này... Cái kia.

"Sakamoto kun... ?"

"Là (vâng, đúng), ân? !"

Kasumi chan thanh âm theo bên cạnh truyền đến.

Lớp học tất cả mọi người tại dừng ở ta cùng nàng, trong không khí tràn ngập khẩn trương cùng hiếu kỳ.

Tại đây có chút ít không khí ngột ngạt ở bên trong, nàng nhìn ta chăm chăm mặt mũi mở miệng nói ra.

"Trước, hôm trước chuyện tình, tạ ơn, cảm ơn..."

"A, không có gì, ta mới phải nên cảm ơn người..."

Ta không khỏi nặng nề mà cúi đầu xuống, hành lễ.

"A, ta, ta giúp người lấy túi sách..."

Nàng tiếp nhận của ta túi sách, động tác kia thoạt nhìn tựa như trẻ tuổi thê tử quan tâm tan tằm về nhà trượng phu đồng dạng. Bất quá, đại khái là khẩn trương a, cước bộ của nàng khá bất ổn. như vậy lão đảo đi... .

"A!"

"Nguy hiểm!"

Này! Ta đã nói rồi nguy hiểm!

Kasumi chan không hề báo trước trượt chân rồi, hành động tựa như cùng hấp tấp hài tử diễn hình đồng dạng. Đón lấy, ta kì lòng không đành đem thân thể của nàng --

"A!"

"Chưa, không có sao chứ? !"

Ôm lấy.

Lập tức, hai chúng ta ánh mắt đụng nhau.

"A "

"A..."

Đón lấy, đón lấy --

" "A -----! ! " "

Lớp học nữ sinh hét lên. Nhưng ác! Không xong!

"Oa, làm tốt lắm! Kasumi, làm được không tệ lắm!"

"Tiểu Hà, làm sao vậy, làm sao vậy! Cái này đụng phải bộ ngực sao? Đó là bộ ngực dựa vào lên rồi sao?"

"Tiểu Hà! Ngày hôm qua mục tiêu cứ như vậy đột nhiên đã đạt thành!"

"Dán được quá gần! Sakamoto kun ôm quá chặt!"

Quần chúng vây xem như dự đoán giống như như vậy bạo phát ra la lên. A đã đủ rồi! Đừng còn như vậy!

"Không, không phải! Ta chỉ là tiếp được nàng mà thôi!"

"Không không không không không phải a... ! Tất cả mọi người đang nói cái gì a! Phán, Sakamoto kun, đối, đối, thực xin lỗi!"

Lớp học mọi người sôi trào lên, hai người chúng ta đành phải liều mạng giải thích.

"Đủ, đã đủ rồi! Đã hiểu lắm! Đây chỉ là ngẫu nhiên! Các người đã hiểu lắm!"

Theo ta trong ngực tránh thoát đi ra Kasumi chan liều mạng hưởng các học sinh giải thích hiểu lắm. Mà ta đấy, lập tức lộ ra một bộ thần sắc hoảng hốt thần sắc. Bởi vì, cái kia, ta trong ngực còn lưu lại ngọt ngào được viên siêu tưởng tượng thiếu nữ hương thơm.

"Phản phản phản Sakamoto kun, thực xin lỗi! Đều, đều là vì ta, làm, làm hư rồi! Thực xin lỗi!"

"A, không có gì, đừng để ý. Ta mới phải nên nói xin lỗi "

Hai người chúng ta song song ngồi ở phòng học đích chính giữa. Bốn phía đều là các học sinh mang theo tình cảm ấm áp ồn ào âm thanh. A..., quá mắc cỡ... . Vì sự tình gì sẽ biến thành như vậy... . Kasumi chan hiện tại cũng rất thận thủng a. Ta một người nói liên miên căn nhắc mà đích khả khả không ngừng.

"... Hết thầy thuận lợi... Kế tiếp... Giả bộ như... Sờ..."

"Ân, chuyện, chuyện gì? Người đang nói cái gì?"

"Ân -- chưa, chưa, chưa! Không có gì! Không cần để ý!"

Về sau cả ngày nàng đều đang thấp giọng nhắc đi nhắc lại lấy mấy thứ gì đó, còn thỉnh thoảng căn lười liều mạng cùng ta đáp lời. Mỗi lần nàng nói chuyện với ta, lớp học bầu không khí đều nhiệt liệt lên, Bất quá tình huống này thật lòng làm cho người ta thể xác và tinh thần đều mệt.

Nha, cũng không làm cho người ta chán ghét là được.

Sau khi tan học, ta về đến nhà mở ra bút ký bản, nhìn lướt qua.

Tuy nhiên buổi sáng lúc sau đã nhìn rồi, Bất quá bút ký bản phía dưới còn viết một câu.

"Làm được đấy, anh hùng "

"... Thực bắt người không có cách "

Ta không khỏi dụng giọng ôn hòa cảm khái một câu.

Ta như là cố nén cười giống như cắn môi, sau đó một mình ho nhẹ một tiếng, tại bút ký bản trên viết.

"Ta làm ah, anh hùng "

Ngày mai là thứ năm, ta lần sau tỉnh lại tựu là thứ sáu rồi.

Không khỏi cảm giác có chút chờ mong.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Hôm Nay, Ta Cuộc Hẹn Rồi, Nói Thực Ra, Tim Đập Như Hươu Chạy

Cùng Yumesaki Hikari chung nhau sinh hoạt tự khai mới đến nay đã qua nửa tháng rồi.

Đã muốn dần dần thói quen chung nhau sinh hoạt ta rất rõ ràng, từ đó về sau ta tự không khả năng tiếp qua trên gió êm sóng lặng cuộc sống!

"Ta đến cùng đang làm gì thế a. . ."

Tháng năm đã muốn chuẩn bị kết thúc chủ nhật.

Nhưng mà ta lại chính dùng người tình nguyện thân phận tham gia đường phố công tác vệ sinh.

"YAA.A.A..., người trẻ tuổi chịu tới tham gia hoạt động, thật sự là khó được tiến bộ....! Rõ ràng lớn lên như vậy dữ tợn, nhưng lại cái không tệ chàng trai!"

Đường phố cư dân biết đích lão gia gia chính nói với ta lấy chút ít không chỉ ca ngợi hay là chế ngạo mà nói.

"Này, đại thúc! Đừng tùy chỗ ném loạn đồ bỏ đi a!"

"A! Đối, thực xin lỗi!"

Cách ta cách đó không xa chính diễn ra một màn khó hiểu cảnh tượng, một đám tóc nhuộm được đủ mọi màu sắc, ăn mặc bó sát người đồ thể thao bất lương đơn tay cầm túi rác tại thanh lý khe nước đồ bỏ đi. Bọn họ chính là cái kia mào gà đầu suất lĩnh bất lương quân đoàn. Một người trong đó chính đại âm thanh đe dọa lấy cử chỉ không hợp người đi đường, Bất quá những thứ này cũng không muốn khấn.

"Vì sự tình gì cũng làm thành như vậy "

Ta tuy nhiên mở miệng phàn nàn, nhưng kỳ thật là biết rõ sự tình tại sao phải biến thành như vậy.

Bởi vì Yumesaki Hikari.

Tên kia dường như không thể nào yêu thích ta một đường gặp lân cận người bạch nhãn, vì vậy luôn đi tham gia đường phố người tình nguyện hoạt động. Làm hại vốn là chỉ còn một nửa hai ngày nghỉ cũng dần dần cách ta mà đi rồi. Bất quá bởi vì đây cũng không phải là đang làm gì đó chuyện xấu, cho nên ta cũng vậy rất khó phàn nàn mấy thứ gì đó.

"Sakamoto kun! Vùng này đồ bỏ đi đã muốn giết chết!"

"Ân, a, cái kia phải bên kia bà cố nội mau lên "

"Lĩnh mệnh!"

Mào gà kun rất có khí thế mà đáp ứng về sau, bỏ chạy đi chỗ đó bầy bà cố nội bên người.

Chẳng biết tại sao, tên kia tại chút bất tri bất giác trở thành tiểu đệ của ta, mỗi lần đụng phải, hẳn đều đối với ta hô "Khổ cực!" . Nói tất cả ta không phải lưu manh a!

Thuận tiện nhắc tới, ta lúc trước thử hỏi bất lương nhóm dây dưa nữ trẻ nhỏ ý định làm gì vậy, vì vậy hẳn phải trả lời nói "Muốn cùng nữ trẻ nhỏ chụp chụp ảnh chung đũa trong điện thoại di động làm chờ thời màn ảnh, làm cho mình đắm chìm trong hạnh phúc!" . Thật là một cái không có ý nghĩa nguyện vọng. Ta nhưng là phải ① số, muốn ① số ah!

Hiện tại mào gà đầu đang bị đám kia bà cố nội sai sử được xoay quanh, tầm mắt của ta theo cái kia nhìn nhiều vô ích cảnh tượng trên đời, mạnh mẽ ngẩng đầu ngược nhìn bầu trời. Vạn dặm không mây trời quang. Nhưng mà ta lại phát ra thở dài một tiếng.

Nguyên nhân? Đương nhiên là bởi vì tên kia.

Yumesaki Hikari.

Vốn tưởng rằng tên kia trong khoảng thời gian này cũng tiêu dừng một cái a, ai ngờ nàng kỳ dị hành vi mỗi ngày đều tại làm tâm trọng thêm. Nàng cái này mấy ngày hành vi chỉ có thể nói là đã hoàn toàn hủy diệt hình tượng của ta rồi.

Sexy dream tin chiến thắng cách mỗi một ngày cũng sẽ tăng thêm, ta cũng vậy cảm giác được thân thể của mình rõ ràng Địa Biến rắn chắc, chỉ sợ nàng vẫn luôn có đang làm rèn luyện a.

Về phần phương diện khác, của ta giao tế vòng cũng bắt đầu biến rộng rồi, trong điện thoại di động ghi chép nữ sinh hòm thư địa chỉ cũng thời gian dần qua tăng nhiều, bởi vậy mỗi ngày đều liên tiếp không ngừng mà có chút không nhận biết người phát tới bưu kiện.

Tỷ như.

"Cùng đi mua quần áo a!"

"Lần sau lại đi karaoke a!"

Mọi việc như thế, cái gì loại hình đều có.

Ta nhìn một chút gửi thư tín ghi chép về sau,

"Muốn cùng tiểu mỹ theo nhảy hai người vũ! Thu ☆ "

Liên phát hiện loại này làm cho người ta khó chịu màu thư. Đây thật là đáng sợ. Nếu theo mặt mũi dữ tợn bất lương chỗ đó thu được như vậy bưu kiện mà nói, người ta cũng sợ tới mức rời nhà ra đi a.

Trừ lần đó ra, gian phòng cũng thời gian dần qua được nàng trang điểm được nổi bật lên vẻ dễ thương (nhưng lại hoàn toàn không quét dọn), với lại trên người tạp mao cũng xử lý quá mức hoàn mỹ (ngay cả chân cọng lông đều không buông tha). Lúc trước còn có một kiện siêu đại phát chuyển nhanh đưa tới, không ngờ nhưng lại anime nữ vai tuồng gối ôm (nàng còn quang minh chánh đại bắt được sân thượng đi phơi, làm hại hôm sau ta đã gặp phải công khai phạt). Còn có mặt khác sự tình các loại, đều bị hình tượng của ta hoàn toàn hồng mất.

A, thuận tiện báo cáo thoáng cái, nàng cái kia đồ trắng liễu đồ mặc dù tại dùng chậm như ốc sên tốc độ đẩy mạnh lấy, nhưng tóm lại hay là hướng phía hoàn thành phương diện rảo bước tiến lên đấy. Hiện tại cái kia liễu đồ biểu hiện ra viết;

"Pantsu mặc dù sẽ cảm giác ngược ngừng, Nhưng đồ tắm sẽ không then thùng a "

Tên kia đến cùng muốn làm gì?

Còn có tự là, gần đây bạn nam giới giống như đã gia tăng rồi.

"Tại nam nhi ở giữa đàm luận sexy chủ đề thì ta nên dùng như thế nào hình ảnh tham dự trong đó?"

Có đôi khi còn có thể hỏi loại vấn đề này.

Tóm lại, ta liền trả lời một câu "Người liền theo như cường tráng phong cách đến "

"Nhìn loại ero anime còn cường tráng?"

Nàng một câu như vậy. Lúc ban đầu được nàng đã được biết đến cái kia anime cặp văn kiện tồn tại thật sự là quá thất sách.

-- vì vậy, cuộc sống của ta cứ như vậy thời gian dần qua phát sinh kịch biến.

"Yumesaki Hikari sao "

Ta tại trong óc tùy ý tưởng tượng thấy cái này người chưa từng gặp mặt cái thẳng khốn dung mạo, không biết vì sao trước mắt nổi lên một cái mang theo sáng lạn khuôn mặt tươi cười bishoujo. Hình ảnh này vừa xuất hiện ta liền không nhận được mãnh liệt lắc đầu, đem hình ảnh theo trong đầu tiêu trừ. Không cần suy nghĩ nữa! Tên kia đáng dấp ra sao đều tốt á! Dù sao chúng ta cũng không thể có thể thấy mặt.

Ta bên cạnh tại trong lòng lăm lăm lâu bầu, bên cạnh dụng cặp gấp than đem trong khe nước cái lon rỗng gấp lên, hung hăng ném vào túi rác ở bên trong,

"Kasumi chan thật là đáng yêu! Lỡ mạng mất mất đích! Còn có ngực!"

Ngày đó trong nhật ký viết một câu như vậy lời nói.

"Gần đây luôn nhắc tới Kasumi chan "

Ánh sáng mặt trời chính từng điểm mà trở nên mạnh mẽ, ta nheo lại mắt phải, tại trong sổ viết lên hồi phục.

Bạn học cùng lớp Tiểu Hà.

Tổng cảm giác gần đây cùng nàng tiếp xúc không ngừng gia tăng.

Trở thành bạn ngồi cùng bàn về sau ngày thường nói chuyện phiếm biến nhiều cái này từ không cần phải nói, với lại bưu kiện lui tới dường như cũng thường xuyên rồi. Tuy nhiên không biết nàng có thích hay không động vật, nhưng điện thoại di động của ta thu hộp thư ở bên trong lại chất đầy đại lượng thiết trí có làm cho người ta trù mẩn chim cánh cụt hoặc thương chuột đồ hình văn tự bưu kiện. Loại này bưu kiện rất đáng yêu, rất phù hợp nữ hài tử phong cách. Thuận tiện nhắc tới, tại đã phát bưu kiện ở bên trong đa số đều là chút ít trước mắt đại tiện hoặc là sâu lông đồ hình văn tự bưu kiện. Ta cũng nhin không được nghĩ chất vấn người là học sinh tiểu học sao? Thiệt là, hoàn toàn không tưởng tượng nổi hai người các người đều là nữ sinh. Người cho ta học thoáng cái cái gì gọi là liêm sỉ a!

Trừ lần đó ra, bởi vì Kasumi chan còn có thể cho ta làm cơm hộp, cho nên cơm trưa thời điểm chúng ta cũng sẽ ở các học sinh ẩm áp ánh mắt bao vây rồi cùng một chỗ dùng cơm.

Dường như Yumesaki Hikari từng đối với nàng nói bậy:

"Thật muốn ăn người -- a, không! Là muốn ăn người tự mình làm cơm hộp ~!"

Nói như vậy có thể sẽ bị cáo quấy rối tình dục nha. Đừng một bộ việc không liên quan đến mình bộ dạng, thật làm cho người tức giận.

May mắn mà có Yumesaki Hikari, lớp học bạn học trai đều đối với ta đuổi bắn ra phần hận chấn động rồi. Ngay cả nữ sinh không ngừng đối với ta phóng ra chất vấn điện tử chùm tia sáng -- "Các người tại kết giao sao? Kết giao sao?", mỗi ngày máu của ta rãnh đều tại được những thứ này chất vấn đánh ra đánh ra mà cắt giảm lấy.

"Người thật sự là khá ưa thích nàng "

Hôm nay bút ký bản trên cũng cơ hồ chỉ viết lấy Kasumi chan chuyện tình.

"Nhỏ nhắn xinh xắn thân thể thật đáng yêu!"

"Kasumi chan ghim hai cái đuôi sam bộ dạng thật dễ thương -----!"

"Quần áo thể thao + chạy Ma-ra-tông + nữ hài tử đồ mồ hôi X bộ ngực = tiến công vú to!"

"Tốt mềm mại! Để cho ta mê đắm về sau, phát hiện quả nhiên tốt mềm mại!"

"Thật tưởng đấy ngã!"

Mọi việc như thế.

"... .. Ân?"

Để cho ta vẫn về. . . Qua. . . ?

... ..

"A a a a a a a? !"

Chậm đã! Chờ một chút!

Vừa rồi người nói cái gì? ! Khiến, khiến, để cho ta vẫn về? !

"Tên ngu ngốc kia! Đều ta đã làm gì a!"

Ta cái kia buồn ngủ đầu óc thoáng cái tỉnh lại.

Cái kia cái đổ nước vào não nữ nhân! Tại sao có thể làm như vậy!

Ta sợ vội vàng ngưng thần tiếp tục xem tiếp.

"Những cái kia a, chỉ là đùa giỡn á. Tại nam nữ hỗn hợp bóng chuyền thì khẩu trừ bóng đập một cái đến bộ ngực của nàng, bộ ngực của nàng sẽ sóng cả mãnh liệt. Bởi vì cảm giác rất thú vị, cho nên ta về sau lại đập phải nhiều lần ah! Nàng tuy nhiên thoát nhìn rất xấu hổ thần sắc, Bất quá cũng không hoàn toàn đúng như vậy đấy! May mắn được thấy tràn đầy "

Không, như vậy đã muốn khá hồng bét a! Lần sau cho ta chú ý một chút a!

Kế tiếp nàng thậm chí viết:

"Kasumi chan thật sự không tệ nha, bộ ngực vừa lớn, chân cũng rất bóng loáng "

"Chuyện gì xảy ra a.'Rồi' ? ! Tại sao phải dùng qua đi thức? !"

Yumesaki làm vinh dự khái ngờ tới ta sẽ chỉ trích đi à nha, nàng tại kế tiếp nội dung ở bên trong trước một bước cho ta làm giải đáp.

"A ha ha ha. Ta tới nói cho xinh đẹp trình tiết Sakamoto kun a. Cái loại này nữ trẻ nhỏ khẳng định là đối với nam sinh quần quít chặt lấy rất không có sức đề kháng. Mà cái loại này nữ trẻ nhỏ cũng so với người bình thường gấp bội mà chưa thỏa mãn dục vọng. Mọi người là theo như nhu cầu mà thôi, cho nên người cũng sẽ không bị cáo tố đấy!"

"Đã đủ rồi, tên ngu ngốc kia. . . ."

Tâm mắt của ta tiếp tục tại nhật ký thượng du đi.

"Với lại Sakamoto kun rất giống ta thích trong tiểu thuyết nhân vật, cho nên khẳng định không thành vấn đề!"

"Cái này cùng cái kia có quan hệ gì a "

Ta hiện sau muốn dùng một bộ như thế nào biểu lộ đi trường học mới tốt a.

Cửa sổ ngoài truyền tới trập trập chim hót, tại ta nghe tới lại như là đi thông Địa Ngục BGM đồng dạng.

không muốn đi đến trường. . . .

"Xem, thừa dịp hiện tại ai cũng không có "

"Khả, Nhưng là, nếu như bị cự tuyệt mà nói. . ."

"Không có chuyện gì đâu! Xuất ra dũng khí!"

Tại ẩm áp mùa đi học liền phảng phất thân trúng thuật thôi miên đồng dạng. Bây giờ là thôi miên thời gian trôi qua sau đích tan học thời gian.

Không muốn tham gia xã đoàn hoạt động ta trước sau như một mà ý định về nhà. Nhưng bây giờ đã có một cỗ cực lớn lực cản ngăn cản cước bộ của ta.

Nguyên nhân ngay tại cách ta cách đó không xa nữ bọn hài tử trên người.

"Này, Tiểu Hà! Không nhanh chút mà nói Sakamoto kun phải trở về nhà nha"

"Không thành vấn đề!"

"Cố gắng lên!"

Tuy nhiên gần đây lưu hành tiểu thuyết hoặc manga bên trong nhân vật chính đều đối nữ hài tử tâm tư cảm giác rất trì độn, nhưng lại rất không hợp lý mà có phần được hoan nghênh. Nhưng mà rất đáng tiếc, kẻ hèn này Sakamoto kun nhưng lại có như nữ nhân đồng dạng nhạy cảm tính cách

cùng lỗ tai, hiện tại mơ hồ mà nghe thể dạng đối thoại, để cho ta sa vào đến lưỡng nan kính, rốt cuộc là về nhà đấy hay là lưu lại đấy. Phải tới lời nói liền tranh thủ thời gian tới a. Theo vừa mới bắt đầu ta vẫn tại không yên lòng nhìn xem trong điện thoại di động mắc xích (dây chuyền) bừa kiện, hay hoặc giả là theo trong túi xách xuất ra sách giáo khoa lại bỏ vào đến tranh thủ thời gian, nhưng cũng đã nhanh đến cực hạn. Phải làm bộ không nghe thấy thực cũng là khá khó khăn.

"Nhanh lên đi!"

"Oa a a!"

Ta dụng khéo mắt liếc qua lạng lẽ liếc mắt đám kia nữ sinh một cái, xem ra bọn họ là quyết định đem Kasumi chan đẩy đi tới.

Được đẩy ra thiếu nữ bước chân lão đảo mà đi tới trước mắt của ta.

Ánh mắt của nàng tựa như cùng nhảy nhện đồng dạng cao tốc mà vận động lấy, khuôn mặt cũng trở thành ô mai sắc.

"Ân, làm sao vậy?"

Tóm lại, trước nói chuyện với nàng a.

"A, cái kia, người, người bây giờ, phải về nhà?"

"Ân, ân "

"Cái kia, cái kia, cùng một chỗ. . . Trở về. . . A. . . ."

"A, ân ân "

Cái này như thế làm cho người ta xấu hổ đối thoại là chuyện gì xảy ra.

Chúng ta hoàn thành như là mẫu đồng dạng tràn ngập chua ngọt đối thoại về sau, ngay tại mấy nữ sinh kia chiếu lấp lánh hai mắt chiếu rọi xuống, bước nhanh rời phòng học. Sau đó đã chịu đựng sau lưng cái kia đầy hiếu kỳ ánh mắt, đi tới tủ giày. Kasumi chan đột nhiên nói xin lỗi ta nói: "Thực xin lỗi. . .", dạng như vậy thật sự là thần kỳ mà đáng yêu.

Ta cảm giác mình có chút hiểu rõ tên kia tại sao phải đối Kasumi chan như thế mê muội rồi.

Vì vậy, hiện tại ly khai trường học chúng ta đang tại trong công viên nghỉ ngơi.

Chúng ta ngồi ở trên ghế dài ăn kem, đó là theo phụ cận kem cửa hàng mua được. Kasumi chan nói "Bằng hữu nói bên này kem ăn thật ngon. . .", nhưng cái này cam đoan nghe rất không đáng tin cậy.

Tuy nhiên ánh mặt trời ấm áp, nhưng gió rất lạnh.

Với lại kem lại càng nhiệt độ siêu thấp, nói ngăn lại, ta hiện tại phi thường lãnh.

Mua kem là lựa chọn sai lầm a, ta bên cạnh nghĩ như vậy, vừa nhìn chính đang tản bộ chó. Như vậy, chúng ta bây giờ trạng huống này tựa là cái gọi là cuộc hẹn à. Cho ta cái đáp án a, con chó nhỏ.

"Tại, vì vậy, khi đó tỷ tỷ liền, liền. . ."

Theo vừa mới bắt đầu Kasumi chan vẫn đang liều mạng cùng ta kéo việc thường ngày, Bất quá nàng bởi vì khẩn trương mà nói lời nói cà lăm, cơ hồ có một nửa nội dung ta đều không nghe rõ. Vốn ta thì có không quen cùng người quan hệ cái này một khuyết điểm trí mạng. Tại không khí này xuống, ta nên làm thế nào mới tốt a.

"Tại, vào lúc đó hậu, a. . . Để "

Khả ái hất xì âm thanh truyền đến trong tai.

Nói lên hất xì, lúc trước ta bởi vì trên trán dán băng dán cá nhân, cho nên liền hỏi Yumesaki Hikari có phải hay không lấy người đánh nhau rồi.

Nàng lại trả lời nói:

"Nhảy mũi phản tác dụng lực quá lớn, đụng bị thương "

Đã đủ rồi người, coi như là đại thúc cũng không sẽ lớn như vậy hất xì
a.

"... . . ."

Vào lúc đó, thân là nam nhân quả nhiên ưng thuận phủ thêm cho nàng áo a.

Ta tuy nhiên thử thò tay cởi áo nút thắt, nhưng bởi vì tay đông cứng hiểu rõ bất động. Nhưng ác.

"A. . ."

Nàng nếu là không có chú ý tới thì tốt rồi, nhưng mà không may, nàng dường như chú ý tới ta muốn thoát áo.

Vốn ta liền lo lắng, không giải được cúc áo. Hiện tại tại Kasumi chan mang theo lo lắng nhìn soi mói, ta liền càng thêm không cần thiết lo nghĩ, càng không cách nào giải khai. A đã đủ rồi, cảm thấy khó xử đến ta thậm chí nghĩ chết rồi! Có người nói hai cái yêu đương tân thủ cùng một chỗ là không được, đây chính là tốt ví dụ. Chí ít có một phương so sánh trì độ khá tốt. Nhưng vì cái gì hiện tại song phương đều nhạy cảm như vậy a.

"Ra, mặc vào cái này a "

Trải qua ước chừng hai phút khổ chiến sau (trong lúc song phương một đường trầm mặc!), ta cuối cùng tính toán đem áo cời ra khoác trên vai đến Kasumi chan trên vai.

"Tạ ơn, cảm ơn. . ."

Kasumi chan hàm xấu hổ mà cùng ta liếc nhau một cái về sau, đối với ta nói lời cảm tạ nói. Của ta vất vả cũng là có giá trị.

Chỉ là --.

"A, để "

Ta lạnh quá!

Bởi vì ta hiện tại chỉ mặc một bộ T-shirt áo sơ mi, cho nên lãnh ra bay liệng rồi!

Với lại, nhìn kỹ T-shirt áo sơ mi, phát hiện ở trên in "Udon tinh nhân" loại này siêu thổ khí đồ án. Dù sao nhất định là tên kia mua a, xấu hổ hàn bức bách a! Nên làm cái gì bây giờ a!

"... . . Ân?"

Tại ta tiêu lúc gấp, đột nhiên đã xảy ra kiện ngoài dự liệu chuyện tình.

". . . Ân. . ."

Có người gần sát ta cái kia đông cứng thân thể, chính là Tiểu Hà.

Nói thực ra, dáng người như vậy nhỏ nhắn xinh xắn trẻ nhỏ dính sát hoàn toàn không được hiệu quả. Nhưng tại cái khác trên ý nghĩa, trên người cũng rất nhiều địa phương đều ấm áp lên rồi. Không bằng nói là rất nóng!

"Cảm ơn. . ."

Tuy nhiên cảm giác nói lời cảm tạ rất kỳ quái, nhưng giữ im lặng cũng rất cứng lúng túng, cho nên vẫn là lời nói lời nói a.

Không ổn. Nha đầu kia trên người mùi thơm của cơ thể thơm quá. . . .

"Sakamoto kun có rèn luyện thân thể a?"

"Ân, tính toán có a "

"Như vậy a. . ."

Đón lấy, chúng ta liền sa vào đến mất tự nhiên trong trầm mặc.

Không được, lòng ta cùng trở nên không bình thường, muốn chết phải không, ta phải chết sao?

"Ta, ta một đường đã hiểu lầm Sakamoto kun "

"Ân?"

Đem đầu cọ coi trọng ta ngực thiếu nữ tiếp tục nhẹ giọng nói ra.

"Cảm thấy người rất lạnh cool, rất đáng sợ, khẳng định không phải người tốt a "

"Ách, ừ. . ."

Bất đắc dĩ.

Tuy nhiên ta hiện đang dần dần mà dung nhập lớp rồi, nhưng lúc trước ta vẫn luôn là cái hoàn toàn bị người làm bất hòa bất lương. Kasumi chan cũng cho rằng như thế cũng là tình hữu khả nguyên đấy. Nàng chắc là rất sợ hãi ta đi.

"Thế nhưng mà, sự thật không phải như vậy đấy. Kỳ thật Sakamoto kun là cái rất kiên cường, Nhưng dùng dựa vào, 10 điểm có dũng khí

người. Lớn lên có cao, lại đẹp trai. Đã thú vị vừa đáng yêu. Mặc dù có, có chút H, nhưng ta là không sao cả. Cảm giác. . ."

Tuy nhiên nàng nói mấy cái ngoài ý liệu câu đơn, bất quá vẫn là dừng lại đi. Nói thêm gì đi nữa nhất định sẽ biến thành hồ ngôn loạn ngữ a.

"Ta hoàn toàn không biết, Sakamoto kun là như vậy tuyệt vời một người. . . Cho nên, cái kia. . ."

Kasumi chan đang cực lực khen ngợi ta.

Tuyệt vời. . . Sao.

"Chán ghét, như vậy chẳng phải như. . . Sakamoto kun?"

"Đúng vậy a, ta cũng không biết mình là như vậy "

Ta tại lớp học bị người làm bất hòa, không có bằng hữu, còn bị lân cận người coi như chỉ biết thêm phiền toái người.

Lúc trước ta căn bản là không nghĩ tới, vô luận là ở đâu đều như vậy cô độc ta sẽ trở thành trong lớp anh hùng.

"Tên kia, thật lợi hại "

"Sakamoto kun?"

Kasumi chan xem ra mang theo bất an khuôn mặt nhìn trộm đi qua, để cho ta phục hồi tinh thần lại rồi.

Không xong, cảm giác mình suy nghĩ chút ít kỳ quái sự tình.

"A, đối, thực xin lỗi. Không có gì "

"Là (vâng,đúng), vậy sao?"

Về sau, chúng ta như trước tiếp tục lấy một phía đây, chua chát nói chuyện phiếm. Sắc trời dần tối, tại là chúng ta cũng quyết định về nhà.

Tại muốn lúc trở về, Kasumi chan lẽ mà lẽ mà đích lắm bầm âm thanh "Một đường. . .", ta không rõ ràng cho lắm mà lộ ra một bộ làm phức tạp biểu lộ, Kasumi chan lập tức liền biểu hiện ra một bộ thất vọng thần sắc, một giọng nói "Bye bye" hãy về nhà rồi.

Chuyện gì xảy ra? Nàng cuối cùng nhỏ giọng nói câu kia "give and take. . ." Để cho ta rất để ý.

"Đội trưởng! Rèn luyện thời thượng cảm giác cũng là nhất định!"

"Vâng"

Hôm sau, dễ dàng mà lại qua một ngày.

Yumesaki Hikari trước sau như một cảm xúc tăng vọt mà dụng rất giỏi ngữ khí tại bút ký bản trên đã viết một đồng làm cho người ta không nhận được lời nói.

"Mua cái loại này T-shirt áo sơ mi người còn không biết xấu hổ nói?"

Nói thực ra, người này thẩm mỹ hoàn toàn dựa vào không ngừng.

Nhìn một chút những cái kia thỉnh thoảng gia tăng tiểu vật phẩm, sẽ rất bất đắc dĩ phát hiện nàng cùng hứng thú của ta kém quá lớn.

Nàng đang nói muốn mua cây cảnh thời điểm cũng thế, một người do dự rất lâu là mua cây xương rồng cảnh hay là mua củ sắn về sau, chẳng biết tại sao lại mua Hà Lan cản trở về loại, thật là làm cho người không nghĩ ra. Cái gì, lấy ra ăn? Sau khi lớn lên tham ăn? Bất quá ta rất đáng ghét Hà Lan cần là được.

Nghĩ đi nghĩ lại, ta liền tại bút ký bản trên viết lên cự tuyệt hồi phục, kết quả hôm sau liền nhận được ngoài dự liệu trả lời thuyết phục.

"Không được! Không ăn mặc lời nói nữ đứa trẻ nhỏ đều sẽ không để ý tới của người hả? Sakamoto kun lớn lên đẹp trai như vậy, muốn tự tin điểm!"

"... . . ."

Ặc, thật vậy chẳng?

Ta cảm giác đối lời của nàng hiểu hơi quá.

Không, cũng không để ý gì tới giải quá mức.

Nàng kế tiếp viết chính là "Trong lòng ta, muốn nhất được ai nhằm trúng xuân tình nhộn nhạo bài danh ở bên trong, Sakamoto kun xếp hạng thứ hai ah!" . Tại sao là loại này làm cho lòng người ở bên trong ngứa bài danh a.

Ta xem hướng ghế sofa bên kia, chỗ đó để đó tên kia chuẩn bị một bộ Tây phục.

Đặt ở Tây phục phía trên nhất ghi chép trên viết: "Ta chế định một cái khiến Sakamoto kun biến đẹp trai kế hoạch! Theo như kế hoạch của ta để làm, các người nhất định sẽ trở thành một đối người đẹp huynh muội mà dương danh đấy! Muội muội quần áo ta cũng vậy mua được, người khiến cho nàng mặc vào đi!" .

Nhìn kỹ thoáng cái, kiểu nam Tây phục bên cạnh còn có một bộ đồ nữ thức âu phục.

"Nha, khó được mua được. . ."

Tuy nhiên cảm giác bị gạt, Bất quá đây là nàng cố ý cho chúng ta mua, không mặc cũng rất giống không tốt lắm, vì vậy liền mặc vào thử xem a.

Tây phục là mùa hè khoản.

"Ây cha, không kém sao?"

Cùng dự đoán của ta trái lại, chứng kiến trong gương phản chiếu âu phục thân ảnh về sau, ta cũng vậy cảm giác như vậy không kém. Cảm giác, chỉ cần chịu làm mà nói ta cũng không có thể làm được sao! Còn có Yumesaki Hikari người, rõ ràng có như vậy thậm mỹ, làm gì vậy còn mua cái loại này T-shirt áo sơ mi a!

"Ha ha, cảm giác tâm tình khoan khoái dễ chịu "

Cho tới nay ta đều không thể nào để ý thời thượng, lần này diện một phen về sau, lập tức cảm giác được một cỗ mới mẻ cảm giác. Như vậy cũng không kém nha. Ta thử tùy ý xếp đặt cái người mẫu tư thế. ('ω·´)! Ha ha, rất có người mẫu phái đoàn nha, Sakamoto Akitsuki!

"Đúng rồi, Yukiko cũng có một bộ "

Nhớ tới nữ thức âu phục ta ôm lấy vì muội muội chuẩn bị quần áo, bước chân nhẹ nhàng mà chạy ra gian phòng.

Nha đầu kia vốn chính là mỹ nhân bại hoại, nếu thêm chút ăn mặc lời nói nhất định sẽ càng thêm khả ái. Ngẫu nhiên nhìn xem muội muội vui mừng bộ dạng cũng sẽ rất trị hết đấy.

"Này, Yukiko! Có rãnh không?"

Đại khái thời điểm bởi vì ta quá mức hưng phấn a.

"Ân... Anh... A..."

"Ta muốn đi vào nha. . . Ân? Cái gì?"

Ta hoàn toàn buông lỏng khinh thường.

"Còn muốn. . . Không được. . ."

". . . Thanh âm gì?"

Ta nghiêng tai lắng nghe theo muội muội trong phòng truyền ra thanh âm.

"Ừ. . . Bên kia. . . Không cần. . . A ân. . ."

"Tại gọi điện thoại sao? Không sao cả a "

Chính như lời vừa mới nói, ta hoàn toàn lơ là sơ suất rồi.

Ta đối như vậy ám chỉ âm thanh ngoảnh mặt làm ngơ, không chút do dự đưa tay phóng tới chốt cửa lên, mở cửa.

Sau đó, nhìn thấy.

Một màn kia --.

Yukiko quần áo mất trật tự mà nửa thân trần lấy nằm ở trên giường, đôi má ửng hồng khoe miệng chảy nước miếng, nách toàn bộ mở ra bày biện một bộ đẹp đẽ tư thế trò chuyện skype--!

"Ta đã nói rồi bao nhiêu lần! Cảnh tượng này là 'Thu tình' được nam thanh mai trúc mã cưỡng ép tập kích cảnh tượng! Đây là trọng yếu cảnh tượng, cho nên tranh minh họa không cố gắng mà tranh vẽ có thể không làm được!"

Nằm tại trước máy vi tính muội muội không có chú ý tới ta, lớn tiếng phẫn nộ quát.

"Không phải như vậy, muốn càng thêm như vậy. . . Tóm lại, tựu là không đủ sexy! Ta nghĩ muốn càng thêm ero đấy! Tiểu tử này nói chính là như vậy lý niệm! Vì cái gì người chính là không hiểu đâu này? !"

Sau đó muội muội càng tiến một bước nói ra --.

"Thiệt là. Trước sau như một mà không để ý tới giải năng lực! Ta tới cấp cho thực tế biểu thị thoáng cái, xem cho rõ rồi! Tại thứ bảy mươi hai trang chỗ đó, chỗ đó! Chỗ đó là trọng yếu nhất! Cảnh tượng này muốn càng thêm giống như vậy, thu tinh quần áo bị xé nứt, rách mở ra, bên cạnh tràn ngập sexy mà rên rỉ 'Ân, a a a a ân " bên cạnh được thanh mai trúc mã cường hôn, sau đó được thật chặt ôm lấy -- a ừ a ừ anh anh anh anh anh anh? ! Ca, onii-chan? ! Người chừng nào thì ở chỗ này hay sao? !"

"Không, ngưng ngưng. . . Quấy rầy. . ."

Được muội muội phát hiện luôn ta kìm lòng không đành ôm thật chặt bộ kia quần áo mới lui về sau một bước.

"Onii-chan, chờ một chút! Người đã hiểu lầm! Chờ một chút a này!"

"Không, không có chuyện gì đâu! Tuy nhiên ta không rõ ràng lắm là chuyện gì xảy ra, nhưng không thành vấn đề!"

"Người, người đang nói cái gì? ! Không phải như vậy luôn -- "

"Tổng, tóm lại, rất xin lỗi!"

"Ca -- "

-- Phanh!

Ta không có tiếp tục nghe Yukiko luôn giải thích, đóng cửa phòng lại sau đi trở về đến chính mình gian phòng thay đổi thông thường quần áo.

Quả nhiên đấy. Ăn mặc lời nói thân cao là trọng yếu nhất.

Vì vậy, ta nghênh đón kế tiếp ngày mai. Chứng kiến bút ký bản trên viết "Theo mọi mọi chỗ đó nhận được kỳ quái bưu kiện? Xảy ra chuyện gì sao?" .

Ta vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra, chỉ thấy bên trong tồn tại như vậy một phong bưu kiện:

"Sự tình không phải như vậy đấy! Họa sĩ luôn hiểu năng lực quá kém, cho nên ta mới cố ý dụng skype đến giải thích cho hẳn! Tên kia là người ngu ngốc đến đấy! Ta cũng không là một người tài từ high, người không nên hiểu lầm!"

Đã muốn chẳng muốn quản nhiều như vậy.

Ta lập tức đeo trên đồng phục cao trung, ân, quả nhiên đồng phục tốt nhất rồi. Không có bất kỳ khuyết điểm.

Sau đó là ngày nào đó phát sinh sự tình.

"Ngày hôm qua không phải như vậy đấy! Cái kia, ta là chịu tỷ tỷ xin nhờ đấy! Ta đối sự tình như này không có hứng thú đấy!"

Ta vừa lên học, Kasumi chan liền khí thế hung hăng hướng ta chống án nói.

Lại là ngày hôm qua à.

"Ân, a. . . (chuyện gì xảy ra a), loại chuyện đó coi như xong đi?"

Cảm giác gần đây ta càng ngày càng am hiểu lừa dối rồi.

"Người, người hiểu là tốt rồi. . . Ân. . . Cũng không cần mong đợi. . ."

Kasumi chan tuy nhiên hay là không kịp thở, nhưng cuối cùng an tâm lại rồi.

Bất quá, nàng dường như lại suy nghĩ cái gì, cúi đầu, nhăn nhó nhí nhí mà đùa bỡn ngón tay của mình. Nàng tiếp tục nói.

"Phản, Sakamoto kun đối loại đồ vật này, có hứng thú. . . ?"

"Ôi chao! A, a. . ."

Đáng giận. Lại là này loại mơ hồ không rõ luôn vấn đề, như vậy mà nói cũng chỉ có thể đánh cuộc một lần rồi.

"Ân, xem như có a "

Thế nào!

"Ân, cái kia, có sao?"

Ây cha, đã thất bại à.

"Là (vâng,đúng), đúng vậy a, có hứng thú. . . Như vậy, ta đây cũng hứng thú a. . ."

"Như vậy?"

"Chưa, chưa! Không có gì! Xin không cần để ý!"

Nói xong nàng liền chạy ra.

"Lần này lại là làm loạn loại nào a "

Vì vậy, ta sẽ đem sự kiện ghi tại bút ký bản trên.

"Kasumi chan bộ dạng có điếm lạ, xảy ra chuyện gì ư "

Sau đó hôm sau luôn trả lời là --.

"Ta đi AV mại tràng tìm phiếu tử thì ngẫu nhiên đụng phải Tiểu Hà "

"Uy uy uy uy uy uy uy uy uy uy uy uy? ! Lại có thể đã xảy ra như vậy lúng túng sự tình? !"

Đây chính là một kiện không thể coi thường luôn đại sự a!

"Kasumi chan người hiềm nghi phạm tội

-- không đúng! Nàng là chịu tử tử xin nhờ đem làm chân chạy đấy! Nàng một đường càng không ngừng tái diễn làm cho người ta không rõ ràng cho lắm luôn cung cấp thuật, nói 'Nhà ta tử tử là cái đồ biến thái!' các loại, một bộ chết không nhận tội luôn nào đó dạng.

Bất quá, ta nói người trên tay cầm lấy còn giống mâm tròn hình dáng luôn tròn cửa cái kia đồ tốt không phải là dùng cho hành hung luôn hung khí a, sau đó nàng liều mạng muốn đem hung khí ẩn núp đi, dạng như vậy thật sự thật là đáng yêu, vì vậy liền hạ quyết tâm muốn đem cái này tội phạm hiện hành bắt. Vì vậy, người nếu như muốn biết cái kia hung khí luôn tiêu đề mà nói, liền mua cho ta một rương yên vui Kumacchi! Bánh a "

"Cái kia siêu cấp ngu ngốc nữ nhân. . ."

Ta nhớ tới ban ngày đối thoại, buồn bực ta chỉ bỏ đi thường đi siêu thị mua thường mua bánh bích quy.

Không, ta quả nhiên hay là rất để ý cái kia tiêu đề a.

Tuy nhiên ta thường xuyên như vậy được Yumesaki Hikari giày vò, nhưng có đôi khi ta cũng vậy ở vào ưu thế địa vị, dĩ nhiên đây chẳng qua là số rất ít tình huống.

Yumesaki Hikari thường xuyên ném loạn thứ đồ vật liền không thu thập, một lần nào đó ta bên cạnh chặc lưỡi bên cạnh quét dọn thời điểm, tại dưới giường một chỗ bình thường sẽ không đi lưu ý luôn địa phương đã tìm được một quyển tiểu thuyết.

". . . Ah a "

Ở trên câu kia là ta xem qua nội dung sau đích cảm tưởng.

"Cái này, đây là. . . !"

Tùy ý mở ra cái này kho sách quyển tiểu thuyết luôn một loại trang.

Chỗ đó viết.

"Nhìn một chút. . .

'Thu tinh, chúng ta chia tay a '

'Người, người nói cái gì a, tuyệt hùng!'

'Ta biết đến. Người gạt ta cùng nữ nhân lêu lổng chuyện tình. . .' (chú thích: Nguyên văn nơi này luôn "Ta" vì nam tính tự xưng "Ta")

'-----!'

'Cám ơn người cùng ta kết giao đến bây giờ. Gặp lại, thu tinh. . .'

'Các loại..., chờ một chút! Uy, vì cái gì người hướng nóc nhà đi đến à? ! Chẳng lẽ muốn tự sát? !'

'Thực xin lỗi. Nhưng, sau này ta một người --

. . . Phốc. . . Phốc ha ha. . . Ha ha. . ."

Cái loại này nội dung để cho ta tìm lòng không đặng cười phun ra. Không phải đâu, thật vậy chẳng, Yumesaki Hikari.

"Tên kia vốn dĩ đối với phương diện này có hứng thú không "

Bởi vì nàng thích xem có đại lượng muội giấy xuất hiện đêm khuya anime, cùng đại lượng thu thập moe~ hệ manga, cho nên ta biết rõ nàng đối 2D rất có hứng thú, nhưng vạn không nghĩ tới ngay cả phương này mặt đều tại nàng đọc lướt qua trong phạm vi.

Ta xem mắt cái kia miêu tả thiếu niên ở trong siêu việt tình bạn quan hệ tác phẩm luôn bìa mặt. Cái kia bìa mặt vẽ lấy hai cái đam mỹ thiếu niên mặt dựa chung một chỗ, nhẹ nhàng khoan khoái đến làm cho người sờ hết cả gai ốc.

Đúng vậy, cái này là cái gọi là BL bốn.

Sách luôn bìa viết Quyển 5:, xem ra là series hóa thành phẩm. Sách trên lưng còn viết "BL tác giả tuyệt ma ru miêu tả luôn kiểu mới tình yêu hài kịch (ngày mai, ta đem mất đi, người cũng phục sinh) luôn mới nhất chuyên san tốt cực xuất hiện rồi!"

"Cái này sẽ trở nên rất thú vị luôn nha"

Khó phải nắm lấy tên kia luôn nhược điểm, ta đem tiểu thuyết phóng tới trên mặt bàn về sau, tại nhật ký trên viết.

"Không nghĩ tới người còn có loại này hứng thú a (cười). Cho ta tuân thủ quy tắc 4 ah (cười) "

Ta mang theo tính áp đảo luôn thắng lợi cảm giác, hướng ngày mai ta đưa ra gậy.

Nghênh đón ngày mai, bút ký bản trên viết.

"Ta cũng không phải đặc biệt ưa thích. Chỉ là trùng hợp gần đây đối loại vật này cảm thấy hứng thú mà thôi. Bởi vì rất lưu hành, cho nên nhìn một chút mà thôi. Lại nói người đây là quấy rối tình dục a! Không cần đối nữ trẻ nhỏ nói loại lời này đề tài a! mình bạch chưa? Trước nói cho người một chút đi, bình thường mặt khác nữ trẻ nhỏ cũng có xem loại sách này đấy. Sakamoto kun người thật không thể giải thích nữ trẻ nhỏ coi trọng việc gì. Đồ dần đồ dần đồ dần! A, người còn là một xử nam, cho nên không biết cũng rất bình thường đấy (cười) "

Với lại, tại bút ký bản một trang cuối cùng trên viết.

"Quy tắc 28: Không cần tìm kiếm nữ hài tử bí mật! Ít nhất cũng phải giả bộ như không biết a, đồ dần!"

Lại có mới đích quy tắc sao.

Vừa nghĩ tới tên kia mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ tức giận mà viết xuống đoạn này văn tự bộ dạng, ta liền lập tức đắm chìm trong trước nay chưa có cảm giác về sự ưu việt trong. Oa ha ha, ta cũng vậy có ngẫu nhiên thủ thắng thời điểm nha, như vậy cũng không tệ a.

"Tên kia cũng có khả ái địa phương mà "

. . . Về sau ta không có phát giác được tên kia tùy ý thay đổi điện báo tiếng chuông, vì vậy tại khi đi học bị muội muội tiếng chuông luôn đáng sợ tập kích -- "Onii-chan! Điện thoại đây!", Bất quá đây cũng là một chuyện khác.

Ngày nào đó còn bị nàng đột nhiên chúc mừng rồi.

"Sinh nhật vui vẻ! happy birthd----ay! !"

Đối lời này ta nếu không không có cảm giác muốn cười, ngược lại chẳng biết tại sao cảm thấy phản cảm. Tại những lời này phía dưới còn về

Kasumi chan đang tại hôn ta tranh minh hoạ. Với lại trên mặt bàn còn để đó một con cái hộp, bên trong có một tay bề ngoài, thoát nhìn giá cả xa xỉ.

"Không có một con tử tế luôn bề ngoài mà nói chắc là không biết được hoan nghênh luôn ah!

-- chán ghét, Akitsuki kun luôn bề ngoài hảo suất khí!

-- ai nha, Kasumi chan luôn bề ngoài dừng lại đấy. Ta cho người truy cập dây cốt a.

-- nha a! Không là ở đâu -- ừ! Không được!

Thiệt là! Sakamoto kun của người cái đồ biến thái!"

Người mới phải biến thái a!

Với lại, vấn đề không ở nơi này.

"Sinh nhật của ta không là hôm nay a "

Với lại, vì mua bề ngoài, nàng khẳng định theo ta tài khoản chỗ đó lấy không ít tiền. Thứ này hoàn toàn chưa đủ quà sinh nhật luôn điều kiện. Người là lừa gạt tân thủ sao?

"Thuận tiện nhắc tới, sinh nhật của ta là tháng bảy mười tám ngày ah!
(∇ ·)∇ ·)) "

Thì ra là thế, muốn lễ vật sao. Nói nàng trăm phương ngàn kế đấy, hay là da mặt dày đấy. Ta nhìn một chút dương lịch, phát hiện thật sự của nàng tại số mười tám trên vẽ lên cái vòng lớn.

"Thực lấy nàng không có cách "

Khó được qua tái sinh ngày, liền mua kiện lễ vật cho nàng a. Tuy nhiên cảm giác được nàng thuận lợi mà năm mũi dẫn đi, Bất quá không sao cả á. Dù sao cũng là hàng năm một lần sinh nhật. Với lại, nàng tại cuối cùng đã viết một con như vậy tin tức.

"Không nói trước cái kia, cảm ơn người cho tới nay đối với ta ôn nhu như vậy. Cùng với người thật sự rất vui vẻ. Sau này chúng ta cũng muốn một đường ở chung với nhau a. Sakamoto kun "

Mặc dù biết cái này rất không thích hợp, nhưng ta còn là đồ mặt.

"Thiệt là. Cứ như vậy nghĩ dựa dẫm vào ta thu được lễ vật sao "

Tuy nói là nịnh nọt, nhưng một cái nữ trẻ nhỏ như vậy dứt khoát mà viết xuống như vậy mà nói, thật đúng là giáo hoạt. Mặc dù biết như thế, nhưng ta vẫn có chút cao hứng, như vậy luôn mình cũng khiến ta có chút nén giận.

Ta suy nghĩ miên man, thử mang lên trên cái tay kia bề ngoài. Ah, nhẹ nhàng quá. Nhìn kỹ, nguyên lai là Đan Mạch luôn nhãn hiệu. Bề ngoài luôn vẻ ngoài không tệ lắm.

"Đồ bỏ đi! Thật sự là đồ bỏ đi!"

"Tuyệt, Yukiko. . . ?"

Đó là nào đó trời xé chiều chuyện tình.

Ta từ bên ngoài sau khi về đến nhà liền phát hiện muội muội đang tại phòng bếp, bày làm ra một bộ Ma Vương vậy tư thế, phá hư rau củ.

"Này, uy. Làm sao vậy? Uống lộn thuốc?"

"Nữ nhân kia. . . Tìm ra manh mối rõ ràng là chỉ có Yukiko mới có đặc quyền. Tiêu diệt nàng! Tuyệt đối phải làm mất nàng! Ô ô. . . Blog trên đã

muốn xào, nhưng lại tại lên tiếng trong trấn nhỏ coi ta là đồ ngốc đùa nghịch, ngay cả điều đình hồi phục tất cả đi ra rồi. . . Nhưng ác! !"

Được, bị bệnh. . . .

Tuy nhiên không rõ ràng lắm nàng đang nháo cái gì, nhưng tiến gần lời nói dường như cũng gặp nguy hiểm, vì vậy hay là để đó mặc kệ a. Ta trốn trở về phòng về sau, trước sau như một thói quen mà mở ra bút ký bản.

"Ân ~~~ hừ, không phải cái loại này đối tượng "

"Người muốn nói cái gì a "

Ngày đó nàng tại bút ký bản trên viết luôn đều là lời tương tự.

Muốn giải thích tại sao phải như vậy mà nói, nhất định phải được hồi tưởng đến hôm trước. Hôm trước luôn bút ký bản trên viết luôn nhật ký -- nói cách khác, Yumesaki Hikari tại ba ngày trước viết xuống luôn nhật ký trên viết "Lời nói lại nói tiếp, mặc dù bây giờ mới hỏi hơi trễ, nhưng Sakamoto kun có yêu mến luôn nữ trẻ nhỏ sao? Người ưa thích từng với người thư từ qua lại luôn cái kia cái nữ trẻ nhỏ sao? Người cảm thấy nàng như thế nào đây?"

Đối với vấn đề này, hai ngày trước luôn câu trả lời của ta là "Ta đã không có có người thích, cũng không có cô bé kia kết giao. Chúng ta chỉ là bạn qua thư từ mà thôi. Bởi vì ta không có đem nàng xem làm là cái loại này đối tượng" . Như vậy luôn nội dung không có vấn đề gì chứ. Ta cũng không có nói dối, với lại chúng ta cũng vừa rồi không có một đường liên lạc.

Nhưng mà, hôm nay mở ra bút ký bản liền phát hiện mở đầu viết một câu như vậy.

Với lại, tiếp theo đi trên còn viết.

"Ân ~~~ hừ "

Đón lấy tiếp theo được.

"Ân ~~~~~ hừ "

Người đến cùng đang suy đoán mấy thứ gì đó a.

Mà xuống một chuyến viết thì còn lại là một chuyến rất thất lễ mà nói.

"Xử nam. Bạn qua thư từ thiếu nữ.'Bởi vì không có đem nàng xem làm cái loại này đối tượng ((' · ω · `))' . . . . . Rất khả nghi nha. Cái này cũng không giống như khát khao luôn Sakamoto kun luôn phong cách "

Ai cần người lo! Ta mới không có khát khao đến mức này đấy!

Đón lấy tiếp theo đi hỏi.

"Cái kia, người có được tỏ tình qua sao? A, nếu ta hỏi luôn là một rất tàn khốc vấn đề, ta nói xin lỗi "

"Của người phần này lo lắng ngược lại tàn khốc hơn a "

Ta trong phòng phát ra một tiếng đàn độn luôn thở dài.

Bình thường trả lời lời nói, là "Không có" .

Nguyên bản ta liền chưa từng cùng nữ sinh hảo hảo mà nói chuyện nhiều. Tỏ tình loại chuyện này, ta cảm giác đời này đều đụng không lên.

Nhưng mà, viết những gì tốt đấy.

Ghi "Sống đến trường cấp 3 năm thứ hai, lại có thể một lần đều không được tỏ tình qua" ? Thật là làm cho người ta thẹn thùng đi à nha.

"Không cũng lộ chân tướng a?"

Ta bại bởi cái kia chỉ có thể nói là dư thừa lòng tự trọng.

"Trước kia, từng có qua một lần. Bất quá ta cự tuyệt "

Loại này chết sĩ diện mà nói thật sự là đau đến làm cho người ta bạo tạc nổ tung. Bất quá, người có thể hiểu được a? Nam nhi chính là như vậy a?

Vì vậy, ta thuận tay lén lút hỏi một cái vẫn muốn hỏi luôn vấn đề.

Hoàn toàn như không có việc gì, giả bộ như không có hứng thú.

"Người sao, người thì thế nào?"

"Rất tự nhiên, a. . ."

Ta giống như lâm bầm lâu bầu giống như thầm nói.

Người này tính cách như thế cởi mở, cho dù nàng áp dụng tích cực tiến công ta cũng sẽ không cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Như vậy, nàng có bạn trai khả năng cũng --.

". . ."

Cảm giác tâm tình trở nên ngũ vị tạp trần (ngọt chua cay đắng mặn), vì vậy hay là không nghĩ nữa chuyện này.

Cuối cùng, ta trong đầu một mảnh mơ hồ, cái kia nghĩ cách hay là lái đi không được, chỉ có thể cưỡng chế chính mình nằm ngủ. Hôm sau tỉnh lại lập tức, ta liền lập tức gấp không dẫn nổi mở ra bút ký bản.

Đầu tiên, kiểm tra sơ nàng đối với ta luôn cố ý cậy mạnh luôn hồi phục.

"Một lần ấy ư, có chút ngoài ý muốn đấy "

Đã ngoài.

....

Đây là. . . Nhìn một chút?

Ta cảm giác có điểm gì là lạ, tục nhìn xuống đi, chỉ thấy phía dưới còn viết một câu.

Ta hít sâu thoáng cái về sau, mạnh nữa mà mở mắt ra. Phía dưới vẫn tự đập vào mi mắt --

"Bí mật (♥) "

". . ."

Một loại thất bại luôn tâm tình tự nhiên sinh ra, vì vậy ta ở phía trên trả lời "Ta cũng không phải đặc biệt cảm thấy hứng thú, cho nên không sao cả a", Bất quá cái này nhìn xem có điểm giống mạnh miệng, cho nên ta ý định lau. Nhưng ta phát hiện mình chỉ dùng bút bi viết, căn bản sát không hết, không khỏi hối hận không thôi.

"Ta đang làm gì thế a. . ."

Đến cùng, đang làm gì thế a.

"Người thoạt nhìn khá mệt mỏi a "

"Đã xảy ra rất nhiều chuyện "

"Ha ha, ngày hôm qua quá mức kịch liệt a "

"Cái này bướng bỉnh người đã muốn dùng qua rất nhiều lần "

Nào đó tuần hai luôn buổi sáng.

Đều do tên ngu ngốc kia luôn thức đêm, làm cho ta toàn thân không có tí sức lực nào, vì vậy khóa thể dục đành phải xin phép nghỉ đến phòng chăm sóc sức khỏe năm.

Tóc dài trát thành đuôi ngựa, thân mặc bạch y luôn Higumo chính bên cạnh đong đưa khăn quàng cổ, bên cạnh cùng ta nói chuyện phiếm. Nàng cái kia diện trước sau như một mà thoạt nhìn rất nóng.

"Đùa giỡn. So về cái này, người gần đây rất gây chú ý ánh mắt của người ngoài luôn mà "

"Gây chú ý ánh mắt của người ngoài. . . Sao "

Ta trông chừng trần nhà, hồi tưởng đến chính mình chuyện gần nhất.

Đã không có bằng hữu, cũng không có bạn gái.

Mặc kệ ở trường học hay là đang trong nhà đều bị người làm bất hòa, tại trường học bên trong tức thì bị coi như siêu cấp bất lương.

Những điều này đều là từng đã là việc gì.

Hiện tại tuy nhiên còn không có bạn gái, nhưng ở trong lớp cũng đã có mấy cái có thể được xưng tụng bằng hữu người. Ta chưa từng giao qua bằng hữu, cho nên không biết rõ bằng hữu tiêu chuẩn cơ bản, cái này ít nhiều có chút bi ai.

Cùng người nhà quan hệ giữa cũng không có trước kia khẩn trương như vậy, cảm giác cùng muội muội nói chuyện trời đất số lần cũng đang gia tăng.

Đại khái là bởi vì gần đây lão tham gia lân cận luôn người tình nguyện hoạt động a, ngẫu nhiên cũng nghe được quê nhà đánh giá nói "Phản kháng thời kỳ đã xong đấy" . Ta quả nhiên là như vậy luôn hình ảnh sao.

Ta ở trường học luôn tình huống cũng đúng như Higumo nói như vậy. Tuy nhiên không rõ ràng lắm các sư phụ là nhìn ta như thế nào đấy, nhưng ít ra ta hiện tại rất được các học sinh tín nhiệm. Hẳn chứng cứ tự là gần đây thường xuyên có đồng học đến xin nhờ ta hỗ trợ hoặc là chuyện thương lượng. Cái này có thể nói là mạ vàng sao, Bất quá lại cảm thấy loại thuyết pháp này có chút không đúng.

"Ta, thay đổi sao "

Kìm lòng không đặt thốt ra rồi.

Ta nghĩ thầm hồng bét, Bất quá Higumo dường như không có nghe được. Nàng chẳng biết lúc nào theo trước mắt của ta biến mất -- Ấy cha, nàng đi đâu vậy?

"Bắt được thành công "

"Ah hả? !"

Tại ta cảm giác thanh âm là từ trên đầu phương truyền tới lập tức.

Higumo tựa như muốn cười nằm ở trên giường luôn trên ngực của ta đồng dạng, dùng cười thức ngồi xuống trên người của ta.

Chờ một chút -- ăn mặc váy ngắn không cần mở ra đùi a. . . ! Không cần kéo ra cổ áo a. . . !

"Như vậy người liền không động được a. Ha ha, người tại nhìn nơi nào đó?"

"Chưa, không có xem a. . ."

Người này thực nên thật tốt quản giáo xuống.

Thiệt là, lại nói nàng vì cái gì liền đối với ta cảm thấy hứng thú như vậy đâu này? Từ vừa mới bắt đầu liền đối với ta biểu hiện ra hảo ý luôn cũng chỉ có người này. Thật là một cái tên kỳ quái.

". . . Sensei đang lo lắng người nha"

"À?"

Nàng trong lúc đó nói cái gì đó. Đây là cái gì triển khai. So về cái này, người trước cho ta xuống a.

" Akitsuki kun, cùng với sensei làm sao? Akitsuki kun mà nói sensei ta là rất vui lòng nha. Sensei sẽ không nói ra đi nha"

"Tại sao có như vậy luôn triển khai a. Nhanh lên từ trên người ta xuống a "

"Không muốn làm sao?"

"Không muốn "

"Thật sự?"

"Thật sự "

"Gạt người "

"Ừ, là gạt người "

Làm cho người chán ghét luôn yên tĩnh đến, trong đó còn hỗn tạp theo thao trường truyền tới tạp âm.

Đáng giận, đây là làm loạn loại nào a. Nàng tại sao phải lộ ra như vậy một bộ vi diệu luôn biểu lộ a.

"Akitsuki kun, người a, quá mức người tốt. Sensei rất rõ ràng, người một đường, vẫn luôn là ưu trước tiên nghĩ người khác. Tổng cảm giác người cũng trong lúc vô tình, ngay cả tánh mạng của mình đều không để ý, vừa nói 'Xin đem đi đi ' biên tướng hẳn giao ra. Càng thêm làm theo ý mình mà còn sống không phải càng tốt sao?"

". . ."

Ta muốn nói gì, nhưng lời của nàng lại không có khả phản bác, ta chính là thành thật như vậy luôn một người.

Bởi vì ta ngay cả mệnh cũng có thể điểm một nửa làm cho người ta. Ta cũng hiểu được ta là người tốt.

"Người là cái loại này cũng đối của mình thích nữ trẻ nhỏ nói gì nghe này luôn loại hình a?"

"Loại sự tình này -- "

Ta đối với chính mình đời đi ánh mắt có chút đã hối hận.

"Cái kia đuôi sam muội?"

". . . Ta không biết "

Higumo liếm láp chính mình luôn ngón trở hỏi như thế nói.

Ta cố gắng trong đầu tìm kiếm qua loa tắc trách từ, Bất quá dường như ngược lại sẽ lộ ra sơ hở, vì vậy ta quyết định trước bảo trì trầm mặc. Nhanh cho ta buông tha cho a.

"Đối người mình thích nói gì nghe này không nhất định là chính xác nha. Nếu như lừa gạt mình tâm ý, sẽ hối hận cả đời. Hối hận giống như là đúng không nỗ lực sự tình luôn trừng phạt. Lưng đeo tội phạt luôn nhân sinh quá mức ngắn. Đặc biệt là, người nào đó tình huống -- "

". . ."

Higumo như tựa như nói cho những người khác nghe đồng dạng, trông chừng ánh mắt của ta ở chỗ sâu trong.

Không biết vì sao, lời nói này tại ta nghe tới tựa như đối tên kia nói đồng dạng, đại khái cảm giác ta bị sai a.

"Nói như thế nào đây. Ha ha, thật đáng yêu "

Đón lấy, Higumo --

"Ân. . . !"

"Rất đáng tiếc. Sensei cũng chỉ có thể nói đến đây rồi, a "

Higumo đem thắm ướt luôn ngón giữa tại miệng ta môi chung quanh lau một vòng. Sau đó chậm rãi dời. Cùng lúc đó, nàng cũng rút cục đem ta theo dưới người nàng giải phóng ra ngoài rồi.

"Còn có, ta vẫn cảm thấy người tóc ngắn đẹp trai hơn "

Nàng lưu lại một câu như vậy về sau, liền từ phòng chăm sóc sức khỏe đã đi ra. Ta không khỏi đối cái kia đạo thân ảnh màu trắng phát ra thở dài một tiếng.

". . . Người kia, là rất nghiêm túc à. . ."

Thắm ướt luôn ngón tay tại ta bên môi lưu lại ngọt lạnh buốt luôn xúc cảm.

Ta không khỏi nuốt nhổ nước miếng, loại này xúc cảm chính nhiều loạn lấy lòng ta.

Theo trường học trở về ta tại gian phòng thay xong quần áo sau mở ra bút ký bản.

Bởi vì buổi sáng hôm nay so với dĩ vãng vội vàng, cho nên đem bút ký bản quên ở trong nhà. Bây giờ là hôm nay lần thứ nhất mở ra cái này bút ký bản.

Bất quá, dù sao ở trên cũng không có ghi chuyện trọng yếu gì a.

"(xử nam nhanh chóng báo!) hôm nay chính mắt trông thấy đến Kasumi chan tại tiệm thuốc mua cao su trái cây! ! Còn kém một bước! Rốt cục đến bước này! Ta muốn trở thành Vua Hải Tặc!" (cao su cái gì, tất cả mọi người hiểu a)

"Nàng lại có thể đã viết kiện khó lường luôn đại sự a -----! !"

Đùa giỡn a? !

Không, cái này, ài ài ài ài ài ôi chao? !

Chờ một chút, chờ một chút, bình tĩnh một chút. Cái này cũng có thể là Yumesaki Hikari đang nói đùa. Tỉnh táo lại!

Thế nhưng mà, tổng cảm giác hôm nay Kasumi chan bộ dạng so với thường ngày kỳ quái hơn. . . .

Các nữ sinh xem ánh mắt của ta cũng thái độ khác thường mà chiếu lấp lánh. . . .

. . . .

"A a a a a a a a a a a a a a a!"

Mặc kệ! Quên mất a! Nhanh quên mất a ta!

Ta tùy ý mê chi hưng phấn sử dụng chính mình vòng quanh đường phố chạy một vòng. Chạy trở về phòng sau ta thuận thể chiếu vào đội tự vệ thức cơ bụng rèn luyện quá trình làm một lần sau lại chông cây chuối, đồng thời lên tiếng hô to. Cứ như vậy từ đầu tới đuôi hồ nháo một thông qua sau, ta cuối cùng tính toán khôi phục bình thường. Tỉnh táo lại. Nhanh tỉnh táo lại. Hiện tại còn không phải hết hoảng thời điểm. Cho nên không cần tái đối đèn điện cái nút đánh quyền đánh! Dừng tay a ta!

Dem dư thừa thể lực phóng thích không còn về sau, ta lần nữa lật xem bút ký bản.

"Gần đây mọi người thường xuyên hỏi ta 'Người thích gì loại hình nữ trẻ nhỏ? ' ta cảm giác cùng Sakamoto kun hay là thống nhất thoáng cái khẩu cung rất tốt a? Tóm lại nói vú to, trắng nõn xinh đẹp, vú to, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, vú to, song đuôi sam, moe~, có thể chứ?"

"Những thứ này không đều là nói nha đầu kia ư "

Người này lại có thể dị thường hiếm thấy trưng cầu ý kiến của ta.

Chỉ sợ là bởi vì chuyện này quan hệ đến Tiểu Hà, cho nên hẳn cũng thận trọng lên đi à nha.

"Loại hình a "

Ta từ đầu suy tư.

Đối với bề ngoài. . . Ta cũng vậy không có ở ý đến cái này cái loại tình trạng này.

Tuy nhiên khả ái nữ trẻ nhỏ cũng không tệ, nhưng quan trọng là ... Nội tâm. Bề ngoài nói cho cùng cũng không quá đáng là trang trí mà thôi. Không thể nói bề ngoài đáng sợ còn kém đùng...với đợi. Tuyệt không được.

Ta lau mồ hôi, tiếp tục từ đầu suy nghĩ.

Tính cách mà nói đấy, quả nhiên hay là cởi mở luôn nữ trẻ nhỏ tốt.

Có thể hoạt bát tràn đầy khu vực không động đậy hoạt động luôn của ta nữ trẻ nhỏ liền tốt nhất rồi.

Những thứ khác lời nói, tính cách có chút dã man quật cường cũng không kém, sẽ không xem xét bầu không khí bừa bãi tùy hứng những phương diện này, cũng ngược lại có thể cho rằng là cá tính mãnh liệt, như vậy luôn cũng không tệ. Ưa thích trò đùa dai phương này mặt. . . .

. . . .

. . . .

. . . .

"Ta suy nghĩ cái gì à? ! Cho ta thanh tỉnh điếm a !!"

Ta hô to tựa đầu đâm vào trên mặt bàn.

Lầm, lầm! Không phải như thế!

"Đáng giận, Nhưng ác. Đùa giỡn a. . ."

Chẳng biết tại sao Higumo xem ra cười mờ ám luôn mặt sẽ ở đầu óc ta ở bên trong tránh bắt đầu chuyển động, vì vậy ta lần nữa vung một chút đầu. A, đã đủ rồi, ai tới giết ta à! Không có sủng sao? !

Ta loạn não loạn một trận về sau, nháy tới trên giường.

-- ta không biết, Sakamoto kun nguyên lai là như vậy tuyệt vời luôn một người.

Kasumi chan mà nói đem đầu óc của ta bao bọc vây quanh.

Thật vậy chẳng, thật vậy chẳng.

"Ta cũng không có chú ý đến, tên kia -- "

Như thế, như thế mà --.

"Tỏ tình đến -----! ! Rốt cuộc đã tới!
Rốt cuộc đã tới ah ----!"

Hôm nay bắt đầu được so với thường ngày đều sớm, đại khái là đồng hồ báo thức được điều sớm a. Tōgoku là bầu trời bao la như trước một mảnh đen nhánh.

Như vậy sao

"Nha. . ."

Không biết vì sao ta chỉ học ra như vậy một tiếng.

Tiếp tục xem bút ký bản.

"Tiểu Hà nói với ta 'Xin theo ta kết giao a' ! Ta nói 'Ta nghĩ nghiêm túc làm ra trả lời thuyết phục, cho nên mời người các loại một ngày' ! ! Công tác chuẩn bị ta đều giúp người đã làm xong, kế tiếp hãy nhìn người đó! Quyết đoán mà làm quyết định đi! !"

Bút ký bản trên toát ra nhìn như vui vẻ luôn văn tự.

Mà phía dưới cùng nhất còn viết.

"Ta trước giúp người đem cắt móng tay nha"

". . ."

Chỉ xem cái này văn tự luôn khí thế liền hiểu rõ.

Tên kia là mang vui sướng dường nào luôn tâm tình viết xuống những văn tự này đây.

Nhưng mà, nguyên nhân chính là như thế, ta --.

Ta đem Kasumi chan hô đến chữa người sử dụng không phòng học.

Sau khi tan học trường học rải đầy ánh nắng chiều.

Chính là nha đầu kia thích ấm áp, ôn nhu màu cam.

Thối bộ luôn diễn tấu âm thanh từ đằng xa truyền đến. Trong đó còn hỗn tạp khiến hoàng hôn là bầu trời bao la xuất hiện vết rạn luôn tạp âm.

Cái này vết rạn khẳng định đã muốn không cách nào chữa trị.

"Thực xin lỗi. Ta không có thể cùng người kết giao "

Lời nói này được so với trong tưởng tượng muốn thống khoái, chính ta cũng không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Rõ ràng tim đập loạn không thôi, ù tai không dứt.

". . . Không cần "

"Thực xin lỗi "

Ngoài ý muốn chính là, Kasumi chan không có đời ánh mắt.

Cũng không có khóc, không có run rẩy, không nhúc nhích đứng im lặng hồi lâu đứng ở đó ở bên trong, tựa như quên làm như thế nào đi thút thít nỉ non cùng run rẩy đồng dạng.

Vào lúc đó không kiên trì nổi sẽ rất buồn cười a.

Không cách nào nhẫn nại luôn ta rốt cục đời đi ánh mắt.

Ta không muốn nhìn thấy bi thương biểu lộ. Nếu có thể, ta hy vọng có thể thay thế Yumesaki Hikari đi đối diện với mấy cái này. Nhưng là, việc này dù sao sẽ không như vậy chấm dứt.

Bởi vậy, ta không thể không khiến Kasumi chan thút thít nỉ non.

"Vì cái gì. . . ?"

Kasumi chan phát ra thanh âm rất nhỏ, phảng phất rơi vào trong mộng thanh âm.

Giống như dốc sức liều mạng nhẫn nại lấy đồng dạng, giống như hết hy vọng, vừa giống như không cách nào hoàn toàn buông đồng dạng.

Nàng dụng thanh âm như vậy trách cứ ta. Có thể nghe thể dạng mà nói ta nên tự hào à.

"Ta có người thích "

Ta cảm thấy được đây là một câu rất tàn nhẫn lời nói.

Tuy nhiên rất đẹp, nhưng lại tàn nhẫn tới cực điểm.

"Tên kia tùy hứng làm bậy, đã dễ giận vừa già ưa thích trò đùa dai, như người ngu ngốc đồng dạng. Làm việc lại không cân nhắc ưu tiên trình tự, chẳng những không có thưởng thức, làm việc cho tới bây giờ không cân nhắc cũng cho người khác thêm phiền toái. Thật là cái không có thuốc chữa luôn cái thẳng khốn. Cho tới nay đều luôn mang đến cho ta làm phức tạp, còn rất hi hoan làm chút ít làm cho người ta phiền chán chuyện tình. . . . Bất quá đây, tên kia mang cho ta rất nhiều ta không có có thứ. Với lại, nàng còn cải biến của ta hết thấy. Mặc dù tại lúc trước ta vẫn luôn phi thường chán ghét chính ta, Nhưng là may mắn mà có tên kia, ta có chút ưa thích chính mình. Giống như vậy còn sống hay là từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất. Cho nên, cho nên. . . Ta -- "

Ta đã không cách nào nói nữa.

Bởi vì ta không có nói tiếp luôn dừng khí.

"Người thích người không phải ta. Cho nên, thực xin lỗi "

"Ta không hiểu, ý của người. . ."

Bao hàm giận dữ mà nói lưu lạc đến thắm ướt luôn trên sàn nhà.

Ta có thể làm chỉ có xin lỗi.

". . . Là ai, cái kia cái nữ trẻ nhỏ "

". . ."

". . . Ta cảm thấy được. . . Ta so với người kia, càng ưa thích Sakamoto kun "

". . . Ta cũng cho rằng như thế "

". . . Dù vậy, vẫn chưa được à. . . ?"

"Thực xin lỗi "

". . . !"

Ta vô tình đạp vỡ nàng cuối cùng chống cự.

". . . Đã đủ rồi "

Nàng ôm kích động luôn cảm tình, rơi vãi lấy bi thương, rời đi.

Nàng tấm lưng kia để cho ta lĩnh ngộ được, nàng cả đời đều không có khả năng tha thứ cho ta.

Trên sàn nhà khắc rõ nàng vệt nước mắt.

Lệ kia ngân vĩnh viễn đều không thể tiêu trừ.

Ngày mai.

Gian phòng của ta bị phá hư được thất linh bát lạc.

Trong phòng phá hư được ta cũng không biết nên từ nơi nào bắt đầu hình dung hiện trường luôn tình huống. Ta than nhẹ một tiếng, cái này hành động tại dự liệu của ta bên trong.

Thân thể thật nặng nặng, ánh mắt cũng rất đau.

Trên tay đau đớn cùng trầy da đại khái là bởi vì tên kia dùng tay chủy[nện] tường a.

Ta lấy điện thoại cầm tay ra nghĩ kiểm tra sơ thời gian, lại phát hiện muội muội gửi tới bưu kiện.

"Người suy nghĩ cái gì a, dần, đồ dần onii-chan! Người đi chết a!"

Vì phối hợp trả lời, ta mở ra đã phát bưu kiện luôn folder,

"Cái này bị kịch tình lại cấm đoạn luôn giờ ngọ kịch trường! Muội muội a! Tới dễ dành onii-chan a!"

Chỉ thấy đã phát bưu kiện ở bên trong chật ních 30 phong thư loại này làm cho người ta cảm thấy buồn nôn luôn bưu kiện.

". . . Cho ta dừng ở đây a "

Khuyneh đảo mà ra luôn quần áo, lật đến luôn đồ dùng trong nhà cùng vật lẫn lộn.

Ta từng cái mà theo như trình tự thu lại được tâm tình không vui bão tàn sát bừa bãi qua luôn vật phẩm. Trong phòng thứ đồ vật chỉ có Hà Lan cần bình an vô sự, tên kia thật đúng là ôn nhu đấy.

Cuối cùng ta đem chạy đến trên bàn thùng rác lấy xuống, đem kê lót ở dưới mặt luôn bút ký bản mở ra.

Chỗ đó viết một câu rất đơn giản mà nói.

"Đồ đần "

Chỉ có một câu nói kia.

"Chính như người nói như vậy "

Ta cúi đầu tạ lỗi.

"Bốn điểm năm mươi chín điểm ư "

Muốn là hôm nay cũng trên giường tỉnh lại lời nói, coi như là tính tình ôn hoà hiền hậu luôn ta cũng vậy cũng nhịn không được vô cùng giận dữ đấy. Bất quá tên kia cũng ở đây dùng phương thức của mình nỗ lực. Trên bàn sách để đó sách giáo khoa cùng sách tham khảo, xếp đặt cực kỳ có học sinh phong cách. Bút ký bản lập tức đặt ở bàn học luôn một bên.

"Hikari chan luôn đại thắng lợi. . . Nếu như là như vậy thì tốt rồi. . ."

Ở trên giữ lại một câu như vậy như là lâm chung di ngôn giống nhau tin tức.

"Buổi sáng còn lạnh không "

Thượng tuần tháng sáu hơi ám luôn sáng sớm.

Ta đối với cái kia như đem màu đỏ trái lại đồng dạng, làm cho người ta sờn hết cả gai ốc là bầu trời bao la thăm nói.

"Xem ra chính là cái này thời gian không sai "

Thi giữa kỳ thử lửa sém lông mày luôn ưu buồn đầu tháng.

Ta tại một lần tình cờ phát hiện một sự kiện. Cái kia chính là "Chúng ta trao đổi thời gian là cố định" .

Trước đó, ta cùng Yumesaki Hikari đều cho rằng, nằm ngủ về sau đến buổi sáng trong khoảng thời gian này, nhân cách của chúng ta là tùy ý hoán đổi đấy. Nhưng mà, chúng ta trao đổi thời gian tựa hồ là cố định. Ta ngẫu nhiên sẽ vì cuộc thi ôn tập mà suốt đêm, trên đường ý thức của ta lại đột nhiên chặt đứt, tỉnh lại thì chính mình cũng đã ở trên giường.

Vì vậy, ta liền đưa ra một ngày nghỉ thiết "Đến nào đó cái thời gian, chúng ta sẽ như ngủ đồng dạng, tiến hành ý thức trao đổi", cũng quyết định mau chóng đối với cái này tiến hành thí nghiệm.

Thí nghiệm luôn nội dung tựa là "Yumesaki Hikari một đường suốt đêm học tập, điều tra trao đổi thời gian" . Bởi như vậy, tại nhân cách hoán đổi luôn lập tức ta chỉ muốn nhìn một chút đồng hồ báo thức, tiếp theo biết rõ hai người trao đổi thời gian. Với lại như vậy cũng có lý do cường chế hoàn toàn không làm cuộc thi ôn tập luôn Yumesaki Hikari suốt đêm học tập.

Rõ ràng tên kia chính mình thường xuyên thức đêm, chứng kiến kế hoạch thời điểm lại làm nũng nói.

"Suốt đêm mà nói mới không cần "

Bất quá, ta tại bút ký bản trên thái độ khác thường mà đã viết một tự chương thái độ rất kiên quyết văn vẻ về sau, cuối cùng làm cho nàng miễn

miễn cưỡng cưỡng mà đã đáp ứng. Đây cũng không phải là đùa giỡn, tái không nhanh chút học tập lời nói, cũng rất không ổn đấy. Với lại, cuộc thi khoa mục là hai người mỗi người một nửa, gánh nặng đại khái có thể so với bình thường nhỏ, như vậy thì càng ưng thuận cố gắng.

Kết quả, trải qua mấy lần ngăn trở (nói cách khác Yumesaki quang trung đồ ngủ rồi) về sau, hôm nay cuối cùng thành công. Chứng cứ chính là ta hiện tại rất khốn. Nhân cách hoán đổi luôn lập tức là khá khốn.

"Biến mất thị giác là bốn điểm năm mươi chín điểm. Như vậy, ở trước đó nhất định phải hoàn toàn ngủ mới được "

Nếu như không làm như vậy, đột nhiên hoán đổi mà nói, cũng dễ cho chúng ta lâm vào hỗn loạn.

Tỷ như ánh vào tầm mắt một góc đích cà phê.

Đây rốt cuộc là tên kia vừa làm tốt đây này, hay là đã muốn hoàn toàn lãnh mất đồ vật đấy.

Mặc dù chỉ là tế vi việc nhỏ, nhưng đột nhiên trao đổi lời nói, mà ngay cả việc nhỏ như vậy đều sẽ cho người ôm lấy nghi vấn. Trừ lần đó ra, cái này cà phê rốt cuộc là uống rồi, hay là một loại đều không uống qua đấy --.

". . ."

Không, cái này coi như là gián tiếp KISS, Nhưng đó cũng là chính ta a? Chỉ là mấy phút đồng hồ trước chính mình a? Nhưng là, cảm giác nên nói như thế nào đâu này? Tựa như gián tiếp KISS đồng dạng.

"Cố ý chuẩn bị a "

Nàng là chuẩn bị chính mình uống cho nên mới ngậm a, Bất quá thời cơ thật không tốt. Như là đã rót, ta liền không khách khí.

Ta vừa nghĩ lấy vừa đưa tay đi lấy ly, ngọt đến chán luôn hương vị chảy vào --.

"Bị phỏng!"

Thật nóng! So với trong dự đoán luôn còn muốn bị phỏng!

Tuy nhiên chứng kiến nó bốc hơi nóng, nhưng so với ta trong dự đoán luôn còn muốn bị phỏng!

"Vừa làm tốt đấy sao. . . Ân?"

Ta nhìn kỹ theo ly luôn sức nặng trong giải phóng ra ngoài luôn đĩa, phát hiện phía dưới đập lấy một tờ giấy.

Trên đó viết một chuyển ngữ trái ngữ phải chữ.

"Ta nghĩ thời gian cũng không còn nhiều lắm sắp tới a "

". . ."

A, thì ra là thế. Như vậy sao.

Ấm áp ngọn lửa trong lòng ta ở chỗ sâu trong từng điểm mà dấy lên.

Câu kia khó có thể hiểu tin tức để cho ta kim lòng không dặng nổi lên đáng tươi cười.

"Khổ cực, Yumesaki Hikari "

Ngoài cửa sổ là làm cho người ta liên tưởng đến màu xanh nhạt tối tăm lu mờ mịt bầu trời. Đó là một loại kỳ diệu được có thể làm cho người quên đi mất người khác luôn nhan sắc.

Như là mất phương hướng tiến vào thế giới khác giống như vui mừng tung tăng như chim sẻ đấy, mới bắt đầu luôn thời gian.

Ta ngấm nhìn tên kia thẳng đến mới vừa rồi còn đang nhìn là bầu trời bao la, cái kia ngọt ngào luôn nhan sắc sưởi ấm ta lạnh như băng thân thể.

"Thằng này là cái gì?"

Thi giữa kỳ thử bình an sau khi kết thúc luôn cái nào đó vô sở sự sự trời nắng.

Ta mở ra Computer, muốn truy cập Net giết thời gian, lại thấy được một tên kỳ quái luôn folder.

Mang theo từ định nghĩa hình trái tim ô biểu tượng luôn folder thoải mái đặt ở màn hình máy tính đích chính trung ương, folder tên là "Ta (wa ta shi) chân chính tâm ý" .

". . ."

Chân chính tâm ý.

Tấm lòng yêu mến.

. . . .

Tuy nhiên ta không có gì hứng thú. Bất quá nhìn xem cũng không sao cả á.

Ta nuốt nhổ nước miếng, thử phì phò double-click một chút folder.

Nhưng mà, văn kiện kia kẹp lại giống ta trước anime folder đồng dạng mã hóa rồi. Nhưng ác, mật mã đấy.

Tóm lại, ta trước thử đưa vào ta nghĩ tới toàn bộ mật mã, nhưng tất cả đều biểu hiện sai lầm.

"Tên kia nghĩ mật mã. . ."

Tại cửa ta trong máy vi tính sáng tạo folder nhất định là nghĩ cho ta xem đây.

Ta (wa ta shi) chân chính tâm ý. Muốn cho ta (o re) xem. Ta (wa ta shi). Ta (o re). Ta (wa ta shi). Ta (o re).

"..."

(Sakamoto Hikari)

"Mở, đùa giỡn a "

Xác định.

Sai lầm.

Vô liêm sỉ.

"Tỉnh táo, tỉnh táo lại "

Trải qua như học sinh tiểu học như vậy phong phú vọng tưởng về sau, ta từ đầu cùng hình trái tim ô biểu tượng giảng co.

Tuy nhiên rất để ý, cũng không biết mật mã a. . . Nhưng ác, muốn thả vút bỏ à. Tên kia đến cùng muốn làm gì a. Tuy nhiên nàng vẫn luôn là như vậy.

Tuy nhiên rất lưu luyến, nhưng ta còn là cưỡng ép từ đầu mở ra websites.

Tại ta nghĩ dựa vào Net đến giải quyết nỗi lòng thời gian.

"A "

Ta chú ý tới.

Trình duyệt ở bên trong có một phần chưa thấy qua luôn xem ghi chép.

"Nhất định là tên kia a "

Vốn dụng cái này dài máy vi tính người cũng chỉ có ta một cái.

Vì vậy.

Tại đây biểu hiện luôn ta không nhận biết ghi chép khẳng định chính là cái thẳng khốn lưu lại.

Nói cách khác có thể biết rõ nàng bình thường đều tại nhìn cái gì đó.

Nói cách khác có thể nhìn trộm đến nàng tư ẩn.

". . ."

Làm sao bây giờ.

Có thể xem à.

Có lẽ sẽ xuất hiện website người lớn --.

. . . .

"Hơi chút nhìn một chút không sao cả a "

Tuy nhiên cảm giác nói như vậy rất chơi xấu, Bất quá nàng cũng thỉnh thoảng mà vờ vết qua của ta tư ẩn. Lúc trước còn đụng phải một kiện làm cho người ta không nói được lời nào chuyện tình. Cái kia anime folder bên trong luôn văn bản tài liệu được nàng theo như xem số lần nặng xếp hàng, lóe sáng mà sắp xếp tại vị trí thứ nhất anime tiêu đề biến thành (ta đánh ngã giầy vệ sinh số lượng tuyệt không thua ở bất luận kẻ nào). Tốt rồi, cái này bản khoản bỏ đi.

"Trước do trên hướng xuống xem "

Ta tại lòng hiếu kỳ điều khiển mở ra trang web.

Hiện ra chính là chất đầy chó hoặc mèo ảnh chụp luôn trang chủ hoặc là mua sắm trang web. Anime trang web cùng điện ảnh trang web cũng có rất nhiều. Dường như còn sưu tầm đại lượng internet nhả lại bảng.

Phương diện khác mà nói, tìm tòi trong lịch sử lập tức có "Tạp mao, cạo trù", "Rời giường không nhao nhao phương pháp", "Học sinh cấp 3 bình quân" các loại mẩu chốt từ. Thậm chí còn có "Sexy dream chính mắt trông thấy tình báo" luôn tìm tòi ghi chép. Loại vật này không có khả năng có a! Ân, không có a?

Sau đó còn có "Tuyết ma ru mới chuyên san", "Nam nhi yếu chịu", "Ngày mai ta đem mất đi danh ngôn sử dụng bộ phim" các loại mê chi tìm tòi ghi chép. Bất quá, ở trong đó ta để ý nhất chính là.

"Bạn trai sinh nhật lễ vật "

". . ."

. . . Bạn trai. . . nan peng dụ.

Đây là. . . Ân?

Ân. . .

Chẳng lẽ --.

-- BA~.

Ta kìm lòng không đặng vỗ một cái chính mình xem ra cười ngây ngô luôn mặt, làm cho mình tỉnh táo lại, sau đó lắc đầu,

Đừng lo lắng, tỉnh táo lại.

Bằng vào những thứ này còn không cách nào biết được có phải hay không ta. Với lại, đón lấy chứng kiến tìm tòi ghi chép cũng là cái vấn đề lớn -- "Visual Novel game muội hệ đề cử" . Tại có chút dưới tình huống, cái này lục thậm chí cũng dẫn phát gia đình hội nghị.

Ta tiếp tục mơ hồ giờ lấy tìm tòi ghi chép, đã tìm được một cái khiến người ngoài ý luôn trang web.

". . . Biết Kei túi? Tên kia biết dùng loại này trang web?"

Ta tìm được là vô luận ai cũng đã bị qua nó trợ giúp "YAHOO! Biết Kei túi!" .

"Ah nha. Đây không phải có thể đã gặp nàng hỏi cái gì sao "

Trước hết nhất đập vào mi mắt là vấn đề này.

"Sakamoto kun luôn cái kia cứng ngược lại làm cho người ta cảm giác rất đáng yêu. Xin hỏi cái này là không bình thường sao?"

"Người là tên khốn kiếp nói đùa gì vậy a! !"

Còn ngay cả tên gọi đều viết ra! Đến bớt ở chỗ này muốn nói là bằng hữu cái gì a.

Phía dưới đối với cái vấn đề này trả lời đều là "Sakamoto kun luôn thân cao là?", "Vật kia luôn lớn nhỏ?" Các loại. Yumesaki Hikari đối với mấy cái này truy vấn đều hết thủy thành thật trả lời rồi. Đã đủ rồi. . . .

"Tên kia đều làm những gì a "

Ta ôm phiền chán luôn tâm tình tiếp tục quét một chút những vấn đề khác.

"Sakamoto kun hơi bị keo kiệt, khóa thân ngữ sẽ chọc cho hắn tức giận. Là của hắn cái kia quá nhỏ a?"

"Ta cùng Sakamoto kun nói muốn hắn cắt ngắn, hắn lại không cắt bỏ, rõ ràng tóc ngắn tuyệt đối đẹp trai hơn "

"Nói như vậy mà bắt đầu..., Sakamoto luôn mép tóc khiến ta có chút lo lắng a "

"A, cho nên mới muốn lưu tóc dài a? Hiểu (cười) mọi người là cho là như vậy hay sao?"

Loại vấn đề này như núi đồng dạng nhiều.

Tóm lại của ta cảm tưởng tựa là rất muốn đổi ngày mai ta tiến hành trả thù. Có người nghĩ đến cái gì tốt phương pháp làm ơn nhất định nói cho ta biết.

"Đừng lấy đừng nhân để ý chuyện tình mở ra đánh ra a. . ."

Ta không khỏi phát ra nghi vấn, còn thật có người cũng trả lời loại vấn đề này a. Bất quá, thế Kazusa có như vậy một ít người rảnh rỗi. Mặc kệ vấn đề gì đều chăm chú trả lời thực làm cho người ta chán ghét.

Tỷ như "Tuyết rơi chi dạ" trả lời nói:

"Ca ca ta cũng là tiểu nhỏ đấy. Bất quá ta biết rõ hắn nhỏ. Đến buổi sáng luôn thời điểm. . ."

Cảm giác có chút cổ lộng huyền hư.

Những thứ khác còn có, "Phòng chăm sóc sức khỏe luôn mây mưa" trả lời nói:

"Tóc dài luôn nam nhi cảm thấy tự ti luôn khuynh hướng rất mạnh. Theo trong lời của người đó có thể thấy được, hẳn có lẽ đang vì mình luôn nhỏ quá nhỏ mà phiền não. Nhưng là, tiểu không phải tội. Loại này nam nhi rất ưa thích phô trương thanh thế cậy mạnh. Người liền bên cạnh tại trong lòng cười nhạo hẳn, bên cạnh ôn nhu quan tâm hẳn a "

Loại này trả lời thật là làm cho người luôn ánh mắt cùng tâm đều phạm đau. Với lại, vì cái gì đây là tốt nhất trả lời a. Nhưng ác.

"Thiệt là. Luôn làm chút ít chuyện ngu xuẩn "

Về sau ta tiếp tục sức cùng lực kiệt mà sưu tầm vấn đề rương.

"Trêu cợt Sakamoto kun lấy được đại thành công! Lần sau làm như thế nào trêu cợt hẳn tốt đâu này?"

"Tha thứ cho ta các loại trò đùa dai luôn Sakamoto kun thật dễ thương --! Nam nhi đều đáng yêu như vậy a?"

"Vừa tắm rửa xong luôn Sakamoto kun khiến ta có chút tim đập như hươu chạy! Các người hiểu a?"

"Mạch máu! Trên cánh tay luôn mạch máu một cổ một cổ đấy! Các người không biết là nam sinh mạch máu rất mỹ diệu sao? !"

"Sakamoto kun hay là trước sau như một luôn nhất gan đấy. Bất quá như vậy mới càng thêm Dễ thương không? Tại ý nào đó trên "

"Sakamoto kun luôn bằng hữu rất ít a. Rõ ràng là người tốt. Ta ưng thuận giúp hẳn một chút a?"

"Ta muốn giúp Sakamoto kun giao bạn gái! Hẳn nhất định sẽ rất cao hứng a?"

"Ta đã điều tra thoáng cái Sakamoto kun luôn hứng thú. Phát hiện hẳn trong máy vi tính tất cả đều là vú to anime, nói cách khác là cái kia chuyện quan trọng a?"

Mọi việc như thế.

Những thứ này cùng hẳn nói là vấn đề, chẳng nói từ đó đồ bắt đầu liền biến thành cùng loại blog vật như vậy. Bất quá, tên kia luôn khoái hoạt ngược lại là theo giữa những hàng chữ hảo hảo mà truyền đi ra ngoài.

". . . Thật tốt quá "

Nói thực ra, ta có chút nghi kị.

Nàng thật không phải là tại miễn cưỡng chính mình a.

Không phải là vì không thèm nghĩ nữa mình đã chết rồi chuyện tình mới ra vẻ cởi mở a.

Ta phát ra một tiếng an tâm thở dài, nhìn lướt qua cuối cùng vấn đề.

"Vì cái gì hẳn không giao hưởng đấy. Ta làm chuyện dư thừa ư "

"Vì cái gì, à. . ."

Đêm hôm đó, ta tại bút ký bản trên như thế viết.

"Thực xin lỗi. Ta nói láo. Kỳ thật ta có người thích rồi. Cho nên, ta không thể cùng Kasumi chan kết giao. Thực xin lỗi, một đường gạt người "

". . . Sẽ không làm lộ a "

Thanh âm này vô số lần tại đầu óc ta ở bên trong vang lên.

Từ đó về sau, Yumesaki Hikari sẽ không bàn lại Kasumi chan chuyện tình rồi.

Bất quá, nàng không có khả năng không thềm để ý a. Chỉ là, cái gì đều không làm được mà thôi.

"Chút chuyện này ta ưng thuận thông cảm nàng a "

Ta mang theo bất an cùng một điểm chờ mong viết xuống câu nói kia sau liền đi ngủ đây.

Hôm sau, ta thấy được bút ký bản trên cái kia đoạn bao hàm an tâm cùng từng chút một ủy khuất văn tự.

"Cảm ơn người nói cho ta biết. Thực xin lỗi, đã làm một ít bốc đồng sự tình. Ta chỉ là muốn hồi báo Sakamoto kun cứu được ân tình của ta. Bất quá làm chút ít chuyện dư thừa đấy. Việc này cũng rất xin lỗi Tiểu Hà. . . . Xin tận khả năng theo sát Kasumi chan bảo trì thông thường tiếp xúc a. Đột nhiên kéo ra khoảng cách lời nói sẽ làm bị thương đến nàng. Ta cũng vậy sẽ tận lực mà quan tâm thoáng cái Kasumi chan đấy. Thật sự thực xin lỗi

Nói trở lại, người quả nhiên có yêu mến luôn nữ trẻ nhỏ! Thiệt là, cái này rõ ràng không có gì khả xấu hổ a ~! Sakamoto lớn lên lại đẹp trai, lại là yếu chịu moe~ luôn nhân vật, nhất định có thể kích thích đối phương bản năng của người mẹ bản năng, tuyệt đối có thể đi vào giường thuận lợi. Sakamoto kun cố gắng lên! Ta sẽ ủng hộ người!"

". . ."

Phía dưới còn vẽ một bộ Yumesaki Hikari ôm của ta tranh minh họa.

Bức họa này đã vui mừng vừa thương xót tổn thương, khó nói lên lời.

Bất quá.

"Không có biện pháp "

Hai người chúng ta dựa lưng vào nhau, khoảng cách đã xa lại gần.

Rõ ràng so với bất luận người nào khác đặc cận, nhưng nhưng không cách nào lẫn nhau lẫn tiếp xúc, thậm chí ngay cả nói chuyện với nhau đều làm không được.

Thằng đến chết, cho dù chết, vĩnh viễn đều, không có khả năng.

Cho nên ta chỉ có thể chết tâm.

Chỉ có thể buông tha cho -- hết hy vọng --.

"Ai. . ."

Tuy nhiên nói như vậy sẽ cho người có chút không thoải mái. Nhưng trên đời này vẫn có không ít giống như ta vậy trong nội tâm có mang mộng lung tình cảm luôn nam sinh a. Gặp được tên kia về sau, ta nhất định có thể đối cái kia phần tình cảm cho ra câu trả lời. Ý nghĩ như vậy đại khái chỉ là đang trốn tránh hiện thực a.

". . . Đi trường học a "

Trải qua cùng ta phong cách không hợp thống khổ liên kết về sau, ta khép lại bút ký bản.

Trước sau như một mà vội vàng đi học.

Chứng kiến bầu trời âm trầm, ta một mình phiến não sau một lúc, không mang cái dù liền chạy ra khỏi đi rồi. Cũng không có vấn đề a.

Ta nghĩ như vậy đạo

Đồng thời cũng như thế cầu nguyện.

Nhưng mà, thế giới không có buông tha nàng.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Hôm Nay, Ta Gặp Hãn. Hãn Quyết Ý Báo Thù

Tổng cảm giác gần đây Yumesaki Hikari có điểm lạ.

Tại tháng sáu luôn cái nào đó buổi sáng, nghi vấn của ta biến thành vững tin.

Âm úc mưa dầm mùa.

Chứng kiến bút ký bản trên viết luôn văn tự về sau, ta cảm thấy một hồi không khỏe.

"Bị cảm sao?"

Ta lập tức liền phát hiện cái này là không thể nào đấy.

Bút ký bản trên luôn nhật ký thái độ khác thường mà khuyết thiếu hoạt bát. Cụ thể hơn nói, tựa là ở trên viết nội dung trở nên sự vụ tính rời. Tuy nhiên nhật ký luôn nội dung theo trước kia bắt đầu vẫn tin tức không được đầy đủ mặt, nhưng cảm giác gần đây nhật ký trở nên dần dần vô vị lên.

Nàng am hiểu nhất tranh minh hoạ gần đây cũng không thấy bóng dáng rồi, trong trường học dường như cũng trung thực nói ra. Thậm chí ngay cả bạn cùng lớp đều đánh cho ta khí nói "Giữ vững tinh thần đến đây đi", thật làm cho người không biết nên như thế nào trả lời.

Mà ngay cả chất đồng tại gian phòng trong góc luôn đồ trắng liều đồ nàng đều không lại tiếp tục liều mạng.

"Pantsu mặc dù sẽ cảm giác ngứa ngáy, Nhưng đeo đồ tắm tự cũng không thẹn thùng

Nói cách khác không phải ấn nút điện tích luôn vấn đề.

Ta là cho rằng như thế luôn "

Chỉ có đồ trắng trên luôn chữ tăng nhiều.

Nàng liền hoàn thành đến nơi này bước về sau, tự không có tiếp tục nữa ý tứ rồi.

Cái này tạm thời không nói đến. Ta bởi vì lo lắng nàng, cho nên hôm trước tại bút ký bản trên hỏi: "Người làm sao vậy? Gặp được khổn nhiều sao?"

Kết quả nàng hồi phục nói:

"Không có gì đặc biệt sự tình a?"

"Đặc biệt, sao "

Rất đáng tiếc, tên kia dùng tới "Đặc biệt" cái này từ đơn thì đều là đang nói xạo. Lúc trước nàng xài tiền bậy bạ thì hoặc là đùa bỡn ta muội muội thì chúng ta đối đáp đều đại khái như thế. Dù sao chúng ta là nhị tâm đồng thể, lập tức có thể nhìn ra nàng đang nói xạo.

"Cái này muốn gọi người an tâm. . . Là không thể nào a "

Không chỉ may mắn hay là bất hạnh, tinh tế nhạy cảm ta không cách nào đối một nửa khác luôn ta để đó bỏ qua.

Với lại, việc này cũng có khả năng ảnh hưởng đến họa vừa đến ta, dù sao nàng chính là ta.

Ta trong lòng dụng loại này vì diệu luôn lấy cớ để thuyết phục chính mình, đồng thời quyết định thỉnh cầu bên người thứ hai thân cận luôn thiếu nữ trợ giúp.

". . . Ân, người mới vừa nói cái gì kia mà?"

"Ta hỏi người, gần đây luôn ta có cái gì không kỳ quái địa phương "

Muội muội của ta, Sakamoto Yukiko.

Không biết là bởi vì Yukiko trở thành học sinh trung học sau trở mã được càng thêm mặn mà, hay là bởi vì Yumesaki Hikari đối với nàng áp dụng thời thượng kế hoạch, tổng cảm giác tóc của nàng hình cùng phục sức thoát nhìn đều so với trước kia trường thành nhiều hơn. Bất quá này đôi học sinh trung học mà nói không đáng kể chút nào.

"Cái này. . . Người so với trước kia càng thêm lấy ta thích rồi. . . Còn cùng một chỗ. . . , lúc trước. . . Bất quá, huynh muội cùng một chỗ cái kia. . . A... A..."

"HAAA"

Yukiko luôn kiểu tóc theo em bé đầu tiến hóa thành trước rủ xuống sau gương luôn thẳng tóc ngắn. Nàng chính lộ ra một bộ nhăn nhăn nhí nhí bộ dạng, nói chuyện ấp a ấp ứng.

Cảm giác có chút hàm hồ. Bất quá ta muốn hỏi luôn không phải những thứ này.

"Không có chút ít hơi chút rõ ràng một chút biến hóa sao? Tỷ như thái độ khác thường luôn hành vi các loại "

". . . Vấn đề của người thật sự là khá kỳ quái đấy. Bất quá ta không có nghĩ đến cái gì đặc biệt "

"Như vậy, sao. . ."

Tên kia nếu như muốn đối với ta giấu diếm mấy thứ gì đó mà nói, nhất định sẽ áp dụng chút ít thủ đoạn đến phòng ngừa bại lộ a. Cắt, không có manh mối sao.

Bất quá, tại đây đặc thù chung nhau sinh hoạt xuống, ứng Cain dấu diếm không là cái gì đấy.

Không có biện pháp, chỉ hảo chính mình tìm đi.

"Cám ơn, Yukiko. Hỏi chút ít kỳ quái sự tình, vừa rồi những người đó toàn bộ quên mất a "

"A "

Ta quay người đưa lưng về phía vẻ mặt hồ nghi muội muội, đang muốn trở lại gian phòng của mình.

Nhưng mà, sau lưng truyền đến một câu khiến người ngoài ý mà nói, đem ta giữ lại.

"Nói như vậy mà bắt đầu..., người nam nhân kia làm sao vậy? Các người thoát nhìn khá thân thiết thần sắc "

"Ân?"

Đã nghe được làm ta toàn thân run lên mà nói.

Uy uy, vừa rồi. . . .

"Ân, cái kia, là chuyện khi nào? Ta gặp được người nào?"

Vì lộ ra tự nhiên diếm, ta dụng thấp nhất hạn độ từ đơn hướng Yukiko lời nói khách sáo. Tuy nhiên đã thành thói quen loại hành vi này, nhưng

Yukiko vừa rồi câu kia đủ để cho người mất đi tỉnh táo lời nói hay là làm cho lòng ta loạn nhảy mà bắt đầu.

"Lúc nào sao? Ta nhìn thấy người tại quán cà phê cùng trường học khác luôn học sinh nói chuyện phiếm. Cái kia ta nhớ được là lang cao đồng phục a?"

Lang cao. Takionu trường cấp 3 à.

Một chỗ cùng ta không hề liên quan luôn tư nhân trường cấp 3, Bất quá nhớ rõ nơi đó là --.

"Cảm giác onii-chan cũng bằng hữu cùng một chỗ cái gì rất hiếm thấy ~. Cái kia sang sảng anh zai là người trường cấp hai thời điểm luôn người quen sao?"

Bá, bá, Xùy~~, liệt.

Thiếu niên luôn tâm đang bị nhìn không thấy luôn đâm, châm, súng hoặc là cá xiên đau đớn lấy.

Bái này ban tặng, trái tim của ta phát ra như súng máy giống nhau thanh âm.

". . . lại nói tiếp ta cùng tên kia gặp mặt đại khái là đầu tuần chuyện tình a. Ta suy nghĩ, là nhà ai quán cà phê kia mà?"

Ta đang dùng lời nói dối nghe nhìn lẫn lộn đồng thời, cũng ở đây nghĩ cách tiếp tục lời nói khách sáo.

"Ngay cả mình đi qua cửa hàng đều quên mất, người là có nhiều ngu ngốc a. Là 'Nam Cực tinh' . Dùng rất nhiều tình lữ quang lâm mà nổi tiếng luôn cửa hàng "

Tình. . . .

". . . Thiệt hay giả. . ."

"Onii-chan?"

". . . Yukiko, người trưởng thành a "

"À?"

"Onii-chan ta thật vui vẻ nha. Có thể gặp lại người đã lớn như vậy bộ dạng "

"Sao, làm sao vậy. Người, người tại tìm đường chết sao? Người cái này ngu ngốc. . ."

"Ân. . . Ta rất muốn chết. . ."

Ta vứt bỏ một câu nói như vậy sau liền cũng không quay đầu lại đi trở về gian phòng của mình.

Ta tại chính tiến hành hỗn loạn cùng phản loạn đại chiến trong não thâm nghĩ:

Đây là có chuyện gì, cái này khó chịu tâm tình. . . .

"Lại nói, Yukiko nàng làm sao sẽ biết rõ những chuyện này đâu này?"

Ta đem đầu vùi trên giường, yên lặng rơi lệ hơn 10' sau.

Hơi chút tỉnh táo lại ta bắt đầu đưa ra nghi vấn.

Bất quá bây giờ vấn đề này thế nào cũng không muốn nhanh, còn có chuyện trọng yếu hơn.

Ta chính hai mắt nhắm lệ mông lung mà trông chừng "Nam Cực tinh" luôn Website Games.

Liên trên Official Website chứng kiến, đó là một nhà hoàn cảnh khá có tình điều quán cà phê. Ta thuận tiện nhìn một chút "Quang lâm bốn điểm hộ khách blog", liền phát hiện trên đó viết "Cùng bạn gái xem chiếu bóng xong khi trở về tiện đường đi một chút, thật sự là gia coi như không tệ luôn cửa hàng!", "Nghe điềm tĩnh luôn BGM, rất buông lỏng. Bạn trai cũng rất thỏa mãn" các loại. Ta dụng vô vị thanh âm đem những thứ này đều nói ra. Đây là cái gì, chằm chọc?

"Takionu trường cấp 3 luôn đồng phục. . ."

Ta nhớ tới vậy thì tin tức báo đạo.

"Takionu trường cấp 3 nữ sinh sự cố bỏ mình "

Đó là Yumesaki Hikari luôn báo tang tin tức tiêu đề.

Yumesaki Hikari cùng ăn mặc Takionu đồng phục cao trung luôn nam nhi gặp mặt.

Takionu trường cấp 3, nam nhi, ngồi đây tình lữ luôn quán cà phê, cởi mở, anh zai , s hoai ge.

"Trong lòng ta, muốn nhất được ai nhắm trúng xuân tình nhộn nhạo bài danh ở bên trong, Sakamoto kun xếp hạng thứ hai ah!"

Trước nào đó câu nói tại trong óc của ta tái hiện rồi.

Vị thứ hai, sắcond, lớp xe dư, hậu tuyến, NO. 2, ô a a.

Nữ học sinh cấp 3, chính trực tuổi trẻ.

Loại sự tình này có lẽ rất phổ biến.

A, Nhưng ác. . . Thật vậy chẳng. . . .

Ta chen chân đi vào dù sao không tốt lắm đâu.

Bất quá, cùng ta trao đổi thoáng cái không tốt sao. Ta đại khái quá mức mình đào tủy a.

Ta nhìn không được suy nghĩ lung tung lên.

Tuy nhiên ta nghĩ điều tra một chút người nam nhân kia, Nhưng là bằng vào sang sảng anh zai tình báo này, vô luận như thế nào nghĩ đều là làm không được. Lại đi hướng mọi mọi hỏi thăm việc này cũng lộ ra mất tự nhiên.

Đáng giận. Vô kể khả thi à.

Tuy nói như thế, Nhưng ta còn là tiếp tục da mặt dày nhìn xem người sử dụng luôn blog, tích góp từng tí một lấy oán hận. Đón lấy liền thấy một tên kỳ quái luôn blog.

"Ân? Đây là cái gì "

Cái kia là một dụng khả ái kiểu chữ cùng tình lữ ô biểu tượng trang trí luôn cổ tích phong blog.

Chỉ là như vậy mà nói, cái này cũng chính là một cái bình thường blog mà thôi, nhưng mà blog luôn tiêu đề nhưng lại:

"Dukirin luôn onii-chan quan sát nhật ký ☆ "

Như thế nào có loại hồng bét cảm giác. Mở loại này blog luôn người nên có nhiều biến thái a.

Tuy nhiên ta là nghĩ như vậy, nhưng ta còn là tùy ý theo nào đó đầu nhật ký bắt đầu, xem chính mình cảm giác hứng thú nội dung.

Tại đây viết:

"Onii-chan luôn hành động tốt khả nghi! Là vì rất ưa thích dukirin mà trở nên kỳ quái đấy sao?"

"Onii-chan hỏi ta là thế nào nhìn hấn đấy! Đây là có chuyện gì? !"

"Được onii-chan ôm chặc lấy! Ca, onii-chan luôn hương vị!"

"Cùng onii-chan cùng một chỗ ăn mặc đồ tắm đi tắm rửa với lại onii-chan còn giúp ta đấm bóp lưng -- "

Mọi việc như thế.

Cảm giác cái này hai huynh muội cũng quá mức buồn nôn đi à nha. . .
. Đây không phải brocon X siscon à. Thiết là, bọn họ cha mẹ là thế nào dạy dích trẻ nhỏ.

Tại lòng hiếu kỳ điều khiển, ta đem những thứ khác văn vẻ cũng đều nhìn lướt qua, phát hiện còn có bết bát hơn luôn văn vẻ.

"Onii-chan trộm dukirin luôn Bra-áo ngực. Vốn đang lòng tràn đầy chờ mong hấn là muốn bắt Bra-áo ngực dùng để làm cái kia a, ai ngờ hấn vậy mà lấy ra mặc vào. Đây là có chuyện gì. . . ?"

"Buổi sáng phát hiện onii-chan chỉ mặc một cái quần lót ngủ ở bên cạnh ta, tuy nhiên ta cuống quít đưa hấn đuổi ra ngoài, Bất quá giống như làm chuyện dư thừa. . . Ta nghiêm túc như vậy không có vấn đề a?"

"Được onii-chan KISS rồi. . . . . Thật tưởng chết. . ."

Chắc chắc chắc, thật sự là một đôi đáng sợ huynh muội a.

Thiết là, bọn họ cha mẹ là thế nào. . . .

"Đối sẽ bị người ntr onii-chan luôn muội muội có cái gì muốn hỏi đấy sao?"

"(chủy[nện] tường nhanh chóng báo), onii-chan cùng cái kia trát đuôi sam cô nam quả nữ chung sống một phòng. Trong phòng truyền ra thanh âm kỳ quái "

"(giá rẻ luôn onii-chan) onii-chan cùng nữ trẻ nhỏ tại gian phòng liên tục bốn tiếng đồng hồ phát ra âm mỹ thanh âm. Muội muội muốn nổi điên (phát bưu kiện) "

....

"Onii-chan được tỏ tình. Không có chuyện gì đâu. Ca ca là sẽ không vứt bỏ dukirin đấy. Tuyệt đối sẽ không luôn "

"Bị chơi khăm rồi hiểu rõ hiểu rõ hiểu rõ hiểu rõ hiểu rõ rồi! Onii-chan được quăng! Thực mất mặt! Nhìn có chút hả hê! Phình bụng cười to!"

"Onii-chan phát tới muốn ta an ủi hẳn bưu kiện! Tuy nhiên không tự chủ được cự tuyệt, Nhưng cái này là trở thành thành thực tác giả luôn cơ hội tốt a. . . A a a. . . Dukirin người đồ đàn "

"... . . . Hô "

Ta nhìn đến đây không khỏi phát ra thở dài một tiếng.

Sau đó hô lớn:

"Yukiko -----? !" (dịch: Yukiko là yu ki ko(dukiko), cái kia nick name là yu ki ri n(dukirin))

Chậm đã, chậm đã. . . . Ài ài ài ôi chao? !

"Không. . . Không không không! !"

Chờ một chút, chờ một chút, đây là đùa giỡn a? !

Không, nếu như không phải đùa giỡn lời nói ta mới đau đầu! Tiếp theo đầu nhật ký là --

"Onii-chan không được. . . Chúng ta là huynh muội a. . ."

-- đây là có chuyện gì? !

"Tên ngu ngốc kia đều ta đã làm gì a. . ."

Ta đã bó tay rồi. Yukiko làm sao sẽ ghi như vậy luôn blog.

"Bất quá theo xuất hiện nhân vật cùng sự kiện đến xem, khẳng định --"

"Không, không cần còn muốn. . . Không cần suy nghĩ nữa. . ."

Ta miễn cưỡng đem phiêu hương Hỏa Tinh luôn ý thức giật trở về, thờ phì phò tiếp tục xem tiếp.

Những sự tình này thế nào cũng không muốn khấn.

Nếu như đây là muội muội luôn blog mà nói, cái kia nhất định sẽ có manh mối --.

"Ca, onii-chan đang cùng không nhận ra người nào hết luôn anh zai uống cà phê! Cái kia đây! Có chút khó hiểu thứ đồ vật đã thức tỉnh! Xem ra đem làm theo dõi cuồng cũng là có thu hoạch!"

Đã có! Có đầu mối! Sau đó, muội muội a, vốn dĩ người cũng có phương này mặt mới tốt a! Được rồi, không sao!

Vì vậy, tiếp tục? !

"Vốn dĩ onii-chan cũng có loại này không tệ mới tốt. Onii-chan gọi hẳn 'Kazeshiro kun' rồi. Tại không khí này xuống, mọi người là nghĩ như

thế nào? ! Chẳng lẽ? !"

Vẫn về phía dưới còn đuổi một tờ giấy đánh cho Mosaic luôn chụp ảnh chung.

Tuy nhiên cách khá xa xem không rõ lắm, nhưng ngồi ở bên này nam nhân không hề nghi ngờ là ta. Hình thể cùng kiểu tóc đều cùng ta đồng dạng. Mà ngồi tại ta đối diện uống vào cà phê chính là --.

"Tên kia tự là 'Kazeshiro' ư "

Bởi vì ánh mắt đánh Mosaic rồi, cho nên thấy không rõ chính thể tướng mạo, bất quá vẫn là có thể mơ hồ nhìn ra gương mặt đó rất tuấn tú.

... . . . Tên kia.

"Đáng giận "

Ta trong lúc đó đã mất đi nhiệt tình, trực tiếp tắt đi Computer, cúi đầu ngồi ở trước bàn sách.

Muốn tại bút ký bản trên hỏi Kazeshiro là ai chẳng?

Thế nhưng mà, hỏi như vậy mà nói, nàng lại sẽ hỏi ta vì sao biết a.

"Không cách nào nữa miệt mài theo đuổi sao. . ."

Cuối cùng về chuyện này ta cái gì đều không ghi, chỉ để lại một tự chương hiểm Matsudaira thường luôn nhật ký.

Buông tha đi. Tên kia đã không có nói với ta, tự là không muốn ta chen chân. Mặc kệ ta cách nàng cỡ nào gần, cũng vẫn là không cách nào liên tâm đều hợp làm một thể.

Bởi vì tên kia lựa chọn giấu diếm.

"Tuyệt đối, không ổn a "

Thứ sáu, ba giờ rưỡi chiều.

Thấp giọng lâu bầu lấy luôn ta đang đứng tại Takionu trường cấp 3 luôn trước cửa trường.

Đúng vậy, kết quả ta vẫn phải tới.

Ta đầu tiên nghĩ đến chính là, vì cái gì thời tiết cũng bất bất như vậy.

Bốn phía đều một mảnh u ám, phảng phất màu xám tro sương mù ngấn tại trước mắt đồng dạng.

Không khí cũng cùng mưa dầm đồng dạng âm ướt, cảm giác tựa như tâm tình của ta đồng dạng.

Tâm tình khó chịu người không chỉ có là ta, ăn mặc cao cấp đồng phục luôn các học sinh cũng đều lộ ra một bộ mệt mỏi luôn biểu lộ. Bọn họ đi ra cửa trường chứng kiến ta về sau đều chủ động tránh được -- bị người như vậy đối đãi thật đúng là làm cho người ta có chút hoài niệm. Các học sinh trốn tránh ta, khom người đi về nhà thần sắc ta còn có lưu ẩn tượng.

"Sẽ chọn cho nàng tức giận a. Bất quá "

Ta liều mạng tìm kiếm lấy lấy cứ, lại cái gì đều không nghĩ ra được. Bởi vì, đây chỉ là đồ ký mà thôi.

Từ đó về sau, ta vô số lần mà ý đồ thuyết phục chính mình buông tha cho, nhưng quả nhiên hay là không bỏ xuống được. Ta chỉ nhận thức đến làm như vậy không được a.

Cuối cùng ta còn là muốn gặp tên kia một mặt, vì vậy liền hoá tốc chạy tới. Chính ta cũng đều cảm thấy không nên làm như vậy. Ta quá làm loạn. Đây không phải đùa giỡn.

"Là (vâng, đúng) gọi Kazeshiro kun a "

Ta dùng di động nhìn xem theo muội muội blog phục chế tới luôn ảnh chụp, thầm nói.

Ta gặp được người này sau đến cùng nên làm cái gì bây giờ.

-- người cùng Yumesaki Hikari là quan hệ như thế nào?

Có lẽ sẽ hỏi như vậy, Nhưng là, nếu lúc này.

-- tình yêu cuồng nhiệt ~☆

Hắn trả lời như vậy mà nói ta lại nên làm cái gì bây giờ. Đánh hẳn một trận đại khái cũng dễ chịu một điểm a. Nhưng là, ta có làm loại này mất mặt sự tình luôn dửng dưng khí à. Ta có thể khẳng định, tự mình làm không đến. Ta đại khái chỉ biết liều mạng lộ ra hắc hắc luôn cười ngây ngô, nói "Cái này, như vậy a", sau đó trốn về gia a. Tận lực bồi tiếp lấy gối đầu hả giận.

"Không được, không thể như vậy "

Đều đến đi tới nơi này, rõ ràng còn trở nên như vậy luống cuống. Ô ô,, không ổn. Thật đáng buồn. Ta đến cùng đang làm gì thế a.

Trở về? Quả nhiên hay là nên trở về sao?

Bây giờ lời nói còn kịp hả?

Ân, tốt, hay là trở về đi --.

"-- Sakamoto?"

"Oa a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a? !"

Đột nhiên có người vỗ một cái bờ vai của ta, đem ta hù chết.

Ta nơm nớp lo sợ mà xoay người. . . Đó, anh zai .

"Người ở nơi này làm gì? Khiến cho tất cả mọi người lo lắng hãi hùng luôn "

"Ân, a. Ah nha"

Nhao nhao chết, người cái này ngu ngốc, không cần đột nhiên chào hỏi a. Liên bởi vì chính mình là anh zai có thể như vậy thất lễ sao. Anh zai đều lộ vẻ chút ít tính cách không tốt cái thẳng khốn.

",, thật sự là xảo "

Ta bên cạnh đáp lại thân thiết cùng ta chào hỏi người kia, bên cạnh quan sát.

Thân thể hần vật liệu thon gầy, nhưng làm cho người ta một loại rắn chắc luôn cảm giác. Thân cao đại khái so với ta thấp từng chút một a. Hần giữ lại chình tề tóc ngắn, khiến đoan chánh khuôn mặt tản mát ra sang sảng khí tức. Cái kia chỉ đem túi sách cùng với trên vai luôn tay rất trắng tích, tựa như nữ trẻ nhỏ đồng dạng. Bất quá, lộ ra màu xanh mạch máu, thoạt nhìn cảm giác có chút không khỏe mạnh.

Nhất định là hần. Cùng trên tấm ảnh nhìn qua cơ hồ đồng dạng.

Xem ra người này tựa là Kazeshiro rồi.

"Chẳng lẽ người đang đợi ta?"

"Ân, xem như thế đi "

Như vậy, ta cùng người này đến cùng là quan hệ như thế nào đấy. Đang không có dĩ vãng luôn tình báo dưới tình huống đột nhiên gặp mặt thực nhức cả trứng dái. Muốn nói với hần "Ta nghĩ gặp người ah, thu" sao?

Bất quá nếu hẳn trả lời nói: "Ta cũng là ah, thu" mà nói, ta tại các loại trên ý nghĩa cũng có thể chết đi.

"Khó được Sakamoto người đã đến rồi, chúng ta tìm một chỗ ngồi xuống chuyện văn đi. Cửa tiệm kia không tệ a "

"A, ân. Đúng vậy a "

Ta làm ra thấp nhất hạn độ trả lời, cuối cùng không hề không khỏe mà thành công tiếp xúc.

Như vậy, kế tiếp tự là chánh đề.

Bầu trời một mảnh âm trầm. Kazeshiro mang theo ta đi tới "Nam Cực tinh" . Tuy nhiên chuyện ta trước điều tra qua tiệm này, đối với nó có chỗ hiểu rõ, Bất quá tận mắt thấy về sau, phát hiện cái này thật đúng là gia khá có tình điều quán cà phê. Cái kia hoàn cảnh thấy thế nào cũng không như độc thân nam tính cũng quang lâm đấy. Nói cách khác là cái kia sao? Là cái kia sao? Cái kia là cái gì à?

Coi như là thời gian làm việc luôn buổi chiều, tại đây cũng như trước ngồi đây. Nam sinh kia tại lập tên sổ ghi chép trên viết lên "Kazeshiro" sau mấy phút đồng hồ, nhân viên cửa hàng cứ tới đây gọi ta là nhóm nhập tọa rồi. Ta rất không thói quen loại hoàn cảnh này, đành phải miễn cưỡng giả bộ như bình tĩnh ngồi xuống.

Mơ hồ có thể chứng kiến quầy hàng luôn ở chỗ sâu trong bày đặt cổ điển cà phê nghiền nát cơ mật cùng nổi bật trưởng thành phong cách rượu nho cái. Trong tiệm khắp nơi đều dán chòm sao luôn biểu tượng tiêu chí. Nhìn kỹ về sau, còn phát hiện trên trần nhà treo một cái cự đại luôn dụng cụ thiên văn hình cầu.

Ta chính ngắm nhìn thiết trí cửa vào phụ cận kính viễn vọng, cái kia kính viễn vọng kiểu dáng cổ xưa đến mức như Galileo sử dụng đồng dạng.

Lúc này ta nghe được Kazeshiro quen thuộc về nói "Tóm lại, trước hết ít đồ a" . Ta tuy nhiên cũng nhìn đưa tới menu, nhưng ở trên đều là thâm ảo luôn từ đơn, hoàn toàn xem không hiểu. Không, tùy thích điểm a.

Trong trẻo nhưng lạnh lùng luôn hộp âm nhạc tiếng âm nhạc tại trong tiệm chảy xuôi, ta chỉ chỉ menu phía trên nhất cái kia lan hương lạng yên đi tới luôn phục vụ báo cho biết xuống. Mà Kazeshiro luôn cách làm cùng ta hình thành tươi sáng rõ nét luôn so sánh, hẳn đối phục vụ nói cái nghe giống như Tây Dương văn tự luôn từ đơn. Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), thẳng này đẹp trai phát nổ. Ta nhưng làm không được như vậy,

Như vậy luôn cảm tưởng Theo sau phục vụ cùng một chỗ sau khi biến mất, chúng ta đều trầm mặc một chút. Kế tiếp muốn trình diễn chính diễn rồi.

Người này quả nhiên cùng Yumesaki Hikari kết giao qua à. Nếu kết giao qua mà nói, hiện tại thì thế nào đấy. Ta không cho rằng Yumesaki Hikari bại lộ thân phận chân thật, cũng không thấy được nàng cũng dụng thân thể của ta đến lấy người kết giao. Nhưng là, vạn nhất thẳng này là đồng tính kẻ yêu thích --.

"Kazeshiro "

Vì vậy.

"Làm sao vậy?"

Ta thử hỏi.

"Người bây giờ có lấy người kết giao sao?"

"Vấn đề này thật sự là khá đường đột. Bất quá, bây giờ lời nói không có, làm sao vậy?"

Bây giờ lời nói?

Cường điệu "Hiện tại" là chuyện gì xảy ra a! Không cần cho loại này cái nào cũng được luôn trả lời a!

"Là (vâng,đúng), thật không. Hiện đang không có sao "

"Ừ. Không có gì hứng thú "

Đáng giận, cái gì a. Giải thích cho ta được kỹ càng điểm không được a.

Tuy nhiên ta thử tìm cơ hội, xem có thể hay không nghĩ biện pháp hỏi ra mấy thứ gì đó ra, nhưng Kazeshiro phảng phất đang nói cái đề tài này đã muốn đã xong đồng dạng, đùa bỡn nổi lên để đặt trên bàn ý kiến trưng cầu giấy. Là hẳn bộ dạng như vậy xem ra, ta thì không cách nào tiến thêm một bước moi ra cái kia hàm hồ trả lời bản thể rồi. Nhưng ác.

Bất quá, hẳn ở đây cùng bây giờ ta kết giao luôn nghi kị xem như bỏ đi.

"Thật sao. Không có cùng bất luận kẻ nào kết giao sao. Thật sự là quá tốt "

Ta thấp giọng lầu bầu một câu.

"-- ân?"

Kazeshiro lảng lảng hé miệng, ngẩng đầu. Ân, cái gì?

". . . Chờ một chút, vì cái gì người nghe thế cái liền an tâm lại "

"Ân? có chút để ý mà thôi. Không có gì lớn sự tình "

"Không, có chút để ý? Uy, người đang nói đùa chứ?"

"Ân? Vì, vì cái gì người lo lắng như vậy?"

"Chưa, bởi vì nam --. . . Được rồi, không có gì "

Kazeshiro nhỏ giọng đích khà khà một chút về sau, vẻ mặt đau khổ tranh thủ thời gian uống một ngụm đưa tới cà phê. Như vậy rồi hả? Sắc mặt hẳn thật là tệ a.

"Này, làm sao vậy. Ta nói chút ít lời gì không nên nói à. Kazeshiro "

"Không có gì, không cần để ý. Nhớ tới một ít chuyện trước kia mà thôi. Thường xuyên bị người nói ta lớn lên rất giống ưa thích cái kia luôn người "

Ân?

"Ưa thích cái kia là cái gì "

"Cái này, chính là cái nha. Cái kia, nam nhân ở giữa. . . . Trước kia từng bị người quen đã từng nói qua. Nàng nói mặt của ta thoát nhìn rất được nam nhi ưa thích. Khi đó chúng ta đang thảo luận ta là dạng gì luôn mặt "

Kazeshiro luôn đậm màu đồng tử tại màu đen tóc thẳng che lấp trong như ẩn như hiện, hẳn có chút khó có thể mở miệng mà thầm nói. Ủ. . . Ta phi thường hiểu người tại sao phải bị người nói như vậy, thẳng đến vừa rồi ta đều là như thế này hoài nghi của người.

"Đáng giận. Nếu lớn lên giống lời của phụ thân tự cũng không bị người nói như vậy. Sakamoto lớn lên giống phụ thân sao?"

"Không, nói như thế nào đây. Phụ thân ta là cái người lùn luôn dân đi làm, bất quá ta lại lớn lên như cao mã đại "

Ta biên tướng đường cát gia nhập trong cà phê bên cạnh hồi đáp. Kazeshiro không khỏi lộ ra kinh ngạc biểu lộ.

"Ôi chào! Lúc trước người không phải nói phụ thân người là đây người bắt thịt bóng bầu dục vận động viên sao?"

Đã đủ rồi! Tên ngu ngốc kia! Ít cho ta chuyện phiếm a!

"A, không, đây là cái khác phụ thân. . ."

"Cái khác? . . . A "

". . . Ngượng ngùng, ta giống như hỏi không nên hỏi sự tình, ta nói xin lỗi "

Không ổn, bối rối phía dưới nói ra được lấy cứ quá giật. Kazeshiro người cũng không cần thiết để ý a.

"A ha ha ha. . . Ha ha. . ."

Ta tuy nhiên miễn cưỡng lộ ra dáng tươi cười hoà giải, Bất quá tâm tình lại càng thêm tối tăm phiền muộn rồi. Nói trở lại, ta còn không biết người này là ai, cũng không biết hẳn cùng Yumesaki Hikari luôn quan hệ, ta cùng quan hệ của hẳn cũng không rõ ràng lắm, quả nhiên quá mức miễn cưỡng. Về sau ta làm như thế nào tiến công a.

Ta đã hoàn toàn rút lui, về sau cũng chỉ có thể cùng hẳn trò chuyện chút ít cuộc thi hoặc là TV chủ đề đến lừa dối đi qua. Bởi vì ta sợ hãi lộ ra sơ hở.

". . . Như vậy "

Khi ta tại trong lòng đối người nhát gan chính mình giơ ngón tay giữa lên luôn thời điểm.

Kazeshiro đùa bốn thủy tinh hữu cơ chế luôn phiếu vé cái, dụng cụ thường thanh âm trầm thấp hỏi.

"Sakamoto, người thậm chí cố ý chạy tới trường học tới tìm ta, liền muốn biết như vậy sao?"

A, Kazeshiro tương người nói lên đề tài rất bất thường.

Thật là một cái không tưởng được luôn cơ hội thật tốt. Ta ưng thuận trả lời là --.

"-- ừ, dĩ nhiên "

Tóm lại, trước theo vấn đề của hã.

Ta đương nhiên là không có kế hoạch, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng.

"Giống như nói ta sẽ không để ý tới loại này dây dưa đây. Nhưng Sakamoto kun là đem ta theo hán tử say trong tay cứu ra ân nhân. Ta hiện tại thế nhưng mà lưỡng nan a "

Xem ra ta có ân với hã.

"Người vẫn còn làm sao? Sexy dream "

. . . Chắc còn ở làm a.

"Không, nói như thế nào đây. Tại lúc rãnh rồi a "

"Thật là có điểm hâm mộ người a. Thủ hộ người khác tựa như đuổi nhàn hạ giống như hời hợt "

Tổng cảm giác đích thềm thì luôn Kazeshiro luôn mặt ôn nhu tinh xảo đến làm cho người khó chịu.

Đáng giận, Yumesaki Hikari cũng là được bộ dáng này mê hoặc đấy sao.

"Bất quá người vì cái gì để ý như vậy đâu này? Của ta --. Ta không hiểu nổi người đối với ta luôn báo thù cảm thấy hứng thú như vậy luôn lý do "

"-- cấp?"

Cho dù ta có chút thất thần, Nhưng cái kia từ đơn hay là rõ ràng truyền đến trong tai của ta.

Báo thù? Vừa rồi hẳn nói rất đúng báo thù?

Chậm đã, chậm đã, như thế nào cảm giác chủ đề hướng kỳ quái phương tiến về phía trước --.

"A, không, cái kia. . . Ta là nói. . . Tại sao phải báo thù. . ."

Ta nhìn thẳng vào mắt hẳn, đồng thời mở miệng nghĩ cách đem chủ đề tiếp nhận đi.

Uy uy, chủ đề trở nên so với trong tưởng tượng phiền toái a.

Đây là có chuyện gì. . . ?

"Đây là họa là từ ở miệng mà ra a. Nguyên nhân chính là khi đó trong lúc vô tình nói lỡ miệng, mới có thể được như người vậy đây đưa. Từ ngày đó về sau, người liền thường xuyên không mời mà tới. Người liền để ý như vậy sao?"

Kazeshiro trông chừng hiện ra màu đen bóng luôn cà phê, dụng làm phức tạp thanh âm kiềm chế lấy ta.

Nói với hẳn ta sẽ không đây đưa nữa người?

Bất quá, nói như vậy có thể không làm được.

Dây dưa Kazeshiro chính là tên kia, nói cách khác việc này cùng tên kia có quan hệ.

"Tuy nhiên với người tiếp xúc thời gian không dài, nhưng ta cũng biết người không phải cái người xấu. Bất quá, ta vẫn còn muốn lấy dũng khí nói với người, rất ngưỡng mộ, xin người đừng có hy vọng a "

Báo thù, người xấu, dũng khí. Đối với những thứ này chưa quen thuộc luôn từ đơn, ta không thể nói gì.

"... ."

Kazeshiro đối không nói ta lộ ra phức tạp biểu lộ, tiếp tục im lặng mà uống lên cà phê.

Kết quả, ta không có thể tái hỏi thăm ra mấy thứ gì đó. Sau đó chúng ta đem cái này nặng nề chủ đề dứt bỏ trò chuyện nổi lên những lời khác đề tài, ta lập tức đã bị hấn đánh chìm rồi. Thời gian kế tiếp hoàn toàn là Kazeshiro luôn một phía bày ra thời gian.

Người này so với ta trong tưởng tượng còn muốn hay nói, làm người còn 10 điểm khô hài. Không chỉ có rất am hiểu lắng nghe, còn tài trí được vừa đúng. Nói ngắn lại, với tư cách nam nhân mà nói, ta là bại hoàn toàn. Ta khắc sâu cảm nhận được cái này một thật đáng buồn chuyện tình thực. Nhưng ác, như vậy mà nói, Yumesaki Hikari thích hấn cũng chẳng có gì lạ. A. . . .

Dường như lời nói của ta ở bên trong có nhiều chỗ trước sau không nhất trí, bất quá hẳn đều dùng một câu "Sakamoto kun trên người có không ít kỳ quái địa phương a" mang qua, không làm miệt mài theo đuổi.

Loại này rộng lớn khí độ cũng là được hoan nghênh luôn yếu tố a.

Đáng giận.

"Tại hóa thân sexy dream đi hoạt động thời điểm ngẫu nhiên đụng phải trường cấp 3 luôn bằng hữu. Đại khái là một tháng trước chuyện tình. Ta có chút quan tâm hẳn là hay không hoạt bát, vì vậy tìm hẳn chơi mấy lần. Thực xin lỗi, gạt người. Kazeshiro kun có lẽ nói chút ít kỳ quái lời nói, nhưng xin không cần để ý. Bởi vì hẳn rất dễ dàng đối một sự tình sinh ra cái gì hiểu lầm "

"Cho dù người nói như vậy, ta cũng không thể có thể không thềm để ý a "

Hôm trước ta đi gặp Kazeshiro kun rồi.

Ta biết rõ đây là do đồ kị đưa tới thật đáng buồn hành vi, cho nên ta rất do dự muốn hay không tại bút ký bản trên viết xuống chuyện này. Bất quá ta nghĩ đến nàng sớm muộn đều sẽ biết, vì vậy liền toàn bộ đều thành thật khai báo rồi.

Mà Yumesaki Hikari luôn hồi phục giống như ở trên chỗ giới thiệu như vậy.

Bất quá, ta vẫn là không cách nào cứ như vậy tiếp nhận Yumesaki Hikari luôn giải thích.

Tên kia tại hóa thân sexy dream hoạt động thời điểm ngẫu nhiên cứ trước kia bằng hữu Kazeshiro. Về sau, rất để ý hẳn tình hình gần đây, vì vậy liền gạt ta lặng lẽ cùng hẳn gặp gỡ. Nhưng mà, cái kia Thiên Phong thành trong lúc vô tình nói ra "Báo thù" cái này từ đơn. Đối với chuyện này đoán được mấy thứ gì đó luôn Yumesaki Hikari rất để ý hẳn báo thù. . . . Sự tình đại khái chính là như vậy a.

Vô luận như thế nào xem, cái này tự chương nhật ký đều hoàn toàn như là nói "Không cần lại cầm tay chuyện này" . Nói tóm lại, nàng muốn

nói tự là phía dưới câu này:

"Tóm lại, không cần để ý Kazeshiro kun chuyện tình. Ta không sao luôn "

"Không có việc gì, à. . ."

Cái này nếu như là thiếu niên manga bên trong lời kịch, ta còn là có thể nói ra "Hiểu, ta tin tưởng người!" Loại này anh tuấn trả lời đấy. Tuy nhiên bây giờ thực lại là một khối phức tạp đục ngầu luôn điều sắc bần. Không có tiền đồ luôn ta cũng không có dũng khí đem hết toàn lực nói ra cái loại này lời kịch.

"Sự tình biến so với ta trong tưởng tượng phiền toái nhiều hơn a "

Kazeshiro đại khái là Yumesaki Hikari luôn bạn trai cũ a. Ta mặc dù có lo lắng như vậy, nhưng cảm giác, cảm thấy sự tình cũng không có đơn giản như vậy. Không, dĩ nhiên ta cũng là rất để ý chân tướng sự tình đấy,

Bây giờ vấn đề là cái kia từ đơn.

Không giải khai Yumesaki Hikari dốc sức liều mạng truy vấn luôn "Báo thù" luôn chuyện, ta liền không cách nào làm rõ chuyện này.

Với lại ta căn bản cũng không biết rõ Yumesaki Hikari cùng cái này "Báo thù" đến cùng là quan hệ như thế nào, có lẽ có thể là hoàn toàn không có sao.

Thế nhưng mà, Kazeshiro vì cái gì sẽ không chịu thoải mái nói ra đấy.

Mặc kệ hữu nan ngôn chi ẩn luôn Kazeshiro sẽ như thế nào, ta tối đa cũng sẽ có điểm cảm xúc sa sút mà thôi. Nhưng Yumesaki Hikari nếu có chuyện gì, ta sẽ thật sự cảm thấy làm phức tạp đấy, bởi vì ta cùng nàng là nhất thể đấy. Cho dù dứt bỏ điểm ấy không nói chuyện, ta cũng vậy nghĩ

hết lượng tránh cho nàng gặp chuyện không may. Cho dù ta đối với nàng luôn yêu say đắm không có khả năng thực hiện, ta cũng không thể vứt bỏ nàng không để ý.

"Báo thù ư "

Ta đem ném đến tủ quần áo một góc đích trường cấp hai đồng phục tách rời ra.

Trong lúc vô tình được giữ lại đấy, từng đã là đồng bọn.

Ta lấy ra giấu ở đồng phục trong túi áo luôn học sinh số tay, mở ra. Sàn sạt luôn lật giấy âm thanh tại đầu óc ta ở bên trong vang lên.

Yumesaki Hikari luôn học sinh số tay.

Đây là tên kia sống quá cẩn cứ chính xác rõ ràng, cũng là nàng chết đi cẩn cứ chính xác rõ ràng.

Thiếu nữ bởi vì sự cố bị chết.

Cảnh sát cẩn cứ lái xe cùng người chứng kiến luôn tình báo cho ra trả lời là, đi đường không lo tâm tạo thành ngoài ý muốn bỏ mình. Nàng không để ý đi vào ở vào đèn đỏ trong luôn người đi Hoàn Đạo, đưa đến bất hạnh sự cố.

"Kazeshiro. . . Người đến cùng muốn làm gì a "

Hôm sau. Bởi vì lúc trước chuyện tình, trong lòng của ta mong thương một lớp bụi sắc.

Trịnh trọng mở ra bút ký bản luôn ta cảm nhận được một hồi uế oải.

"Ta lấy được một ít H ảnh chụp ah, người sẽ phải rất cao hứng! Mở ra bàn học theo trên hướng xuống cân nhắc thứ hai ngăn kéo là được! Cảm

tưởng vẫn liền xin nhờ rồi! (dụng 42X34 luôn bản thảo giấy ghi mười lăm đến 30 cái) "

"Lúc này là ghi truyện ngăn ư "

Chờ mong thất bại luôn ta vô lực mở ra ngăn kéo, lại phát hiện chỗ đó chỉ có một cái tranh minh hoạ. Trên đó viết "Người thực tưởng rằng H ảnh chụp? Rất đáng tiếc! Đó là tiểu quang! (Ver: Không đến một phát ư)" . Tranh minh hoạ trên vẽ lấy một bức mê chi màn ảnh, một gã tóc đen bishoujo ngồi ở trên ghế dài, nàng giải khai liên thể quần áo lao động luôn đai an toàn, lộ ra ngực. Bất quá cái này kết cấu thoát nhìn nhìn rất quen mắt. Đại khái là cái kia a. Nhớ rõ là vẽ ra nam đồng tính quan hệ manga. Nàng thật đúng là ưa thích loại vật này a.

Với lại vẽ tranh chất lượng rất cao, thật sự là lãng phí.

"Thiệt là. Mỗi lần đều sạch làm chút ít việc ngốc "

Đồng thời ta cũng có chút an tâm.

Thật tốt quá. Xem ra nàng cũng không có rầu rĩ không vui.

Gần đây Yumesaki Hikari bộ dạng có điểm lạ quái đấy, để cho ta lo lắng không thôi. Bất quá nàng ngẫu nhiên cũng sẽ có tâm tình không tốt luôn thời điểm a. Xem nàng như bây giờ tử hãn là không thành vấn đề.

"Đừng làm cho ta lo lắng quá mức rồi. Bởi vì thỉnh thoảng mà làm chút ít việc ngốc mới là bình thường luôn người "

Ta như là đối với người nào kể ra giống như đích lằm bằm một câu sau mà bắt đầu chuẩn bị đến trường.

Nhưng mà, ta quá ngây thơ rồi.

Không, kỳ thật ta là phát giác được được rồi a. Nàng chỉ là tại cậy mạnh mà thôi. Nàng tại cho ta hao tâm tổn trí.

Thế nhưng mà, ta muốn chạy tránh. Tuy nhiên biết rõ này sẽ diễn biến thành khiến hối hận của mình chuyện tình.

Tối hôm đó. Ta biết mình có nhiều ngây thơ.

"Ân?"

Đêm. Không có gì lạ đêm khuya.

Ta đang tại mở ra (lái) gián tiếp đèn chiếu sáng trong phòng của ngủ (Yumesaki gọi tại không thích tại một mảnh đen kịt trong phòng của ngủ, vì vậy tùy hứng mà làm thứ này). Người nào đó lặng lẽ tiềm vào giữa phòng luôn động tĩnh đem ta đánh thức.

"Ân. . . Ai?"

"A, a oa!"

Ta vạch trần chăn,mền, xác nhận tại hơi ám trong phòng của rục rịch luôn bóng người.

Thân phận của người đến vượt quá dự liệu của ta.

"Yukiko. . . ?"

". . . A. . . Cái kia. . ."

Vốn dĩ xâm vào giữa phòng luôn người là muội muội của ta, Yukiko.

"Người làm gì. Ân? Cái kia là -- "

"A! Không! Cái này, đây là, cái kia. . ."

Ta dừng ở Yukiko cẩn thận từng li từng tí mà nắm ở trong tay đồ vật.

Nàng luống cuống tay chân muốn đem đồng Tây Tạng tại sau lưng. Để cho ta xem thật kỹ thoáng cái a, người cất giấu cái gì thứ đồ vật.

Ta giữ nàng lại hai tay của, đã gặp nàng cầm trong tay chính là --.

"Cái gì, 'Xa hoa du lịch chiêu đãi khoán, tận tình hưởng thụ Nhật Bản ngày mùa hè a! Mang lên người thích người cùng một chỗ' . . . Đây là?"

"Cái này, cái này. . . Cái kia. . ."

Đó là du lịch chiêu đãi khoán.

Với lại nhìn kỹ câu kia "Mang lên người thích người cùng một chỗ" luôn bên cạnh hoàn thủ viết một câu "Mời mọi người cùng đi cũng không tệ" . Cái này. . .

"Đây là cấp cho ta?"

"Ân. . . Vốn nghĩ lén lút đưa cho người. . . Tóm lại người liền lòng mang cảm kích thu cất đi! Vội vàng nói tạ ơn!"

Yukiko khuôn mặt ửng đỏ, ưỡn ngực nói với ta. Tuy nhiên rất cảm tạ, nhưng vì cái gì là du lịch chiêu đãi khoán? Rất đắt tiền, xa hoa a.

"Không, không cần để ý giá tiền. Chỉ cần onii-chan có thể giữ vững tinh thần mà nói, cái này không đáng kể chút nào! Chỗ, cho nên -- không cần tái rầu rĩ không vui!"

"Rầu rĩ không vui?"

Ta đang muốn nói ta lúc nào rầu rĩ không vui, đột nhiên tỉnh ngộ ra.

Những lời này ý vị như thế nào đấy.

"Thực, thật là. Gần đây chứng kiến onii-chan lão là một bộ rất lo nghĩ bộ dạng. Ở nhà một mình ở bên trong vòng tới vòng lui, ăn cơm cũng không có khẩu vị, buổi tối cũng đến đã khuya mới ngủ. Với lại, có khi còn đỡ lấy một bộ suy nghĩ quá độ biểu lộ ôm đầu gối trầm tư. Ta đã nhìn không được rồi! Tuy nhiên ta không biết người tại suy nghĩ mấy thứ gì đó, nhưng mời người giữ vững tinh thần! Đi du lịch lời nói nhất định có thể phóng thích áp lực!"

"... . . ."

Mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ luôn Yukiko ôm lấy tay, nói ra chính mình luôn lo lắng.

Ta cuối cùng tính toán hiểu rõ chính mình có nhiều ngây thơ.

Vốn cho là mình so với ai khác cũng giải Yumesaki Hikari.

Ta thậm chí ngay cả tên kia tại cây mạnh cũng nhìn không ra.

Tại muội muội nói cho ta biết lúc trước, đều còn không biết nàng tại một mình lo nghĩ.

Đúng vậy a, nàng quả nhiên không có khả năng không có vấn đề.

". . . Yukiko "

Ta đối trong bóng đêm trầm mặc muội muội thấp giọng nói ra.

"Chính như người nói như vậy. Ngày hôm qua ta quả thật có phiền lòng chuyện tình, bởi vậy ngày mai ta cũng vậy cũng như trước thống khổ "

Muội muội không nhúc nhích nhìn ta chăm chăm.

"Ngày mai ta nhất định sẽ mang theo âm ức tâm tình tình lại a. Ta ôm một cái rộng phiền não, như vậy quá mức khổ cực. Một mình ôm phiền não

quả nhiên quá mức khổ cực "

"Vậy toàn bộ nói ra. Như vậy mà nói sẽ phải hoạt bát một điêm -- "

"Thực xin lỗi, ta không cách nào làm được. Ngày mai ta quyết định muốn một mình chiến đấu "

". . . Tại sao như vậy "

Yukiko bài trừ đi ra bi thống thanh âm, không cần lộ ra vẻ mặt như thế a, uổng phí cái này khả ái khuôn mặt nha.

"Thế nhưng mà, một người chiến đấu quả nhiên quá cực khổ. Mang theo âm ức tâm tình tình lại quá thống khổ. Cho nên, cho nên Yukiko -- "

Ta trông chừng muội muội luôn hai mắt, thanh âm bá đạo mà hữu lực nói.

"Ngày mai, tại ta khi...tình lại, người có thể nói với ta 'Buổi sáng tốt lành, thích nhất người rồi' ư "

". . . Cáp?"

... . . .

... .

Đêm tại bình tĩnh mà vang sào sạt.

Muội muội trên mặt biểu lộ biến mất, trở nên như là đào tượng (chôn chung với người chết) đồng dạng. Ta đối với nàng tiếp tục nói.

"Xin nhờ rồi. Ngày mai ta thích nhất người rồi. Cho nên, nếu như có thể được người gọi rời giường lời nói, nhất định sẽ rất cảm giác rất hạnh phúc luôn "

"Hạnh, hạnh phúc -- "

"Muốn là nếu có thể, có thể mời người một đường cùng ngày mai ta cùng một chỗ mà. Lúc ăn cơm, tắm thời điểm. . . Tóm lại, không để cho ta một thân một mình "

"Khai mở -- "

"Lúc ngủ cũng theo giúp ta cùng một chỗ ngủ. Tuy nhiên, có lẽ sẽ được ta đùa giỡn, Bất quá hi vọng khi đó người có thể thương ta thoáng cái, dụng bộ ngực của người "

"----- "

"Cho nên ngày mai ta... . . . Yukiko?"

Ây cha? Làm sao vậy?

Đào tượng (chôn chung với người chết) gương mặt của biển đến đỏ bừng. Ài, làm sao vậy? Tiến hóa sao?

"Cuối cùng, rốt cục. . . Rốt cuộc đã tới. . ."

"Ân?"

"Giờ khắc này rốt cục đã đi đến. . . Xuất ra dũng khí cuối cùng có hồi báo. . . Tay có thể đụng chạm đến ánh trăng rồi! Apollo!"

A, Apollo?

"Cái kia, cái kia, nhiệm vụ này giao cho người không có vấn đề a?"

"Dĩ nhiên không có vấn đề! Ta tuyệt đối sẽ so với onii-chan sáng sớm, hướng onii-chan nói sáng sớm tốt lành đấy! Không bằng dứt khoát không ngủ tốt rồi!"

Yukiko lòng tràn đầy vui vẻ đem du lịch chiều dài khoán kín đáo đưa cho ta về sau, liền chùi miệng góc đích nước miếng đi ra khỏi phòng. Vừa giận vừa cười đấy, thật là một cái bận rộn cái thẳng khốn. Được rồi, bây giờ vấn đề cũng không phải cái này.

"Ta cũng vậy nhất định phải làm tốt xấu nhất quyết định. . ."

Ta không biết tên kia đang lo lắng mấy thứ gì đó. Nhưng ta không thể bởi vậy liền vứt bỏ nàng không để ý.

Nàng tại chịu thống khổ dày vò. Nhất định là đấy. Ta không thể tái đối với nàng bỏ mặc rồi. Ta phải được giải Yumesaki Hikari chuyện tình.

Thế nhưng mà, nên làm như thế nào? Ta làm như thế nào đi hiểu rõ nàng?

Ta đối Yumesaki Hikari hoàn toàn không biết gì cả. Mặt mũi của nàng, thanh âm, màu da cùng màu tóc ta đều một mực không biết. Đã không biết gia đình của nàng, càng thêm không biết bằng hữu của nàng. Ta biết cũng chỉ có Kazeshiro, cùng với nàng tại Takionu trường cấp 3 đi học sự tình mà. . . Đã. . .

"A -- "

Ta nghĩ được như vậy, kì lòng không dặng hô lên.

"Có lẽ -- "

Tháng tư thượng tuần luôn trí nhớ trong đầu thức tỉnh.

Đúng vậy, như vậy a.

Ta rốt cục đã nhận ra. Cùng lúc đó, ta cũng vậy đã làm xong ý thức.

Ta một đường vô dụng đi tìm kiếm Yumesaki Hikari luôn bí mật, hiện tại ta nhất định phải đặt chân đi vào.

Tuy nhiên không muốn như vậy, nhưng trừ những thứ này ra không có phương pháp khác.

"Đợi lấy ta, Yumesaki Hikari. . . Kazeshiro "

Ta trong lòng hạ quyết tâm, ngẩng đầu nhìn âm áp Yoroza.

Hôm sau sau khi tan học.

Tại có chút lộ ra ánh mặt trời trời âm u không xuống, ta đi tới cái kia phiến dưa hấu điền.

Tại kỳ diệu chung nhau sinh hoạt bắt đầu thời điểm, còn chưa có bắt đầu trao đổi nhật ký luôn thời điểm.

Ta ngay cả tục hai lần tại dưa hấu bên trong ruộng tỉnh lại. Cái này kỳ diệu sự kiện để cho ta cảm giác rất khả nghi.

Tên kia tới nơi này có việc. Nơi này là nàng duy nhất có thể dùng dựa vào địa phương.

Cho nên, cho dù đến hơn phân nửa đêm, nàng cũng không chịu từ nơi này ly khai.

"Thực xin lỗi, ta đã tới chậm "

Ta mở ra nhiều nếp nhăn luôn học sinh số tay, xác nhận nàng một chút luôn địa chỉ. Takionu trường cấp 3 phụ cận đồng ruộng đường nhỏ đi thông luôn đất đai.

Không sai. Nhưng dùng chứng kiến nhựa plastic nhà ẩm đại bằng ở chỗ sâu trong có một tòa nhà xinh xắn luôn nhà cửa.

Nơi này chính là Yumesaki Hikari sinh ra, phát triển luôn gia.

Tên kia mượn còn chưa quen thuộc luôn thân thể của ta; hướng người nhà xin giúp đỡ.

Nàng nhất định là mang theo sợ hãi, run rẩy, khóc, một mình tại cô độc luôn trong thế giới chiến đấu a.

Tên kia một chút không kiên cường, nàng chỉ là tại một đường nhân nạn mà thôi.

"Có cơ hội là tốt rồi. Nếu có cơ mật sẽ biết tên kia luôn chuyện. . ."

Đến đây đi, bước vào vào đi thôi --.

Tuy nhiên ta là nghĩ như vậy, nhưng kế tiếp liền gặp phải một vấn đề rồi.

Ta từng tại tại đây tỉnh lại qua hai lần.

Nói cách khác, tên kia từng chết tại sau trong thời gian ngắn dùng thân thể của ta đã tới tại đây hai lần.

"Sẽ không làm hư đi à nha. . ."

Đại khái cũng làm hư a.

Khi đó mà ngay cả hiện trạng cũng còn không có nắm chắc tình huống. Với lại thời điểm đó ta còn từng bị hoài nghi thị đa trọng nhân cách, khiến cho ta đều gào khóc rồi.

Ta muốn cùng tên kia luôn người nhà gặp mặt à.

Nhìn thấy bọn họ về sau ta muốn dùng như thế nào luôn hình ảnh mặt đối bọn họ đâu. Bất quá dù sao cũng sẽ không có cái gì tốt sự tình.

"Cứu mạng a! Là trước kia luôn cái kia trẻ nhỏ tính gay --! Ai tới cứu ta --!"

Trẻ nhỏ tính gay? ! Đó là cái gì nhân vật định vị à? !

Thất kinh luôn ta vô kế khả thi, chỉ có thể lo lắng suông.

Đón lấy, đi ngang qua luôn đại thúc cùng phụ cận đại thúc tựa như muốn đem kinh biến trong luôn a di bao vây lại đồng dạng tụ tập tới. Lại có thể tất cả đều là đại thúc.

Sau đó bọn họ vững vàng bắt được bờ vai của ta --.

"A, uy, thả ta ra! Ta không phải nhân vật khả nghi -- "

"Người chính là cái kia trẻ nhỏ tính gay sao!"

"Thiếu người còn dám tập kích tổn thương trong lòng hinoko phu nhân!"

"Còn hô cái gì 'Mụ mụ cứu ta!' . Lúc trước đều không với người so đo!"

"Đúng vậy a, đúng vậy a. Nói chuyện với người cũng ấp úng!"

Ta được các loại làm cho người không rõ ràng cho lắm luôn chất vấn trách cứ. Vị kia a di lập tức hai tay che mặt, một bộ sợ hãi tới cực điểm bộ dạng. đã đủ rồi.

"Hãy nghe ta nói! Ta có mấy lời vô luận như thế nào thậm chí nghĩ nói! Chuyện quá khứ tạm thời đừng mặc kệ, hãy nghe ta nói vài câu!"

Ta liều mạng hô lớn. Bất quá các đại thúc như cũ càng không ngừng đối với ta tiến hành ép hỏi.

Các đại thúc dụng không vui thanh âm xông ta hô to, "Nói đùa gì vậy!", "Chúng ta phải bảo vệ hinoko phu nhân!" Các loại.

Đáng giận, như vậy mà nói. . . .

"Có chút về 'Hikari' chuyện tình muốn nói! Cầu các người!"

Ta kìm lòng không đặt hô lên tên của nàng.

Sau đó ta liền đã hối hận.

Không khí chung quanh thoáng cái liền thay đổi.

Tái không người đối với ta cao giọng tức giận mắng, tất cả mọi người lạnh lùng lên.

Ta bị đột nhiên theo góc chết bay tới một quyền đánh cho một cái lão đảo.

Kết kết thật thật một quyền. Nếu không phải ta lớn lên khỏe mạnh, liền thật sự được đánh ngã.

Thật sự nổi giận luôn đại thúc sau lưng a di sắc mặt rõ ràng Địa Biến được tái nhợt, vô lực co quắp ngồi trên mặt đất. Hồng bét.

"Người cái này thối tiểu quỷ cho ta có chừng có mực a. . ."

"Người biết hinoko phu nhân cỡ nào thống khổ sao "

Đại thúc luôn phần nộ càng không ngừng chỉ trích lấy ta.

Ta biết đến. Loại sự tình này ta dĩ nhiên biết rõ. Nhưng là, ta hiện tại chỉ có thể dựa vào người này rồi.

Ta đối Yumesaki Hikari hoàn toàn không biết gì cả.

Ta căn bản không cách nào hiểu rõ nàng, ở điểm này, ta cùng mẫu thân của nàng là ngày đêm khác biệt. Cho nên ta có thể làm sự tình nhiều nhất cũng chỉ có trên đất trên toàn thân dính đầy bùn đất mà thôi.

Ta đem mang theo rỉ sắt vị luôn nước bọt cùng ý thức cùng một chỗ nuốt vào bụng ở bên trong, nằm trên mặt đất.

Cái này là cái gọi là đầu rạp xuống đất a. Sau đó ta dùng sức hô lớn.

"Yumesaki mọi nhà huấn một trong! ③ số muốn tới mười tám tuổi về sau tài năng làm!"

Lời của ta khiến người chung quanh đều ngây ngẩn cả người.

Bọn họ đều tao động, giống như đang hỏi người này đang nói cái gì?

Nhưng mà, chỉ có hinoko a di phản ứng không giống người thường. Nàng kinh ngạc nhìn ta chăm chăm.

"Xin nhờ rồi, xin nghe thoáng cái lời của ta! Cầu các người!"

"Quấy rầy. . ."

Theo đám kia đại thúc luôn đang bao vây giải phóng ra ngoài luôn ta đi ngang qua qua dựa hầu điềm, được mời đến đến Yumesaki gia.

Tuy nhiên các đại thúc đối với ta ôm lấy tương đối lớn cảnh giới tâm, nhưng hinoko a di lại đột nhiên hô:

"Đã hiểu lắm! Nhìn kỹ, đây không phải bạn của Hikari sợ tình kun sao. A, biểu tình kia trước sau như một mà dữ tợn đấy ~ "

May mắn mà có nàng cái này vi diệu luôn giải thích, ta mới dùng được phóng thích, tóm lại, căn cứ lời kịch ta có thể vững tin người này tự là

Yumesaki Hikari luôn mù mù. Xem ra mạng của nàng tên thâm mỹ tốt lắm di truyền cho Yumesaki Hikari.

"A "

Chúng ta đi qua xi-măng đấy, đi ở phát ra cạc cạc nhẹ vang lên luôn cũ kỹ trên hành lang. Trên đường ta phát hiện một con mèo, một con mèo đen. Cái kia màu xám tro Miêu Nhãn không chớp mắt nhìn ta chăm chăm xem. Nói như vậy, nhớ rõ tên kia đúng là đã nói nhà nàng có nuôi mèo.

"Mời đến. Ta sẽ đi ngay bây giờ pha trà "

Ta đối với bước nhanh chạy đi luôn hinoko a di cúi đầu hành lễ, sau đó chui qua thấp bé luôn không cửa.

Hơi yếu ánh mặt trời chiếu tiến cùng trong phòng, ta liền tạm thời trước ở chỗ này đang ngồi chờ đợi. Yên tĩnh luôn không gian thành tịch mà xao kích trí trái tim của ta. thật khẩn trương a.

Một lát sau, hinoko a di liền mang theo cái khay đã đi tới.

Nàng ngâm chính là trà xanh, rất thơm.

"Thật sự là làm ta sợ nhảy dựng đấy. Không nghĩ tới lại có thể biết không ai biết Yumesaki nhà gia huấn. Theo Hikari chan chỗ đó nghe được?"

"A, ngượng ngùng "

hinoko a di đem trà xanh đưa tới, ta vội vàng lão thành mà cúi đầu gửi tới lời cảm ơn. hinoko a di nói không cần khẩn trương, vì vậy ta liền tranh thủ thời gian buông ra chính đang ngồi chân, tỉnh táo lại.

Nàng uống một ngụm trà về sau, đối với ta lộ ra dịu dàng luôn đáng tươi cười.

Có chút xấu hổ ta cúi đầu, đón lấy chợt nghe đến nàng cười nhạt âm thanh.

"Có thể nói cho ta biết tên của người sao?"

"A, ta gọi Sakamoto Akitsuki. Trước kia cùng Hikari quan hệ rất tốt "

hinoko vẻ mặt cao hứng xông ta nhẹ gật đầu. Khoái hoạt luôn biểu lộ luôn ám ảnh làm cho nàng thoát nhìn có chút uể oải, ta hi vọng cái này chỉ cảm giác ta bị sai.

"Cái kia, lúc trước thật sự là thực xin lỗi. Bởi vì ta không mời mà tới, làm cho các người hỗn loạn. . ."

Đầu tiên tạ tội a.

Ta cũng vậy có thể đại khái suy đoán ra, tên kia cho mượn dụng thân thể của ta gây ra tương đối lớn động tĩnh. Tóm lại, hinoko a di là bởi vì Yumesaki Hikari luôn chết mà hỗn loạn a. Cho nên sự tình cũng lại trở nên phiền toái.

"Ha ha, không cần để ý. Ta mới phải nên xin lỗi, lúc trước đập người như vậy địa phương trọng yếu, thật sự là thực xin lỗi. Đã không sao a? Còn có thể dụng a?"

"Cáp? Ài, ân?"

Chuyện, chuyện gì?

"Không có sừng sao? Có thể cho ta xem một chút không?"

"Không, không cần, không sao chứ! Sừng một điểm vừa vặn!"

Tuy nhiên không phải rất rõ ràng nàng nói rất đúng cái gì, Bất quá hình như là không phải đại sự gì. Mau dừng lại đề tài này a.

"Là (vâng, đúng) à. Người là tiểu bạn của Hikari a. . ."

"Ân. . ."

"Ah ~~~ a "

". . . ?"

Sao, làm sao vậy?

"Cái kia trẻ nhỏ thật đúng là tài giỏi đấy "

"Ân?"

"Ha ha, bằng hữu sao. Như vậy nói cách khác -- "

hinoko a di chậm rãi đã nói, đồng thời ôm chặt lấy chính mình. Đón lấy dựng thẳng lên một căn ngón trở --.

"Loại quan hệ đó a?"

"Ha ha a --? !"

Ta mạnh mẽ sắc một cái! Chờ một chút, người đang nói cái gì a!

"Khục, đã hiểu lầm!"

"Gạt người ~. Cái kia trẻ nhỏ rất Dễ thương không? Rất gây động lòng người a?"

"Không, cái kia --!"

"Bất quá, cái kia trẻ nhỏ có chút kỳ quái yêu thích. Phản đối người làm những gì kỳ quái sự tình a?"

"Không, chờ một chút, cái kia -- "

"Thật vậy chẳng? Cái kia trẻ nhỏ thường xuyên vụng trộm xem chút ít kỳ quái tiểu thuyết. Vốn tưởng rằng nàng là xem nữ trẻ nhỏ ở trong yêu đương luôn tiểu thuyết, ai ngờ sau khi xem mới phát hiện nàng đang nhìn năm cái tiểu học nữ sinh chơi bóng rổ luôn tiểu thuyết. Còn có tựa là gần đây lưu hành luôn xuất hiện anh zai cái chủng loại kia tiểu thuyết. Tuy nhiên ta vốn là ý định làm cho nàng đưa đến trong mộ đi ~" (dịch: Tại sao có học sinh tiểu học chơi bóng rổ luôn tiểu thuyết? Sau khi thấy ghi sẽ biết)

"A! A! Đừng bảo là!"

Người này là chuyện gì xảy ra? ! Lại, vậy mà nhìn! Còn vẻ mặt bình thản nói ra!

Tại dựng thẳng lấy ngón trỏ luôn khí thế của nàng áp bách dưới, ta chỉ có thể cười khổ lảng tránh. Không hổ là là Yumesaki mù mù. Khẩu vị cùng đừng bất đồng.

"Ho khan một cái "

Ta thanh khục một tiếng, trở về đến chính mình luôn bước đi trên. Không được, không được, ta rất không là tới nơi này nghe người nói những điều này.

"Ta là trả lại cái này "

Ta tận khả năng không cùng hinoko a di ánh mắt đụng nhau, đem học sinh số tay đưa tới.

Tuy nhiên học sinh số tay đã muốn rách tung toé rồi, Nhưng dù vậy đây cũng là tên kia luôn di vật. Không phải ta ưng thuận giữ lại.

Bất quá, ta lúc trước một đường không cách nào đem trả lại.

Bởi vì ta không có dũng khí tiếp nhận học sinh số tay trên đó viết đồ vật.

". . . Ah ah, cảm ơn người, Akitsuki "

hinoko chậm rãi tiếp nhận học sinh số tay, rất ái ngại trở mình di chuyển lên, như là vuốt ve giống như ôn nhu, phảng phất sợ xúc phạm tới chính mình đồng dạng.

"Đem cái này mang đến, rất cần dũng khí a "

"Chưa, như vậy. . ."

"Cái kia trẻ nhỏ ngay cả gia huấn đều nói với người rồi, xem ra là khá ưa thích Akitsuki người sao "

Bình tĩnh thanh âm chậm chạp mà thoải mái dễ chịu mà truyền đến trong tai của ta.

Ôn hòa, mượt mà thanh âm. Phảng phất không biết thanh âm này hội thương tổn đến người đồng dạng. Tên kia thanh âm cũng nhất định là như vậy a.

" Akitsuki người là thế nào xem cái kia hài tử?"

"Ôi chào! A, cái kia. . ."

Khiến người ngoài ý luôn vấn đề đột nhiên đến. Sao, nói như thế nào đây. Ài. . . .

"Rất cởi mở, hoạt bát tràn đầy. . . . Cũng bởi vậy lão được nàng cuốn vào đến tranh chấp trong. . . , tóm lại, cùng với nàng tự cũng không nhàm chán, còn có. . ."

Tuy nhiên ta có lời muốn nói, nhưng lại xấu hổ mở miệng.

Ta cũng vậy hiểu rõ có mấy lời muốn nói lời cũng chỉ có thừa dịp hiện tại cơ hội này, Nhưng ta lại cũng chỉ có thể nói đến chỗ này.

"Cái kia trẻ nhỏ nhưng thật ra là rất yếu ớt "

"Ân?"

"Nàng chỉ là ưa thích cật mạnh. Mặc dù là cái bướng bỉnh trẻ nhỏ. Khi còn bé nhưng lại cái thích khóc quý. Rất dễ dàng liền cảm xúc sa sút, lùi bước "

". . ."

"Nàng vẫn luôn nói muốn thay đổi như vậy luôn chính mình. Tiểu học luôn thời điểm mỗi lần lít niên cấp, cùng thăng nhập trường cấp hai luôn thời điểm, hoặc là đã xảy ra chán ghét chuyện tình luôn ngày kế tiếp, nàng đều như thường nói đồng dạng, nói muốn trở thành có thể cứu vớt người khác anh hùng. Nhưng là đây, người là không có biện pháp khinh địch như vậy liền thay đổi. Mỗi lần sự tình không thuận lợi, sau khi thất bại nàng đều luôn thút thít nỉ non. Nói phải đổi được kiên cường sau đích ngày hôm sau liền vừa khóc rồi. Thật là một cái vô dụng hài tử đâu "

hinoko a di mở ra học sinh số tay luôn nào đó trang, ánh mắt rơi xuống ở trên, tiếp tục nói.

"Tiến vào trường cấp 3 về sau nàng thoạt nhìn có chút cải biến. Ha ha, trở thành học sinh cấp 3 sau cái kia trẻ nhỏ lại luôn là lén lén lút lút không biết đang làm những gì. Kết quả ta nhìn một chút liền phát hiện nàng đang thu thập một đồng kỳ quái tiểu thuyết cùng manga. Bởi vì nàng là tràn đầy lòng hiếu kỳ luôn hài tử đâu. Nàng đang thu thập những cái kia có rất nhiều nữ trẻ nhỏ xuất hiện anime cùng chỉ có nam hài tử tiểu thuyết thì thoạt nhìn vui vẻ, tựa như rốt cuộc tìm được thích thú đồ vật đồng dạng. Cùng chí thú tương đắc bằng hữu cùng nhau đùa giỡn, dáng tươi cười cũng biến thành nhiều. Khi còn bé nàng cũng rất phản động, cho nên dưỡng thành yêu trò

đùa dai luôn tính cách, rất hỉ đùa giỡn các loại người bất đồng. Tuy nhiên nàng còn có thể giống như trước yêu như nhau khóc, nhưng đến ngày hôm sau nàng sẽ lại lần nữa khôi phục nụ cười rồi. Tuy nhiên chỉ có một chút như vậy đấy, nhưng nàng xác thực là tại từng điểm mà trở nên kiên cường. Nay khiến ta cảm thấy rất vui mừng. Chỉ cần cái kia trẻ nhỏ hoạt bát tràn đầy, ta liền cũng cảm thấy cao hứng phi thường. Cho nên ta vẫn muốn muốn hảo hảo mà trông nom nàng. Tại trong lòng yên lặng ủng hộ nàng: Cho dù gặp gỡ đau khổ sự tình cũng phải nỗ lực, không thể nhụt chí. Nhưng là, ngày đó, ta nhất thích nhất trẻ nhỏ -- "

hinoko a đi lật ra một ít trang.

Đại khái là ngẫu nhiên a. Hay hoặc giả là, tất nhiên.

May mắn mà có ngoài da luôn nhựa plastic bảo hộ, học sinh số tay một trang cuối cùng không có bị dầm mưa ẩm ướt, có thể hoàn hảo địa bảo tồn xuống. Đó cũng là ta một đường không cách nào đem học sinh này số tay trả lại cho người nhà của nàng luôn lớn nhất nguyên do. Chỗ đó viết tên kia lưu lại tin tức cuối cùng.

"Ta đã không cách nào nữa một mình sống sót rồi. Bởi vì đem tánh mạng của ta cùng thế giới gắn bó cùng một chỗ chính là cặp kia lạnh như băng mà ôn nhu ánh mắt "

Đây là nàng đối cái này đã không có thế giới của nàng lưu lại cuối cùng di ngôn.

Đúng vậy, cái này là nàng di thư.

Tuyệt không có khả năng này là ngoài ý muốn bỏ mình.

Tên kia -- tự sát.

Học sinh số tay trên viết luôn cuối cùng di ngôn, ta chỗ đã thấy Yumesaki Hikari luôn cuối cùng dáng người nói cho ta biết --

Tên kia vẫn dấu kín lấy luôn bí mật.

Ta không cách nào tiếp nhận sự thật.

Nhưng mà, ta đã không thể tái khoanh tay đứng nhìn.

Muốn đi tới lời nói, nhất định phải được tiếp nhận hết thảy.

". . . Chẳng lẽ người biết à. Cái kia. . . Hikari nàng, chính mình, tánh mạng của mình. . ."

hinoko a di so với ta trong tưởng tượng muốn bình tĩnh nhiều lắm mà đã tiếp nhận sự thật này. Nụ cười của nàng trong mắt của ta, quả thực tựa là đau rất đau nhức.

"Ta loáng thoáng, có cảm giác như vậy. Bởi vì cái kia trẻ nhỏ ở trường học trôi qua cũng không thuận lợi "

". . ."

"Ta thật là một cái đồ đàn đấy. Biết rất rõ ràng lại cái gì đều không làm được. Ta không xứng làm một cái mẫu thân "

"Chuyện như vậy -- "

Không có, ta nghĩ muốn nói như vậy, Nhưng là ta do dự.

Ta đối Yumesaki Hikari hoàn toàn không biết gì cả, đối mẫu thân của nàng tự nhiên càng thêm là cái gì đều không rõ ràng lắm.

Ta đến cùng có thể nói cái gì đó đấy. Ta có phát biểu ý kiến luôn tư cách à. Ta cuối cùng là cái người ngoài cuộc. Chỉ là tại tan hát phát ra hết

STAFF danh sách, người xem đều rời tiệc về sau, mới xuất hiện tại không có một bóng người luôn rạp chiếu phim luôn người ngoài cuộc mà thôi, như vậy luôn ta lại biết chút ít cái gì đấy.

Thế nhưng mà, cái kia tên kia cần người, đây là sự thật. Chính là bởi vì không cách nào cầu trợ ở người, nàng mới có thể bị đình tại ta đây cái trong quan tài. Nàng có thể làm luôn chỉ có thút thít nỉ non.

"Ngượng ngùng. Bất quá, ta đã không có chuyện gì đâu rồi. Ta đã đã tiếp nhận cái kia trẻ nhỏ qua đời luôn sự thật "

"Như vậy phải không "

"Thật sự. Cái kia trẻ nhỏ trung học luôn bằng hữu từng đã tới ta đây mà. Thoạt nhìn chết rất nghiêm chỉnh trẻ nhỏ. Hẳn liều mạng cố vũ cảm xúc sa sút luôn ta. Khi đó ta liền quyết định rồi, ta muốn liên quan Hikari cái kia phần cùng một chỗ hảo hảo mà còn sống, phải hảo hảo mà sống sót "

Nàng lập lại mà nhắc đi nhắc lại lấy, đã nói cho ta nghe, cũng là nói cho chính nàng nghe.

Đừng bảo là. Không muốn nói như thế nữa rồi.

Bởi vì ta không có như vậy kiên cường.

"..."

Chúng ta đều trầm mặc xuống rồi, ta nhớ lại hinoko a di đã nói.

-- nàng nhưng thật ra là rất yếu ớt.

Ta vẫn luôn đã hiểu lắm.

Ta tự tự cho là tên kia đang cùng ta gặp nhau lúc trước, vẫn là như vậy diên diên khùng khùng, lão làm chuyện ngu xuẩn. Ta vẫn cho là cái kia chính là Yumesaki Hikari.

Thế nhưng mà, sự thật cũng không phải là như thế.

Tên kia vẫn luôn tại cậy mạnh.

Nàng cũng sẽ có đối với mình chết cảm thấy bi thương thời điểm.

Nàng cũng sẽ có đối Kasumi chan chuyện tình cảm thấy hối hận thời điểm.

Nàng cũng sẽ có đối Kazeshiro luôn báo thù cảm thấy lo lắng, một người làm tiêu lúc gặp.

Nàng cũng sẽ có muốn gặp mẫu thân, nhưng nhưng không cách nào cất bước phía trước, một mình thương tâm mà vượt qua đêm dài đằng đằng luôn thời điểm.

Không am hiểu làm nũng, cũng chỉ cũng một người ôm chính mình thút thít nỉ non, chỉ có thể vụng về cậy mạnh.

". . ."

-- đã nhận được tha thiết ước mơ luôn bất lương thân thể! Đã không có có thể làm cho ta sợ hãi đồ vật rồi!

Ta nhớ tới tên kia đã nói.

Cái kia có lẽ không phải đùa giỡn.

Nàng nghĩ trở nên càng mạnh hơn nữa. Cho nên hẳn ở trong thân thể của ta trọng sinh thời điểm liền cảm giác mình không gì làm không được, nghĩ đến sống thêm một lần a. Không phải dùng Yumesaki thân phận của

Hikari, mà là với tư cách Sakamoto Akitsuki còn sống, với tư cách của ta một nửa khác.

Tên kia đối với chính mình còn sống thời điểm chuyện tình chỉ chữ không đề cập tới. Có lẽ nàng là nghĩ đứt bỏ mất quá khứ của mình. Nguyên nhân chính là như thế nàng mới có thể tại đưa hấu bên trong ruộng giẫm chân tại chỗ. Nàng không muốn tái cùng chính mình còn sống thời điểm người trọng yếu nhất tái nhắc lên quan hệ. Nhưng mà, tại vận mạng dưới cơ duyên xảo hợp, nàng đụng phải ý đồ báo thù luôn Kazeshiro.

"Cái này liền lấy cho người lấy a "

Thanh âm nghiêm túc lướt qua phòng tại trên bàn học sinh số tay.

"Cái kia trẻ nhỏ là cái rất yếu ớt trẻ nhỏ. Vẫn muốn trở nên kiên cường. Nàng từng vô số lần bị nhục thút thít nỉ non. Nhưng là, nàng so với ai khác đều phải ôn nhu "

Ân, ta biết rõ.

"Có trẻ nhỏ đang khóc mà nói nàng cũng cùng hẳn cùng một chỗ khóc, cũng thủ hộ so với chính mình nhược tiểu chính là trẻ nhỏ. Nàng thật sự so với ai khác đều phải ôn nhu. Là trên đời ôn nhu nhất luôn trẻ nhỏ "

Ta biết rõ. Ta rất rõ ràng.

"Cho nên, ta hi vọng người không nên quên mất cái kia hài tử ôn nhu. Tại người thấy được người học sinh này số tay luôn thời điểm, dù là chỉ là ngẫu nhiên cũng tốt, hi vọng người có thể nhớ tới nàng "

"..."

"Ôn nhu trẻ nhỏ "

Cho nên tên kia hiện tại mới có thể bị thương.

Lẻ loi trở trời mà tại ta không biết địa phương thống khổ lấy.

". . . Ta có thể lại đến ư "

Ta dựng thanh âm run rẩy, mang theo nghẹn ngào hỏi.

"Ta có một người bạn một đường chịu thống khổ dày vò. Tên kia phi thường ôn nhu, Nhưng là lại rất yếu ớt. Nhưng mà ta nhưng lại ngay cả an ủi nàng đều làm không được. Nhất định là bởi vì ta quá yếu đuối --. Cho nên, chẳng đến ta trở nên mạnh mẽ lúc trước trong khoảng thời gian này là tốt rồi, tại ta bá đạo đến đủ để chèo chống tên kia lúc trước, xin cho ta tới nơi này nữa! Để cho ta lại đến cái này ngủ say lấy Yumesaki Hikari luôn ôn nhu gia -- "

Ta nhìn chỉ có một chút ánh mặt trời theo dày đặc luôn tầng mây luôn trong khe hở lộ ra luôn thế giới.

Nước mắt mơ hồ của ta tầm nhìn, nàng mặt xinh đẹp bàng tại hai mắt đắm lệt trong chập chờn.

"Akitsuki "

Cái kia thông thấu thanh âm xuyên thấu lòng ta.

"Xin phải tất yếu. Ta một mực chờ đợi lấy của ngươi "

Ta nhất định sẽ đến đây.

Bất kể là thú thít nỉ non cũng tốt, bi thương cũng tốt, bất kể lúc nào, ta đều khiến tên kia có thể bất cứ lúc nào dừng lại ở mẹ của mình bên người.

Khiến mẹ của nàng thay thế ta, lau khô nước mắt của nàng. Bởi vì ta không cách nào chà lau nước mắt của nàng.

Nhàn nhạt ánh mặt trời mặc qua tầng mây luôn khe hở, cho ta xem rõ ràng hinoko a di mặt.

Ta tại hơi ám luôn trong thế giới ghen ngào.

"Mời đến "

Ta đạp đi vào.

Trước mặt đánh tới một cỗ Tatami luôn hương vị. Đây là một phảng phất ngủ say giống như yên tĩnh luôn thế giới.

"A. . ."

Tại đây bày đặt một cái Phật đàn.

Bởi vì che bóng, cho nên ở trên mang theo ám ảnh, thoát nhìn tựa như đang ngủ say đồng dạng.

". . . Rốt cục có thể nhìn thấy người "

Ta đối với màu trắng thế giới lộ ra mỉm cười.

Hương dây luôn dang sau để đó thiếu nữ ảnh chụp.

Thiếu nữ xa so với ta trong tưởng tượng phải đẹp.

Yumesaki Hikari.

Trở thành của ta một nửa khác đây, cô độc luôn thiếu nữ.

Theo mẫu thân chỗ đó kế thừa mà đến nồng đậm mái tóc đen nhánh lóe ra oánh nhuận luôn sáng bóng. Cặp kia dễ làm người khác chú ý luôn mắt to đều khiến người cảm giác tràn ngập ngây thơ chất phác. Hương lên mân mê luôn bờ môi thoát nhìn tựa như tại đặc ý kể rõ chính mình luôn trò đùa dai. Theo cái kia tinh tế luôn sống mũi cùng tràn ngập lực lượng hai

hàng lông mày có thể cảm giác được một cố kiên nghị. Bất quá còn chưa nói tới kiên cường.

Đây đại khái là buổi lễ tốt nghiệp luôn ảnh chụp a. Tấm hình này rất không thể tưởng tượng nổi. Cho dù hiện tại xem ra, trong tấm ảnh luôn nàng cũng giống như như nói mấy thứ gì đó. Ăn mặc đồng phục luôn nàng vui mừng lộ rõ trên nét mặt mà ôm thật chặt giấy khen đồng, bày biện tên kỳ quái luôn tư thế. Chính là cái, trước kia lưu hành anime trong luôn POSE. Ta cũng vậy có thường xuyên bắt chước nha.

Ta không khỏi tình ngộ ra.

Yumesaki Hikari đã bị chết.

hinoko a di đã mất đi nàng bảo bối nhất luôn con gái.

Yumesaki Hikari đã muốn không cách nào nữa hô nàng "Mụ mụ" rồi.

Đây là một việc cỡ nào tàn khốc sự tình.

"Ha ha, nàng bề ngoài giống như rất ưa thích cái tư thế này. Rất nhiều trong tấm ảnh nàng đều bày luôn cái tư thế này. Ra, mời xem cái này cái "

hinoko a di cẩn thận từng li từng tí mà đưa tới là một bản thuần trắng luôn bộ ảnh.

Trong lúc này tồn tại Yumesaki chỉ từ sinh ra đến chết luôn toàn bộ nhớ lại.

"Yumesaki Hikari à. . ."

Oa oa dọa đấy,

Mở ra lấy miệng ngủ,

Lộ ra ngây thơ đáng tươi cười đứng thẳng lên,
Ngượng ngùng lưng còng hai vai mang túi sách,
Đổi học lên yết bảng luôn kết quả vui đến phát khóc,
Lộ ra một bộ lão thành biểu lộ ăn mặc đồng phục,
Ta không biết, Yumesaki Hikari luôn nhân sinh.

Ta cuối cùng tính toán đã nhận ra.

Phần này thật đáng buồn luôn bản thể.

Ta có suy nghĩ nhiều niệm Yumesaki Hikari.

Ta đã yêu nàng.

Ta đã yêu vĩnh viễn vô pháp gặp luôn thiếu nữ.

Cho nên ta mới sẽ như thế mà thống khổ.

Cho nên, cho nên ta --.

"Ây cha? Tại đây -- "

Ta chỉ vào bộ ảnh trên mắt tự nhiên chỗ trống.

Đồ đây ảnh chụp luôn trong bộ ảnh đột nhiên trống ra trống rỗng.

"A a. Bởi vì bạn của Hikari nói phi thường muốn một cái hình của nàng. Cho nên liền hỏi ta cầm một cái toàn lớp cùng một chỗ chụp luôn chụp ảnh chung cho hẳn. Nhớ rõ hẳn đã từng nói qua 'Muốn cho Hikari từng còn sống sự tình khắc sâu tại mọi người trong trí nhớ' . Cái kia là có ý gì? Người cũng thế, muốn là ưa thích mà nói cũng xin chọn một cái a "

". . . Có thể nói với ta thoáng cái tên kia chuyện tình ư "

"Ân? Kazeshiro kun chuyện tình? Hẳn là cùng Hikari đồng dạng tại Takionu trường cấp 3 đi học nam nhi. Thoạt nhìn thành thật bộ dạng. Rất tuấn tú luôn một người, ta còn muốn cái kia trẻ nhỏ xem người còn thật có ánh mắt "

". . ."

Hành động liên hệ.

Kazeshiro luôn báo thù.

Yumesaki Hikari luôn tự sát.

Kazeshiro lưu lại, cùng với hẳn mang đi luôn lớp chụp ảnh chung.

Sau đó tự là Takionu trường cấp 3.

-- loáng thoáng cảm thấy. Cái kia trẻ nhỏ ở trường học trôi qua cũng không thuận lợi.

Ta nhớ tới hinoko a di lời nói.

Đón lấy ta liền nghĩ tới Kazeshiro vậy không khỏe mạnh màu da.

Tuy nhiên rất ngưỡng ngùng, nhưng ta đã không có ý định tại khoanh tay đứng nhìn.

Tuy nhiên ta không biết người đang mưu đồ lấy mấy thứ gì đó, nhưng người đã khiến Yumesaki Hikari thống khổ, ta liền không cách nào để đó mặc kệ.

"Kazeshiro. . . À. . ."

Ta tại thời gian đã muốn dừng lại luôn Yumesaki mà nước trước, hạ quyết tâm.

Ta nhất định, nhất định sẽ nghĩ biện pháp.

Tuyệt đối, tuyệt đối sẽ đây.

Nói một lúc sau chuyện tình a.

hinoko a di đảo tương sách đối với ta thuật nói đến con gái tự hào chuyện tình, thời gian dần qua liền high lên, cưỡng ép mà lôi kéo ta trò chuyện trường học sự tình cùng với thời kỳ trưởng thành chủ đề. Của ta dạ dày cũng bị nàng lấy ra luôn bánh ngọt cùng kẹo ăn quá no. Cứ như vậy đã qua mấy giờ hậu về sau, vị này mụ mụ giới hạn trong thể lực bắt đầu cảm giác bị mệt mỏi thì ta cuối cùng tính toán đã lấy được giải phóng. Mệt mỏi quá.

Cuối cùng hinoko a di phải cho ta ba cái túi nhựa plastic nhà ẩm đại bằng ở bên trong trông ra đến luôn dưa hấu làm lễ vật, ta quyết đoán uyển ngôn cự tuyệt. Nhưng là nàng lại không cho phản bác nói:

"Người là nam tử hán a! Người cảm thấy điểm ấy cân lượng có thể khiến Hikari chan thỏa mãn sao? Tuy nhiên nàng đã muốn mất ~ "

Bất đắc dĩ đã tiếp nhận luôn ta chỉ tốt công lên ba người kia dưa hấu. Lễ vật này tại các loại trên ý nghĩa đều quá nặng đi.

"Gặp lại, Akitsuki. Nhớ rõ lại đến nha. Đây chính là trình diễn cấm đoán luôn giờ ngộ kịch trường luôn cơ hội ah! Ah ha ha "

"A, ân. . ."

Máy này từ rất lưu hành? Con gái của người cũng đã nói như vậy nha. Thật sự là một đôi thú vị mẹ con.

Tại lần nữa đem mặt trời che dấu đầy vên xuống, ta hướng mặt trời hạt giống rau a di hành lễ rời đi rồi.

Sau lưng truyền tới câu kia không trúng chịu luôn lời kịch, đại khái ta cả đời đều quên không được a.

"Người thật là một cái phi thường ôn nhu hài tử đâu "

Người đang nói cái gì a.

Ta mở ra thời gian ngừng lại luôn bút ký bản.

Ta lẳng lẳng mà tựa lưng vào ghế ngồi, theo lúc ban đầu tờ kia bắt đầu lật xem.

Ta cùng tên kia luôn chung nhau sinh hoạt. Thời điểm nộ thời điểm cười. Nộ, cười, nộ, nộ. . . . Bây giờ trở về quá mức từ đầu xem một lần, phát hiện hai chúng ta luôn tại cãi nhau.

Đón lấy, tay của ta đứng tại nào đó trang trên.

"Làm được, anh hùng "

". . ."

Ta chậm rãi vuốt ve tên kia viết xuống luôn văn tự.

"Anh hùng ư "

Ước mơ lấy anh hùng thiếu nữ bại bởi thế giới. Nhưng nàng dũng cảm quả quyết mà đứng lên. Lần này nhất định phải làm tốt ý thức.

Thành là anh hùng --.

"Ta quyết định nha"

Đối không còn tồn tại tại trên đời này luôn người thề.

Ta sẽ không chạy trốn tiếp rồi, cũng sẽ không tái nhục chí.

Nếu như người so với bất luận người nào phải ôn nhu mà nói, cái kia thân là của người một nửa khác luôn ta chuyện cần làm từ lâu định ra rồi.

"Ta tuyệt đối sẽ ngăn cản cho người xem luôn "

Tại đang trở nên hơi ám trong phòng của.

Hướng nhìn không thấy luôn mặt trời đưa tay ra.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Mà Đem Người Phục Sinh

". . . Không được, sao "

Thượng tuần tháng bảy ngày nghỉ, bầu trời duyên vân buông xuống, để cho lòng người u buồn.

Ta đối với xúc cảm lạnh buốt bút ký bản phát ra thờ dài một tiếng.

Tại ta đến thăm dương hạt giống rau a di ngày đó.

Ta liền hạ quyết tâm sẽ đối Yumesaki Hikari thẳng thắn hết thủy.

Việc này tổng có một ngày là muốn nói với nàng, lại kéo dài xuống cũng không có ý nghĩa.

Cho nên ngày đó ta đem học sinh sổ tay phóng tới trên mặt bàn, tại bút ký bản ở bên trong viết.

"Trên người của người đã xảy ra một ít thống khổ đến muốn đi chuyện tự sát a. Người lại bị bức đến tình cảnh như thế, ta vẫn luôn không có đi hiểu rõ, thật sự là thực xin lỗi. Ta hiện tại như vậy nói có lẽ sẽ có điểm đường đột, nhưng ta nhất định sẽ thay thế người đi ngăn cản Kazeshiro đấy. Bởi vậy, người có thể nói cho ta biết, người và hắn đi qua từng đã xảy ra chuyện gì sao "

Ta muốn bước vào tên kia một đường lén gạt đi trong bóng tối.

Dĩ nhiên, ta cũng vậy tưởng tượng qua xấu nhất tình huống.

Ta không biết Yumesaki chỉ xem đến cái này tự chương nhật ký sau cũng nghĩ như thế nào. Có lẽ nàng cũng nhịn không được ghen ngào khóc rống lên. Hoặc giả hứa sự tình sẽ trở nên càng thêm nghiêm trọng.

Nhưng là, ta đánh cuộc một cái.

Tên kia có lẽ đã muốn trở nên kiên cường đi à nha.

Vì vậy, hai ngày sau khi đi qua hiện tại.

Hôm nay bút ký bản trên vẫn không có trả lời thuyết phục. Ghi ở phía trên quả nhiên chỉ có sính mạnh cùng nói dối, thật sự là trước sau như một.

"Sakamoto kun đã hiểu lầm. Ta cũng không phải tự sát. Tin tưởng ta. Không cần tái đề ý đến!"

"Người đối với tín nhiệm của ta cũng chỉ có điểm ấy trình độ à. . ."

Xem ra ta còn không được đến tên kia tín nhiệm. Ta có chút chán nản, thất vọng khép lại bút ký bản. Không sao, dù sao ta cũng vậy không muốn qua có thể theo Yumesaki Hikari chỗ đó nghe được trả lời thuyết phục. Không cách nào theo nàng chỗ đó hỏi ra mấy thứ gì đó tới, vậy theo địa phương khác tìm hiểu a.

"Yumesaki Hikari, chờ ta "

Bầu trời mây đen rậm rạp, phảng phất muốn thút thít ní non đồng dạng. Ta chạy ra khỏi nhà.

Ngay cả khí trời đều đối với chúng ta bỏ đá xuống giếng. Nhưng ác.

Chúng kiến muội muội cái này mấy ngày blog sau ta đã được biết đến một sự kiện.

Ngày hôm qua ta trước sau như một mà đi tìm Kazeshiro rồi. Bình thường nàng chủ yếu đều là sau khi tan học đi tìm hắn. Mà hai ngày nghỉ thì là tại cái nào đó cố định thời gian. Blog trên dù sao sẽ không ngay cả bọn họ nội dung nói chuyện đều có chỗ ghi chép, cho nên ta cuối cùng là một không cách nào biết được bọn họ tại nói những gì. Bất quá, tên kia rất không am hiểu nói dối. Theo muội muội khá lo lắng ta đây điểm, có thể nhìn ra bọn họ nói chuyện này đây kết quả như thế nào thu tràng.

"Onii-chan lại đi cùng Kazeshiro gặp mặt. Bọn họ chia ra thời điểm onii-chan về mặt bị thương biểu lộ, đây là có chuyện gì. Ta nhìn không được vọng nhớ lại. . . !"

"Như thế nào luôn mang theo BL ánh mắt nhìn. . . Được rồi "

Tóm lại, cho dù không thám thính ra báo thù nội dung cụ thể cũng có thể làm ra ứng đối a.

Bất quá, may mắn mà có ngày hôm đó ghi, ta thời gian dần qua năm giữ Kazeshiro hành động quy luật.

Ngày bình thường đến trường, sau khi tan học lập tức hãy về nhà.

Sau đó quan trọng nhất là hai ngày nghỉ. Kazeshiro mỗi đến thứ bảy đều nhất định sẽ tại nào đó cái thời gian đi nào đó cái địa phương. Yumesaki Hikari dường như cũng đã nhận ra điểm ấy, vì vậy nàng liền nhìn đúng lúc này đi nếm thử cùng Kazeshiro tiếp xúc.

Như vậy, ta cũng chỉ có thể làm như vậy.

"Ở phụ cận đây chờ ư "

Nơi này là đường phố bên ngoài, gần gũi còn không gọi được là bên cạnh quảng trường.

Bốn phía xanh hoá rất nhiều, nhẹ nhàng trên sườn núi kiến tạo một mảnh mộ địa.

Trên mộ địa sum xuê thảm thực vật đều không sao cả tu chính, xem ra tại mùa hè cũng có rất nhiều côn trùng. Hôm nay là trời râm thật sự là quá tốt.

Kazeshiro tại hai ngày nghỉ nhất định sẽ tới nơi này. Hơn nữa là tại chạng vạng tối năm giờ tả hữu.

Ta khá tinh tường lúc này có ý nghĩa gì. .

". . . !"

Ta trốn ở cách mộ địa cửa vào xa hơn một chút bãi đỗ xe chỗ tối tăm, phát hiện Kazeshiro sau lập tức cùng sau lưng hẳn.

Kazeshiro theo không người nơi tiếp đãi cho mượn đi thùng nước cùng cái chổi sau liền trực tiếp đi vào trong mộ địa đi, hẳn đi đến trung gian cái nào đó mộ trước liền dừng bước, bắt đầu quét dọn lên.

Không cần hỏi cũng biết, đó là Yumesaki Hikari mộ.

Của ta một nửa khác đã từng sống quá căn cứ chính xác rõ ràng.

Cũng là nàng đã bị chết căn cứ chính xác rõ ràng.

Trúc cái chổi dùng sức quét lấy thêm đá thanh âm phảng phất tại hướng tiếng sấm vang rền là bầu trời bao la khiêu khích đồng dạng.

Kế tiếp thiếu niên đem trong bình hoa nước đổi đi, thay đổi một nhúm mới mẻ dùng. Hẳn trên hết hương sau vẫn còn mộ trước cung cấp trên yên vui Kumacchi! Bánh -- đại khái nàng trước kia cũng rất thích ăn cái này a -- cuối cùng đã xong. Đón lấy Kazeshiro lẳng lặng mà chấp tay trước ngực. . .

.

Bốn giờ chiều năm mươi chín điểm, tên kia chết đi thời gian.

Kazeshiro cầu nguyện thời điểm trên mặt biểu lộ trước đó chưa từng có mà nghiêm túc và trang trọng.

Cái kia song dài nhỏ ánh mắt có chút mở ra, tổng cảm giác ánh mắt của hắn rất thống khổ bi thương. Mà ngay cả thân là nam sinh ta cũng nhận không được muốn nói "Oa, người này hảo suất khí" --.

"Xuất hiện đi? Sakamoto "

"Ôi chào! !"

Hoàn toàn bại lộ.

Trốn ở bên cạnh tường vây sau đích ta không làm vô vị chống cự, Nhưng hổ thẹn mà đi ra.

", nhé. . ."

"Quả nhiên là người sao. Người vẫn luôn là xuất hiện vào lúc này "

Thật sự không đành lòng quấy rầy đang tại cầu nguyện người a. Yumesaki làm vinh dự khái cũng nghĩ như vậy a.

"Hôm nay có chuyện gì không? Tuy nhiên rất ngưỡng nùng, nhưng nếu như người còn muốn dây dưa không rõ hỏi sự kiện kia lời nói, của ta nhẫn nại cũng mau đến cực hạn, ta sẽ tức giận "

Ngữ khí của hắn cùng lúc trước gặp mặt thời điểm so với, lãnh đạm không ít. Xem ra Yumesaki Hikari không có tái quan co lòng vòng hỏi chuyện này rồi, nàng đại khái cũng lo lắng đi à nha.

"Tại đây ngủ say lấy đối với ta người rất trọng yếu. Ta không muốn tại nàng trước mặt phần sảo sảo nhượng nhượng(bảy mồm tám mỏ chõ vào) "

Kazeshiro nhìn cũng chưa từng nhìn ta, tự nhiên nói ra.

Nhưng mà ta không thể như vậy lùi bước. Nếu như vào lúc đó lùi bước mà nói, ta đây tới đây lại có ý nghĩa gì.

Tuy nói như thế, nhưng bây giờ cũng không phải nói "Dừng tay a", "Xảy ra chuyện gì" các loại thời điểm. Bởi vậy, ta nói nói.

"Kazeshiro "

"Làm sao vậy?"

"Trong thân thể ta ký túc lấy Yumesaki Hikari linh hồn "

". . ."

Bầu không khí khẩn trương lên.

Hắn thoạt nhìn là giận thật à. Lộ ra thấy một cách dễ dàng a? Ta có thể theo không khí này trong nhìn ra, hắn đại khái chán ghét ta a. Trong lòng hắn, ta biến "Xấu" rồi.

Vậy à. Ta cũng không biết đấy "

"Ta không có nói dối. Ta cùng Yumesaki Hikari cách mỗi một ngày sẽ nhân cách trao đổi "

Kazeshiro thanh âm rất bình tĩnh, ta cũng vậy tận khả năng tĩnh táo làm ra trả lời.

Nếu là hắn chịu tin tưởng thì tốt rồi. Cái này nếu có thể trở thành nào đó cơ hội mà nói liền tốt nhất rồi.

"Buổi sáng bốn điểm năm mươi chín điểm chính là ta cùng tên kia hoán đổi điểm. Ngày hôm qua tại tan học trên đường với người gặp mặt cái

kia ta cũng không phải ta. Với lại Yumesaki Hikari. Sexy dream cũng là Yumesaki Hikari. Nói phụ thân là bóng bầu dục vận động viên cũng là Yumesaki Hikari. Tại quán cà phê uống cà phê đá cùng hiện tại đứng tại trước mắt người ta mới thật sự là Sakamoto Akitsuki "

"Hừ, cái kia thật sự là quá tốt. So về cái này, vốn dĩ Sakamoto kun người biết Hikari chuyện tình a. Bất quá những thứ này đều râu ria "

Xem ra hẳn là chẳng muốn cùng ta trò chuyện xuống dưới. Kazeshiro từ đầu đến cuối đều là một bộ mặt không thay đổi thần sắc. Bất quá hẳn nói chuyện ngữ tốc trở nên nhanh điếm, nghe tựa như tại nhẫn nại lấy lửa giận trong lòng đồng dạng.

Không để ý tới ta. Ta đây liền nói tiếp.

"Cùng tên kia chung nhau sinh hoạt thật là sặc đấy. Nàng hoàn toàn không nghe lời của ta, còn luôn trêu chọc người. Bất quá nàng khoái hoạt là tốt rồi "

Lần này ta nói chuyện nói được trước nay chưa có lưu loát.

"Ta cùng quan hệ của nàng coi như không tệ. Đoạn thời gian trước nàng cũng nói ta rất tuần tú. Nhớ rõ nàng cũng nói 'Nếu ta còn sống liền với người kết giao' kia mà. Bất quá nói thực ra, ta là không thể nào quan tâm "

Mặc dù nói một tý hư hư ảo chuyện tình để cho ta cảm giác rất xấu hổ, nhưng bây giờ đã muốn chớ không có cách nào khác rồi. Muốn để cho người khác nói ra lời thật lòng mà nói, đầu tiên phải chọc giận đối phương.

Chính như ta tính toán như vậy, hiệu quả siêu quần.

". . . Sakamoto, đã đủ rồi. Người đến cùng muốn nói cái gì "

Có chút được khí thế của hẳn áp đảo.

Ta tìm lòng không dặng đời ánh mắt, Bất quá không thể làm như vậy được. Ta đối nét mặt của mình có tự tin (tại không tốt trên ý nghĩa).

"Yumesaki Hikari tên kia phiền chết rồi, nói muốn ngăn cản Kazeshiro kun. Nàng đều nói đạo phân thượng này rồi, ta cũng vậy không có -- "

Ta bị hung hăng đập một quyền.

Chỉ thấy hãn khí thể hung hăng đã chạy tới, không nói tiếng nào cho ta cái đấm thẳng.

Người thẳng này, rất am hiểu đánh nhau a. Nhưng ác, đau chết. Cái mũi đau quá. . . .

"Vốn tưởng rằng người là tên kỳ quái, nhưng không nghĩ tới người sẽ là như vậy một cái đầu có vấn đề cái thẳng khốn. Nếu không có với người nhắc lên quan hệ thì tốt rồi "

Kazeshiro tựa như cú đầu nhả nước bọt đồng dạng, dụng thanh âm lo lắng nói ra.

"Đừng. . . Đừng có lại đến quấy lấy ta. Nếu có thể, có xa lắm không lẩn rất xa "

Kazeshiro dứt lời xoay người sẽ phải rời khỏi.

"Chờ một chút!"

Không thể để cho hãn cứ như vậy ly khai.

Đổi lại là Yumesaki Hikari mà nói, đại khái cũng nén giận a. Nhưng là ta không có ôn nhu như vậy,

"Tên kia, đến bây giờ cũng còn không thừa nhận mình là tự sát!"

Kazeshiro ngừng lại.

Hô hấp của hắn hoảng loạn, trên mặt tái nhợt mang theo vẻ mặt, nhìn về phía ta bên này.

"Ta toàn bộ cũng biết! Tên kia là tự sát việc này ta cũng biết! Ta còn biết nàng từng tại lang vương trường cấp 3 đã xảy ra chút ít chuyện không vui! Người chính là vì thế mới muốn báo thù a!"

Hai chân của ta đang run rẩy, bờ môi cũng đang run rẩy, Nhưng là, ta vẫn không thể dừng lại.

"Ta thấy được, tên kia chết đi cảnh tượng!"

Ta đem giấu ở trong túi áo học sinh số tay đem ra. Phảng phất muốn biểu hiện ra cho toàn thế giới xem đồng dạng vạch trần.

Mở ra quyển kia được lưu tại âm u là bầu trời bao la xuống, đã mất đi chủ nhân học sinh số tay.

"Tại đây viết tên kia cuối cùng di ngôn! Tên kia ở đằng kia ngày tự sát! Đột nhiên lao ra người đi hoành nói, trực tiếp được xe taxi nghiền tới chết hết! Ngày đó phát sinh từng màn còn đang ta trong trí nhớ lái đi không được. Tên kia tại sao phải tự sát? ! Người đến cùng hướng ai báo thù? ! Người nếu biết chút ít cái gì lời nói liền nói cho ta biết a! !"

Ta như khóc thét giống như rồng to lên tiếng.

Không, có lẽ ta thật sự đang khóc.

". . ."

Yên tĩnh làm cho người ta trầm thống thế giới.

Như cửa kính vậy không khí, chỉ là thổi lên có thể cạo làm chúng ta bị tổn thất.

Bị đánh địch sống mũi bén nhạy cảm thấy đau đớn.

Tại phong hoàn toàn dừng lại thời điểm, ta đã nghe được như rên rỉ giống như thanh âm.

"Thiệt là. . . Người là chuyện gì xảy ra a. . . Sạch nói chút ít không có ý nghĩa mà nói. Bất quá, dường như người thấy được Hikari chết chuyện này thật sự. Ta đây sẽ nói cho người biết a. Tên kia tìm chết lý do "

Kazeshiro đưa lưng về phía ta, trạm ở thế giới nơi hẻo lánh ngẩng đầu nhìn trời không.

Hắn đại khái không muốn lại trở lại thế giới trung tâm a.

Hắn đã không muốn trở thành chủ giác.

"Ta cùng nàng lần thứ nhất gặp mặt là lên cao trung hậu. Chúng ta trở thành cùng lớp. Thiên sinh lệ chất Hikari mới vừa vào học cũng đã rất có nhân khí. Bất quá, khi đó nàng với ta mà nói cũng không phải là cái gì đáng giá lưu ý người "

Tuy nhiên nhìn không thấy mặt của hắn, nhưng chẳng biết tại sao lại cảm giác hắn ở đây cười.

Đại khái là ảo giác a.

"Ta lần thứ nhất đối với nàng có ấn tượng là ở khai giảng sau ước chừng một vòng thời gian. Có lần ta mở ra giày rương chứng kiến bên trong lấy một phong thư. Cảm giác cái kia trong thư như là bịt lại mấy thứ gì đó nặng nề thứ đồ vật đồng dạng, chỉ là mở ra cũng rất mệt mỏi. Vì vậy trở nên không nhận được ta giữa đường liền buông tha rồi, trực tiếp đem

thư vứt bỏ. Đón lấy ngày hôm sau, Hikari lại đột nhiên đi vào ta trước mặt nói: 'Người bình thường không đều sẽ là cố gắng chứng kiến cuối cùng sao? ! Khó được ta nghĩ tới như vậy một cái đặc biệt lớn trò đùa dai điểm quan trọng, vụng trộm cho hưởng người trong tủ giày nhét nam nhi viết tình hình thực tế! Thiếu người còn dài một bộ đồng tính luyện ái giống như gương mặt của!' . Khi đó ta cảm giác người này rất hồ đồ, căn bản không để ý nàng "

Tên kia đại khái lúc trước bắt đầu cũng rất ưa thích chơi loại này trò đùa dai a. Thật đúng là không thay đổi đấy.

"Kể tiếp đối với nàng có ấn tượng sự tình hay là tại nàng nhúng tay trong lớp phân tranh sự kiện thời gian. Đó bất quá là sensei cùng học sinh ở giữa nhàm chán cãi lộn, cùng nàng không có nửa điểm quan hệ, nhưng nàng lại một đầu ghim tới, ngoài miệng đã nói không thể sử dụng bạo lực, nhưng lại bắt lấy người khác đem người khác ngã sấp xuống rồi. Chuyện này tại đầu óc ta ở bên trong để lại ấn tượng, lúc ấy ta chỉ muốn người này là người ngu ngốc a. Kết quả được sensei kêu lên giáo huấn vô cùng tàn nhẫn nhất cũng là người này "

Ta rất dễ dàng có thể tưởng tượng ra được kia trường cảnh.

Ta biết Yumesaki Hikari cùng hẳn chỗ biết Yumesaki Hikari khẳng định là cùng một người.

"Chuyện như vậy về sau còn nhiều lần có phát sinh. Theo ta biết thì có còn mấy lần, có lần nam nhi ở giữa phát sinh xung đột, nàng cầm cái chổi liền chộn rộn tiến vào, kết quả sử dụng tràng diện càng thêm kịch liệt rồi. Còn có một lần nàng nhìn thấy nữ sinh được bạn trai đánh cho, không nói hai lời tự muốn đem đang uống nước trái cây ném qua đi, kết quả lại ném lệch. Lần kia nàng còn bị sensei hô ra khỏi , nói không cần xen vào việc của người khác "

Ta cũng hiểu được nàng là xen vào việc của người khác rồi. Tại sao phải chủ động tham gia cái loại này chuyện phiền toái trong đấy. Loại này "Vì cái gì" làm cho không người nào có thể hiểu.

"Ngày nào đó, bởi vì ban ủy biết đích sự tình, hai người chúng ta một mình giữ lại. Chỉ là đơn thuần phân loại công tác. Tên kia lại một mặt mà ở bên cạnh nói nhảm, cái gì cũng không làm. Khi đó ta liền hỏi: 'Tại sao phải xen vào việc của người khác' . Rõ ràng cái gì đều không làm lời nói có thể thường thường vững vàng sống. Sau đó, người nghĩ nàng là trả lời như thế nào? Nàng nói, bởi vì muốn trở nên mạnh mẽ. Muốn trở nên mạnh mẽ, cho nên mới càng không ngừng làm tốt sự tình. Lời của nàng quá mức không giải thích được, ta đều không thể nói gì rồi. Bất quá, ta nghĩ tựu là từ đó trở đi, ta bắt đầu một mực tại chú ý nàng. Vì tại nàng làm phức tạp thời điểm, bất cứ lúc nào đều có thể đến giúp nàng "

Kazeshiro men theo trí nhớ kể rõ, vì nhớ lại nàng hết thảy, vì không hiện ra chỗ sơ suất.

"Chỉ là, ta rất sợ hãi. Sợ hãi ta chịu khi dễ sự tình sẽ bị nàng phát hiện "

Nói đến đây, Kazeshiro rốt cục chính diện xem ta rồi.

Được không không khỏe mạnh mặt, bởi vì bị nguyên rửa trí nhớ mà vụn vẹo.

"Một năm trước ta tại lớp học đã bị xa lánh, cấp cao học sinh cũng ở sau lưng hướng ta vơ vét tài sản tiền tiêu vật. Bọn họ nói ta quá mức ngạo mạn. Người cũng có thể hiểu a?"

"Ân -- "

"Ta một đường lo lắng việc này sẽ ở ngày nào đó hờ hang. Chỉ là giấu diếm việc này cũng đã hao hết lòng ta lực. Nhưng mà tên kia lại tùy thích

theo sát ta nhắc lên quan hệ. Không biết có phải hay không là lo lắng không có bằng hữu ta, nàng nói với ta cùng một chỗ làm chánh nghĩa đồng bọn a. Nói cái gì nữ trẻ nhỏ vô luận như thế nào năng lực đều là có hạn đấy. Đây là ta lần thứ nhất bị người xin nhờ. Hơn nữa còn là lớp học rất được hoan nghênh Hikari. Yêu bản thân ta liền thừa cơ đã đáp ứng sẽ giúp bề bọn. Đây chỉ là ta tương tư đơn phương mà thôi. Cũng không phải là là nghĩ được đến của người nào cảm tưởng. Cũng không phải muốn giúp nàng. Chỉ là, chỉ là, ta -- "

Kazeshiro ngẩng đầu ngược nhìn bầu trời, đem câu đã muốn không cách nào nữa độ truyền đạt mà nói nuốt trở vào.

"Nhưng mà. Sự kiện kia tự nhiên không có khả năng một đường giấu giếm. Bị người khi dễ chuyện tình bại lộ. Chưa bao giờ nghĩ tới chính mình lại cũng cảm giác như thế cảm thấy thẹn. Nhưng là nàng nhưng như cũ coi ta là bằng hữu, tiếp tục đợi trong một mắt mặt đấy, Nhưng bi thương bên cạnh của ta. Nhưng nàng làm là không đúng như vậy "

Kazeshiro đồng tử nhiễm lên màu đen.

Tựa như đào ra một cái thật sâu huyết động đồng dạng.

"Vốn là đã muốn bị người bắt nạt rồi, rõ ràng còn muốn một người nữ sinh bảo vệ mình? Ta cảm giác nhận lấy lớn hơn khi nhục. Vì vậy ta liền đem mũi nhọn. . . Ta giận lây sang hết, mà ngay cả chính ta đều không nghĩ ra vì sự tình gì sẽ biến thành như vậy. Chính ta cũng biết đây là cỡ nào kém cỏi hành vi. Nhưng ta còn là nói với nàng, không cần tái đi theo ta hướng. Đều là bởi vì người, sự tình mới có thể làm thành như vậy "

Đoạn này nhớ lại dường như thật sâu đau đớn lấy Kazeshiro, nhìn hẩn giống như thống khổ tiếp tục nói.

"Về sau ta lại luôn là xin phép nghỉ. Cũng là vì tận lực tránh cho cùng Hikari gặp mặt. Vì vậy sự tình ra thế nào rồi đấy. Cái này đến phiên Hikari

bắt đầu gặp khi dễ. Bởi vì nàng vì ta sự tình cùng bạn cùng lớp đã xảy ra tranh chấp. Trường học mọi người những sự tình này có mắt không trông, không ai chịu đi ra giúp nàng. Bất luận nghĩ như thế nào cái này đều là của ta sai. Là ta đem nàng đẩy vào đến tình cảnh như thế đấy. Nhưng mà ta lại đối với cái này làm như không thấy. Tuy nhiên Hikari cũng có đã gọi điện thoại cho ta, Nhưng ta lại không có nghe đúng khí. Hikari đối với ta tới nói quá mức chói mắt. Ta dần dần không biết nên đi hận ai mới tốt, vì vậy mà bắt đầu thống hận nổi lên ta là tối trọng yếu nhất bằng hữu.

Sau đó ngày nào đó, Hikari cho ta phát tới bưu kiện. Cái kia phong thư bưu kiện quả thực tựa như di thư đồng dạng. Cái kia phong thư bưu kiện trở thành Hikari đối nói cuối cùng lời nói. Theo thu thư thời gian đến xem, hẳn là nàng trước khi chết không bao lâu gửi tới. Tuy nhiên cảnh sát nói nàng là ngoài ý muốn bỏ mình đấy, nhưng ta tinh tường, nàng là tự sát. Ta đã không có cách nào tái sống sót rồi, ta cũng vậy quyết định muốn tìm cái chết. Nhưng ta không thể cứ như vậy chết mất. Đã dám kia khiến Hikari đau khổ cái thằng khốn còn sống, ta không thể cứ như vậy tìm chết "

Kazeshiro miễn miễn cưỡng cưỡng mà hô hấp một chút,

Hắn thoạt nhìn đã thống khổ lại khó chịu, quả thực tựa như tại cự tuyệt chính mình còn sống sự thật này đồng dạng.

"Chẳng lẽ người muốn giết mất những cái kia khi dễ Yumesaki Hikari cái thằng khốn. . ."

Ta thật vất vả mới gom góp ra một câu.

Kazeshiro chậm rãi lắc đầu, cặp mắt của hắn bắt đầu tựa như nhiễm lên màu đen đồng dạng, hoàn toàn nhìn không ra phủ định ý tứ.

"Ta muốn khiến bọn họ lưu lại hối hận cả đời đau lòng. Lưu lại to đến giống như Hikari muốn tự sát đau xót "

Kazeshiro vẻ mặt bi thương mà vất xuất ra thanh âm, rõ ràng có thể nhìn ra hẳn toàn thân đều đang run rẩy.

"Người muốn làm cái gì "

". . . Thực xin lỗi, ta không thể tái tiết lộ. Trở về đi. Nghe đến mấy cái này đã muốn đủ chứ "

Ta có thể làm như vậy sao. Ta cũng không có bạc tình bạc nghĩa đến nghe xong như thế nặng nề chủ đề sau còn nói cái gì Vậy ấy ư, cái kia gặp lại" .

"Kazeshiro, nói cho ta biết a. Người không nói cho ta biết lời nói, ngày mai ta -- Yumesaki Hikari lại sẽ tiếp tục tới hỏi của người nha"

". . . Còn nói những thứ này à. Người cũng nên có chừng có mực đi à nha "

Phiền chết rồi. Ta chính là muốn nói, vô luận nói bao nhiêu lần đều muốn nói.

"Ta có cùng tên kia ghi trao đổi nhật ký. Vì lẫn nhau hướng đối phương báo cáo chính mình hiện trạng. Nếu người tiếp tục trầm mặc ta liền ở phía trên ghi 'Kazeshiro kun hận Yumesaki Hikari' . Người cảm thấy như vậy cũng có thể sao?"

". . . Ta không có hận nàng "

Vậy không thật sự căn bản râu ria. Chỉ cần ta viết lên rồi, cái kia lại trở thành thật. Lời nói của ta Yumesaki Hikari tuyệt đối sẽ tin tưởng. Vì vậy người định làm như thế nào. Cho dù được tên kia chán ghét -- "

"Câm miệng! !"

Kazeshiro tiếng rống giận dữ trong không khí vang vọng. Chung quanh tràn ngập không khí khẩn trương.

"Nhàm chán. . . Cái gì kỳ tặc lấy linh hồn. Người không biết là rất hoang đường sao? Như vậy -- "

"Việc này chắc chắn 100%, ta cũng vậy không có biện pháp a! Tên kia chính là ta một nửa khác a! Hiện tại cũng -- "

"Đã đủ rồi! Ta đã biết! Ta đây sẽ nói cho người biết a! Ta lập tức lại phải chết! Ta đã quyết định muốn tại Hikari sinh nhật ngày đó tự sát! Nhưng là, ta sẽ không lén lút chết đi. Ta chỉ có thể là mà tự tập được một đồng truyền thông cùng quần chúng vây xem, đại trường kỳ cổ tự sát. Ta đã tải trên web nhắn lại trên bảng để lại tự sát báo trước rồi. Ta cũng đã hướng dẫn truyền thông đi chú ý ta tại trên web ghi đề vật rồi. Về sau chỉ cần ta vừa chết, báo thù lập tức lại bắt đầu "

Kazeshiro hít thở sâu thoáng cái về sau, lần nữa trừng mắt ta.

"Ta trước khi chết cũng hướng truyền thông cùng người vây xem giữ ra hết thấy, Hikari đến chết chân tướng, nàng bị bắt nạt tình huống thực tế, khi dễ nàng người thông tin cá nhân các loại, đem cùng cái chết của nàng tương quan hết thấy tất cả đều cho hấp thụ ánh sáng. Về sau sự tình cũng diễn biến thành như thế nào -- người đã hiểu a?"

". . . !"

"Hikari bị bắt nạt chuyện tình bộc quang mà nói, sẽ phải có người bắt đầu hoài nghi nàng ngoài ý muốn bỏ mình đích thực lẫn nhau. Bởi như vậy, cảnh sát cũng không khỏi không lần nữa tiến hành điều tra. Chuyện sau đó liền lộ ra thấy một cách dễ dàng rồi. Tự sát báo đạo sẽ được tôn sùng trở mình, xã hội nhất định sẽ chú ý cái này khởi sự kiện "

". . . Người liền vì cái này, muốn đi tìm chết ư "

". . . Sakamoto, người xem qua trên web hẳn lại bảng sao? Những người kia nhất định sẽ được lôi kéo đấy. Cô gái xinh đẹp nhận hết khi nhục sau tự sát. Ngay sau đó, tương tư đơn phương nam nhi vì báo thù mà tự sát. Về sau những cái kia khi dễ Hikari người cũng chỉ có thể chờ được chỉ trích rồi. Ta muốn khiến đám người kia lưng đeo cả đời đều không cách nào tiêu trừ tội nghiệt "

Kazeshiro nhô ra trong lòng toàn bộ hắc ám về sau, thống khổ ngẩng đầu ngược nhìn bầu trời.

Sắc mặt của hắn một mảnh tái nhợt, phảng phất buông tha cho chỗ có một dạng.

"Đây chính là ta báo thù. Sakamoto, người với tư cách tương quan người, tại sau khi ta chết, phải tất yếu giúp ta đem sự tình lãng xê bắt đầu "

"Người đây là đang nói đùa ư "

"Ừ, đùa giỡn. Ha ha "

Cảm giác. . . Có cái gì không đúng.

"Tên kia. . . Yumesaki Hikari tuyệt đối không hi vọng như vậy "

"Đại khái a. Ta không cách nào trở thành nàng chỗ ước mơ anh hùng. Bất quá, với ta mà nói làm như vậy là đủ rồi "

Kazeshiro xoay người.

Ta cảm giác hắn sẽ không tái quay đầu, vậy đại khái cảm giác ta bị sai a.

"Ta sẽ chết mất, sau đó Hikari sẽ phục sinh. Sống ở mọi người trong trí nhớ "

Kazeshiro đem trong lòng tuyệt vọng nghiêng phun ra.

Ta đối với đen nhánh kia bóng lưng, nói ra cuối cùng giã dũa.

"Ta nhất định sẽ ngăn cản người cho người xem đấy. Kazeshiro. . . !
Coi như là vì tên kia, ta cũng vậy nhất định sẽ ngăn cản. . . !"

"Người nếu có thể ngăn cản liền ngăn cản a. Cho dù Hikari chưa từng
ái mộ ta, Nhưng ta đối với nàng yêu tuyệt không thua ở bất luận kẻ nào. Vì
nàng..., vô luận bao nhiêu lần, ta đều đứng lên "

Cuối cùng chỉ có chân đạp cát đá thanh âm làm cho người chán ghét
tàn lưu tại trong tai.

Còn có --.

Như vậy một phen phi lộ về sau, Kazeshiro để lại cuối cùng lời nói.

"Sakamoto, nhân sinh của người thoát nhìn vui vẻ a "

"Cáp?"

"Vừa rồi đánh cho người là ta không tốt. Xin lỗi rồi."

Hắn nói xong cũng cũng không quay đầu lại nghênh ngang rời đi.

Chỉ còn trời đêm tại trách cứ ta.

"Không về ta sao. . ."

Cái gì đều không viết bút ký bản khiến ta có chút uể oải.

Đây cũng là chuyện không có cách nào khác. Ta cũng vậy không có
trông cậy vào Yumesaki Hikari sẽ ở cái này trong một hai ngày có cái gì
chuyển biến. Với lại ta cũng vậy không có nhàn hạ từng cái vì loại sự tình
này mà tâm tình sa sút.

Vạch trần Kazeshiro báo thù sau đã qua hai ngày rồi, hôm nay là tháng bảy Số 9.

Từ đó về sau ta vẫn liều mạng muốn ngăn cản Kazeshiro kế hoạch tác chiến.

Tên kia mục đích là muốn dùng chính mình chết đi làm cho người chú ý, lợi dụng truyền thông cùng internet đối trường học người tiến hành báo thù.

"Oa, động thật ư "

Chính như Kazeshiro nói, hẳn báo thù kịch dùng internet làm trung tâm nhắc lên một hồi tiểu bạo động.

Bạo động ngọn nguồn tựa hồ là hẳn nhiều lần tại nhắn lại trên bảng viết xuống báo trước, đưa tới mọi người đối kỳ tính là chân thật nghị luận.

Tóm lại, thông qua trên web viết tình báo, Nhưng dùng biết rõ ràng phía dưới điểm sáng.

① báo thù kế hoạch đem tại tháng bảy mười tám ngày áp dụng, thời gian cụ thể không rõ.

② địa điểm là ở nhà ga phụ cận đường cái quanh thân, cận kề điểm không rõ.

Có khả năng lấy được tình báo cũng chỉ có những thứ này. Xem ra hẳn quả nhiên là muốn tại Yumesaki Hikari sinh nhật tháng bảy số mười tám ngày đó áp dụng báo thù kế hoạch.

Tuy nhiên không biết thời gian chính xác rất làm cho người ta rất làm phức tạp, nhưng Kazeshiro đã từng nói qua hẳn muốn gây chú ý ánh mắt

của người ngoài, cho nên có thể phỏng đoán được ra đại khái thời gian chỉ sợ là giữa trưa hoặc là chạng vạng tối.

Tuy nhiên hẳn chỉ định địa phương phạm vi cũng quá lớn rồi, nhưng cái này không là vấn đề. Nhà ga phụ cận đường cái ngã tư đường, tựa là Yumesaki Hikari ngoài ý muốn bỏ mình hiện trường. Hẳn đã cố ý lựa chọn Yumesaki Hikari sinh nhật ngày đó đến tiến hành kế hoạch, như vậy hẳn nhất định sẽ tại sự cố hiện trường sanh sự a.

"Tóm lại, có thể làm rõ ràng chỉ những thứ này ư "

Nói thực ra những tin tình báo này còn quá ít. Bắn vào những thứ này ta cái gì đều không làm được.

Như vậy, đem những tin tình báo này nói cho cảnh sát lời nói, sự tình sẽ phải xuất hiện chuyển cơ a. Nhưng là như thế này làm sẽ không ý nghĩa. Chỉ cần không trừng trị càng lòng của hẳn tổn thương, cho dù đem hẳn nhốt vào trong đại lao cũng chỉ là lùi lại bi kịch phát sinh mà thôi. Hẳn nhất định sẽ lần nữa tự sát a. Vô luận như thế nào đều phải đến làm cho Kazeshiro hồi tâm chuyển ý mới được.

Kế tiếp, ta phát hiện vấn đề lớn nhất.

Yumesaki Hikari sinh nhật cùng ngày, tháng bảy mười tám ngày.

Phi thường tiệc nuôi ngày đó không phải ta chương quản thân thể.

Tuy nhiên ta liều mạng ngược lại được rồi mấy lần dương lịch, nhưng kết quả cũng giống nhau, ta cũng vậy không cách nào. Nói cách khác, báo thù ngày đó ta cái gì đều không làm được.

Nguyên nhân chính là như thế, Yumesaki Hikari hiệp trợ là không thể thiếu đấy. . . .

Ta đem theo Kazeshiro chỗ đó hỏi tới tất cả đều ghi tại bút ký bản trên. Báo thù chuyện tình, như di thư giống nhau bưu kiện chuyện tình, nhớ lại chuyện tình tất cả đều ghi ở phía trên rồi. Từ đó về sau, Yumesaki Hikari tự không có một lần nữa cho ta hồi phục. Vừa nghĩ tới tên kia nội tâm, ta cũng cảm giác có lẽ lần này thật sự không cách nào.

"Cho ta vượt qua a "

Ta đối với chính mình thậm chí nói, đồng thời cũng là tại cầu nguyện.

Đón lấy, ta liền tại bút ký bản trên viết xuống cùng hôm trước giống nhau nội dung.

"Ta nhất định phải ngăn cản Kazeshiro. Bởi vậy, ta cũng cần biết rõ một ít chỉ có người và Kazeshiro mới biết nhớ lại. Mặc kệ cái gì cũng tốt, nói cho ta biết a. Xin nhờ "

Trừ lần đó ra, ta đối Yumesaki Hikari đã muốn vô kế khả thi, cho nên ta chỉ có thể tin tưởng nàng, tiếp tục chờ đợi. Tại trong lúc này, ta còn phải tiếp tục tiến hành cái khác chuẩn bị. Vì thế ta rời khỏi phòng.

Tóm lại, dưới mắt là tối trọng yếu nhất tình báo tự là Kazeshiro hành động.

Hắn muốn tại Yumesaki Hikari sinh nhật ngày đó tự sát.

Hắn đến cùng phải làm sao?

Tại trước mắt bao người, kế hoạch của hắn có thể thuận lợi như vậy à.

Phải hiểu chân tướng cũng chỉ có thể điều tra Kazeshiro hành động. Nhưng mà, thân là theo dõi cuồng người thường ta nhất định sẽ bại lộ. Lúc trước liền hoàn toàn hở hang qua một lần.

Lúc này, ta nghĩ đến chúng ta bên này có vương bài.

"Ngượng ngùng, ta nhớ người lập lại lần nữa "

Ta hiện tại chính đang ngồi ở muội muội gian phòng, cúi đầu thỉnh cầu.

"Xin nhờ rồi. Giúp ta theo dõi cái kia gọi Kazeshiro nam nhi a!"

Vương bài một trong, Yukiko tương.

Nàng ra tay, nhất định sẽ rất thuận lợi a. Về phần việc này lý do, hiện tại quyết không thể không thể nói.

". . . Tại sao phải ta làm loại sự tình này? Còn có Kazeshiro là ai?"

Muội muội thủy chung tại giả vờ ngây ngốc. Không sao, hiện tại những sự tình này cũng không muốn khẩn.

"Kazeshiro liền là trước kia cùng ta tại Nam Cực tinh uống cà phê cái vị kia. Ta nhớ người về sau mỗi ngày đều theo dõi hẳn, tóm lại mặc kệ có mấy thứ gì đó người đều hướng ta báo cáo là được rồi "

"Tại sao phải tìm Yukiko hỗ trợ?"

"Bởi vì ta quá rõ ràng, rất khó theo dõi a. Phương này mặt người so với ta muốn ưu tú a?"

"So về onii-chan. . . . Nhưng là, tại sao phải làm như vậy?"

"Ta muốn biết thêm nữa... Chuyện của hẳn "

"Cáp?"

Muội muội lộ ra như lật xe cá giống nhau biểu lộ, ngây ra như phỗng.

Quả thật như các vị biết, ta đã biết người này khẩu vị. Vì vậy cũng chỉ phải lợi dụng một chút rồi.

"Xin nhờ rồi. Kỳ thật hẳn giống như gạt ta cùng không nhận biết nam nhân cuộc hẹn. Ta vô luận như thế nào đều cảm giác rất không dễ chịu. Đây là có chuyện gì. Loại tâm tình này -- "

"A, ài, ài ài ài ôi chao? !"

Xem đi. Mặc câu rồi nha.

"Chính là như vậy, ta đặc biệt để ý Kazeshiro chuyện tình. Cho nên xin nhờ rồi! Xin giúp ta giúp một tay!"

"Tại, để ý. . . ! Ghen, đổ ky. . . Cảm giác cái này đổ ky quá mạnh. . . !"

Khí huyết dâng lên muội muội đứt quãng đích thềm thì.

Rất tốt, tiến triển thuận lợi. Suy tính nàng một thanh a.

"Đáp ứng ta đi, Yukiko. Tên kia lần sau hành động thế nhưng mà liên quan đến tánh mạng của ta ah! Ta là rất nghiêm túc!"

"Tính, tính tính, tánh mạng? ! Người đối với Kazeshiro lại có thể để ý đến mức này? !"

"Ừ, dĩ nhiên!"

Của ta cường lực tuyên ngôn cho muội muội một kích trí mạng. Nghe được lời của ta sau muội muội tự nhiên dốc sức liều mạng hô to lên. Sau đó mặt mũi tràn đầy chiếu lấp lánh mà từ đầu nhìn về phía ta, nói ra.

". . . Rõ ràng, hiểu. Vì onii-chan, ta sẽ hiệp lực đấy. Ta sẽ cố gắng không cho Kazeshiro từ nam nhân khác!"

"Không hổ là muội muội của ta! Người sẽ giúp của ta a?"

Vậy đấy! Ta không khách khí!"

Ta nghe thế cái khá khó có thể hiểu trả lời thuyết phục về sau, lần nữa hướng muội muội cúi đầu hành lễ liền rời khỏi phòng. Chuyện sau đó xem ra sẽ trở nên rất phiền toái, Bất quá ít nhất hiện tại tiến triển thuận lợi.

"Như vậy, kế tiếp tựu là đám người kia "

Ta hoạt động lên trên điện thoại di động người liên hệ địa chỉ, chạy ra đến bầu trời âm trầm xuống.

". . . Đã ngoài liền là nhiệm vụ của các người. Có thể làm đến sao?"

"Cái này, cái này dù sao quá nguy hiểm. . ."

Ta hiện tại thân ở nào đó máy chơi game trung tâm bãi đỗ xe. Ta cùng mào gà đầu suất lĩnh bất lương quân đoàn nhóm làm thành một vòng tiến hành mưu đồ bí mật. Vì tạo nên bầu không khí, bất lương nhóm tự nhiên là ngồi dưới đất, mà ta thì là đứng được đau thắt lưng.

Vương bài hai, mào gà đầu cùng hẳn bất lương đồng bạn.

Không biết có phải hay không bất lương nhóm cái kia đủ mọi màu sắc kỳ dị kiểu tóc sở khởi tác dụng, theo vừa rồi lên, đi ngang qua người sẽ không một cái dám tới gần đấy. Như vậy cũng liền không cần lo lắng tiết lộ tình báo a.

"Các người mới có thể làm được a? Tìm chút thời giờ là được rồi "

"Khả, Nhưng là, cái này. . . Coi như là Sakamoto người xin nhờ "

Ta bây giờ là khí thế mười phần, mà mào gà đầu ngược lại là lộ ra có chút sợ hãi rụt rè. Chặc chặc chặc, rõ ràng là cái bất lương, rõ ràng còn nhát gan như vậy. Đại khái nguyên nhân chính là nhát gan hẳn mới có thể làm bất lương a. Ta 10 điểm hiểu.

"Sakamoto, ta còn là không làm. Ta muốn làm mà nói cũng quả thật có thể làm được. Nhưng là chúng ta dạng làm lời nói, cảnh sát cũng tham gia đấy. Tôn chỉ của chúng ta là ở không để cho thế nhân thêm phiền toái, không trở ngại tương lai tốt đẹp phát triển dưới tình huống làm chuyện xấu. . ."

Thật là một cái hòa bình tôn chỉ. Cái kia các người tại sao phải làm bất lương?

Bất quá, ta không thể như vậy buông tha cho. Đây cũng là vì tương lai tốt đẹp.

"Dĩ nhiên ta cũng sẽ không khiến các người làm không công đấy. Ta sẽ cho các người khỏe chỗ "

Ta vạch trần điện thoại, mở ra điện thoại bốn.

Ta theo như trình tự nhìn lướt qua tự tình hội thần nhìn ta chăm chăm bất lương nhóm, bình tĩnh mà hỏi.

"Các người biết rõ điện thoại của ta bản cùng điện thoại của các người bản có cái gì khác nhau sao?"

"Ài, khác nhau? " " chuyện, chuyện gì khác nhau " " không biết " " vấn đề quá khó khăn "

Bất lương đám bọn chúng trên đầu đều toát ra dấu chấm hỏi (???), ta nói với bọn họ.

"Tại đây ghi chép hòm thư địa chỉ cơ hồ đều là. . . . Nữ hài tử hòm thư địa chỉ! !"

"Đó ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah ah hả? !"

Bất lương đám bọn chúng kêu sợ hãi khiến không gian đều sáng ngời bắt đầu chuyển động, đi ngang qua người đi đường đều dọa dẫm. Ta cũng vậy vạn không nghĩ tới chính mình lại sẽ cùng người khác làm loại này thật đáng buồn giao dịch. Hình ảnh thứ này thật sự rất trọng yếu.

"Thế nào. Hiện tại cùng ta trao đổi hòm thư nữ trẻ nhỏ số lượng đã muốn vượt qua 30 rồi. Bên trong cũng có chút ưa thích của ta nữ trẻ nhỏ, còn có chút nữ trẻ nhỏ cũng mời ta cuộc hẹn. Với lại, nếu như ta yêu cầu các nàng chụp sexy ảnh chụp mà nói, các người xem "

Ta đưa điện thoại di động bên trong sexy ảnh chụp lộ ra vội tới bất lương nhóm xem. Sexy ảnh chụp dùng ăn mặc 'quần chữ T' (G-string) Kasumi chan cùng ăn mặc O-Back(? !) muội muội cầm đầu, ngoài ra còn có lớp học nữ sinh cái kia được không đẹp mắt chính là đi chiếu sáng phiến. . . Cùng với ta đeo 'quần chữ T' (T- sòngck) ảnh chụp. Xuất phát từ tư ẩn cân nhắc, những hình này đều bị ta xử lý qua, ít nhất đem ánh mắt trước đó đánh lên Mosaic.

"Loại hình này ta cũng vậy có thể dễ dàng đem tới tay "

"Thực không xong! ! Người cái này Hoa Hoa Công Tử (Play Boy)! !"

"Ta đối loại nữ nhân này cũng không tính thú "

"Đó a a a a! Đẹp trai phát nổ!"

Bất lương nhóm kích động đến mặt đều đỏ, ở đằng kia hai tay bụm mặt hô to.

Xin lỗi rồi, đùa bỡn các người ngây thơ. Không hổ là tên biến thái kia sensei ban cho điện thoại di động của ta hữu ích, thiết thực. Cái kia "Nhất định đánh ra quần lót!" Vào lúc đó hết dụng tràng. Còn có, trước nói với mọi người tình huống, liều mạng đi chụp nữ trẻ nhỏ ảnh chụp người cũng không phải ta, mà là Yumesaki Hikari. Với lại những hình này còn không

cách nào xóa bỏ! Bất quá, lần này may mắn mà có những thứ này làm cho người ta thận thủng ảnh chụp hỗ trợ, cho nên ta cũng không nên phàn nàn cái gì.

"Đối với ta ngàn theo trăm thuận nữ trẻ nhỏ quá nhiều. Các người biết rõ cái này ý vị như thế nào sao?"

"Kaka. . ."

"Lần này tác chiến nếu như thành công mà nói, ta liền khiến các người cùng nữ trẻ nhỏ chụp chụp ảnh chung!"

"Đó a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a!"

"Vớ lại! Ta còn sẽ an bài các người cùng nhau ăn cơm!"

"Đó a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a!"

"Kế tiếp liền xem các người! Giường lớn đang rên rĩ ah!"

"YAA.A.A.. A a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a!"

"Các người có làm hay không!"

"Dĩ nhiên làm!"

Bất lương nhóm cùng kêu lên đã đáp ứng về sau, đều lộ ra sung sướng biểu lộ, một người tiếp một người theo sát ta nắm tay, sau đó thay phiên xoa bóp máu phán hình dáng (bởi vì máu thật là đáng sợ, vì vậy dụng màu son mực đóng dấu thay thế) sau mới từng người chia ra. (dịch: Máu phán hình dáng: Theo như máu Thủ Ấn thề huyết thư)

Hết thầy thuận lợi. Vì vậy tháng bảy mười tám ngày ngày đó phòng thủ liền hoàn mỹ. Còn dư lại cũng chỉ có chậm đợi muội muội báo cáo.

Ta nhẹ giọng vì thắng lợi reo hò một tiếng, bên cạnh nhìn lên bầu trời âm trầm bên cạnh đạp xe đạp.

....

Chụp ảnh chung loại chuyện nhỏ nhặt này cũng không có vấn đề a. . . .

"Ân, không có vấn đề "

Ta thử ghi một chút tan học trên đường mưa được màu đen tính chất của vật chất có chứa dầu bút.

Đây là một chi thông thường tính chất của vật chất có chứa dầu bút. Cần thận để... Ta tuyển một chi cỡ lớn đấy. Nếu như kế hoạch của ta tiến hành thuận lợi, chi này bút đem sẽ trở thành giải quyết hết thảy tất sát vũ khí.

Bắt đầu tác chiến chuẩn bị cùng với phát động bất lương nhóm tham dự sau đã qua mấy ngày. Ta có thể làm chuẩn bị đều trên cơ bản cũng đã hoàn thành.

Yumesaki Hikari vẫn không có bất luận cái gì hồi âm, Nhưng ta cũng chỉ có thể tiếp tục chờ đợi. Ta lại lần nữa tại bút ký bản lên ghi một tự chương cùng hôm trước giống nhau văn vẻ, sau đó khép lại bút ký bản.

Đón lấy, ta cầm lên khác một bản bút ký.

Gần đây mấy ngày, muội muội của ta Yukiko tương mỗi ngày đều đi sớm về trễ. Nàng mang theo tràn đầy tự tin và dáng tươi cười cặp kè trong tay của ta là nhân loại hi vọng.

Đúng vậy, cái kia chính là Kazeshiro theo dõi nhật ký.

Bìa viết "~ mục nát tại gió thu dâm loạn lá cây nhóm ~", dù sao xem không hiểu, ta cũng lười để ý những chuyện nhỏ nhặt này. Tại tiếp thu bút

ký bản thời điểm ta đối muội muội nói "Ta tại gian phòng có việc, người đi vào một chút" . Vì vậy muội muội liền phát ra như động dục thời kỳ mẫu vượn vậy tru lên "Có việc? ! Kazeshiro thứcme? ! Nha a! Nha a!" . Ta đã chẳng muốn phản ứng nằng, nằng đã hoàn toàn hủ hóa rồi.

"Xin nhờ rồi, dù là chỉ có một chút điểm manh mối cũng tốt "

Ta phảng phất tại đối bìa mặt phát ra thỉnh cầu đồng dạng nói một câu về sau, thận trọng mà mở ra bút ký bản.

Muội muội chữ mượn mà đáng yêu, cùng Yumesaki Hikari vô cùng tương tự, nhưng phong cách trên lại có chỗ bất đồng. Chữ này thể cùng do ta viết có chút gằn, rồi lại không xong giống nhau. Ta theo như trình tự xem thoáng cái muội muội viết nội dung.

Sau đó ta vững tin.

Muội muội của ta thật là lợi hại.

Cái này mấy ngày thời gian ở bên trong nằng lấy được tình báo đã muốn nhiều đến có thể tràn ngập một bản đại học bút ký rồi. Có nhiều chỗ bí mật mang theo lấy Kazeshiro tắm vòi sen thời điểm cùng với thay quần áo thời điểm trộm chụp hình. Bất quá lúc này thời điểm ta đã chẳng muốn đi so đo nhiều như vậy. Nằng cái này theo dõi cuồng bản tính tại tương lai nhất định sẽ phát huy chút ít cái tác dụng gì a (tại không tốt trên ý nghĩa).

Ta mở ra trong đầu tạp niệm, chuyên tâm tiếp tục xem bút ký nội dung.

Kazeshiro sinh hoạt rất có quy luật, cho nên hẳn hướng đi rất đơn giản, đơn trên cơ bản đều là sáng sớm đi học, hết giờ học hãy về nhà. Chỉ là như vậy mà nói, hẳn cũng lại chỉ là otaku thiếu niên mà thôi. Nhưng mà, hẳn ngẫu nhiên cũng sẽ làm ra đều rồi đi quy luật hành động. Nói cách khác, những cái kia mới phải cùng "Báo thù" tương quan hành động.

"Rạng sáng bốn giờ rời nhà đi, đi tản bộ? Hãn không có làm những gì đặc biệt sự tình hầy về nhà rồi. Hãn lộ ra một bộ dáng sợ biểu lộ, lưu đứng lại cho ta ấn tượng khắc sâu "

Chỉ xem tại đây còn chưa đủ để dùng biết rõ Kazeshiro kế hoạch.

"Lại là sáng sớm, hãn phi pháp xâm nhập vào một tòa bỏ hoang kiến trúc. Hãn muốn làm gì đây?"

Chúng kiến ta đây bắt đầu mơ hồ đã nhận ra.

"Hãn như trước rất sớm lên. Đem một cái rộng thùng nhựa chuyển vào vút đi kiến trúc. Xem cánh tay của hãn như vậy mảnh, dờ lên đến giống như rất cực khổ thần sắc "

Tưởng tượng của ta biến thành vững tin.

"Lại là tại sáng sớm chạy tới vút đi kiến trúc chỗ đó. Hãn ngơ ngác ngẩng nhìn ngoài cửa sổ. Về sau liền trực tiếp về nhà "

". . . Không phải là thật sao "

Tuy nhiên tình báo có hạn, nhưng nhìn đến đây, ta cũng đã hiểu.

Hãn quả nhiên muốn tự sát. Nhưng lại tại dị thường tàn khốc mà truy cầu thống khổ. Kazeshiro báo thù quyết tâm đã muốn kiên quyết đến mức này rồi.

Ta chặc chặc lưỡi, thò tay đi lấy quyển kia ta đã quen thuộc bút ký bản.

"Xin nhờ rồi, xin nhờ rồi! Sự tình thật sự phải đối e rằng khả vẫn hồi rồi!"

Ta lại một lần nữa thỉnh cầu Yumesaki Hikari viết xuống giữa bọn họ nhớ lại.

Muốn là của ta phỏng đoán không sai, ngăn cản Kazeshiro tác chiến chuẩn bị đã muốn không thành vấn đề. Chỉ cần không bỏ sót thời cơ, hành động cũng thuận lợi tiến hành.

Nhưng là, có một bài tẩy ta vô luận như thế nào đều phải lấy được. Cũng chỉ có chuyện này nhất định phải Yumesaki Hikari hồi phục ta mới có thể có dùng thực hiện.

"Ta nhất định sẽ ngăn cản của người. . . Kazeshiro "

Sinh nhật của nàng ngay tại năm ngày về sau, đã muốn lửa sém lông mày rồi.

Hôm sau, chủ nhật.

Đã lâu mà ngủ cái thoải mái.

Chẳng lẽ Yumesaki Hikari đã viết? ! Ta tràn đầy mong đợi nhảy dựng lên, bài hát mở ra trước bút ký bản.

Nhưng mà.

"Cái gì đều không ghi. . ."

Ta tại ăn điểm tâm hưởng muối muối hỏi một chút, ta ngày hôm qua dường như rất sớm đi ngủ. Cho nên ta hôm nay mới tinh thần như vậy a.

Nên làm cái gì mới phải đây. Cái này thực không hay rồi.

Kazeshiro tự sát kế hoạch đem tại ba ngày sau áp dụng.

Ta đã làm tốt ta có khả năng làm chuẩn bị.

Về sau còn kém một sự kiện.

Tại đến một cái bài ta liền có thể đánh nhau ra một tay cùng dùng thuận. Ta tác chiến mới có thể còn hơn Kazeshiro báo thù kế hoạch.

Thế nhưng mà, tái như vậy xuống dưới ta tay cầm sẽ chỉ là một tay phế bài. Chỉ có bắt được cuối cùng một cái bài đây hết thảy mới có ý nghĩa. Không có Yumesaki Hikari trợ giúp, tác chiến là tuyệt đối không có khả năng thành công.

". . . Ân?"

Túi truyền đến một hồi run rẩy, nói cho ta biết có bưu kiện.

Ta theo bản năng mắt nhìn điện thoại màn ảnh.

"Đợi dưới có thể với người gặp một mặt ư "

Gởi thư tín người so về bưu kiện nội dung càng thêm khiến ta giật mình.

". . ."

Ta nắm thật chắc điện thoại, bước lên bóng tối nhựa đường đường.

Từng một lần cắt đứt tơ nhện.

Khăng định, còn chưa hết.

Ta trong lòng như thế cầu xin, phi bôn lên.

Bầu trời nhiễm lên một mảnh màu đen, phảng phất liền muốn khóc lên đồng dạng.

Như trong dự đoán như vậy, ta đến muộn. Quá độ phán đoán về sau, ta không khỏi cảm giác trong nội tâm một hồi đau đớn.

"Đột nhiên hô người đi ra, thật sự là thực xin lỗi "

Từng đã là công viên.

Từng đã là trí nhớ.

Trong đầu lại hiện ra chính là không lâu phát sinh sự tình, nhưng ta còn là cảm giác rất hoài niệm.

Gọi ta là ra người tới là cùng ban Tiểu Hà.

Lạnh như băng kem đã muốn hóa thành trí nhớ còn sót lại ở nơi này rồi.

Từ lần đó tỏ tình về sau, chúng ta lẫn nhau đều kéo ra một điểm khoảng cách. Bất quá may mắn mà có Yumesaki Hikari liều mạng cùng Kasumi chan gần bó quan hệ, quan hệ giữa chúng ta còn bảo trì có thể ngẫu nhiên nói chuyện phiếm một cái trình độ.

Chỉ là, có nhiều thứ cùng trước kia không giống với lúc trước. Cùng dĩ vãng bất đồng là, bầu trời nhan sắc, cùng với chúng ta tại trên ghế dài vị trí. Còn có lựa chọn ngồi ở ghế dài một mặt nàng khuôn mặt tươi cười.

"Đột nhiên gọi ta là đi ra có chuyện gì không "

"Ân. . . Ân. Có một việc vô luận như thế nào thậm chí nghĩ trực tiếp hỏi người thoáng cái "

Nói chuyện như trước như vậy lấp bắp, lóe lên ánh mắt cũng đồng dạng tại trước mắt ta dao động không chùng.

Tuy nói ta cùng Yumesaki Hikari cũng nhân cách trao đổi, với lại cũng là Yumesaki Hikari thỉnh thoảng đối Kasumi chan làm chút ít sẽ cho người hiểu lầm đấy sự tình, nhưng cự tuyệt người cuối cùng là ta. Cho dù không cẩn thận suy nghĩ, ta cũng hiểu được như vậy yêu đương sự việc xen giữa

rất kém cỏi sức lực. Muốn là của ta ác nhận xét trong trường học lưu truyền ra tới, ta có lẽ sẽ được bằng hữu làm bất hòa. Tuy nhiên ta cần nhắc đến tình thế sẽ như thế phát triển, nhưng không ngờ bạn cùng lớp vẫn là đem ta coi như một cái có thể tin nam nhi. Thậm chí còn có nữ trẻ nhỏ đối với ta tỏ vẻ ra là có chứa hảo ý quan tâm. Xem ra Kasumi chan cũng không có nói của ta nói bậy. Ta chỉ có thể đối với nàng tỏ vẻ vụn vặt phần áy náy rồi. Vậy mà cự tuyệt một cái tốt như vậy nữ hài tử tỏ tình. Mọi người đại khái sẽ cảm thấy thẳng này đều có vấn đề a. Thật sự thực xin lỗi.

Kasumi chan quá mức ôn nhu.

Nàng bây giờ tìm ta có chuyện gì đâu này?

"Sakamoto kun, ta hi vọng người không nên tức giận, hãy nghe ta nói "

Kasumi chan trước tiên là nói về như vậy một cái điều kiện tiên quyết, sau đó lại nói tiếp.

"Người với người thích nữ trẻ nhỏ. . . Tiến triển được không thuận lợi?"

"Ôi chao!"

Vấn đề này có chút không ngờ. Cái kia là có ý gì?

"Vì, vì cái gì hỏi loại sự tình này?"

"Cái kia, bởi vì người gần đây đều không có tinh thần gì. Ta chỉ muốn cũng sẽ không là như vậy. Nếu ta đã đoán sai mà nói, ta thật xin lỗi. . ."

. . . .

Ngay cả nàng đều là nghĩ như vậy sao.

Ngay cả Kasumi chan đều loại suy nghĩ này, chỉ có thể nói rõ Yumesaki Hikari thật sự chớ ép đến tuyệt lộ. Nhưng ác.

"Cái kia, cái. . . Chẳng lẽ người là nghĩ cổ vũ ta, mới đem ta kêu đi ra hay sao?"

". . . Không, không phải "

Kasumi chan cúi đầu, nhỏ giọng lầm bầm nói.

"Ta cảm thấy được đó là một cơ hội. . . Nếu như người tiến triển không thuận lợi. . . Ta liền có cơ hội, ta đang mong đợi. . ."

". . ."

". . . Nhất định là, không có cơ hội a. Thực xin lỗi. . . Bất quá, ta còn là không muốn buông tha cho "

Ta không khỏi quay mặt qua chỗ khác.

Bởi vì ta không cách nào nhìn thẳng vào Tiểu Hà. Vì cái gì còn yêu thích ta. Bình thường mà nói sẽ phải chán ghét của ta a. Bất quá bây giờ ta rất hiểu tâm tình của nàng. Đã từng thích mà nói, chắc là không biết như vậy mà đơn giản liền trở nên chán ghét đấy.

"Tiểu Hà, ta nói chút ít tàn khốc lời nói có thể chứ. . . ?"

"Ài-- "

Ta nhìn chăm chăm cặp mắt của nàng.

Sau đó chậm rãi đan len ngôn ngữ.

"Có một cái đối với ta người rất trọng yếu, nàng hiện tại chính một mình thụ lấy đau khổ dày vò. Ta nghĩ nghĩ cách cứu vớt nàng. Nhưng là, ta

không biết nên làm thế nào. Ta nghĩ ôm chặt lấy nàng thủ hộ nàng, muốn sờ lấy đầu của nàng an ủi nàng. Nhưng là ta mà ngay cả những thứ này đều không thể làm được "

Mà ngay cả cùng nàng mặt đối mặt, khiên tay của nàng, cùng nàng nói chuyện với nhau đều làm không được.

Đây hết thảy đối với chúng ta hai mà nói, là vĩnh viễn đều không thể thực hiện.

Ta đã yêu không cách nào gặp lại lần nữa thiếu nữ.

". . . Người đối với nàng yêu đến. . ."

Kasumi chan nhắm mắt lại, thầm nói.

Cái kia thanh âm thống khổ đủ để cho ta không dám cùng nàng đối mặt.

"Ta nên làm như thế nào? Ta phải làm sao mới có thể để cho nàng lần nữa nhạt dáng tươi cười? Nếu như là lời của người, người cũng hi vọng ta làm thế nào?"

Ta biết rõ ta nói chút ít rất tàn nhẫn lời nói.

Ta cảm giác đã muốn đối Kasumi chan làm rất nhiều lần tàn nhẫn sự tình.

". . . Thực xin lỗi. Ta nói chút ít như vậy làm cho người ta chán ghét mà nói "

"Chưa, không có. Không cần để ý. Ngay tại lúc này người còn có thể nghĩ đến ta. . . Ta thật cao hứng. . ."

Ta nghe được thanh âm nghẹn ngào, sau đó đã bị rút nước mũi thanh âm dẫu lẫn át.

Nàng nhẹ giọng nở nụ cười, hai mắt có chút ướt át.

"Rộng mở lòng của người phi, nếu như người có thể chi tiết mà đem chính mình đối với nàng tưởng niệm truyền đạt cho nàng..., nàng nhất định sẽ mặt giãn ra cười vui đấy. Như, nếu như là lời của ta. . . Cũng hi vọng Sakamoto kun làm như vậy. . . . Bởi vì ta muốn biết thích người chân chính tâm ý -- "

"-- "

Cảm giác có chút cái gì lập tức xuyên qua trong đầu của ta.

Ta một mực tại trốn tránh thứ đồ vật, hiện tại rốt cục hiện ra nguyên hình.

". . . Sakamoto kun quả nhiên là rất ôn nhu. Thật sự rất ôn nhu. . . Bất cứ lúc nào "

"Ta một chút không ôn nhu "

"Mới không có loại sự tình này. Sakamoto kun người rất ôn nhu, so với ai khác đều phải ôn nhu nhiều lắm -- "

Nàng dụng ấm áp thanh âm đem giống như sắp hết ngọn nến vậy ta bao vây lại.

Vì không cho ta dập tắt, dụng hai tay chậm rãi bảo vệ ta.

". . . Ha ha, như vậy, người đây là thiếu nợ ta một cái đại nhân tình?"

Nàng đứng hẩn mà bắt đầu..., quay người xem ta nói ra.

Nàng lộ ra hàm răng, khó được cười cười nàng cười lộ lên cảm giác rất lóa sáng.

"Sakamoto kun ngày mai gặp, bye bye "

Nàng lộ ra giống như bông tha cho cái gì tựa như dáng tươi cười chạy ra.

Ta đã lâu mà bông lỏng bả vai, ngẩng đầu nhìn trời không.

Đem không cách nào nói ra khỏi miệng lời nói, nói nhiều bầu trời.

Cám ơn người yêu thích ta.

"Cứ như vậy ư "

Cùng Kasumi chan chia ra về sau, ta đối với bút ký bản đã ngồi mấy giờ, viết xuống thiên văn chương này.

"Ta chưa từng có hối hận qua cứu người. Về sau cũng sẽ không, vĩnh viễn cũng sẽ không. Cho nên, xin tin tưởng ta. Ta nhất định sẽ thủ hộ của người "

Chỉ là viết xuống những thứ này liền xài ta nhiều như thế thời gian.

Nhưng là, lời nói này chính là ta đau khổ tìm kiếm lấy được lời thật lòng.

Lúc trước đều một đường không cách nào truyền đạt cho nàng, ta chân chính tâm ý.

Cùng Kasumi chan trò chuyện kết thúc về sau ta rốt cục đã nhận ra, Yumesaki chỉ là trong nội tâm của ta một cái bao nhiêu trọng yếu chèo chống.

"Tiểu Hà, ngày mai ta liền nhờ người "

Sau đó ta liền buồn ngủ.

Ta mộng thấy một cái thiếu nữ.

Nàng trạm sau lưng ta mỉm cười.

". . . Ấy cha?"

Ta đột nhiên bị trí nhớ tỉnh lại.

Hắc ám cùng không tiếng động phong bao quanh thân thể của ta. Ý thức của ta liền ký túc ở bên trong.

Ta đứng tại sân thượng, ngược nhìn tờ mờ sáng bầu trời.

. . . Không có ngủ à. . . .

Yumesaki Hikari dường như không có ngủ, trực tiếp nghênh đón rạng sáng bốn giờ năm mươi chín điểm. Cái này ý vị như thế nào đấy. Ta càng nghĩ càng đáng sợ, vội vàng nhìn thoáng qua tay trái nắm thật chặt điện thoại kiểm tra sơ ngày.

Tháng bảy mười bảy ngày. Yumesaki Hikari sinh nhật liền vào ngày mai.

"----- a "

Đón lấy, ta chú ý tới tay phải cầm đồ vật.

Dem ta cùng Yumesaki Hikari liên hệ với nhau đấy, duy nhất cầu.

Có thể nói là ta cùng nàng ràng buộc bút ký bản.

". . . Thành công. . . !"

Ta không do dự nhàn hạ.

Lật qua lật lại trang sách thanh âm trong không khí bàng hoàng, ta vội vã đảo trang.

Chỗ đó viết chính là tên kia khoan thai đến chậm trả lời thuyết phục.

Yumesaki Hikari gửi gắm cho ta đấy, cuối cùng hi vọng --.

"Thực xin lỗi. Ta sẽ đem chân tướng toàn bộ đờ ra đấy. Cho nên, người nhất định phải ngăn cản Kazeshiro kun!"

Tên kia khó được không có đùa giỡn, cũng không có trò đùa dai. Một ít đi hàng chữ viết giống như cầu nguyện giống như.

. . . Chân tướng? Đó là cái gì.

Lập tức, ta do dự một chút phải chăng muốn xem tiếp đi, Bất quá cuối cùng vẫn là lắc đầu đem tạp niệm bài trừ.

Dù cho trên đó viết cỡ nào đau khổ hiện thực.

"Bởi vì ta là đồng bạn của người, Yumesaki Hikari "

Ta đích lẫm bẫm một câu về sau, tiếp tục nhìn xuống.

Tiếp tục xem nàng gửi gắm cho ta đấy, Yumesaki Hikari đích thực thực --.

. . . .

. . . .

. . . .

". . . Thiệt hay giả. . ."

Làm sao sẽ. . . Như vậy. . . .

Cái này khó có thể tin chuyện tình thực để cho ta thấp giọng rên rỉ lên, vì lần nữa nhìn lướt qua trên điện thoại di động ngày.

Tháng bảy mười bảy mặt trời đã cao buổi trưa qua năm giờ.

Kazeshiro kế hoạch quyết định tại tháng bảy mười tám ngày áp dụng.

Ta thời gian còn lại chỉ có 24 giờ.

". . . Chỉ có thể lên "

Ta tại đã nhìn không thấy mặt trời, cũng nhìn không thấy ánh trăng mây đen thấp, dùng sức nắm chặt nắm đấm.

Rạng sáng bốn giờ nửa, mưa to mưa như trút nước.

Ta trốn ở vút đi trong kiến trúc cùng đợi lúc kia đến.

Tháng bảy mười tám ngày. Yumesaki Hikari sinh nhật tốt cục đã đi đến.

Mà ngày cũng là Kazeshiro báo thù ngày.

Mặc dù bây giờ là một ngày bắt đầu thời điểm, nhưng ta thời gian còn lại cũng chỉ có như vậy 29 phút đồng hồ. Về sau ta liền sẽ không còn là ta. Ta phải được trước đó khiến hành động chấm dứt.

Coi như là đổ mưa to, tại đây -- Kazeshiro tại trên web làm tự sát báo trước đường cái phụ cận vẫn có thể chứng kiến thừa thớt ký giả truyền thông thân ảnh của. Rõ ràng đều còn không biết cũng ở nơi nào, lúc nào, phải chăng thật sự sẽ phát sinh, bọn họ thật đúng là rồi rãnh.

"Cái gì? ! Sớm như vậy? !"

"Xem ra trước đó mai phục vẫn có dùng!"

Người đồ dân! Dự định người cũng hơi chút tự nhiên điem a! Đến lúc nào rồi vẫn còn liên kết chụp ảnh chung!

"Đó a a a a! Chỉ phải hoàn thành nhiệm vụ này có thể đạt được ước mơ đã lâu chụp ảnh chung rồi!"

Bất quá, cái kia mào gà đầu hoàn toàn không để ý lo lắng của ta.

Hắn khí thế hung hăng làm xong tự sát tuyên ngôn về sau, liền cưỡi xe gắn máy đã đi ra. Đến người vây xem tự nhiên đi theo hắn đi. Được câu lên lôi kéo ký giả truyền thông cũng đều lái xe đuổi kịp. A. . . Đã tiến triển thuận lợi coi như xong.

Với lại, lúc này cơ mật vừa vặn.

", Kazeshiro, ta chờ người đấy "

". . . Sakamoto, đây là có chuyện gì "

Vút đi kiến trúc cửa vào phụ cận đứng lặng lấy một cái đơn tay cầm cái dù bóng người.

Kazeshiro long đi rất cục xuất hiện.

"Người mới phải, đều làm những gì?"

"Câm miệng. Mới vừa điện thoại là của người sao. . . Nhưng ác!"

Ha ha, không cần tức giận như vậy nha. Kazeshiro, kế hoạch của người có chút quá ngây thơ rồi.

Kế hoạch của người phải hơn khiến cho truyền thông chú mục mới có ý nghĩa. Như vậy, tại người áp dụng kế hoạch lúc trước, khiến mào gà nhúc đầu làm loạn một hồi, đem truyền thông dẫn đi là được rồi. Mặc kệ mào gà đầu là bị bắt hay là chạy trốn, truyền thông đều không thể chú ý người rồi. Nhật Bản vốn chính là cái tự sát tần phát quốc gia. Cho dù xuất hiện một cái bắt chước tự sát phạm nhân cũng không có gì thật là kỳ quái.

"Còn có, trang bị dầu hoả nhựa plastic thùng lớn cũng bị ta cùng bất lương nhóm hợp lực dọn đi rồi "

". . . Nhưng ác. . . ."

Với lại, may mắn mà có muội muội hiệp trợ, ta đại khái làm rõ ràng người này kế hoạch.

"Nơi này là không người vớt đi kiến trúc, người là ý định ở chỗ này vãi lên dầu hoả châm lửa a. Cho nên mới phải tại không người sáng sớm chuyển một cái nhựa plastic thùng lớn tới "

Nếu như tại giữa trưa, không có một bóng người vớt đi kiến trúc đột nhiên bốc cháy lên mà nói, nhất định sẽ gây chú ý ánh mắt của người ngoài a. Tuy nhiên không biết về sau hẳn ý định thế nào tự sát, nhưng hẳn làm được việc này cũng đã đồng đẳng với thành công. Bất quá rất đáng tiếc, hẳn hiện tại cũng chỉ có thể đến đây chấm dứt rồi.

"Người định làm như thế nào? ! Hiện tại cho dù người từ đầu chuyển dầu hoả tới cũng không còn kịp rồi. Tuy nhiên châm lửa là chuyện rất đơn giản, nhưng hôm nay ngày cũng sẽ là ngày mưa! Nói sau ta sẽ lập tức hô xe cứu hỏa đấy!"

". . . !"

Chuyện sau đó rất đơn giản. Muội muội lúc trước điều tra ra Kazeshiro số điện thoại di động. Ta xem đúng thời cơ gọi điện thoại đi qua

nói "Kế hoạch của người đã muốn bại lộ. Chúng ta đã muốn bỏ chạy trong kiến trúc đầu hoả", liền hành động OK rồi. Cái này nhiều đầu óc cái thằng khốn không có khả năng không đến thăm một chút tình huống đấy.

"Còn, còn chưa kết thúc đấy, Sakamoto. . ."

"Người thật đúng là không chịu thua đấy "

Ta đối với nhưng chưa từ bỏ ý định Kazeshiro cười khở một cái.

Không có biện pháp.

"Kazeshiro! Người biết nơi này là chỗ nào sao?"

Ta chỉ vào chúng ta giằng co vút đi kiến trúc chính diện -- cái kia người đi hoành nói, xông đem cái dù vút bỏ Kazeshiro hỏi.

"Ta như thế nào chịu có thể không biết!"

"Cũng là --!"

Hắn không có khả năng không biết. Đối chúng ta mà nói đây tuyệt đối là cái cả đời khó quên địa phương.

Nơi này là chúng ta chỗ yêu thiếu nữ qua đời địa phương.

Đối Kazeshiro mà nói, cái này là chuyện xưa chung kết.

Với ta mà nói, đây là chuyện xưa bắt đầu.

Ở thế giới trong góc đan len đi ra câu chuyện quả nhiên cũng nhất định phải ở chỗ này chung kết mới được.

"Kazeshiro! Người là nhìn ta như thế nào hay sao? !"

Ta la lớn, phảng phất muốn đem phát công trình kiến trúc tiếng mưa rơi đánh bay đồng dạng.

Ta tại cầu xin, thanh âm này có thể truyền lại đến không ở cái thế giới này cái kia thích khóc quý nơi nào.

"Kazeshiro, ta à, lúc trước là người gặp người ghét cái thẳng khốn, chỉ làm cho người thêm phiền toái. Mà thay đổi như vậy người của ta, không là người khác, chính là Yumesaki Hikari "

Kazeshiro cái gì cũng chưa nói.

Vì vậy ta liền nói tiếp.

"Thế nhưng mà đấy. Suy nghĩ kỹ một chút, phát hiện đây là sai. Ta căn bản cái gì đều không cải biến. Chỉ là của ta cảm giác mình thay đổi mà thôi. Bởi vì ta cái gì đều không làm "

Đúng vậy, ta cái gì đều không làm.

"Ta vẫn cho là chính mình cái gì đều làm không được. Nhưng là, sự thật cũng không phải là như thế. Là Yumesaki Hikari đã dạy cho ta, như vậy ta cũng là có thể cái gì đều hiểu rõ đấy. Nhưng dùng kết giao bằng hữu, Nhưng dùng thảo luận bạn gái, Nhưng dùng trở thành trong lớp được hoan nghênh người. Cái này hành động là tên kia nói cho ta biết "

Ta tưởng rằng ta cứu được tên kia.

Kỳ thật bằng không thì.

Cho tới nay, chính thức được cứu người là ta.

Nàng vẫn luôn đang bảo vệ ta.

Bởi vậy.

Nguyên nhân chính là như thế, ta mới không có thay đổi.

Coi như là vì nàng, ta cũng vậy phải đổi được càng mạnh hơn nữa.

"Kazeshiro! Không cần còn muốn lấy tự sát! Chó của người cái rắm báo thù nói trắng ra là bất quá là mình thỏa mãn mà thôi! Cho dù người làm như vậy cũng không cải biến được cái gì! Tình a!"

Thế nhưng mà, bao phủ tại Kazeshiro trên mặt vẻ lo lắng cũng không tiêu tán.

". . . Người biết mấy thứ gì đó. Ta là đang giúp Yumesaki khôi phục thù. Ai đều không thể ngăn cản ta "

Kazeshiro đứng tại chỗ tối tăm, theo túi xách ở bên trong lấy ra chút gì đó này nọ.

Đó là cái bật lửa, cùng nhựa plastic bình. . . ?

"Sakamoto, người cho rằng như vậy có thể ngăn cản được ta sao? Chú ý độ xác thực là giảm xuống. Nhưng là, ký giả truyền thông cuối cùng bất quá là một đạo bảo hiểm mà thôi. Chỉ cần ta đã bị chết ở tại tại đây, liên nhất định sẽ đã bị chú ý. Ta đã chuẩn bị xong "

". . . Chuẩn bị?"

"Vào ngày mai. Vừa đến ngày mai của ta hòm thư liền sẽ tự động hướng tin tức trang web hoặc là tòa soạn báo gửi đi bưu kiện. Trong thư viết về Hikari chết cùng cái chết của ta đích thực lẫn nhau. Hành động. . . Còn không có chấm dứt!"

Chẳng lẽ --.

"Kazeshiro người muốn làm gì "

"Ta nói rồi rất nhiều lần đi à nha. Ta hôm nay phải chết ở chỗ này. Cái này nhựa plastic trong bình cũng trang bị dầu hoả. Trong bọc còn dự bị có. Tuy nhiên không đủ để thiêu hủy kiến trúc, nhưng đem chính ta thiêu hủy hay là đầy đủ. Tuy nhiên đem dầu hoả từ đầu đổ xuống có chút không thoải mái "

Kazeshiro đã nói liền đem nhựa plastic nắp bình mở ra.

. . . Đồ đần!

"Kazeshiro dừng tay! Đem cái bật lửa ném đi!"

"Không được qua đây!"

"Ta nói khiến người dừng tay!"

Đáng giận. . . .

Kazeshiro người là tên khốn kiếp! Người như thế nào còn chưa từ bỏ ý định a!

"Xin nhờ rồi, không được qua đây. . . Ta đã không cách nào nữa sống sót rồi. . . Bởi vì ta lỗi, Hikari mới sẽ chết. Người biết ta đến cỡ nào thống khổ sao? !"

"Người lầm! Không phải như thế!"

"Ta không có lầm! Đây là ta có thể làm đấy, cuối cùng chuộc tội --!"

Kazeshiro dứt lời, trực tiếp một chút gạt cái bật lửa.

Nhưng là, nhưng là.

Ta không thể để cho hắn từ giết.

Của ta chân tự nhiên phía trước rảo bước tiến lên.

Tựa như muốn vứt bỏ ngày đó ta đồng dạng.

Nhất định là có ai ở sau lưng phụ giúp ta tiến lên.

Ta, ta. . . .

Nói hay lắm phải bảo vệ người --!

"Ta từng cùng Kazeshiro kun cùng một chỗ luyện tập bơi lội! Khả hai người chúng ta cũng sẽ không bơi lội, cho nên không cách nào luyện tập!"

"----- ân?"

Tại Kazeshiro đang muốn châm lửa thì ta hướng hấn hô lớn một câu.

Động tác của hấn ngừng lại, xác nhận cái này về sau ta một bên chậm rãi mà đi tới, một bên tiếp tục hô.

"Ta từng tại Nam Cực tinh vì Kazeshiro kun khai mở sinh nhật party! Bởi vì ta quên mang túi tiền, cho nên khiến hấn mời khách. Ta từng đến Kazeshiro kun gia phụ lục hóa học cuộc thi. Ta hỏi hấn cái gì là Moore, kết quả được hấn chê cười! Kazeshiro kun tại tốt nghiệp chí hướng trên viết là sensei! Ta nói hấn một chút không thích hợp, kết quả gây hấn tức giận! Ta buộc Kazeshiro kun ăn Hà Lan cần, kết quả hấn phát rất lớn lửa! Lần sau cấp cho hấn ăn phân tro!"

". . . A. . . Ài. . ."

". . . Trong phòng ta cũng tràn ngập một cỗ Hà Lan cần mùi vốn dĩ đều là người lỗi. Người phải cho ta phụ trách nhiệm nha"

Ta đứng ở Kazeshiro chính diện, theo ngu ngơ ở trong tay của hấn đoạt lấy cái bật lửa. Như vậy quá nguy hiểm, thiệt là.

Đón lấy ta mở ra balo lệch vai, từ bên trong xuất ra quyển sổ kia bản.

Đó là ta cùng Yumesaki Hikari bí mật bút ký bản. Nói thật ta còn thật có điểm không nỡ cho Kazeshiro xem.

"Xem đi!"

Ta mở ra bút ký bản khiến Kazeshiro xem.

"Ta tại mộ địa thời điểm đã nói qua a. Tên kia là của ta một nửa khác. Ta cùng tên kia cách mỗi một ngày sẽ trao đổi một lần nhân cách. Cái này là ngày hôm qua ta viết đồ vật. Ở trên viết là chỉ có người và Yumesaki Hikari mới biết sự tình, cái này là chứng cứ. Người cũng nên tin tưởng ta nói đi à nha "

". . . !"

Kazeshiro hai mắt mất đi tiêu điểm mà trông chừng bút ký bản.

Cái kia trên đó viết chính là Yumesaki Hikari lưu lại cuối cùng hi vọng. Là chỉ có Yumesaki chỉ có Kazeshiro long đi hai người biết được nhớ lại. Ở trên rậm rạp chằng chịt mà viết đầy chữ, có chút chữ còn viết rất cong vẹo đấy.

Với lại, nàng vẫn còn phía dưới cùng nhất như vậy viết:

"Ta không phải tự sát, tin tưởng ta "

". . . Ài. . . ? Ân?"

"Thế nào, Kazeshiro. Căn thận rất tốt rồi. Tên kia cũng không phải tự sát. Có lẽ trước đó người đều sẽ cảm giác được thuyết pháp này là đùa giỡn. Nhưng là, người nhìn kỹ tốt rồi. Trang kế tiếp trên viết cái chết của nàng đích thực lẫn nhau "

"Tại sao có thể như vậy. Vì cái gì người sẽ biết chúng ta không biết bởi sự tình -- ài, không phải. . . Tự sát?"

"Ừ. Tên kia không có tự sát. Yumesaki Hikari bản thân đem chân tướng ghi ra rồi "

". . . !"

Ta quay mắt về phía nói không ra lời Kazeshiro, thở dài một cái.

. . . Kế tiếp mới phải phiên toái địa phương.

Người này sẽ có như thế nào phản ứng đấy. Tại ý nào đó lên, ta cũng vậy khá chờ mong.

"Kazeshiro, tại cho người xem trang kế tiếp lúc trước, chúng ta trước làm ước định. Tên kia là của ta một nửa khác, người đã muốn tin tưởng -- "

"Ít nói nhảm, tranh thủ thời gian cho ta xem!"

"Ta sẽ cho người xem đấy, nhưng ở trước đó -- "

"Nhanh lên!"

". . . Thật tốt "

Ta bất đắc dĩ lật ra một ít trang.

Đem ở bên trong viết đích thực bầm báo biết Kazeshiro.

Chúng ta chỗ yêu thiếu nữ cuối cùng --.

"Đưa Sakamoto kun cùng Kazeshiro kun

Chuyện lần này là vì ta mới có thể làm thành như vậy, thật sự là thực xin lỗi. Nhưng là, ta ở chỗ này từ đầu nói một lần.

Ta không phải tự sát.

Tuy nhiên bị bắt nạt thật sự rất thống khổ, nhưng ta không có ý định tự sát.

Tuy nhiên ta cũng vậy từng nghĩ tới muốn tự sát, Bất quá ý nghĩ như vậy, Sakamoto kun cùng Kazeshiro kun hoặc nhiều hoặc ít đều phải có qua a? Cảm xúc sa sút, đối hành động cảm thấy chán ghét thời điểm sẽ loại suy nghĩ này a. Với lại, vừa nghĩ tới mụ mụ cùng Kazeshiro kun, ta liền không cách nào làm chuyện như vậy rồi.

Bất quá, ta ở đằng kia ngày đã chết đi.

Chính như cảnh sát nói như vậy, ta là vì đi đường không lo tâm phát sinh vấn đề mà bỏ mình, điểm ấy nói không sai. Nhưng là, việc này lại không hoàn toàn là đi đường không lo tâm.

Ngày đó, ta. . ."

Tạm thời trước chứng kiến cái này, ta đem bút ký bản cầm lên.

"A! Sakamoto người làm gì!"

"Chờ một chút. Ở trước đó, ta còn có một việc trước phải nói "

"Cái gì a! Mau nói!"

Kazeshiro sắc mặt tái nhợt mà hô lớn, tiếng la rất nhanh liền hỗn tạp tại trong tiếng mưa rơi.

Có một việc, ta vô luận như thế nào đều muốn nói ra trước đã.

"Rất tốt Kazeshiro, ta trước nói cho người, trang kế tiếp viết đúng là chân tướng, mặc kệ cỡ nào không thể tin, người cũng không muốn mất đi tình táo "

". . . Ừ, đã biết "

"Ước định tốt rồi. Mặc kệ nhìn thấy gì đều muốn gắng giữ tinh táo hả?"

". . . Ta đáp ứng "

"Thật sự?"

"Thật sự "

. . . .

Chúng ta ánh mắt nghiêm túc lẫn nhau trông chừng đối phương.

Đón lấy, ta dùng tiếng mưa rơi vì BGM, tiếp tục nói.

". . . Không, có lẽ người hay là không nên biết rất tốt. . ."

"Phiền chết rồi! Người tại làm bà làm bầm mấy thứ gì đó! Nhanh lên cho ta xem!"

"Bởi vì, bởi vì, ta đã trước theo như người nói a -- "

"Tranh thủ thời gian cho ta xem!"

. . . Tốt. Đã biết về sau người người sẽ phải hối hận.

Sau đó, ta lật ra một ít trang.

"Ai. . ."

Theo sau một tiếng khá mệt mỗi thở dài.

"Như vậy, ta liền đem chân tướng nói cho các người a.

Kỳ thật. . . .

Kỳ thật, chết vào cái ngày đó, ta tại sự cố hiện trường người đi hoành trên đường ngẫu nhiên cùng Sakamoto kun gặp thoáng qua rồi!

Khi đó bởi vì Sakamoto kun biểu lộ thật là đáng sợ, cho nên người đi đường đều chủ động tránh đi hẳn. Nguyên nhân này thật là làm cho người thương tâm rơi lệ.

Cái này thật là quá đáng yêu!

Moe~ -----!

Tựa như shoujo manga ở bên trong xuất hiện nam nhi đồng dạng!

Tựa như trong trò chơi xuất hiện cái loại này, làm cho không người nào có thể chán ghét nhân vật phản diện!

Sau đó. . . Sau đó. . . .

Ta liền nói thẳng a. Ta đối gần đây lưu hành BL rất điện báo!

Sakamoto kun chính là ta một đường tìm kiếm 'Chịu' !

Vừa vặn thích hợp làm 'Tấn công' Kazeshiro kun đối tượng!

Người nhất gan bất lương cùng cởi mở anh tuấn Kazeshiro kun đây đưa cùng một chỗ mà nói, nhất định sẽ rất moe~ a!

Kazeshiro kun cường ép đẩy ngã hai mắt rưng rưng Sakamoto kun các loại!

. . . .

Ta cứ như vậy suy nghĩ miên man, không thấy tình huống chung quanh liền đi lên người đi hoành nói. . . Sau đó sẽ chết rồi ☆

Loại này thường có phát sinh a W "

.....

". . . Kazeshiro. . . Cái kia. . ."

"Thường có ----- cái rắm a! !"

Uy uy, cái này chỉ trích cũng quá nghiêm chỉnh a! Không hổ là Yumesaki Hikari, tự nhiên ngốc thật lợi hại.

"Cáp? ! Người, người nói cái gì à? ! Moe~? ! A, không, ta chết đi được rồi. . . Nhất định phải. . . Oa a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a a? !"

Không tốt, phong sân khấu tại hiện thực trước mặt đã mất đi lý trí, bình tĩnh một chút, tỉnh táo lại. Vì cái gì muốn cởi quần áo a! Bình tĩnh một chút! Nhân vật của bạn hình ảnh thay đổi này!

"Kazeshiro, tiếp nhận hiện thực a! Cái này là chân tướng! Tên ngu ngốc kia nữ nhân ngay cả có lấy loại này nhằm chán hứng thú mới sẽ chết mất, trở thành của ta một nửa khác đấy! Người tiếp tục hảo hảo mà xem tiếp đi a!"

Đón lấy, ta tại Kazeshiro trước mắt lật ra trang kế tiếp. Chỗ đó viết --.

"Bởi vì, cái này quá ----- khiến hấp dẫn người!"

Kazeshiro kun mặc dù có điểm lãnh đạm, nhưng đáng người yếu điệu, với lại lại đẹp trai quá mức!

Sakamoto kun bề ngoài tuy nhiên đáng sợ, nhưng kỳ thật rất nhát gan!

Hoàn mỹ như vậy phối hợp ngàn năm khó được nhất ngộ a! Với lại đấy, Sakamoto kun còn rất giống ta thích trong tiểu thuyết nhân vật!

Dem làm Sakamoto kun rưng rưng uể oải thời điếm, Kazeshiro kun ra vẻ lạnh lùng, nhưng là có chút ôn nhu từ phía sau nhẹ nhàng mà ôm thân thể của hắn. . . Nha nha!

Các người cũng hiểu được rất moe~ a? !"

"Quý tài quản người moe~ không moe~ a!"

Kazeshiro kun tiếng găm gừ đem tiếng mưa rơi đều lẫn át.

Ân, người thì cho là như vậy đó a. Ta cũng nghĩ như vậy.

"Nói đùa gì vậy! Quá không khoa học rồi! Người coi như là đùa nghịch ta cũng có độ a! Tên kia làm sao có thể -- đối loại đồ vật này cảm thấy hứng thú. . . A, nói như vậy lên. . ."

Xem ra hắn đã muốn tâm lý năm chắc rồi.

Ta cũng thế.

-- không nghĩ tới người vậy mà đối loại vật này cảm thấy hứng thú a (cười)

-- ta cũng không phải đặc biệt ưa thích, chỉ là trùng hợp gần đây đối loại vật này cảm thấy hứng thú mà thôi!

. . . Cái kia quyền tiểu thuyết tự là một con như vậy phục bút.

"Vậy người vì cái gì lúc trước một đường không nói! Ta, đều ý định chết -- "

"Cho người. Cái này bút ký bản liền trước cho mượn người, người thích xem cái gì liền nhìn cái gì a "

Ta đem bút ký bản giao cho Kazeshiro, sau đó nhặt lên rơi xuống ở bên cạnh trang bị dầu hoả nhựa plastic bình. A, thuận tiện nhắc tới, Yumesaki Hikari hồi phục tại hạ một tờ còn có một khu. Bởi vì ở trên có chút nội dung quá mức không thể tin rồi, ta nhiều lần nhìn rất nhiều lần. Nhờ có không sai, ta đem khu học thuộc lòng rồi.

"Kỳ thật ta là muốn nói ra chân tướng! Kazeshiro kun nói nếu muốn báo thù, ta cảm thấy được đó là bởi vì nguyên nhân của ta, cho nên ta rất muốn lập tức hãy nói ra chân tướng! Nhưng là, ta dụng thân thể này nói lời, Kazeshiro kun khẳng định sẽ không tin tưởng. . . Với lại, cái kia, ta cũng có chút ngượng ngùng. Lại có thể moe~ lên nam trẻ nhỏ ở giữa cái kia. . . Bất quá ta không thể để cho đối với ta trọng yếu như vậy Kazeshiro kun chết mất. Cho nên ta quyết định công việc quan trọng khai mở chính mình là đồng tính luyện kẻ yêu thích chuyện tình! Tán thưởng ta đi!"

"Khen cái đầu của người a! Người -- ngu ngốc. . ."

A, không ổn.

Bình thường cởi mở lãnh khốc Kazeshiro kun ngã xuống rồi. Quá mức kích động khí huyết dâng trào sao?

"Dĩ nhiên là như vậy. . . Lý do như vậy. . . Ta cũng là thật tâm ý định tạt sát a. . ."

Ta rất hiểu tâm tình của người. Bởi vì ta đã từng tại tên kia trước mộ phần thề nói cái gì "Ta nhất định sẽ ngăn cản của người, Kazeshiro. . . ! Coi như là vì tên kia cũng nhất định phải. . . ! (' · ω · `)", ta nói không chừng so với người còn nhức cả trứng dái.

". . . Sakamoto. . ."

"Làm sao vậy "

"Cái kia, cái kia phong thư di thư tựa như bưu kiện lại là chuyện gì xảy ra. . ."

"Di thư bưu kiện? Người nói cái kia sao? Là câu kia 'Ta đã không cách nào nữa một mình sống sót rồi. Bởi vì đem tánh mạng của ta cùng thế giới gắn bó cùng một chỗ chính là cặp kia lạnh như băng mà ôn nhu ánh mắt' sao?"

"Vì cái gì người sẽ biết? !"

"Bởi vì ta tại sự cố hiện trường nhặt được học sinh của nàng sổ tay, ở trên cũng viết câu nói kia "

Dĩ nhiên, Yumesaki Hikari cũng đúng này đưa ra giải thích.

"Kỳ thật đó là ta thích trong tiểu thuyết xuất hiện lời kịch.

Ta nghĩ lấy các loại ngày nào đó tìm được thích người sau lấy ra dùng một chút đấy, cho nên liền trích ra tại học sinh sổ tay trên.

Bất quá, câu nói kia xác thực rất giống di thư

Aha ha ha, thực xin lỗi!"

Hiện tại đối diện bishoujo đập đầu nhận lầm tranh minh họa chặc lưỡi người không phải ta, mà là Kazeshiro.

Ta cũng vậy đang tỉnh lại, chính mình sớm nên chú ý tới đấy.

Ta lúc trước đã tìm được nàng ẩn núp đi BL tiểu thuyết, ở trên liền xuất hiện qua một câu như vậy lời kịch, ta rõ ràng đều đã từng gặp rồi, lại đến bây giờ mới chú ý tới. . . .

"Cái kia tại sao phải cho ta phát bưu kiện a! Hơn nữa còn là lúc kia!"

"Kazeshiro người ngồi xuống đi. Đừng kéo quần áo! Đáp án liền tại hạ một tờ "

"Cái kia nha, bởi vì Kazeshiro kun hoàn toàn không tiếp điện thoại ta.

Vì vậy ta chỉ muốn, cho dù dùng một chút trong tiểu thuyết lời kịch cũng sẽ không cảm thấy không khỏe a, sau đó liền thử một chút (cười). Vừa mua giấy cùng cái dù thời điểm cũng sẽ nghĩ lập tức thử dùng một chút a! Cùng cái kia là giống nhau ♥

Với lại ta nghĩ, cảm giác ghi chút ít ý vị thâm trường thứ đồ vật phát đi qua, làm người rất nghiêm túc Kazeshiro kun nói không chừng sẽ hồi phục ta. Không ngờ tới ngay sau đó ta tự chết rồi WWWWWW

Thật sự là thực xin lỗi!"

". . . A, như vậy a "

Ừ. . . Kazeshiro rất cục nhìn về phía ta bên này rồi. . . .

Cũng là a. Ta thật sự cảm thấy nữ nhân này là người ngu ngốc. Khá nghiêm túc cho rằng.

Cuối cùng nói cách khác.

Yumesaki Hikari nghĩ giấu diếm mình là bởi vì hủ nữ loại này 233 lý do mà chết đi đích thực lẫn nhau.

Nhưng mà, Kazeshiro lập tức để tâm vào chuyện vụn vặt mà bởi vì nàng là đối với chính mình bị bắt nạt cảm thấy thống khổ mà đi tự sát, tại là muốn báo thù. Mà ta đấy, lập tức tự cho là học sinh số tay lên là di thư, nhận định nàng là tự sát.

Yumesaki Hikari nghĩ hiểu rõ hiểu lắm, nhưng lại nghĩ giấu diếm cái chết của mình bởi vì.

Vì vậy nàng cũng chỉ phải một mình lo lắng suy tư biện pháp giải quyết. Về sau sự tình dần dần trở nên nghiêm nặng, cuối cùng Kazeshiro thậm chí bắt đầu tuyên bố muốn tự sát.

Vô kể khả thi Yumesaki Hikari đành phải quả quyết quyết định công khai chính mình là đồng tính luyện kẻ yêu thích chuyện tình.

Vò đã mé lại sứt hủ nữ tử quá cường đại.

Ha ha ha ha ha, ha ha, ha ha ha. . . .

Ha. . . A. . . .

Tên kia thật sự ngay cả chết phương thức đều khả ái như vậy.

"Này, Kazeshiro, người ít nhất đem giải thích của nàng xem hết a "

Được Yumesaki Hikari hoàn toàn đùa bỡn một lần về sau, Kazeshiro trở nên tựa như vừa tỉnh ngủ dựa hấu trùng đồng dạng. Ta mở ra nhật ký nào đó trang cho hắn xem. Chỗ đó viết đại khái là Yumesaki Hikari liều mạng nghĩ ra được bổ sung thuyết minh a. . . . Đại khái.

"Bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào khác. Ai bảo Kazeshiro kun cùng Sakamoto kun đều đẹp trai như vậy!

Đều là các người quá mức ưu tú lỗi!

Bị bắt nạt thời điểm quả thật có một thời gian ngắn cảm giác rất thống khổ.

Bất quá, bởi vì tồn tại một ngày kia có thể cùng Kazeshiro kun cười hòa hảo cái mục tiêu này, cho nên ta vẫn luôn đang cố gắng.

Tuy nhiên chết rồi rất thương tâm, nhưng bởi vì có Sakamoto kun tại, cho nên ta coi như là còn sống a.

Ta yêu chết hai người các người rồi. Chiêm chiếp! Dem phần này yêu truyền lại cho xử nam nhóm a!

Vì vậy, kết luận tự là đều là hai người các người quá mức xuất sắc sai!

Đúng vậy, đúng vậy, sai không phải ta!

Tốt rồi, căn cứ Hikari chan thức đa số biểu quyết, quyết định ta là vô tội!

Đã ngoài ~ "

". . . Hừ "

Kazeshiro lộ ra một bộ không biết là tức giận hay là muốn cười biểu lộ. Ân, ta rất hiểu tâm tình của người. Tuy nhiên nghĩ tức giận -- nhưng thích người đối với chính mình nói như vậy rồi lại tức giận không đứng dậy. Ta cũng là. . . .

"Sakamoto "

"Làm sao vậy "

"Để cho ta đánh một quyền a "

"Đối ngày mai ta làm a "

". . . Hiện tại, khi nào "

"Bốn điểm 58 điểm "

"Thì ra là thế. Kế hoạch tốt lắm ư "

"Ừ. Bởi vì ta không cách nào đánh chính ta "

"Của người gương mặt này mà nói, ta liền có thể không khách khí "

"VẬY xin nhờ rồi, các loại trên ý nghĩa "

Kazeshiro là xua đuổi khỏi ý nghĩ cái thằng khốn, thật sự là trợ giúp đại mang. Ta với người rất hợp. Xem ra có thể trở thành là không tệ bằng hữu.

Ta cười khổ một cái, theo trong bọc xuất ra chi kia màu đen tính chất của vật chất có chứa dầu bút.

"Đem cánh tay của người cho mượn ta thoáng cái "

Đón lấy ta liền tạt lộ ra trước nay chưa có nụ cười ôn nhu Kazeshiro trên hai tay viết xuống một chuyển rậm rạp chẳng chịt chữ.

"Ta đã chuẩn bị xong. Kế tiếp hãy nhìn người đó. Làm quyết đoán thời điểm đây!"

Tùng đã là lời nói nguyên câu hoàn trả.

Ta nổi lên trò đùa dai tâm, trộm nở nụ cười.

Đại khái là ý đồ của ta truyền tới a, Kazeshiro cùng ta liếc nhau sau cười khẽ một tiếng, nói ra.

"Sakamoto "

"Làm sao vậy "

"Nhân sinh của người thoát nhìn vui vẻ a "

". . . Ừ. Khoái hoạt vô cùng "

Nói xong, ta liền ngẩng đầu ngược nhìn ngoài cửa sổ.

Ta cao cao mà giơ tay lên nhìn một chút bề ngoài, nàng tiến đưa đồng hồ tay của ta mở rộng hướng hẹp hòi vũ không.

Ở đằng kia cuối cùng đang ngủ say là của ta mặt trời.

"Cách bốn điểm năm mươi chín điểm còn có 10 giây "

Ta đối không che dấu được ngượng ngùng Kazeshiro mỉm cười.

Về sau các người cũng như thế nào đấy.

"Một nửa khác ta liền xin nhờ "

Đón lấy, ta sẽ chết đi.

Mà nàng sẽ phục sinh --.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Vì Cùng Người Tương Kiến

"Ngẩng đầu nhìn ở trên "

"Ở trên?"

Ta lấy lấy bút ký bản ngẩng đầu nhìn về phía trần nhà.

A, trên trần nhà giống như viết những gì.

"Xem bên phải "

"Phải. . ."

Tầm mắt của ta dời về phía trần nhà một vai diễn, chỗ đó cũng có lưu tin tức.

"Mở ra tủ âm tường "

"Nàng muốn làm gì a "

Loại này vui đùa rất có tên kia phong cách, ta không khỏi cười khổ một cái.

Hôm nay là tháng bảy ngày hai mươi mốt, mấy ngày liền ngày mưa rớt cục trong rồi.

Mây mưa ám ảnh rơi xuống quăng đến trên mặt đất, đây là nghỉ hè đệ một ngày.

Nghỉ có một cái chỗ tốt đó là có thể nhàn nhã rời giường. Ta trước sau như một mà bị ép phối hợp tên kia trò chơi. Không sao, đã nghỉ ngơi hãy theo nàng chơi một chút a.

"Nhìn xem, ghi cái gì?"Bảo tàng của ta? Nói muốn liền cho người a! Cái thế giới này toàn bộ tài phú đều thu núp ở bên trong rồi! Đầu tiên người phải đi đối muội muội nói buổi sáng tốt lành! . . . HAAA"

Tên kia hay là trước sau như một mà cũng muốn chút ít làm cho người ta không nói được lời nào trò chơi.

Ta nhìn dựa vào trong tủ treo quần áo ghi chép thờ dài một cái, trên đó viết chính là neta Hiroshima khang Vua Hải Tặc lời kịch tin tức.

"Đã biết, đã biết "

Ta đem ghi chép hất ra ra, sau đó đi về hướng toilet, muốn giặt rửa cái mặt.

Thối tiến gian phòng phong nhẹ vỗ về lỗ tai của ta. Ngẩng đầu theo cửa sổ nhìn ra ngoài, chỉ thấy bầu trời một mảnh xanh thẫm. Ngoài cửa sổ tấu vang lên ve kêu cũng làm cho người cảm giác tâm tình sung sướng.

"Nghỉ hè sao "

Ta bên cạnh suy tư về bên cạnh thay đổi y phục, sau đó dựa theo Yumesaki Hikari chỉ thị trực tiếp đi về hướng muội muội gian phòng, nhẹ nhàng mà gõ cửa, chào hỏi.

"Yukiko, buổi sáng -- "

"Linh cảm -----! !"

Chuyện gì xảy ra! Làm ta sợ nhảy dựng!

Không cần đột nhiên hô to a!

"Ta thần trí mê ly rồi! Thiên đường giống như cảm giác! Cái này thế không ngừng được! Onii-chan quả nhiên quá gút rồi! Cái này nhất định sẽ trở thành dễ bán sách đấy!"

Muội muội đang ngồi ở đặt ở sách trên bàn trước máy vi tính, lạch cạch lạch cạch mà gõ lầy bàn phím, tự nhiên hô to.

"Bởi vì onii-chan thức dậy khá sớm, ta cảm giác rất không thể tưởng tượng nổi, vì vậy liền theo ở phía sau. Kết quả phát hiện hẳn chẳng biết tại sao bắt đầu cùng Kazeshiro cãi nhau, về sau hẳn giọng nói biến thành nữ tính ngữ khí, nam nhi ở trong -- đó ah ah ah ah a a a a a a a a a a a a a a a a a a a! cái này! Onii-chan quả nhiên quá gút rồi!"

Chuyện gì xảy ra, gần đây người này tâm tình kích động đến để cho ta cảm giác có chút không ổn. Bởi vì nàng từ sáng sớm đến tối đều là hiện tại cái bộ dáng này.

"Này, Yukiko. . . Buổi sáng tốt lành!"

"A, onii-chan! Buổi sáng tốt lành! Hôm nay Yukiko như trước trạng thái tốt! Cảm giác gần đây có chút không bình thường a!"

Ah nha. Vốn dĩ người cũng có tự giác sao. Vậy là tốt rồi. Còn có, đem người khước miệng nước miếng lau a.

"So về cái này, người có chuyện gì không? Ta hôm nay có chút bề bộn!"

"A, không có gì, ta chỉ là tới chào hỏi mà thôi "

"Người cũng cố ý đến chào hỏi thật sự là hiếm thấy. . . A!"

Muội muội tốt như nhớ tới mấy thứ gì đó, ngừng tay từ trong sách xuất ra một cái phong thư đưa qua.

"Ân? Đây là cái gì?"

"Người đang nói cái gì, rõ ràng là chính người chuẩn bị. Là người xin nhờ ta sau khi rời giường giao cho người, người đã muốn quên sao?"

A, thì ra là thế, có chuyện như vậy a.

"Cám ơn "

Ta nói cái tạ ơn liền rời đi muội muội gian phòng, sau đó đem phong thư mở ra.

Bên trong một tờ giấy giấy ghi chép.

"Hai giờ đồng hồ về sau tại game center có hẹn!"

Ta tùy thích ăn một chút sau khi ăn xong liền đi tới phụ cận game center, bãi đỗ xe.

Ở nơi này chờ của ta là đám người kia.

"Sakamoto kun vạn phần cảm tạ! Đại ân đại đức của người chúng ta suốt đời khó quên!"

"Cám ơn!"

Mào gà đầu suất lĩnh bất lương quân đoàn nhóm thô âm thanh hô.

Tại chuyện lúc trước kiện ở bên trong, ta vì để cho bọn họ đi hấp dẫn truyền thông chú ý của lực, cùng bọn họ ước định tốt rồi muốn cho nữ trẻ nhỏ cùng bọn họ chụp ảnh chung để báo đáp lại. Bất quá Yumesaki Hikari

không biết từ nơi nào đã được biết đến việc này, tự tiện an bài vào hôm nay cử hành chụp ảnh đại hội.

Thuận tiện nhắc tới, ngày đó mào gà đầu cuối cùng dường như nghĩ cách thành công theo truyền thông truy kích trong trốn thoát. Về sau địa phương báo chí đăng một cái để làm người khác chú ý tiêu đề -- "Không rõ thân phận mào gà đầu nam tử tự sát chưa toại?!", mào gà đầu trở thành thân phận không rõ nháo sự nam tử tại trên báo chí lóe sáng xuất hiện rồi. Nhờ có không sai, Kazeshiro tiến hành tự sát báo trước tất cả đều bị người tưởng lầm là cái thân phận không rõ ràng này mào gà đầu nam tử giở trò quỷ, tránh khỏi gây thành đại sự. Bất quá, mào gà đầu kiểu tóc như vậy dễ làm người khác chú ý, có lẽ ngày nào đó bị cảnh sát cường ép mang đi cũng không kì lạ. . . .

"Như vậy, bởi vì là theo như trình tự quay chụp, cho nên các người liền xếp thành một hàng a. . . . Như vậy thật sự không có vấn đề sao?"

"Không có chuyện gì đâu . Khiến cho sức lực mà chụp. . ."

Tại đây còn có một khiến người ngoài ý đích nhân vật.

Một cái mang theo đẹp mắt màu cam cài tóc mà thiếu nữ, đuôi sam theo gió hề chập chờn, ta thấy yêu tiếc.

"Ra, quả cà "

"Đó a a a a a a a a a a! Rốt cục cùng nữ trẻ nhỏ chụp ảnh chung rồi!"

"Chúc mừng. Muốn, muốn người theo ta như vậy nữ trẻ nhỏ chụp ảnh, thật sự là xin lỗi rồi. . . ?"

Kasumi chan đứng tại mào gà đầu bên cạnh lộ ra ngượng ngùng dáng tươi cười.

Yumesaki Hikari đặt ở muội muội nơi đó trên thư viết:

"Ta đang cùng mào gà kun thương lượng chụp ảnh cũng chuyện tình thì chính phiền não đi nơi nào tìm nữ trẻ nhỏ, Kasumi chan lại chẳng biết tại sao nói muốn tới tham gia! Đây là có chuyện gì? Tuy nhiên ta không phải rất rõ ràng, nhưng đây là hòa hảo cơ hội tốt!"

Đây là muốn hòa hảo sao, đại khái đây là. . . .

"Vạn phần cảm tạ, Kasumi chan đại tiểu thư! Ta sẽ cả đời đi theo của người "

". . . Ân. . . Muốn hết sức giúp ta nha. . . Hết sức. . . Hết sức "

Đại khái cảm giác ta bị sai a, ta cuối cùng cảm giác Kasumi chan đáng tươi cười có chút ác tâm. Mào gà kun có lẽ bước lên một điều tràn ngập nguy hiểm đường.

"A, cái kia, Sakamoto kun. . . ?"

"Ân, sao, làm sao vậy?"

"Cái kia, cái kia. . . . Làm cho này lần đích cảm tạ, người có thể cùng ta ước. . . Cuộc hẹn sao?"

"Ân, a, dĩ nhiên "

"A, hô hô, thành công. . ."

Cái này phải nói là không ngoài sở liệu của ta a.

Kasumi chan nói lên điều kiện trao đổi chính là cái này.

Nàng ở trước ngực thật chặc năm một chút năm dấm làm cái thẳng lợi tư thế, rất là đáng yêu.

"Ta quả nhiên vẫn là không cách nào buông tha cho. Thẳng đến người ái mộ ta, ta đều một đường, nỗ lực. . ."

"Ha. . ."

Kasumi chan đối với ta phát ra tuyên ngôn, nụ cười của nàng nhìn như ngượng ngùng, nhưng lại ẩn hàm ý thức. Xem ra khá khó đối phó a.

"Sakamoto kun. . ."

"Ân?"

Nàng ôm chính mình kiểu tiêu khả ái thân thể, con mắt thượng triều mà nhìn xem ta nói nói.

"Cái này, người trước nghĩ thoáng cái, lần này cuộc hẹn về sau. . . Người muốn đệ mấy số "

"Ôi chao! !"

Ta không khỏi phát ra kinh ngạc đến ngây người tiếng kêu, khiến Kasumi chan khẽ nở nụ cười.

Đã gặp nàng lộ ra xấu hổ dáng tươi cười, mặt của ta không khỏi đỏ lên, trước hết đem làm đó là lầm bầm lầu bầu a.

Ta bên cạnh mắt liếc thấy bên cạnh mào gà đầu, bên cạnh nghĩ như vậy.

"Nhìn một chút. . . Chia Kazeshiro bưu kiện. . ."

Chụp ảnh đại hội bình an chấm dứt, tại chia ra thời điểm Kasumi chan cho ta một cái ghi chép, trên đó viết: "Tuỳ thích cho Kazeshiro kun phát một phong bưu kiện!" . Người này đến cùng muốn cho ta làm gì?

Ta tùy thích phát phong thư bưu kiện cho Kazeshiro, sau đó một bên chờ đợi hồi âm một bên đỡ lấy mặt trời đi ở nóng lên nhựa đường trên đường.

Phía trước chính là cái ngã tư đường rồi.

Tên kia chết đi về sau, sống lại địa phương.

Đại khái là trời cao vãn đạm nguyên nhân a, bầu trời thoát nhìn so với trước kia rộng lớn hơn rồi.

Lúc trước cái kia lưu vô cùng máu đường như toàn bộ được mưa cọ rửa đi.

". . . Ân?"

Ta cảm giác được điện thoại chấn động, dừng lại bước chân, tìm tòi thoáng cái túi.

Hồi phục được thực vui vẻ.

"Cho ta quên mất mộ địa sự kiện kia! Rõ ràng chính người cũng nói chút ít thẹn thùng mà nói!"

"Ha ha "

Xin lỗi rồi Kazeshiro. Ai cho người nói cái gì "Ta đối Yumesaki Hikari yêu tuyệt không thua ở bất luận kẻ nào", đây chính là của người hắc lịch sử, ta sẽ vĩnh viễn nắm ở trong tay đấy. Về sau ta cũng vậy cũng hảo hảo mà lợi dụng đấy.

"Ây cha, còn có "

Ngay sau đó phía dưới còn có một chút nội dung, ta tiếp tục nhìn xuống đi.

"Lại nói Sakamoto, khó được nghỉ hè, nếu không chúng ta đi chuyển du lịch? Cùng Hikari ba người "

"Lữ hành, ư "

Ta lập tức sẽ đồng ý rồi, trở về câu "Tốt" .

"Tốt rồi "

Ta kì lòng không đặt lộ ra dáng tươi cười, nhắm mắt lại.

Ngày đó, cái kia ngày mưa. Kazeshiro bọn họ về sau làm sao vậy, ta hoàn toàn không rõ ràng lắm.

Ta sau khi tỉnh lại đã là ở trên giường.

Trong sách trên để đó trở nên rách rưới bút ký bản.

Một trang cuối cùng ở trên chỉ viết lấy một câu "Cảm ơn" .

Tuy nhiên hoàn toàn không biết tình hình cụ thể và tỉ mỉ, nhưng theo Kazeshiro phát tới loại này bưu kiện xem ra, ta suy nghĩ chuyện cuối cùng là giải quyết a. Đại khái a.

Khi đó công tác cuối cùng cũng hoàn thành, ta như là đường đi đã xong đồng dạng, đang muốn đem phai màu bút ký bản để vào bàn học trong thì đột nhiên kì lòng không đặt một giọng nói "Khổ cực" . Ta cảm giác mình cuối cùng trầm tĩnh lại rồi, loại này giá trị phải cao hứng chuyện tình đại khái vĩnh viễn đều không thể quên được a.

"Ah, "

Điện thoại di động chấn động đã cắt đứt ta tự hỏi.

Kazeshiro gợi tới hồi phục vô cùng đơn giản, liền một câu "Về sau tái liên lạc" . Nam nhân ở giữa bưu kiện chính là như vậy a.

Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, chú ý tới bưu kiện cuối cùng còn có một câu nói.

"Bởi vì ta là sẽ không nói bại "

". . . A "

Ta ngẩng đầu nhìn trời không, theo nhà cao tầng dân đen thổi ra gió phất qua thân thể của ta.

Ta dùng tay ngăn trở trở nên dị thường mãnh liệt ánh mặt trời, lại lần nữa nhìn lên bầu trời. Cao cao là bầu trời bao la lam được như muốn đem người hút đi vào đồng dạng.

Được không bắt mắt vân trên không trung lóe ra, ô ô rung động.

Đó là nói cho chúng ta biết mùa hè bắt đầu thanh âm.

"Mùa hè ư "

Tốt, quyết định.

Sau khi trở về liền ghi tại bút ký bản trên.

Nghỉ hè thời điểm đi gặp Hinoko a di.

Mặc kệ lý do là cái gì cũng không sao cả. Ta muốn dụng người lời nói đem muốn nói sự tình nói cho nàng biết. Tiếp tục khiến Hinoko a di hiểu lầm đi xuống, hậu quả cũng không thể lường được a. Không có chuyện gì đâu, người làm chuyển biến xấu quan hệ ta sẽ nghĩ biện pháp khôi phục.

"Không cần một đường lảng tránh mà "

Bởi vì cho dù chết rồi, các người cũng là mẹ con --.

"Hành động cũng tiến triển thuận lợi a "

"Ân -- "

Một giọng nói đột nhiên mặc qua đầu của ta, tại ý thức của ta về tới mà trong nháy mắt.

Ta tập trung nhìn vào.

Trước mắt là cao ốc Cao ốc bao quanh đường cái, trên đường người đến người đi, làm cho người ta hoa mắt.

Tại giao thoa hướng người tới bầy ở chỗ sâu trong, nổi lên một đạo loáng thoáng, nhưng lại bắt mắt có thể thấy được thân ảnh. Đạo kia cùng ánh mặt trời không hợp nhau thân ảnh của đem đến cho ta chỉ có khiếp sợ.

Bởi vì, tên kia là --.

", còn hoạt bát a?"

"Người, là thời điểm đó. . . !"

Từng đã là cái kia Hắc bào nhân liền đứng cách ta mấy mét địa phương xa.

Đạo hắc ảnh kia mặt ngó về phía ta, thoạt nhìn liền giống bị mặt trời phơi hòa tan đồng dạng.

"Xem ra người làm được rất không sai nha. Ta cũng vậy liền an tâm. Như vậy, gặp lại "

"Chờ một chút!"

Hắc bào nhân sáng lãng hướng ta hành lễ sau muốn quay người rời đi, ta vội vàng đem gọi lại.

Ta không nghĩ tới lại vẫn có thể lại nhìn thấy hắn. Nhìn thấy người về sau, ta có bó lớn vấn đề muốn hỏi người. Người đến cùng là người nào? Là thế nào khiến Yumesaki Hikari nhập vào thân đến trên người ta?"Tuổi thọ một nửa" chẳng lẽ tự không có cái khác càng thêm dễ lý giải thuyết pháp sao? Bất quá -- ta nhất muốn nói là. . . .

"Cảm ơn!"

". . . !"

Ta đối đạo kia như muốn dung nhập ánh mặt trời cùng đám người trong hư ảo bóng người hô.

Xác thực là như vậy a? Ta đã mất đi một nửa tuổi thọ. Nhưng có thể nói ta vì vậy mà đã nhận được tự tin. Ta hiện hậu nhân sanh đã nhất định sẽ là tốt đẹp nhất đấy. Cái này là không thể thay thế, chỉ cần ta còn cùng Yumesaki Hikari cùng một chỗ --.

". . . Không nghĩ tới người còn có thể nói lời cảm tạ. Có chỗ lớn lên ư "

"Nhờ hồng phúc của người "

"Bất quá, người cũng lại hiện tại sẽ nói như vậy mà thôi. Về sau sẽ phát sinh cái gì ai cũng không biết "

". . . Thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng "

"Nói được tốt. Tuyên người quả nhiên chính xác "

Tuy nhiên trên đầu của hắn bảo kê thứ đồ vật thấy không rõ biểu lộ, nhưng lại có thể nghe được tiếng cười của hắn, thanh âm kia cùng hắn âm

trầm diện hoàn toàn bất đồng, khá thông thấu. Lại nói, nhân vật của bạn thiết lập là như vậy sao? Ta nhớ được người muốn càng thêm âm u một chút a? Tuy nhiên ta không có tư cách nói như vậy.

"Như vậy, Sakamoto kun gặp lại. Nếu có thể gặp lại thì tốt rồi "

"Nói chờ một chút. Khó được đụng phải người, người liền trả lời nữa ta một vấn đề a "

Ta giữ lại ở muốn rời khỏi Hắc bào nhân.

Vấn đề này ta vô luận như thế nào thậm chí nghĩ hỏi.

"Tại sao phải tuyển ta?"

". . ."

Ta trực tiếp đối với bóng lưng của hắn đặt câu hỏi.

Hắn trầm mặc một hồi về sau, bắt đầu chậm rãi nói ra.

"Người muốn biết?"

"Xem như thế đi "

"Người thường xuyên nói muốn chết đi?"

có lẽ đã từng nói qua. Đã thành thường nói đi à nha.

"Bất quá người nói vượt qua một vạn lần vẫn là chết không được?"

"Hảo hảo mà trả lời!"

"Ha ha ha!"

Hắc bào nhân tiếng cười trên không trung vang vọng.

Thân ảnh màu đen dùng mây trắng làm bối cảnh, hình tượng này tươi sáng rõ nét đẹp mắt, nhìn xem làm cho người ta cảm giác có chút hoài niệm.

"Đây là cái kia trẻ nhỏ chỗ hy vọng. Không hơn "

"Ân?"

"Các người ước định qua a? Người phải hảo hảo mà thủ hộ nàng "

". . ."

Cái này --.

"Không hơn. Lần này thật sự chào tạm biệt gặp lại sau "

Vừa dứt lời, Hắc bào nhân liền xoay người rời đi.

Cảm giác tại cái đó Satomi qua hẳn, cái kia bên cạnh bỏ rơi không hợp tiết khản quàng cổ bên cạnh. . . .

". . . Ân. . . ?"

Ta cúi đầu trầm tư cái kia làm cho người khó hiểu trả lời, tại ta nhúu mày thời điểm.

Một đạo thông thấu thanh âm lập tức hiện lên, hỗn tạp tại cuối cùng Haruka trong truyền tới trong đầu ta.

-- tóc của người không hót tóc sao? Quá dài ah --

"Ân -- "

Ta theo bản năng ngẩng đầu, ánh mắt phía trước là bốc hơi lấy nhiệt khí dòng người vòng xoáy.

Công trình kiến trúc phản xạ ngày mùa hè ánh mặt trời, nhiễu loạn tầm mắt của ta.

". . . À?"

Đạo hắc ảnh kia đã muốn mất, ta vẽ mặt đau khổ một giọng nói gập lại.

Cảm giác nóng lên rồi, đại khái là bởi vì người nào đó nguyên nhân a.

". . . Không phải quần trở về rồi sao "

Ta đứng tại từ trước cửa nhà, thông xuống hai vai.

Kazeshiro lại phát tới một phong thêm vào bưu kiện.

"Nói như vậy, gọi muốn ta phát phong điện thư này cho người. Ta phát đi qua "

Phía dưới viết:

"Mời người mở ra bàn học thứ hai ngăn kéo!"

Nàng vì sao muốn như vậy quanh đi quần lại đấy.

Ta vô tình mà đi về phòng của mình, làm được trên ghế. Nhớ rõ là bàn học thứ hai ngăn kéo.

Ta nghĩ cái này dù sao lại là những cái kia làm cho người ta không nói được lời nào trò đùa dai a, trong nội tâm không hề cảm tưởng mà kéo ra ngăn kéo --.

"----- a "

Ta nín thở.

Dừng ở trong ngăn kéo.

Chỗ đó để đó một phong thư.

Một mạt phong thư cùng giấy viết thư cùng khi còn bé trong trí nhớ thư từ qua lại phong thư cùng giấy viết thư giống như đúc.

"Chẳng lẽ -- "

Ta hai tay run rẩy mở ra giấy viết thư, nhìn lướt qua trên đó viết nội dung.

"Người còn hoạt bát à.

Bởi vì đột nhiên nhớ tới chuyện trước kia, cho nên thử đã viết phong thư.

Nếu người có thể trở về tin lời nói, ta sẽ rất cao hứng.

Cái ước định kia ta còn nhớ rõ nha.

Miyamoto xuân mỹ "

.....

.....

Tin phía dưới còn để đó Yumesaki Hikari cấp cho ta ghi chép, trên đó viết:

"Người cái kia bạn qua thư từ gửi thư nha. Ta tự tiện mở ra nhìn, thực xin lỗi ~. Ghi phải hảo hảo hồi âm ah!"

"Cảm giác Miyamoto hình ảnh thay đổi a "

Thời điểm cách mấy năm, từ nơi này vẫn tự đến xem, cảm giác nàng bây giờ hình ảnh cùng lúc trước cứu vớt ngâm nước ta thời điểm hình ảnh một trời một vực.

Miyamoto chính là cái không cầm quyền xuy sên khẩu cứu được ngâm nước của ta tóc ngắn bằng tóc thiếu nữ. Lúc trước nàng cho người ẩn tượng là tràn ngập sức sống cởi mở thiếu nữ. Nhưng trở thành học sinh cấp 3 về sau, hình tượng của nàng lại thay đổi? Bất quá trên thư viết như thế nào cũng có thể, không thể bằng cái này làm phán đoán căn cứ. Nhớ rõ nàng là đi Kansai một chỗ siêu nổi danh học lên trường học. Tuy nhiên không nhớ rõ trường học tên, nhưng độ lệch giá trị ứng thuận rất lợi hại. Ta cùng nàng thời gian rất lâu đều không liên lạc, thời điểm cách lâu như vậy lần nữa thu được thư của nàng, tâm tình của ta cũng sung sướng mà bắt đầu.

Đồng thời ta cũng có hơi thất vọng.

"Không có khả năng có như vậy tình cờ a "

Ta hồi tưởng lại vừa rồi Hắc bào nhân theo như lời nói.

-- đây là cái kia trẻ nhỏ chỗ hy vọng. Không hơn.

-- các người ước định qua a? Nhất định phải thật tốt tuân thủ.

". . ."

Nghe được cái kia lời nói thời điểm, ta lập tức liền hoài nghi, Yumesaki Hikari thân phận chân chính không phải là Miyamoto a.

Bất quá, cái này là không thể nào đấy.

Phong thư trên viết gửi thư người địa chỉ là Kansai, với lại tên gọi cũng hoàn toàn bất đồng. Các nàng không có khả năng là cùng một người.

"Về sau nhất định phải ghi hồi âm mới được "

Ta một vừa nói một bên cẩn thận từng li từng tí mà đem thư điệp tốt thu vào bàn học ở bên trong. Có lẽ sẽ lại nhìn một lần.

Vì vậy, tin sự tình trước hết để một bên.

Tiếp tục xem Yumesaki Hikari lưu lại ghi chép. Chỗ đó viết tin tức quả thực tựa là đùa giỡn, ta phảng phất cảm giác được gấp ba mệt nhọc.

"Kế tiếp, rốt cục bị phát hiện rộng bí bảo bản thể phải . . . Người cùng vừa rồi đừng phải đồng bạn ràng buộc! Keng!"

"Keng cái đầu của người a! Đem ta đùa bỡn một vòng, người muốn nói chỉ những thứ này? !"

Lập tức ta liền nổi giận, Bất quá cái này phần nộ tựa hồ là không cần thiết đấy.

"Lừa gạt người. Đồ trắng liều đồ rốt cục hoàn thành! Võ tay!"

" còn có cái kia a "

Cái này làm cho người hoài niệm chủ đề để cho ta nở nụ cười khổ. Ta cầm lên đặt ở gian phòng trong góc đồ trắng liều đồ.

Trên đó viết:

"Tuy nhiên đeo pantsu cũng thẹn thùng, nhưng vì cái gì đeo đồ tắm sẽ không thẹn thùng đấy.

Nói cách khác, không phải che lên diện tích vấn đề.

Ta thì cho là như vậy đấy, pantsu là đang theo đuổi nhìn không thấy mỹ học.

A -- nói tóm lại, tựa là Sakamoto kun là pantsu tinh nhân.

Dostoyevsky!"

Phía trên lời nói viết ngoáy mà ý nghĩa không rõ.

Ta thiếu chút nữa sẽ đem thứ đồ vật ném thùng rác rồi, thật may là nàng tại đó trắng trong góc còn viết một câu "Dừng thẳng lấy học! Dừng thẳng lấy học!" .

"Cái gì, mật mã a "

(chú thích: Đồ trắng liều đồ trên chơi cái văn tự trò chơi, mỗi một hàng chữ mở đầu giả danh theo thứ tự là pa, su, wa, a, do, ngay cả bắt đầu học tự là pa su 7 - do password)

Ta trực tiếp đem phía trên chữ đưa vào Computer, mở ra cái kia hình trái tim ô biểu tượng folder "Ta chân chính tâm ý" .

Folder ở bên trong chỉ để đó một cái giấy ghi chép văn bản tài liệu, trừ lần đó ra không có vật khác. Ta mở ra cái kia văn bản tài liệu --.

"Ài---- "

Ta nói không ra lời.

Tại sao sẽ là như vậy.

Thuần trắng trí nhớ thức tỉnh.

Ngày đó, tại sông ngòi bờ bên kia khóc thầm nữ trẻ nhỏ.

Thật dài tóc đen tản ra ónh nhuận sáng bóng, thẳng vào xem ta người thiếu nữ kia.

Nàng hai mắt rưng rưng mà ôm một con gấu mèo thú bông, thời điểm đó trí nhớ xông lên trong đầu của ta.

Một thân cùng nấu cơm dã ngoại sân khấu không hợp nhau tuyết trắng vấy liền áo.

Trí nhớ mơ hồ tại trong đầu ta vẽ ra ra một cái hình dáng.

-- sao Bắc Cực chủ nhân! Chờ, ta hiện tại liền tới cứu người! Ta cá là trên Autumn Moon danh dự, với người ước định!

Cuối cùng ta không có thể cứu được nàng. Cái kia --.

"Cảm ơn người đã cứu ta.

Tuổi nhỏ thời điểm trong nội tâm của ta anh hùng, Autumn Moon.

Sao Bắc Cực chủ nhân "

Ta chưa từng nghe qua, nàng cái kia trò đùa dai vậy tiếng cười tại trong đầu ta tiếng vọng.

Cái kia đại khái cảm giác ta bị sai a.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Hôm Nay Ta Chọc Người Tức Giận, Người Muốn Trả Thù

"Onii-chan, rời giường "

A..., đã muốn buổi sáng đến sao. . . ?

"Không thể bởi vì là nghỉ hè liền năm ỳ. Yukiko đói bụng rồi "

A. . . Lại để cho ta tái một lát thôi. . . .

"Đã đủ rồi! Nhanh chóng đứng lên!"

'Rầm Ào Ào'.

A, chấn mền của ta. . . .

"Nhanh -- điếm đã dậy rồi. . . . . A, tại sao có ngủ trần a, tên biến thái kia onii-chan ----! !"

"A a a -----? !"

Muội muội cho bụng của ta một cái Aure Địch Gia búa tạ, ta lập tức đảo té ngã từ trên giường lăn xuống. Ta liều mạng mở ra còn buồn ngủ hai mắt về sau, chỉ có thấy được muội muội hai tay bụm lấy đở lên khuôn mặt chạy ra khỏi phòng bóng lưng. (dịch: Aure Địch Gia búa tạ, cao tới 0079 trong màu đen tam liên tinh chiêu thức hành động)

"Vừa rồi là chuyện gì xảy ra a "

Ta đứng lên chứng kiến tự mình rớt ánh trong gương thân ảnh của về sau, thở dài một cái.

A, Yumesaki Hikari tên khốn kia.

"Coi như là nóng, người cũng tốt xấu cho ta đeo bộ đồ ngủ a "

Mặc vào quần áo thể thao về sau, ta mở ra đặt ở trên bàn bút ký bản.

Chứng kiến cái kia đầy giấy vẽ xấu nhật ký về sau, ta nhin không được tái phát ra thở dài một tiếng.

"Sakamoto kun buổi sáng tốt lành! Hôm nay cũng phải nỗ lực làm nghỉ hè tác nghiệp ah! Ta vì người suy nghĩ, cố ý cho người thừa (lại) một đồng tác nghiệp! Hikari chan thật vĩ đại!"

Yumesaki Hikari người là tên khốn kiếp.

Thanh âm của thiếu nữ trong đầu chảy xuôi mà qua, ngày hôm đó ghi trước sau như một mà hồ đồ, ta không khỏi đối với cái này phát ra lần thứ ba thở dài. Đồng thời ta cũng vậy nhớ tới bước vào đầu mùa xuân ngày nào đó chuyện tình.

Đó là tháng tư thượng tuần cái nào đó ngày mưa, có một thiếu nữ tại trước mắt ta bất hạnh lâm nạn, nàng tự là Yumesaki Hikari.

Ngẫu nhiên thân lâm sự cố hiện trường ta được một cái Hắc y nhân ép hỏi: "Người có nguyện ý hay không dụng của người một nửa tuổi thọ đi cứu vớt nàng?" .

Đối mặt bất thành linh cuối cùng lựa chọn, ta trả lời nói "Đến a!" . Kết quả ta liền dùng một nửa tuổi thọ phải trả giá, đổi về nàng trọng sinh --.

". . . Vốn nên như thế "

Mà trên thực tế, nhân cách của chúng ta cũng cách mỗi một ngày trao đổi một lần, bởi vậy triển khai làm cho người ta không dám tin nhị tâm đồng thể sinh hoạt. Hôm nay tuy là ta khống chế thân thể, nhưng đến ngày mai sẽ cũng đến phiên Yumesaki Hikari ý thức chiếm cứ thân thể. Cách mỗi một ngày cũng như này, tức tuổi thọ một nửa. Chú ý tới sự thật này thì ta liền không khỏi vô cùng thống hận Nhật ngữ văn tự quỷ biến.

Mỗi ngày bốn điểm năm mười chín điểm, chúng ta đều tiến hành nhân cách trao đổi. Tại nhân cách không hiện ra trong lúc, chúng ta sẽ không lưu có bất kỳ trí nhớ nào. Bởi vậy, ta cùng cái khác ta -- cũng tức Yumesaki Hikari chỉ có thể thông qua loại này trao đổi nhật ký phương pháp tới đón sờ, trừ những thứ này ra không có phương pháp khác.

"Lão cho ta làm chút ít chuyện ngu xuẩn "

Mỗi lần nàng làm xong chuyện ngu xuẩn cũng sẽ ở nhật ký trên viết xuống. Chính như cái này tự chương hồ đồ nhật ký chỗ chứng minh như vậy, Yumesaki Hikari nữ nhân này quả thực tựu là ngu ngốc trong máy bay chiến đấu!

Tuy nhiên cái chết của nàng bởi vì hoang đường cực độ -- bởi vì trầm mê hủ nữ tưởng tượng mà làm cho ngoài ý muốn bỏ mình, nhưng vì sao nàng tại sinh hoạt hàng ngày trong làm việc cũng sẽ liên tiếp xuất hiện sai lầm, hoặc là tổng làm chuyện ngu xuẩn đấy. Bái này ban tặng, hiện tại cuộc sống của ta mất trật tự đến mức cùng bão tố thổi đến đồng dạng. Với lại bởi vì nàng lão làm chút ít làm cho người ta không nói được lời nào trò đùa dai, làm cho ta cách ba xóa năm mà liền bị cuốn vào đến tranh chấp bên trong.

"Cuối cùng là có lưu điểm cố gắng qua dấu vết "

Ta mở ra toán học tác nghiệp, phát hiện đề mục phía trên hay là động đây một chút.

. . . Nhưng mà, nàng làm đại khái ba đề tài liền chán ghét, sau đó trên giấy vẽ xấu liền dần dần bắt đầu tăng nhiều, mặt sau cùng thậm chí còn loạn vào một cái làm cho người ta liên tưởng đến Yumesaki Hikari bishoujo ma pháp sử dụng.

"Dùng Hikari chan nhiệt tình làm tế phẩm, triệu hoán Sakamoto kun! Về sau liền giao cho người!"

Tranh minh hoạ trên còn có kèm theo một câu như vậy lời kịch, quả thực làm cho người tức giận. Cái này sau đề mục tất cả đều một mảnh trống không, được nàng để đặt mặc kệ. Nhưng ác, tranh vẽ một bức cao như vậy chất lượng tranh minh hoạ thời gian liền đầy đủ làm một đề a.

"Xin nhờ rồi, từ ngày mai trở đi ta sẽ cố gắng, người liền tha thứ ta đi. Sakamoto kun ôn nhu như vậy, nhất định sẽ tha thứ cho ta a? Ta sẽ chán ghét không ôn nhu Sakamoto kun nha. Như thế nào đây? Sakamoto kun kỳ thật thu thập một chút lời nói cũng rất đẹp trai!"

"Cái gì gọi là thu thập một chút cũng rất đẹp trai a. Người cho rằng nói như vậy ta liền cũng tha thứ người sao "

. . . Hôm nay liền tha thứ người đi!

"Thiệt là, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa "

Ta đem một mình thân thể nương đến trên ghế dựa, tiếp tục tự nhủ đối nhật ký tiến hành chỉ trích.

Theo ngoài cửa sổ thổi vào gió nhẹ để cho ta cảm giác có chút mát lạnh. A, xem ra hôm nay cũng rất nóng a.

"Yumesaki Hikari, sao "

Ta nhẹ giọng niệm một tiếng đồng bạn tên gọi.

Từ khi tên kia linh hồn ký túc tại trong cơ thể ta về sau, cho tới bây giờ thật sự đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Ta tuy nhiên từng bởi vì một cái nhân tình huống mà bị bạn học cùng lớp làm bất hòa, nhưng may mắn mà có sự xuất hiện của nàng, ta tại chút bất tri bất giác lại trở thành lớp học anh hùng, còn bị vốn tưởng rằng cả đời đều không có giao tụ nữ sinh tỏ tình. Về sau còn vây quanh Yumesaki Hikari chết, cùng tên là Kazeshiro nam nhi giăng co, khi đó thật sự nguy hiểm.

Ta khép lại bút ký bản, đưa tay phóng tới nàng từng chạm đến qua bìa.

Quan hệ giữa chúng ta rất không thể tưởng tượng nổi, đã vô pháp biết, không cách nào dặt tay, cũng không cách nào nói chuyện với nhau.

Đem chúng ta chặt chẽ tương liên cũng chỉ có cái này một bản bút ký. Cùng ta lưng tựa lưng nàng đã gần trong gang tấc, lại xa cuối chân trời. Như vậy nàng trong lòng ta đến cùng chiếm cứ lấy địa vị như thế nào đấy. Mặc dù tại Kazeshiro sự kiện kia ở bên trong, ta cũng nghĩ qua muốn hơi sửa sang một chút nổi lòng. . .

"Được rồi, mặc kệ "

Ta cưỡng ép đè xuống trong lòng phiền não, quyết định đáp lại tên kia chờ mong. Bắt đầu từ ngày mai cố gắng -- nói cách khác để cho ta cố gắng lên. A, Nhưng ác, thật đúng là sẽ sử dụng gọi người.

Vì vậy cứ như vậy, ta cùng Yumesaki Hikari hôm nay cũng như trước tiếp tục lấy nhị tâm đồng thể sinh hoạt. Bất quá, xấu hổ thiếu nữ Yumesaki Hikari cùng giả bất lương của ta chung nhau sinh hoạt tự nhiên không có khả năng thuận buồm xuôi gió. Mùa hè này dĩ nhiên cũng không ngoại lệ, chúng ta nghỉ hè mỗi một ngày đều muốn trôi qua tương đối không thể tưởng tượng nổi.

Có lẽ hôm sau bắt đầu nào đó sự kiện chẳng qua là cái bắt đầu mà thôi.

"Ta đã không có trí nhớ "

"Người cùng bạn gái tại buổi tối kích tình đến ngay cả trí nhớ cũng không có? Nguyên nhân chính là như thế người mới có thể lưu manh!"

"Chăm chú hãy nghe ta nói. Ta thật không có trí nhớ "

"Ta nói người a, vì cái gì không gọi ta sensei. Nguyên nhân chính là như vậy người mới có thể lưu manh!"

"Sensei, ta không phải đùa giỡn, ta thật không có trí nhớ "

"Thiệt là. Người mặt mũi này dài hơn nhiều đáng sợ a. Nguyên nhân chính là như vậy -- "

"Loại này đối thoại hình thức đã muốn đã đủ rồi!"

"Aha ha ha, ta nhưng thật là ưa thích loại hình thức này đó a. Thật sự là đáng tiếc "

Tại thân thể của ta dần dần thích ứng nghỉ hè thời điểm.

Bầu trời vạm vỡ không mây, mãnh liệt ánh mặt trời thiêu đốt lấy đại địa. Bây giờ là nóng đến nhanh làm cho người ta nổ tung giữa trưa. Bởi vì người nào đó đầu cái kia rồi, ta không thể không chạy tới trường học đến tiến hành học bổ túc. Mà lúc này ta chính bản thân chỗ phòng chăm sóc sức khỏe ở bên trong.

"Vì vậy? Akitsuki kun người lại mất đi trí nhớ a "

"Lần này không phải như vậy đấy. Tóm lại, người xem một chút cái này "

"Ân?"

Ta từ trong túi tiền lấy ra một cái ghi chép, bảo vệ sức khoẻ sensei Higumo dụng tu dáng dấp ngón tay ngọc cầm bốc lên này cái ghi chép.

Nàng như trước vây quanh cái kia tiêu chí tính khản quàng cổ, nếu mùa xuân mà nói cũng nói qua được đi, nhưng bây giờ cái này mùa người cũng nên có chừng có mực đi à nha, ta cũng không khỏi muốn hỏi "Người là đang tại tu hành sao?". Nàng thò tay phật một chút trát thành đuôi ngựa đấy, dài quá mức tóc đen. Mỗi lần nàng làm động tác này thì theo kéo ra cổ áo cùng với váy ngắn dưới chột tiết ra đến xuân quang đều đối ánh mắt của ta phát động công kích. Cái này ở giữa của ta yêu thích.

". . . Ài "

Ta không dám lần nữa nhìn thẳng khoe miệng nổi lên mỉm cười Higumo. Nhưng ác, không có khả năng làm cho nàng trêu đùa hí lộng.

"Đây rốt cuộc là cái gì? Có thể méc với lão sư sao?"

Nàng rắc...rắc... Mà bỏ rơi xem ra ghi chép, xông ta hỏi.

". . . Một người quen đã cho ta như vậy một cái ghi chép "

"Ah ~, người quen? Là nữ trẻ nhỏ sao?"

"A.... . ."

"Nữ trẻ nhỏ cho người như vậy một cái ghi chép?"

". . ."

"Ha ha a. Trách không được sắc mặt của người mới như vậy âm trầm "

Higumo Xùy~~ cười rộ lên, vẻ mặt khoái hoạt mà trông chừng xem ra ghi chép.

Ồn ào quá, người là tên khốn kiếp. Nhưng là đây.

"Ta không nhớ rõ ta làm qua vật như vậy a, cho nên, cái kia -- "

"Cái kia?"

Đừng, chớ ép ta nói ra a.

"Nữ. . . Nữ trẻ nhỏ là từ lúc nào, mới có thể ghi loại lời này a "

"Hừ hừ, thật sự là thanh xuân rõ ràng mặt mũi dữ tợn, tính cách lại đáng yêu như thế "

A, đã đủ rồi! Quả nhiên không nên tới nơi này! Ta phải đi về!

"Chờ một chút, chờ một chút. Ta có hảo hảo mà nghe người nói đấy, thực xin lỗi "

Higumo theo theo sát phía sau ôm lấy đứng lên ta, đem ta giữ lại.

Đáng giận, mái tóc của nàng tán phát mùi thơm thơm quá. Vô luận ở đâu đều chánh hợp của ta yêu thích.

"Cái kia Akitsuki kun có cái gì không đầu mối? Có chút theo ý của người là không có ý nghĩa chuyện tình, đối nữ trẻ nhỏ mà nói có lẽ là rất trọng yếu hả?"

"Cho dù người nói như vậy "

Ta cũng nhớ không nổi cái gì a.

"A..., như vậy a. Tuy nhiên ta có thể với người cùng một chỗ nghĩ. . ."

Higumo vẽ mặt sung sướng nói hết câu này nghe giống như phiến nào lời kịch về sau, càng thêm dùng sức ôm lấy ta, tại bên tai ta mị hoặc mà rừ rừ nói.

"Hay là chính người đến nghĩ rất tốt. Có lẽ đây mới là cái kia trẻ nhỏ chỗ mong đợi?"

". . . A..."

Xùy~~, nàng dùng ngón giữa nhẹ nhàng đâm một chút khuôn mặt của ta, chẳng biết tại sao này khiến ta cảm giác rất thẹn thùng.

"Người đem mình ngày hôm qua hành động tất cả đều hồi tưởng một lần không phải tốt "

Nàng thả ta ra thân thể sau vừa cười vừa nói. Tuy nhiên nàng cho ta đề nghị như vậy, Nhưng phải

"Chính là bởi vì làm không được ta mới làm phức tạp a "

"Ân?"

"Không có gì, ta đi trở về "

Ta hơi chút oán trách một tiếng, lần này liền thật sự muốn rời đi. Tại ta đi ra phòng chăm sóc sức khỏe thì nàng xông ta nói nói: "Trời nóng như vậy, tóc cắt đứt không tốt sao" .

"Người mới phải, nóng như vậy còn vây quanh khăn quàng cổ "

Ta vứt bỏ một câu như vậy về sau, liền đi ra đến oi bức trên hành lang. Kế tiếp nhất định phải được tại đây mãnh liệt mặt trời phía dưới đi trở về đi sao.

"Ngày hôm qua hành động. . . U "

Ta tại cực nóng mặt trời chiếu xuống chậm rãi đi tới.

Đại khái là có xã đoàn hoạt động a, có mấy người mặc đồng phục học sinh hướng tới trước mặt đang tại đi về nhà ta đi tới, nhưng đi đến ta phụ cận thì bọn họ đều ý vị mà từ bên cạnh ta lách qua.

Muốn hỏi vì cái gì mà nói, nguyên nhân dĩ nhiên chính là của ta tướng mạo dữ tợn. Bởi vậy, giống như vậy dọc theo đường được người qua đường đứng xa mà trông đã muốn thành bình thường như ăn cơm. Bái cái này tướng mạo ban tặng, ta không có bằng hữu, dĩ nhiên cũng không có bạn gái. Học bổ túc sau khi chấm dứt cũng không có ai sẽ cùng ta hẹn nhau đi chơi, ta chỉ có thể Isshin chạy về nhà. A, thật muốn chết mất được rồi.

"A "

"Đó "

Tại ta suy nghĩ lung tung thời điểm.

Một người nữ sinh từ tiền phương đi tới, tầm mắt của ta rơi xuống cái kia điêu bãi song đuôi ngựa trên.

"A, phản, Sakamoto kun, sao, làm sao vậy? Ngay tại lúc này. . ."

"Ân, a, có học bổ túc a. Bây giờ chuẩn bị về nhà. Người là đi tham gia xã đoàn hoạt động?"

"Ân, ân "

Sanada Kasumi, tất cả mọi người gọi nàng Kasumi chan.

Dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, ghim hai cái rời rạc đuôi ngựa chính là nàng đặc thù. Nàng là bạn học cùng lớp của ta, lúc nói chuyện ưa thích cắn lưỡi.

Tuy nhiên xem nàng cái bộ dáng này cũng không tự chủ xem nàng như thành so với chính mình loại nhỏ trẻ nhỏ, nhưng trước ngực nàng cái kia no đủ vú to cũng tại nói cho ta biết, nàng cùng ta lớn bằng. Không chịu nổi.

"Cái này, như vậy a. Về nhà. . . Vậy phải làm sao bây giờ đây. Hôm nay mặc dù không có xã đoàn hoạt động. . . Nhưng, nhưng ta nghĩ lấy, nếu là có ai ở đây, có thể cùng một chỗ. . . Đi chơi "

Ài, nhân nhĩ xã đoàn hoạt động a. Có có thể cùng đi đùa bằng hữu thật sự là tốt.

"Ta, ta nghĩ lấy có lẽ muốn đi bơi lội, chỗ, cho nên liền mua kiện rất không tệ áo tắm. . ."

Bơi lội a, hôm nay xác thực rất thích hợp đi bơi lội.

"Đặc biệt, đặc biệt, phản, Sakamoto kun -- "

"A, đúng rồi "

Ta nhìn đỏ bừng cả khuôn mặt Kasumi chan, đột nhiên nghĩ đến.

Khó được đụng phải nàng, liền cho nàng nhìn một chút a. Nữ trẻ nhỏ ửng thuận nhất hiểu rõ nữ hài tử tâm tình a.

"So về cái này, có thể giúp ta nhìn một chút thứ này sao?"

"Ôi chào! A, ân, ừ "

Kasumi chan vẻ mặt chán nản, thất vọng tiếp nhận ta đưa ra ghi chép.

Ân? Làm sao vậy?

"Một người quen lưu cho ta tin tức, Nhưng ta nghĩ tới nghĩ lui đều không có đầu mối gì, người cảm thấy đây là ý gì?"

"Thư, tin tức? Ta xem một chút. . ."

Kasumi chan nói xong cũng nghiêm túc trông chừng ghi chép nhìn lại.

". . ."

A, làm sao vậy? Đã trầm mặc? Cái kia --. . . .

". . . Đây là nữ trẻ nhỏ đưa cho người?"

"Ân, đúng vậy "

"Cái này, là trước người nói qua, người thích người đưa cho người?"

"Ôi chao! A -- "

Được Kasumi chan vừa nói như vậy ta mới tỉnh ngộ, không xong.

Ai nha, khinh thường. Kasumi chan nàng đối với ta. . . .

". . . Như vậy a. Thích người lưu tin tức. . ."

Kasumi chan ánh mắt nghiêm túc trông chừng ghi chép, rơi vào trầm tư.

Nàng hiện tại vẻ mặt này, cùng hẳn nói là đang tự hỏi, đến không bằng nói là đang mưu đồ lấy mấy thứ gì đó --.

". . . Trong mắt của ta mà nói, cái này khẳng định "

Chịu, khẳng định?

"Cái này cái nữ trẻ nhỏ khẳng định siêu chán ghét Sakamoto kun "

"Ài ài ôi chao? !"

Siêu chán ghét? Siêu cấp chán ghét sao? !

"Giữa những hàng chữ đều để lộ ra đối với người chán ghét cùng căm hận. Ta cũng là nữ trẻ nhỏ, cho nên rất rõ ràng. Sakamoto người tốt nhất hay là cùng cái này cái nữ trẻ nhỏ chặt đứt tất cả liên hệ "

"Không, như vậy -- "

"Sakamoto kun, tin tưởng ta. Ta là vì Sakamoto kun người nghĩ mới nói như vậy nha"

"Cái này, cái này. . ."

Nàng lúc này nói lời nói được đi toàn bộ chỗ không có mà trôi chảy, ta không khỏi không thể nói gì rồi.

Cái kia, cái kia, Kasumi chan?

"Sakamoto kun, không thể tái cùng cái này nữ trẻ nhỏ nhắc lên quan hệ. Bất quá, bởi như vậy Sakamoto sẽ rất tịch mịch a? Đã không có nữ hài tử lời nói, Sakamoto kun sẽ chết mất a. . ."

Không, sẽ không chết nghiêm trọng như vậy. . . .

"Bởi vì, bởi vậy, người nếu như cần nữ hài tử lời nói, . . . Cái kia, cái kia. . ."

Cái kia. . . ?

"Do, để ta làm thay thế nàng, thế nào. . ."

"A, cái này. . ."

Trả lời như vậy sẽ để cho ta rất làm phức tạp đó a.

"Như, nếu như là Sakamoto kun. . . Liền. Liền, coi như là cho người 'Cẩn " ta cũng vậy không -- "

"A, a! Là thời điểm phải đi trở về! Gặp lại!"

Ta nhìn thấy Kasumi chan hai con người nhiễm lên hắc ám nhan sắc, vì vậy sợ vội vàng cắt đứt chủ đề, toàn lực mà chạy qua nhựa đường đường. Nguy hiểm, ánh mắt kia quả thực tựa như đang ngó chừng con mồi đồng dạng. . . .

Ta một đường chạy đến nhìn không thấy Kasumi chan thân ảnh của về sau, mới dừng lại đến chà lau trên trán lạch cạch lạch cạch đi xuống mồ hôi.

Lau xong đổ mồ hôi về sau, ta từ đầu trông chừng xem ra ghi chép, thầm nói.

"Siêu chán ghét, ư "

Loại sự tình này tự nhiên là không thể nào đấy.

"Đây là cái gì?"

"Theo một người bạn, nữ trẻ nhỏ chỗ đó thu được như vậy tin tức, người thấy thế nào?"

"Onii-chan, người có bằng hữu sao?"

"Không cần chỉ trích!"

Sau khi về nhà.

Ta kẻo kệt mà uống một hộp lớn mạch trà nhuận hết hầu về sau, phải đi muội muội gian phòng.

Cái này tự nhiên là vì này cái tin tức.

"A... A... A.... ."

Ta rồi rãnh đỉnh điểm nhàm chán nhìn từ trên xuống dưới đang trầm tư muội muội.

Sakamoto Yukiko, muội muội của ta, lần đầu tiên học sinh.

Trước rủ xuống ngửa ra sau đủ cái cổ thẳng tóc ngắn, một đôi cùng ta giống nhau như đúc ba bạch nhãn. Lúc này nàng chính mặt băng bó trông chừng ghi chép, thoạt nhìn thì càng thêm cự người ngoài ngàn dặm rồi. Không biết là có hay không bởi vì thời tiết quá nóng, nàng mặc trên người một kiện hồng nhạt đai đeo áo, lộ ra độ tương đối lớn, hạ thân váy ngắn cũng ngắn đến cực hạn. Xem ra muội muội cũng bắt đầu ý thức được muốn nữ trẻ nhỏ thật tốt ăn mặc a.

"Như thế nào đây? Thân là nhà tiểu thuyết người, ứng thuận rất am hiểu đọc đến người khác xuyên thấu qua văn tự truyền đạt cảm tình a?"

"Ta không có năng lực như vậy. Cái này cùng ngữ văn lại không giống với "

Yukiko nhìn cũng chưa từng nhìn ta một cái, không khách khí hồi đáp.

Kỳ thật Yukiko tuổi còn trẻ cũng đã là nhà tiểu thuyết rồi, nhưng lại xuất bản qua vài cuốn tiểu thuyết. Nàng bình thường thoạt nhìn đều bề bộn nhiều việc. Nàng đến cùng tại viết những gì đấy. . . Tuy nhiên ta cũng vậy mơ hồ đoán được một điểm, nhưng còn không dám khẳng định.

"Bằng hữu cho người ghi loại vật này, người đến cùng đối bằng hữu của người làm cái gì?"

"Ta nói không biết a "

"A.... . . Nàng không phải là chính là bởi vì như vậy mới tức giận a?"

Nếu như là thế này phải không, Higumo cũng đã nói lời tương tự.

Thế nhưng mà, cho dù các nàng nói như vậy, không biết sự tình hay là không biết a.

"Cái kia, Yukiko, nếu nói "

"Ân?"

"Ta chọc người tức giận "

"Trải qua chuyện thường xảy ra "

Loại này chỉ trích thì miễn đi.

"Sau đó, người liền lưu cho ta một con như vậy tin tức "

"A "

"Vì vậy, người cảm thấy người là muốn ta làm thế nào?"

"Làm thế nào. . ."

Cái này là tư duy chuyển đổi. Đã không biết nguyên nhân, cái kia chỉ việc trực tiếp suy nghĩ biện pháp giải quyết tốt rồi.

Nghe được chủ ý của ta về sau, Yukiko ừ mà trầm ngâm hai tiếng, đầu nhăn sâu hơn. Linh quang lóe lên nghĩ cách cũng không thành vấn đề nha.

"Thế nào, quả nhiên hay là hi vọng ta nói xin lỗi sao?"

". . . Ta nghĩ không phải "

Ài, đúng không?

"Nếu như là Yukiko mà nói, cái kia, cái kia. . ."

Cái kia cái gì?

"Nhao nhao, nhao nhao, nhao nhao -- "

Nhao nhao?

"Nhao nhao ---- cái thời điểm. . . Cái gì. . ."

"Ân, cái gì?"

Bởi vì nghe không rõ lắm, ta nhin không được đem mặt đưa tới hỏi.

Hai chúng ta chớp mũi cách xa nhau chỉ có cân nhắc centimet, ta thậm chí có thể nghe được Yukiko hô hấp. Mặt của ta để sát vào đến môi anh đào của nàng trước mặt, khiến Yukiko cái kia vốn là có chút ửng đỏ khuôn mặt trong chốc lát trướng đến đỏ bừng --.

"Oa à? ! Chúng ta thế nhưng mà huynh muội hả? !"

"Ân?"

"A, không! Chưa, không có gì! Người, chính người nghĩ! Việc này không có quan hệ gì với Yukiko!"

Yukiko hô to xong sau, tức giận quay mặt qua chỗ khác rồi.

"Sao, chuyện gì xảy ra a. Vì cái gì đột nhiên nổi giận a "

"Ồn ào quá! Onii-chan ở phương diện này quả thực liền là một ngốc tử!"

Ài ài. . . Vì cái gì. . . .

Thiệt là, rõ ràng còn viết cố quái như vậy blog, nhưng bây giờ đối với ta lại lãnh đạm như vậy. Đã muốn chán ghét sao? Ai, onii-chan chính là chỗ này loại chơi chán liền vứt bỏ thứ đồ vật a.

"A... A.... . . Gần đây, hai ngày một lần, mô hình, mô phỏng mập, xà phòng play có chút ít, ta cảm giác rất tịch mịch. . . Cái kia đoạn thời kỳ giết hẳn phải chết kỳ hạn là chuyện gì xảy ra. . . Đúng, đúng bởi vì Yukiko lộ ra chán ghét biểu lộ à. . . Cái kia, cái kia cũng không phải phát ra từ thật lòng, cái kia. . . . A... A.... . ." (dịch: Về ソ - プレ re i cái này từ không biết có hay không cái gì chính thức thuyết pháp. Nếu có vị nào thân sĩ biết rõ chính thức tên dịch mà nói, mong rằng cáo tri, cảm ơn)

"Ân? Mô phỏng cái gì?"

Ngày hôm qua ta lại ta đã làm gì hồng bét sự tình sao?

"Không có gì! Bớt nói nhảm, nhanh đi nấu cơm! Yukiko đói bụng rồi!"

Tốt, tốt. Không có gì sao? Xin lỗi rồi.

Nổi giận đùng đùng Yukiko nhao nhao lên muốn ăn cơm, vì vậy ta chỉ tốt lấy trong tủ lạnh ăn thừa đồ ăn tùy thích làm ít đồ. Cùng Yukiko cùng một chỗ không nói gì mà sau khi ăn cơm trưa xong, ta liền trở về gian phòng, nhảy đến mặc vào. Ta nằm ở trên giường giơ lên xem ra ghi chép, không chớp mắt trông chừng ghi ở phía trên mà nói.

". . . 'Ta rất tức giận' -- ư "

Buổi sáng hôm nay ta vừa tỉnh dậy liền phát hiện tên kia tại ta trên trán dán như vậy một cái thứ đồ vật.

Không cần nghĩ cũng biết đó là ngày hôm qua ta cho lưu tin tức.

Ta cho rằng bút ký bản trên còn có thể ghi có bên dưới, ai biết ở trên vậy mà trống rỗng. Tên kia thật sự là hỉ nộ vô thường a, lão ưa thích đột nhiên liền tức giận, hoặc là đột nhiên đùa giỡn. Câu cửa miệng nói lòng của phụ nữ tựa như mùa thu thời tiết đồng dạng biến đổi thất thường, nhưng tên kia cũng không ngày mùa thu thì khí trời ôn nhu như vậy. Sao vàng trên thì khí trời biến hóa đại khái thích hợp hơn hình dung nàng a.

Nhưng mà, cho dù nàng đột nhiên cho ta ghi một câu như vậy mà nói, ta cũng vậy lấy không ra biện pháp gì. Đến hỏi Kasumi chan cùng Yukiko, các nàng cũng đều trả lời ập úng.

"Là (vâng,đúng) nghĩ tới ta chú ý nàng. . . A "

A..., nếu nói như vậy, người sẽ thấy cho điểm nhắc nhở a.

Vì vậy, ta liền tại bút ký bản trên để lại một câu ". . . Cho ta điểm nhắc nhở", tóm lại vấn đề này trước hết để một bên. Luông sẽ có biện pháp a, cái này có lẽ chỉ là trò đùa dai mà thôi.

Đến ngày mai.

Ta mở ra bút ký bản, xem xong rồi phía trên nhật ký.

". . . Nhắc nhở: Keng keng keng keng keng keng ~ "

"Ta xem không hiểu a "

Chờ một chút, ta rất chân thành mà tỏ vẻ, xem không hiểu. Đây là cái gì? Ta là thật tâm không hiểu.

Thế nhưng mà, nàng chỉ ở bút ký bản trên đã viết câu này. A, ta không có khả năng bằng cái này liền hiểu ý đồ của nàng a.

"Được rồi, tóm lại trước nói xin lỗi đi "

Trở nên không nhận được ta mang theo cảm giác không có gì lớn nghĩ cách, tại bút ký bản trên viết.

"Tuy nhiên không phải rất rõ ràng, nhưng thực xin lỗi. Ta nói xin lỗi "

Nàng là cái lòng tự trọng khá mạnh người, chứng kiến ta nói xin lỗi, tâm tình sẽ phải chuyển biến tốt đẹp a. Với lại đây bất quá là chút ít lông gà vỏ tỏi việc nhỏ, quan trọng là ... Người phải cho ta hảo hảo mà ghi nhật ký a. Hôm trước cũng thế, bởi vì người không có ghi nhật ký, ta không biết người đột nhiên đi ra ngoài phơi nắng bị thương, ta đang tắm thời điểm khả tao ương.

"Thật là một cái yêu làm cho người ta thêm tên phiền toái "

Ta khép lại bút ký bản, tiếp tục đem vấn đề này để đặt bỏ qua. Đến ngày mai nhất định có thể giải quyết hết a,

Nhưng mà, ta quá ngây thơ rồi.

Bởi vì Yumesaki Hikari thật sự rất đáng sợ.

". . . Rõ ràng không biết còn xin lỗi, người nam nhân này rốt cuộc là có nhiều phế vật a!"

"Người. . . Đã đủ rồi! Rõ ràng còn đang tức giận a!"

Ngày mai, ta tỉnh liền lập tức mở ra bút ký bản, đón lấy đã bị đổ ập xuống mà dạy dỗ.

"Tốt như vậy sao? ! Không cảm giác mình có sai còn xin lỗi, loại hành vi này là nhất không thể làm hay sao? ! Chính là bởi vì như vậy người mới. . . Lời kế tiếp ta đừng nói "

Làm cái quỷ gì a! Nói a! Ta rất để ý a!

"Vì vậy, Hikari chan đối Sakamoto kun thật là tốt cảm giác độ giảm xuống 53 vạn điểm! Người xử nam, hừ!"

Nhật ký liền đến đây là kết thúc, nàng còn ở bên cạnh dụng màu sắc rực rỡ bút họa một cái đo bề ngoài, trên đó viết "Sakamoto kun bây giờ hảo cảm độ vi phụ 52 vạn 9996 điểm" . Uy, chậm đã, ta vốn là hảo cảm độ chỉ có bốn sao? Rõ ràng ta cố gắng như vậy? Ta chỉ là muốn cũng nên chấm dứt trận này vô vị cãi lộn mà thôi, làm sao lại sau đó hàng nhiều như vậy? Người cũng quá mức làm loạn a?

"Thiệt là, nữ nhân tự là phiền toái "

A, cảm giác mới vừa lời kịch tốt riajuu. Về sau phải nhiều điểm sử dụng.

"Lại nói, ta cảm giác cũng tức giận "

Tên kia nguyên vốn cũng không phải là cái loại này yêu tùy thích người tức giận a, ta rõ ràng đều nói xin lỗi, nàng vì cái gì còn cần phải xông ta nổi giận a. Ân, đúng vậy, ta không làm sai.

"Người cho rằng người nói như vậy ta thì sẽ biết à. Còn nữa, lão nói xử nam xử nam, thật sự rất đáng ghét. Chính người lúc đó chẳng phải xử nữ sao (cười). Nghĩ tới ta nói xin lỗi liền nói cho ta biết lý do chứ "

"Nói được có chút đã qua a "

Lập tức ta chỉ muốn xé toang nặng ghi, nhưng ta còn là lắc đầu, đem nhu nhược dứt bỏ.

Như vậy là tốt rồi. Gần đây Yumesaki Hikari tên kia có chút được voi đòi tiên. Nếu tái không nói cho nàng, ta nóng giận cũng là rất đáng sợ mà nói, cũng không biết cũng bị nàng khi dễ tới khi nào.

"Tốt, liền quyết định như vậy. Tại Yumesaki con đường ánh sáng xin lỗi lúc trước ta là tuyệt sẽ không nói xin lỗi "

Ta thô bạo mà khép lại bút ký bản, nói câu cứng rắn mà nói sau còn hừ một tiếng. Kế tiếp ngày mai ta sẽ lộ ra như thế nào một phó biểu tình đấy. Nhất định sẽ là rưng rưng nước mắt a.

Ha ha, tốt chờ mong.

"A, Akitsuki kun, người tại sao khóc?"

"Cứu ta. Ta biết sai rồi. . ."

Đến ngày mai, ta tới đến phòng chăm sóc sức khỏe hướng Higumo khóc lóc kể lể. Lý do? Không cần hỏi ta nữa. Cái này nhất định là tên kia nguyên nhân a.

Nếu muốn hỏi ta tại sao phải như thế khóc rống chảy nước mắt, vậy thì phải ngược dòng tìm hiểu đến buổi sáng hôm nay.

Yumesaki Hikari dường như giận thật à, ta hiện sớm cùng đi liền phát hiện gói đầu bên cạnh chẳng biết tại sao để đó một bản tạp chí sắc tình, mà chính ta lập tức chính ôm thật chặt một cái mười tám cấm gói ôm. Đón lấy ta còn phát hiện giữa hai chân rải đầy siêu đại lượng cao dính dính chất lỏng. Bái này ban tặng, mẹ còn quan tâm nói với ta "Nay, hôm nay khí trời tốt, nên giặt rửa thoáng cái ga giường rồi! Ga giường nhất định phải ngẫu nhiên giặt rửa thoáng cái!" . Với lại, hết lần này tới lần khác ngay hôm nay loại ngày này, muội muội sau khi rời giường chạy tới phòng ta.

"Onii-chan, ta theo như người ngày hôm qua nói tới gọi người rời giường. Nhanh chóng đứng lên -- oa a a a a a a a a a? ! Ca, ca, onii-chan người? !"

Lời của muội muội nói đến một nửa liền biến thành một tiếng rộng kêu thảm thiết.

Tại ăn điểm tâm thời điểm nàng cũng một mực tại cười hì hì hồ ngôn loạn ngữ, "Yukiko nhìn thấy ♥ sễn sệt ♥" .

Thuận tiện nhắc tới, Yumesaki Hikari tại nhật ký trên viết.

"Sakamoto kun người này bằng với là đang trêu ta! Ta tuyệt sẽ không tha thứ cho người! Ta muốn cho người gia tăng vĩnh cửu kéo dài suy nghĩ về tình yêu thời kỳ ma pháp! Sau này mỗi lần tỉnh lại thì sẽ là dạng này được rồi! Người liền làm tốt ý thức a!"

Cùng hẳn nói đây là vĩnh viễn kéo dài ma pháp, chẳng nói là chết ngay lập tức ma pháp a. Người đây là có nhiều liều mạng trả thù a.

"Ai, ta cũng vậy không có biện pháp a "

Higumo bên cạnh nói như thế, bên cạnh vẻ mặt không nói nhếch lên chân bắt chéo. Nhưng ác, lại có thể một bộ việc không liên quan đến mình thái độ. Về sau ta nên dùng như thế nào biểu lộ đi gặp mẹ a, khổn kiếp.

"Nghe cho kỹ, Sakamoto kun. Nữ đứa trẻ nhỏ đều sẽ nhớ muốn hồi báo "

"hồi báo?"

"Ân, hồi báo "

Higumo chậm rãi thềm nói.

"Đó cũng không phải nói hai bên cùng có lợi cái loại này hồi báo. Nữ trẻ nhỏ vì nam trẻ nhỏ ta đã làm gì về sau, đều sẽ có chờ mong. Hi vọng cái kia cái nam trẻ nhỏ có thể làm một ít làm cho nàng chuyện vui sướng, chờ

mong cái kia cái nam trẻ nhỏ có thể cho nàng một cái tốt đẹp chính là nhớ lại. Sakamoto kun, người liền hảo hảo mà trở về ứng đối phương a "

"Cho dù người nói như vậy. . ."

Ta ngược lại cảm thấy cho tới nay đều là ta vì tên kia đã làm nhiều lần sự tình. Nàng cho ta đã làm gì sự tình --,

. . . .

. . . Ân?

Chậm đã, chẳng lẽ --.

"Hừ hừ, nghĩ tới?"

". . . Không có gì "

Tuy nhiên ngoài miệng nói như vậy, nhưng ta còn là đứng lên.

Đáng giận, cũng dám cười nhạo ta, ta chỉ là muốn khởi còn có việc gấp mà thôi! Cho nên không cần lộ ra một bộ như là nói "Cái này là thời kỳ trưởng thành" biểu lộ còn le lưỡi. Ta tức giận!

"Gặp lại, ta có lẽ còn có thể lại đến "

"Ân, ta chờ đây. Cố gắng lên, nam trẻ nhỏ "

. . . Quả nhiên hay là không cần trở lại.

Ta thô bạo mà kéo lên phòng chăm sóc sức khỏe chuyển công, đi ra đến ngày mùa hè là bầu trời bao la xuống.

Như vậy a, thì ra là thế sao. Nếu như ta phỏng đoán chính xác --.

Nàng tức giận cũng là tình hữu khả nguyên đấy.

Ngày mai.

Ta tại tỉnh lại lập tức liền thò tay đi sờ một chút giữa hai chân, sền sệt đấy. . . Không có! Bingo! Xem ra ta đoán trúng rồi. Vĩnh viễn kéo dài ma pháp giải trừ.

Ta rắc...rắc... Mà mở ra trên bàn bút ký bản, ngày hôm qua ta lưu lại tin tức đập vào mi mắt.

"Thiệt là, người làm sao lại trẻ như vậy độn. Muốn ta làm đến nước này người mới phát giác. Chính là bởi vì như vậy Sakamoto kun. . . Lời kế tiếp liền lười nói rồi!"

"Kết quả đây là có chuyện gì a "

Ta cười khố nhìn về phía trên bàn "Cái kia" . Hôm trước ta cùng Higumo nói xong về sau, liền lập tức đến cửa hàng đi mua phần lễ vật, cũng tại thu kiện người cái kia lan viết lên tên của ta, làm cho người ta tại ngày hôm sau đưa hàng đến thăm.

"Tiền đưa đã chậm a "

Sinh nhật vui vẻ, Yumesaki Hikari.

Trên mặt ta lộ ra cười khố cùng an tâm thần sắc, đối ngày hôm qua ta nhỏ giọng lầm bầm nói.

Đại khái tại hai tháng trước a, ta rõ ràng không có sinh nhật, lại đột nhiên nhận được Yumesaki Hikari tặng lễ vật. Tuy nhiên nàng cũng có thúc giục ta đáp lễ, nhưng bởi vì về sau đã xảy ra các loại trò khôi hài, ta hoàn toàn đem việc này đem quên đi. Xem tới đây chính là thúc đẩy Yumesaki Hikari đối với ta hành hung nguyên nhân.

"Được rồi, lần này liền tha thứ người đi. Nhưng lần sau người khác phải chú ý rồi! Nữ trẻ nhỏ là phi thường coi trọng ngày kỷ niệm đấy! Nếu có lần sau nữa mà nói, Nhưng cũng không phải là trả thù đơn giản như vậy, người cho ta nhớ rõ ràng rồi!"

"Là (vâng,đúng), phải ta sẽ chú ý "

Nếu nàng làm ra càng thêm khác người chuyện, thì có thể nghiêm trọng đến muốn tổ chức gia đình hội nghị. Ta sẽ coi chừng đấy.

Thuận tiện nhắc tới, ta đưa cho Yumesaki Hikari lễ vật là mấy vị bảng. Mấy vị bảng là dùng để tại trên máy vi tính hội họa vẽ bản đồ đầu cuối. Ta mua cái này lại càng coi như không tệ khoản tiền chắc chắn thức, cái này mấy vị bảng tại vẽ bản đồ hiệu suất trên so với việc giấy chất hội họa tồn tại ưu thế áp đảo. Tên kia như vậy ưa thích vẽ xấu, cái này mấy vị bảng nhất định có thể đại phá công dụng đấy. Với lại, nàng bình thường tranh vẽ nữ hài tử sexy tranh minh họa còn chưa tính, vẽ xong còn trực tiếp để lại trong phòng, làm cho ngày hôm sau ta tỉnh lại thì đều gặp mẫu thân ánh mắt nghiêm nghị khảo vấn. Thật lòng hi vọng Yumesaki Hikari ở phương diện này có thể lưu cho ta đầu đường sống.

Thuận tiện nhắc tới, cái này tự chương nhật ký nội dung phía sau để cho ta khắc sâu lĩnh ngộ được ta xác thực không hiểu nữ hài tử tâm tình, đồng thời cũng hiểu rõ đến nữ hài tử xử nữ đến cùng có ý nghĩa như thế nào.

"Chỉ cần ta thích mà nói, muốn cho nam nhi tác bồi đều được! Hikari chan ta được hoan nghênh đến một ngày sẽ phải chịu 50 lần tỏ tình!"

Nàng dương dương sái sái đã viết vài trang giấy, ở trên tất cả đều là loại này cậy mạnh nói dối. 50 lần? Xem ra xử nữ cái từ này thật sự xúc phạm tới tự ái của nàng rồi. Ta sẽ không tái nói như vậy rồi.

Chỉ xem nhật ký còn không phải rất rõ ràng Yumesaki Hikari đối lễ vật này cảm tưởng, vì vậy ta liền mở ra Computer, ấn mở muội muội blog "Dukirin onii-chan quan sát nhật ký" . Tuy nhiên chưa nói tới nhiều, nhưng muội muội blog trên căn kẽ ghi lại các loại có quan hệ chuyện của ta.

Nhìn một chút, về ngày hôm qua ta --.

"Ngày hôm qua đưa tới một phần đóng gói thành lễ vật cho vào vỏ, coi mặt trên địa chỉ lại là onii-chan đưa cho onii-chan đấy, thật làm cho người không nghĩ ra. Với lại onii-chan tại bắt được lễ vật sau còn một bên tiếp xúc lấy lễ vật một bên hồ ngôn loạn ngữ: 'Ta sẽ thật tốt quý trọng' . Xem ra có chút không ổn a. Lúc trước hẳn còn làm ra lớn như vậy lượng sền sệt --. . . Ho khan một cái!"

". . ."

. . . Ân, được rồi. Yumesaki chỉ xem đến thật cao hứng a.

Ta lấy đứng dậy tại trên bàn mấy vị bằng, đối với ánh sáng mặt trời muốn xác nhận phía trên là có phải có dấu hôn, cử chỉ này tựa như cùng khát khao nam tử đồng dạng. Trải qua một phen xác nhận về sau, ta phục hồi tinh thần lại, tiếp tục vùi đầu xem nhật ký. Đón lấy liền thấy phía sau nhất vẫn tự.

"Aha ha. Bất quá Sakamoto kun là người thứ nhất đưa cho Hikari chan muốn lấy đồ vật người nha. Không hổ là hợp tác! Với tư cách tạ lễ, ta liền khiến người theo xử nam thăng cấp làm siêu cấp xử nam a! Làm tốt lắm ☆"

"Cuối cùng vẫn là xử nam a "

Với lại nàng loại thuyết pháp này, để cho ta cảm giác đây là xuống cấp.

"Như vậy, nhớ rõ hồi phục nha. Ngủ ngon ~~~ZZZ "

"Là (vâng, đúng), là, ngủ ngon "

Tuy nhiên ta bây giờ là buổi sáng.

Xem hết cái này tự chương tản ra ấm áp trao đổi nhật ký về sau, ta cảm giác tuy nhiên được nàng trên đùa hí lộng rồi, nhưng nàng sung sướng còn là xuyên thấu qua văn tự truyền đưa tới. Ai, tuy nhiên diễn ra không ít trò khôi hài, nhưng chuyện này cuối cùng đã qua một đoạn thời gian.

"Kế tiếp nên làm tác nghiệp đi à nha "

Tác nghiệp tiến độ so về hôm qua tới chỉ đi tới một chút như vậy điếm, nhưng ta vẫn là không nhận được lộ ra mỉm cười.

Buổi trưa hôm nay bắt đầu nên làm cái gì đấy. Nói như vậy, nhớ rõ Yumesaki Hikari thích giờ ngộ kịch trường là hôm nay truyền kia mà? Dù sao nàng cũng quên hẹn trước thu hình lại a, ta đây liền cho nàng lục một chút đi. A, nhớ rõ kem cũng đã ăn xong. Không có biện pháp, đi mua a. Dù sao nàng chắc chắn sẽ không chính mình đi mua đấy.

"Thật là một cái sẽ cho người thêm tên phiền toái a "

Ta bên cạnh oán trách, bên cạnh ngẩng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ.

Bầu trời một bích như giặt rửa, xanh thăm cao rộng rãi, phảng phất sẽ cho người mang đến cái gì khó hiểu gặp gỡ bất ngờ.

Tuyệt vời như vậy ngày mùa hè trời quang để cho ta không tự chủ lộ ra đáng tươi cười.

A, nghỉ hè mới vừa mới bắt đầu.

. . . Về sau nghĩ tới lúc này nhàn nhã chính mình, ta đều hận không thể hung hăng đánh mình một trận.

Bởi vì ta cùng Yumesaki Hikari nghỉ hè -- rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sóng dậy mỗi một ngày giờ mới bắt đầu.

Tóm lại, sau Tenma trên liền đã xảy ra một sự kiện.

"Sakamoto kun! Phụ trường phụ trường!"

"Trước sau như một vui mừng ồn ào nhật ký a "

Ta oán trách đón lấy xem tiếp đi --.

"Yukiko có bạn trai!"

Chuyện gì xảy ra. . . .

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Hôm Qua Thiên Muội Muội Thu Được Tỏ Tình

"Ô ô... Vì cái gì ta sẽ đụng với loại sự tình này "

Thời tiết từ từ khốc nhiệt, ngày nào đó giữa trưa, ta chính bên cạnh khóc vừa làm cơm trưa.

"Tên khốn kia, nha sĩ hẹn trước đều dính tại ta xuất hiện thời gian..."

Trong nội tâm của ta đối người thiếu nữ kia -- Yumesaki Hikari đánh giá tự là "Yêu nũng nịu trẻ con!", chỉ biết sủng nịch chính mình, đối với người khác lại tàn khốc vô tình.

Đều do tên kia cả ngày ăn kẹo quả, hại ta được sâu răng. Tuy nhiên ta tại bút ký bản trên đã viết "Xin tại trong lúc nghỉ hè cho hết ta trị!", nhưng...này ngu ngốc lại có thể đem nha sĩ liên xem bệnh thời gian tất cả đều hẹn trước tại ta xuất hiện thời gian. Lúc này ta chính phiền não muốn không muốn gọi điện thoại cho bác sĩ sửa đổi hẹn trước.

"Tại hẹn trước thời điểm ta cùng bác sĩ nói, "Ta tuy nhiên tương mạo dữ tợn, nhưng kỳ thật là người nhát gan quý! Bởi vậy, sau này mặc kệ ta đối với người nói cái gì đó, đều xin không cần cải biến hẹn trước nhật trình, chương trình trong một ngày! Ta quyết định xuất ra dũng khí, đem sâu răng toàn bộ chữa cho tốt! " cho nên bác sĩ cũng sẽ không mềm lòng. Sửa đổi hẹn trước là không thể nào "

Bởi vậy, đường lui đã bị chặn chết rồi. Nhưng ác.

Vì vậy, sáng sớm hôm nay lên, ta liền đi tìm nha sĩ gọt sạch hàm răng được đục khu, hiện tại như cũ đau đến làm cho người ta "Híz-khà zz Híz-zzz" mà hấp khí, sinh lòng phiền chán.

Thuận tiện nhắc tới, Yumesaki Hikari tại nhật ký trên viết:

"Thực xin lỗi, Sakamoto kun. Bất quá ta cho người hẹn trước một cái xinh đẹp đại tử tử nha sĩ ah, cho nên người liền tha thứ ta đi. Thoả mãn a? Thoả mãn a? Khà khà hắc hắc, dù sao Sakamoto kun là nam trẻ nhỏ mà!"

Ồn ào quá, khốn kiếp. Tên kia dường như tại hẹn trước thời điểm nói: "Xin cho ta một cái vú to bác sĩ!" . Bái này ban tặng, nha sĩ phòng khám bệnh viên chức thủy chung ở một bên đối với ta cười trộm, thậm chí ngay cả chủ trị Y sư (vú to) đều nói với ta: "Nhanh lên thảo luận một người bạn gái, dùng linh sâu răng làm mục tiêu a" .

Tóm lại, ta tại bút ký bản tặng thêm một điều: "Quy tắc 36: Nhớ rõ đánh răng. Lần sau để ta làm hẹn trước!"

(vì cái gì đến trường cấp 3 còn phải nhìn nha sĩ...)

Ta thở dài một cái, thiệt là, đã đủ rồi!

Kế tiếp, còn có chuyện trọng yếu hơn.

"..."

"..."

Ta cùng Yukiko đang tại ăn cơm trưa, hiện tại Sakamoto gia chỉ còn chúng ta huynh muội hai người. Cơm trưa là Yukiko thích nhất gà cơm tháng. Thẳng đến cái này lúc trước hành động như thường. Nhưng mà.

"... .. (xì mặt) "

Cảm giác Yukiko tâm tình xấu tới cực điểm.

Không, nàng vốn là ưa thích mặt băng bó, trong trí nhớ nàng lộ ra nụ cười số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, không cần tầng trời thấp toản (chui vào) tại trong trí nhớ đào móc mà nói, căn bản là không cách nào hồi tưởng lại nụ cười của nàng. Dù vậy, ta cũng vậy thật lâu không thấy được nàng lông mày như thế nhú chặt rồi.

(dịch: Tầng trời thấp toản (chui vào), súng vật tiểu tinh linh đệ ngũ nhiều thế hệ dẫn vào trên mặt đất hệ kỹ năng)

Theo nàng giọng nói chuyện trong cũng có thể nghe ra nàng tâm tình không tốt.

"Cho ta xì-dầu (hừ) "

"TV nhỏ giọng một chút (hừ) "

"Ăn no rồi (hừ) "

Tuy nhiên nàng thỉnh thoảng cũng nói với ta lời nói, nhưng mỗi lần sau khi nói xong, chẳng biết tại sao đều "Hừ" mà quay mặt qua chỗ khác. Chỉ sợ nàng là tại biểu đạt chính mình chính đang tức giận a. Nhưng nói thực ra, nàng làm như vậy sẽ chỉ làm người cảm giác phi thường đáng yêu.

"Yukiko, trứng cơm tháng ăn ngon không?"

Ta cẩn thận từng li từng tí mà thăm dò nói.

"Khó ăn đến nhà!"

Chính là như vậy.

"Hừ..."

Yukiko nói xong cũng nước mắt lóng lánh mà rời tiệc rồi. Dù sao lại là ngày hôm qua ta làm cái gì hỏng bét sự tình a. Như vậy ta nhưng vô kế khả thi a, thiệt là.

"Ngày hôm qua ta đến cùng đã làm nên trò gì à?"

Ta trở lại chính mình gian phòng, mở ra bút ký bản, trước sau như một mà phát khởi bực tức.

Bút ký bản trên viết Yumesaki Hikari nhắn lại, chữ viết sớm đã nhìn quen lắm rồi.

"Yukiko cặp kè bạn trai!"

"Bạn trai, a "

Sáng sớm hôm nay ta liền thấy này là có trùng kích tính nhật ký mở đầu!

Vừa chứng kiến những lời này thì ta cũng vậy nhịn không được sợ tới mức "A a? !" Quát to lên, Nhưng về sau tỉnh táo tưởng tượng, Yukiko là không thể nào cặp kè bạn trai a.

Ta vốn đang đang mong đợi kế tiếp sẽ có kỹ càng ghi lại, không ngờ đằng sau chỉ viết lấy "A a a a!", "YAA.A.A.. Nha nha nha nha nha!", "Oa oa oa oa oa!" Các loại kinh hô. Đã đủ rồi, ta có thể đánh cái kia hàng dừng lại sao? Vì cái gì người cũng vô dụng như vậy? Người cố ý a? Cái này là cố ý a? Khốn kiếp, ai tới đánh ngày mai ta dừng lại a.

"Không cách nào, ta nên làm cái gì bây giờ?"

Ta thô bạo mà khép lại bút ký bản, mở ra Computer, điểm tiến cái nào đó trang web.

Mở ra màn ảnh là có được phát Microblogging công năng cỡ lớn xã giao đầu trang web. Cái kia chính là mọi người đều biết đây đặc biệt.

Kỳ thật tại không lâu, ta đang điều tra Yumesaki Hikari xem ghi chép thời điểm trong lúc vô tình phát hiện, nàng vậy mà tự tiện chú sách cái đây đặc biệt tài khoản, cũng lấy ra phát đây vẫn. Nàng tâm huyết dâng trào thời điểm sẽ đổi mới thoáng cái đây vẫn. Muốn nói có thể từ đó đạt được cái gì trợ giúp lời nói có lẽ có điểm vi diệu, nhưng nói không chừng có thể được cái gì manh mối. Ta mang theo ý nghĩ như vậy, tại đây đặc biệt trên tìm tòi.

Ta ôm một tia hi vọng, đăng nhập tên kia đăng kí tài khoản "Sexy dream" --.

"A, đã có!"

Thấy được ngày hôm qua đổi mới đây vẫn!

"Nhìn một chút, ngày hôm qua xảy ra chuyện gì?"

Nhất định có thể tìm được đầu mối gì --.

"Sakamoto kun bánh pút-đing ăn thật ngon WWW "

"Người là tên khốn kiếp!"

Ta còn tưởng rằng là đã ăn xong! Không nghĩ tới là người tự tiện trộm cho ăn hết!

"Vú to sexy trò chơi lại tăng lên. Kỳ thật, nhanh lên giao một người bạn gái không phải tốt "

"Toàn bộ đổi thành ta đề cử BL anime a "

Không cần a... .

"Tốt rồi rãnh a. Thật tưởng trò đùa dai a "

"Linh quang hiện ra!"

"① nằm rạp trên mặt đất sừ tập trên mặt thảm đồ bỏ đi "

"② theo đồ bỏ đi trong lấy ra bộ lông "

"③ đem bộ lông bắt được bên trên giường "

"④ đem bộ lông vung đến trên gối đầu "

"Ta xong rồi a --!"

Đáng giận, nguyên lai là có chuyện như vậy sao! Buổi sáng hôm nay ta nhưng là tuyệt vọng đến khóc a!

Người chờ, ta sẽ hung hăng trên cột trở lại!

"Aha cấp W Sakamoto kun buổi sáng sau sẽ đối với tóc cắt ngang trán mất phát cảm thấy tuyệt vọng a W siêu nhất lưu W "

"Khiến người lão làm H chuyện tình, cho ta thật tốt tình lại a!"

"Thật nhàm chán a, nhìn một chút anime a "

"Khó được nghỉ hè, phải xem chút ít có phẩm vị anime..."

"YAA.A.A.. Hô! Học sinh tiểu học quá gút rồi!"

"Ân? Có khách nhân đến tìm muội muội? Bọn họ đang tại cửa trước chỗ đó nói chuyện phiếm "

Hả? Chính là cái này sao?

"Nghe lén ♪ bắt đầu "

"Cư, lại là cái đẹp mắt đến không được mỹ thiếu niên! Giống như là bishoujo cộng thêm Sakamoto kun tái giảm đi Sakamoto kun đồng dạng mỹ! Siêu khen!"

"Ân? Hửn cho muội muội cái gì?"

"Cái đó đúng..."

"Oa a a a a a a a a a a -----? !"

Chuyện gì xảy ra? ! Làm sao vậy, người thất thường sao? !

"Oa a a a! Nha nha nha? ! Nha a! ! A a a a a a a a? !"

"Muội muội nàng WWW muội muội nàng WWW "

"Muội muội -- thu được 'Tình hình thực tế' rồi! !"

"Tình hình thực tế? !"

Yukiko thu được thư tình? ! Giả dối a? !

"A, cái kia cái nam trẻ nhỏ đi trở về. Hừ đát W muội muội mặt đỏ rần
"

"Ha hử. Muội muội đem tình hình thực tế phơi nắng cho ta xem rồi, cũng nói 'Cùng onii-chan bất đồng, ta nhưng là rất được hoan nghênh ah!' . Dạng như vậy siêu đáng yêu!"

"... Làm sao vậy, giống như gậy nàng tức giận "

Ân?

"Ài, chuyện gì xảy ra a. Ta rõ ràng chỉ nói câu 'Kết giao a, ta sẽ ủng hộ các người!' "

"A... A... A... A... A...? Làm sao vậy a "

"Được rồi! Quan trọng là ... Muốn ủng hộ muội muội yêu đương con đường! Cố gắng lên!"

"Hô..."

Yumesaki Hikari đẩy vắn đến đây là kết thúc.

"Tình hình thực tế a "

Ta lần nữa nhìn một lần cái này mấy cái đẩy vắn về sau, ôm lấy tay trầm tư.

Xem hết sự tình đại khái về sau, cảm giác Yumesaki Hikari theo lời muội muội cặp kè bạn trai, chỉ là của nàng võ đoán mà thôi. Muội muội chỉ là thu được tình hình thực tế mà thôi, về sau dường như không có nửa điểm tiến triển. Chỉ là, làm cho người ta không hiểu nổi chính là --.

"Tại sao phải xông ta nổi giận?"

Có phải hay không xảy ra chuyện gì không có ghi tại nhật ký trên chuyện tình?

"... Điều tra một chút a "

Thừa dịp Yumesaki Hikari còn không có làm ra chút ít hồng bét sự tình.

"Này, Yukiko "

"..."

Đông.

Ta tại gõ cửa đồng thời đẩy cửa phòng ra. Yukiko đang tại mở ra (lái) hơi lạnh trong phòng của xem giờ ngộ kịch trường. Chứng kiến ta sau khi đi vào, nàng đánh ra mà đem mặt chuyển hướng một bên coi như là cấp cho ta đáp lại. Ai nha nha, người đã đủ rồi.

"Yukiko, là về ngày hôm qua tình hình thực tế chuyện tình "

"! ..."

A, rốt cục có chút phản ứng.

"Có thể cho ta xem thoáng cái lá thư này sao?"

"... Vì cái gì ta cần phải cho onii-chan người xem "

Tuy nhiên nàng trên miệng nói như vậy, nhưng vẫn là chỉ một chút trên mặt bàn. Chỗ đó đuôi một tờ giấy màu thủy lam, phong cách nhẹ nhàng khoan khoái khả ái giấy viết thư.

"Ta xem một chút "

Ta chẳng biết tại sao có chút khẩn trương, nơm nớp lo sợ mà cầm lấy giấy viết thư. Hồn viên kiều chữ đập vào mi mắt, lòng ta nhảy không thôi mà nhìn lên nội dung trong thơ.

"Nhìn một chút

'Đưa Sakamoto. Đột nhiên cho người ghi như vậy thư, thật sự là thật xin lỗi.

Nhưng là, ta đã đè nén không được tình cảm của mình rồi, vì vậy quyết định viết xuống phong thư này.

Kỳ thật, theo lần đầu tiên nhìn thấy người về sau, ta vẫn thích người. Ta không biết phần này cảm tình có phải là yêu. Nhưng là, ta là lần đầu tiên

sinh ra như vậy cảm tình... Ta cảm thấy được cái này nhất định là một phần rất đặc biệt cảm tình.

Bởi vậy, xin trước cùng ta làm bằng hữu. Ta nghĩ về sau sẽ chậm chậm đích xác nhận thức tình cảm của mình. Hi vọng người có thể cho ta trả lời thuyết phục, dĩ nhiên, không cần vội vã hồi phục. -- Kinoshita hun '

... Như vậy sao "

Ta đại khái xem hết cái này phong thư chiều dài vừa đúng thư, hai tay che nóng lên mặt.

Ân, cái này là love.

Cái này không hề nghi ngờ tự là tình hình thực tế. Nói như thế nào đây... Cảm giác siêu chua ngọt, quá mức riajuan rồi. Chuyện gì xảy ra a, siêu muốn ủng hộ bọn họ, là bởi vì ta là nam nhi à.

"Cái này 'Kinoshita kun' là người nhận biết người sao?"

"... Bạn học cùng lớp. Bởi vì tiểu học không có cùng một trường, cho nên đối với hắn không phải hiểu rất rõ "

Ân. Được rồi, có quen hay không tất không sao cả á. Bất quá, vấn đề là --.

"Hừ... Ngốc tử..."

Vì cái gì nhà ta muội muội cũng lộ ra một bộ rưng rưng nước mắt bộ dạng, ôm đầu gối sanh muộn khí đấy. Ân. Vì cái gì? Nếu như là xấu hổ lời nói cũng nói qua được đi, Nhưng nàng vì sao vẻ mặt bi thương mà sanh muộn khí đâu này?

"... Người liền cao hứng như vậy ư "

"Ân?"

"Còn cố ý lấy thư đến xem... Yukiko cặp kè bạn trai cứ như vậy khiến người cao hứng à..."

... Ủ?

"Hừ... Ngày hôm qua cao hứng giống như cái đồ ngốc tựa như... . Một chút không thông cảm Yukiko tâm tình... Ngốc tử..."

Cái này, đây là... ?

"Onii-chan người..."

Yukiko mang theo khóc nước nở tiếp tục nói.

"Onii-chan người... Nghĩ Yukiko như thế nào đây?"

Nhớ người thế nào, người khả hỏi cái khá khó khăn vấn đề a.

Người là muốn hỏi nên xử lý như thế nào tình hình thực tế chuyện tình a. Loại sự tình này, ta cảm giác tùy người ưa thích a.

"Tạm thời thử cùng hẳn kết giao thoả cái cũng không tệ a? Không thích hợp lời nói lập tức chia tay là được "

Ta ôm buông lỏng tâm tình hồi đáp.

Chính mình rõ ràng một lần yêu đương đều không nói qua, lại có thể nói được ra như vậy một phen làm bộ lời nói, thực gọi người giật mình. Nhưng mà, dường như --.

"... A... A... A.... Cái này, như vậy... Lại còn nói tạm thời... !"

Ta dường như đụng phải Yukiko nghịch lân.

Ài, cảm giác rất không ổn à?

"Ta, ta đã tức giận..., về sau cho dù người khóc sám hối cũng không còn kịp rồi... Yukiko cũng định sử xuất tuyệt chiêu!"

"Ôi chao! Tuyệt chiêu?"

Tuyệt chiêu là cái gì?

"Ta tuyệt đối, tuyệt đối sẽ làm cho người hối hận! !"

Yukiko hai mắt rưng rưng, dùng sức chia vào người của ta, phát ra tuyên ngôn. Đón lấy nàng liền nhào đầu về phía trước đem ta đẩy ra gian phòng. đây là làm loạn loại nào a. Ta có loại phi thường dự cảm xấu... .

Ngày mai, ta phi thường đột nhiên mà nằm trên giường không dậy nổi.

"Đáng giận... Cái kia ngốc nghếch ngu ngốc... ! Ất xì hơi...!"

Cái này hoàn toàn tựu là mùa hạ cảm mạo, phát sốt 38 độ. Nguyên nhân ta biết rõ, tựu là ngày hôm qua ta gây ra đến đây.

"Sakamoto kun nhìn xem cái này ảnh chụp! Chạng vạng tối dưới mưa rào rồi, vì vậy ta liền đi bắt chước Shawshank cứu rỗi rồi! A, chính là cái áp-phích! Thụy Đức (red)-----!" (dịch: Baidu trăm Khoa Lý có xem ra áp-phích, mọi người có thể đi nhìn xem. Thụy Đức là điện ảnh nhân vật nam chính Andy địa ngục hữu)

Người là tên khốn kiếp là ếch xanh sao!

Bút ký bản trên còn có kèm theo một tấm hình, quay chụp màn ảnh cùng cái kia bộ trừ danh trong điện ảnh cảnh tượng không có sai biệt. Ta đối với ảnh chụp chặc chặc lưỡi, oán trách một tiếng.

Trừ lần đó ra, Yumesaki Hikari còn cả ngày đều mở ra (lái) hơi lạnh, ngủ lộ ra bụng, một hơi ăn tươi nửa cái dưa hấu... Vì vậy ta liền mắc phải cảm mạo. Nhưng ác, ngày hôm qua ta thiếu sổ sách lại nhất định phải do muộn hôm nay ta tới thường, đây là cái gì Quỷ đạo lý a.

"Không thể trông cậy vào ngày mai ta, phải phải nghĩ biện pháp vào hôm nay chữa cho tốt..."

Ta mang theo ý nghĩ như vậy, đành hoảng nằm ở trên giường dưỡng bệnh.

Lúc này, thùng thùng, thùng thùng --.

"Ta vào được "

"... Ân?"

Tiếng gõ cửa nhẹ nhàng vang lên, Yukiko đi đến.

"Ta lấy được cùng túi chườm nước đá "

"Đó, tạ ơn --... Oa à? !"

A, ài, uy uy? ! Người, người làm gì thế à? !

"Làm sao vậy 'Người bệnh tiên sinh' ?"

"Vì, vì cái gì người cũng ăn mặc đồng phục y tá? !"

Muội muội chẳng biết tại sao mặc vào đồng phục y tá, bưng lấy cái khay đi đến.

"Do hộ sĩ đến trông nom người bệnh rất bình thường a. Không nên bị ta mê hoặc "

"Không, ta mới sẽ không được người mê..."

"Cho người đổi lại túi chườm nước đá, thành thật một chút "

"Nha"

Thật là một cái ngữ khí thô lỗ hộ sĩ a... .

Yukiko đã nói, hành động cứng đờ đã cho ta cái túi chườm nước đá.

... Nàng còn tùy thích đem mặt tiến đến trước mắt ta.

"Giao, giao bạn trai về sau, nếu là hẳn bị bệnh, ta liền đeo mặc quần áo này đi phục thị hẳn "

"Ân? A, như vậy a "

"Không chỉ như thế, ta còn sẽ cho hẳn thi triển chữa bệnh ma pháp, tiếp xúc... Thân thân "

Không, không nên đi tiếp xúc người bệnh a, cũng được cảm mạo đấy.

"Người, người muốn ngăn cản ta mà nói..., liền thừa dịp hiện tại. Sao, như thế nào đây?"

"Ha..."

Ngượng ngùng, ai tới nói cho ta biết, muội muội nàng đến cùng đang nói cái gì?

Loại tình huống này, không nói chút gì đó sẽ rất hỏng bét a.

"Hừ, A... A... A..... . ! Rõ ràng theo onii-chan bí tàng anime ở bên trong chọn lựa phát ra số lần cao tới ba vị đếm được anime đến cos..."

Yukiko biểu lộ dần dần mông thượng vẻ lo lắng --.

"Mặc kệ người rồi! Người người ngu ngốc bệnh nhân!"

"Đau!"

Yukiko đem túi chườm nước đá hung hăng ngã tại cửa ta trên ót. Đau chết!

"Đến cùng làm loạn loại nào à? !"

"Ồn ào quá! Bọn người thân thể tự động hạ sốt a!"

Tức giận đến nhô lên vai hộ sĩ chậm rãi đi ra ngoài, còn nghe thấy nàng nói: "Xem ra được ra động vị thứ hai tuyệt chiêu... !"

Nàng muốn làm gì?

"Hô. . . . ."

Sau giờ ngộ thời gian, ta chính tâm tình khoan khoái dễ chịu, mơ mơ màng màng ngủ, ngáy.

"Để làm vận động!"

"À? !"

Cửa phòng bị mãnh nhiên đẩy ra, hô to một tiếng đem ta bừng tỉnh.

Đồng thời chạy tiến gian phòng bên trong phải.. .

"Mèo, tai mèo... ?"

Yukiko không biết gì mang lên trên tai mèo, nhưng lại ăn mặc màu trắng trường học đồ tắm. Đây là cái gì tình huống a.

"Tắt đi hơi lạnh! Ra điếm đồ mồ hôi ngủ tiếp liền rồi cũng sẽ tốt thôi rồi!"

"Không, Yukiko, ngủ thoáng cái liền rồi cũng sẽ tốt thôi rồi, cho nên không nên quấy rầy -- "

"Người quá ngây thơ rồi! Phải có điểm bệnh nhân khẩn trương cảm giác!"

Chính là bởi vì là người bệnh cho nên mới không có làm sức lực a... .

Vì vậy, tại ồn ào con mèo nhỏ dưới sự thúc giục, ta tắt đi hơi lạnh, trong phòng bắt đầu với nằm ngửa ngồi dậy. Vì cái gì được cảm mạo còn cần phải rèn luyện cơ bụng a.

Cứ như vậy giảng co mười lăm phút sau.

"Cấp hô cấp hô... Ta, ta lau cho người dưới đồ mồ hôi. Y, quần áo cởi..."

Yukiko đồng dạng mồ hôi đầm đìa, nàng thở phì phò đơn tay cầm khăn mặt nhấc lên y phục của ta.

"A, này "

"Làm sao vậy "

"Không cần dán thân cận quá a "

Cũng lây bệnh cảm mạo đấy.

"Hừ. Lau mồ hôi thời điểm ngẫu nhiên da thịt kề nhau là chuyện thường xảy ra. Giao, cặp kè bạn trai về sau, giúp hẩn lau mồ hôi thời điểm chúng ta cũng sẽ dính lại cùng "

Lại là bạn trai à. Người tốt cuộc muốn làm gì vậy a.

Trước mặc kệ cái này, may mắn mà có Yukiko bá đạo lôi kéo ta làm vận động, ta cảm giác thân thể thoải mái chưa một điểm. Ác ác, tại cái trạng thái này buổi chiều ngủ, dường như sẽ rất thoải mái.

"Cảm ơn rồi, Yukiko. Ta tốt một chút rồi. Xem ra người sẽ trở thành tốt thể tử "

Ta thử tán thưởng một câu, nhưng mà.

"... Tchh "

Làm sao vậy? Cảm giác nàng vừa rồi chép miệng tắc lưỡi --.

"Ta mới sẽ không trở thành thể tử cái gì!"

"A nha?"

Yukiko nói xong cũng đem khăn mặt hung hăng vung đến trên mặt ta - - chờ một chút, người làm gì thế a!

"Mặc kệ người rồi! Người liền từ mồ hôi trong tiếp tế muối điểm a!"

Đón lấy tai mèo thiếu nữ chậm rãi mà rời khỏi phòng, ngoài miệng còn đích thềm thì: "Bởi như vậy, phải vận dụng ta trên tầng vị thứ nhất cos..." .

Ngày đó trong đêm.

cuối cùng tốt không sai biệt lắm a. Rất tốt, theo như cái trạng thái này, tình ngủ về sau khẳng định --.

"Onii-chan! Ta tới cấp cho người khám bệnh "

"A, đã đủ rồi! Lần này vậy là cái gì à? !"

Yukiko lần thứ ba tấn công. Lần này trang phục là --.

"... Yukiko. Người đang làm gì thế "

Lại là trần trường tạp dề. Yukiko đại khái là đối cái này ăn mặc hở hang trình độ cảm thấy ngượng a, hành động rõ ràng nhăn nhó nhó nhó đấy.

"Ta tới cấp cho người khám bệnh! Hiện tại muốn nghe tim đập của người! Đem trước mặt quần áo kéo lên!"

"Không cần, ta đã tốt rồi..."

"Nhanh lên!"

Ài ài... .

Rơi vào đường cùng ta chỉ được rồi khỏi áo ngủ phía trước, Yukiko đem lỗ tai dán lên ta ngực. Chờ một chút, người hồ lô bán đến cùng là thuốc gì à?

"Đã không sao. Về sau hảo hảo mà ngủ thoáng cái thì tốt rồi "

Ân, ta chính là như thế này ý định đấy.

"Cái kia..."

A, vậy kế tiếp --.

"Yukiko cũng muốn khám bệnh..."

"Vì cái gì? !"

Yukiko đem tạp dề kéo cao đến lớn nhất hạn độ, mặt đỏ tới mang tai mà nghiêng mặt qua, ta không khỏi tại trong lòng chỉ trích:

Nha, đã đủ rồi! Theo buổi sáng hôm nay lên, người đều đang làm những gì a!

"Vì, vì tại cặp kè bạn trai về sau, cùng hẳn chơi giờ ngo gia đình kịch trường play mà luyện tập! Nếu như người không muốn ta diện thành làm như vậy loại chuyện đó mà nói liền thừa dịp hiện đang ngăn trở ta!"

"Yukiko... Người đến cùng làm sao vậy..."

Ta có chút phiền chán mà hỏi thăm, giăng co một ngày, ta cũng không nhìn có chút mệt nhọc rồi. Yukiko đại khái qua nét mặt của ta nhìn lên ra những thứ gì a, nàng vẻ mặt không vui đứng lên, mắt đỏ rời khỏi phòng.

"Vì cái gì không có có hiệu quả... Quả nhiên muốn bộ ngực à... Ô ô..."

Lúc rời đi còn mơ hồ lưu lại một câu nói như vậy.

"... .."

Ngày đó, ta tại từ mình gian phòng trên sàn nhà tỉnh lại.

Chẳng biết tại sao chỉ có nửa người dưới quần áo bị cởi hết rồi.

Ta nhìn chung quanh thoáng cái chung quanh, gian phòng đại khái là được Yumesaki Hikari tứ ngược một phen a, so với dĩ vãng muốn loạn nhiều, một mảnh hỗn độn. Với lại trên sàn nhà còn có lưu một điều làm cho không người nào có thể hiểu lâm chung di ngôn:

"A tức rống BOANG... A Wodaw híz-khà-zzz nha hf oa A... BA~ P ah "

"Lần này nàng đang làm gì đó "

Ta mở ra bút ký bản, nhật ký đệ nhất đi đập vào mi mắt.

"Trứng trứng đau quá..."

"Nữ trẻ nhỏ đừng có dùng loại này từ a..."

Nàng đột nhiên nói cái gì đó a.

"Vì cái gì? Ta rõ ràng chỉ là tham khảo Sakamoto kun bí tàng anime, cho Yukiko giảng giải lấy lòng bạn trai tư thế cơ thể mà thôi... Vì cái gì nàng cũng dữ như vậy hung ác mà đá hương chỗ đó..."

Xem ra lại đã xảy ra hồng bét sự tình. Lại nói, người như thế nào luôn trở mình xem ta bí tàng anime a. Cái này không còn là bí tàng đi à nha.

"Đau quá a... . Trong phòng tắm làm một chút mát xa sau hay là như vậy thương... Còn giống như sưng lên..."

Không nên sờ loạn chỗ đó a, quá mắc cỡ.

"Sakamoto kun không cách nào thoát khỏi thân xử nam rồi. Nguyên nay đã lại nhỏ lại không đáng tin cậy..."

Ta muốn khóc!

"Không được, nhịn không được, xóa điểm dượt a. Xóa điểm cường lực vô cùng cao là được rồi" (dịch: Cường lực vô cùng cao, đừng lại ngứa dượt)

Uy, uy, chẳng lẽ... .

"Sakamoto kun, thực xin lỗi. Ta đem cường lực vô cùng cao đặt ở trên mặt bàn, nếu người tỉnh lại thì còn đau mà nói, liền xóa một điểm a "

Mà lại, chậm đã, cái này, làm như vậy... .

"Như vậy rất cực có thể ngủ ngon giấc rồi. Vì vậy, ngủ ngon ~ "

Không, không cần a... .

Nhật ký đến đây là kết thúc, ta lần nữa nhìn chung quanh thoáng cái bừa bộn gian phòng, sau đó trông chừng ghi trên sàn nhà câu kia lâm chung di ngôn. A a... . Chỉ có lần này, ta rất đồng tình nàng.

"Thật là một cái ngu ngốc a "

Tuy nhiên nói như vậy, Nhưng ta vẫn có chút để ý giữa hai đùì tình huống, cuống quít chạy ra khỏi phòng.

Đại khái là không có để ý a.

"Oa? !"

"YAA.A.A.. A!"

Ta thiếu chút nữa cùng người nào đó đánh lên, thân thể không khỏi lay động một cái.

"Nguy, nguy hiểm!"

"Oa a!"

Ta kìm lòng không dặng ôm chặc lấy cái kia suýt nữa ngã sấp xuống cái thẳng khốn. Ân? Cái này nhỏ nhắn xinh xắn đáng người là Yukiko sao? Nhưng dường như bả vai có chút rộng --.

"A, sớm, buổi sáng tốt lành..."

"Ân?"

Ta cúi đầu xuống, chỉ thấy trong ngực ôm là một bishoujo.

Màu đen tóc ngắn vừa vắn che che lỗ tai, tinh xảo trên mặt đẹp mọc ra một đôi mắt to. Hiện tại nàng chính mặt mũi tràn đầy đỏ bừng.

"Hun! Người đang làm cái gì! Onii-chan cũng là!"

"A, Yuki-chan "

Lúc này Yukiko theo chính mình gian phòng nhô đầu ra, xông chúng ta quát lớn. Ân? Hun? Hun danh tự giống như ở nơi nào nghe nói qua... .

"Người, người chính là ghi lá thư này Kinoshita kun? !"

"Ài--? ! A, a..."

A, hồng bét. Xem ra không nên đề cập sự kiện kia a.

Ta tại trong lòng đối mặt trở nên càng đỏ Kinoshita nhẹ giọng nói lời xin lỗi, thực xin lỗi.

"Không có gì, lời nói nói người là nam trẻ nhỏ?"

"Là (vâng,đúng), đúng vậy... Ta là Kinoshita hun. Xin chỉ giáo nhiều hơn..."

Ta từ đầu đánh giá đến thiếu nữ trước mắt... A không, là thiếu niên.

Cái kia thân thể gầy ốm chỉ cao hơn Yukiko lớn một chút, đầu kia phát tuy nhiên vừa rồi tưởng rằng tóc ngắn, nhưng nếu như là nam sinh lời nói, liền lộ ra hơi dài a. Với lại trên người hẳn làm người khác chú ý nhất là xem ra xinh đẹp được hư không tưởng nổi mặt trẻ.

Đây là nam trẻ nhỏ ấy ư, ai nha.

"Siêu đáng yêu a..."

"Ôi chao! ! A, a..."

Không cần "A a" a. Ta đang nói cái gì a. Đối phương thế nhưng mà nam trẻ nhỏ a, nói những lời này quá thất lễ.

Ta thanh khục một tiếng, buông lỏng ra thân thể của hẳn, từ đầu nhìn về phía hẳn.

"Cái kia, người là đến đùa?"

"Là (vâng,đúng), đúng vậy. Bởi vì Yuki-chan mời ta đến -- "

Yukiko lại có thể cũng có mang nam trẻ nhỏ về nhà ngày đó! Bất quá cái này cũng có thể lý giải. Nếu như thu được như vậy một cái mỹ thiếu niên tình hình thực tế mà nói, Yukiko cũng sẽ cũng sẽ sinh lòng dao động a.

Với lại tiểu tử này chứng kiến mặt của ta sau vậy mà không có sợ tới mức phát run, thật sự là hiếm thấy. Hay là nói, hẳn cảm thấy lộ ra khiếp ý sẽ rất thất lễ cho nên mới dốc sức liều mạng chịu đựng? Nếu nói như vậy, hẳn cũng là cái người tốt.

"A, cái kia, Yukiko vẫn luôn nhận được người chiếu cố. Ta là ca ca của nàng Akitsuki, xin chỉ giáo nhiều hơn "

"Là (vâng,đúng), dạ! Xin chỉ giáo nhiều hơn! Chịu, chịu chiếu cố là ta mới đúng!"

Kinoshita sợ vội cúi đầu chào hỏi đáp lễ. Ác ác, cấp bậc lễ nghĩa cũng rất chu đáo, không tệ.

"Ta, ta theo Yuki-chan chỗ đó nghe nói. Nói người là cái 10 điểm ôn nhu, rất tuấn tú khí, rất có thể tin onii-chan. Nàng vẫn luôn ở trường học khoa trường -- "

"Bế bế bế câm miệng! Không nên nói nữa!"

Yukiko khí thế hung hăng đi tới, hô to đem Kinoshita mà nói đánh gãy.

"Đúng đúng, thực xin lỗi, Yuki-chan. Nhưng, Nhưng là, chính như như lời người nói như vậy, đại ca thoát nhìn khá tin cậy... Thật sự..."

"Ân, cái này, như vậy sao?"

Khó được đã bị người khác ca ngợi, ta không khỏi lộ ra mỉm cười.

Cảm giác, cảm giác là coi như không tệ chàng trai a. Yukiko, cùng tiểu tử này kết hôn như thế nào đây?

"Ca, onii-chan, từ giờ trở đi, Yukiko muốn cùng hun trong phòng hưởng thụ thế giới hai người!"

"Ân? A, như vậy a "

Cái này thì thế nào?

"Hoặc, có lẽ sẽ làm chút ít hồngбет sự tình!"

Hồngбет sự tình?

"Tiểu tiểu tiểu, Yuki-chan, người, người nói cái gì đó? !"

"Ồn ào quá, câm miệng! Onii-chan, Yukiko từ giờ trở đi muốn trong phòng làm chút ít không muốn làm cho người nhìn thấy sự tình! Mặc dù sẽ bởi vì nóng mà giữ cửa hơi chút mở ra một điểm, nhưng người tuyệt đối không thể nhìn lén! Xem, nhìn mà nói ta liền với người đoạn tuyệt quan hệ! Đã nghe chưa? !"

"Nhỏ, Yuki-chan... !"

Yukiko cứng rắn kéo lấy đốc sức liều mạng khoát tay tỏ vẻ phản kháng Kinoshita, một bước vừa quay đầu lại mà chậm rãi đi trở về gian phòng của mình. Không muốn làm cho người nhìn đóng cửa lại không phải tốt. Bất quá người đã nói không nên nhìn, ta không nhìn là được.

Ở đằng kia về sau.

Yukiko dường như cùng Kinoshita trong phòng một đường chơi đến sau giờ Ngọ. Nhưng không biết vì Hà Tuyết hô cũng thỉnh thoảng chạy đến phòng ta trước hô to:

"A - a! Nóng quá, muốn hay không chỉ mặc nội y ~ đấy!"

"Hun, hun cùng onii-chan bất đồng, thật lớn, lập tức muốn lên! Muốn ngăn cản liền thừa dịp hiện tại!"

Mọi việc như thế.

Bởi vì nghe được không hiểu ra sao, ta đem lời của nàng toàn bộ không thấy. Về sau nàng chẳng biết tại sao khóc hung hăng đập ta một cước. Làm loạn loại nào a... .

Khi đêm đến.

"Onii-chan, đang ngủ sao?"

"... Không có trả lời "

"Cái kia chính là nói đang ngủ "

"... Kaka" (nuốt nước miếng)

"A, tại mở ra (lái) hơi lạnh trong phòng của lộ ra bụng ngủ thật không tốt! Đừng, chớ hiểu lầm, người tái mắc bệnh bị cảm sẽ rất phiền toái, cho nên Yukiko đến cấp người ôn hòa thoáng cái!"

"Ta mới không phải là bởi vì người không có ngăn cản Yukiko thảo luận bạn trai mà cảm thấy tịch mịch... Như vậy..."

"Onii-chan chỉ thuộc về Yukiko..."

Nhúc nhích, BA~.

"Cứ như vậy trong một giây lát, tại onii-chan lúc ngủ như vậy đủ rồi, chán,mền có chút vướng bận..."

"Thật là ấm áp... Onii-chan hương vị..."

"A, tại đây có thể cảm giác được onii-chan hơi thở... Rất ngọt..."

"Cứ như vậy trong một giây lát... Cứ như vậy trong một giây lát..."

"Hô - "

... ..

... ..

... .

Ta đột nhiên mở mắt ra.

"Thiệt là "

Vốn ý định một đường nhắm chộp mắt đến cơm chiều thời gian ta ngồi dậy. Bởi vì cảm giác ứng phó Yukiko sẽ rất phiền toái, cho nên liền định giả bộ ngủ lừa dối đi qua, ai ngờ sự tình lại hướng phía ngoài ý liệu phương hướng phát triển.

"Nàng chẳng lẽ -- "

Không, nói thực ra, từ vừa mới bắt đầu ta liền có như vậy dự cảm rồi.

"Muội muội hi vọng ta phản đối nàng thảo luận bạn trai chuyện tình?"

Nói cách khác là cái kia. Ngoan cố phụ thân sẽ đối với con gái mang về nam nhân gầm lên: "Nữ nhi của ta không cần như người vậy tiểu tử!" .

Yukiko đại khái là tại chờ mong cảnh tượng như vậy a. Mà nàng hết lần này tới lần khác lựa chọn ta tới hành động phụ thân nhân vật này.

"Thì ra là thế, cho nên Yumesaki Hikari mới có thể gây Yukiko tức giận "

Nhưng là, cho dù nói như vậy.

Do onii-chan đến đối muội muội thu tình hình thực tế chuyện tình làm ra can thiệp, cảm giác rất vớ vẩn. Nếu như nàng mang về là không đáng tin cậy nam nhân lời nói, cũng chỉ có thể toàn lực ngăn trở. Nhưng nếu như là Kinoshita mà nói... Không có vấn đề.

"Ngủ bụng đều lộ ra "

Ta cho ngủ ở bên cạnh Yukiko đắp chăn. Hay là yêu ngủ chảy nước miếng... A - a, đều nhỏ giọt trên giường đơn rồi. Được rồi, dù sao là nhà mình muội muội.

"Làm sao bây giờ đây "

Ta nhẹ nhàng mà vuốt ve Yukiko nảo đấy, nhỏ giọng lầm bầm lấy. Ta căn bản cũng không biết rõ nên làm cái gì bây giờ.

Mà đêm hôm đó, Yukiko kỳ tập ta.

"Hừ ~..."

Phòng tắm.

Bởi vì rất nóng, ta vốn định giặt rửa cái tắm vòi sen coi như xong, ai ngờ thử ngâm vào bồn tắm lớn sau lại phát hiện ngoài ý muốn giải nóng, vì vậy liền chậm rãi nằm trong bồn tắm buông lỏng thân thể --.

"Onii-chan, rửa đến ra thế nào rồi?"

"Ăn? Chờ một chút, lập tức là tốt rồi "

Thoát y ở giữa truyền đến Yukiko tiếng la, ta cuống quít trả lời một câu. Vì cái gì nàng ngay tại lúc này -- RẮC...A...Ặ...!! -- không không không? !

"Uy uy uy này? ! Người, người như thế nào vào được? !"

"Yukiko cũng muốn tắm! Onii-chan không vui liền đi ra ngoài!"

Yukiko cuống quít dụng biến điệu thanh âm hồi đáp. Tuy nhiên trong phòng tắm hơi nước bốc hơi xem không rõ lắm, nhưng cảm giác Yukiko mặt chỉ sợ là một mảnh đỏ bừng a. Như vậy quá làm ầu rồi.

Tại hơi nước trong lộ ra da thịt trắng như tuyết Yukiko xuất hiện ở trước mắt ta. Nàng cũng không có che lấp thân thể bất luận cái gì bộ vị, mà là thoải mái... Ăn mặc đồ tắm.

Đã giật mình. Không, Nhưng là, cái kia --.

"Khá dụng tâm chọn lựa đồ tắm a..."

Cái này, đây là vì khiến bạn trai xem mà chuẩn bị. Đừng, đừng có dùng hạ lưu ánh mắt của xem ta "

Ta không thấy!

Tập kích phòng tắm Yukiko mặc là trải qua tỉ mỉ chọn lựa đồ tắm. Đồ tắm trên dưới thân đầy đủ, lộ ra độ khá cao, lập tức có thể đoạt người nhãn cầu. Bay bổng tia lưới váy hoàn toàn cho thấy nàng đáng yêu. Thật sự là chọn lấy kiện rất không tệ đồ tắm a.

Yukiko trực tiếp nhảy vào bồn tắm lớn. Tư thế của chúng ta đơn giản dễ hiểu nói tựa là lưng tựa lưng. Lại nói, chờ một chút, tuy nhiên người

mặc lấy đồ tắm không sao cả, Nhưng ta nhưng là toàn khóa thân a. Cái này chẳng phải là không thể động sao.

". . . Onii-chan "

"Làm sao vậy?"

". . . Người còn nhớ rõ khi còn bé Yukiko bị bắt nạt chuyện tình sao?"

"Ân? Như thế nào đột nhiên nói lên cái này "

Sự kiện kia cho tới bây giờ ta còn ký ức hầy còn mới mẻ.

Nói khi dễ có chút khoa trương. Bất quá người này khi còn bé hoàn toàn chính xác thường xuyên được xấu tiểu quỷ trêu chọc. Bởi vì nàng thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, tuy là nữ trẻ nhỏ, rồi lại không thương cười, với lại khi đó nàng cũng rất nhu nhược.

"Yukiko ngốc ngây ngốc đấy, bị người khi dễ. . . Nhưng đang ở đó thời điểm onii-chan tới cứu ta, còn đeo ta cùng một chỗ trở về -- đối Yukiko mà nói, onii-chan tựa là anh hùng "

"Không có khoa trương như vậy "

Thuận tiện nhắc tới, vì sao ta sẽ đối với chuyện này ấn tượng sâu như vậy khắc đấy, bởi vì khi đó ta tuy nhiên trên mặt đáng tươi cười đi qua, muốn thông qua hòa bình đối thoại đến giải quyết vấn đề, ai ngờ đối phương lại lớn hô: "Oa, tên kia là ai! Thật đáng sợ! Chết đi!", sau đó đám kia nhân số vượt qua năm người bất lương tiểu quỷ liền một cái không rơi mà khóc chạy trốn rồi. Vậy đơn giản tựa là một đoạn chua xót anh hùng sử, với lại cho nên ta có thuộc Yukiko, là vì không muốn làm cho muội muội chứng kiến ta thương tâm khóc rống bộ dạng. Cho dù nói ta là từ đó về sau mới bắt đầu sợ hãi lộ ra nụ cười cũng không đủ. Đó là ta tâm

linh bị thương bắt đầu ngày. . . Ô ô,, không nên như vậy! Không nên như vậy! Thật tưởng khóc.

Tuy nhiên việc này để cho ta ấn tượng sâu như vậy khắc lý do còn có một.

". . . Tại ta vừa thăng lên trường cấp hai thời điểm -- "

"Ân?"

Tại ta một mình nhớ lại tâm linh bị thương về sau, Yukiko tựa ở trên người ta phía sau lưng nhẹ nhàng mà giơ lên một điểm, nàng nhẹ giọng nói ra.

"Tại ta vừa lít lên trung học đệ nhị cấp thời điểm, trong phòng học ghi tiểu thuyết, lại bị người chê cười "

"Ân?"

"Tuy nhiên ta đem làm nhà tiểu thuyết chuyện tình không có hở hang. . . Nhưng lớp học những cái kia làm cho người ta chán ghét nữ sinh còn là cười nhạo ta làm tiểu thuyết chuyện tình. Nói ghi tiểu thuyết cùng ta loại này âm trầm người rất tương xứng "

"A, thực sự loại sự tình này?"

Đây là có chuyện gì. Đùa giỡn a, cái này có gì đáng cười. Tại số tuổi này liền trở thành nhà tiểu thuyết không phải rất rất giỏi sao. Yukiko vẫn chỉ là học sinh trung học hả?

"Bất quá, vào lúc đó hậu hun bảo vệ ta. Sau khi về nhà trả lại cho ta phát tới kích lệ bưu kiện. Chớ nhìn hấn cái dạng kia, hấn nhưng thật ra là cái khá có dũng khí người, nhưng lại rất có tinh thần trọng nghĩa. Phương này mặt cùng onii-chan có điểm giống "

Yukiko không quay đầu lại, như trước cùng ta dựa lưng vào nhau, ta không cách nào chứng kiến nét mặt của nàng.

Nàng tiếp tục nói:

". . . Hun là người rất tốt. Học tập cũng không tệ, tuy nhiên vận động có chút không am hiểu -- dù vậy hẳn vẫn rất có dũng khí, rất ôn nhu, rất, vô cùng. . ."

Yukiko đem lời kể tiếp nuốt trở vào. Lập tức, ta cảm giác nàng dường như đang khóc, đại khái cảm giác ta bị sai a.

"Onii-chan "

"Ân?"

"Ta đã chú ý tới thực tế. Ta đã không còn là thích năm mơ độ tuổi "

"Mộng?"

Nàng rốt cục quay đầu lại, xem ra bên mặt --.

". . . Yukiko thật sự có thể thảo luận bạn trai sao?"

". . ."

Trước nay chưa có, nghiêm túc mà vừa thống khổ xinh đẹp bên mặt, làm cho người ta cảm giác nàng tại chút bất tri bất giác từng điểm mà trở nên thành thực rồi, tinh tế quyến rũ mà tràn đầy thiếu nữ phong tình.

. . . Bạn trai a.

"Ta cảm thấy giống như người mình thích cùng một chỗ mới là trọng yếu nhất. Mặc kệ trận này yêu đương này đây như thế nào hình thức tiến

hành, cho dù không cách nào đạt được bất luận kẻ nào tán thành. . . Cũng nên trung thực với tâm ý của mình "

Yukiko là ở khát vọng mấy thứ gì đó mới có thể nói ra cái kia lời nói đây này, ta mơ hồ đã nhận ra đáp án, nhưng ta còn là chỉ có thể nói ra như vậy mà nói. Ta cũng vậy tại kinh nghiệm lấy một hồi không có kết quả yêu đương, không cần đối với ta lộ ra như vậy một bộ bi thương biểu lộ a.

". . . Ta hiểu được. Ta lo lắng nữa một ngày "

Yukiko đem mặt quay trở lại, như thế hồi đáp.

Ở đằng kia về sau nàng sẽ không nói thêm gì nữa rồi.

Yukiko tại bồn tắm lớn rút một thời gian thật dài đều chưa thức dậy ý tứ, hại ta đầu đều đầy máu.

Sau khi tắm xong, ta dùng tay vỗ vỗ như lửa cơn sốt vậy đầu cùng đôi má, hồi tưởng lại Yukiko cái kia lớn lên bên mặt.

. . . Chỉ là sung huyết mà thôi, ân.

"Yukiko nàng. . . Hôm nay Yukiko thoát nhìn thật là khó chịu a. . . .
Trông chừng ánh tà dương một bộ muốn khóc bộ dạng. . ."

"Yukiko. . ."

Ngày mai. Ta nhìn Yumesaki Hikari viết xuống nhật ký, trong đầu nổi lên cái kia tình cảnh. Yukiko nhất định là đang phiền não a. Lần thứ nhất thu được tình hình thực tế, lần thứ nhất yêu đương. Cái kia nhỏ nhắn xinh xắn thân thể tiếp nhận được chính là lớn lao thống khổ, Theo sau đau đớn -
-.

"Yukiko. . . Ta kì lòng không đành đem bi thương Yukiko ảnh chụp thiết đặt làm điện thoại chờ thời màn ảnh rồi. . ."

Yukiko. . . .

"Yukiko. . . Yukiko. . . Thè lưỡi ra liếm, thè lưỡi ra liếm. . ."

Tuyết. . . .

"Oa, ta tại thè lưỡi ra liếm Yukiko ảnh chụp thời điểm được a đi thấy được. Gần bóng!"

"Người đang làm gì thế à? !"

Đây không phải gần bóng a! Hoàn toàn tự là ra ngoài rồi! Trách không được ăn điểm tâm thời điểm ta cùng mẹ chào hỏi đều bị không để ý tới rồi, khốn kiếp!

Yumesaki Hikari cuối cùng tổng kết nói:

"Bởi vì Sakamoto kun lưu manh, cho nên không có chuyện gì đâu "

Ta nhịn không được đối với ngày hôm đó ghi phát ra một tiếng buồn bực thở dài.

"Nên xuất phát a "

Ta thay đổi y phục đi về hướng cửa trước, đã có người ở đằng kia chờ ở trong.

". . . Đã quá muộn "

Trang phục được xinh đẹp khả nhân muội muội đứng ở nơi đó. Nàng mặc một bộ dùng màu trắng làm cơ sở điều, lễ phục thức nhẹ nhàng váy liền áo, thoát nhìn tựa như đại tiểu thư đồng dạng. Đây là Yumesaki Hikari cố ý mua cho nàng, nói là vì mặc cho bạn trai xem.

"Cái kia tự xuất phát a "

"... Ân "

Yukiko ngồi trên xe đạp vĩ cái về sau, chúng ta liền hướng phía trường cấp hai xuất phát.

Vừa rồi Yukiko phát phong thư bưu kiện cho Kinoshita, nói hi vọng hẳn có thể tới trường cấp hai sân trường bể bơi mặt sau một chuyến. Cái kia vì sao ta lại cũng chạy tới đem làm Yukiko lái xe đẩy, bởi vì nàng xin nhờ ta cũng vậy cùng một chỗ đi theo. Ta nguyên nghĩ chính mình tại chỗ chỉ biết quấy rầy đến bọn họ, vì vậy cự tuyệt. Nhưng ở Yukiko mà liều mệnh làm nũng khẩn cầu phía dưới, ta cuối cùng vẫn là theo tới rồi. Loại trình độ này tùy hứng sẽ theo nàng ý a. Kinoshita cũng sẽ tha thứ cho ta a.

Ta đạp trên xe đạp, tựa như cùng máy bay xuyên thẳng qua tại vạt dậm không mây trời quang trong đồng dạng thẳng tắp, thẳng tắp mà đi về phía trước. Cùng trời không bất đồng đại khái chỉ là tại trong tiếng nổ vang xuyên thẳng qua cùng im ắng đi về phía trước khác nhau a.

Ta cảm thụ được phía sau lưng truyền tới ấm áp xúc cảm, kỳ đã thành ước chừng mười lăm phút, liền đã tới làm cho người ta hoài niệm cửa trường, thẳng đến mấy năm trước ta còn ở nơi này đến trường. Ta cưỡi xe mặc qua cửa trường sau dừng lại, đem xe khóa lại. Sau đó cùng Yukiko sóng vai hướng bể bơi mặt sau đi đến. Ta đi được có chút chậm, bởi vì phải phối hợp bên cạnh Yukiko bước đi.

"A. . ."

Yukiko trên trán đổ mồ hôi đầm đìa, cũng không chỉ là bởi vì mặt trời bạo chiếu a. Hẳn -- Kinoshita liền đứng tại có chút râm mát ám ảnh phía dưới, đôi má lộ ra đỏ bừng.

"Người, Hé lu, đại ca. . ."

"Nhé. Ngượng ngùng a, ta cũng vậy cùng đi "

"Ân. . . ?"

Ta có chút quan tâm nói lời xin lỗi. Kinoshita kun ngoài ý liệu lộ ra một bộ vẻ mặt nghiêm túc. biểu tình kia phảng phất đang nói "Bây giờ không phải là nói mấy cái này thời điểm" . Cũng đúng, bởi vì kế tiếp, người mình thích. . . Muốn cho ra tỏ tình trả lời chắc chắn.

". . . Hun "

Vậy, là "

Nghe được Yukiko mở miệng, Kinoshita cuống quít đoan chánh thể đứng.

"Bởi vì, bởi vì phải làm ra trả lời. . . Cho nên muốn nghe người chính miệng nói lại lần nữa xem. . ."

"Ân -- a. . ."

Kinoshita đỏ mặt nhìn về phía chúng ta bên này, phát ra một tiếng nhỏ như muỗi kêu ngâm thanh âm sau cúi đầu. Uy uy. . . Yukiko tên kia là muốn khiến hẳn tái tỏ tình một lần à. . . Hơn nữa còn là ngay trước mặt ta?

"Ân, ân. . . Ta đã biết "

Nhưng mà, Kinoshita không có lùi bước, hẳn dùng sức ngẩng đầu, nắm thật chặt năm đấm --.

"Theo lần thứ nhất nhìn thấy người thời điểm lên. . . Ta vẫn, vẫn luôn thích người "

Bắt đầu tỏ tình.

Yukiko lặng lẽ lườm ta một cái.

Nàng muốn làm gì đấy. Ta mặc dù không cách nào xác định, nhưng căn cứ nàng gắng phải ta theo tới điểm ấy, ta cũng vậy mơ hồ đoán được. Nhưng phải

"Ta lần thứ nhất khi thấy người là ngẫu nhiên gặp lại người đi trên đường. Chứng kiến các người huynh muội sóng vai đi tới. . . . Khi đó ta chỉ cảm thấy người là ta thích loại hình "

Tại Kinoshita nói liên tục thời điểm, ta cũng vậy tại trong lòng sủy trắc, Yukiko hiện tại đại khái là như thế nào tâm tình đấy, nàng là mang theo như thế nào nghĩ cách đứng ở chỗ này đây này, trước khi tới nơi này nàng nghĩ như thế nào đây này.

"Kế tiếp, cái kia, có lẽ sẽ chọc giận người tức giận. . . Ta lặng lẽ đi theo các người sau lưng. . . . Khi đó người tuy nhiên xụ mặt, nhưng là tàu điện trong trước hết nhất bắt đầu nhường chỗ ngồi đấy, còn lộ ra như tiểu động vật giống như khả ái đáng tươi cười. Người hướng trẻ con đáp lời, đem người gia dọa khóc về sau, thương tâm được nước mắt lóng lánh bộ dạng cũng phi thường đáng yêu. . . . Về sau ta dần dần ý thức được chính mình đối tình cảm của người. Vì vậy kìm lòng không đặt đã viết lá thư này "

Bị người tỏ tình đối Yukiko mà nói, không, đối với người nào mà nói đều là không có chính giải nan đề.

"Về sau, tựa là trước đó không lâu được hô chuyện của nhà người rồi. . . . Quả nhiên không riêng gì bề ngoài, của người nội tại cũng rất mỹ, người là có thể bao dung người của ta. . . Bởi vậy, ta vững tin tâm ý của mình "

Nhưng mà, Yukiko người đã muốn không hề là trẻ con rồi, onii-chan cũng sẽ không một đường thủ hộ lấy người. Bởi vậy, người ưng thuận

chính mình cho ra đáp án. Không thành vấn đề. Mặc kệ của người trả lời thuyết phục là cái gì, Kinoshita đều tiếp nhận.

"Bởi vậy -- "

Bởi vậy --.

"Xin theo ta. . . Giao, giao -- "

Yukiko --.

"Kết giao a! Đại ca! !"

Chính mình cho ra đáp án --!

....

....

....

"Ân?"

Tiếng ve kêu ở bên trong, chúng ta huynh muội trăm miệng một lời mà phát ra nghi vấn.

". . . !"

Mặt mũi tràn đầy đỏ bừng Kinoshita hai mắt nhắm nghiền về phía ta đưa tay ra.

....

. . . Hường, ta.

". . . Hun "

Yukiko âm thanh lạnh như băng vang lên.

Vậy, phải . . ."

Kinoshita vậy đáng yêu thanh âm run rẩy lên.

"Tình hình thực tế, là người trực tiếp cho Yukiko "

"Ân, cảm ơn Yuki-chan, thay ta chuyển giao cho đại ca "

"Ân? Chuyển, chuyển giao?"

"Ân? Ta đã nói rồi a? Ta nói 'Đại ca bên kia liền xin nhờ rồi' "

". . . Ài, đây không phải là 'Đại ca liền nhờ người đi thuyết phục, khiến hẳn thừa nhận chúng ta quan hệ của hai người' ý tứ sao?"

"Ân?"

Hun khả ái trên mặt đẹp lộ ra thần sắc nghi hoặc.

Ân.

". . . Hun, hun, người mới vừa nói lần thứ nhất gặp mặt là ta trên đường thời điểm ra đi a "

"Ân. . . Ta nhìn thấy đi ở Yukiko bên cạnh đại ca. . . Một, vừa thấy đã yêu. . ."

Ân.

"Hun. . . Onii-chan thế nhưng mà nam nhi nha"

"Ân. . . Không có sao. Bởi vì ta cũng là nam nhi. . ."

"Ân?"

"Ân?"

Ân?

"Hun. . . Ca ca là nam nhi nha"

Yukiko hỏi lần nữa.

"Ân. . . Không có sao, bởi vì ta cũng là nam nhi. . ."

Người không cần phải trả lời hai lần a!

". . ."

". . ."

Tùy theo mà đến là tính áp đảo trầm mặc.

Đánh vỡ cái này một trăm mặc không phải là ta, cũng không phải Kinoshita.

Mà là thằng đến mới vừa rồi còn tại ước mơ tình yêu thiếu nữ. Bất quá, cái kia phần yêu đương trong đa sầu đa cảm sớm đã theo trên mặt nàng rút đi --.

" 'Cái kia' rốt cuộc đã tới -----
-----! !"

. . . Đứng ở bên cạnh chính là. . . Thường ngày Yukiko.

"Hun, hun! ! Người là loại người kia sao? ! Ân? ! Ân? ! Ân ân ân ân
ân ân ân ân ân ân ân ân ân ân ân ừ? ! Thật vậy chẳng? ! Ta, ta không khách
khí! ! Người, người, người, người ưa thích onii-chan ở đâu? !"

Vừa rồi cái kia đa sầu đa cảm thiếu nữ đi đâu a!

Thiếu nữ hai con ngươi lóe ra như là ngày mùa hè mặt trời giống như quang mang, chảy nước miếng liều mạng loạng choạng Kinoshita hai vai, đối với hắn tiến hành ép hỏi. Như vậy ta đâu này? Ân, chậm đã. Ta nên làm thế nào mới tốt?

"Ân. . . Cái này a "

Làm sao vậy? Mộc, Kinoshita kun? Như thế nào cảm giác cặp mắt của người nhan sắc trở nên cổ quái rồi hả? Tích lưu lưu chuyển, nhiễm lên như thâm thúy huyết động vậy đen kịt --.

(dịch: Nguyên văn phía dưới cái kia đoạn lời nói từ "Dù vậy" bắt đầu sẽ không dấu ngắt câu nói một hơi. Để cho tiện đọc ta còn là nhân hiệu trên dấu ngắt câu a. Mọi người có thể thử nào bỏ tức xóa dấu ngắt câu)

"Lớn, đại ca bề ngoài khá đáng sợ đúng không? Thân hình cao lớn, ánh mắt sắc sảo, cảm giác tựa như một con làm cho người ta khó có thể tiếp cận soi. Dù vậy, nhưng vô luận như thế nào nhìn hắn đều là người nhất gan một tên đáng thương, toàn thân đều tản ra sẽ vì khiên tay của nữ sinh mà đem hết toàn lực xử nam khí tức. Đây chính là hắn dị thường chỗ hấp dẫn ta. Ta phi thường nghĩ trên cọt người như vậy, nói thực ra nếu như có thể giày xéo hắn, nhất định có thể thỏa mãn của ta thị hành hạ chi tâm đấy. Nghĩ đến đây ta thật hưng phấn được đứng ngồi không yên. Vì vậy liền quyết định Hướng đại ca tỏ tình. Bởi vậy, ta đã làm tốt ý thức, muốn là hôm nay ta ở chỗ này không chiếm được hài lòng trả lời thuyết phục mà nói, ta liền cũng hướng đại ca trên cổ mặc lên cái vòng (đeo ở cổ), đưa hắn làm của riêng. Cho nên xin Yuki-chan cũng nhất thiết phải hiệp lực "

"Hào hào hảo hảo hảo hảo hảo hảo hảo hảo đấy! Yukiko! Về sau liền giao cho người! Ta, nhớ tới còn có việc!"

Ta lớn tiếng đã cắt đứt Kinoshita như là nguyên rủa giống như lời nói, rõ ràng mặt trời nhô lên cao, ta lại kinh xuất mồ hôi lạnh cả người. Ta

chẳng quan tâm lau mồ hôi, sợ vội vàng chuyển người. Nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm. Tình huống này quá nguy hiểm. Vạn không nghĩ tới cùng đờ của ta có thể như vậy phát triển. Ta sơ suất quá, ân, các loại lơ là sơ suất. Đúng vậy, ta quên rồi. Nhân sinh của ta cũng không phải là thanh xuân dào dạt, mà là như là tên ngu ngốc kia nữ nhân đồng dạng loạn thất bát tao --.

BA~ --!

"YAA.A.A.. --!"

Hai cánh tay từ phía sau đè xuống hai vai của ta.

Một con là phi thường quen thuộc muội muội tay.

Một con khác thì là --.

"Đại ca, tại sao phải trốn? Đại ca người đã nói a "

"Ài, chuyện, chuyện gì. . . ?"

Con của hấn đánh ra mà đã mất đi nhan sắc.

Liên phảng phát mặt trời được ánh trăng che ở đồng dạng, để cho ta cảm giác được như nhật thực vậy thần bí cùng sờn hết cả gai ốc --.

"Người đã nói a, nói ta -- rất đáng yêu "

"Nha. . ."

. . . Không, mặc dù nói qua, Nhưng cái này. . . .

"Onii-chan, làm tốt ý thức a. Người cũng đã nói, cùng thích người cùng một chỗ mới là trọng yếu nhất, mặc kệ trận này yêu đương này đây như thế nào hình thức tiến hành, cho dù không cách nào đạt được bất luận

kẻ nào tán thành. . . Cũng nên trung thực với tâm ý của mình. Ta nghĩ hun cũng có thể là ở trung tại tâm ý của mình "

Không, Nhưng là --.

"Đại ca, từ hôm nay trở đi ta gọi ca ca ngươi a, hừ hừ hừ ~ "

Khả --.

"Onii-chan, tiếp nhận a, làm tốt ý thức a "

--.

"Onii-chan " " onii-chan "

RẮC...A...Ặ...!! RẮC...A...Ặ...!!, học sinh trung học cái kia tinh tế tay néo ở hai vai của ta.

Ta nhìn chòng chọc lấy hai tay của bọn hắn, đồng thời tại trong lòng thầm nghĩ.

-- Yumesaki Hikari, nhanh để thay thế ta à. . . .

" -----! !"

"Đáng giận. . ."

Ta kiên thư mình tuyệt đối sẽ bị Yumesaki Hikari cười nhạo đấy, cho nên cũng không có đem sự kiện kia ghi tại bút ký bản trên. Nhưng mà, việc này dường như rất nhanh liền bại lộ. Chắc là Yukiko nói ra được a. . . .

"Chuyện phát triển thật là làm cho người không tưởng được a! Phát ra từ thật lòng mà chúc mừng Sakamoto kun! Vốn dĩ người cự tuyệt Kasumi chan tỏ tình, sau lưng là có thêm sâu như vậy ý! Chúc mừng người như nguyện mà cõi xử nam nữ!"

"Người cảm thấy việc không liên quan đến mình sao. . ."

Ta nhìn thoáng qua điện thoại, điện thoại di động màn ảnh là ta cùng Kinoshita tại siêu khoảng cách gần dưới lẫn nhau nhìn chăm chăm chụp ảnh chung (Kinoshita ánh mắt của thật là nguy hiểm, con mắt tích lưu lưu chuyển). Tên khốn kia. . . Vậy mà tùy thích dụng thân thể người khác đi chụp ảnh.

Mặt khác.

"Cảm ơn khoản đãi. Hừ đất ~ ♪ "

Yukiko vẻ mặt cao hứng ăn xong ta làm trứng cơm thánng về sau, chấp tay trước ngực nói ra nói cảm ơn. Nhưng ác. Rõ ràng lúc trước còn như vậy nổi giận đùng đùng, thật là một cái thực tế cái thẳng khốn. Ngoài miệng vẫn còn dính sốt cà chua nha.

"Onii-chan làm cơm tối quả nhiên là tốt nhất mỹ vị đấy. Ăn thật ngon "

A, cảm ơn.

"Onii-chan "

"Ân?"

Ta tự giận mình tựa như dụng thìa múc xôi có sốt cà chua trứng cơm thánng, thô lỗ lên tiếng. Yukiko bên mặt cùng hôm trước thấy bất đồng, ở trên đã không có thần sắc thống khổ, nhưng như trước tồn tại thành thực bộ dạng thùỵ mị. Nàng dùng ngón tay trở đốt môi anh đào, nói ra.

"Ta còn là quyết định tạm thời không nói chuyện bạn trai "

"Cáp?"

Đón lấy, ta thấy được --.

Thật sự -- thật sự đã lâu --.

"Yukiko cảm giác như bây giờ hạnh phúc nhất "

Đã từng thấy qua đây, khắc ghi trong đầu đây, phương xa trí nhớ.

Tại đem Yukiko theo đám kia bất lương tiểu quỷ trong tay cứu ra thời điểm nhìn qua, hư ảo, nhưng tuyệt đối không cách nào quên được xa xôi trí nhớ.

Vậy đại khái là chỉ có onii-chan tài năng thấy được bảo vật a.

Tuổi nhỏ muội muội sáng lạn đáng tươi cười tại ngày mùa hè dưới ánh mặt trời, lóe ra hào quang.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Hôm Nay Ta Đi Du Lịch, Người Loạn Đùa Nghịch Tính Tình

Sự tình đột nhiên đến.

"Ồ?"

Ta tỉnh táo lại thời điểm phát hiện mình chính bản thân chỗ hơi ám gian phòng, ngồi tại trước máy vi tính.

Phải tay nắm lấy con chuột, tay trái cầm khăn tay, trước mắt trên màn ảnh máy vi tính biểu hiện ra mặt treo nụ cười 2D bishoujo. Trên đầu đeo trong tai nghe truyền đến bình hòa BGM. A, thì ra là thế. Lại tới nữa a.

Xem ra Yumesaki Hikari lại thừa dịp nghỉ hè, suốt đêm vui đầu tiên công chiếm đóng GALGAME rồi. Bên ngoài bầu trời nhan sắc, cùng với mãnh liệt mà đến quyện đãi cảm giác cùng buồn ngủ đều tại hướng ta nói hiện trạng, tại Yumesaki Hikari trầm mê trò chơi thì bất tri bất giác liền nghênh đón bốn điểm năm mươi chín điểm, nhân cách của ta thay thế nàng ra sân.

Ta bảnh một cái tay trái cầm khăn tay, mà trên mặt mình lập tức tràn đầy nước mũi cùng nước mắt, theo trạng huống này xem ra nàng là đang đùa khóc hệ GAL a. Thiệt là, rõ ràng quy tắc trên viết tại bốn điểm năm mươi chín điểm trước buồn ngủ. Tên kia trầm xuống mê bắt đầu liền liền lĩnh rồi.

Ta lau khô nước mũi, cầm điện thoại di động lên tắt đi đồng hồ báo thức, ý định từ đầu ngủ một giấc --.

...Ồ?

"Bốn điểm, năm mươi bốn điểm. . . ?"

Ta dừng ở màn hình điện thoại di động. . . Không không không, không thể nào a.

". . . Tại sao có thể như vậy. . ."

Tháng tám thượng tuần vào cái ngày đó, rạng sáng bốn giờ năm mươi bốn điểm.

Đột nhiên xuất hiện sự kiện xâm nhập chúng ta bữa bọn chung nhau trong sinh hoạt.

"Đùa giỡn a. . ."

Theo sau Yumesaki Hikari thời gian giảm bớt năm phút đồng hồ, sự thật tàn khốc hiện ra thân ảnh của nó.

"Ừ? Thời gian của ta giảm bớt năm phút đồng hồ? Thật sự ~? Có phải hay không làm à? Thiệt là ~ đây chỉ là Sakamoto kun tùy ý võ đoán a ☆, dù sao người hôm nay cũng như trước cũng lộ ra một bộ dọa người biểu lộ a!"

Ngày mai, ta mở ra bút ký bản, chứng kiến nhật ký sau cắn chặt môi.

"Chuyện gì xảy ra?"

Hôm trước, tràn ngập bí ẩn hiện tượng đột nhiên tới chơi.

Ta thay thế Yumesaki Hikari thời gian theo bốn điểm năm mươi chín điểm biến thành bốn điểm năm mươi bốn điểm, trước thời gian năm phút

đồng hồ. Cảm thấy sự tình có kỳ quặc ta lập tức liền gọi điện thoại cho Kazeshiro, báo cáo một chút tình huống. Kazeshiro là Yumesaki Hikari khi còn sống bằng hữu, cũng là duy nhất biết rõ chúng ta nhân cách trao đổi sự tình người. Mặc dù là cái khá tinh táo lý tính anh zai , nhưng đồng thời cũng là một đã yêu Yumesaki Hikari đờng gốc.

Không nói trước những thứ này. Ta cùng Kazeshiro vây quanh tình huống này không rõ tình thế thảo luận thoáng cái, chế định một cái kế hoạch, ta quyết định tại sáng ngày thứ hai bên cạnh cùng Kazeshiro thông điện thoại bên cạnh chờ bốn điểm năm mươi bốn điểm bắt đầu. Nếu như Yumesaki Hikari thay thế thời gian của ta cũng so với bốn điểm năm mươi chín điểm sớm mà nói, như vậy nói cách khác chúng ta trao đổi thời gian chỉ là đi phía trước đời. Nhưng là, nếu như Yumesaki Hikari thay thế thời gian của ta không thay đổi mà nói. . . .

Sáng sớm hôm qua, thiết lập tốt đồng hồ báo thức tại 4:30 đem ta đánh thức. Ta mang theo sợ hãi, bên cạnh cùng Kazeshiro thông điện thoại bên cạnh chờ đợi nhân cách trao đổi một khắc này. Kết quả của nó là --.

"Trao đổi thời gian không phải là bốn điểm năm mươi chín điểm nha. Ngày đó là Sakamoto kun người ngủ mơ hồ a?"

"Không có biến. . . Sao "

Yumesaki Hikari thay thế thời gian của ta như cũ là bốn điểm năm mươi chín điểm.

Tuy nhiên Yumesaki Hikari tại bút ký bản trên viết nhật ký rất lạc quan, nhưng sự tình cũng không phải là như thế. Bởi vì ý vị này --.

"Kazeshiro, người nghĩ như thế nào?"

Ta đơn tay cầm điện thoại, cho Kazeshiro gọi điện thoại. Ta nơm nớp lo sợ mà hỏi thăm về sau, lấy được kết quả --.

". . . Tuy nhiên không suy nghĩ quá nhiều, nhưng xem tình huống chỉ có thể cho rằng là khôi phục sống thời gian giảm bớt "

Quả là thế a.

Ta cùng Kazeshiro cho ra kết luận tự là, sự tình cũng không phải là lắm thời gian đơn giản như vậy, chúng ta gặp phải một cái phi thường nghiêm nghị hiện thực. Đó là, Yumesaki Hikari phục sinh thời gian giảm bớt năm phút đồng hồ, mà thời gian của ta gia tăng lên năm phút đồng hồ.

"Sakamoto, làm như thế nào nói với Hikari rõ ràng?"

"Cái này cũng không có gì tốt giấu giếm, trước để ta làm nói với nàng a. Nếu như ngày mai ta gọi điện thoại cho lời của người, vậy thì do người đến thuyết minh a "

"Ân. Bất quá, cũng có khả năng thật sự như Hikari nói như vậy, chỉ là chúng ta nhìn lầm rồi thời gian mà thôi. Tóm lại, tại một tuần này trong thời gian, chúng ta đều tại năm giờ trước thông điện thoại a. Như vậy có thể làm rõ ràng "

"Ừ. Xin lỗi "

Không hổ là từng ý định vì Yumesaki Hikari bỏ qua tánh mạng nam nhân, là nên nói hẳn là tự nhiên ta hi sinh hoạt bát đấy, hay là nên nói hẳn có hành động lực đấy. Hẳn thật sự rất ưa thích Yumesaki Hikari a, làm cho người ta bội phục.

Ta cúp điện thoại, nâng má thở dài một cái.

Đáng giận, cái kia mặc hắc bào cái thẳng khốn, không phải nói tuổi thọ một nửa sao, hiện tại đây là có chuyện gì à?

"Thật sự? Thật sự ngắn năm phút đồng hồ? Đùa giỡn a ~. Người biết Hikari chan cả ngày năm ỳ, cho nên cố ý chinh Hikari chan a! Ta sẽ không bị lừa gạt! Hừ!"

"Ân. . ."

Ngày mai, bút ký bản trên viết như vậy hồi phục.

Hôm trước ta đem sự tình nhất ngũ nhất thập ghi tại bút ký bản trên. Đột nhiên nói với nàng chuyện như vậy, nàng sẽ có như thế nào phản ứng đấy. Hiện tại xem ra, nàng tuy nhiên lại càng hoảng sợ, nhưng còn không có khắc sâu ý thức được chuyện nghiêm trọng tính. Nhật ký trên còn vẽ lên một bức tức giận Yumesaki Hikari đáng yêu tranh minh họa.

"Coi như là thật sự, cái kia có lẽ cũng chỉ là một bug a? Đừng nghĩ được nghiêm trọng như vậy nha. Không có chuyện gì đâu, không có chuyện gì đâu ☆ "

"Ân. . ."

Có lẽ xác thực như Yumesaki Hikari nói như vậy. Cái này nguyên bản chính là không cách nào dụng khoa học để giải thích chuyện tình thái, hiện tại có lẽ chỉ là xuất hiện cùng loại sai lầm các loại thứ đồ vật. Tuy nói như thế, nhưng hôm nay ta thay thế Yumesaki Hikari thời gian cũng đích thật là bốn điểm năm mươi bốn điểm.

"Không thành vấn đề a "

Lòng ta cảm giác bất an, rồi lại vô kế khả thi. Kết quả hôm nay cũng hờn hờn ngạc ngạc đi qua rồi.

". . . Lại là năm mươi bốn điểm trao đổi a, như vậy rất không ổn a?"

". . . Là rất không ổn a "

Ngày mai, ta mở ra bút ký bản, chứng kiến những lời này sau lâu bầu một câu. Tình huống này đối cá nhân ta mà nói cũng không không ổn. Bởi vì thời gian của ta gia tăng lên. Nhưng là, Yumesaki Hikari thời gian giảm bớt. Như vậy liền khá có uy hiếp. Bây giờ là chỉ giảm bớt năm phút đồng hồ, Nhưng muốn là lúc sau giảm bớt thời gian dần dần biến thành 10 phút, mười lăm phút mà nói --.

"Tốt không xong a. . . Ta bất an đến sắp chết. Có lỗi với Sakamoto kun, ta nhất thời xúc động, không tự chủ được mua một đồng đứng đầu anime tay xử lý. . . Còn có gối ôm. . ."

"Dụng tiêu phí đến giải quyết bất an a. . ."

Yumesaki Hikari không cách nào che dấu nội tâm dao động, nhật ký giữa những hàng chữ lộ ra rõ ràng bất an. Kazeshiro ngày hôm qua gọi tới bưu kiện cũng là như thế.

"Không có chuyện gì đâu. Không phải chỉ có năm phút đồng hồ mà "

"Cũng có biện pháp "

Bưu kiện tất cả đều là chút ít khích lệ mà nói. Yumesaki Hikari cảm xúc đã muốn sa sút đến làm cho Kazeshiro không phát không được như vậy bưu kiện tới dễ dàng nàng.

"Nên làm thế nào mới tốt a. . ."

". . . (không muốn rời giường, ta nghĩ nằm) "

"Không được a. Thực đích ý chí tinh thần sa sút a. . ."

Ngày mai, Yumesaki Hikari chỉ ở nhật ký trên đã viết một câu nói như vậy. Ở trên còn vẽ lên một bức Yumesaki Hikari buồn bực nằm ở trên giường tranh minh họa. Nhưng ác. Tuy nhiên hoàn toàn không biết nàng

thật sự cảm xúc sa sút hay là đang nói đùa, nhưng nàng đại khái chính dùng phương thức của mình ý chí tinh thần sa sút a. Thật là khó xem hiểu tâm tư của nàng a.

"Kazeshiro, người bên kia như thế nào đây?"

"Không được a. Nói thực ra, cái gì đều tìm không thấy "

Microphone truyền đến có chút chết lặng yếu ớt thanh âm.

Ta cùng Kazeshiro đang tìm các loại phương pháp giải quyết, nhưng chúng ta căn bản không có bất luận cái gì điều tra cái này khó hiểu hiện tượng đích thủ đoạn. Chúng ta tại trên web đã điều tra các loại đô thị truyền thuyết, trên đường tìm kiếm khắp nơi cái kia áo đen quái nhân. Nhưng cuối cùng nhất đều là không thu hoạch được gì. Kazeshiro cảm thấy mỗi một cũng là bình thường a.

"Hôm nay đi thư viện tìm một cái a. Tóm lại, một bản quyển sách mà đọc qua tìm kiếm manh mối a. Dùng một vòng thời gian, mới có thể đem thư viện sách toàn bộ điều tra hết "

"Ài, có thể chứ?"

Một năm cũng làm không được a?

"Người đang nói cái gì a. Hikari hiện tại thế nhưng mà đến trong lúc nguy cấp a. Không có việc gì là không thể nào "

Thật là lợi hại. Không hổ là tài cán vì Yumesaki Hikari xông pha khói lửa nam nhân. Tương tự đơn phương quả nhiên lợi hại.

Ta cúp điện thoại, bắt đầu với ra cửa chuẩn bị, ta ý định tiếp tục tìm kiếm Hắc bào nhân.

Kết quả hôm nay như trước không tìm được bất luận cái gì manh mối.

Ngày mai, Yumesaki Hikari rốt cục hỏng mất.

"YAA.A.A.. A a a a a a a a a a a a a a a a a! Ăn ngon ----! Ăn cay đồ vật sáng khoái a a a a a a a a a a a a a a a a!"

"Kazeshiro! Ngày hôm qua ta lại làm ầu nữa à!"

Tại loại này quan trọng hơn trước mắt gây chuyện!

Cùng ta bắt an hình thành so sánh, điện thoại một chỗ khác truyền đến như khóc thanh âm.

"Sakamoto. . . Gọi nàng đã muốn không chịu nổi. . . A. . ."

"Ngày hôm qua xảy ra chuyện gì?!"

"Nàng đột nhiên gọi điện thoại ra, hô to 'Ta không muốn sống chẳng! Ta rất muốn chết ----!' . Nàng đã hoàn toàn mất đi tỉnh táo. . . Ô ô, quá đáng thương. . ."

Kazeshiro người không có chỉ trích nàng "Người đã bị chết nha" sao?

"Tóm lại, nàng từ đầu đến cuối đều tại hết hoảng hô to, cũng nghe không hiểu nàng đang nói cái gì. Như 'Rõ ràng cái này quý anime có thật nhiều! ' 'Rõ ràng ta mong đợi mới chuyên san lập tức muốn đem bán rồi! ' 'Ta còn muốn tái cùng khả ái trẻ nhỏ hảo hảo mà nóng người một chút ~~~ Nhưng ác! !' các loại "

Ai nha nha, nữ nhân kia mặc kệ lúc nào đều như vậy làm cho người bật cười. Tuy nhiên bản thân nàng đại khái là rất nghiêm túc a.

"Vậy còn có những thứ khác sao?"

"Không biết. Nàng sau khi cúp điện thoại ta lại liều mạng đánh tới. Nàng có khi cũng tiếp, có khi không tiếp. . . . Có lần nhận thời điểm nghe

được nàng hô to 'Một người hát karaoke quá gút --! " còn ra sức hát lên tư tưởng ai oán lão ca. Nàng đã hoàn toàn tự giận mình rồi. . . Nhưng ác. . . Ta cái gì đều không làm được sao. . ."

Không được a, cảm giác Kazeshiro đã muốn đạt đến cực hạn.

"Kazeshiro, ta còn cũng tái đánh tới, người trước hết sát thoáng cái nước mắt a "

A, chịu đủ rồi. Cái này nên làm thế nào mới tốt a.

"A-đam A-đam A-đam A-đam A-đam! Thật tưởng gặp A-đam! Thật tưởng cọ nó tròn vo thân thể!"

Xem tình huống nàng là thất thường rồi.

Yumesaki Hikari trước kia nói cho ta biết, A-đam là nhà nàng nuôi mèo. Tên kia dường như rất ưa thích mèo, A-đam tên của không phải sẽ xuất hiện tại trong nhật ký. Bất quá ta hi vọng nàng có thể nói cho ta biết, tại sao phải lấy cái tên này.

"Hoàn toàn là tại loạn đùa nghịch tánh khí a "

Nhật ký đằng sau ghi một câu tổng kết lời nói.

"Trọng đại phát biểu! Đã muốn hai bàn tay trắng Hikari chan quyết định thoát khỏi ngây thơ hệ nhân vật nữ chính hình ảnh!"

"Người cũng coi như ngây thơ hệ sao "

Miệng đầy xử nam cùng cửa thích ngây thơ hệ nhân vật nữ chính quả thực tựa là lừa gạt a?

"Làm thế nào mới tốt a. . . Nhưng ác. . ."

Ta nghĩ muốn thổ lộ ra trong lòng mờ mịt bất an cùng nôn nóng, vừa tỉnh táo lại vừa muốn lần nữa suy nghĩ lung tung. Như thế nào cảm giác ngay cả ta đều buồn bực rồi. Không được!

"Đi trước rửa cái mặt a "

Ta quyết định trước buông vấn đề này, khép lại bút ký bản trọng chính một chút tâm tình.

Nhưng mà, chính như lời vừa mới nói, vấn đề bất quá là được tạm thời trí chi không để ý mà thôi.

Ta rất nhanh liền cảm nhận được nhất định phải tập trung tinh lực giải quyết việc này.

"Ồ "

Bầu trời này buổi trưa, điện thoại có điện, ta nhìn thoáng qua, phát hiện là đánh tới người là --.

"Kinoshita kun sao. . ."

Thiếu niên kia tuyệt đẹp ai cũng cũng cho là hẳn là sống sai rồi giới tính. Hẳn điện báo làm ta chán ghét nuốt nhổ nước miếng. Nhưng ác, đều do Yukiko tùy thích đem số di động của ta cùng hòm thư địa chỉ nói cho hẳn, gần đây hẳn luôn gọi điện thoại hoặc là phát bưu kiện tới. Không tiếp cũng không được. Nếu như không thấy điện thoại của hẳn mà nói, cái này cả ngày đều gặp hẳn điện báo Phong Bạo tập kích.

"Ân. . . Uy uy. . ."

"A, buổi sáng tốt lành. Ca, onii-chan "

Điện thoại một chỗ khác truyền đến một thanh đáng yêu đến làm cho người không thể tưởng được hẳn là trường cấp hai nam sinh thanh âm. Hẳn

nếu như nữ hài tử lời nói, ta nhất định sẽ vui vô cùng đấy. Lần này thì tại sao gọi điện thoại đến đây.

"Hiện, hiện tại có rảnh không?"

"Ân, không có vấn đề. Làm sao vậy?"

"Chúng kiến hôm qua Thiên ca ca gọi tới bưu kiện. . . Ta thật là cao hứng "

Ân? Bưu kiện?

"Onii-chan rất cục cựa cũng đúng ta có cái loại này ý tứ a, thật sự thật cao hứng. Không thành vấn đề, ban đêm thời điểm nhiều hơn nữa mô phỏng mấy lần về sau, nhất định có thể mang đến cho ta thỏa mãn "

"Ôi chào! À? Ân?"

Mô phỏng?

"Onii-chan. . . Hừ hừ ~. . . Tốt chờ mong a. . . Hắc hắc "

"? ! Ài, ta nói. . ."

Người đến cùng đang nói cái gì a -- ta đang muốn nói như vậy thời điểm.

"A "

Khác một cái điện thoại gọi tới rồi. Đánh tới người là -- Kasumi chan?

"A, thật có lỗi, Kinoshita kun xin chờ một chút. Vừa vặn có chút việc. Về sau tái liên lạc "

"Có, có việc? Có việc a... . . Hừ hừ "

Sao, như vậy rồi hả? !

Kinoshita thanh âm tràn đầy làm cho người sờn hết cả gai ốc đáng sợ khí tức, ta cuống quýt cúp điện thoại, bật Kasumi chặn điện thoại của. Sáng sớm liền đánh tới, đến cùng làm sao vậy.

"Này này?"

"Sakamoto kun, hiện tại có rảnh không? Không có vấn đề a? Ân?"

"A, ân. Không có vấn đề. Làm sao vậy?"

Cảm giác nàng so với dĩ vãng mạnh hơn thế a.

"Ta muốn hỏi một chút tối hôm qua người gửi tới bưu kiện chuyện tình "

"Bưu kiện?"

Nói như vậy, vừa rồi Kinoshita cũng đã nói lời tương tự.

"Người buổi tối hôm qua phát cấp cho ta a?"

"Đợi, chờ một chút! Chờ một chốc trong một giây lát!"

Ta cuống quýt mở ra điện thoại di động hòm thư giao diện, uy uy, ngày hôm qua ta ta đã làm gì

A.

Ta mang theo kính ngạc mở ra phát kiện folder, dù sao vừa thấy kì quái đấy. . . .

"Hiện trong lòng ta chỉ có người. Muốn ôm nhanh người, với người làm ầu "

"... Yumesaki Hikari người đã đủ rồi!"

Lại là này loại loạn gây phiền toái bưu kiện! Với lại cái này bưu kiện không riêng chia Kinoshita cùng Kasumi chan, còn bày chia hơn ba mươi nữ sinh, kể cả lớp học nữ đồng học! Ngay cả Yukiko đều có!

"Này này?"

"A, thật có lỗi. Cái kia, bưu, bưu kiện đúng không. . ."

Làm sao bây giờ, làm như thế nào lừa dối đi qua tốt đấy.

"Sakamoto kun, ta thật là cao hứng nha. Sakamoto kun lại có thể đối với ta nói lời như vậy. Ôm chặt ta nói cách khác. . . Đang mong đợi loại chuyện đó a "

"Không phải, cái kia. . ."

"Với lại, thật tưởng làm ầu đúng không. Sakamoto kun quả nhiên là cái M a, hừ hừ hừ ~. . ."

Có ý tứ gì a, cái kia bao hàm thâm ý tiếng cười. . . .

"Bất quá đấy, Sakamoto kun, người biết không?"

"Ân? Cái gì?"

"Điện thoại bưu kiện nếu như bày chia nhiều người đấy, người nhận thư là có thể gặp lại người trả lại cho ai phát qua cái này bưu kiện nha"

A, hòm thư địa chỉ cũng liệt đi ra đó a, cái này --.

"Vì vậy đấy, Sakamoto kun, ta xem Sakamoto kun gửi tới bưu kiện "

A. . . .

"Những người khác địa chỉ cũng đều liệt đi ra. Sakamoto kun thật lợi hại đấy. Một lần cho hơn ba mươi nữ trẻ nhỏ phát loại này H bưu kiện "

"A -----! !"

A, hồng hét. . . !

"Không có chuyện gì đâu ah, ta hoàn toàn không có tức giận, hoàn toàn, hoàn toàn, một điểm cũng không tức giận "

Không, người dụng lãnh tĩnh như vậy thanh âm nói với ta. . . .

"Có lẽ ở trong đó, có người thích cô bé, bất quá ta lại không điều tra qua. Nguyên một đám địa phương. . . Điều tra, có lẽ. . ."

Chậm đã, chậm đã! STOP! STOP! Bình tĩnh một chút? !

Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, lại lần nữa có điện thoại đánh tới. . . Oa, bạn cùng lớp. . . Với lại tiếng đập cửa cũng vào lúc này vang lên, còn kèm theo Yukiko tịch mịch thanh âm "Onii-chan, đã tỉnh sao? Yukiko ngủ không được, thật là khó chịu. . ."

A a a a a a, nhanh điên rồi!

"Bỏ qua cho ta đi! . . ."

Ta nhìn thoáng qua mở ra tại trên mặt bàn bút ký bản, chỉ thấy phía dưới cùng nhất viết:

"Ta phải trước khi chết thành lập một cái hậu cung vương quốc!"

Điện báo thanh âm, Kasumi chan "Này này" nguyên rửa thanh âm, muội muội "Ta làm tốt ý thức. . ." tịch mịch la lên theo bốn phương tám hướng đem ta bao bọc vây quanh. Ta không khỏi ngửa đầu nhìn lên trời trần nhà, trong nội tâm thầm nghĩ.

Ừ, ta còn là thất cố a. . . .

"Ta không khách khí "

Toàn bộ sớm tới tìm điện âm thanh liên tiếp, ta thật vất vả mới trấn an tốt gọi điện thoại đến vừa hỏi đến tột cùng nữ bọn hài tử, mang theo một nhọc nhằn đón cơm trưa thời gian.

Bởi vì mẫu thân ra ngoài, chỉ có thể do ta mặc vào tạp dề, phụ trách chuẩn bị ta cùng Yukiko cơm trưa.

Chỉ là, có chuyện để cho ta rất để ý. . . .

"Onii-chan, làm sao vậy? Tranh thủ thời gian ăn cơm "

"A, ân ân "

Yukiko an vị tại thân thể của ta bên cạnh, trước mắt là có thể ngồi bốn người bàn ăn, bình thường nàng đều đang ngồi tại đối diện.

Kỳ thật, cái này cũng đó không quan trọng? Nhưng nói như thế nào đây? Chỉ có hai người ăn cơm, không mặt đối mặt mà ngồi, mà là song song ngồi động đũa, không cảm giác quái sao? Là ta suy nghĩ nhiều sao? Với lại.

"Làm sao vậy?"

"Chưa, không có gì "

". . . (∀ ·) "

Yukiko rõ ràng đang len lén mà ngắm lấy ta. Người thì thế nào a.

Sau bữa cơm trưa Yukiko không bình thường hành động nhưng đang tiếp tục. Tóm lại, nàng an vị ở bên cạnh ta, vẻ mặt nghiêm túc thảnh thơi

ngắm ta vài lần. Ta ngồi vào trên ghế sa lon đi, nàng cũng sẽ cố ý đi theo ngồi vào bên cạnh ta, theo nàng bên mặt có thể nhìn ra nàng có chút cao hứng. Chỉ cần ta hơi chút di động nàng sẽ Như Ảnh Tùy Hình giống như đuổi kịp. Xem nàng lặng lẽ quăng đến ánh mắt, rõ ràng cho thấy muốn nói gì. Nhưng là, ta hoàn toàn không cách nào xem thấu lòng của nàng âm thanh. Tại lúc ăn cơm chiều nàng còn đem cơm hạt dính đến trên mặt, làm cho người ta cảm giác rất mất tự nhiên, thấy thế nào nàng đều là cố ý đấy.

Mà ở tắm rửa xong lúc chuẩn bị ngủ.

"Onii-chan, muốn người giúp ta sạch sẽ lỗ tai!"

"Ôi chao! Vì cái gì?"

"Ít nói nhảm, nhanh lên!"

Yukiko cưỡng ép đem đào tai muống nhét vào trên tay của ta, tại sao phải đào lỗ tai.

Ta ngồi vào trên ghế sa lon, Yukiko nằm ngang lấy gối lên ta trên đầu gối. Nàng mặc lấy khả ái mùa hè khoản áo ngủ, thoáng ướm át tóc tản mát ra nhàn nhạt mùi thơm. Dĩ nhiên, bởi vì muốn sạch sẽ lỗ tai, cho nên hẳn nghiêng mặt thủy chung đối hướng về ta. Người là chuyện gì xảy ra à?

"Cảm giác có chỗ nào ngứa sao?"

". . . Có "

"Ở đâu?"

". . . Khuôn mặt "

. . . Cái loại địa phương đó chính người cong a.

Ta không phải ý tứ này, ta là hỏi người trong lỗ tai.

"Ra, Yukiko, kế tiếp là bên kia lỗ tai "

Yukiko trở mình, lần này nàng trở thành mặt hướng bụng của ta tư thế. Nàng lần nữa đem đôi má đối với ta. Chuyện gì xảy ra? Cứ như vậy nghĩ cho ta xem của người bên mặt sao?

Nhưng là không biết nên làm thế nào cho phải ta chỉ có thể tiếp tục hoàn thành lỗ tai quét sạch công tác, cuối cùng tại nàng trên lỗ tai nhẹ nhàng mà thổi ngậm khí, công tác như vậy chấm dứt. Ân, như vậy là được rồi a?

"... A..."

Ồ, nàng tâm tình thoát nhìn thật không tốt a.

Yukiko đỏ bừng cả khuôn mặt, cặp kia cùng ta giống nhau như đúc ba bạch nhân dần dần giờ lên.

"Ài, cái kia. . . Yukiko. Nếu không thì người cũng giúp ta sạch sẽ thoáng cái lỗ tai -- "

"Chính người thanh! Đối với người có chỗ mong đợi Yukiko quả thực tự là cái đồ đàn!"

Phanh --!

Nói xong nàng bỏ chạy trở về phòng đem chính mình giam ở bên trong rồi. Đây cũng là làm loạn loại nào a.

Nghi hoặc không hiểu ta đột nhiên nghĩ đến "Đúng rồi, blog trên có lẽ có manh mối", vì vậy tranh thủ thời gian sẽ tự mình gian phòng mở ra Computer, đưa vào địa chỉ Internet. Đón lấy --.

"Onii-chan tên kia, ngày hôm qua bên cạnh nói cái gì 'Không có Adam mà nói, ăn tươi Yukiko không phải tốt mà! . Như vậy thì đến cộ

Yukiko gương mặt của a! " bên cạnh liều mạng cọ Yukiko gương mặt của. Nhưng hôm nay lại hoàn toàn không để ý ta. . . . Thật nhàm chán, rất cô đơn lạnh lẽo. Như vậy mà nói, liền do dukirin chủ động. . . Ô ô, không được. . ."

"Tên kia. . ."

Thoát khỏi ngây thơ hệ nhân vật nữ chính hình ảnh chính là chỗ này ý tứ a.

"Bất quá, onii-chan cái kia lãnh đạm bộ dạng đồng dạng giỏi quá ☆ "

Chứng kiến câu này tổng kết về sau, ta không nói hai lời lập tức tắt đi blog. Đánh tiếp khai mở bút ký bản, phát ra một tiếng rên rỉ. A, chịu đủ rồi, Yumesaki Hikari cái kia hàng thật ở loạn đùa nghịch tính tình.

"Việc cấp bách là đến làm cho nàng tỉnh táo lại "

Tái như vậy xuống dưới, ta thật muốn giống như không ra bản thân sẽ bị họa và tới trình độ nào. Nhưng là, đối với của ta an ủi nàng lại có thể nghe lọt đấy. A, lần sau tỉnh lại thì, ngày mai ta lại cũng ta đã làm gì đấy.

"Ai. . ."

Ngày mai, ta trông chừng bút ký bản thờ dài lên.

"Hừ, có ý kiến gì không. Hikari chan trọng yếu phục sinh thời gian giảm bớt năm phút đồng hồ nha. Người khiến cho bỏ mặc Hikari chan tùy hứng một chút đi! Hikari chan là đáng thương trẻ nhỏ!"

Hôm trước, ta tại bút ký bản trên đã viết "Ta cũng biết người rất không an, nhưng xin tỉnh táo lại. Hiện tại ta cùng Kazeshiro đang tìm phương pháp giải quyết", nhưng mà, trả lời thuyết phục của nàng nhưng lại ở trên viết như vậy. Đón lấy nàng còn viết: "Đụng với loại tình huống này, ta hơi

chút vui chơi thoáng cái cũng là có thể tha thứ a ~. Sakamoto kun nếu vì vậy mà tức giận lời nói, người trong lòng ta mỹ hảo hình ảnh muốn tan vỡ ah ~" .

Xem ra Yumesaki Hikari tên kia nếu không đâm lao phải theo lao, nhưng lại ý định cho mượn thời gian giảm bớt năm phút đồng hồ việc này đến cố tình làm bậy. Nàng kỳ thật một chút không có cảm giác cảm thấy bất an a?

"Đổi đề tài, Hikari chan nghĩ trước khi chết học biết bơi! Nghĩ trong nước cùng khả ái nữ trẻ nhỏ cùng anh zai cùng một chỗ truy đuổi chơi đùa!"

Ân, cái này không sao, bơi lội không có gì không tốt. Vừa nghĩ tới Yumesaki Hikari ngu ngốc trình độ, loại chuyện nhỏ nhặt này hay là đang cho phép trong phạm vi đấy. Nhưng mà, vấn đề là lời kế tiếp.

"Vì vậy, ta dụng Yukiko cho du lịch chiêu đãi khoán hẹn trước ba ngày hai đêm tắm biển nghỉ phép hành trình! Đến lúc này tái hủy bỏ hẹn trước mà nói, phải trả toàn bộ ngạch trái với điều ước kim, cho nên nhất định phải đi! Nghe nói có thể ba người cùng đi, cho nên tranh thủ thời gian triệu tập đồng bạn a!"

"A, đã đủ rồi người. . . Lại để cho dụng thân thể này du lịch. . ."

Nhớ rõ lúc trước theo Yukiko chỗ đó lấy được một cái ba ngày hai đêm du du lịch chiêu đãi khoán. Mà ngày hôm qua ta dường như tự tiện cầm lấy đi hẹn trước rồi. Vóc người này thể cách mỗi một ngày sẽ trao đổi nhân cách, vốn nên tận lực tránh cho dụng đi theo người khác cùng một chỗ lữ hành đấy.

"Ai, không có biện pháp sao "

Trừ ta ra còn có thể mang hai người, đầu tiên là Kazeshiro, cái khác liền Yukiko a? Bất quá nhất định phải kiểm tra sơ nhật trình, chương trình trong một ngày. Xuất phát ngày là lúc nào? Hôm nay là thứ Hai --.

"Thứ Hai hai giờ chiều về sau khách sạn có thể vào ở rồi!"

... .

"Không phải là hôm nay sao! !"

Ngu ngốc! Đồ đần! Ngu ngốc! Người hẹn trước cũng phải chừa chút cho ta thời gian a! Người hôm nay mới nói với ta khởi việc này, kết quả lập tức muốn xuất phát đi ba ngày hai đêm du, đây cũng quá qua ngu ngốc rồi a!

"Đáng giận, tóm lại trước cường chế Kazeshiro tham gia. . ."

Về sau đem Yukiko cũng -- a, không được. Nàng muốn tiến hành tiểu thuyết sưu tầm dân ca, ngày hôm qua liền ra cửa. A, thiệt là, lại có thể để cho ta tìm người. . . Biết rõ bằng hữu của ta rất ít.

"Không có cách nào khác nữa à "

Ta bất đắc dĩ lấy điện thoại cầm tay ra, gọi một cú điện thoại.

"Này này?"

"Này, Kasumi chan sao?"

Ta gọi cho Kasumi chan rồi. Tuy nhiên ta cảm thấy được hai tên nam sinh lữ hành kêu lên một cái muội tử có chút không ổn, nhưng ta thật sự nghĩ không ra những người khác, cho nên đành phải tìm Kasumi chan. Với lại bởi vì muốn dừng chân, tuy nói thân thể là ta đấy, nhưng khiến Yumesaki Hikari cùng không quá thân cận nam nhi ngũ cùng hay là sẽ để cho ta cảm giác phản cảm.

"Có chuyện muốn nhờ đấy, có thể chứ "

"Ân, ân. Làm sao vậy?"

"Ân, thật có lỗi. . ."

"Ân "

"Bây giờ có thể đi với ta một chuyến ba ngày hai đêm bờ biển lữ hành sao?"

"Ài----- "

. . . Ân, ờ? Như thế nào không ra rồi hả?

". . . Cùng Sakamoto kun cùng một chỗ. . . Dừng chân. . . Tắm biển. .
."

"Ân. Như vậy đường đột quả nhiên là không được a, đột nhiên quấy rầy người thật sự -- "

"Ta đi "

"Rất ôm -- ài, có thể chứ? !"

Rất nhanh dứt khoát trả lời để cho ta kì lòng không đặng lên giọng, thật vậy chẳng?

"Mang chút gì đó này nọ đi tốt đâu này?"

"Ân, ta suy nghĩ (hào hứng bưng bưng a. . .). Bờ biển mà nói, đồ tắm a? Còn có đặc biệt. . ."

"Đồ tắm đúng không, hiểu. Ta sẽ chuẩn bị tất sát trang bị đấy, cho nên không cần lo lắng "

Tất sát? !

"Cái kia, về sau dụng bưu kiện cho ta biết tụ hợp địa điểm cùng thời gian. A, còn có -- "

"Ân?"

"Buổi tối chuẩn bị liền giao cho ta a. Ta sẽ toàn bộ mang đủ đấy. Ta đi trước chuẩn bị "

Muộn, buổi tối. . . ?

Nàng nói buổi tối là chuyện gì xảy ra? A, bài xì phé các loại?

"Vậy xin nhờ rồi. Xin lỗi, vội vội vàng vàng như vậy "

Ta cúp điện thoại, an tâm thở dài. Thật tốt quá. Về sau tự là Kazeshiro rồi. Hẳn đại khái không thành vấn đề a. Dù sao hẳn cùng ta đồng dạng bằng hữu rất ít.

Vì vậy, ta phát phong thư bưu kiện nói "Yumesaki Hikari muốn đi lễ hành, người hiện tại lập tức liền tới đây" . Đón lấy ta cũng vội vội vàng bắt đầu lễ hành chuẩn bị. Thiệt là, hiện tại xuất phát, đạt tới thời điểm cũng đã là chạng vạng tối a. Thực sẽ cho ta làm loạn.

Cứ như vậy, tại Yumesaki Hikari nặng nề trò khôi hài dưới sự thôi thúc, ta làm tốt lễ hành chuẩn bị, đến đến trạm xe cùng Kasumi chan cùng Kazeshiro tụ hợp. Chúng ta ngồi trên mới tuyến chính về phía tây thẳng hành chi về sau, đổi lại ngồi bình thường đoàn tàu, cuối cùng nhất đạt tới có thể chứng kiến xinh đẹp ven biển khách sạn. Thời gian đã là bên cạnh muộn, lúc này thời điểm cũng không cách nào chạy tới trong biển chơi, tại là chúng ta trước hết nam nữ tách ra đi ngâm lộ thiên suối nước nóng.

Sau khi ăn cơm tối xong chúng ta vẫn nhàn nhã tản bộ đến bây giờ. A, mệt chết đi được. Ngăn hạn lũ hành thật sự là vô liêm sỉ.

Thuận tiện nhắc tới, Kazeshiro mặc dù nói "Thật sự là như Hikari phong cách a", vẻ mặt bất đắc dĩ đã tiếp nhận đường đột lũ hành mời, nhưng Kasumi chan tâm tình lại không thoải mái đến cực điểm.

Nàng vừa nhìn thấy xuất hiện ở địa điểm tập hợp ta cùng Kazeshiro, nụ cười trên mặt liền lập tức thu lại rồi, về sau vẫn luôn tại nói liên miên cẩn thận mà phàn nàn. Rõ ràng nàng còn có thể thân thiết cùng Kazeshiro nói chuyện với nhau, nhưng vì sao một câu cũng không nói với ta đây. Vốn tưởng rằng nàng còn chuẩn bị bài tú-lơ-khơ các loại, sao liệu nàng lại có thể không mang, tại là chúng ta đành phải cùng một chỗ bên cạnh xem TV bên cạnh nói chuyện phiếm. Không sao, dù sao ta cũng vậy rất ưa thích nhàn nhã lười biếng.

Đến lúc đêm khuya, đã xảy ra chuyện.

"Cũng nên để đi ngủ a "

Kazeshiro đề nghị -- cũng đúng a, đã muộn rồi -- vì vậy tụ tập tại hện trước hai gian trong phòng khách một gian làm bọn chúng ta đây bắt đầu thu dọn đồ đạc. Sau đó ta đang muốn cùng Kazeshiro cùng đi hướng căn phòng cách vách --.

"Ta đây đi căn phòng cách vách rồi. Sakamoto, Sanada ngủ ngon "

". . . Không không không không không!"

Người đang nói cái gì à? !

"Kazeshiro? ! Uy, chờ một chút! Chờ một chút a này!"

"Làm sao vậy, Sakamoto?"

"Vì cái gì ta sẽ cùng Kasumi chan một cái phòng a! Theo như thường thức đến căn nhắc, hẳn là ta với người cùng một chỗ a!"

Kazeshiro đưa tay phóng tới trên cửa đang muốn khai môn ly khai, ta một phát bắt được bờ vai của hắn, đưa ra kháng nghị. Người nhìn một chút Kasumi chan, nàng như vậy hỗn loạn bối rối. . . Ồ, không vậy? Vì, vì cái gì nàng cũng vung tay bày ra thẳng lợi tư thế? Vì cái gì nàng cũng hướng Kazeshiro giơ ngón tay cái lên? Ôi chao? Làm sao vậy?

"Sakamoto, người tỉnh táo nghĩ thoáng cái "

Vẻ mặt im lặng Kazeshiro nói xong lấy liền hướng ta vẫy vẫy tay, đem ta mang ra đến trên hành lang.

"Sakamoto nghe cho kỹ. Người tại bốn điểm năm mươi chín phân hội cùng Hikari trao đổi. Ở trước đó cũng không có vấn đề gì "

"Ân, ân "

"Nói cách khác, tại ta với người chung sống một phòng dưới tình huống, buổi sáng ngày mai ta tại lên lập tức liền sẽ thấy Hikari ngủ mặt "

"A, cái này thì thế nào?"

"Sakamoto. . ."

Ân?

"Chúng kiến Hikari chan ngủ mặt về sau, ta có lẽ sẽ nhện không được đẩy ngã nàng "

". . ."

-- cấp?

"Xác thực như thế đi. Cho dù xác thịt là của người, Nhưng cái kia như cũ là Hikari. Tên kia đi nằm ngủ tại thân thể của ta bên cạnh, ta làm sao có thể nhận được "

". . . Kazeshiro, người suy nghĩ kỹ một chút a. Không, không cần cần thận nghĩ cũng biết, thân thể này khả là thân thể của nam nhân a "

"Ta hoàn toàn không ngại "

Ta khá chú ý a!

Người này vẻ mặt thành thật nói cái gì đó a. . . Người có nhiều yêu Yumesaki Hikari a.

"Bất quá a, Kazeshiro, như vậy mà nói Kasumi chan sẽ rất làm phức tạp a "

"Sanada? Nàng cùng Hikari giống nhau là nữ trẻ nhỏ, cho dù chứng kiến Hikari ngủ mặt cũng không thành vấn đề a "

"Có vấn đề a! Nàng không biết trong thân thể ta ký túc lấy YumesakiHikari a! Cùng ta cùng một chỗ qua đêm mà nói sẽ có các loại vấn đề a? !"

Ừ. . . Kazeshiro dựng thẳng lên một ngón tay đốt cái cằm, trầm tư.

"Sakamoto kun thật sự là câu oán hận nhiều hơn a. Cái kia một mình người ngủ, có thể a?"

"Vậy không là được Kasumi chan với người cùng một chỗ đã ngủ chưa. . ."

"Ta điều chỉnh ống kính ngoài ý muốn nữ tính không có nửa điểm tính thú "

Lệ, lợi hại. Người cái tên này thật đúng là có thể nói a. Chứng kiến Kasumi chan sau khi tắm xong ăn mặc rộng thùng thình kimono bộ dạng, đối mặt tràn ngập mỉa mai hoặc nài nỉ người còn có thể như thế khẳng định mà nói. . . .

Kết quả, nhiều lần tranh luận về sau, hay là quyết định ta cùng Kazeshiro cùng một chỗ ngủ.

"Rõ ràng không có kết hôn, lại làm cho Hikari làm ra như thế phóng đảng hành vi. Được rồi, ta 4:30 thời điểm đi ra ngoài tản bộ tốt rồi "

Kazeshiro mặt đỏ tới mang tai mà thầm nói -- người cứ như vậy không cách nào nhẫn nại sao. Ta bên cạnh nằm xuống, bên cạnh tại trong lòng không nói chỉ trích một câu. Dùng phòng ngừa vạn nhất, ta tận khả năng mà cùng Kazeshiro phố Gellar khai mở khoảng cách. . . .

Nhưng mà, đêm hôm đó ta còn là sợ hãi có lẽ không có cách nào chìm vào giấc ngủ, thẳng đến lúc tờ mờ sáng, ta xác nhận Kazeshiro đi ra ngoài tản bộ về sau, mới an tâm chờ đợi bốn điểm năm mươi chín điểm đến.

Kazeshiro là rất nghiêm túc a. . . .

"Sakamoto kun. . . Thật sự rất thoải mái ah a. Ra, chậm rãi qua đến bên này. . ."

"Đợi, chờ một chút, ta còn chuẩn bị tâm lý thật tốt "

Kaka.

Kasumi chan nhìn ta chăm chăm trần truồng, nuốt nước miếng một cái.

Nàng giải khai bình thường ghim đuôi sam, xinh đẹp tóc dài dính tại ướp nhẹ tuyết cơ lên, giọt nước lộ ra trên da thịt chảy xuống, đủ để nhìn ra

nàng làn da rất thủy nộn.

". . . Phán, Sakamoto kun làn da thật sự rất rất tốt đấy "

"Ài, đúng, đúng như vậy phải không?"

"Ân. . . Bình thường người đều mặc lấy quần áo, nhìn không tới. . .
Cho nên không biết. . ."

"Cái này, nói như vậy, Kasumi chan. . ."

Tuy nhiên ta biết rõ người làn da rất thủy nộn, nhưng thoát khỏi về sau thì càng mặn mà. . . .

"Aha ha ha, cái kia, chúng ta tranh thủ thời gian bắt đầu đi. Sakamoto kun. . ."

"Ừ, hiện tại bắt đầu đi "

Nói xong, ta chậm rãi đi về hướng nàng bên kia.

Nàng có chút ngượng ngùng cúi đầu xuống, đôi má nhiễm lên một mảnh ửng đỏ.

Biểu tình kia liền phảng phất đối sắp sửa bắt đầu sự tình ôm có cái gì đặc biệt cảm tình --.

"Sakamoto kun, không cần phải sợ, ra, xuất ra dũng khí "

"Ân, cái kia -- "

Ta đi về hướng bên người nàng -- trơn mượt đấy.

Ân? Trơn mượt hay sao?

"Oa a a a a a à? ! Cái này cái gì thứ đồ vật a a a a a a a? !"

"Nguy hiểm? ! A, Sakamoto kun, đó là con sứa -- "

Phù phù, phanh.

Không tưởng được xúc cảm để cho ta không tự chủ được đời chân, đón lấy ta liền hướng Kasumi chan chỗ ở nước sâu khu vực ngã xuống.

Kaka, tốt lắm. Uống được nước biển rồi.

"Phản, Sakamoto kun không có sao chứ? ! Ra, nắm tay của ta!"

" cảm ơn "

Ngày mai, lễ hành đệ tam thiên, ba người chúng ta đi tới bờ biển.

Tại chói mắt ngày mùa hè dưới ánh mặt trời, ta cầm Kasumi chan bàn tay nhỏ bé, nàng lòng bàn tay nhiệt độ để cho ta tim đập không thôi.

"Sakamoto kun người không sao chứ? Không cần như hôm qua như vậy không biết bơi lặn còn xằng bậy nha. Nếu như ngâm nước mà nói lập tức liền bắt được ta. Ta, thân thể của ta, người sờ, sờ ở đâu cũng có thể đấy. . ."

"A, ân, ân "

Câu này tràn ngập hấp dẫn lời kịch để cho ta kì lòng không đặt đở mặt lên. Thuận tiện nhắc tới, ta là hoàn toàn có thể bình thường bơi lội đấy, nhưng Kasumi chan tại trong lòng nhận định ta là chỉ vọt lên cạn. Cái này tất cả đều là bởi vì Yumesaki Hikari tại ngày hôm qua tắm biển Trung Sung điểm phát huy ra vọt lên cạn bản sắc. Bái này ban tặng, Kasumi chan dễ dàng liền cho là ta không biết bơi lặn, vì vậy mới có thể giống như vậy để cho ta nắm tay của nàng. Muốn nói ta chiếm được tiện nghi lời nói, cái này cũng xác thực là chiếm tiện nghi rồi.

"Sakamoto kun người làm sao vậy?"

"Chưa, không có gì. . ."

Kasumi chan đem hai tay vây quanh sau đầu sửa sang lại lẳng loạn mái tóc, ta đứng tại trước mặt nàng không biết nên đem ánh mắt đuổi hướng nơi nào.

Bởi vì, bởi vì, trước bất luận nàng da thịt trắng nõn, chỉ là cái kia phần trắng nõn cũng đủ để cho lòng ta triều mênh mêng. Bình thường không thấy được eo thon cùng tinh tế bả vai cũng khá mịn hoặc, mở ra dưới nách bên cạnh loạng choạng màu cam bikini như muốn được nứt vỡ đồng dạng, vô cùng mê người. Không chịu nổi, nhìn không được rồi!

Kasumi chan đại khái chú ý tới ta cái kia tràn đầy thời kỳ trưởng thành phong cách ánh mắt đem, nàng mặc dù có điểm thẹn thùng, nhưng không có che lấp, thậm chí còn nể bikini dây lưng, bày ra mỹ lực của mình.

"Phản, Sakamoto kun, cái này áo tắm thế nào. . . . Tuy nhiên ngày hôm qua cũng làm cho người xem qua, Bất quá đây chính là đặc biệt vì người mua nha. Cái này dây lưng xác thực có điểm đặc sắc đúng không, Sakamoto kun "

Cái này thiết lập là chuyện gì xảy ra.

"Xem, người không biết là cái này áo tắm bộ ngực hoa văn rất đáng yêu sao?"

"Ân, ừ. . ."

Kasumi chan liêu mạng đem tầm mắt của ta hấp dẫn đến trên người của mình. Tuy nhiên người làm như vậy ta thật cao hứng, nhưng đây cũng quá mắc cỡ a

"So về cái này, Sakamoto kun quần bơi cũng rất lợi hại đấy..."

"A, thật có lỗi. Trong đó có rất nhiều nguyên nhân "

Đến giới thiệu một chút hôm nay trang phục của ta a, ta thân dưới mặc một điều lộ ra độ gần như quấy rối tình dục quay trở lại lực nhân hiệu hình cạnh lặn quần bơi. Vô luận như thế nào xem, đều là Mĩ Quốc thức diện. Với lại hơn nữa ta đây loại khuôn mặt dữ tợn, cho dù bờ biển bốn phía đều chật ních người, ta cũng vậy như trước có thể thông thả mà bơi thỏa thích. Vì cái gì ta sẽ làm như vậy diện đấy, bởi vì buổi sáng hôm nay ta trở mình lướt túi xách về sau phát hiện, ta nguyên vốn chuẩn bị quần bơi được đổi thành hiện tại này. Cái này nhất định là ngày hôm qua của ta trò đùa dai. Nhưng ác.

"Cái này quần bơi thật sự rất lợi hại... Là ta thích đấy..."

"Ân, cái gì?"

"Chưa, không có gì!"

Tuy nhiên mơ hồ đã nghe được, nhưng ta còn là giả bộ như không nghe thấy lừa dối đi qua rồi. Của ta thời kỳ trưởng thành dần dần trở nên hồng bét rồi.

"Cái kia, chúng ta đây bắt đầu bơi lội luyện tập a. Ra, tay, nắm. Trước luyện tập dùng chân chụp nước a?"

"Ừ, xin nhờ "

Ta cầm chặt Kasumi chan hai tay của, hai chân lạch cạch lạch cạch mà chụp khởi nước. Ô ô, thật là mất mặt. Vì cái gì đường đường học sinh cấp 3 muốn làm loại này luyện tập. Với lại theo vừa rồi lên, ta duỗi ra hai tay của thiếu chút nữa đụng phải Kasumi chan bikini, hại ta khủng hoảng không thôi. Nhưng là, Kasumi chan? Vì cái gì người tại từng điểm mà đem hai tay của ta gần hơn bộ ngực của người? Với lại thỉnh thoảng mà đích khà khà "Gạo nấu thành cơm...", nhất định là có lý do gì a?

A, thuận tiện nhắc tới, Kazeshiro không chỉ bởi vì chán ghét nước biển, còn chắc là không biết bơi lội, không có xuống nước. Hiện tại đang tại che nắng cái dù phía dưới đọc sách, cảm giác còn tượng mô tượng dạng nha.

Cứ như vậy, ta cùng Kasumi chan luyện tập một giờ.

Vẫn luôn học không được mà nói thật sự thật mất thể diện, cho nên ngạo mạn chậm giả ra nắm giữ bí quyết bộ dạng. Về sau liền từ Kasumi chan cái kia lấy được có thể một mình bơi lội cho phép. Ta mừng rỡ phía dưới dụng bơi tự do một hơi du ra được trên mặt biển.

"Hô HAAA"

Ta đột nhiên theo trong nước ngẩng đầu lên. Bầu trời lam được hoa mắt, tươi sáng rõ nét nhan sắc chước thiêu của ta tầm nhìn.

"Thật là lợi hại! Thật là lợi hại! Đã muốn có thể du được như vậy ca tụng!"

"Ừ, may mắn mà có của người dạy bảo "

Ta nhìn rắc...rắc... Mà lặn tới Kasumi chan phát phát tay. Du được tốt là vì ta vốn là biết bơi nha.

"Sakamoto học cái gì đều có thể lập tức thượng thủ đấy. Trên khóa thể dục thời điểm mọi người cũng đang thảo luận ah, nói Sakamoto kun thật sự rất lợi hại "

"Ta theo tiểu cũng rất am hiểu vận động nha"

Nhớ rõ trước kia Yumesaki Hikari cũng đã nói với ta, "Sakamoto kun thân thể phi thường dễ dàng hoạt động" . Chỉ là, ta không rất ưa thích vận động. Bởi vì ta chán ghét cùng người khác đua tranh.

"Thật hâm mộ a, Sakamoto kun quả nhiên lợi hại đấy. Thật sự rất lợi hại..."

"Không có chuyện như vậy, ta cũng vậy có rất nhiều không làm được sự tình "

Không có Yumesaki Hikari ở đây, ta căn bản không cách nào cặp kè bằng hữu, cũng không cách nào yêu đương, không cách nào dựng đứng chính phái hình ảnh. Tất cả mọi người có thể chuyện đương nhiên làm được sự tình, ta lại bất lực. Như hiện tại, tên kia tại trong lúc nguy cấp tự giận mình, ta lại vô kế khả thi.

"... . . ."

Ta ngẩng lên thân thể, nổi trên mặt nước, vành tai ngâm trong nước. Nước biển thanh âm cùng lạnh buốt độ ẩm để cho ta cảm giác tâm tình khoan khoái dễ chịu.

" Sakamoto kun "

"Ân?"

Kasumi chan đột nhiên nói với ta.

"Người... Đang phiền não sao?"

"Ân --?"

"Ta, ta cảm thấy rất... Kỳ quái. Đột nhiên đến lữ hành cái gì, còn có mặt khác khả nghi phương diện..."

Nàng trong thanh âm bất an truyền tới đầu óc của ta ở bên trong.

"Người là có cái gì... Đau khổ sự tình a. Là về thích nữ trẻ nhỏ... A "

"... Cái này "

Ngay tại lúc này không cách nào lập tức biên ra nói dối chính mình để cho ta cảm thấy buồn bực không khoái.

Biết rõ như vậy hội thương tổn đến Kasumi chan.

"... Kasumi chan, thực xin lỗi. Vẫn luôn muốn người lo lắng "

Mà ngay cả khẳng định trả lời đều nói không ra miệng, thật sự là vụng về qua loa tắc trách từ. Bất quá, nàng là cái bẹn nhảy nữ trẻ nhỏ, dường như đã nhận ra lời trong lòng của ta.

"Chưa, không việc gì đâu. Bởi vì... Ta rất hạnh phúc. Chỉ cần có thể cùng Sakamoto kun cùng một chỗ..."

Nàng có chút tịch mịch mà tiếp tục nói.

"Hi vọng người có thể nói ra. Không việc gì đâu... Ta không sao đây..."

Nàng phần này dũng khí để cho ta thâm thụ cảm động. A, có thể quen biết nàng thật sự là quá tốt.

"Ân, xác thực là cùng ta thích nữ trẻ nhỏ có quan hệ "

Bởi vậy, ta cũng vậy xuất ra dũng khí nói ra lời muốn nói. Ta không có xem Kasumi chan biểu lộ, từ từ nhắm hai mắt chậm rãi nói ra.

"Ta phi thường, phi thường làm phức tạp. Mặc dù không cách nào tường tế thuyết minh, nhưng thật sự rất làm phức tạp. Mặc dù bây giờ làm bộ không có chú ý tới, đem bỏ mặc. Nhưng ta biết rõ, nàng nhưng thật ra là rất yếu ớt người. Nàng hiện tại nhất định là phi thường muốn khóc, nhưng mà ta đối với cái này lại bất lực. Nàng nhất định là đang len lén mà thương tâm uể oải a, nghĩ đến đây, ta cũng cảm giác bất an, sợ hãi..."

Ta nhẹ giọng thổ lộ lấy hàm hồ tiếng lòng, nghe đến mấy cái này mà nói Kasumi chan cũng sẽ rất làm phức tạp a. Nhưng là, cái này liền là lời trong lòng của ta, cho nên đây cũng là chuyện không có cách nào khác. Như theo dự liệu như vậy, Kasumi chan không nói một lời trầm mặc.

Chán ghét trầm mặc ta khiến thân thể nổi rộng lớn trên mặt biển, ngẩng đầu nhìn trời xanh (Lam Thiên).

Mãnh liệt ánh mặt trời thiêu đốt lấy thân thể của ta, nóng hừng hực nhiệt độ, cùng lạnh như băng bao quanh thân thể nước biển để cho lòng người vô cùng khoan khoái dễ chịu. Ta từ từ nhắm hai mắt, mở ra chung quanh tạp âm, ý thức mơ mơ màng màng phiêu hương hư vô thế giới --.

"A -- "

Đột nhiên đến xúc cảm để cho ta cảm thấy so với ánh mặt trời còn cực nóng độ ẩm. Thư thích nhiệt độ cơ thể từ phía sau bọc lại đầu của ta.

"Sakamoto kun, người nói ra làm phức tạp chuyện tình nữa nha "

"Ân?"

"Người lúc nào cũng nhắm trúng lòng ta không động đậy đã, đem ta coi như nữ trẻ nhỏ. Tuy nhiên cũng có hại ta thương tâm thời điểm... Nhưng dù vậy, Sakamoto trong lòng ta cũng như cũ là cái người đặc biệt "

... .

"Bởi vậy, Sakamoto kun xin không cần ý chí tinh thần sa sút. Ta không muốn nhìn thấy Sakamoto kun lộ ra như vậy biểu lộ "

Ôm chặt hai cánh tay của ta càng thêm dùng sức.

"Không có chuyện gì đâu, ta biết đến. Sakamoto kun cái gì đều hiểu rõ. Cho dù hiện tại cái gì đều làm không được, nhưng tại cái kia cái nữ trẻ

nhỏ thật sự gặp được khó khăn thì Sakamoto kun cũng nhất định sẽ đứng ra. Bởi vậy... Hiện tại người ở một bên nhìn chăm chú lên nàng không phải tốt. Tại nàng thật sự khóc lúc đi ra, người sẽ giúp nàng lau nước mắt là được rồi. Sakamoto kun nhất định có thể làm được "

Sóng cả thanh âm, đám mây phiêu động thanh âm, chung quanh tiếng động lớn rầm rĩ cùng nước biển chập chờn.

Hết thảy thanh âm đều bị dứt bỏ, bên tai chỉ còn lại nàng nhẹ giọng thì thầm.

So với ánh mặt trời càng thêm cực nóng đôi môi, tại cổ của ta trên lưng in dấu dưới có nếu như để cho tạt phủ đốt cháy vậy nhiệt độ.

Chà lau nước mắt à.

"Ta có thể làm được a?"

"Có thể làm được "

Kasumi chan ôn hòa thanh âm nhu hòa xông vào trong lòng của ta.

Chỉ là như vậy cũng đủ để cho ta ngay cả tâm đều bị ôn hòa mà trị hết.

Chúng ta tại bờ biển tiệm ăn ở bên trong ăn một chút tạp mì xào sau liền trực tiếp quay trở lại khách sạn tính tiền rời đi. Ta kéo lấy mệt mỏi thân thể ngồi trên lay động tàu điện. Trên đường về, Kasumi chan tựa đầu tựa vào ta trên vai, đại khái là ngày phơi nắng nguyên nhân a, khuôn mặt của nàng nhiễm lên một mảnh đỏ thắm.

Chạng vạng tối quay trở lại đến trạm xe về sau, ta cùng Kazeshiro chia ra, dụng xe đạp chở Kasumi chan tiễn đưa nàng về nhà. Xe đạp Két kệt âm thanh làm cho người ta cảm giác một hồi tịch liêu. Chuyện gì xảy ra, trong nội tâm loại này rung động cảm giác, nhiễm lên rặng mây đỏ là bầu trời bao

la chỉ có thể làm cho người ta ở bên muộn hơi âm thầm thoáng thấy rõ mặt người. Chẳng biết tại sao cái này mang cho ta một loại dưới thái dương nặng sau tựa cũng không lại tăng khởi bất an.

Ngồi ở vĩ trên kệ Kasumi chan không nói một lời, ôm thật chặt thân thể của ta. A, cảm giác tốt thanh xuân a.

Ta vốn đề nghị đem nàng đưa đến cửa nhà đấy, nhưng nàng lại ấp úng mà cự tuyệt nói: "Sẽ để cho tỷ tỷ nhìn thấy..." . Kasumi chan tỷ tỷ quả nhiên là cái người rất lợi hại a. Ta có chút muốn trông thấy nàng rồi.

"Sakamoto kun, về sau người còn có việc sao?"

"Ân?"

"Nếu như có thể mà nói... Ta, còn..."

Về sau nhưng chỉ có buổi tối a.

... .. A a... .

Nàng không có nói thêm gì đi nữa, mà là hàm tình mạch mạch mà ngẩng đầu nhìn ta. Nàng tuy nhiên tính cách nhu nhược, nhưng ở cảm tình phương diện lại khá kiên trì.

"Thật có lỗi, ta phải đi về "

"Có việc, sao?"

"... Không "

"... Ân, như vậy a "

Nàng lộ ra cười mở dáng tươi cười, chúng ta khua tay nói đừng.

Dần dần trở tối là bầu trời bao la nhiễm lên màu tím, ta cho là nàng đã muốn không có lại nhìn hướng bên này, quay đầu lại xem xét.

Nàng còn đang ngó chừng ta xem.

Ngày mai.

"Hô..."

Ta mở ra bút ký bản, xem hết nhật ký sau thở dài một hơi.

Rộng đùa nghịch tính tình Yumesaki Hikari tại lữ hành về sau cuối cùng tâm tình khoan khoái dễ chịu một điểm.

"Thực xin lỗi, Sakamoto kun, gần đây não loạn nhiều chuyện như vậy. Ta thử yên tĩnh hảo hảo mà suy nghĩ một ngày, phát hiện lo lắng suông cũng không phải biện pháp. Cho nên, ta đã không có chuyện gì đâu rồi! Mặc dù có điểm bất an, nhưng chỉ là năm phút đồng hồ mà nói, chắc chắn sẽ có biện pháp giải quyết! Cám ơn người lo lắng như vậy ta! Ta thật là cao hứng ah, hợp tác ☆ "

Tuy nhiên nàng có thể là tại cây mạnh, nhưng cuối cùng tạm thời tĩnh táo lại. Với lại hiện tại thời gian không có tái rút ngắn, ta cùng Kazeshiro cũng sẽ tiếp tục điều tra giải quyết việc này manh mối. Ủng thuận có thể tạm thời an tâm lại đi à nha.

"Vì vậy, khó được nghỉ hè, được tận tình chơi một chút! Hôm nay đi một nhà rất thích cửa hàng ăn kem. Rất lâu không ăn Kano nguyệt kem rồi, Kano nguyệt kem quả nhiên là giỏi nhất ☆ "

"Xem ra vui vẻ a "

Ta trong đầu phiền não một chút "Kano nguyệt kem" cái này làm cho người ta khó hiểu từ đơn, kết quả vẫn là không hiểu. Được rồi, xem nàng

vui vẻ như vậy ta liền an tâm.

Chỉ là, có chuyện để cho ta rất để ý.

"So về cái này, ta phải phải nghĩ biện pháp "

Yumesaki Hikari tại nhật ký cuối cùng viết một câu nói như vậy.

"Đây là ý gì a "

Tuy nhiên ta rất để ý, Nhưng Yumesaki Hikari không có nhiều hơn nữa viết những gì, có lẽ là không muốn ta nhiều hơn can thiệp a. Không sao, dù sao bây giờ ta chỉ có thể ở một bên yên lặng mà chăm chú nhìn nàng. Nhìn chăm chú, nhìn chăm chú, sau đó tại nàng khóc thầm thời điểm --,

"Khi đó liền để ta làm giúp người lau khô nước mắt a "

Ta không biết mình có thể không làm được. Không, giống như nghĩ đến, là tuyệt đối không làm được a.

Bất quá, Kasumi chan đã từng nói qua ta có thể làm được. Hiện tại liền tin tưởng nàng a. Ta tại trong lòng đối với chính mình nói như thế. Ta khép lại bút ký bản, quyết định quên câu kia không hiểu lời nói.

... Nhưng mà.

Có lẽ ta nên nghiêm túc đi suy tư câu nói kia ý tứ.

Đại khái tựu là theo lúc này thời điểm lên, Yumesaki Hikari cùng cái nào đó thiếu nữ nhắc lên quan hệ.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Ngày Hôm Qua Người Và Nàng Gặp Nhau

"Chúng ta tới hiểu rõ Sakamoto kun trên người bí ẩn a! Kế tiếp, tuần này sắp sửa bắt đầu chuyên đề chính là do Hikari chan đến từng bước vạch trần Sakamoto kun bí mật! Như vậy cái thứ nhất đầu đề là -- 'Vì cái gì Sakamoto kun không hớt tóc tóc? !' . Kỳ thật đấy, hẳn đối với chính mình tướng mạo dữ tợn canh cánh trong lòng! Vì vậy -- "

-- BA~.

"Cái này nhao nhao người chết chuông báo là làm loạn loại nào. . ."

Bết bát nhất rời giường không ai qua được bị kỳ quái tiếng chuông đánh thức, ta nhịn không được oán trách một câu.

Ngày hôm qua ta đưa điện thoại di động chuông báo thức đổi thành ghi âm. Được rồi, đây cũng là chuyện thường xảy ra, tên kia mỗi ngày đều sẽ nhớ ra chút ít làm cho người ta dở khóc dở cười trò đùa dai. Trò đùa dai hiệu quả còn siêu tốt ah, khốn kiếp.

". . . Đứng lên đi "

Ta ngồi xuống, đổi về thường dùng tiếng chuông. Hôm nay là ngày nào trong tuần kia mà?

Ta vừa nghĩ vào đề đi đến phòng khách. Muội muội đại khái là vừa rời giường a, tóc loạn tao tao, Bất quá như trước rất đáng yêu. Ta cùng nàng

lẫn nhau lên tiếng chào về sau, xuất ra ngày hôm qua trước đó làm tốt miếng sandwiches 3 lớp, phối thật sớm món. Ta cùng Yukiko ngồi đối mặt nhau, hai người không nói tiếng nào ăn xong rồi điếm tâm. Bất quá, cái kia a. Hai chúng ta cho dù ở trong lúc nghỉ hè cũng thường xuyên tại cùng nhau ăn cơm, đây coi như là quan hệ tốt căn cứ chính xác rõ ràng a. Cũng không phải nói chúng ta không có bằng hữu mới có thể thường xuyên cùng nhau ăn cơm. Cũng không phải không ai tìm chúng ta huynh muội cùng nhau chơi đùa. Ồ, cái này miếng sandwiches 3 lớp tốt mặn a, tại sao phải ăn ngon như vậy a. . . .

Ta thở dài một tiếng nhìn về phía TV bên kia, xuất hiện ở trong tấm hình đại khái là cái nào đó thần tượng ca sĩ tổ hợp a, không biết đuổi chính là âm nhạc hội hay là quảng cáo.

"Gần đây cuối cùng trên TV chúng kiến mấy tên này a "

"Các nàng lập tức muốn cử hành cố gắng lên buổi hòa nhạc rồi, nhiều lần mà đuổi quảng cáo chỉ sợ cũng là kiêm làm tuyên truyền a "

"Ài, người biết được rất rõ ràng mà "

"Thân là tác giả nên theo sát thủy triều. Nhớ rõ cái này thần tượng tổ hợp gọi 'eden(vườn địa đàng)' a "

Hừ. Quản các nàng tên gọi là gì vậy.

Nhàm chán đối thoại mai sau quảng cáo cũng đã xong. Đón lấy bắt đầu là TV mua sắm tiết mục.

"Kế tiếp muốn giới thiệu liền là hôm nay thương phẩm! Cái này thương phẩm thường gọi triệu hoán hạnh phúc giới chỉ! Truyền thuyết chỉ cần đeo lên chiếc nhẫn kia có thể mang đến hạnh phúc, chỉ cần một vạn đồng Yên người lập tức có thể có được! Để cho chúng ta tới nghe một chút thể nghiệm -- "

"Yukiko, người xem loại này tiết mục sao?"

"Cũng không phải muốn nhìn, chỉ là không có mặt khác có thể nhìn tiết mục mà thôi "

Tại không hề dinh dưỡng mua sắm tiết mục ở bên trong, một cái đại tỷ chính cảm xúc tăng vọt mà tuyên truyền cái kia miếng xếp đặt thiết kế không quá mức điểm sáng chiếu nhãn. Chặc chặc chặc, loại hàng này có người mua sao. Bất quá, chính là bởi vì có người mua mới phải xuất hiện loại này tiết mục a.

"Onii-chan, trầm mê ở loại này nhảm chán đồ lời nói, nhân sinh đã có thể xong đời nha"

"Ta biết rõ. Người cũng thế, không thể bởi vì có tiền liền phung phí "

"Ta, ta mới không có phung phí. Yukiko thế nhưng mà biết thưởng thức người "

Ai biết được, căn cứ Yumesaki Hikari báo cáo, phòng người ở bên trong khả dĩ đó không ít bút hình nghe lén khí cụ cùng mini camera các loại đồ chơi. Người đến cùng muốn dùng những vật kia tới làm chi. Người muốn trở thành gián điệp sao.

Về sau cái kia tiết mục ti vi còn thao thao bất tuyệt giới thiệu chiếc nhãn công năng, phát ra linh lực "Năng Lực Giả" phỏng vấn. Thiệt là, lòng tràn đầy vui vẻ đi mua loại vật này người khẳng định khá ngốc nghếch a. Tuyệt đối ngu ngốc không cách nào tưởng tượng được. Ta mang theo ý nghĩ như vậy đi trở về phòng, nhớ theo tình lại thì vẫn đeo tại ngón giữa tay phải trên chiếc nhãn, đồng thời đột nhiên mở ra bút ký bản --.

"Sakamoto kun mau nhìn mau nhìn, đây là 'Hạnh phúc giới chỉ' ah! Ta tại TV mua sắm tiết mục trên mua! Nghe nói chỉ cần đeo lên có thể mang

đến hạnh phúc ah! Lập tức đeo đi ngời điện xe, nhất định có thể đựng phải khả ái nữ trẻ nhỏ bộ ngực lộ hàng ☆ mở rộng tầm mắt ~♪ "

"Nguyên tới nơi này liền có một người ngu ngốc a, khốn kiếp -----!
!"

Ta dụng cao áp thức ném bóng pháp tướng chiếc nhẫn văng ra, đối với bút ký bản rên rỉ một tiếng.

"Được rồi, nàng thoát nhìn hoạt bát là tốt rồi "

Yumesaki Hikari lúc trước bởi vì phục sinh thời gian rút ngắn năm phút đồng hồ đại não một hồi, hảo tại cuối cùng cuối cùng ổn định lại rồi. Từ đó về sau nàng lại lần nữa biến trở về lấy trước kia cái tinh thần phấn chấn bông bột cõi mở thiếu nữ.

Nhưng mà --.

Ta nhìn chung quanh căn phòng một chút về sau liền bó tay rồi.

Dùng doujinshi, gối ôm áo khoác cầm đầu, trong phòng bày đầy 2D otaku vật, trong đó còn có anime bluray cùng nhìn xem đã cảm thấy rất đắt tiền, xa hoa tay xử lý. Ồ, cái kia là cái gì? Trong phòng Hà Lan cần chẳng biết lúc nào tiêu thất vô tung, thay vào đó là một cây bắt ruồi cỏ. Nói như vậy, nhớ rõ Hà Lan cần là ở Kazeshiro tâm tình lẫn nhau không đảm đương nổi vào cái ngày đó biến mất a. Chẳng lẽ là bức Kazeshiro chịu?

"Cảm giác nàng gần đây thường thường xài tiền bậy bạ a "

Yumesaki Hikari tuy nói tỉnh táo lại, nhưng quả nhiên vẫn có chút tự giận mình a. Tuy nhiên nàng vốn chính là cái yêu xài tiền bậy bạ cái thẳng khốn, nhưng không nghĩ tới nàng vậy mà ngu xuẩn đến đi mua loại này ngu ngốc chiếc nhẫn.

"Nhưng là, cái này đầu gì cũng là Yumesaki Hikari cho chiếc nhẫn của ta. . ."

. . . Không không không! Tỉnh!

Tóm lại, ta tại bút ký bản trên để lại "Cho ta yên tĩnh một chút" vài cái chữ to. Sau đó nhặt lên chiếc nhẫn kia, cả người vô lực tựa lưng vào ghế ngồi. A, chịu đủ rồi, sáng sớm muốn ta chỉ trích. Cái này đã muốn không chỉ là giăng co, càng giống là mỗi ngày đều chịu rộng quanh co tra tấn. (dịch: Rộng quanh co, nghề nghiệp đấu vật chiêu thức)

Ta không khỏi thở dài một tiếng, bây giờ tình huống chính là ta được Yumesaki ăn hết đến sít sao đấy. Bất quá, lúc này ta còn không có chú ý tới.

Nào đó sự kiện đã bắt đầu rồi.

"Ân?"

Ngày đó, ta ăn xong điểm tâm sau khi trở lại phòng của mình không khỏi nhú mày.

"Không có tiền "

Mở ra túi tiền xem xét, trong nội tâm lập tức mọc nghi hoặc. Ồ, rõ ràng hôm trước vừa mới lấy tiền a, tên khốn kia lần này lại mua cái gì sao?

Ta buông túi tiền, mở ra bút ký bản.

"Cáp ~ ha ha, hôm nay điểm cũng không muốn đi ra ngoài ~. Ta một bước đều không đi ra qua gia môn ah ~ "

Đập vào mi mắt là cái này tự chương giả dối đến không được nhật ký.

"Có cổ quái. . ."

Ta nghĩ như vậy, mở ra Computer đăng nhập tiến "Sexy dream" đây đặc biệt. . . Vô dụng a, ở trên cái gì đều không ghi. Điện thoại ghi chép cũng rất mất tự nhiên, ngày hôm qua ghi chép toàn bộ bị thủ tiêu -- chắc chắn, tên kia không có khả năng cả ngày cũng không cùng người khác gọi điện thoại. Hừ hừ hừ, xem ra nàng đang ăn núp lấy mấy thứ gì đó.

"Chớ xem thường ta, Yumesaki Hikari. Tại điều tra phương diện ta khả sẽ không thua người "

Ta đắc ý mà làm ra tuyên ngôn, ngồi vào trước máy vi tính, điểm tiến muội muội blog "Yikirin onii-chan quan sát nhật ký ☆" . Như hôm nay như vậy, Yumesaki Hikari không hảo hảo ghi nhật ký dưới tình huống, muội muội blog là được điều tra trọng yếu công cụ, đại phá công dụng. Bất quá không được hoàn mỹ chính là, mỗi ngày đều xem xét muội muội blog sẽ mang đến cho ta một loại nói không rõ cảm giác áy náy. ,

Thuận tiện nói một chút, từ khi blog đã bị đại quy mô phê phán về sau, blog bình luận lan ở bên trong đều sẽ toát ra chút ít kỳ quái bình luận. Đại khái là bởi vì nguyên nhân này, gần đây Yukiko cũng dần dần đem trận địa theo blog chuyển dời đến đây đặc biệt đi rồi. Ngày hôm qua nàng cũng chỉ tại đây đặc biệt đối mới đây vẫn, nàng đây đặc biệt sẽ cùng bước tại blog trong góc.

"Nhìn một chút, ngày hôm qua Yukiko nhìn thấy gì "

Ta đích thăm thì giờ nổi lên ngày hôm qua đây vẫn. Chỉ thấy --.

"Trộm được onii-chan cởi ra áo sơ mi rồi!"

"Người nha đầu kia!"

Ta còn muốn lấy áo sơ mi như thế nào đã không thấy tăm hơi!

"Hương vị thật tốt nghe thấy. . . Ta sử dụng hết liền cho hun a. Khiến hẳn giúp ta làm bài tập báo đáp ta "

Không cần a này! Đừng như vậy làm a! Còn có, người lấy áo sơ mi của ta làm gì vậy rồi hả? !

"Onii-chan giống như ra khỏi . Hôm nay cũng đi theo dõi a "

"A, onii-chan đột nhiên đung phải hun "

"Hun đùa giỡn onii-chan rồi, quá tuyệt vời. Chỉ cho phép hun sờ onii-chan ♪ "

"Ôi chao! Ôi chao? Onii-chan?"

"Oa oa oa oa oa oa oa oa oa oa? ! Trước mặt mọi người tán tỉnh? !"

Làm sao vậy! Làm cái gì? ! Tán tỉnh nói rồi cuộc là cái gì à? !

"Tốt không xong! Tốt hạ lưu! Tiếp tục!"

"Ô ô, . . ."

? !

"Dù vậy, tại trước mặt mọi người các người cũng nên khắc chế thoáng cái a, thật sự là không có thương thức "

Này! Vì cái gì đột nhiên tỉnh táo lại!

"Hun đỡ lấy một cái nữ nhân mặt chạy tới nhà vệ sinh công cộng rồi. Đêm nay tiểu thuyết bản thảo có thể có mới tiến triển. . ."

"A, onii-chan tiến Kano nguyệt phòng "

Ân? Kano nguyệt phòng?

Kano nguyệt phòng? Nói rất đúng trường cấp 3 phụ cận nhà này quán cà phê sao? Cùng Nam Cực tinh bất đồng, Kano nguyệt phòng hoàn cảnh thời thượng sạch sẽ, rất được nữ trẻ nhỏ hoan nghênh.

"Onii-chan một người chịu một cái cự đại kem. Thoạt nhìn ăn thật ngon bộ dạng "

"Hắn cùng nhân viên phục vụ nữ tán gẫu. Cái kia nhân viên phục vụ nữ tới gần onii-chan rồi! Dụng váy ngăn đến hấp dẫn onii-chan!"

"Ân? Nàng tại onii-chan bên tai nói lặng lẽ lời nói, xem bờ môi hình dạng. . ."

Ài, người còn có thể học hiểu môi ngữ?

"? ! Nói, nói hi vọng onii-chan có thể đợi nàng đến hai điểm! Có loại dự cảm xấu!"

"A, đến hai điểm thời điểm onii-chan đi ra cửa hàng -- hắn, hắn ở đây trước hiệu các loại vừa rồi nữ nhân kia! Đây là có chuyện gì? !"

"Cái kia đồ bỏ đi nữ nhân, đem dukirin onii-chan. . . . Ta muốn hoàn toàn đi

ề tra nàng, đem nàng đích cá nhân tình báo toàn bộ phơi nắng đến đeo đại gia trên website. . . Tìm được nhà của nàng, hướng nhà nàng ném bê tông khối!"

"Ta đi theo. Bọn họ chỉ là đi chịu đê kéo gạo Tô "

. . . Ồ? Làm sao vậy? Vì cái gì cắt đứt?

"A. . . Mất dấu rồi. . . Những cái kia nữ sinh viên rõ ràng chứng kiến người ta có việc gấp, còn ngăn đón người ta nói cái gì rất đáng yêu, làm

cho các nàng vỗ một cái chiếu, thực là một đám không có lẽ phép cái thẳng khốn. . ."

A, loại sự tình này thời điểm có phát sinh, Yukiko dường như rất được nữ sinh viên cùng OL hoan nghênh, thường xuyên đã gặp nàng bị người dây dưa.

"Ô ô ô ~~~. Mất dấu ~~~ "

"Đến đây kết thúc sao "

Về sau tựu là Yukiko bực tức Phong Bạo, ngôn từ mãnh liệt đến ta cũng không khỏi muốn hỏi "Người là phen nản con dâu bà bà sao?" .

Ta tắt đi Computer, lần nữa mở ra bút ký bản -- A..., làm thế nào đấy.

". . . Như vậy mà nói "

Vì vậy.

Tại sau giờ ngọ, ta đi tới Kano nguyệt phòng.

Kỳ thật nhà này quán cà phê chưa nói tới có đặc sắc, nhưng muốn nói gây chú ý ánh mắt của người ngoài địa phương, quả nhiên hay là nhân viên cửa hàng đồng phục. Đại khái là điểm trường đối với cái này ưa thích không rời a. Đồng phục xếp đặt thiết kế coi như không tệ. Rất đáng yêu, bất kể thế nào nói, váy ngắn đều quá tuyệt vời. Nhìn một chút, cái kia xinh đẹp nhân viên phục vụ nữ, cặp kia so với những phục vụ khác viên muốn bấp dù đầy đặn, phối hợp cái kia xinh đẹp quá gối áo lót dài quả thực tuyệt diệu. . . .

". . . Ân?"

Ồ, làm sao vậy? Nàng hướng bên này đi tới rồi. Không, không tốt! Vừa rồi xem quá nhập thần rồi hả? ! Đừng hiểu lầm! Ta chỉ là muốn vững

vàng nhớ kỹ bộ dáng của nàng, sau khi về nhà chậm rãi hồi tưởng mà thôi -
-.

"Hoan nghênh quang lâm, senpai hôm nay cũng tới đây "

"YAA.A.A.. À? !"

Phục vụ viên hướng ta lên tiếng chào, ta không tự chủ được phát ra kỳ quái kinh hô.

Nàng nhìn thấy hình dáng này của ta, ngón tay điểm nhẹ môi anh đào xuy xuy mà nở nụ cười -- ài, khó, chẳng lẽ nàng tự là Yukiko tại blog trên viết. . . .

"Hôm nay cũng có thể nhìn thấy senpai, Misaki thật là cao hứng "

"Ài, a -- a, ân ân. Đó, ân "

Người bán hàng này tuyệt đẹp để cho ta nghĩ tại bishoujo ba chữ trước lại thêm cái siêu chữ, nàng hướng ta tự nhiên cười nói, thăm hỏi một tiếng, hại ta lập tức không biết làm sao, loạn xạ lên tiếng. Cái kia trả lời sứt sọ đến làm cho người nghĩ cười nhạo "Người là ở đâu ra xử nam" . Bất quá đây cũng là chuyện không có cách nào khác a.

Ta từ đầu chấn tác tinh thần, lần nữa đánh giá trước mắt cái này tự xưng Misaki thiếu nữ.

Nàng tồn tại một đầu chạm vai tinh tế tỉ mỉ tóc dài, khuôn mặt trắng nõn, trên người còn tỏa ra một hồi làm cho người ta thần mê quả táo hương.

Ngũ quan xinh xắn tổ chấp vá ra một cái tuyệt mỹ khuôn mặt, dài nhỏ lông mi cùng cặp kia mắt to phối hợp hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh. Theo cái kia nhu thuận tóc dài khoảng cách ở giữa có thể chứng kiến màu bạc vòng tai. Chính thể làm cho người ta một loại cao quý cảm giác --

ân, đúng vậy. Khá phù hợp ngay thơ đại tiểu thư cái từ này. Nhưng là, bất kể thế nào nói, hấp dẫn nhất mắt của ta bóng quả nhiên hay là cặp chân dài kia, quả thực tuyệt khen.

Tại ta ý nghĩ kỳ quái thì bishoujo nhân viên cửa hàng lần nữa hướng ta tự nhiên cười nói, hỏi.

"Senpai, hôm nay cũng điếm kem sao?"

"Ân? A, không được, cho ta một ly cà phê đá "

Theo vấn đề của nàng có thể nghe ra Yumesaki Hikari dường như thường xuyên điếm kem. Nhưng là, ta không có có một đại nam nhân một mình ăn kem dững khí, vì vậy trung quy trung củ địa điếm chén cà phê đá.

"Ha ha ha, senpai người bình thường cũng là vì ăn kem mới tới a?"

Ôi chao?

"Thật là cao hứng, rốt cục chiến thắng kem "

"-----!"

Tốt, thật đáng yêu. . . .

Nàng chớp tay trước ngực, tự nhiên cười nói, ta không khỏi mặt đỏ tới mang tai. Không xong. Cái này muội tử siêu đáng yêu. . . .

Tại ta nghĩ ngợi lung tung thì một hồi quả táo hương dần dần trôi nổi đến gần -- ài, chờ một chút, chuyện gì xảy ra, cái này, khoảng cách như vậy -- tiếp, hôn môi đều --.

"Hôm nay phải chờ tới ba giờ. Senpai cũng chờ ta a?"

"-----!"

Thiên sứ môi ở bên tai nhỏ giọng thì thầm, khoảng cách gần đến ta không khỏi suy nghĩ, môi anh đào của nàng đều nhanh đụng phải lỗ tai của ta -- không, đã muốn đụng phải a?

"Haha, hô. . ."

Làm cho người ta mê muội hơi thở cùng mùi thơm của cơ thể lập tức để cho ta thần hồn điên đảo, Sakamoto thiếu niên chỉ có thể lần nữa phát ra không thành tiếng trả lời, tựa như cùng hòa tan kem đồng dạng. Misaki nhẹ nhàng thi lễ sau liền chậm rãi đã đi ra, tấm lưng kia nhìn qua liền phảng phất mọc ra một đôi Cánh Thiên Sứ. Còn có cặp kia uyển chuyển chân dài - - Tchh, ta đây là đệ mấy quay trở lại nhắc tới chân của nàng rồi. Không thể không nói nàng thật sự rất đẹp.

"Misaki so với ta tuổi còn nhỏ a "

Ta cứ như vậy lẳng lẳng ngồi, ngắm nhìn tại trong tiệm mang hoạt Misaki, bất tri bất giác đã đến xế chiều ba giờ. Không được, không được, hiện tại cũng không phải ngã người thời điểm. Hôm nay ta là đến hoạt động tra Yumesaki Hikari lén lén lút lút làm cái gì, không thể nào quên chính mình ước nguyện ban đầu.

Bất quá, thuận tiện cùng khả ái nữ trẻ nhỏ tâm sự cũng là điều tra một khâu. . . Cái kia, ta nên làm cái gì mới phải đây. Tóm lại trước tiên ở cửa tiệm trước đợi nàng a. Cứ như vậy chờ không thành vấn đề a. Ta không đợi qua nữ trẻ nhỏ, không rõ lắm làm như thế nào các loại..., lúc này thời điểm nên làm như thế nào đâu này?

"Senpai, đợi lâu "

Tại ta động viên toàn bộ theo manga cùng anime trong học được tri thức, tại trong đại não lập lại mô phỏng thì thay xong quần áo Misaki theo Kano nguyệt phòng cửa sau đã đi tới.

Tốt, trước cùng nàng phát phát tay, sau đó --.

"Chưa, không có gì, ta vừa xong "

Thế nào!

". . . Ôi chào?"

. . . Ồ, làm sao vậy?

Tính áp đảo trầm mặc đến tìm hiểu. Ài, vì, vì cái gì? Ta nói không sai chứ? Tuy nhiên thật sự đợi thật lâu, nhưng câu trả lời của ta không phải rất tinh diệu sao, liền phảng phất không có phát giác được chính mình đợi thật lâu đồng dạng --.

", ha ha ha "

Được cười nhạo? !

"Cảm ơn senpai như vậy dụng tâm. Khanh khách, cảm giác senpai hôm nay thật đáng yêu "

"Ài, Nhưng, Nhưng yêu -- "

"Hỏi một chút. . . Hôm nay Misaki như thế nào đây?"

"Cáp?"

Nghe được câu trả lời của ta, Misaki nhẹ nhàng mà vung lên váy ngắn, tách ra làm cho người ta đẹp mắt dáng tươi cười, liền phảng phất trạm ở thế giới trung tâm mặt giãn ra cười vui đồng dạng --.

"Hôm nay Misaki là senpai kỳ vọng Misaki sao?"

Nàng nói như thế.

Lập tức, ta phảng phất nhìn thấy Cánh Thiên Sứ, cái này hẳn không phải là ảo giác a.

"Là (vâng,đúng), đúng vậy. . ."

"Ha ha ha, xem ra diện một phen vẫn có thu hoạch "

Nàng dùng ngón tay trở điểm nhẹ môi anh đào, nhẹ nhàng khoan khoái mà nở nụ cười. Không ổn, thật là đáng yêu. Không chịu nổi.

"Cái kia, Misaki hôm nay cũng muốn hưởng senpai làm nũng. Senpai, có thể xin Misaki ăn mỹ vị sữa vị bánh tráng sao?"

"Ân, ừ, không có vấn đề "

Nàng nện bước bước chân nhẹ nhàng, đi ở phía trước, hương tự tập không ít nữ hài tử bánh tráng cửa hàng đi đến.

Theo gió phất phới tóc dài, nhàn nhạt quả táo vị mùi thơm của cơ thể vô số lần về phía ta nói nàng ngây thơ. Nàng bỗng nhiên quay đầu lại thời điểm lộ ra bên mặt để cho ta tìm lòng không dặng nuốt nhổ nước miếng.

"Thật là một cái đáng yêu a. . ."

Chẳng phải xin nàng ăn bánh tráng sao, chỉ cần có thể đã gặp nàng về mặt vui mừng, cái kia căn bản cũng không tính toán cái gì.

Ta tại trong lòng nói như thế phục không có nửa điểm nam tử khí khái chính mình, cất bước đuổi theo tại phía sau của nàng,

"Hương tự Misaki chuyện tình bại lộ sao. Nàng là Kano nguyệt phòng phục vụ viên của, ta bởi vì muốn ăn kem, cho nên nghĩ hè thường xuyên đi kia nhà cửa hàng, thường xuyên qua lại mà liền cùng nàng quen thuộc nói ra "

"Aha "

Ngày mai.

Hơi chút tỉnh táo lại ta mở ra bút ký bản chứng kiến nhật ký sau nhớ tới hôm trước chuyện tình.

Yumesaki Hikari dường như có chuyện gì gặt ta.

Sinh lòng nghi ngờ ta lập tức liền đi đến điều tra, kết quả gặp Kano nguyệt phòng phục vụ viên của Misaki. Nàng dường như quan hệ đến Yumesaki Hikari bí mật, xác minh điểm này ta nghĩ cách tiến hành thăm dò, nhưng mà. . . .

". . ."

-- hôm nay Misaki như người mong muốn sao?

"Thật đáng yêu a. . ."

Chỉ là hồi tưởng một chút ta liền không nhịn được cười ngây ngô.

Ở bên tai chơi đùa là thiên sứ thì thầm, mềm mại mái tóc phất phới nụ cười thiên sứ, còn có cặp kia cặp đùi đẹp.

Tóm lại, ta nghĩ biểu đạt chính là, ta được cái kia tiểu thiên sứ mê được thần hồn điên đảo, cuối cùng cái gì đều không hỏi liền nghênh đón vô tình chấm dứt.

Vì vậy hôm trước ta chỉ hảo tại bút ký bản trên hỏi Yumesaki Hikari "Ta gặp được cái kia gọi Misaki muội tử, nàng là người nào?" . Mà Yumesaki Hikari trả lời lập tức như sau thuật.

"Nàng niệm cao nhất , cùng Sakamoto kun tại đồng nhất chỗ trường cấp 3. Là coi như không tệ muội tử! Ngày đó rõ ràng là ta chỉ lo thương

thức vẻ đẹp của nàng chân, không cần thận đồ kem, còn giội đến khách nhân khác trên người, Nhưng nàng lại đi ra thay ta gánh tội thay! Còn cầm chén mới dích kem cho ta! Quá tuyệt vời! Nhưng yêu tợn là chính nghĩa!"

Ân, điếm ấy ta cũng vậy đồng ý.

"Tiểu ~ mỹ, ta hôm nay cũng đi xem nàng ~. Chúng ta cùng một chỗ ăn sữa dầu bánh trắng ah ~ "

"Xem ra nàng tâm tình tương đối tốt a "

Nhật ký đến đây là kết thúc.

Ân, rất bình thường. Tại quán cà phê chứng kiến thích ý học muội, học muội ngoài ý liệu hợp chính mình khẩu vị, dần dần quen thuộc mà bắt đầu..., tại học muội đánh xong công sau cùng nhau chơi đùa xuống. Vốn dĩ là thế này phải không. Tuy nói thân thể trở thành nam trẻ nhỏ, nhưng Yumesaki Hikari tâm dù sao vẫn là nữ trẻ nhỏ, quả nhiên đối với nàng mà nói, cùng nữ trẻ nhỏ cùng nhau chơi đùa vui vẻ hơn a.

Do tại thân thể của chúng ta tình huống đặc biệt, thì cá nhân ta mà nói, ta không quá hi vọng gia tăng không cần thiết bằng hữu. Bất quá, loại trình độ này giao hữu cũng không có vấn đề a. Tên kia lại đang bởi vì thời gian của mình cũng rút ngắn năm phút đồng hồ cảm thấy bất an, chỉ cần nàng có thể trôi qua vui vẻ lên chút, chút chuyện nhỏ này cũng cũng không sao. Chỉ là. . . .

"Ân "

Tổng cảm giác bị gạt.

"Tại sao phải gạt ta đâu này?"

Đây cũng không phải là cái gì nhận không ra người chuyên tình. Được rồi, không sao cả á.

Ta cầm điện thoại di động lên, lần nữa lật lên xem hôm trước nhận được bưu kiện. Gửi thư tín người chính là cái kia bishoujo, Misaki.

"Cảm ơn senpai hôm nay cũng tới trong tiệm. Lần sau nhớ rõ lại đến ah, ta thật tưởng gặp senpai "

Thật tưởng gặp senpai! Thật tưởng gặp senpai! , lật lại một lần nữa, ta nghĩ gặp senpai! Khà khà hắc hắc.

"Được rồi, nàng thoát nhìn cao hứng là tốt rồi "

Tại là chuyện này liền đã qua một đoạn thời gian. Có thể nhận thức đến một cái không tệ học muội thật sự là quá tốt.

An tâm ta quyết định thật yên lặng mà hưởng thụ một chút nghỉ hè.

"Ồ?"

Ngày mai, ta mở ra túi tiền nhìn thoáng qua về sau, trong nội tâm một hồi kinh ngạc.

". . . Lại không "

Hôm trước mới từ ngân hàng lấy ra tiền mặt lại biến mất.

". . ."

Ta nhìn chung quanh căn phòng một chút, cũng không có phát hiện cái gì khả nghi vật phẩm.

Anime quanh thân đều không sao cả gia tăng, bắt ruồi cỏ cũng không có gia tăng. Buội cây kia bắt ruồi cỏ hay là lẻ loi trợ trợ mà đứng lạng tại

góc phòng ở bên trong.

"Ân ân ân?"

Ta cầm điện thoại di động lên, giở một chút ngày hôm qua bừa kiện.

"Senpai, hôm nay Misaki là người kỳ vọng nghĩ Misaki sao? Misaki thật là cao hứng. Ta sẽ thật tốt yêu quý senpai mua cấp cho ta chén trà "

. . . .

"Senpai, nhớ rõ lại đến nha. Không có senpai thời gian thật sự rất tịch mịch "

"A... - A.... . ."

Đón lấy ta mở ra bút ký bản.

"Oa a a a a a a a a! Quá đáng thương ----!"

"Sao, làm sao vậy? !"

Nhật ký mở đầu đột nhiên ghi già như vậy lớn chữ, thực làm ta sợ hãi dựng.

"Misaki-chan trong nhà cha mẹ ly dị, sinh hoạt khá túng quẫn! Với lại đệ đệ của nàng muội muội tuổi còn nhỏ, nàng đành phải đi làm công giúp gia kế. . . . Hikari chan rất rõ ràng gia đình độc thân có nhiều vất vả! Cho nên Hikari chan sẽ đổi nàng thi dùng viện thủ!"

"Ài, Misaki-chan trên người còn có chuyện như vậy a "

Mà Yumesaki Hikari cũng có qua một đoạn chua xót đi qua. Cái này trước không đề cập tới. Đã có loại sự tình này, cái kia mua chén trà loại chuyện nhỏ nhặt này sẽ không nhất định so đo. Ân.

". . ."

Tuy nói như thế, nhưng ta vẫn mơ hồ mơ hồ có loại dự cảm xấu.

Làm sao sẽ. . . Đấy.

Ngày mai.

"Ồ? !"

Sau khi rời giường, ta như là chịu cái gì thứ đồ vật thúc giục đồng dạng vội vàng mở ra túi tiền, sau đó liền phát ra một tiếng thét kinh hãi. Lại, lại không rồi. . . .

"Misaki-chan nói đệ đệ của nàng mắc bệnh cảm cúm rồi! Bọn họ không có tiền không đi nổi bệnh viện. . . Quá đáng thương! Cho nên ta mua rất nhiều thứ cho nàng! Sakamoto kun cũng mua chút ít được hoặc là bảo mỗ lực cho nàng a, Misaki-chan hiện tại rất vất vả đấy!"

". . . Lưu, cảm cúm sao. . ."

Ân, ừ. Mặc dù là mùa hè, nhưng vẫn là cũng mắc bệnh cảm cúm a.
Ân.

Ta vừa nói phục chính mình, vừa đánh khai mở muội muội blog.

"Nữ nhân kia luôn khiến onii-chan mua đồ cho nàng. Nàng tốt xấu được rụt rè một điểm a. Chẳng lẽ là đem onii-chan đem làm kẻ ngốc --. . . Không, không, không. Nghĩ như vậy liền có chút đã qua. . . . Đại khái a "

". . . Suy nghĩ nhiều a "

Ta lấy điện thoại di động ra, nhìn một chút bưu kiện.

"Senpai, cảm ơn người hôm nay giúp ta. Ta nhất định sẽ báo đáp của người. Các loại đệ đệ sẽ khá hơn thời điểm -- "

Khi đó?

"Ta đem người kỳ vọng Misaki đưa cho người "

"Aha. . ."

Không xong, phát ra thanh âm kỳ quái. So về cái này, ta kỳ vọng Misaki. . . Kaka.

"Ân, giúp đỡ cho nhau nha, chính là như vậy. Ân. . ."

Đúng vậy a. Ngày mai chuyện như vậy khẳng định --.

". . ."

Ngày mai, kinh khủng ác mộng biến thành hiện thực. Đã muốn không cần giải thích.

"Ô ô ô. . . . Misaki-chan mắc nợ từng đồng phụ thân đột nhiên đã trở về, đem tiền của nàng cầm đi. . . Không dám tin! Như vậy phụ thân kém cõi nhất rồi! Còn uy hiếp nói nếu như cự tuyệt khiến cho nàng đi quán ăn đêm công tác! Vì vậy Misaki-chan cũng chỉ phải khóc đem tiền sinh hoạt. . ."

Ah ah, đã đủ rồi. . . .

"Cho nên ta cho Misaki-chan mua một điều nàng muốn vòng cổ! Muốn là như thế này có thể làm cho nàng vui vẻ một điểm thì tốt rồi!"

". . . Không ổn a, không thể làm như vậy được a. . ."

Ta điểm tiến muội muội blog, muội muội quả nhiên cũng vững tin suy đoán của mình.

"Onii-chan quả nhiên được đem làm kẻ ngốc rồi! Thật sự là hồng bét đủ mẹ! Hào tâm cho hấn chân thành khuyên bảo, hấn còn nói cái gì 'Không thể nào quên đối với người tín nhiệm chi tâm, mọc ra như vậy một đôi cặp đùi đẹp nữ trẻ nhỏ là không thể nào nói dối đấy. Chân có nhiều mỹ có nghĩa là lòng có thật đẹp ((' · ω · '))' ! Đây là gần đây nghe được buồn nôn nhất lên tiếng! Oe -----!"

A, cho nên vừa rồi ăn điểm tâm thời điểm người mới có thể ăn mặc váy ngắn tại trước mắt ta lúc ẩn lúc hiện sao.

"Cái kia đồ bỏ đi nữ nhân. . . Vậy mà đcm xạo lìn giả bộ thanh thuần, dụng đùi đến lườm gạt onii-chan. . . Quả nhiên là cái ma nữ! Ta tuyệt sẽ không tha thứ nàng! Lợi dụng không được hoan nghênh onii-chan còn là xử nam điểm ấy đến lừa gạt hấn, kém cỏi nhất rồi!"

Ai cần người lo!

"Ta muốn làm cho nàng biết rõ cùng Yukirin đối định có nhiều đáng sợ. . ."

Xem hết câu này cuối cùng tổng kết về sau, ta tắt đi blog, thật dài thờ dài.

"Không hổ là muội muội. . . Không được, không thể lại để cho Yumesaki Hikari bị lừa gạt "

Tuy nhiên không muốn tin tưởng, nhưng sự tình dường như liền là như thế.

Giống như nghĩ đến, ta liền đi thoán cái quán cà phê mà thôi, còn chưa đủ để dùng khiến ưu tú như vậy nữ trẻ nhỏ cùng ta trở thành bằng hữu. Ta vốn là cảm thấy kì quái. Nàng vậy mà hoàn toàn không có bị ta xem ra bất lương mặt hù đến.

"Senpai, hôm nay mỹ đất cũng như senpai kỳ vọng như vậy sao? Không, đó là không có khả năng a. Khiến người thấy được ta yếu ớt như vậy một mặt. Thực xin lỗi. Không cần chán ghét ta. Ta không phải cái kiên cường nữ trẻ nhỏ thật sự thật xin lỗi. Ta rất hối hận "

Ta nhìn thoáng qua ngày hôm qua bưu kiện, a. . . Người không cần phải như vậy nói xin lỗi -- ta ý thức được ý nghĩ của mình xảy ra vấn đề, cuống quýt tựa đầu cúi tại trên mặt bàn, làm cho mình tỉnh táo lại. Tỉnh lại điếm!

"Ngày mai ta là không dựa vào được rồi, ta phải phải nghĩ biện pháp. . .!"

Nói như vậy, cũng chỉ có thể cùng nàng chặt đứt liên hệ, vạch trần bản tính của nàng a.

Ta trong lòng đối với chính mình nói như thế, đồng thời khí thế hung hăng bắt đầu với ra ngoài chuẩn bị.

Chờ xem, hương tự Misaki!

Vài giờ sau.

"Senpai?"

Chịu, không chịu nổi. . . .

"Học ~ trưởng ~?"

"-- dạ!"

Misaki thanh âm đem ta kéo về thực tế.

Không được, không được, xuất thần rồi.

"Thiệt là, ra, xem thật kỹ thoáng cái, hôm nay Misaki như thế nào đây?"

"Ân, ừ. Cùng thích hợp. . . Nha"

Chúng ta bây giờ chính bản thân chỗ nhà ga phụ cận tiệm bán quần áo.

Vừa rồi, ta cảm thấy được sự tình không thể tái bỏ mặc mặc kệ. Vì vậy lập tức đi Kano nguyệt phòng. Có lẽ làm như vậy sẽ chộc cho nô Yumesaki Hikari, nhưng việc này đã đến ta dễ dàng tha thứ cực hạn.

Tại ta hít sâu một hơi đang muốn đối đưa tới cà phê Misaki đưa ra đoạn tuyệt liên hệ thì nàng lại nói "Hôm nay chờ ta đến một điểm. Cùng senpai cùng một chỗ thời gian dài hơn, ta thật là cao hứng", vì vậy ta chỉ tốt tạm thời thôi.

Đón lấy đến hơi có chút, ta tại trước hiệu lần nữa hạ quyết tâm muốn cùng nàng quả quyết chia ra thì nàng còn nói "Hôm nay khiến cho senpai nhìn xem bí tàng Misaki", ta chỉ tốt lại buông tha cho, nghĩ đến tại lúc trở về rồi nói sau.

Dem làm Misaki đề nghị nói muốn đi tiệm bán quần áo mặc thử thì ta chỉ muốn nàng khẳng định vừa muốn ta mời khách. Ta vừa hít sâu một hơi ý định cùng nàng đoạn tuyệt liên hệ, không ngờ nàng còn nói "Người xem một chút này váy ngắn sấn này đôi quá gói vớ ư" . Ta bất đắc dĩ lần nữa thôi, liền rộng rãi người một lần cuối cùng a.

Misaki tại trong tiệm sưu tập gần hai mươi đầu váy ngắn, chạy vào phòng thay quần áo kéo lên rèm mặc thử. Thẳng đến lúc này ta mới tỉnh ngộ lại, tiếp tục như vậy nữa có thể không làm được. Ta hít sâu một hơi, ài, chờ một chút! Đây không phải cái cơ hội thật tốt sao? Có thể không thẹn với lương tâm mà xem xét hai mươi lần tuyệt đối lĩnh vực hả? Ý thức được điểm ấy về sau, ta cảm thấy được chờ thêm chút nữa cũng không không

sao. Vì vậy bắt đầu hồi tưởng hôm nay trong ví tiền đến cùng dẫn theo bao nhiêu tiền.

Lúc này, phòng thay quần áo rèm được kéo ra, Misaki đi ra, nàng mặc lấy so với bình thường ngắn hơn, cơ hồ đạt đến cực hạn váy ngắn, thon dài cặp đùi đẹp theo bày dưới duỗi ra -- trải qua tuyệt đối lĩnh vực hai mươi liên phát rửa tội về sau, ta sớm đã thần chí không rõ.

A a a a a a a a a! Tỉnh lại điếm! Hiện tại cũng không phải chịu xử nam cảm xúc tả hữu thời điếm a! !

"Senpai! Hôm nay người cứ luôn không yên lòng. Misaki rất nhàm chán "

"Ài, a, thực xin lỗi "

Không không không, hiện tại cũng không phải nói xin lỗi thời điếm!

"Senpai người thật sự có đang tỉnh lại sao?"

"Có, có tỉnh lại a. Ân, có "

Misaki ý vị mà đem mặt để sát vào tới, con mắt thượng triều mà nhìn ta chăm chăm. Ta không khỏi lui về phía sau một bước. Thơm quá. . . Lại nói, lúc trước chú ý lực một đường tập trung ở trên đùi của nàng không có nhiều lưu ý, hiện tại như vậy xem xét, ngực của nàng cũng khá. . . .

"Được rồi, senpai đối Misaki mà nói là 'Đặc biệt' đấy, lần này liền tha thứ người đi. Ha ha ha "

"Đặc biệt, đặc biệt?"

Cái này ngọt ngào từ là chuyện gì xảy ra.

"Ừ. Đối Misaki mà nói, chỉ có senpai là đặc biệt. Cho nên -- "

Nàng khoe giống như vung lên cái kia nhìn như rất đắt tiền, xa hoa, ngắn đến mức tận cùng váy ngắn.

"Thầm nghĩ khiến senpai xem. . . Misaki ăn mặc khả ái quần cực ngắn thân sắc "

A, a a a a a! a! Sakamoto kun!

Tuy nhiên vừa nghĩ tới cặp kia đôi mắt to khả ái, cái kia quần cực ngắn chiều dài, nói mua cho nàng thời điểm nàng cũng tự nhủ cảm tạ từ các loại, của ta tự chủ liền phá thành mảnh nhỏ mà bắt đầu. Nhưng ta phải được ở chỗ này làm kết thúc! Hôm nay ta phải được làm như vậy!

"Cái kia. . ."

Tuy nhiên nghĩ là nghĩ như vậy, nhưng ta không cách nào lưu loát mà nói ra miệng. Cố gắng lên, Akitsuki!

"Senpai?"

"Cái này, cái kia. . ."

Tái hít sâu một hơi!

"Senpai, làm sao vậy? Người sắc mặt không tốt lắm a "

"Không có việc gì, thật xin lỗi, hôm nay -- uy uy uy uy uy uy uy uy uy này? !"

BA~,

Phảng phất từ một chỗ truyền đến mềm mại vật thể đụng nhau thanh âm, nàng đem mềm mại bộ ngực áp vào thân thể ta trên. Uy, người --. . . !

"Senpai, không nên cử động, khiến ta nhìn người mặt. Có lẽ bị sốt "

"A, cái kia --? !"

Uy, chân! Không cần đem đùi cọ đi lên a! Không cần a này!

"Senpai, không tốt, mặt của người thật là đỏ. Để cho ta tái xem thật kỹ một chút. . ."

Xem ra ngây thơ khuôn mặt từng bước tới gần.

Không, không muốn thua, Akitsuki kun! Nhất định phải vào lúc đó nói ra --.

"Lại nói, senpai, chúng ta đổi đề tài a "

Hô, nàng hơi thở phun đến trên bờ môi của ta. Với lại, thiên sứ -- không. . . .

"Hôm nay Misaki giống như sờ senpai, có thể a "

Theo sau ác ma nói nhỏ, nàng duỗi ra trắng nõn hai tay của, nâng ở gương mặt của ta. Uy, lời của người đề tài chuyển biến quá lớn a!

"Senpai. Senpai cũng xin sờ Misaki a. Ra, ở đâu cũng có thể nha"

Không, loại sự tình này. . . .

" senpai "

Chậm đã, này --.

"Senpai chịu mua quần áo cấp cho ta lời nói. . . Hôm nay Misaki mặc cho senpai muốn làm gì thì làm "

. . . .

Trên đường về nhà.

Ta đối với Misaki gửi tới yêu cầu kiện tự giấu tựa như cười một chút, thở dài.

"Hay là mua cho nàng. . ."

Ta thật là một cái đồ đàn. . . .

"Tại sao phải nói lời như vậy? ! Sakamoto kun kém cỏi nhất rồi!"

"Cho dù người nói như vậy, sự thật vẫn là là sự thật "

Ngày mai, ta buổi sáng sau khi tỉnh lại vẫn rất u buồn.

Hôm trước, xử nam kun đại bại tại ma nữ, bị vô cùng nhục nhã. Ta tại bút ký bản trên viết "Misaki chỉ là coi chúng ta là làm kẻ ngốc mà thôi, không cần lại đi thấy nàng" .

Ta cũng vậy đã làm xong chuẩn bị tâm lý, viết xuống như vậy mà nói nhất định sẽ chọc tức Yumesaki Hikari đấy. . . .

"Misaki-chan là đáng thương trẻ nhỏ, người cho ta làm rõ ràng, chỉ có Misaki-chan là tuyệt đối sẽ không làm chuyện như vậy! Bởi vì nàng đã giúp ta, nàng là cái tâm địa rất người thiện lương. Người vì cái gì tự là không rõ? Sakamoto kun đồ đàn! Đồ ngốc!"

"Đồ ngốc sao. . ."

Đối với cái này ta chỉ có thể trở về dùng một tiếng rên rỉ. Đây không phải đã muốn thành cái kia sao. Cái kia hoàn toàn liền là bị chặn bã nam nhân lừa gạt đáng thương cô gái lời kịch a. Lại nói, Yumesaki Hikari có phải hay không đối Misaki quan tâm quá độ? Mặc kệ nàng giúp thế nào người. . . Được rồi, ai bảo tên kia chính là như vậy tính cách.

"Ta cũng vậy nghĩ tin tưởng a "

Rất đáng tiếc, ta sẽ không tin tưởng nàng. Tuyệt đối sẽ không. Bây giờ tình thế đã muốn không được phép ta không quả quyết rồi.

Dung túng Yumesaki Hikari tiếp tục cùng Misaki gập gở lời nói, cùng đợi chính mình chính là phá sản. Tuy nhiên thật đáng tiếc, nhưng cũng là thời điểm cùng nàng chặt đứt quan hệ.

Ta một tay gõ bàn phím, mở ra đi quán Yukirin blog.

"Onii-chan, tỉnh a. . . . Rõ ràng ta đều liều mạng khuyên bảo rồi, Nhưng người chính là không chịu mở mắt nhìn tình huống. Đã muốn nhìn không thấy rồi. . ."

A, Yukiko thoát nhìn khá lo lắng a.

"Ngày mai tái theo dõi nữ nhân kia một lần, tìm ra chứng cứ. Onii-chan nhất định sẽ tin tưởng Yukiko đấy. Muốn là như thế này đều không được mà nói, ta liền đi theo nữ nhân kia quyết đấu!"

". . . Bất kể như thế nào đều phải được vào hôm nay làm quyết đoán "

Xem ra lại kéo dài xuống mà nói sẽ phát sinh cái gì nghiêm trọng sự tình. Nếu có thể, ta nghĩ đem loại khả năng này tính bóp chết trong trứng nước.

"Không nói cái này. Hôm nay mua cho nàng một đôi khả ái giày xăng-đan, nàng bắt đầu cao hứng phi thường. Ta nhất định phải thủ hộ nàng cái kia nụ cười xinh đẹp. Misaki-chan thế nhưng mà người tốt "

Ta tiếp tục xem bút ký bản trên nói bừa.

"Ta nhất định phải cho nàng hạnh phúc "

". . . Tốt, quyết định "

Xem hết câu nói sau cùng về sau, ta tại trong lòng thề, nhất định phải nói, hôm nay định muốn.

Có lẽ sẽ được Yumesaki Hikari chán ghét, nhưng đã muốn không cố được nhiều như vậy. Ta không cách nào nữa nhìn xem nàng tiếp tục bị lừa. Chúng ta nhị tâm đồng thể, ngồi ở cùng trên một cái thuyền, nếu ngày mai ta nghĩ muốn hướng sai lầm phương tiến về phía trước mà nói, ta đây hướng phía phương hướng ngược nhau hoa tiến 100 bước là được rồi. Mãi cho đến nàng không cách nào nữa đi thiên địa phương.

"Chỉ có lần này, có lẽ sẽ người khiến khóc "

Ta lấy khởi đặt ở bàn trong góc sexy dream bướm bướm mặt nạ.

Đem nó nhét vào trong túi áo, tin tưởng nó sẽ mang lại cho ta dũng khí. Ta đứng lên.

Đến đây đi, quyết một thắng bại a, tự hương Misaki.

Ngày nọ buổi chiều, cảm giác thời tiết so với trước càng thêm nóng bức thêm vài phần.

Hai người chúng ta ly khai Kano nguyệt sau phòng trước sau như một mà đi tới nhà ga phụ cận. Cùng dĩ vãng bất đồng là da thịt cảm giác được độ ấm cùng trong lòng ý thức. Rất tốt, nào mà so với bình thường lạnh hơn tĩnh.

"Senpai, hôm nay sắc mặt của người tốt âm trầm. Làm sao vậy?"

"Ân. . . Có chút tâm sự "

Ta hàm hồ phụ diễn một câu, trên mặt nàng lập tức mông thượng vẻ lo lắng. Akitsuki dừng sợ!

"Người không thích ý hôm nay Misaki sao?"

"Không, không có chuyện như vậy "

Ta tận lực không cùng nàng đối mặt, lãnh đạm hồi đáp.

Sau đó chúng ta liền rơi vào trầm mặc. Nàng dường như so với ta đáng ghét hơn lúng túng trầm mặc, mở miệng trước nói.

"Senpai, tại senpai trong nội tâm, Misaki là như thế nào tồn tại đâu này?"

Như thế nào tồn tại. . . . Sao.

"Vì cái gì hỏi như vậy?"

"Khanh khách, ân, tại sao vậy chứ "

Ân?

"Senpai, cái này -- "

Tại ta nghi hoặc không hiểu thời điểm.

--.

Nàng chỉ vào chính là một đôi xếp đặt tại trưng bày cửa cửa sổ chiếc nhẫn.

Uy uy. . . Hết lần này tới lần khác vào hôm nay lựa chọn loại này có khắc sâu ý nghĩa thứ đồ vật. Với lại đại khái lại là giá cả xa xỉ a.

"Có thể mua cái Misaki sao?"

". . ."

Nét mặt của nàng cùng dĩ vãng bất đồng.

Đôi má ửng đỏ, lộ ra mê ly ánh mắt.

Nói thực ra, ta rất muốn biết đáp án. Ta cũng vậy nghĩ cuối cùng tin tưởng nàng nữa một lần.

Nhưng là, ta đã muốn quyết định. Cho nên không cần suy nghĩ tiếp vì cái gì. Đây cũng là chuyện không có cách nào khác a? Đối với ta người trọng yếu nhất --.

". . . Không được nha. Ta sẽ không mua cái này "

"-- ài!"

Ngoài ý muốn trả lời làm nàng mắt hạnh tròn tròn. Ta lấy ra dũng khí, trông chừng cặp kia đôi mắt to xinh đẹp. A, đây thật là song xinh đẹp ánh mắt. Mỹ đến làm cho người ta không đành lòng tưởng tượng nó thút thút ni non thời điểm bộ dạng.

"Cái này, cái này, tốt như vậy ấy ư, senpai? Đây chính là Misaki nguyện vọng nha"

Đại khái là ra ngoài ý định a, nàng cắn chặt không tha, chỉ là thanh âm có chút dao động.

"Mua cho Misaki mà nói, hôm nay Misaki tự là senpai Misaki ah, như thế nào đây?"

". . . Không được "

Ta dứt khoát cự tuyệt.

"Không muốn nói lời như vậy, được không nào? Senpai, nhìn xem Misaki "

"Ta nói không được "

"Vì cái gì? Misaki hôm nay cũng muốn hưởng senpai làm nũng. Khiến senpai sủng ta "

". . ."

"Đừng bắt trêu chọc Misaki rồi, kỳ thật senpai cũng mua cấp cho ta a? Đúng không, học -- "

A, đã đủ rồi --!

"Ta đều nói qua không được! !"

"----!"

Ta xông Misaki rống to lên tiếng, thanh âm lớn đến ngay cả chính ta giật nảy mình. Chung quanh người đi đường nhao nhao ghé mắt nhìn chăm chú. A, tốt xấu hổ. Thật tưởng lập tức nói xin lỗi, thật tưởng lộ ra thảo hảo đáng tươi cười lấp liếm cho qua. Nhưng là, Nhưng phải

". . . Người dụng loại phương pháp này, lừa không thiếu nam nhân đem làm kẻ ngốc đi à nha "

". . ."

"Người không biết là làm chuyện như vậy. . . Rất thấp kém sao "

". . ."

". . ."

". . ."

". . ."

". . ."

". . . Thực xin lỗi "

Không cách nào nhẫn nại cái này đâm người không khí lúng túng, rốt cuộc nói xin lỗi.

. . . Nhưng người nói xin lỗi là ta.

"Ai ---- "

Tại ta đối với chính mình yếu ớt ý thức tổ chức cảm thấy uế oải thì nàng thờ dài một cái, phá vỡ không khí ngột ngạt.

"Xem ra đến đây chấm dứt rồi đấy, senpai "

Nụ cười của nàng hay là trước sau như một tao nhã ngây thơ. Nhưng là, trong ánh mắt đã không có lừa gạt ... Chi sắc.

Ma nữ rất cục lộ ra bản tính.

"Nha, chiếm đủ tiện nghi liền định lúc này mới thôi à. Cùng khả ái học muội anh anh em em, senpai rất hưởng thụ a? Khanh khách, có thể làm một cái như thế sung sướng mộng đẹp thật sự là quá tốt đấy, senpai "

Vừa rồi cái kia ngọt ngào học muội sớm đã không biết tung tích. Hiện tại đứng tại trước mắt là ma nữ. Đối với nàng..., ta chỉ có thể nắm chặt nắm đấm dốc sức liều mạng nhẫn nại.

Bất quá, được rồi, không sao.

Trên thực tế, nàng quả thật làm cho lòng ta sanh nhộn nhạo. Cho nên cho dù được nàng cười nhạo cũng là chuyện không có cách nào khác. Nàng nói ta rất hưởng thụ cũng là sự thật. Bởi vậy ta vào lúc đó ưng thuận nhẫn nại.

Tuy nhiên ta nghĩ nhẫn nại. . . .

"Cười đến vẻ mặt hạnh phúc senpai thật sự như một đồ ngốc đồng dạng đấy. Đặc biệt là ngày hôm qua "

"Ân --?"

Ta không khỏi mở to hai mắt, ngày hôm qua. . . .

"Lại có thể đã tin tưởng như vậy chuyện phiếm nói dối. Người rất cuộc là có nhiều ngốc?"

"-----!"

. . . . . Chuyện gì xảy ra?

"Ta hơi chút nói lời cảm tạ người một chút liền mừng rỡ như điên rồi. Khanh khách, nhìn xem đã cảm thấy buồn cười "

. . . . .

"Luôn nói cái gì 'Người đã giúp ta, mua cho người chút ít lễ vật cũng là chuyện đương nhiên " sau đó mở ra túi tiền. Khanh khách, người chính là lão để ý loại chuyện này mới có thể hay không được hoan nghênh, như một đồ ngốc đồng dạng "

... !

Ta cảm giác trên mặt một hồi phát sốt. Người này, thiếu nàng có thể nói ra lời như vậy.

Ta đôi môi run rẩy, trong cổ họng khô khốc một hồi khát, hai mắt ở chỗ sâu trong truyền đến một hồi đau đớn.

Nàng kế tiếp nói ra rất cục đốt lên ta bộc phát kíp nổ.

"Người đến cùng đang mong đợi mấy thứ gì đó? Vẫn luôn ôm sặc tâm tại trên người của ta dùng tiền, hẳn là người nghĩ dẫn ta đi theo nhà khách? Aha ha ha, thật là, chính là bởi vì như vậy -- "

"Câm miệng -----! !"

". . . !"

Ta như bạo tạc nổ tung giống như rống to.

Nàng nụ cười trên mặt rốt cục hoàn toàn biến mất, lộ ra ta chưa từng thấy qua biểu lộ.

Quả nhiên. . . Quả nhiên vẫn là không cách nào nhẫn nại a.

Mặc kệ nàng như thế nào cười nhạt ta đều không sao cả. Cho dù được nàng nhục nhã, được nàng lừa gạt, ta cũng có thể tiếp nhận, bởi vì chính như nàng nói, ta là đồ gỗ. Dù sao ta cũng chỉ là một không được hoan nghênh bất lương. Ta đã thành thói quen bất hạnh, Nhưng là, Nhưng là --.

"Thật sự. . . Là thích người nha"

Quả nhiên, chỉ có Yumesaki Hikari ôn nhu bị người cười nhạt, ta không cách nào tha thứ.

"Ngày hôm qua ta thật sự rất thích người. Người cho rằng hẳn có lo lắng nhiều người. Hẳn đối với người tin tưởng không nghi ngờ, tuy nhiên người chỉ là đã giúp hẳn một lần, Nhưng hẳn vẫn luôn rất cảm kích người, cái gì cho tới cố chấp tình trạng. Nhưng mà. . . Nhưng mà người lại -- "

Ta như khóc như tổ mà thổ lộ lấy trong lòng cảm tình.

Ta lẫn nhau thư tiếng lòng của mình nhất định có thể truyền đưa cho nàng.

Ta tin tưởng Yumesaki Hikari.

Yumesaki Hikari thủy chung tin tưởng nàng, quan tâm nàng.

Ra, xin cho ta cũng vậy tin tưởng a, nói cho ta biết, ta là sai. Nói cho ta biết, người nhưng thật ra là cái ôn nhu thiếu nữ --.

". . . Hừ "

Nhưng mà.

Trả lời của ta chỉ là cười lạnh. A, như vậy a. . . .

"Thực không có ý nghĩa, còn tưởng rằng người cũng nói cái gì đó đấy, vốn dĩ còn có lưu luyến. Không cần bởi vì ta đã giúp người liền tự mình đa tình. Đây chẳng qua là phục vụ viên bản phận mà thôi. Sinh ra như vậy hiểu lầm, người không biết là bị lừa tử lừa gạt chính mình rất thật đáng buồn ư "

. . . Bị lừa chính mình, à.

". . . Ta không biết là, đây không phải bị lừa. Ngày hôm qua ta rất ôn nhu "

Tên kia cũng không phải đồ đần. Không, thật sự của nàng là đồ đần. Xác thực, gần đây loạn đùa nghịch tính tình về sau, nàng phảng phất muốn từ chán ghét hiện thực thoát đi đồng dạng, luôn làm ẩu. Đại khái cùng Misaki kết giao bằng hữu cũng là nàng thoát đi thực tế một loại phương thức a. Cho Misaki mua rất nhiều thứ, chịu Misaki hâm mộ, dùng cái này đến giải quyết áp lực.

Dù vậy, nàng cũng không thể có thể hoàn toàn không có hoài nghi tới Misaki. Nhưng là, nàng hay là liều lĩnh mà làm lấy loại này "Nước dội lá môn" chuyện tình. Nhất định là bởi vì nàng không cho rằng đây là bị lừa.

Nàng so với ai khác đều phải ôn nhu, nàng cuối cùng thuyết phục chính mình, thủy chung đều tại tin tưởng Misaki --.

"Người không biết xấu hổ chính mình nói lời như vậy ư "

Nhưng mà, lời của ta không cách nào truyền đạt cho Misaki. Nàng tàn nhẫn mà dầy xéo của ta hi vọng, xoay người sang chỗ khác.

Đáng giận. . . Vì cái gì người cũng không phải là không rõ đấy.

"Tiếp tục như vậy đi xuống. . . Tổng có một ngày người người sẽ phải hối hận. . ."

Cho nên ta mới có thể đem hết toàn lực mà đi biện hộ.

"Đúng vậy a. Ta ý định đến hối hận thời điểm, như hiện tại senpai như vậy thú thích nỉ non "

Dứt lời, nàng đem đầu chế tác tinh tế vòng cổ theo trên cổ tháo xuống, nhét vào trong túi áo.

Sau đó không chút do dự, không hề lưu luyến nói ra.

"Gặp lại, senpai, bảo trọng "

Không phải tư vị, không cách nào chảy xuống nước mắt thấm ướt cặp mắt của ta.

"Đáng giận. . . Hồngбет thấu. . . Vì cái gì ta muốn đụng với loại sự tình này "

Dưới ánh mặt trời chói chang, ta phảng phất đột nhiên nhớ lại cái kia lửa đốt sáng người nhiệt độ, vô lực đi ở nhà ga phụ cận, hai mắt rưng rưng mà oán trách.

Nếu như có thể mà nói, ta nghĩ càng thêm bình thản giải quyết chuyện này, cho dù hơi chút lọt vào không nói lý đối đãi, lần sau gặp mặt thời điểm cũng có thể khuôn mặt tươi cười đón chào. Nhưng mà, ta chỉ là không có kinh nghiệm tiểu quý, căn bản không cách nào làm được loại sự tình này.

"Làm như thế nào hướng Yumesaki Hikari báo cáo đây. . ."

Đại khái sẽ bị chán ghét a. Đem Misaki bản tính ghi tại bút ký bản trên. . . Không, hay là không nên như vậy. Làm chuyện như vậy sẽ chỉ làm Yumesaki Hikari bi thương mà thôi. Dứt khoát đem toàn bộ trách nhiệm đều nằm ở trên người mình a. Dù sao đều được chán ghét. Với lại Yumesaki Hikari cũng là cái ôn nhu nữ trẻ nhỏ, tổng có một ngày nàng cũng tha thứ cho ta.

"Ai ~ ai. . ."

Thực không xong. Ta càng không ngừng thờ dài.

Bị người chán ghét nguyên lai là thống khổ như vậy đấy. Không, trước đó ta vẫn luôn trải qua bị người chán ghét nhân sinh a. Đại khái bởi vì gần đây tình huống có chuyển biến tốt mới có loại này ảo giác. . . Ô ô, tâm tính thiện lương đau. Thật tưởng tìm người nghe ta hảo hảo mà thổ lộ hết một phen, Nhưng ta không có bằng hữu như vậy a.

". . . Tới cứu onii-chan a "

Ta đích thăm thì móc ra điện thoại, chuyển được internet, mở ra muội muội blog. Cảm giác gần đây lão trên nàng blog, hoàn toàn thành bị bệnh a. Bất quá, đáng được ăn mừng chính là muội muội bất kể lúc nào đều là đồng minh của ta. A, không nghĩ tới lại có thể biết có được cái này blog trị hết một ngày. Thật sự là thật đáng buồn a.

". . . Ân?"

Tầm mắt của ta rơi xuống cùng muội muội blog liên động đây đặc biệt trên. Nàng vừa mới đổi mới. Không, không chỉ như thế -- ồ? Vẫn còn thực thời điểm đổi mới sao?

"Làm sao sẽ "

Ta vội vàng mở ra trang web, xem trong đó đây văn. Chỗ đó viết --.

"Nữ nhân kia -----! !"

"Ác ác? !"

Ác ác. . . Bắt đầu lại từ đầu xem. . . . Nói như vậy mà bắt đầu..., Yukiko đã từng nói qua hôm nay cũng muốn theo dõi kia mà? Nàng mắt thấy toàn bộ hành trình sao?

"Không tha cho nàng không tha cho nàng không tha cho nàng! Vậy mà đúng đúng nàng ôn nhu như vậy onii-chan. . . Nha a a a a a a a a! !"

Không xong, Yukiko thái độ khác thường đất sụp hư mất.

"Onii-chan. . . Bóng lưng của hãn tốt ưu thương. . . Hôm nay tầm thời điểm nhất định phải hảo hảo mà phục thị hãn. Yukirin là onii-chan mình hữu. . ."

"So về cái này, nữ nhân kia, ta tuyệt đối không tha cho nàng! Ta muốn hoàn toàn theo dõi nàng, bắt lấy nàng điểm yếu! Ta phải đem nàng đuổi theo đến Địa Ngục cuối cùng!"

"Hừ hừ hừ. . . Nàng đi vào đồ cũ cửa hàng rồi. . . Chẳng lẽ là muốn đem cái kia sợi giây chuyền. . ."

"Quả nhiên là như vậy! Thật sự là kém cỏi! Một lòng chỉ nghĩ đến tiền đồ bỏ đi nữ nhân!"

"Lần này là. . . Cựu tiệm quần áo? Ô ô. . . Lại muốn bán của cải lấy tiền mặt onii-chan mua cho đồ đạc của nàng ư! Nếu Yukirin mà nói, nhất định sẽ cả đời đều đem làm những vật kia là bảo đấy!"

"Ân. . . ? Nữ nhân kia khóc? Vừa mới bắt đầu vẫn đang lau khôe mắt. . ."

Ân?

"Nhất định là bởi vì thứ đồ vật bán đi giá cả so với trong tưởng tượng cao hơn, vui đến phát khóc đi à nha, đồ bỏ đi nữ nhân!"

"A, nàng chưa có chạy lộ thời điểm không có lưu ý phía trước, đụng vào bất lương rồi. Được bất lương đập phá rồi. Đáng đời WWW "

"Nữ nhân kia giọng trả lời tốt xông, thoát nhìn tâm tình thật không tốt. Mặc kệ lúc nào đều làm theo ý mình! Tái như vậy xuống dưới nhất định sẽ phát triển vì lãng nhục Visual Novel game tình tiết đấy!"

". . ."

"Ồ, không ổn "

"-- ân?"

"Nàng, nàng đang làm gì thế. Vội vàng xin lỗi chạy trốn a! Thực, thật sự là quật cường! Không cần tranh luận a!"

"A a a, bất lương bắt lấy bờ vai của nàng đem nàng kéo dài tới cái hẻm nhỏ -- hồngбет, không xong! Người qua đường đều giả vờ không nhìn thấy! Ai tới cứu nàng!"

"Onii-chan! Người đã đi đâu? ! Ài, ài, oa a a a a a!"

"-- tên ngu ngốc kia!"

Ta xuôi theo đường cũ đi vòng vèo, đẩy ra chen chúc đám người, chạy về phía trước.

"Ở nơi nào! Ở nơi nào a --!"

Cựu tiệm quần áo. . . Là bên kia sao. Chung quanh đây hẻm nhỏ. . . Hẻm nhỏ. . . .

Thấy được! !

Cách đường cái chỗ xa xa, có một gia cá nhân kinh doanh cựu tiệm quần áo. Mà ở cửa hàng bên cạnh có một đầu thông hướng chỗ tối tăm hẻm nhỏ. Có ba nam nhân ở nơi này mất tự nhiên bao quanh mấy thứ gì đó, tại trung tâm chính là --.

"Các người đang làm gì thế a a a a a a a a a a a a a a a a !!"

Ta hô to chạy tới.

Đối phương có ba người, không nên tùy tiện làm việc, hoặc là nên hô cảnh sát, đầu óc của ta so với trong tưởng tượng phải tinh táo, Nhưng dù vậy, thân thể của ta hay là không dùng được.

"Ba người các người khốn kiếp sẽ đối nữ nhân của lão tử làm cái gì! Tranh thủ thời gian cho lão tử buông tay! !"

Lập tức ta thiếu chút nữa nghĩ thừa cơ một cước đạp bay mấy cái bát lương, nhưng dù sao cổ không dậy nổi như vậy dững khí. Bỏ hoang trong hẻm nhỏ có một khối cũ kỹ lập thức báng hiệu, tại là ta ác hung ác mà --.

-- loảng xoảng loảng xoảng!

Đạp một cước! !

Phá cái động!

Của ta cước pháp thật lợi hại! ! Ân, ta thật sự thật lợi hại! Chiêu bài kia tuy nói gỉ sét, nhưng dầu gì cũng là làm bằng sắt!

"A -----? !"

Bao quanh mặt lộ vẻ e sợ sắc Misaki ba cái bất lương đại khái là được ta một cước này trấn trụ a. . . .

"Cái kia, gương mặt đó là chuyện gì xảy ra!"

"A, không xong! Gương mặt đó, có chút dọa người a. . . !"

"Trốn trốn trốn trốn a! Gương mặt đó quá kinh khủng!"

Giống như. . . Tựa hồ là được của ta cước lực hù dọa a, ba người kia bất lương chạy trốn chết rồi.

Của ta cước pháp thật là lợi hại a! Không hổ là của ta chân! Ca ngợi ta đi! Oa ha ha. . . .

"..."

Trong ngõ nhỏ chỉ còn hai người chúng ta. Oa, yên tâm lại về sau, mồ hôi một hơi phun ra. Nóng quá.

"A "

Lúc này, ta chú ý tới Misaki cầm trong tay cái kia -- giấy túi đồ vật bên trong.

". . . Trẻ con quần áo?"

"A. . . !"

Nàng nhẹ nhàng mà kinh hô một tiếng.

Dem vòng cổ bán đi về sau, vì sao đổi lấy cũng là trẻ con quần áo. Hơn nữa còn có một đôi tiểu nhẹ nhàng giày thể thao. Bất kể thế nào nhìn chút ít cũng không phải Misaki dụng đồ vật. Nói cách khác. . . .

-- Misaki-chan gia phụ mẫu ly dị, sinh hoạt phi thường tưng quẩn!

-- với lại đệ đệ muội muội còn nhỏ. . . .

". . ."

Ta nhớ tới Yumesaki Hikari nhật ký. Misaki không nói một lời, chỉ là biểu lộ lúng túng quay mặt chỗ khác. Nàng trong hai mắt ẩn ẩn toát ra phải . . .

"Cái kia. . ."

Thật sự có quá nhiều vấn đề muốn hỏi rồi, tại ta đang muốn đặt câu hỏi thời điểm. . . .

Không không, hay là từ bỏ.

Căn bản cũng không biết rõ nàng câu nào là thật, câu nào là giả.

Tuy nhiên ta rất muốn trực vừa xác nhận, bất quá vẫn là được rồi. Gạt người ma nữ so với trong tưởng tượng càng thêm sẽ nói láo. Còn là bất kể rồi.

"Senpai. . . Cái kia. . ."

Nàng bài trừ đi ra thật nhỏ thanh âm.

Làm như thế nào đáp lại đấy, Sakamoto Akitsuki nên trở về đáp mấy thứ gì đó đấy.

Ta hoàn toàn không nghĩ ra được. Bởi vậy ta ý định trốn tránh. Ta lấy ra một đường đặt ở trong túi áo vật kia, đeo lên trên mặt, sau đó --.

"A, ta là sexy dream, không phải là cái gì senpai "

Ta bên cạnh quay lưng đi, bên cạnh hồi đáp.

"-- cấp?"

Ân, không tệ phản ứng. A, ta đến cùng đang làm gì thế a.

"Không, học, senpai?"

"Ta không phải senpai, là sexy dream "

"Ài, sắc, sắcxxy?"

"Đúng vậy, ta chính là sexy dream. Cùng Sakamoto senpai là bất đồng hai người "

"A, ân? Nhưng, Nhưng là -- "

"Chính là như vậy thiết lập! Rất thẹn thùng đấy! Thông cảm ta thoáng cái a!"

Ta cường thế mà làm cho nàng ngậm miệng. đã đủ rồi. Ta đến cùng đang làm gì thế. Ta cũng vậy là tự nhiên cảm giác, mình rất cuộc là cỡ nào vô dụng nam nhân. Thật sự là thật đáng buồn a.

". . . Có thể làm không có phát sinh qua ư "

"Ân?"

Ta đối với nàng nói như thế.

"Đem làm chuyện ngày hôm nay tất cả đều không có phát sinh qua "

Ta đưa lưng về phía ngây ngẩn cả người nàng, mặt bị phỏng có lẽ không có cách nào che dấu. Ta chậm rãi tổ chức lấy tìm từ.

"Ta. . . Ngày hôm qua ta. . . Thích vô cùng ngay thẳng, yêu làm nũng, ngây thơ, tinh tế quyến rũ, hâm mộ lấy của ta -- người. Cho nên. . . Nhìn thấy ngày mai ta thời điểm, xin cùng trước kia đồng dạng. Tiếp tục làm hoàn mỹ như vậy học mọi. . . Tự hương Misaki "

". . .!"

"Cho dù đây là giả dối cũng không cần nhanh. Coi như là diễn kịch, nói dối cũng đều không sao cả. Chỉ cần không phải cái gì quý trọng thứ đồ vật, sau này ta cũng vậy sẽ tiếp tục mua đồ cho người. Ta vẫn luôn cảm thấy rất kỳ quái, mặc kệ lúc nào đi Kano nguyệt phòng, người đều đang đi làm, không gặp người nghỉ ngơi qua. Nếu như muốn người nhà tất yếu đồ vật mà nói, ta cũng vậy sẽ giúp người. Cho nên, chứng kiến ngày mai ta thì coi như là nói dối cũng tốt, xin đối với hẳn tách ra dáng tươi cười. Ta cũng vậy hiểu rõ, người rất đáng ghét ta, nhưng ta sẽ nhẫn nại đấy. Bởi vậy -- "

Ta không muốn làm cho tên kia, Yumesaki chỉ có như vậy không chịu nổi nhớ lại.

Mặc kệ Misaki như thế nào chán ghét ta cũng không muốn nhanh, nhân sinh của ta vốn chính là như thế. Nhưng là, Yumesaki Hikari được chính mình thích nhất học mọi chán ghét sau nhất định sẽ lộ ra tịch mịch thần sắc, đã gặp nàng cái dạng kia ta liền cũng rất thống khổ. Ta không muốn nhìn thấy nàng cố giả bộ kiên cường nhật ký. Bởi vậy, cái khác ta có thể làm đúng là đem làm một cái không cách nào đạt được hồi báo anh hùng.

". . ."

Ta đưa lưng về phía cái gì cũng chưa nói -- không, phải nói là không thể nói gì Misaki, bước lên đường về.

Ta tin tưởng nàng ma nữ mặt nạ đã muốn xuất hiện vết rạn, dù là chỉ có một chút điểm.

"Xem đi! Quả nhiên như ta nói như vậy! Misaki-chan siêu người tốt!"

"Cái này. . ."

Ngày mai, ta mở ra bút ký bản, xem lấy Yumesaki Hikari lưu lại tin tức.

"Ngày hôm qua nàng nói 'Cám ơn người một đường mua nhiều đồ như vậy cho ta. Thật sự rất xin lỗi. Sau này ta sẽ khiêm tốn một chút' ! Sakamoto kun người quá mức vô đoán! Khăng định lại là người nói chút ít lời nói thêm càng thừa thãi a! Không để cho ta quan tâm được chứ!"

Ân, hôm nay cũng tinh lực dồi dào mà tức giận.

"Không có có một ngôi tín nhiệm người khác tâm thật sự là thật đáng buồn a! Với tư cách trừng phạt, ta đem trong tủ lạnh bánh pút-đing toàn bộ cho ăn hết! Còn chịu dưa hấu! Còn có kem! Bụng đau quá!"

"Là (vâng,đúng) phải tận tình ăn đi "

Ta đối với nhật ký sau vẽ lấy tranh minh hoạ cười khổ một cái, ở trên vẽ lấy đang tại rượu chè ăn uống quá độ Yumesaki Hikari, một bộ nổi giận đùng đùng biểu lộ.

Hôm trước, ta cuối cùng cái gì đều không ghi tại bút ký bản trên.

Ta tin tưởng Misaki cũng khôi phục lại bình thường như vậy. Ta tin tưởng nàng sẽ cải biến thái độ.

Kết quả --.

Xem ra ngày hôm qua sự kiện "Đem làm cái gì đều không phát sinh" rồi. Chứng kiến một ít như thường ngày nhật ký, ta cuối cùng tính toán an tâm lại rồi. A, thật tốt quá. Ta còn tưởng rằng sự tình cũng diễn biến thành như thế nào đấy.

. . . Chỉ là, dường như cũng không phải hành động "Phục nguyên" .

"Bất quá, Misaki-chan cho người cảm giác giống như thay đổi à? Nói như thế nào đây. Cảm giác nàng so với trước kia càng thêm mở rộng cửa lòng rồi. . . . Mặc kệ! Dù sao đáng yêu điểm ấy không thay đổi!"

"Ân?"

Ta có chút kinh ngạc mở ra điện thoại, lật lên xem ngày hôm qua gửi tới bưu kiện. Chỉ thấy --.

"Ta hôm nay cũng đi làm, làm ơn nhất định quang lâm "

Ân? Cái này không nhiều bình thường sao -- tại ta nghĩ như vậy thời điểm, ánh mắt chuyển qua tiếp theo phong thư trong thơ.

"Ta mới không phải là muốn gặp senpai, cho nên senpai không nên hiểu lầm. Chỉ là trước đó làm tốt kem nhiều đi ra, cho nên mới phải gọi senpai đến đấy. Mới không phải muốn cho senpai ăn, cũng không phải cố ý chế tạo xin senpai tới lấy cơ, cho nên không nên hiểu lầm. Còn có, hôm nay cắt lượt điều chỉnh, một giờ đồng hồ có thể tan việc. Ta mới không phải là vì cam đoan cùng senpai cùng một chỗ thời gian mới làm như vậy "

". . ."

Cái này bưu kiện là chuyện gì xảy ra a."Mới không phải" cái từ này cũng quá lạm dụng a. Chẳng lẽ Misaki là ẩn tính tsundere. . . .

Sao, làm sao sẽ, đấy.

Ta bên cạnh nghĩ như vậy, bên cạnh cười híp mắt đi ra khỏi nhà. Không, ta mới không phải muốn gặp nàng, ta mới không phải tsundere. Ân, ta cùng nàng bất đồng.

Bất đồng, đấy.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Hôm Nay Chúng Ta Cùng Một Chỗ Xem Pháo Hoa

"Chúng ta tới hiểu rõ Sakamoto kun trên người bí ẩn a! Kế tiếp, tuần này sắp sửa bắt đầu chuyên đề chính là do Hikari chan đến từng bước vạch trần Sakamoto kun bí mật! Như vậy cái thứ nhất đầu đề là -- 'Vì cái gì Sakamoto kun không hớt tóc tóc? !' . Kỳ thật đấy, hẳn đối với chính mình tướng mạo dữ tợn canh cánh trong lòng! Vì vậy -- "

-- BA~.

"Lại tới nữa a..."

Ta nhấn tắt rên rỉ hiệu quả siêu tuyệt chuông báo, ngồi dậy. Nhưng ác, mặc kệ ta đem tiếng chuông đổi đi bao nhiêu lần, Yumesaki Hikari đều triệu hồi cái này tiếng chuông. Nàng như thế nào luôn làm cho người ta không khoái a. Không nói trước cái này, có một kiện đồ vật đưa tới chú ý của ta.

"Cái này là thứ quý gì "

Ta theo trong chần leo ra, đang muốn kéo màn cửa sổ ra thời điểm chú ý tới.

"Trời nắng em bé?"

Ta trừng mắt dán tại bức màn trên quỹ đạo cái con kia ánh mắt hung ác trời nắng em bé. Cái này kiểu tóc, còn có ánh mắt này. Không không

không, tóc này cũng quá nhiều đi à nha. Bất kể như thế nào, trời nắng em bé biểu lộ cũng không cần phải làm được đáng sợ như vậy a.

"Gần đây không có trời mưa a. Mưa dầm mùa cũng đã qua "

Nhìn kỹ, phát hiện trời nắng em bé vạt áo chỗ còn treo móc cùng loại dài tờ giấy đồ vật. Nàng hay là trước sau như một mà lão làm chút ít làm cho người ta không nghĩ ra chuyện tình.

Ta dùng sức Hajiki một chút trời nắng em bé cái trán, đem bức màn kéo ra, tắm rửa dưới ánh mặt trời mở ra bút ký bản, chỉ thấy ở trên toát ra vui sướng vẫn tự, chỉ xem mặt chữ liền có thể cảm nhận được Yumesaki Hikari vui vẻ.

" này! Hôm nay lại cùng Misaki-chan cùng đi chơi! Nàng hay là khả ái như vậy! Nếu không phải dùng là Sakamoto kun thân thể, ta đã sớm tiếp xúc lên rồi!"

"Thoạt nhìn vui vẻ nha "

Yumesaki Hikari thời gian rút ngắn năm phút đồng hồ. Nhưng xem nàng hiện tại cái bộ dáng này, liền phảng phất lúc trước trận kia rộng rãi loạn không có phát sinh qua đồng dạng. Bút ký bản trên viết sạch là liên quan đến Misaki chuyện tình.

Tự hương Misaki, so với ta nhỏ hơn một năm học muội, Kano nguyệt phòng kiêm chức phục vụ viên.

Mặt ngoài giả bộ như ngây thơ ngọt ngào, kỳ thật bên trong là cái ma nữ. Bởi vì nào đó sự kiện nàng cùng quan hệ của ta vốn nên thoáng cái chuyển biến xấu đấy... .

"Sakamoto kun, Misaki-chan nói nàng ngày mai chỉ có buổi sáng phải đi làm! Ta cùng nàng đã hẹn ở cùng một chỗ ăn cơm trưa!"

Chính như chư vị chứng kiến, hiện tại quan hệ của chúng ta dường như nói chuyển biến xấu rồi, thậm chí cùng nhau đùa giỡn cũng dần dần trở nên đương nhiên nói ra. Cùng chính mình thích ý học mọi quan hệ biến tốt, Yumesaki làm vinh dự khái cũng thật cao hứng a, gần đây tâm tình của nàng đều coi như không tệ, mỗi ngày nhật ký trên viết đều là có liên quan Misaki chuyện tình, dĩ vãng trò đùa dai đã muốn rất ít xuất hiện.

Chỉ là, Misaki cùng trước kia có chút bất đồng.

"Nhớ mời khách ah! Misaki-chan thật sự là cô gái tốt, gần đây nàng khách khí thiệt nhiều. Người khiến cho nàng biết một chút về người nam tử hán khí độ a!"

"Khách khí sao "

Đi qua ma nữ dường như không gặp bóng dáng rồi, từ ngày đó về sau, Misaki liền tháo xuống ngây thơ mặt nạ, tại để cho ta mời khách phương diện trở nên khách khí rồi. Trước kia nàng luôn động một chút lại hướng ta làm nũng, hiện tại cơ bản sẽ không cứng rắn quăn lầy ta dùng tiền.

"Senpai, ta nói không việc gì đâu. Vẫn luôn khiến người tổn kém..."

"Không không, không có sao. Loại này thời điểm nên để ta làm đấy..."

Vì vậy, thời gian cực nhanh, hiện tại đã là giữa trưa. Chúng ta đang tại nhà hàng tính tiền.

Ta cùng Misaki tại trước quầy thu tiền lẫn nhau thôi táng đối phương túi tiền, tranh nhau tính tiền. Ta thậm chí đều có thể nghe được thu ngân viên dấu điểm đang cười cho phía dưới lời kịch: "Hai người các người khốn kiếp nhanh a" . Quá thật xấu hổ chết người ta rồi, người hay là đang hoàng thu tay lại a. Yumesaki Hikari dường như cho rằng là ta đã làm một ít chuyện dư thừa, Misaki thái độ mới sẽ phát sinh cải biến, trở nên khách khí.

"Về sau ta sẽ cẩn thận hỏi thăm Misaki-chan đấy! Người nếu là không mời khách lời nói, ta liền nhổ người một ngàn cọng tóc!"

Yumesaki Hikari ngày hôm qua vẫn còn nhật ký trên đã viết một câu như vậy ngoan ngoan thối. Nhổ một ngàn căn thật sự quá tàn bạo rồi. Misaki, thông cảm ta một chút đi.

"Tóm lại, ta tới cấp cho a, xin nhờ "

Ta cưỡng ép đem tiền mặt nhét vào thu ngân viên trong tay, thanh toán giấy tờ. Misaki lập tức không vui sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn. Ta cũng vậy rất bất đắc dĩ a.

Bầu không khí trở nên có chút xấu hổ, tại ta quay người đưa lưng về phía tâm tình không vui chủ nhân, đi ra nhà hàng thời gian.

"... Hừ, thật sự là khá ôn nhu đấy. Người đang mong đợi mấy thứ gì đó a. Là muốn ta hướng người làm nũng sao?"

"Nói không phải như vậy, thiệt là "

"Nói đúng là người đối với ta không có cái loại này ý tứ, thật là một cái thất lễ cái thằng khốn "

Misaki nói xong cũng hờn dỗi mà quay mặt qua chỗ khác. Người này thật phiền phức.

Lúc trước cái kia ngây thơ ngọt ngào thiếu nữ đã muốn không biết tung tích. Hiện tại vẻ mặt không khoái mà đi ở bên cạnh ta chỉ có lãnh khốc học muội, cái kia ánh mắt lạnh như băng cùng nàng bây giờ khá hợp xứng.

Đại khái sẽ không còn được gặp lại thiên sứ nụ cười a, muốn nói không có lưu luyến đó là gạt người, nhưng --.

"Ân?"

Nàng chẳng biết tại sao đột nhiên kéo ở tay phải của ta, hai người nắm tay sóng vai mà đi. Đây là có chuyện gì?

"Đây là tạ lễ ah, tạ lễ. Khiến không được hoan nghênh senpai thể hội một chút cùng khả ái học muội dắt tay hạnh phúc. Cảm giác như thế nào? Tim đập như hươu chạy đi à nha?"

Đã nói, nàng còn "Hừ" mà cười nhạo một tiếng.

Đáng giận. Tuy nhiên biết rõ sẽ bị cười nhạo, nhưng mặt của ta hay là không tự chủ đỏ lên. Ai nha nha, xem ra ma nữ còn khoẻ mạnh a. Bất quá, ta cuối cùng có thể trị ở nàng ma nữ một mặt.

"... A "

Ta cũng vậy còn lấy nhan sắc, nắm thật chắc nắm của ta bàn tay nhỏ bé, ngón tay chế trụ nàng nắm ngón tay. Tựa như người yêu như vậy nắm tay. Xem, thế nào.

"Người, người còn được voi đòi tiên a... Thiệt là, rõ ràng một chút không được hoan nghênh. . . ."

Tuy nhiên nổi giận đùng đùng, nhưng mặt đỏ tới mang tai thiếu nữ cũng không có buông tay ra. Ta thậm chí có thể mơ hồ cảm giác được lòng bàn tay của nàng có đổ mồ hôi chảy ra. Ân, người này quả nhiên là cái tsundere.

Hai người chúng ta tại mãnh liệt dưới ánh mặt trời không nói gì mà đi lấy.

Đồng thời, ta trong đầu nghĩ đến nào đó sự kiện.

Hôm nay nhật ký mặt sau cùng còn viết một điều ý nghĩa không rõ nhắn lại.

"Sakamoto kun mà nói khẳng định không thành vấn đề. Tốt, liền quyết định như vậy "

Không, cái này cùng hần nói là cấp cho ta nhả lại, chẳng nói là Yumesaki gọi cho mình nghe lầm bầm lâu bầu.

Ai, lần này nàng lại đang mưu đồ lấy mấy thứ gì đó đấy.

"... Gia tăng lên "

Nghỉ hè tại các loại trò khôi hài trong chấm dứt, bây giờ là buổi lễ tựu trường mai sau ngày nào đó buổi sáng.

Động ở bức màn trên quỹ đạo trời nắng em bé gia tăng lên, nhìn xem chúng trong nội tâm của ta không khỏi mọc một hồi nghi hoặc, tên kia đến cùng muốn làm gì.

Được rồi, trước nhìn một chút hôm nay nhật ký a.

"Đột kích cuộc thi bắt đầu "

"Cuộc thi?"

"Kiểm tra một chút Sakamoto kun tại nghỉ hè học tập có nhiều chăm chỉ!"

Cáp?

"Ta tại hạ một tờ để lại vấn đề, chờ người cời đáp! Thời gian hạn chế 10 phút!"

"Lại muốn ra chút ít kỳ quái trò chơi a "

Ta mở ra trang kế tiếp, ân, xác thực ghi có vấn đề. Chỉ là.

"Khoa mục: Hikari-chan "

"Cái quý gì khoa mục a. Hikari-chan?"

Vấn đề mấu chốt còn ở dưới mặt:

"Vấn đề 1: Hikari chan thích đồ ăn là? Đáp lại phương pháp = đem vật dụng thực tế phóng tới trên mặt bàn

Vấn đề 2: Hikari chan moe~ điểm là?

Vấn đề 3: Xin từ phía dưới lựa chọn Hikari chan ngực 'D•E•F•G•H '

Vấn đề 4: Hikari chan là phi thường khả ái nữ trẻ nhỏ

Vấn đề 5: Cái khác Hikari-chan, Sakamoto kun thích nữ trẻ nhỏ tên gì?"

Cái này đều vấn đề gì a.

Vấn đề 1 chỉ là người muốn ăn kẹo a. Vấn đề 4 căn bản cũng không tính toán vấn đề. Vấn đề 3 ta liền không nhả rãnh rồi.

Tóm lại, ta trước đem giấu ở dưới giường một vài trường thành BL sách phóng tới trên mặt bàn.

2: "Mạo thất quý "

3: "D•E•F•G•H A "

4: "Khả ái nữ trẻ nhỏ bình thường sẽ không nói 'Xử nam' "

Vì vậy, ta tại vấn đề thứ năm trên ngừng bút.

"Thích nữ trẻ nhỏ..."

Ta suy tư nổi lên nàng đục nước béo cò hỏi loại sự tình này lý do. Giống như được nữ trẻ nhỏ hỏi và thích người thời điểm đều cao hứng a.

Tựa như "Ài, chẳng lẽ nàng yêu thích ta? Khà khà hắc hắc" như vậy. Nhưng Yumesaki Hikari chỉ sợ không phải ý tứ này a. Ân?

"Mặc kệ "

Tranh thủ thời gian ghi cái đáp án, đem hậu sự giao cho ngày mai ta. Sau đó cách một ngày.

" ta biết sai rồi! Thực xin lỗi!"

Ta đem dán đầy cái bàn Kinoshita ảnh chụp kéo xuống, mở ra bút ký bản.

"Mạo thất quý? Đây là tán thưởng sao?"

"Mới không phải A! Đừng lường gạt ta!"

"A, người không tin Hikari chan rất đáng yêu sao. Đi hỏi một chút Kazeshiro a "

Đập vào mi mắt là Yumesaki chỉ dùng đỏ bút phê chữa (?) qua đáp án. Kazeshiro a, hỏi hẩn mà nói nhất định sẽ nghiêm trang trả lời, cho nên vẫn là miễn đi. (dịch: Dấu chấm hỏi (???) là nguyên văn thì có, sau văn cái khác dấu chấm hỏi (???) cũng đồng lý)

Còn có một vấn đề, ta để ý nhất người cuối cùng câu trả lời phê chữa -
-.

"Ta muốn biết không phải loại hình, mà là tên gọi! Cởi mở lạc quan nữ trẻ nhỏ một bó to a ~!"

"Vớ ta mà nói cũng không một bó to "

Như vậy quả nhiên không cách nào đem tâm ý truyền đạt cho nàng sao. Bất quá truyền tới ta cũng vậy sẽ rất làm phức tạp là được. Chỉ là, vấn

đề không ở nơi này.

Vì cái gì nàng cũng vào lúc đó hỏi ta thích nữ hài tử sự tình?

"Chuyện gì xảy ra?"

"Thực vương bạn "

Bức màn trên quỹ đạo trời nắng em bé từ từ tăng nhiều, bức màn cũng đã kéo không ra rồi.

Lúc trước ta ngại vương bạn đem chúng lấy xuống qua, nhưng Yumesaki Hikari lại phát giận nói "Không cần đem trời nắng Sakamoto kun lấy xuống!", rơi vào đường cùng ta chỉ tốt tùy ý chúng tiếp tục treo.

Ta lao thao mà oán trách, mở ra bút ký bản, chỉ thấy đệ nhất đi dụng lão đại ẩn chữ viết:

"Sakamoto kun cái đồ đần! H! Lão trông chừng Misaki chân xem, nàng tức giận ah!"

"A....."

Đột nhiên xuất hiện thuyết giáo. Lại nói tiếp, gần đây luôn được Yumesaki Hikari răn dạy a.

"Với tư cách trừng phạt, ta đem của người bí tàng folder bên trong đủ khổng anime toàn bộ xóa bỏ rồi! Cho ta tỉnh lại thoáng cái!"

"Uy uy uy này? ! Người làm gì à? !"

Ta trong tuyệt vọng cuống quýt mở ra Computer, ấn mở folder --.

"... Nhưng ác "

Folder phía trên nhất có một cái cuốn sổ văn bản tài liệu, chứng kiến cái kia tiêu đề sau ta không khỏi chặc chặc lưỡi.

"Trêu chọc người đùa ☆ lo lắng rồi hả? Lo lắng đi à nha? Hừ hừ hừ "

Cắn răng...

Mà cuốn sổ chính văn như sau:

"Bắt người không có biện pháp, Hikari chan ta sẽ nói cho người biết xem đui sẽ không bị phát hiện bí quyết a! Người đang ngó chừng người ta nhìn lên làm bộ dùng ngón tay sờ chút tóc cắt ngang trán liền không dễ dàng bị phát hiện rồi!"

"... Hừ, ai sẽ đi thực tế a. Thật sự là hạ lưu "

Thiệt là, lão ghi chút ít làm cho người ta dở khóc dở cười thứ đồ vật. Xen vào việc của người khác.

Hôm nay sau khi tan học.

"Senpai?"

"Ân --? !"

"Theo vừa rồi khởi người vẫn tại sờ chút tóc cắt ngang trán, làm sao vậy?"

A, ồ? Bại lộ? Không, không có hở hang a?

"Chưa, không có gì "

"Hừ ~, như vậy a "

Misaki dụng có chút uế oải ánh mắt của xem ta, Bất quá nàng không có sâu hơn cứu xuống dưới. An toàn.

Yumesaki Hikari tại bút ký bản trên nhấn lại nói "Ta lại hẹn Misaki-chan!", tại là hôm nay ta cũng vậy tuân theo Yumesaki Hikari chỉ thị tại sau khi tan học đi vào Kano nguyệt phòng, các loại Misaki sau khi tan việc cùng đi cuộc hẹn. Chỉ là ước hẹn địa điểm có chút ra ngoài ý định.

"Thật sự là ngoài ý muốn a, người lại có thể ưa thích đến máy chơi game sành "

"Khanh khách, bởi vì công tác thời điểm bảo trì buôn bán thức đáng tươi cười tích góp từng tí một không ít áp lực "

Misaki bên cạnh điều động chiến đấu trò chơi cần điều khiển, bên cạnh hồi đáp. Thật là đáng sợ. Nàng, nàng nói không phải ta đi... .

"Senpai không có áp lực sao?"

"Ôi chào! !"

Áp, áp lực? !

"Nếu có áp lực lời nói -- liền cùng Misaki đến một bàn a "

Misaki đã nói liền chỉ chỉ đối diện đứng đối nhau dài. A, nguyên lai là như vậy một sự việc. Làm ta sợ nhảy dựng.

... Nhưng ác, bộ kia trò đùa dai được như ý biểu lộ tính toán cái gì a, cố ý sao,

"Thật sự rất nhiều áp lực nha. Chỉ là hơi chút thân thiết một điểm, những khách nhân kia liền làm ra như bạn trai giống nhau cử động. Bất quá nhờ có không sai, ta cũng vậy theo bọn họ chỗ đó nhận được không ít thứ "

"Ài, ài..."

Ta cũng vậy từng ý vị mà mua cho nàng qua thứ đồ vật, cho nên trong lúc nhất thời không biết nên làm gì trả lời. Misaki đại khái đối với ta biểu lộ giải độc qua tâm a, nhẹ nhàng mà "A" một tiếng, có chút khiếp nhược mà tiếp tục nói.

"Đã, đã muốn không có tái làm như vậy. Ta chỉ là có chút đặc ý quen hình mà thôi, sẽ không tái như vậy..."

"Ân, ừ. Không cần gấp gáp, người cũng có chính mình nỗi khổ tâm a "

Nàng thoạt nhìn có không ít khó xử a. Tuy nhiên cũng không thể nói bởi vậy liền rộng rãi nàng, nhưng là không cần thiết quá mức trách móc nặng nề.

"... Senpai đã muốn không tức giận sao?"

"Ôi chào! Ân. Ta nhưng không có tức giận "

"... Cái kia, vậy là tốt rồi "

Lập tức Misaki lộ ra khiếp đảm biểu lộ, Bất quá tầm mắt của nàng lập tức liền lại trở xuống đến máy chơi game trên tấm hình rồi. Vừa rồi nàng làm sao vậy. Trước mặt kệ cái này, ta nhìn chung quanh thoáng cái máy chơi game sành, len lén trộm nở nụ cười.

Misaki theo vừa rồi khởi vẫn trầm mê tại trong trò chơi, mà ta lập tức trạm sau lưng nàng, hừ hừ hừ. Thật sự là tâm tình thật tốt a. Tuy nhiên Misaki tính cách có chút cái kia, nhưng dầu gì cũng là xinh đẹp khả nhân học mọi, mang theo khả ái học mọi đi ở tràn đầy nam tính địa phương tuyệt đối là một kiện rất hưởng thụ sự tình! Oa ha ha, cho dù từ từ nhắm hai mắt cũng có thể cảm nhận được bốn phía quăng đến đổ kỵ ánh mắt. Mà trên thực tế, ta cùng Misaki nếu không chưa nói tới có quan hệ gì, thậm chí còn không gọi được là ví tiền của nàng, nhưng những người khác cũng không biết trong lúc này tình. Oa ha ha, cảm giác về sự ưu việt chật ních.

"A, ân..."

Tại ta phóng thích ra tại không được hoan nghênh trong đời một đường tích góp từng tí một đến bây giờ xử nam chi lực (?) thì Misaki hơi có chút mỉa mai hoặc thanh âm đem ý thức của ta gọi về trở về.

"Ân... A..."

Ta xem hướng trò chơi màn ảnh, nàng dường như đang đối chiến trong lâm vào khổ chiến.

Uy uy, tuy nhiên không biết đối phương là ai, nhưng tên kia chiến pháp khá bất hảo a. Ngay cả chiêu tiếp quãng kỹ cùng sadist công kích, đấu pháp một số gần như không tuân theo quy định. Cái này đồ đần ai a, cùng nữ trẻ nhỏ đối chiến đều như vậy tích cực.

Lòng tràn đầy khó chịu ta lặng lẽ rướn cổ lên nhìn về phía ngòi ở đối diện trên máy móc tên kia. Chắc là cái không được hoan nghênh nam nhân đỡ lấy một cái làm cho người chán ghét thối mặt --.

"Cáp -----? !"

Ta toàn bộ phía sau lưng đều cứng lại rồi, tại sao có thể như vậy, chứng kiến đối phương lập tức, ta chỉ cảm thấy một hồi cháng váng đầu.

"Nhỏ, Kasumi chan..."

Vì cái gì nàng lại ở chỗ này... .

"... .. Còn tưởng rằng Sakamoto kun đang phiến não... Ai biết hẳn lại như vậy hưởng thụ..."

Nàng nói liên miên căn nhắc mà tại đích thâm thì mấy thứ gì đó, biểu tình kia để cho ta đánh trong đáy lòng cảm thấy sợ hãi. Biểu tình kia là

chuyện gì xảy ra a. Ánh mắt của nàng quả thực tựa như phát hiện chia rẽ gia đình mình đây, phụ thân Tiểu Tam... .

Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, hai chúng ta ánh mắt đụng nhau rồi, ta không tự chủ được dời đi ánh mắt. Không xong, chẳng lẽ nàng là phát hiện ta cùng với Misaki, mới cố ý đến đối trên chiến đài... Cái này hỏng bét... .

"A..."

Lúc này, Misaki trúng Kasumi chan sadist kỹ pháp, thua mất.

"Cắt. . . . . Cái gì a..."

Chứng kiến Misaki vẻ mặt không cam lòng biểu lộ, ta lập tức mọc một loại dự cảm xấu. Nên, cần phải trở về a. Người bụng cũng đã đói a, chúng ta tìm một chỗ chịu chút món điểm tâm ngọt --.

"Senpai! Trợ giúp Misaki đánh hạ tên địch nhân kia!"

Dự cảm xấu thành sự thật --! !

Chờ một chút, chờ một chút! Không xong, chung quanh ánh mắt để cho ta cảm giác một hồi đau đớn. Không khí hiện trường phảng phất đang nói "Ngay tại lúc này bạn trai đại khái cũng anh tuấn mà đánh hạ địch nhân a. Hắn mới vừa rồi còn dương dương đắc ý khoe khoang kia mà, cái này trốn không thoát đi à nha" ... .

Thế nhưng mà, cái này chiến tranh ta phải được hổ thẹn chạy trốn. Nếu như đã tiếp nhận cuộc tỷ thí này mà nói, sự tình liền trở nên siêu tàn khốc... .

"Senpai "

Tại ta nghĩ lấy lùi bước thời điểm.

"Người nếu đánh tới địch nhân lời nói, hôm nay khiến cho người thường thức tuyệt vời chí cực Misaki ♥ "

Misaki tách ra đẹp nhất buồn bán sự suy thoái cười, theo theo sát phía sau ôm lấy ta -- a, ai da! Dừng tay! Tại sao phải dụng móng tay véo ta à -- đau quá! Người cứ như vậy không cam lòng sao! Ta đã biết! Ta trên là được!

Ta hoàn toàn bại bởi Misaki bạo lực, thay thế nàng ngồi vào trên ghế... Ân? Điện thoại chấn động rồi, bưu kiện? Hết lần này tới lần khác vào lúc đó --.

Hí!

"Người nếu như thua cho ta mà nói..., ①②③ số đều có thương lượng. Kasumi "

"Senpai, thua trận mà nói... Hậ quả người cũng biết a "

"Ài, cái kia... Nhưng phải . . . ."

"Senpai "

Misaki đã nói liền đưa ngón trở ra, tại ta trên gương mặt nhẹ nhàng mà hoa một chút. Ô ô... . Nhưng là, đối diện còn liên tiếp truyền đến tắc lưỡi âm thanh.

Ta bi trắng mà nghênh đón thế khó xử tuyệt cảnh, tinh thần của ta tự như cùng HP rãnh một chút như vậy chia xuống đất mất máu. Mà nhiều lần phiền não về sau, ta làm ra quyết định là --.

"... Thẳng..."

Ta chính đơn tay cầm kem, ủ rũ cúi đầu ngồi ở máy chơi game sảnh khu nghỉ ngơi. theo vừa mới bắt đầu điện thoại liền càng không ngừng chấn

động, bừa kiện một phong tiếp một phong mà bay tới, Nhưng ta căn bản đề không nổi dũng khí nhìn. Cái này không xong... Cái này khả nguy hiểm... Vừa rồi lúc rời đi mơ hồ nghe được Kasumi chan nói "Bắt đầu từ ngày mai không dùng được như thế nào đích thủ đoạn..." .

"Ha ha ha, cảm ơn senpai. A ~ trong nội tâm sướng mau hơn "

Ngồi ở bên cạnh ta Misaki lộ ra nụ cười vui vẻ, liếm láp ta mời khách kem. Nàng hoàn toàn dứt bỏ rồi ngày xưa ngày thơ tao nhã, hai chân lúc ẩn lúc hiện. Thật là không có dáng vẻ a uy.

"Bất quá, thật sự thật lâu không cùng người khác cùng đi máy chơi game sánh chơi. Khanh khách, hai cái so với một người khoái hoạt nhiều hơn "

"Cùng bằng hữu cùng đi qua?"

"Cùng bằng hữu không giống với. Trước kia ngẫu nhiên sẽ cùng ước mơ người cùng đi tại đây "

Nghe thế cái ngoài dự liệu trả lời, ta không khỏi nuốt nhổ nước miếng.

"Nghĩêng, ước mơ người... ?"

"Ừ, ta ngày hôm qua cũng đã nói với người a "

Ta không nghe được a. Yumesaki Hikari người cho ta thật tốt viết xuống đến a, thiệt là.

"Hắn là người rất tốt. Mặc dù nói yêu đương... Có chút khoa trương, nhưng đối với Misaki mà nói, hắn là không thể thay thế. Ta còn nhớ rõ hắn thường xuyên chải đầu cho ta "

Ài, ài... Chải đầu... .

"Chúng ta còn thường xuyên cùng một chỗ chiếu sticker. Mặt cùng tiến tới... Khanh khách, có chút cảm thấy khó xử đấy "

"... .. Hừ "

... Cũng đúng, tuy nhiên nàng tính cách có chút cái kia, nhưng dù sao đáng yêu như thế. Xem ra nàng cũng có được phức tạp đi qua a.

Chẳng biết tại sao, Misaki cùng nam nhân khác đi qua khiến ta có chút rầu rĩ không vui. Không, ta cũng không có có thâm ý gì. Bất quá quả nhiên vẫn có chút phiền muộn... .

Ta như vậy trầm mặc đại khái sẽ rất xấu hổ a.

"Senpai, chẳng lẽ ngươi rất để ý?"

"Ôi chao!"

Ta quay đầu, chỉ thấy Misaki cười híp mắt xem ta.

"Như vậy a. Senpai quả nhiên đối Misaki... Ha ha ha "

"Không, không phải! Cũng không phải như vậy -- "

"Cho nên mới mỗi ngày đều đến trong tiệm đấy "

"A....."

Cái kia, vậy cũng là Yumesaki Hikari tự tiện định ước định... .

"Vớ lại, senpai ngày hôm qua còn đối điểm trưởng phần nà 'Ứng thuận khiến nhân viên phục vụ nữ váy ngắn hơn một điểm! " nói cách khác là cái kia a "

Tên ngu ngốc kia!

"Trừ lần đó ra, người còn nói qua 'Misaki lần sau tới nhà của ta chơi a' . Ai nha nha, nếu Misaki đi người nhà lời nói, người cũng Misaki làm những gì a "

"A....."

Người là cố ý nói những điều này a...

"Tóm lại, senpai coi như là có ân với ta, cho nên người liền hãy cố gắng lên "

Misaki khiêu khích tựa như nở nụ cười. Cảm giác rất không cam lòng ta giả trang ra một bộ cứng rắn thái độ --.

"Hừ, ta mới sẽ không làm cái loại này triệt lực "

A, cần lưỡi rồi! Móa! Cười con em người a!

"Ha ha ha, quá khôi hài rồi. Đúng rồi, senpai. Muốn cùng một chỗ chụp tấm hình kỷ niệm sticker sao?"

"Cái gì kỷ niệm a..."

Tuy nhiên ngoài miệng nói như vậy, nhưng ta còn là vẻ mặt đau khổ miễn cưỡng mà đã đáp ứng. Ta thật sự là ôn nhu a.

Lúc này, một hồi quả táo hương đột nhiên từ phía sau tới gần đến bên tai.

"A, còn có "

"Ân?"

"Senpai không cần phải giả bộ như sờ chút tóc cắt ngang trán, nghĩ nhìn có thể tùy thích xem nha"

"... ..!"

"Đi thôi. Senpai ♥ "

Ác ma thì thầm khiến mặt của ta càng phát ra nóng bỏng.

Đáng giận, đây không phải bại lộ sao!

Khác một ngày.

"Muốn tiến hành tự do nghiên cứu!"

Bởi vì lười biếng, thẳng đến đã muốn nghênh đón thứ hai học kỳ hiện tại, nghỉ hè tác nghiệp đều vẫn chưa hoàn thành (chủ yếu đều là Yumesaki Hikari lỗi). Hôm trước được sensei quở mắng một trận về sau, ta giận lây sang Yumesaki Hikari, giao trách nhiệm nàng "Tranh thủ thời gian cho ta làm tác nghiệp!". Mà câu trả lời của nàng thì là ở trên câu kia. Dường như muốn tiến hành tự do nghiên cứu. Chỉ là a.

"Tự do nghiên cứu không phải tác nghiệp a "

Cái kia hàng đều đang làm những gì a, thực chịu không được nàng.

Trên mặt bàn còn để đó khác một bản bút ký, bìa mặt viết --.

"Tiến công chiếm đóng "

Lại làm chút ít không giải thích được việc gì. Người đến cùng nghĩ tiến công chiếm đóng cái gì a.

Ta mở ra bút ký bản --.

"Sakamoto Akitsuki: Nhân vật nữ chính "

"Nhân vật nữ chính? !"

Như thế nào đột nhiên ghi loại vật này? ! Ta là nhân vật nữ chính? !

Tại nhân vật cực giống của ta tranh minh hoạ bên cạnh còn dùng rộng
ân chữ viết:

"Thoạt nhìn là cái bất lương, nhưng thật ra là người nhát gan moe~
tổng chịu, ưa thích nam trẻ nhỏ "

"Cái này thiết lập là làm loạn loại nào..."

"Tiến công chiếm đóng điều khó khăn E, bề ngoài cứng rắn trong phái
ở bên trong khó chịu, cho nên rất dễ dàng chinh phục. Toàn thân cao thấp
đều tản ra xử nam đặc hữu ngây thơ. Luôn sơ ý chủ quan. Người chơi ở
giữa đều xưng hô hần là hấp tấp nguyệt "

Hấp tấp nguyệt... .

"Bất quá, hần kỳ thật rất ôn nhu, thu thập diện thoáng cái hay là rất
đẹp trai. Bởi vì có được khả ái tính cách cùng lãnh khốc ánh mắt, cho nên ở
người chơi ở giữa có được không thể phá vỡ nổi tiếng. Đề cử độ ★★★★★
"

"..."

Được rồi, thấy không hiểu ra sao. Như vậy a, tại tên kia trong nội tâm
ta là Ngũ Tinh a.

Tại tâm tình của ta chuyển biến tốt đẹp lập tức, lật đến trang kế tiếp.

"Yukiko: Mọi thuộc tính. Tiến công chiếm đóng điều khó khăn A.
Dần dần biết được nữ nhân sung sướng nữ học sinh trung học. Tuy nhiên
tiến công chiếm đóng độ khó cao, nhưng tsundere trình độ không ai bằng.
Đề cử độ ★★★★★★★★★★ "

"Kasumi chan: Vú to thuộc tính. Tiến công chiếm đóng điều khó khăn C. Có chút trầm mặc ít nói H thiếu nữ. Có rất nhiều H cảnh tượng CG. Đề cử độ ★★★★★★★★★★ "

Về sau tự là tám sao cùng mười sao liên phát. Cái kia Ngũ Tinh chẳng phải là thấp nhất sao!

"Tên kia thật sự là ăn no rồi việc "

Ta tiếp tục rắc...rắc... Mà lật xem bút ký bản, đằng sau viết đều là bạn học cùng lớp tường tận tư liệu, đón lấy --.

"Misaki-chan: Học mọi thuộc tính. Tiến công chiếm đóng điều khó khăn AAA. Tồn tại tính áp đảo nổi tiếng bishoujo. Được nàng cái kia âm thanh liêu nhân tâm phách 'Senpai' chinh phục nam người nhiều không kể xiết. Ngẫu nhiên cũng biểu hiện ra run S một mặt, đồng dạng khiến người tâm động không thôi. Tồn tại một đôi có thể làm cho Sakamoto kun trầm mê đủ khổng anime cặp đôi đẹp. Siêu khen! Đề cử độ ★★★★★★★★★★★★★★★★★★ "

"Tuyệt khen đề cử a "

Hai mươi tinh sao.

Nàng đang nháo loại nào a. Ta nhớ tới chuyện trước kia. Nhớ rõ tại Kasumi chan tỏ tình lúc trước cũng là như vậy a. Tên kia liều mạng tác hợp ta cùng Kasumi chan. Nhưng là kết quả... .

"..."

Yumesaki Hikari cũng đúng sự kiện kia làm qua tình lại, cũng biết ta có người thích rồi. Nhưng mà, nàng lần này lại đang làm chuyện giống vậy. Chẳng lẽ nàng nghĩ lầm ta cùng Misaki tại nói yêu thương?

"Chuyện gì xảy ra?"

Hôm nay sau khi tan học.

Yumesaki Hikari mỗi lần đều cho Misaki phát bưu kiện nói "Ta ngày mai cũng sẽ đi gặp của người!", bái này ban tặng hôm nay ta cũng vậy đi tới Kano nguyệt phòng. Hôm nay người khá nhiều.

"Lại tới nữa a, chơi bởi lâu lộng cái thẳng khốn "

"Ta đâu gì cũng là khách nhân a "

Ta hỗn tạp thờ dài đáp lại để cho người ta buồn bực ân cần thăm hỏi. Bất quá, cái này bất chính như giữa chúng ta ân cần thăm hỏi sao.

"... Ân?"

Ta đang muốn mở ra menu thì chú ý tới nàng chính không chớp mắt nhìn ta chăm chăm tay. Làm sao vậy?

"Chiếc nhẫn a, thật sự là hiếm thấy đấy "

"Ân? A, cái này ư "

Ta lặng rồi vài giây mới phản ứng tới, nàng nói rất đúng ta ngón giữa tay phải đeo chiếc nhẫn.

Đó là Yumesaki Hikari lúc trước thông qua thông buôn bán mua vào kỳ quái chiếc nhẫn. Bởi vì tùy thân đeo loại này kỳ quái thứ đồ vật quá thật xấu hổ chết người ta rồi, cho nên ta làm dưới quy định, chỉ ở nhà ở bên trong mang. Nhưng ở ra ngoài thời điểm lại quên cởi ra.

"Bằng hữu mua cấp cho ta. Có chút đắt "

"Bằng hữu?"

Ân, bằng hữu.

"..."

"..."

Ân?

"... Hừ "

Ài, sao, làm sao vậy... . Tại sao phải hừ cười.

Tại đây không rõ ràng cho lắm không khỏe bầu không khí bao vây rồi, ta không có việc gì mà đuổi lấy thời gian. Đến chạng vạng tối.

Ta đem xụ mặt nàng đưa đến gia phụ cận thời gian.

"Senpai có người thích sao?"

"Ô?"

Vấn đề này quá mức đường đột, ta không khỏi phát ra thanh âm kỳ quái.

"Senpai có người thích a. Người nghĩ cùng người kia làm chuyện gì?"

Tại ta trả lời lúc trước, nàng liền tự tiện cho có kết luận, nhưng lại thêm vào vấn đề. Làm cái gì a.

"Cái này sao..."

Xem không khí này là trốn không thoát đâu rồi, vì vậy ta chỉ tốt suy tư. Chuyện muốn làm a.

"... Sờ đầu của nàng?"

"Tìm ra manh mối? Cứ như vậy?"

Ài, sở thích nữ đầu của đứa bé hả? Dạng này còn chưa đủ?

"Trừ lần đó ra còn có cái gì sao?"

"Ta suy nghĩ... Những thứ khác lời nói... Theo theo sát phía sau mà ôm lấy nàng?"

"..."

Ài, ồ? Vì cái gì không nói?

"Hừ "

Nàng lại hừ cười một tiếng, Nhưng ác.

Ta không khỏi nhảy nổi lên mặt, Bất quá đứng tại trước mắt đùa bỡn tóc Misaki căn bản không có ở ý phản ứng của ta. Trên người nàng mê người mùi thơm của cơ thể cùng thật dài lông mi thật sâu dụ hoặc lấy ta.

"Hừ ~ hừ. Ta cũng vậy hiểu rõ senpai tâm tình. Từng có một thời gian ngắn, Misaki cũng nghĩ qua cùng ước mơ người làm chuyện như vậy. Tuy nhiên đó là rất tính trẻ con vọng tưởng "

"Tính trẻ con..."

"Bất quá senpai, tốt nhất không cần có loại này vọng tưởng nha. Mong tưởng tan vỡ thời điểm, bị tổn thương sẽ rất lớn đấy. . . . ."

Đã nói, nàng liền vẻ mặt tịch mịch mà giận tái mặt.

Giọng điệu này thực khiến người ngoài ý a. Như vậy khả ái nữ trẻ nhỏ đã từng bị người vung qua à. Nàng nói đúng là lúc trước nhắc tới, tại máy

chơi game sánh chụp sticker tên kia a. Cái kia hàng tầm mắt là cao bao nhiêu a.

" senpai "

"Ân?"

"Tuần lễ này ngày có pháo hoa đại hội, có thể cùng ta cùng một chỗ cùng nghỉ hè cuối cùng nhớ lại ư "

Chủ nhật, hôm nay là thứ Hai. Ta tính tính toán toán, ngày đó là ta a.

"Không có vấn đề, Nhưng là vì cái gì?"

"Khanh khách, dụng câu nghi vấn đến trả lời nữ hài tử mời thì không cách nào thoát khỏi xử nam nha"

Cắn răng... .

"Bất quá, ta liền chờ mong a "

Đã nói, nàng liền đưa lưng về phía ánh tà dương, lộ ra tiểu ác ma vậ mỉm cười.

Vẻ mặt này nhìn xem tổng cảm giác có chút tịch tịch, đại khái cảm giác ta bị sai a.

"Vấn quyền điều tra bắt đầu "

"HAAA"

Khác một ngày. Cái này là hôm nay nhật ký.

"Từ nhân cách trao đổi hiện tượng bắt đầu đến nay đã muốn năm tháng rồi. Vì vậy ở chỗ này điều tra một chút khách nhân thoả mãn độ "

"Thoả mãn độ?"

"Xin trả lời phía dưới vấn đề

- ① cùng Hikari chan cùng một chỗ vui vẻ
- ② Hikari chan phi thường đáng yêu
- ③ có thể gặp được đến Hikari chan thật sự là quá tốt
- ④ Hikari chan nhưng thật ra là thất lạc nhiều năm tỷ tỷ! (cái gì? !)
- ⑤ thật tưởng gặp Misaki-chan

... Xin trả lời đã ngoài tất cả vấn đề "

"Lại là chút ít không giải thích được thứ đồ vật "

Tất cả vấn đề nàng đều chuẩn bị xong hậu tuyến đáp án "10 điểm đồng ý • đồng ý • bình thường thôi • không cho rằng như vậy • hoàn toàn không đồng ý" . Ta trước hết nhất nghĩ tới là, vấn quyền điều tra có phải tại đệ tứ tuyến hạng ở bên trong giả ngu khôi hài quy tắc sao.

Chỉ là, vấn đề là --.

"Lại ý định đục nước béo cò ư "

Bất kể thế nào xem, rõ ràng ⑤ số mới phải nàng muốn làm điều tra. Nàng đại khái nghĩ không để lại dấu vết mà thăm dò a, Bất quá thủ pháp quá vụng về rồi.

Vì vậy, toàn bộ vấn đề ta đều tuyến "Bình thường thôi" . Đến ngày mai.

"Tất cả đều tuyến bình thường thôi, là có ý gì! Cùng Hikari chan tiến hành khả ái trao đổi nhật ký liền nhàm chán như vậy sao!"

Yumesaki Hikari dường như rất tức giận. Xem ra ta chỗ nhận thức đáng yêu cùng tên kia nhận thức đáng yêu tồn tại cách biệt một trời, thực gọi người làm phức tạp.

Bất quá, theo đã ngoài đủ loại lời nói đến xem, nàng là cái rất sợ tịch mịch nữ trẻ nhỏ.

"... Sakamoto kun, thật là 'Bình thường thôi' sao?"

Tại nhật ký nơi hẻm lách viết như vậy một hàng chữ nhỏ. A, thực chịu không được người rồi, thực xin lỗi. Đùa giỡn, ta sẽ xấu hổ a, thông cảm ta thoáng cái a. Cho nên đừng ghi loại này tràn ngập tịch mịch lời nói rồi. Bất quá, trọng điểm hay là kế tiếp câu kia.

"Misaki-chan cũng bình thường thôi?"

"... Tên kia, quả nhiên "

"Sakamoto kun, người còn không có buông tha cho người thích cái kia cái nữ trẻ nhỏ a "

Ngày mai, ta cùng Misaki đã hẹn ở muốn đi pháo hoa đại hội buổi sáng hôm đó. Quả là thế.

Trước đây nàng đều một mực tại nhật ký trên lén lút thăm dò, hiện tại rốt cục trực tiếp ném xảy ra vấn đề.

Hôm trước, ta tại nhật ký trên để lại "Bình thường thôi!" Ba chữ to. Ta còn cố ý thêm cái than thở hi vọng Yumesaki Hikari đem việc này đem làm vui đùa không cần tái tích cực rồi. Bất quá, nàng dường như không có lĩnh ngộ tâm nguyện của ta.

"Misaki-chan là phi thường tốt nữ trẻ nhỏ. Cùng với nàng mà nói nhất định có thể hạnh phúc "

Yumesaki Hikari vẫn tự trước đó chưa từng có mà chăm chú, tinh tế. Tên kia đang nói chính sự thời điểm viết lời sẽ rất tinh tế. Nhưng là ta không rất ưa thích như vậy chứ. Bởi vì này để cho ta cảm giác tên kia biểu lộ ra bình thường nhìn không thấy một mặt.

"Người thích cái kia cái nữ trẻ nhỏ tốt đến có thể làm cho người buông tha cho Misaki-chan sao? Cho dù không nhất định có thể cùng một chỗ, người cũng sẽ không buông tha cho sao? Là người ta quen biết sao?"

"... Khẳng định a "

Yumesaki Hikari không thể nghi ngờ là muốn tác hợp ta cùng Misaki. Cho dù đã xảy ra Kasumi chan sự kiện kia, cho dù biết rõ ta sẽ không buông tha cho chính mình thích nữ trẻ nhỏ, nàng hay là muốn làm như vậy.

Vì cái gì? Vì cái gì nàng cứ như vậy nghĩ tác hợp ta cùng Misaki?

Yumesaki Hikari hành động làm cho người ta trăm mối vẫn không có cách giải, nàng tại cuối cùng còn để lại một cái vấn đề.

"Người cứ như vậy... Ưa thích cái kia cái nữ trẻ nhỏ sao?"

"... Ta..."

Ta nghĩ không ra đáp án, cái gì đều không ghi liền khép lại bút ký bản.

Ta thật là một cái giáo hoạt nam nhân a. Nhưng là, ta cũng vậy rất không cam lòng a.

Tuy nhiên không biết xuất phát từ lý do gì, nhưng Yumesaki Hikari chính ý đồ tác hợp ta cùng Misaki.

Này khiến ta cảm thấy vô cùng không cam lòng cùng thê lương --.

Hôm nay trong đêm, rớt cục nghênh đón pháo hoa đại hội. Misaki thoát nhìn có chút vui mừng tung tăng như chim sẻ.

Xuất hiện ở tụ họp địa điểm nàng đang mặc kimono, so với dĩ vãng càng lộ vẻ trưởng thành. Bình thường nhìn không thấy cái cổ trắng ngọc buộc vòng quanh nàng đẹp đẽ, ta không khỏi đỏ mặt lên. Nàng đối với ta lộ ra tiểu ác ma tựa như dáng tươi cười, này khiến ta hơi cảm giác an tâm.

Chúng ta lẫn nhau đánh cho cái nhàm chán mời đến sau mà bắt đầu chậm rãi đi dạo nổi lên hội chùa sạp hàng. Đâm takoyaki nàng so với bình thường lời nói thêm nữa.... Khách quan phía dưới, ta ngược lại không sao cả mở miệng.

Dem làm pháo hoa tại trong bầu trời đêm tách ra thời gian.

"-- năm trước cũng là như thế "

Nàng đột nhiên mở miệng.

"Năm trước cũng là như thế này, cùng ước mơ người cùng đi tại đây. Cùng một chỗ đi dạo hội chùa, cùng một chỗ ăn quả táo đường kẹo. Hai người sóng vai đứng đấy xem pháo hoa "

"... Ài, thật sự là thanh xuân a "

Ta không biết có phải hay không là nên cùng nàng trò chuyện trước kia chuyện của nam nhân, vì vậy đành phải qua loa mà trả lời một câu. Misaki sau khi nghe được sung sướng mà nở nụ cười.

"Khanh khách, senpai không che dấu được trong lòng đổ kỵ a "

"A....."

Chúng kiến ta thất kinh bộ dạng, nàng nhin không được phát ra tiểu ác ma tựa như tiếng cười, từ kimono đồng dạng màu sắc trong ví xuất ra một

gương soi mặt nhỏ. Cái kia trên gương khiên tốn dán một cái sticker.

"Senpai yên tâm đi. Ta chỉ là muốn nhìn xem senpai phản ứng, cho nên làm bộ có yêu mến nam nhân mà thôi. Nếu người một đường hiểu lầm đi xuống, ta cũng vậy sẽ rất làm phức tạp đấy. Người nhìn một chút cái này a "

"Ân?"

Ta không thể giải thích vì sao nàng nói lời hàm nghĩa, nhìn về phía trên tay nàng tấm gương. Rốt cuộc là như thế nào --.

"... Ân... ?"

Ồ? Cái này --

"Người này... Chính là người ước mơ đấy..."

Nàng tại sao phải nói ra nói như vậy.

Có lẽ ta nên tại hơi chút nghĩ thoáng cái ở trong đó ý tứ hàm xúc.

"Ân, nàng tự là Misaki ước mơ người -- Yumesaki Hikari

Misaki nhẹ giọng đọc lên tên của nàng.

Ta từ đầu đánh giá trên gương sticker. Tại Misaki bên cạnh mặt gián ra cười vui không thể nghi ngờ tự là Yumesaki Hikari.

Ân? Vì, vì cái gì? Vì cái gì tên kia sẽ ở Misaki sticker ở bên trong --.

"Nàng là cái quái nhân, lần đầu cùng nàng gặp mặt đại khái là tại hơn một năm trước, nàng đến Kano nguyệt phòng ăn cái gì thời điểm. Nàng không chỉ có đánh nát xếp đặt ngọt phẩm ly, còn bởi vì quá mức ồn ào chọc tức khách nhân khác. Lúc ban đầu cấp cho ta ấn tượng thật không tốt "

Misaki ôn nhu mà biên chức ngôn ngữ, phảng phất tại vẽ dễ dàng tan vỡ nhớ lại đồng dạng.

"Còn có một lần nàng tại tính tiền thời điểm không đủ tiền. Người đoán cuối cùng ra thế nào rồi? Nàng đột nhiên phát cái hình của mình, nói 'Hiện tại lấy Hikari chan KISS biểu lộ minh tinh chiếu đến chống đỡ năm trăm hai mươi đồng Yên! Thế nào! " khi đó ta chỉ muốn nhân sinh của nàng là có nhiều hồ đồ a "

... .

"Ngày nào đó, ta được một cái chán ghét khách nhân dây dưa. Ta sốt ruột cự tuyệt khách nhân kia, đối phương lập tức liền ác ngữ cộng lại... . Khi đó Yumesaki đột nhiên đã muốn hai người phần bánh ngọt, nói phải cho ta khai mở sinh nhật party... . Tuy nhiên ngày đó không phải sinh nhật của ta "

... Ta giống như cũng có tương tự kinh nghiệm.

"Ta thật cao hứng. Nghĩ đến trên đời còn có ôn nhu như vậy người, ta thật sự thật cao hứng. Từ ngày đó khởi ta đột nhiên liền cùng nàng trở nên thân cận. Ta đánh xong công sau thỉnh thoảng sẽ cùng nàng cùng đi chơi. Khi đó ta cùng nàng hàn huyên rất nhiều, chuyện của cha mẹ, bọn mọi chuyện tình. Bất kể là chuyện thống khổ dường nào, nàng đều nghiêm túc nghe ta thổ lộ hết. Ta thật sự thật cao hứng. Thời gian dần qua, ta cũng muốn trở nên mạnh mẽ, như nàng như vậy, mặc kệ có chuyện thống khổ dường nào, đều cười đi đối mặt, ta cũng vậy muốn trở thành người như vậy -- "

Misaki nói đến chỗ này, thở hắt ra, thân thể dần dần run rẩy lên. Nàng trầm mặc, ý định nhờ này che dấu sự khác thường của mình.

Nhưng là, ta --.

"... Người kia ra thế nào rồi?"

Dò hỏi.

Tuy nhiên ta biết rõ đáp án.

"... Nàng chuyển trường rồi. Tại ngày nào đó, đi phương xa "

... .

Misaki nhất định là biết đến, nàng không có khả năng không biết. Cho dù nàng trở nên kiên cường, cái này tàn khốc trong thế giới cũng chỉ thừa nàng lẻ loi trợ trợ một người, tại ta không biết nơi hẻo lánh vì cái này chuyện xưa chấm dứt thút thít ni non. Nàng là cái yếu ớt nữ trẻ nhỏ.

"... Như vậy sao "

Như vậy sao, nguyên lai là như vậy sao.

Rốt cục hành động liên hệ. Ta sớm đã cảm thấy kì quái. Vì cái gì không có chú ý tới đây.

Yumesaki Hikari cũng quan tâm như vậy Misaki lý do.

Yumesaki Hikari nghĩ tác hợp ta cùng Misaki lý do.

Yumesaki Hikari giấu diếm hết thảy lý do.

Yumesaki chỉ có tự hương Misaki gặp nhau, quan hệ, ràng buộc, chân thật.

"So về cái này, ta phải phải nghĩ biện pháp "

Đoạn thời gian trước, Yumesaki Hikari bởi vì thời gian rút ngắn năm phút đồng hồ mà rộng đùa nghịch tính tình thì từng tại nhật ký trên ghi qua

một câu nói như vậy. Khi đó ta không nghĩ quá nhiều, không nghĩ tới cái kia chính là lớn nhất nhắc nhở.

"Vì vậy, khó được nghỉ hè, được tận tình chơi một chút! Hôm nay đi một nhà rất thích cửa hàng ăn kem. Rất lâu không ăn Kano nguyệt kem rồi, Kano nguyệt kem quả nhiên là giỏi nhất ☆ "

Tại câu nói kia lúc trước, nàng trả như vậy mà nói. Đã lâu Kano nguyệt phòng. Suy đoán chỉ có một.

Khi đó ta cảm thấy được gần đây Yumesaki chỉ là muốn trước khi chết chuyện muốn làm tất cả đều làm một lần. Tìm được khả ái học muội, cùng một chỗ tiêu xài tiền tài vui vẻ chơi đùa. Ta chỉ cho là nàng là tại tự giận mình. Kỳ thật bằng không thì, chân tướng cũng không phải là như thế.

Tên kia tại khi còn sống liền quen biết Misaki. Về sau đã lâu mà lần nữa đi vào Kano nguyệt phòng, thấy được Misaki thân ảnh của. Nàng đại khái rất lo lắng học muội có mạnh khỏe hay không. Nhưng dụng thân thể ta lại khó có thể cùng Misaki đáp lời, vì vậy nàng liền bên cạnh làm bộ tự giận mình, bên cạnh tiếp cận Misaki. Bởi vì nàng biết rõ Misaki chuyện tình, cho nên mặc kệ Misaki muốn nàng mua cái gì nàng đều cười tiếp nhận. Nàng còn làm bộ phảng phất gần đây mới biết được Misaki gia đình chuyện tình, dù vậy ta còn là trẻ như vậy độn.

Nàng không có nói với ta mình ở khi còn sống liền quen biết Misaki đại khái là tại cho ta suy nghĩ a. Nàng rất ít đề cập khi còn sống chuyện tình, đại khái là không muốn ta cảm thấy được nàng đối nhau trước còn có lưu luyến.

"Senpai, người làm sao vậy?"

"A, không có gì. Thực xin lỗi. Như vậy a, vốn dĩ chuyển trường nữa à "

"Ân... . Có lẽ lời này bắt đầu có điểm giống tại biện giải cho mình, kỳ thật ta khát vọng có một có thể làm cho ta nũng nịu người. Yumesaki tử không có về sau, nói như thế nào đây, cảm giác liền trong nội tâm như là đột nhiên không mở ra động đồng dạng. Rõ ràng sinh hoạt chỉ là hồi phục đến quen biết nàng trước thần sắc, nhưng ta cuối cùng cảm giác mỗi ngày đều rất nhàm chán, không có cái gì niềm vui thú... . Vì vậy ta liền đối xít tới gần nam nhân giả dối dùng sắc thái, làm nũng, khiến bọn họ đem làm kẻ ngốc, muốn mượn này giải quyết trong lòng hư không, dù là chỉ giải quyết từng chút một cũng tốt -- Nhưng là, dù cho làm như vậy, mỗi đến tối như trước cảm giác tịch mịch..."

"..."

Yumesaki làm vinh dự khái cũng đã nhận ra a, Misaki đối cái chết của nàng cảm thấy bi thương, trong nội tâm trở nên hư không lên. Có lẽ nàng tại thời điểm cách mấy tháng sau lại lần đến tìm hiểu Kano nguyệt phòng thì thấy được Misaki tịch mịch biểu lộ, mới nghĩ đến phải nghĩ cách vì Misaki làm chút gì đó.

Nàng không cách nào đối Misaki bỏ mặc, nàng muốn cho Misaki đạt được hạnh phúc.

Nàng hi vọng chính mình thích nhất học mọi có thể bắt ở hạnh phúc, cho nên mới liều mạng suy nghĩ có thể làm cho Misaki hạnh phúc phương pháp. Cuối cùng cho ra kết luận tự là -- ta.

Nàng cảm thấy ta nhất định có thể cho Misaki mang đến hạnh phúc.

Bởi vậy, cho dù phát sinh qua Kasumi chan chuyện tình, nàng cũng như trước nghĩ tác hợp ta cùng Misaki. Thậm chí mặc kệ ta thích người là ai liền châm ngòi ta buông tha cho.

Dù cho sự tình phát triển đến mức này, nàng hay là không có ý định nói cho ta biết chân tướng... Đại khái là không muốn ta đồng tình Misaki a.

Nàng có lẽ là hi vọng ta có thể thật lòng thích Misaki, cho Misaki mang đến hạnh phúc.

Tên kia cũng không có tự giận mình, nàng theo thời gian rút ngắn năm phút đồng hồ sự kiện kia trong nghĩ tới nhân cách của mình có thể sẽ biến mất, cho nên ý định thanh toán khi còn sống tiếc nuối. Nàng muốn vì thích nhất người sử dụng còn sót lại thời gian, mà không phải là vì chính mình. Tên kia thẳng đến cuối cùng đều vẫn ôn nhu như vậy.

Càng nghĩ càng tổn thức, của ta thờ dài đều có thể bao phủ thế giới.

Yumesaki Hikari còn sống trên đời. Sự thật này so với ta trong tưởng tượng càng làm cho người hạnh phúc -- đồng thời cũng làm cho người bất hạnh.

"Khanh khách, ta thật sự là tổn a. Vốn cho là mình sẽ không như vậy nhu nhược. Rõ ràng đã muốn quên chình mình cùng Yumesaki tỷ cùng một chỗ vượt qua thời gian, đem đoạn thời gian coi như không tồn tại, nhưng trong lòng tịch mịch còn là thế nào đều không thể tiêu trừ. Nói thực ra, ta cảm giác mình vĩnh viễn đều không thể chiến thắng đau lòng, phần này tịch mịch cũng một đường Theo sau ta. Nhưng là đấy, senpai "

Đột nhiên, thế giới trở nên vắng lặng im ắng.

Tất cả mọi người ngẩng đầu ngược nhìn Yoroza.

"Hiện tại -- có senpai tại "

Tách ra pháo hoa nổ vang vang vọng trái tim.

Màu xanh da trời, màu xanh lá cùng màu đỏ --.

Năm màu quang mang khiến cặp kia ngẩng đầu nhìn của ta đáng yêu hai con người thật sâu nhiễm lên tươi đẹp nhan sắc. Xinh đẹp pháo hoa

càng không ngừng tại Yoroza tách ra, phảng phất muốn đem mặt nàng cụ tiêu dung đồng dạng.

Hào quang chiếu rọi dáng tươi cười trước đó chưa từng có mà ôn nhu -
-.

"Senpai "

Nàng duỗi ra ngón tay.

Chỉ là hội chùa hàng xén một vai diễn. Hàng xén trên trưng bày lấy một đồng ác thú vị vật phẩm trang sức. Bàn ở chính ngẩng đầu nhìn lên pháo hoa chủ tiệm trước mặt chính là ngũ thải ban lan chiếc nhẫn.

"Có thể mua cho ta... Cái kia sao?"

Nàng đến cùng là có ý gì đấy.

Đại khái lại đang trêu ta a. Hay hoặc giả là xảo trá a. Hay là nói --.

Đáp án ai cũng không biết. Yumesaki Hikari mà nói có lẽ sẽ biết rõ. Nhưng là, ta tuyệt đối không cách nào nghe được thanh âm của nàng.

Bởi vậy, ta --.

"Cự tuyệt. Ta mang không đủ tiền "

Ta đùa giỡn tựa như đáp lại nói, sau đó cười cười.

Tin tưởng nàng không có chú ý tới thanh âm của ta có chút lạc điệu.

Tin tưởng nàng bật hơi rung động run một cái chỉ là pháo hoa âm thanh tạo thành ảo giác.

"... Quả nhiên, không được... A..."

Ta không thể nói gì, vậy đại khái tựa là tính quyết định trả lời a. Phảng phất đang lo lắng về mặt gương ngùng ta, nàng hít một hơi thật sâu, lộ ra trò đùa dai tựa như biểu lộ.

"... Khanh khách, thật sự là đáng tiếc đấy. Vốn còn muốn dụng senpai túi tiền cho muội muội mua cái nhẫn đấy "

"Xin lỗi a. Người đi hướng điểm trường đề nghị trưởng lương a "

Ta cười cười, dụng vui đùa đến qua loa đi qua. Misaki quay người đưa lưng về phía ta, hỏi.

"Senpai, người thích người là cái người thế nào?"

"Ân?"

"Người nói muốn sờ đầu của nàng, ôm thật chặt nàng chính là cái người kia, cho ta giảng giải một chút đi "

Nàng chưa có trở về quá mức, cũng không nói lời gì nữa.

Người thế nào, à... .

"Là (vâng,đúng) cái vui về cái thẳng khốn "

Ta đem trước hết nhất nghĩ tới từ đơn nói lỗi ra.

"Nàng thật là cái rất người vui sướng, cả ngày đều hi hi ha ha làm chuyện ngu xuẩn. Là triệt đầu triệt đuôi ngu ngốc, cái gì cũng không suy tính đồ đần. Luôn cho ta thêm phiền toái... Động một chút lại cười nhạo ta là xử nam, còn gọi ta hấp tấp nguyệt cái gì "

Misaki cái gì cũng chưa nói, như trước đưa lưng về phía ta.

"Thế nhưng mà -- "

Ta hai vai đột nhiên vô lực rũ xuống, tổ nói đến tràn ngập tưởng niệm lời nói.

"Nàng rất ôn nhu. Thế nào xem phía dưới, nàng tựa như cái không chỉ có cũng tự tiện xông vào tiến dừng nội tâm của người, còn sẽ trực tiếp tại trên mặt bàn nhảy cỏ váy vũ đồ dần, Nhưng nàng thật sự phi thường ôn nhu. Ôn nhu đến coi như mình thân hãm nguy cơ bên trong, cũng sẽ ưu trước tiên nghĩ người khác. Cho nên ta, cho nên ta -- "

Kỳ thật nàng là cái thích khóc quý, là ôn nhu mà yếu ớt nữ trẻ nhỏ, khiếm nhược rồi lại nghĩ trở nên kiên cường.

Ta so với ai khác đều càng muốn thủ hộ nàng... .

"Senpai "

"Ân?"

BA~.

"Đau!"

"Ta không có khiến người giảng giải đến nhiều như vậy "

Misaki nhẹ nhàng mà bắn dưới trán của ta, nàng mặt đối mặt mà nhìn xem ta, lộ ra thường ngày cái kia tiểu ác ma tựa như dáng tươi cười.

Khanh khách mà đùa cười lộ lên, cái kia thuần túy tiếng cười làm cho người ta một loại khoan khoái dễ chịu cảm giác.

Nàng một người cười xong sau --.

"Senpai, xin đem làm cái gì đều không phát sinh "

Lộ ra buồn bán thức mỉm cười, mở ra ngây thơ môi anh đào nói ra.

"Hi vọng senpai có thể tiếp tục làm cái kia vụng về, đơn giản đã bị Misaki lừa gạt đến, nhưng lại đáng yêu lại có thể tin senpai. Ta đang mong đợi cùng như vậy senpai tương kiến. Cho nên... Coi như chưa thấy qua hôm nay lộ ra yếu ớt một mặt Misaki "

Đem làm cái gì đều không phát sinh.

Ta lúc trước từng nghe qua -- từng nói qua như vậy mà nói.

Như vậy mà nói thật sự quá mức thê lương rồi. Bất quá, cứ như vậy đi.

"Ân. Ngày mai bắt đầu, cũng muốn đối ta hạ thủ lưu tình nha"

Ân, nàng nhẹ nhàng gật gật đầu, tiếp tục ngây thơ mà cười lấy.

"... Hối hận "

Cảm giác thanh âm kia phảng phất là từ dáng tươi cười phía dưới truyền tới đồng dạng.

"Ta không biết là ta sẽ có hối hận ngày đó "

"Ân --?"

Nàng lui ra phía sau một bước, xoay người, lửa khói hào quang lần nữa chiếu rọi tại trên mặt nàng.

"Hôm nay Misaki là người kỳ vọng Misaki sao?"

"... !"

"Vậy tối nay liền đến nơi này, gặp lại "

Dứt lời, nàng liền biến mất tại trong đám người.

Cái kia nhỏ nhắn xinh xắn bóng lưng, như là trong bầu trời đêm lửa khói tàn ảnh giống như, dần dần theo của ta trong tầm mắt mất đi.

"Như vậy a. Vốn dĩ Misaki-chan tại lớp học có người thích nữa à. Ta còn muốn làm cho nàng làm bạn gái của người đấy "

Pháo hoa đại hội mai sau hai ngày, ta mở ra bút ký bản, thấy được như vậy một tự chương nhật ký.

Ngày đó cuối cùng ta còn là không có đem pháo hoa trên đại hội nghe được ghi tại bút ký bản lên, mà là nói láo: "Tại nói chuyện trời đất thời điểm nghe Misaki nói, nàng tại lớp học có người thích. Ta cố vũ nàng nói, đi theo tên kia kết giao, thu hoạch hạnh phúc của mình" . Bởi vì ta không thể không đem làm hành động không có phát sinh. Bởi như vậy, Yumesaki Hikari cũng sẽ không tái lo lắng a.

"Nàng thoát nhìn tổng cảm giác rất tịch mịch a, đại khái là Hikari chan suy nghĩ nhiều a. Ân, có người thích là chuyện tốt! Cuối cùng an tâm! Hikari chan an tâm!"

"An tâm, ư "

Chứng kiến Yumesaki hết lại một kiện tâm sự, ta cũng vậy an tâm lại rồi.

"Như vậy liền không sao chứ "

Ta đích lẩm bẩm một câu khép lại bút ký bản. BA~ -- thanh âm này để cho ta nhớ tới pháo hoa đánh âm thanh.

Ngày mùa hè ban đêm, như mộng ảo nhớ lại, như là pháo bông, giống như chưa từng từng có nhớ lại.

Cái kia đoạn như hùng hùng thiêu đốt giống như tách ra tia sáng thời gian không có lưu tại cái gì người trong trí nhớ, ai cũng không thể lưu lại.

Ta sờ lên dựa vào bàn một vai diễn, cùng Misaki cùng một chỗ chiếu sticker, duỗi lưng một cái ra khỏi phòng. Tổng đắm chìm trong thương cảm bên trong cũng không làm nên chuyện gì. Tóm lại, đi trước làm điểm tâm đi.

"Đã đến mùa thu a "

Buổi sáng đã muốn có thể cảm giác được lạnh lẽo, ta đích thì thăm một tiếng, đi về hướng phòng khách.

Mùa hè này phát xảy ra không ít chuyện, thậm chí làm cho người ta cảm giác có chút không chân thực. Nhưng là cho đến tận này phong phú nhất nghỉ hè. Ân, vui vẻ, đây hết thảy tất cả đều là may mắn mà có Yumesaki Hikari.

Ta bên cạnh nghĩ như vậy, vừa đi về phía phòng bếp.

-- Bất quá.

Lúc này ta quên một sự kiện.

"... A... !"

Mấy ngày sau, Yumesaki Hikari lại lần nữa suốt đêm tiến công chiếm đóng GALGAME, sáng sớm liền thay phiên tới ta xem trước mắt phút sau, cả người đều ngây ngẩn cả người.

"Bốn điểm... 29 điểm..."

Ta quên rồi.

Yumesaki Hikari thời gian tại rút ngắn mang đến sợ hãi.

"Tại sao có thể như vậy..."

Cùng với Yumesaki Hikari sống ở một cái tàn khốc trong thế giới chuyện tình thực.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Ngày Mai Ta Sẽ Chết Đi, Người Nói "Ta Đã Trở Về "

"Thực xin lỗi. Ta còn là rất sợ. Xin nhờ rồi, không cần đem sự tình nói cho mụ mụ "

"Còn đang sợ a. . ."

Chín tháng đã qua trung tuần, mưa dần dần nhiều, tuyên cáo mùa thu bắt đầu.

Hôm nay, ta căn chặt môi ngồi ở mở ra bút ký bản trước.

Hôm trước, ta thay thế Yumesaki Hikari thời gian trước thời gian 30 phút. Ta cũng không nhịn lo lắng rồi, Nhưng cũng chỉ có thể lo lắng suông, ta căn bản không có bất luận cái gì biện pháp giải quyết. Nhiều lần phiền não về sau, ta chỉ tốt đem tình huống chi tiết mà ghi tại bút ký bản trên. Đồng thời ta còn viết như vậy một phen:

"Hay là đem sự tình toàn bộ nói cho Hinoko a di a. Người còn sống chuyện tình, đến chết nguyên nhân, thời gian rút ngắn 30 phút chuyện tình đô thống thống nói cho nàng biết. Mặc dù không cách nào giải quyết cái gì, nhưng nàng ít nhất có thể chi trì chúng ta. Với lại, a di đến bây giờ đều còn tưởng rằng người là tự sát. Cũng là thời điểm hiểu rõ cái này đã hiểu lầm "

Hinoko a di, Yumesaki mẫu thân của Hikari.

Trên thực tế, tại trong lúc nghỉ hè ta liền từng ghi qua tốt tự chương tương tự nhật ký. Nhưng Yumesaki Hikari chẳng biết tại sao sợ hãi, lẽ mà lẽ mà một đường không có đi gặp Hinoko a di. Thiệt là, người đang sợ mấy thứ gì đó a. Tuy nhiên muốn cho a di tin tưởng chúng ta đoán chừng phải dùng một ít công phu, nhưng ngay cả Kazeshiro đều tin tưởng chúng ta rồi, chỉ muốn hảo hảo lời giải thích, a di khẳng định cũng sẽ hiểu.

"Xin nhờ rồi. Ta nhất định sẽ đi gặp mục mục đấy, xin một lần nữa cho ta chút thời gian. Với lại, ta không sao đấy! Chính là 30 phút mà thôi! Cái này 30 phút coi như là cho Sakamoto kun thời gian học tập, nghĩ như vậy việc này căn bản cũng không tính toán cái gì!"

"Lại đang sinh cường rồi "

Liền nhật ký nội dung đến xem, nàng coi như hoạt bát, nhưng bất luận nghĩ như thế nào, cái này đều nhất định là giả vờ.

Coi như là ta, tại ngày trước biết được sự thật này thời điểm cũng khá dao động. Nếu như có thể mà nói, ta thậm chí nghĩ tìm người tận tình thổ lộ hết chính mình bất an, đại phát một trận tính tình. Vốn là mỗi ngày đều trôi qua rất bất an, vì cái gì còn muốn đụng với loại sự tình này a.

Ta không khỏi làm loạn nổi lên không được tự nhiên, nhưng làm như vậy căn bản không giải quyết được vấn đề gì.

Ta lập tức liên lạc Kazeshiro, hai chúng ta lần nữa vì giải quyết vấn đề bồn tẩu khắp nơi. Tuy nói như thế, nhưng chúng ta trên tay căn bản không có chút nào manh mối. Yumesaki Hikari đại khái là cảm nhận được chúng ta lo lắng rồi, cho nên hẳn mới có thể cố ý viết xuống chút ít ra về hoạt bát nhật ký.

"Thế nhưng mà, vấn đề thời gian a. . ."

Theo năm phút đồng hồ đến 30 phút, Yumesaki Hikari thời gian xác thực đang không ngừng giảm bớt. Tuy nhiên không muốn đi nghỉ, nhưng nếu như thời gian còn như vậy càng không ngừng giảm bớt đi xuống, Yumesaki Hikari rất có thể cũng không lâu sau hoàn toàn biến mất. Tên kia có thể chịu được loại tình huống này sao? Không chỉ có là Yumesaki Hikari, ta cũng vậy thật có thể chịu được được sao?

Chúng ta đã không có phát hiện manh mối, cũng không tìm được phương pháp giải quyết. Tuy nhiên không muốn đa tưởng, nhưng chúng ta có lẽ cũng nên nhận rõ thực tế. Cũng không khỏi không loại trừ khả năng vạn nhất tình huống.

Nguyên nhân chính là như thế, ta mới muốn cho nàng chính miệng hướng Hinoko a di xin lỗi. Làm cho nàng vì chính mình chết mất chuyện tình, không có đi gặp Hinoko chuyện tình xin lỗi. Hi vọng nàng tại thời gian còn lại ở bên trong có thể nhiều cùng thoáng cái Hinoko a di. Cái này bất kể là đối Yumesaki Hikari, hay là đối với Hinoko a di mà nói đều là phương án tốt nhất. Nhưng Yumesaki Hikari nhưng bây giờ sợ hãi rụt rè đấy. Bởi vậy, ta cũng vậy từng đề nghị do ta thay thế nàng hướng Hinoko a di nói rõ hết thật, nhưng mà. . . .

"Đêm đó an, Sakamoto kun. . . . Tuy nhiên đã muốn nói ra rất nhiều lần có chút phiền, nhưng vẫn là mời người phải tất yếu đối mục mục giữ bí mật. Ta tổng có một ngày sẽ đi thấy nàng đấy. Ta không sao "

"Thật vậy chẳng. . ."

Nhật ký cuối cùng đã viết một câu như vậy tổng kết, đã nàng nói như vậy vậy không có biện pháp.

"Bất quá, phải phải nghĩ biện pháp a "

Ta giờ lên bút ký bản nghênh hướng ánh sáng mặt trời, mơ hồ có thể vừa ý mặt có bút máy chữ lau dấu vết. Ta chiếu vào dấu vết trực chữ vẽ sau

--.

"Rất cô đơn lạnh lẽo "

Trên đó viết một câu như vậy.

Tịch tịch. Tịch tịch a. Rút ngắn năm phút đồng hồ mà nói còn không có gì, nhưng bây giờ đã muốn rút ngắn 30 phút rồi.

"Vội lại -- "

Theo Misaki sự kiện kia trong ta lần nữa nhận thức đến, Yumesaki chỉ là đã người chết. Vô luận ai cũng đem nàng coi là người chết. Không người bất luận kẻ nào cũng hô nàng Yumesaki Hikari. Mặc kệ nàng lớn cỡ nào âm thanh mà la lên, đứng ở chỗ này đều chỉ nổi danh vì Sakamoto Akitsuki nam nhi. Đã không người bất luận kẻ nào ý thức được sự hiện hữu của nàng, cái kia Yumesaki Hikari liền không tồn tại ở trên đời này. Cho dù thời gian của nàng tiếp tục một giờ, hai giờ mà rút ngắn xuống dưới, cuối cùng theo trên đời này biến mất. . . Thế giới cũng chắc chắn sẽ không có bất kỳ thay đổi nào. Đối với nàng mà nói, như vậy thế giới đại khái khá tịch tịch a. Nhưng mà, trên đời này số ít có thể trị càng nàng phần này người tịch tịch -- Hinoko a di lại. . . .

"Ta phải phải làm chút gì đó. . ."

Ta không rõ ràng lắm Yumesaki Hikari tại sao lại đối gặp mẹ của mình như thế do dự.

Nhưng nếu có bước ngoặt chuyển tiếp mà nói.

Nếu có có thể làm cho Yumesaki Hikari vượt qua sợ hãi, đi gặp mẫu thân bước ngoặt chuyển tiếp mà nói, nàng nhất định sẽ tự mình đi gặp Hinoko a di. Ta phải phải nghĩ biện pháp, mặc kệ sử dụng thủ đoạn gì.

Xác định mục tiêu về sau, ta thay đổi y phục liền đi ra đến bầu trời âm trầm xuống.

A, coi như là trời râm cũng thật là nóng a, thực gọi người phiền muộn.

Ta như là tại cuộc sống trên đường đã bị mất phương hướng đồng dạng bốn phía bàng hoàng, quán đường xa hướng ở vào tan học lộ phụ cận đưa hầu liền đi đến. Tuy nhiên mê mang, nhưng cuối cùng nhất chuyện cần làm lại rất trọng yếu. Quán đường xa mới là cuộc sống niềm vui thú, muốn hỏi ta muốn nói cái gì? Ta cũng vậy không rõ ràng lắm chính mình muốn nói cái gì, bất an trong lòng đã muốn sử dụng ta đầu óc thác loạn rồi.

Không bao lâu, ta liền đứng ở Yumesaki nhà bộ đàm trước, trong lòng dâng lên một cổ ý sợ hãi.

Kế tiếp ta nên cùng Hinoko a đi nói cái gì đó đấy. Tuy nhiên ta nghĩ tìm được khiến Yumesaki Hikari cải biến tâm ý, tới gặp Hinoko a đi bước ngoặt chuyển tiếp, nhưng nói chuyện vụng về ta có thể tìm tới cái này bước ngoặt chuyển tiếp à.

Ta ở ngoài cửa bàng hoàng một đoạn thời gian rất dài.

Ta sẽ đem sự tình làm hư a. Đi ngang qua người chứng kiến ta mặt lộ vẻ khó xử mà đứng tại nhà người ta trước cửa, cũng bắt đầu đối với ta quăng đến ánh mắt kinh ngạc, với lại vây xem người qua đường số lượng còn không ngừng mà gia tăng -- a, không ổn! Những người đi đường bắt đầu lặng lẽ nghị luận. Uy, dừng tay a! Người lấy điện thoại ra gọi cho ai!

"Không có cách nào khác nữa à, kiên trì lên đi "

Ta thở sâu, nhấn chuông cửa.

-- leng keng - . . . .

"Đến ~~ a ☆ lập tức tới ngay ~~~ "

"A, ân ân?"

Chuông cửa còn không có tiếng nổ xong, tiếng trả lời liền truyền đến. Chuyện gì xảy ra? Quá nhanh đi.

Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, kéo cổng thức cửa trước phát ra RẮC...A...Ặ...!! RẮC...A...Ặ...!! tiếng vang mở ra, đứng tại phía sau cửa chính là Hinoko a di, tuổi trẻ dung mạo xinh đẹp bề ngoài làm cho người ta tưởng tượng không ra nàng lại có cái lên trung học đệ nhị cấp con gái.

"Khanh khách, ta còn tưởng rằng là ai đó, nguyên lai là Akitsuki! Hoan ~ nghênh "

"A, a di mạnh khỏe "

"Mời đến ~. Đến, mau mời tiến! Tiến hành giờ ngộ kịch trường bí quyết tự là đừng cho người khác phát hiện nha"

"A, a di người đang nói cái gì a!"

Hinoko a di đối với thất kinh ta cười khanh khách lên. Ân, nàng vẫn là như cũ, hoạt bát là tốt rồi. Tuy nhiên ta phi thường không hiểu nổi nàng tại sao lại như thế cảm xúc tăng vọt.

Tạm thời không đề cập tới nghi ngờ của ta. Hinoko a di đem ta mang vào phòng khách, đón lấy lại vôi vàng mà chạy ra ngoài, sau đó tát bưng lên một phần muện quen thuộc dưa hấu.

Một phần cắt nửa dưa hấu, còn có chứa thìa.

Ài, muốn toàn bộ ăn tươi?

"A, không tốt, còn muốn dâng trà a "

Đã nói, nàng lại lần nữa bước nhanh đi ra phòng khách. Như thế nào cảm giác cái này hò hét âm ỉ thần sắc cùng Yumesaki Hikari hình ảnh có chút trùng hợp, tuy nhiên ta chưa thấy qua Yumesaki Hikari.

Tại ta ngăn người thời điểm, một con màu xám ánh mắt tiêu hắc mèo theo tấm bình phong ở bên trong nhìn trộm một chút mặt của ta về sau, đi tới bên cạnh của ta. Nhớ rõ mèo này gọi là A-đam kia mà. Thật là một cái rất giỏi tên gọi.

". . . Ân?"

Khó được nhìn thấy A-đam, ta nhin không được vặn vẹo cổ của nó trên choker nó chơi. Đột nhiên, có loại cảm giác kỳ diệu xẹt qua trong đầu của ta, ta ngẩng đầu nhìn chung quanh bốn phía một cái.

Cảm giác này là chuyện gì xảy ra. Cảm giác, cảm thấy có chút mất tự nhiên.

Phòng khách so với lúc trước đến thời điểm ngăn gọn không ít a. Thứ đồ vật thiếu đi, tựa như thu thập qua --.

"Đợi lâu, xin "

"A, ngưỡng chừng "

-- tại ta hết nhìn đông tới nhìn tây thời điểm, Hinoko a di bưng lấy cái khay lần nữa đi đến, đã cắt đứt ta tự hỏi. Nàng ngồi ở đối diện, cho ta đồ chén mạch trà. Siêu lãnh, giỏi quá.

"Đang cùng A-đam chơi? Cái này trẻ nhỏ rất đáng yêu đúng không "

"Ừ. Bất quá ta rất hiểu kỳ tên của nó "

"Khanh khách, đó là ta thích dàn nhạc chủ xưởng tên gọi. Cái kia dàn nhạc gọi 'eden " bọn họ gần đây thường xuyên xuất hiện ở TV trên màn ảnh

a?"

Hinoko a di cười híp mắt nói ra. Thì ra là thế, danh tự cổ quái này nguyên lai là như vậy đến đây. Thật sự là ngoài ý muốn Hinoko a di lại có thể như vậy chạy theo mô đen.

"Không nói trước cái này. Dừa hấu ăn ngon không?"

"Ân, ăn thật ngon "

"Có thể ăn hết tất cả sao?"

"A, là. Ta tận lực "

Cố gắng một chút mới có thể ăn xong a. Với lại còn dư lại lời nói cũng có chút cái kia.

"Khanh khách, không khỏi nhớ tới Hikari chan khi còn sống. Mỗi lần ta hỏi nàng 'Muốn bao nhiêu dừa hấu?' thì nàng đều hoạt bát tràn đầy mà trả lời nói 'Một nửa!' "

"A. . . Cái này, như vậy a "

Hinoko a di đột nhiên ném một cái có chút khó có thể trả lời chủ đề.

"Còn có rất nhiều nha. Nhanh lên ăn đi "

"Ân, ừ "

Sau đó Hinoko a di liền không ngừng theo sát đang tại ăn dừa hấu ta nói chuyện phiếm. Về sau ta làm như thế nào đưa ra chủ đề tốt đây. Khiến Yumesaki Hikari nghĩ chủ động tới gặp Hinoko a di bước ngoặt chuyển tiếp lại sẽ là gì chứ. . . A.... . .

Ta liều mạng suy nghĩ cũng nghĩ không ra nửa điếm đầu mối. Lúc này, Hinoko a di lần nữa nói với ta.

"Akitsuki thật sự là trung thực đấy, tái vui chơi điếm cũng không việc gì đâu nha"

"Không cần, ta lại không là trẻ con "

"Người đang nói cái gì, học sinh cấp 3 không phải là nửa cái trẻ nhỏ sao. Khanh khách, chết sĩ diện "

"A.... ."

Chúng kiến phản ứng của ta, Hinoko a di nhếch miệng mỉm cười. Có lẽ trong mắt người ta còn là một trẻ nhỏ a.

Vừa vặn rất tốt ác quỷ ta cũng là trong nhà con trai trưởng, nhất định phải chiếu Cố muội muội cùng tên ngu ngốc kia hợp tác --.

"Có chuyện tìm hãn ta hỗ trợ cũng là có thể nha"

"À?"

Đột nhiên, nàng viên kia nhuận thanh âm bao phủ ở bàn ăn, trong thanh âm bao hàm ôn nhu cùng thương cảm.

"Người còn là một trẻ nhỏ, không cần một người để tâm vào chuyện vụn vặt, đi xin nhờ người khác đám người cũng là không thành vấn đề nha. Kỳ thật cái này cũng không chỉ có là trẻ nhỏ, coi như là đại nhân còn sống cũng không có ly khai mọi người trợ giúp "

Đột, trong lúc đó nói cái gì đó? Có ý tứ gì?

"Cho nên "

Nàng dừng một chút, kế tiếp nói ra --.

"Có phiền nào lời nói nói ngay. Ta ở chỗ này thấy được nha. Nghỉ hè thời điểm người đã tới nhiều lần đưa hấu điền, ở nơi này do dự đi tới đi lui, đúng không?"

"Ân ----?"

Tại đưa hấu điền. . . Đi tới đi lui?

Đây là có chuyện gì. Chậm đã, ta nhưng không có như vậy trí nhớ a.

"Người bắt lão là mở ra bút ký bản, không chớp mắt chăm chú nhìn sao. Ta đều theo trong cửa sổ thấy được nha. Người ôm thật chặt bút ký bản, không ngừng thăm thì mấy thứ gì đó. Khanh khách, ở trên ghi có ma pháp chú ngữ?"

"-----!"

Tên kia. . . . Đầu óc ta ở bên trong hiện ra Hinoko a di miêu tả tình cảnh, nhìn không được nuốt nhổ nước miếng. Như vậy a, thì ra là thế a.

Xem ra là ta đã hiểu lầm. Ta vốn tưởng rằng tên kia -- Yumesaki Hikari vẫn luôn đang sợ, cái gì đều không làm. Cảm thấy nàng chỉ là đáng xấu hổ không có cốt khí, cảm thấy sợ hãi mà thôi.

Nhưng mà, sự tình cũng không phải là như thế. Xem ra nàng từng tại ta thời điểm không biết cố gắng qua, nghĩ phải tới thăm Hinoko a di. Chỉ là còn kém một bước, nàng còn thiếu khuyết phóng ra một bước cuối cùng dũng khí.

"Cho nên hôm nay gặp lại người ra, ta thật sự cao hứng phi thường. Ủ, rốt cục lấy dũng khí nữa nha. Người là có chuyện nghĩ nói với ta a?"

"A, không được. Không sao chứ. Hôm nay đã -- "

"Như vậy a, thật sự là đáng tiếc đấy "

Tuy nhiên ngữ khí có chứa tiếc nuối, nhưng nàng không có tái truy vấn, mà là hướng ta lộ ra khuôn mặt tươi cười.

Thì ra là thế, còn tưởng rằng nàng làm sao sẽ cửa đổi diện chuông bộ đàm phản ứng nhanh như vậy, vốn dĩ một mực tại chờ đợi ta. Cho nên hẳn mới có thể vui mừng lộ rõ trên nét mặt, cảm xúc tăng vọt.

"Cái gì đó. . . Vốn dĩ có thật tốt cố gắng a "

Vốn dĩ Yumesaki Hikari xác thực nghĩ dựa vào lực lượng của mình đi tới nơi này, biết được sự thật này sau ta nhin không được trộm nở nụ cười.

Tuy nhiên trắng tay rồi, Bất quá đã biết Yumesaki chỉ có cái loại này ý tứ cũng đã là đại thu hoạch rồi. Nàng sở dĩ liên tục dặn dò ta không chỉ nói, quả nhiên là nghĩ chính mình chính miệng đối Hinoko a di nói a. Thiệt là, đều đi tới nơi này, tới gặp thoáng cái a di không phải tốt. Bất quá cái này cũng rất giống phong cách của nàng.

Việc này thực để cho ta hơi cảm giác an tâm. Thở dài về sau, kéo căng bả vai lập tức nói lỏng, ngửa đầu nhìn lên trời trần nhà --.

". . . Đúng rồi "

"Ân? Làm sao vậy, Akitsuki?"

Đột nhiên, một cỗ gió lạnh thổi qua trong đầu của ta.

"Ảnh chụp. . ."

"Ân?"

"Có thể cho ta xem thoáng cái Hikari tương sách sao?"

Ta hướng Hinoko a di hỏi.

Lúc trước đến thời điểm nàng từng cho ta xem qua quyển kia ghi chép Yumesaki Hikari phát triển tương sách. Nhớ rõ trong lúc này có Yumesaki chỉ có Hinoko a di cùng một chỗ chụp ảnh chụp. Muốn nói cái kia ảnh chụp sẽ trở thành tính quyết định bước ngoặt chuyển tiếp lời mặc dù có chút vi diệu, nhưng nếu có Yumesaki chỉ có Hinoko a di sự hòa thuận mà chụp được ảnh chụp mà nói, có lẽ sẽ xúc động Yumesaki Hikari, làm nàng nghĩ đến gặp Hinoko a di.

"Xin nhờ rồi, xin cho mượn ta một thời gian ngắn "

Cái này có lẽ sẽ trở thành đánh vỡ hiện trạng trợ lực, dù là chỉ có một chút điểm trợ giúp cũng tốt. Ta mang theo hi vọng, hướng Hinoko a di cúi đầu hành lễ.

"A. . . Cái kia. . ."

"Hinoko a di?"

-- nhưng là.

Hinoko a di trả lời ấp úng hàm hồ suy đoán.

"Hinoko a di? Làm sao vậy?"

Nàng ít có mà thu lại dáng tươi cười, trên mặt mông thượng vẻ lo lắng. Tiếp theo từ cái kia nặng nề đôi môi trong nói ra chính là --.

". . . Thực xin lỗi, quyển kia tương sách đã muốn mất "

"---- ân?"

Ngoài ý liệu trả lời để cho ta ngược lại hít một hơi.

"Cái kia tương sách mất. . ."

Không có. . . .

Không không không, người đang nói cái gì. Điều đó không có khả năng a.

Người rõ ràng như vậy quý trọng quyển kia tương sách, làm sao sẽ không gặp. Mở, đùa giỡn a? Người đang trêu chọc ta đi?

". . . Đã xảy ra, cái gì không "

". . ."

Hinoko a di không có trả lời, nhưng ta không có khả năng như vậy bỏ qua.

Đại khái là cảm giác không cách nào mơ hồ đi qua đi, nàng trên mặt mang nụ cười nhàn nhạt, ngẩng đầu.

". . . Cái kia hài tử ba ba "

Phụ thân? Nhớ rõ Yumesaki gọi qua cha mẹ của nàng ly hôn --.

"Từ khi tang lễ về sau hẳn vẫn cùng ta nhao nhao. Đoạn thời gian trước lúc trở lại, còn xông ta phát rất lớn lửa. Nói Hikari chan chết đều là của ta sai "

-- ài.

"Vào lúc đó hậu. . . Hẳn tương tương sách các loại, toàn bộ có chứa Hikari chan nhớ lại đông tây đều cầm đi "

"----!"

Ta nín thở, Hinoko a di dáng tươi cười bất kể thế nào xem đều chỉ có thể làm cho người cảm giác được bi thương. Chứng kiến Hinoko a di cái bộ dáng này, đầu óc của ta không khỏi hỗn độn lên, không khí tại trong phổi phồng lên. Lại có thể nói lời như vậy. . . .

Nhìn chung quanh bốn phía một cái, vừa rồi đã cảm thấy gian phòng kia khác thường mà ngăn gọn.

Trang trí tại tấm biển trên giấy khen, dựa vào trên tường tranh vẽ.

Chỉ sợ, Yumesaki Hikari khi còn sống dấu vết lưu lại. . . Toàn bộ đều. . .

Ta nhớ tới trước nhật ký, Yumesaki gọi nàng biết rõ ly hôn gia đình có nhiều vất vả.

Cái kia phụ thân chuyện cho tới bây giờ --.

"Nói đùa gì vậy --!"

"Akitsuki không nên tức giận, người kia nói không sai "

Ta không khỏi tâm tình kích động lên, Hinoko a di cuống quít lên tiếng ngăn lại ở ta.

"Là (vâng,đúng) ta không tốt. Đó là. . . Trách nhiệm của ta "

"Trách nhiệm?"

"Ta đã nói với người cái kia trẻ nhỏ khi còn bé chuyện tình a "

Nhớ rõ người đã nói nàng phi thường nhu nhược thích khóc a.

"Người kia rất không thích Hikari chan nhu nhược. . . . Hẳn là cái có chút khó phục vụ người, cho nên liền đối Hikari chan yêu cầu thì càng thêm

hà khắc rồi. Hẳn tuy nhiên không sẽ động thủ từ nhỏ Hikari, nhưng luôn lớn tiếng răn dạy Hikari-chan, đối Hikari chan quản giáo cũng khá nghiêm. Kỳ thật hẳn là làm như vậy chính xác. Lời hẳn nói không thể nghi ngờ cũng là chính xác. Nhưng phải . . Ta thật sự không đành lòng nhìn xem cái kia trẻ nhỏ cả ngày khóc sụt mướt "

"..."

"Ngày nào đó ta cùng người kia đại sảo một khung về sau, mình cũng như cái trẻ nhỏ tựa như khóc rống lên. Chuyện này là được ta cùng người kia ly hôn nguyên nhân dẫn đến. Ly hôn sau ta thật vất vả lấy được Hikari chan quyền nuôi dưỡng. Nhưng...này sau thời gian thật sự rất khổ. Mỗi lần Hikari chan lộ ra một bộ muốn khóc biểu lộ ta liền lấy nàng không có biện pháp. Vốn ý định hung ác quyết tâm đối với nàng nghiêm khắc điểm đấy, kết quả hiện tại hồi tưởng một chút, ta cuối cùng là ở sủng nịch nàng. Bất quá, dưỡng dục cái kia hài tử quá trình thật sự vui vẻ. Mỗi ngày đều có thể đã gặp nàng lộ ra bất đồng biểu lộ. Tỷ như -- "

Hinoko a di đột nhiên nở nụ cười.

"Akitsuki, lập tức muốn đến Trung thu đi à nha "

"Ân? Ừ, là như thế này. . . Sao?"

"Là (vâng,đúng) nha. Năm nay Trung thu tại chín tháng hai mươi lăm "

Chủ đề đột nhiên nhảy vòng vo.

Như vậy a, đã muốn Trung thu nữa à. Nhớ rõ hàng năm Trung thu thời gian đều là bất đồng a.

"Lúc trước, mỗi đến Trung thu ta cũng sẽ cùng Hikari chan cùng một chỗ đến bình đẳng tiểu học phía sau núi ngắm trăng. Chúng ta chuẩn bị cho

tốt cơm năm sau liền đi ra cổng, bên cạnh ngắm trăng bên cạnh cùng Hikari chan nói chuyện trời đất. Chỉ có ngày đó ta sẽ đặc biệt mà cho nàng giảng giải ta lúc còn trẻ sự tình. Yêu đương câu chuyện các loại "

Hinoko a di hoài niệm tựa như nheo lại mắt, nhẹ giọng nói ra.

"Bất quá đây, Trung thu đoạn thời gian kia rất rất dễ dàng trời mưa. Tại nàng tiểu học thời điểm liền thử qua bởi vì trời mưa không có đi thành, lòng tràn đầy chờ mong tất cả đều hóa thành nước mắt, thực cùng sắc đấy. Từ đó về sau, mỗi đến tới gần Trung thu thời điểm nàng đều làm rất nhiều rất nhiều trời nắng em bé. Trong nhà khắp nơi đều đeo đầy các loại biểu lộ trời nắng em bé. Khanh khách, không biết cái kia trẻ nhỏ phát hiện mình lầm chưa, nàng đem Trung thu cùng đem thất tịch mơ hồ rồi. Nàng còn làm ứng sai tiết dài tờ giấy đọng ở trời nắng em bé lên, nói cái gì 'Lúc này thời điểm viết xuống nguyện vọng mà nói, ánh trăng sẽ cho chúng ta thực hiện ah! Mụ mụ cũng tới ghi a!' . Rất khôi hài a?"

Ừ. Trách không được phòng ta sẽ xuất hiện đại lượng trời nắng em bé rồi.

Ta mơ hồ tưởng tượng ra được, nàng cho dù biết rõ lầm, cũng sẽ đâm lao phải theo lao nói "Đây là Hikari chan thức Trung thu", sau đó tiếp tục chế tác trời nắng em bé tình cảnh.

"Vì vậy đây, ta liền viết lên 'Hi vọng Hikari chan có thể hạnh phúc " nàng lập tức nói 'Muốn viết ngoại trừ Hikari chan hạnh phúc ra!' . . . . Vì vậy đến lần sau ta liền ghi 'Nghĩ phải đẹp dùng " kết quả cái kia trẻ nhỏ liền mua một nhóm xinh đẹp dùng cho ta. Cũng không biết nàng là tái chỗ nào học được chiêu này đây. Nàng cũng nói 'Ta mới không phải là vì mụ mụ mua! " vì vậy ta liền trêu chọc nàng, vậy rốt cuộc là vì ai mua? Nàng lập tức liền lộ ra một bộ khổ sở biểu lộ. Thật sự rất đáng yêu. Về sau mỗi đến Trung thu trước chúng ta cũng sẽ ở trời nắng em bé trên viết xuống nguyện vọng, cái này đã muốn trở thành Yumesaki nhà gia huấn rồi. . ."

Nói đến đây, Hinoko a di cúi đầu. Ân?

"Ngượng ngùng, lạc đề rồi. Vừa nghĩ tới năm nay muốn một người qua cũng cảm giác rất tịch mịch "

"Ách. Không, cái này -- "

Ta tuy nhiên cuống quýt mà nghĩ tiếp được chủ đề, nhưng lại không biết nên nói cái gì cho phải. Hinoko a di đổi vẻ mặt đau khổ ta mỉm cười.

"Ly hôn về sau ta liền không có cùng cái kia phụ thân của hài tử đã gặp mặt. . . Nhưng ở tang lễ ngày đó hẳn. Hẳn đối với ta phát rất lớn lửa. Khi đó Hikari chan tang lễ còn đang tiến hành, ta thật vất vả mới khiến cho hẳn an tĩnh lại. Nhưng đoạn thời gian trước hẳn đến về đến trong nhà, đem đông tây đều cầm đi. Ta tuy nhiên rất không cam lòng, nhưng cũng không thể phàn nàn. Cũng không phải nói bởi vì cái kia trẻ nhỏ có lẽ là tự sát, ta mới có thể như vậy. Bất quá ta hay là rất hối hận. Sớm biết như vậy sự tình sẽ biến thành như vậy, còn không bằng đem thứ đồ vật toàn bộ đều giao cho Akitsuki người "

Hinoko a di le lưỡi, khanh khách mà cười lấy lấp liếm cho qua.

. . . Không nên cười a.

"Akitsuki không nên tức giận. Người kia không có sai. Là ta không có thủ hộ thật nhỏ Hikari, hẳn phải làm như vậy cũng là tình hữu khả nguyên đấy. Toàn bộ đều là của ta sai. Ta. . ."

. . . .

"Ngượng ngùng, người khó được đến một chuyến, ta lại nói chút ít nhiều như vậy mất hứng mà nói. Akitsuki người thật là một cái dễ nói chuyện người đây "

". . . Xin không cần để ý "

"Khanh khách. Ngay tại lúc này còn muốn ta giả ra ung dung thần sắc là rất khó a. Hikari chan ở phương diện này cùng ta rất tương tự "

Hinoko a di tiếp tục hồi hận giống như nói.

"Cái kia trẻ nhỏ khá chịu nam nhi hoan nghênh, với lại nàng đối đãi người thân cắt, cho nên rất dễ dàng khiến nam nhi sinh ra hiểu lầm. Nàng được tỏ tình sau rất hỉ hoan ngồi xổm gian phòng một vai diễn, dùng ngón tay sờ chút tóc. Cái kia khuôn mặt tươi cười hồng thông thông, còn làm phức tạp mà nói cái gì lại bị nam nhi đã yêu. Bất quá, những cái kia tỏ tình nàng tất cả đều cự tuyệt "

Hinoko dùng ngón tay khuấy động lấy tóc, tiếp tục --.

". . ."

". . ."

Ân?

". . . Rất cô đơn lạnh lẽo a "

. . . !

Hinoko a di thật sâu cúi đầu xuống, thanh âm run rẩy không ngớt.

"Ta nghĩ qua muốn chiến thắng đoạn này đau xót. Vô số lần mà trong đầu sửa sang lại qua suy nghĩ, hồi tưởng lại mọi người khích lệ, muốn khai đạo chính mình. Nhưng là đây, đôi khi --. Giặt quần áo thời điểm, cũng không tự chủ được suy nghĩ 'Không có dính hạt cơm vấy nữa à " nấu cơm thời điểm cũng sẽ kim lòng không đặt nghĩ 'Không cần cố gắng nữa bức nàng ăn rau quả nữa à' . Nghĩ đến những thứ này, tâm tình lập tức lại cũng ủ

dột xuống, rõ ràng bỏ ra nhiều thời gian như vậy sửa sang lại tâm tình. Với lại buổi sáng cùng đi liền lại cũng hồi tưởng lại cái kia hài tử sự tình. . ."

. . . .

"Ta quả nhiên vẫn là không cách nào quên Hikari-chan. Cũng không thể có thể quên ghi. Ta thật sự rất ưa thích Hikari-chan. Hiện tại cũng tốt, sau này cũng tốt. . . Điều tuyệt sẽ không có người so với ta càng ưa thích cái kia trẻ nhỏ. . ."

Cặp mắt của nàng ần ần nổi lên lệ quang.

Ta không biết nàng có hay không đang khóc. Ta cũng không có thấy nàng khóc thầm dưng khí.

"Dĩ vãng hàng năm ta đều rất chờ mong ngắm trăng đầy. . . Nhưng năm nay đã không có mong đợi. . . . Rõ ràng những năm qua đều có như vậy, nhiều như vậy trời nắng em bé. . . Nhưng năm nay cũng một cái đều, không thấy được. . ."

Nhất định phải nói chút gì đó. Ta đây cũng biết, khả chính là cái gì đều nói không nên lời.

Ta có thể làm được chỉ có, chỉ có năm thật chắc năm dấm, nghe Hinoko a di tiếng khóc.

"--. . . !"

Lập tức, ta có loại muốn hết thấy chân tướng nói ra xúc động, nhưng cuối cùng vẫn là buông tha cho. Đây không phải Yumesaki Hikari kỳ vọng. Tồn tại tầng này hạn chế, ta nên cái gì đều không làm được.

Rõ ràng Hinoko a di đang ở trước mắt, rõ ràng thò tay có thể lau khô nước mắt của nàng.

Nhưng mà, ta lại cái gì, cái gì đều --.

Màu xám ánh mắt mèo đen không để ý lúc này bầu không khí, nya mà gọi một tiếng.

Phảng phất tại trách cứ vô dụng ta.

Một lát sau, ta nhìn thấy Hinoko a di tỉnh táo lại sau liền quyết định đi trở về. Chỉ cần ta đợi ở chỗ này, nàng liền sẽ tiếp tục nói Yumesaki Hikari chuyện tình. Nên người tới quả nhiên không phải ta. Chính mình lại có thể không có chú ý tới điểm ấy, ta không khỏi đối trì độn chính mình cảm thấy tức giận.

Tiền đưa ta tới cửa Hinoko a di một lần lại một khắp nơi trên đất xin lỗi. Nàng cực lực mà dụng dáng tươi cười để che dấu đau thương, nhìn xem liền làm cho đau lòng người.

"Akitsuki, có thể đem nhà ta con mèo nhỏ gửi nuôi ở chỗ của người sao?"

"Ân? Vì cái gì?"

"Ân, ta có lẽ sẽ ra ngoài một đoạn thời gian rất dài. . ."

Nàng hàm hồ trả lời khiến ta có chút nghi hoặc. Bất quá rất đáng tiếc, nhà ta muội muội là dị ứng thể chất.

Ta nói cho nàng biết việc này về sau, nàng thanh âm trong sáng nói: "Quên đi a" .

"Khanh khách, người quả nhiên cùng Hikari chan giống như đúc "

"Ân?"

Tại ta đang muốn quay người rời đi thời điểm, nàng đột nhiên nói như thế.

"Trước người tại nhà ta bên ngoài một mình phiền não thời điểm, liền càng không ngừng sờ chút tóc cắt ngang trán, càng không ngừng đi tới đi lui, những thứ này đều cùng Hikari chan giống như đúc. Bất quá, các người có một chỗ bất đồng -- "

A di cặp kia mọc ra dài lông mi dài hai con người nhìn ta chăm chăm, trong mắt lộ ra cùng mùa hè không hợp nhu hòa thần sắc.

"Cái kia chính là -- tại cuối cùng người có thể dựa vào lực lượng của mình đi phía trước, liền như hôm nay như vậy. Cái kia trẻ nhỏ đựng một cái đến không thuận tâm sự tình liền sẽ trở nên nhăn nhó nhó. Nàng ở phương diện này cùng ta giống như đúc "

Đau thương đáng tươi cười, vẽ ra ra nàng đau thương trong lòng.

"Hikari chan nếu là có người như vậy kiên cường lời nói. . . Lại sẽ như thế nào đấy "

. . . .

"Giao cho ta a "

"Ân?"

"Chưa, không có gì. Ta còn có thể lại đến sao?"

"Dĩ nhiên có thể. Nhất định phải lại đến. Lần sau ta nhất định sẽ thật tốt. Ta không sao đấy, ta đã quyết định tính cả Hikari chan cái kia phần cùng một chỗ sống sót. . . Mặc kệ có nhiều vất vả. . . ."

"Vâng"

Lòng ta hoài quyết ý, bước nhanh hơn. Mang theo cho dù muốn phá hư cái gì thứ đồ vật cũng sẽ không tiếc tâm tình, dùng sức cất bước, phảng phất liên tâm dơ dáy đều phảng phất muốn bởi vì nôn nóng mà tan vỡ.

May mắn một chuyến, ta phát ra từ thật lòng mà cảm khái nói.

Suýt nữa liền bỏ lỡ trọng yếu tình báo. Sự tình lại có thể biết diễn biến thành như vậy.

Kiên cường mà ôn nhu Hinoko a di cư nhiên bị bức đến nỗi này tuyệt cảnh.

Thật muốn đánh một quyền của mình, lúc trước dĩ nhiên thẳng đến đem Yumesaki chỉ có Hinoko a di vấn đề để đặt bỏ qua. Phải lập tức hướng Yumesaki Hikari báo cáo cái này một tình huống. Phải mau chóng cứu vớt Hinoko a di, cho dù là sớm như vậy một ngày --.

Ta sau khi về đến nhà, lập tức mở ra bút ký bản.

Sau đó từng cái hồi tưởng lại cùng Hinoko nội dung nói chuyện, chuyển hóa làm văn tự ghi tại bút ký bản trên. Vì đem Hinoko a di chua xót truyền lại cho Yumesaki Hikari, ta đem nghĩ lại tới nội dung y nguyên không thay đổi viết xuống. Mặc dù tốt mấy lần đều dâng lên thay đổi xúc động, nhưng ta không thể làm như vậy. Ta phải được nói cho Yumesaki Hikari, Hinoko a di có nhiều thống khổ.

Cuối cùng, ta lưu lại lời nói cho Yumesaki Hikari.

"Hinoko a di đến bây giờ cũng như trước rất thống khổ. Cho nên, coi như là vì a di, người cũng nên hành động nói ra, do người chính miệng vì nàng động viên. Người nếu sợ, để ta làm nói cũng không sao cả. Tóm lại, nhất định phải đem người còn sống việc này nói cho nàng biết. Xuất ra dũng khí a "

Yumesaki Hikari nàng nhất định có thể hiểu.

Yumesaki Hikari nhất định có thể cảm nhận được Hinoko a di đau khổ.

Ta mang theo lòng tin như vậy, sớm mà buồn ngủ. Nhưng mà, ngày mai hồi phục nhật ký của ta. . . .

"Không được, ta quả nhiên hay là rất sợ hãi. Sakamoto kun Hé lu phiền, ta không phải nói chờ một chút không "

". . . Các loại?"

Lập tức, ta cảm giác trên mặt một hồi không sáng suốt.

Thanh âm khàn khàn, tầm mắt mơ hồ, hô hấp thác loạn, phản ứng dị thường mãnh liệt đánh úp lại.

Trong cơn giận dữ.

Yumesaki Hikari thời gian đang từ từ rút ngắn, tuy nhiên không muốn suy nghĩ, nhưng nàng quả thật có thể sẽ ngênh đón bắt nhất kết cục.

Muốn gặp mặt mà nói liền thừa dịp hiện tại a. Người còn khi còn sống không đi gặp mà nói, còn dư lại thì có đã hối hận. Người đều trải qua một lần rồi, ưng thuận hiểu a? Người còn suy nghĩ gì cũng không kịp nói liền cùng Hinoko a di thiên nhân hai cách sao? Người nghĩ như vậy gián đoạn các người mẹ con quan hệ sao? Ta tuyệt không cho phép như người vậy.

". . . Ta phải được tái ghi "

Ta muốn làm cho nàng đi gặp Hinoko a di. Cái này là trách nhiệm của ta. Thân là tên kia một nửa khác ta phải làm như vậy. Coi như là làm cho nàng thút thít nỉ non, ta cũng muốn làm.

Ta biết rõ, tiến vào thân thể của ta sau người rất khó đi đối mặt Hinoko a di. Ta cũng vậy hiểu sợ hãi của người. Coi như là ta, nếu như đột nhiên muốn ta dựng một cỗ vốn không quen biết thân thể đi theo người nhà gặp mặt, ta cũng vậy cũng không biết nên như thế nào ứng đối. Nhưng là, hiện tại đi gặp Hinoko a di lý do đã muốn đủ chứ.

Chuyện đột nhiên xảy ra, có lẽ không cách nào lấy được Hinoko a di tín nhiệm. Có lẽ nàng mắng to 'Người đang nói đùa sao' tình cảnh sẽ rất đáng sợ. Nhưng là, chỉ cần người nói ra những cái kia chỉ có hai người các người mới biết nhớ lại mà nói, nhất định có thể như thuyết phục Kazeshiro như vậy, lấy được a di tín nhiệm. Cái này đã muốn không chỉ là vấn đề của người rồi. Chúng ta không thể để cho Hinoko a di lại tiếp tục cả ngày lấy nước mắt rửa mặt a.

"Không nên ồn ào, đi thôi. Chỉ có lần này ta tuyệt sẽ không nhượng bộ. Chỉ cần người không đi, ta liền không tha thứ người "

". . ."

Những lời này trong mắt của ta cũng coi như tương đối nghiêm khắc. Yumesaki Hikari sau khi thấy cũng nghĩ như thế nào đấy. Chỉ là tưởng tượng một chút ta cũng cảm giác trong nội tâm một hồi quặn đau. Ta quả nhiên không quen tổn thương người khác a. Cùng hẳn để cho người khác thống khổ, còn không bằng chính mình thống khổ. Chính mình bất luận tao ngộ thống khổ gì đều có thể xua đuổi khỏi ý nghĩ, nhưng duy chỉ có không đành lòng chứng kiến cười người bị thương tổn. Bởi vậy, ta không muốn lại để cho Hinoko a di rơi lệ.

"Thông cảm ta đi, Yumesaki Hikari. Thông cảm ta. . ."

Trời mưa chủ nhật. Đang nháo chung tiếng nổ lúc trước ta liền đã tỉnh.

"Không được, làm không được, ta rất sợ hãi "

"Lại nói như vậy a. . . ."

Lão nói sợ hãi sợ hãi, người cho ta có chừng có mực rồi!

Của ta nhẫn nại cũng là có cực hạn a. Hôm nay trong nhật ký không có hồ ghi loạn tranh vẽ, cũng không có trò đùa dai, có chỉ là tràn đầy bi thống mà dụng bút bi viết xuống văn tự.

"Bởi vì. Bởi vì. . ."

"Bởi vì sao a! Không cần tái kiểm cố rồi!"

Hinoko a di hôm nay cũng nhất định là tại trong thống khổ vượt qua. Đã đã biết điểm ấy, ta không thể tái dung túng Yumesaki hết, mặc kệ nàng ghi dạng gì lý do.

"Bởi vì thời gian của ta tại rút ngắn đúng không? Nếu như thời gian tiếp tục như vậy rút ngắn xuống dưới, tổng có một ngày ta sẽ biến mất a?"

"Cho nên mới phải thừa dịp hiện tại đi gặp Hinoko a di a! Đến người thật đã chết rồi thời điểm liền hành động đã muộn!"

Hối hận là đối với chính mình không nỗ lực trừng phạt.

Cho nên hiện tại coi như là sợ hãi, cũng nhất định phải xuất ra dũng khí.

Ta vững tin nên làm như vậy, cũng nhận định chỉ có làm như vậy mới phải làm tốt đấy.

Chỉ là, ta nghĩ được quá nông cạn rồi.

"Nếu như, nếu như tất cả đều nói cho mụ mụ sau -- "

Kế tiếp văn tự đem ta lời muốn nói tất cả đều bỏ đi.

"Ta lần nữa chết mất mà nói. . . Mụ mụ nhất định sẽ không chịu nổi "

"A... ----- "

Lập tức, ta không biết nên nói cái gì.

Yumesaki Hikari có lẽ sẽ biến mất.

Hinoko a di còn không có theo mất đi nữ nhi đau xót trong từ đầu đứng lên.

Cho nên -- ta mới có thể nói nhất định phải khiến hai người tương kiến.

Nhất định phải thừa dịp biến mất lúc trước tương kiến.

"Nhìn thấy mụ mụ về sau, ta muốn nói cái gì đó? Nói ta hiện tại tuy nhiên còn sống, nhưng không biết lúc nào sẽ biến mất?"

Phía dưới nhật ký để cho ta không thể nói gì.

"Ta cũng vậy muốn cùng mụ mụ tương kiến. Ta cũng vậy nghĩ ôm chặt lấy nàng, hưởng nàng nói xin lỗi, vì nàng động viên! Nhưng là, Nhưng là -- ta nên đối với nàng nói cái gì đó? !

Ta cũng không phải quan trọng hơn, bởi vì có thể trước khi chết nhìn thấy mụ mụ, có thể cùng nàng cáo biệt.

Thế nhưng mà, mụ mụ nhất định sẽ không chịu nổi đấy. Làm cho nàng lặng yên mà xem ta chết đi, nàng nhất định sẽ nhẫn nhịn không được đấy. Người cho rằng làm như vậy có nhiều tàn nhẫn? Ta phải sợ, ta không muốn nhìn thấy mụ mụ khóc thầm thần sắc. Ta sợ hãi chứng kiến mụ mụ bộ dáng bi thương. Ta không muốn nhìn thấy như vậy. Ta thật sự rất sợ hãi. Không nên ép ta nữa rồi! Thông cảm thoáng cái ta! Người làm sao lại là không hiểu ta đâu này? !"

Bút ký bản trên tùy ý có thể thấy được trang giấy hút nước đi sau tăng dấu vết, đó có thể thấy được đó là nước mắt lưu lại. Trang giấy nhiều nếp nhăn đấy, vắn tự cũng cong vẹo. Viết xuống đoạn này nhật ký, đại khái cho nàng đã tạo thành không nhỏ thống khổ a. Nàng là được ta bức đến hạng gì tuyệt cảnh mới có thể viết xuống lời nói này.

"Vớ lại. . . Nếu như, mụ mụ không tin ta đâu này? Coi như là đã tin tưởng, nếu nàng không cách nào tiếp nhận biến đổi thân thể ta đâu này?"

"Điều đó không có khả năng a, Hinoko a di không phải như vậy -- "

"Nếu là như vậy, ta sẽ không chịu nổi đấy. Van người, tha thứ ta đi. Ta thật sự rất sợ hãi. Van người "

". . ."

Một cỗ buồn nôn cảm giác dâng lên.

Còn kèm theo nôn mửa cảm giác. Ta phải nghĩ biện pháp làm cho mình tỉnh táo lại, vì vậy --.

"Khốn kiếp ----! !"

Ta bực phát ra phảng phất muốn đem nội tạng đánh rách tả tơi tựa như tiếng hô, cuối cùng làm cho mình bình tĩnh lại.

Ta đem giống như đồ bỏ đi đầu của mình nặng nề mà đập đầu đến trên mặt bàn. Ta thực là vô dụng. Quá vô dụng. Lại có thể. . . Lại có thể không có chú ý tới loại này chuyện đơn giản.

Đúng vậy, ta đã hiểu lầm.

Ta cho rằng đau khổ chỉ có mất đi nữ nhi Hinoko a di, thương tâm chỉ có không cách nào nữa lần nghe được Yumesaki Hikari hô mụ mụ Hinoko a

di. Một đường không chịu đi gặp Hinoko a di Yumesaki Hikari chỉ là không có dũng khí mà thôi.

Nhưng mà, sự tình cũng không phải là như thế. Yumesaki Hikari tuy nói là còn sống, nhưng thân thể cũng đã cùng trước kia không giống với lúc trước. Không cách nào nữa dễ dàng hô Hinoko a di "Mụ mụ" .

"Ta. . . Cái gì cũng giải a. . ."

Nói cái gì vì Hinoko a di, khiến Yumesaki Hikari đi gặp nàng. Nhưng là, thực đang lo lắng đến Hinoko a di cảm thụ người không phải ta. Đây là đương nhiên. Đương nhiên đó a. Tự như cùng ta đối Yumesaki Hikari rất hiểu rõ không sánh bằng Hinoko a di đồng dạng, ta đối Hinoko a di hiểu rõ cũng khẳng định không sánh bằng Yumesaki Hikari. Đây là đương nhiên. Nhưng mà, nhưng mà ta lại --.

Ta nghĩ muốn lại nhìn một lần Yumesaki Hikari viết xuống nhật ký, nhưng đến chứng kiến một nửa liền buông tha rồi.

Ta thực là vô dụng.

Vốn nên cho nàng ủng hộ ta lại có thể bức đến nàng muốn viết dưới như vậy nhật ký.

Trước đó, Yumesaki Hikari còn chưa có thử qua khóc viết xuống nhật ký.

Coi như là đối với mình chết cảm thấy bi thương thời điểm cũng không có như vậy.

Đối mặt Kazeshiro trả thù cảm thấy nôn nóng thời điểm cũng không có như vậy.

Cho tới nay, Yumesaki Hikari đều che dấu khởi chính mình yếu ớt một mặt, biểu hiện được rất kiên cường. Vẫn luôn đối với ta lộ ra rục rờ khuôn mặt tươi cười. Mặc dù là rất vững về cây mạnh, Nhưng nàng cũng hay là đang nỗ lực.

Nhưng bây giờ bất đồng, nàng vẫn là lần đầu tiên biểu hiện được như thế yếu ớt.

Chuyện trước này cùng chuyện lần này. . . Có cái gì bất đồng? Ta đã biết rồi.

"Bởi vì ta trở thành địch nhân của nàng a "

Ta tính toán cái gì anh hùng a. Đây chẳng phải là lúc trước ta sao.

Chỉ là bất lương, bị mọi người chán ghét. Kết quả, nếu như không có Yumesaki Hikari mà nói, ta bất quá là cái bất lương mà thôi.

Yumesaki Hikari bất kể lúc nào đều sẽ lộ ra đáng ghét khuôn mặt tươi cười, một bộ hoạt bát phấn chấn thần sắc, khả nàng bây giờ mà ngay cả tại nhật ký trên cây mạnh đều làm không được. Ta thật sự --.

". . . Nhưng ác. . ."

Ta cố nén rỉ ra nước mắt.

Ngẩng đầu lên, không cho nước mắt chảy ra, ta không có thể làm cho mình khóc.

"Thế nhưng mà, nên làm cái gì bây giờ a. . . Ta cái gì đều làm không được. . ."

Ta tại không có một bóng người trong thế giới phát ra bất đắc dĩ than thở. Hiện tại cũng không phải rơi lệ thời điểm. Nếu ngay cả ta đều khóc mà nói, liền ai đều không thể đứng lên. Nhưng mà, nhưng mà ta --.

"Chúng ta tới hiểu rõ Sakamoto kun trên người bí ẩn a! Kế tiếp, tuần này sắp sửa bắt đầu chuyên đề chính là do Hikari chan đến từng bước vạch trần Sakamoto kun bí mật! Như vậy cái thứ nhất đầu đề là -- 'Vì cái gì Sakamoto kun không hớt tóc tóc? !' . Kỳ thật đấy, hẳn là đối với chính mình tướng mạo dữ tợn canh cánh trong lòng!"

Ân?

"A, nguyên lai là đồng hồ báo thức a. Làm ta sợ nhảy dựng "

Đồng hồ báo thức đột nhiên tại yên tĩnh trong phòng vang lên, ta sợ tới mức ngây ngẩn cả người.

Đúng vậy a, hôm nay so với đồng hồ báo thức dậy sớm.

"-- vì vậy, hẳn liền nghĩ khiến tóc dài thêm chút tốt che khuất mặt của mình, Nhưng là đấy, hẳn không có phát giác được như vậy ngược lại làm cho mình thoát nhìn đáng sợ hơn ~. Hẳn cảm giác mình tóc ngắn thần sắc cười rộ lên mới đáng sợ "

". . . Yumesaki Hikari "

Bình thường ta đều nhanh chóng nhấn tắt chuông báo, duy chỉ có hôm nay ta nghĩ nghe thoáng cái tên kia tràn ngập hoạt bát thanh âm, vì vậy khiến cho tiếng chuông tiếp tục buông đi.

"Cho nên, Sakamoto kun! Nên đi cắt ngắn rồi! Cắt bỏ cái có nam tử khí khái tóc ngắn a! Một lần cũng tốt, ta nghĩ thể nghiệm thoáng cái làm mãnh nam cảm giác! Với lại, nói thực ra, người tóc này quá nóng!"

A, lần đầu tiên nghe xuống dưới, nguyên lai là như vậy sao. Cảm giác nàng hay là như thường ngày khoái hoạt a.

"Bất quá đây, Sakamoto kun gương mặt này kỳ thật rất đúng Hikari chan khẩu vị! Hikari chan cũng hi vọng mọc ra như vậy một cái bất lương mặt! Ta cũng vậy muốn làm hoạt động tại chỗ tối hắc ám anh hùng!"

". . . Ai là hắc ám anh hùng a . . ."

"Cho nên, giữ vững tinh thần đến đây đi, Sakamoto kun ♪ đến đây đi, hôm nay cũng muốn hoạt bát tràn đầy mà chào hỏi! Cả ngày đều xịn hơn tốt cố gắng ah! Gặp lại ~~☆ "

Cái này chuông báo đến tiếp sau nội dung để cho ta nhin không được trộm nở nụ cười. Nghe làm cho người ta cảm giác rất cao hứng, ta thậm chí nghĩ về sau mỗi sáng sớm nghe cái này rời giường. Xem ra không cần thiết vội vã theo như ngừng, thật sự không tệ.

"... . . ."

"Vẫn còn nghe sao?"

"Ân?"

". . ."

"Không có nghe đi à nha "

Ồ?

Chuyện gì xảy ra? Còn có đến tiếp sau sao?

". . ."

"Dù sao cũng là tính nôn nóng Sakamoto kun nha. . . Cái này lúc sau đã tắt đi a . . ."

". . ."

"Muốn nhấn tắt mà nói liền thừa dịp hiện tại ah! Nhanh lên rời giường rồi ~!"

"Tốt rồi, đại khái đã muốn tắt đi a "

"A... A.... . ."

". . . Cái kia "

"Bình thường bởi vì thẹn thùng cho nên chưa nói, kỳ thật có chuyện ta vẫn muốn nói cho người biết "

". . . Sakamoto kun "

"-- từ ngày đó về sau, người vẫn là ta chỗ ước mơ người "

"----!"

"Về sau cũng thế. Người là chỉ thuộc về anh hùng của ta. Người muốn trở thành của ta dựa vào nha. Thu ♥ "

"Ôi chao hắc hắc. . ."

BA~ --.

Đồng hồ báo thức đến đây là kết thúc.

". . ."

Vẫn cố nén lấy nước mắt thiếu chút nữa thì chảy ra.

Ta thật hối hận, hối hận vô cùng. Nàng như thế mà tin cậy ta. Ta vậy mà khiến như thế tin cậy của ta nữ trẻ nhỏ khóc. Ta vậy mà thương tổn tới Yumesaki Hikari.

Đúng rồi, Hinoko a di không cũng đã nói sao. Yumesaki Hikari tại đưa hầu điền bàng hoàng thời điểm, vẫn luôn ôm thật chặt bút ký bản khích lệ chính mình.

Với ta mà nói, bút ký bản liền ý nghĩa Yumesaki Hikari, vậy đối với Yumesaki Hikari mà nói đâu này? Không cần nghĩ, đối Yumesaki Hikari mà nói, vậy chính là ta, cái kia chính là Sakamoto Akitsuki.

Ta lúc trước vẫn muốn khiến Hinoko a di trở thành Yumesaki Hikari chèo chống. Ta cho rằng Hinoko a di khẳng định so với ta càng thêm khả năng giúp đỡ đến Yumesaki Hikari, tin tưởng nàng so với ta càng thêm có thể cứu vớt Yumesaki Hikari. Nhưng là, cái kia tự hồ chỉ là ta để tâm vào chuyện vụn vặt mà thôi.

Tên kia -- Yumesaki Hikari nàng một đường ý lại người là ta.

Không là mẫu thân, không phải Kazeshiro, không phải đừng là bất luận cái gì người.

Nàng chính thức ý lại anh hùng, hi vọng đến cứu vớt anh hùng của nàng, là --.

"A a a a a a a a a a ----!"

Ta nắm chặt nắm đấm hô to lên.

Cảm giác mình ý chí chiến đấu chính hô hô mà đi lên tuôn.

Ta đột nhiên đứng lên, không thể khóc. Ta loạn xạ xoa xoa khóe mắt, nhìn về phía trước.

"Ta nhất định, nhất định phải nghĩ biện pháp "

Hai người các người chờ! Mặc kệ như thế nào, ta đều nhất định sẽ đến cứu các người!

Ta đợi mưa lần nữa đi tới dứa hầu điên.

Lý do? Ta cũng không biết. Nhưng một đường ở lại đó bất động cũng không làm nên chuyện gì. Nhìn thấy Hinoko a đi sau làm thế nào. Ta hoàn toàn không có sửa sang lại suy nghĩ, Bất quá sự tình nói không chừng sẽ xuất hiện chuyển cơ. Đúng vậy, mang lên tâm nguyện --.

"Ồ?"

Nhưng là, ta khí thể mười phần mà đề xuống chuông cửa về sau, lại không có trả lời.

Rời nhà chưa? Nhưng là, xe đạp vẫn còn a.

"Không có biện pháp, chờ một chút a "

Ta lại không biết Hinoko a đi phương thức liên lạc, đành phải bất đắc dĩ tại cửa trước chờ nàng trở về -- Nhưng đợi thật lâu đều không gặp người ảnh.

Về sau cũng không biết đã qua bao lâu, ta chỉ là một nhiệt tình mà tại mưa mang tới oi bức ẩm ướt bao vây rồi chờ Hinoko a đi. Ta mơ mơ màng màng nghĩ nàng có lẽ phải trở về, đợi một chút đến đâu hỗn loạn nhưng đang tiếp tục đợi. Vì vậy, tại ta tiếp tục đợi đã lâu về sau --.

"Sakamoto?"

"... !"

"Sakamoto!"

"Oa a a à? !"

Sau lưng truyền đến la lên, thần chí đã muốn mơ mơ màng màng ta lập tức lại càng hoảng sợ. Chuyện, chuyện gì? !

"Sakamoto, người đang làm gì thế "

"A, gió, Kazeshiro a. . . Làm ta sợ nhảy dựng. . ."

Đứng ở phía sau chống dù đen nam nhân chính là ta tình địch kiêm anh zai , Kazeshiro.

"Người mới phải, người đang làm gì thế a. Xuất quỷ nhập thần "

"Ta đi thư viện tìm giải cứu Hikari manh mối a. Hiện tại đang tại về nhà. Ngẫu nhiên đi ngang qua tại đây, phát hiện người ở đây mà liền tới xem một chút. Người tới nơi này làm gì. Không nhanh đi tìm đầu mối lời nói liền không còn kịp rồi nha. Người hiểu chưa, Sakamoto?"

Đại khái là lo lắng a, Kazeshiro có chút nôn nóng mà hỏi thăm. Nhìn hẳn bộ dạng như vậy, thư viện bên kia cũng dường như tịch thu lấy được a.

"Ta có việc tìm Yumesaki Hikari mù mù. Nàng không ở nhà ta cũng chỉ phải chờ "

"-- không có?"

Oi bức để cho ta một hồi mệt nhọc, vì vậy tùy thích trả lời xuống. Kazeshiro sau khi nghe được thanh âm trầm thấp hỏi ngược lại một tiếng.

". . . Còn chưa có trở lại sao?"

"Ân? Làm sao vậy? Còn không có?"

"Ba ngày trước ta cũng vậy đến xem qua a di, nghĩ đến gần đây tới thấp nén hương "

Ân.

"Thế nhưng mà, khi đó nàng cũng không tại -- "

----!

Đầu óc của ta lập tức trống rỗng.

Ba ngày trước, nhớ rõ ta tìm Hinoko a di là ở bốn ngày trước, cái kia chính là ngày hôm sau.

Ngày đó Hinoko a di không có, hôm nay cũng đồng dạng không có.

Đây là có chuyện gì?

Ta hồi tưởng lại cái kia thu thập qua phòng khách, có chứa Yumesaki Hikari nhớ lại đồ vật toàn bộ cũng bị mất, trong phòng trống trơn.

Nhớ tới bị buộc đến tuyệt cảnh Hinoko a di biểu lộ, Yumesaki Hikari phụ thân chuyện tình. Còn có,

-- Akitsuki, có thể đem nhà ta con mèo nhỏ gửi nuôi ở chỗ của người sao?

. . . Ân, ta có lẽ sẽ ra ngoài một đoạn thời gian rất dài. . .

". . . Đùa giỡn a "

"Này, này! Sakamoto? !"

Một giây sau, ta liền chạy ra khỏi đến trong mưa.

"Sakamoto! Làm sao vậy? !"

Ta không để ý đuổi theo tới Kazeshiro, liều lĩnh mà tạt trong mưa phát đủ chạy như điên.

Ta ngay cả Hinoko a di ở nơi nào cũng không biết. Nhưng là, ta muốn là đứng đấy bất động lời nói, đầu sẽ nhện không được nghĩ ngợi lung tung.

Đùa giỡn a, đùa giỡn a. Giả dối a!

Tại sao có thể như vậy, người kia, làm sao sẽ --.

"Ngượng ngùng! Cái kia, quấy rầy thoáng cái!"

Sau khi tỉnh hồn lại, ta buông thông nước mắt từng cái gõ vang phụ cận người ta cổng.

Theo gia bên trong đi ra người tới đều dụng ánh mắt kinh ngạc xem ta. A, lúc này thời điểm ta nhớ tới hình tượng của mình.

"Cái kia, các người biết rõ cái này phiên đưa hầu điền Yumesaki a đi đi nơi nào sao?!"

Ta thở phì phò la lớn. Lúc ban đầu tất cả mọi người dụng ánh mắt hoài nghi xem ta, nhưng về sau bọn họ đại khái theo ta đáng sợ kia trong thần sắc phát giác xảy ra điều gì, đều nhao nhao làm ra trả lời. Nhưng phải

"Không biết a "

"Nói như vậy, cái này vài ngày cũng không thấy nàng "

"Thật có lỗi, ta cũng không biết. Lại nói tiếp, nàng gần đây đều không có tinh thần gì. . ."

Có được tất cả đều đều là để cho ta bất an trả lời. Uy uy. . . .

Ta cuối cùng hướng một người sinh viên đại học tựa như đại tỷ tỷ cúi đầu hành lễ về sau, lần nữa đi đến trong mưa to. Nhưng ác, Nhưng ác. Thật sự là không xong vô cùng. Sự tình làm sao sẽ biến thành như vậy.

"Sakamoto, làm sao vậy a. Xảy ra chuyện gì sao?"

Một đường cùng sau lưng ta Kazeshiro thở hào hển hỏi. Ta xoay người, điều chỉnh hô hấp nói với Kazeshiro.

". . . Bốn ngày trước ta đã tới tìm Hinoko a di, khi đó nàng giống như bởi vì Yumesaki Hikari chuyện tình nhận lấy tương đối lớn đả kích, gian phòng cũng dọn dẹp sạch sẽ, cũng nói muốn đem mèo gọi nuôi ở ta nơi này mà. Thật giống như lập tức. . ."

Ta do dự một chút, hay là đem câu nói kế tiếp nuốt trở về. Bất quá Kazeshiro là bén nhạy người, hẳn đã muốn hiểu tình huống rồi, tay đè lấy cái trán suy tư.

"Như vậy a, không ổn a. Chúng ta lại không biết a di số điện thoại di động. Làm sao bây giờ? Thông tri cảnh sát?"

". . . Đến tối còn không tìm được mà nói tìm cảnh sát a "

Đáng giận. Nếu có thể cùng Yumesaki Hikari bắt được liên lạc mà nói, ít nhất có thể hỏi nàng một chút có cái gì không đầu mối. Nhưng là, bất kể thế nào cố gắng, đây đều là làm không được. Bất kể thế nào cố gắng. . . .

"Sakamoto "

Kazeshiro đối cúi thấp đầu ta hô.

"Sakamoto, tỉnh lại điem! Người bộ dáng như vậy coi sao được, ngừng đầu!"

". . . Ừ, ta không sao "

"Tốt, tóm lại trước khuếch trương phạm vi lớn tìm tòi a. Không có vấn đề a "

Ta dùng sức gật gật đầu, thiệt là, người cũng lo lắng đi à nha. Thật là một cái có thể tin cái thẳng khốn a.

Đúng vậy a, hiện tại của ta một nửa khác còn không có phục sinh, ta phải phải nỗ lực mới được. Ta phải thay thế nàng thủ hộ Hinoko a đi.

Ta tại trong lòng tự người nói phục chính mình, Nhưng trong đầu lóe lên tất cả đều là không tốt tưởng tượng. Nếu như dự đoán của ta chính xác -- loại này cơ hồ vọng tưởng nghĩ cách bám vào tại ta ý thức trên lái đi không được. Nhưng ác, nên làm thế nào mới tốt a.

"Người nhất định phải không có việc gì a, Hinoko a đi "

Ngày đó hai chúng ta bôn tẩu khắp nơi đến đã khuya -- nhưng như trước không có có thể tìm tới Hinoko a đi. Dù vậy, do tại chúng ta hai đều không phải là của nàng thân nhân, cho nên không cách nào hướng cảnh sát đưa ra tìm tòi xin. Chúng ta đến phụ cận đồn công an cùng cảnh sát nói rõ một chút tình huống sau hãy về nhà rồi.

Đến cùng đi nơi nào a. . . .

Buổi tối, tại tiếng mưa rơi tí tách trong bóng tối, ta im lặng im lặng nhìn xem đặt ở trước mặt bút ký bản.

Nhất định phải ghi, không ghi không được.

Ghi 'Có lẽ chậm chậm đã' sao? Đừng nói giỡn, không có khả năng ghi loại lời này a.

Tạm thời xin nhờ Kazeshiro chăm sóc một chút ngày mai ta đi. Yumesaki Hikari có lẽ còn nhớ rõ Hinoko a đi số điện thoại di động. Bởi vậy, có lẽ ta lần sau tỉnh lại thì hết thấy liền cũng đã giải quyết. Cho nên, có lẽ ta cái gì đều không cần lo lắng, chỉ cần đem sự thật viết xuống ra, đem hành động giao cho ngày mai ta là được rồi. Nhưng phải

"Nếu như. . . Nếu như cái gì đều không giải quyết. . ."

Tên kia nhất định sẽ không chịu nổi a. Nhất định phải có người ở bên cạnh ủng hộ nàng mới được.

Biết rõ Yumesaki Hikari tồn tại người cũng chỉ có ta cùng Kazeshiro. Kazeshiro mới có thể hảo hảo mà an ủi nàng a. Cho nên giao cho Kazeshiro mới phải thượng sách. Cùng hẳn để cho ta cái này làm khóc Yumesaki Hikari khốn kiếp tại bút ký bản trên viết những gì, còn không bằng hành động giao cho Kazeshiro. Nói sau, ta lại không pháp cùng Yumesaki Hikari nói chuyện với nhau, cũng không cách nào nắm tay của nàng, so về như thế vô dụng ta, Kazeshiro khẳng định. . . .

-- khanh khách, người quả nhiên cùng Hikari chan giống như đúc.

"----!"

Tại ta đang muốn buông tha lập tức, nhớ tới Hinoko a di lời nói.

-- đang phiền não thời điểm, tổng yêu càng không ngừng sờ chút tóc cắt ngang trán, càng không ngừng đi tới đi lui,

-- Nhưng là đây, các người có một chỗ bất đồng.

Có một chỗ bất đồng.

-- cuối cùng người có thể dựa vào lực lượng của mình đi phía trước, liền như hôm nay như vậy.

-- Hikari chan nếu là có người như vậy kiên cường lời nói. . . Lại sẽ như thế nào đây.

Dựa vào lực lượng của mình --.

"-- a a!"

Ta hô to một tiếng, dùng sức cầm bút lên.

"Yumesaki Hikari!"

Ta khí thế mười phần mà hô to, như khắc dấu giống như đem văn tự ghi tại bút ký bản trên.

"Đột nhiên nói cho người biết một cái tin tức xấu, thật sự thật xin lỗi. Hinoko a di không thấy. Nếu như còn không tìm được mà nói, đoán chừng suy đoán của ta liền đều trúng rồi. Ta đã nói với Kazeshiro qua chuyện này, người đi xin nhờ hẳn a. Ta tin tưởng Hinoko a di còn sống, đi tìm nàng a!"

Đúng vậy.

"Cho dù tìm không thấy cũng không cần buồn tha cho. Khi đó người liền đem chỉ có người và a di biết đến nhớ lại ghi tại đây bút ký bản lên, chứng minh người còn sống, ta nhất định sẽ cứu ra a di!"

Hinoko a di không phải đã nói sao, ta có thể dựa vào lực lượng của mình đi phía trước rảo bước tiến lên kiên cường.

"Người rất không an, rất thống khổ, đối hướng Hinoko a di thẳng thắn hết thảy cảm thấy sợ hãi, thật xin lỗi, lúc trước không biết tâm tình của người liền sạch nói chút ít chắc hẳn phải vậy mà nói. Bất quá, cái gì cũng không làm liền lặng chờ chấm dứt cũng là không được. Đến hồi hạn thời điểm cũng đã muộn. Cho nên, xuất ra dừng khí a "

Yumesaki Hikari cũng đã nói, ta là chỉ thuộc về của nàng anh hùng.

Bởi vậy ta --.

"Không cách nào dừng lại ở bên cạnh người ta thật sự rất không cam. Vì cái gì chúng ta cũng cách xa nhau như thế xa xôi. Bất quá mặc kệ giữa chúng ta khoảng cách có xa lắm không, ta cũng sẽ không bỏ người lại một mình. Cho nên, đừng khóc. Không cần khóc nữa. Ta nhất định sẽ tới cứu người!"

Cho dù vô pháp cách nhìn, không cách nào nói chuyện với nhau, chúng ta cũng như trước chặt chẽ tương liên.

Chỉ cần có bút ký bản có thể đem tưởng niệm truyền đạt cho đối phương, chỉ cần mở ra bút ký bản có thể miêu tả ra chúng ta nhớ lại. Nguyên nhân chính là chúng ta không cách nào mặt đối mặt nói chuyện, mới lần nhau trút ra chính mình lời thật lòng. Những cái kia bởi vì mặt đối mặt thẹn thùng mà không dám nói lời nói, chỉ có vô pháp gặp làm bọn chúng ta đây tài năng không hề cố kỵ mà nói ra.

Một hơi viết xong về sau, ta nằm ngã xuống giường.

Ta tin tưởng tâm ý của ta nhất định có thể truyền đạt cho nàng. Cho dù không cách nào vươn tay, cũng nhất định có thể lau khô nước mắt của nàng, ta tin tưởng vững chắc.

Xin nhờ rồi, ngày mai ta.

Ngày mai.

Bọn họ vẫn không thể nào tìm được Hinoko a di.

Nghe Kazeshiro gọi điện thoại tới nói, bọn họ tối hôm qua đường như tìm thấy được đêm khuya, dù vậy vẫn không thể nào tìm được. Tuy nhiên theo Yumesaki Hikari chỗ đó hỏi a di số điện thoại, nhưng a di dường như sẽ không có điện lời nói. Đại khái là không thói quen dụng điện tử sản phẩm a.

Bởi vì Yumesaki Hikari nhưng nhớ rõ đồ dự bị cái chìa khóa che dấu địa điểm, cho nên bọn họ còn vào nhà xem qua, nhưng trong phòng người đã đi nhà trống. Ngay cả con mèo nhỏ thân ảnh của cũng không thấy. Nói cách khác tình huống như trước không hề tiến triển. Ngược lại còn nghênh đón tuyệt vọng kết thúc công việc.

"Bất quá thật làm cho người giết mình a "

Điện thoại một chỗ khác Kazeshiro nói ra.

"Còn tưởng rằng Hikari cũng bởi vì a di sự tình mất một tắc vuông, ai ngờ nàng khóc đều không khóc một tiếng, liều mạng tìm tòi. Sakamoto người đối với nàng nói gì đó a?"

Quả nhiên nhạy cảm.

"Ân, xem như thế đi. Hôm nay ta cũng vậy xin phép nghỉ đi tìm tòi a. .
. Muốn cùng một chỗ hành động sao?"

"Không cần, chúng ta chia binh hai đường a. Tìm được lời nói liền lập tức liên lạc "

Dĩ nhiên, ta giả đáp mà trả lời một câu sau liền cúp điện thoại, mở ra bút ký bản.

"Sakamoto kun thực xin lỗi, đã viết nói như vậy thật sự thật xin lỗi. Người thật sự rất ôn nhu đấy. Tuy nhiên không có có thể tìm tới mục, nhưng ta tin tưởng nàng nhất định không có chuyện gì đâu "

Bút ký bản trên viết ngày hôm qua ta lưu lại nhật ký, đến từ Yumesaki Hikari mà nói.

"Ta quyết định sẽ đối mục mục thẳng thắn hết thảy. Dem mình đã chết mất, nhưng còn sống chuyện tình, có lẽ sẽ biến mất sự tình toàn bộ nói hết ra. Tuy nhiên sợ hãi, nhưng ta còn không muốn như vậy như vậy chấm dứt. Ta cũng không muốn buông tha cho. Tuy nhiên còn không thể tưởng được nên làm cái gì bây giờ, cũng có lẽ sẽ có chút miễn cưỡng, nhưng ta quả nhiên hay là khát vọng trọng sinh. Ta nghĩ sau khi sống lại cùng mục mục tương kiến. Cho nên ta quyết định cùng mục mục cho thấy hết thảy. Ta nhất

định sẽ sống lại, ta đã làm tốt giác ngộ như vậy rồi. Ta không muốn tái trốn tránh. Ta nghĩ như Sakamoto kun kiên cường như vậy.

Bất quá đây, Sakamoto kun. Nếu như mục mục thực tình hưởng nguy cấp, ta không kịp đi gặp nàng..., đến lúc đó hết thầy liền đều nhờ người rồi. Ta đã viết xuống chỉ có ta cùng mục mục mới biết nhớ lại, liền từ người đến thay ta hưởng mục mục nhân nhủ hết thầy a. Ta liền đem hành động phó thác cho người. Người ra tay, nhất định có thể cứu vớt mục mục đây, ta tin tưởng vững chắc "

"Ừ, ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp "

Ta đích lẫm bẫm một câu về sau, nhìn lướt qua phía sau nhật ký.

"Chỉ là, có một việc ta nghĩ hỏi "

"Ân?"

"Vì cái gì người muốn vì ta làm nhiều như vậy?"

". . ."

Tại sao không.

"Bởi vì "

Ta do dự lập tức, nhưng vẫn là đem ý thức tính cả nước bọt cùng một chỗ nuốt vào.

Ta --.

"Theo khi còn bé nhìn thấy người khi đó lên, vẫn muốn làm chỉ thuộc về anh hùng của người "

Hôm nay, ta bốn phía sừu tầm Hinoko a di, trước kia còn chưa bao giờ chạy qua nhiều địa phương như vậy.

Ta đã ngay cả mệt nhọc đều không cảm giác được.

Không tốt vọng tưởng vô số lần mà chiếm cứ đầu óc của ta, mỗi lần ta đều dùng sức vẩy xuống đầu, sau đó tiếp tục hướng phía trước tìm tòi.

Tên kia lần này hiểu rõ đến của ta phần này tịch mịch a.

Đại khái từng mấy lần tại ta thời điểm không biết thút thít nỉ non đi à nha.

Chúng ta chỉ có thể thông qua nhật ký tương kiến.

Chỉ có thể khẽ vuốt thấm tại nhật ký trên vệt nước mắt.

Chúng ta khẳng định vĩnh viễn đều không thể vì đối phương lau khô nước mắt a.

Nhưng là, chúng ta cũng không phải là cái gì đều không làm được.

Cho dù không cách nào đụng vào đối phương, không cách nào nói chuyện với nhau, không cách nào bèn nhìn nhau cười.

Ta còn là có thể đứng cách nàng gần đây địa phương.

Không thể chà lau nước mắt thì thế nào.

Dù vậy ta còn là tài cán vì người chuẩn bị khăn tay.

Có thể đưa tay khăn giao cho có thể thay ta giúp người lau nước mắt người.

Ngày mai nếu dưới mưa, hôm nay ta liền cho người chuẩn bị cho tốt cái dù.

Ngày mai người muốn chạy chạy, hôm nay ta liền chuẩn bị sẵn sàng vận động.

Làm che dấu tại chỗ tối anh hùng, chưa có trở về báo anh hùng, cái này cũng đã đủ rồi a. Với ta mà nói đây là lý tưởng nhất đấy, bất chánh hảo thích hợp ta sao.

Vì nàng, ta tại trong lòng âm thầm khởi để lại Lời Thề. Như vậy chuyện sau đó liền đơn giản.

Ta sẽ bôn tẩu khắp nơi tìm tòi, thẳng đến toàn thân mồ hôi đầm đìa, trên người dính đầy tro bụi, trong mắt tích đầy nước mắt.

Sau đó liền đem khăn tay giao đưa cho người kia, khiến hắt lau cho người nước mắt. Ta nhất định sẽ làm được.

-- ta bên cạnh khích lệ chính mình, bên cạnh tiếp tục tìm tòi, cũng không biết đã qua bao lâu.

Mặt trời đã muốn ngã về tây.

"Ân?"

Ta lo lắng Hinoko a di đã muốn về nhà lời nói, có thể sẽ cùng nàng bỏ qua, vì vậy lần nữa đi vào dưa hấu điền, phát hiện chỗ đó ngừng lại một chiếc xe.

"Ân -- "

Chỉ thấy một người nam nhân đứng lặng tại xe bên cạnh.

Chẳng lẽ là --.

Ta bằng trực giác đoán được.

Cái kia là một đeo mảnh gọng kính trung niên nam nhân, mặc một bộ cắt quần áo vừa người âu phục. Người này --.

Phát giác thân phận của hắn về sau, ta chạy ra, từ phía sau vây quanh nam nhân chính diện, cùng hắn giằng co lấy. Hắn đại khái bị đột nhiên xuất hiện ta kinh sợ đến a, thoáng ngẩng đầu nhìn ta chăm chăm, trong tầm mắt bao hàm cảnh giác. Ta cũng vậy thở phò phò làm ra đáp lại.

"Người là. . . Yumesaki phụ thân của Hikari ư "

". . . Người là?"

Ta không hề lễ phép trực tiếp ném ra ngoài nghi vấn. Đáp lại ta thì còn lại là đương nhiên vậy chất vấn cùng kinh ngạc biểu lộ.

"Ta là. . . Bạn của Hikari "

"--!"

Lập tức, người nam nhân kia mở to hai mắt. Ta không biết động tác này bao hàm như thế nào ý tứ, thế nào cũng không sao cả.

". . . Người cũng ở đây tìm Hinoko ư "

Ta không nói gì gật gật đầu. Để cho ta ngoài ý muốn chính là người nam nhân trước mắt này cử chỉ hào hoa phong nhã. Bởi vì một đường được ta trông chừng, thái độ của hắn không khỏi tự do mà mềm nhũn ra.

". . . Thật có lỗi ngày hôm qua ta cũng vậy nhận được cảnh sát liên hệ, nói nàng không thấy, vì vậy mới đến nhìn một chút. Ta theo buổi sáng hôm nay khởi vãn tại chỗ này đợi rồi. Bất quá hoàn toàn không thấy được nàng người. Thiệt là, đi nơi nào a "

". . ."

"Người ánh mắt kia giống như đang nói 'Đều là người lỗi' đấy. Xem bộ dạng như vậy, người biết không ít ta cùng Hinoko, còn có Hikari chuyện tình a "

Cho dù được ta trông chừng, Yumesaki phụ thân của Hikari cũng không có chút nào khiếp ý, hẳn xem thấu ý nghĩ của ta. Nhưng ác, Hinoko a di chỉ nói qua hẳn là cái người nghiêm nghị. Hiện tại xem xét, đối phương thái độ tồn tại xã hội nhân sĩ nho nhã lễ độ, nhưng đang đối mặt mọc ra một cái bất lương mặt ta thời điểm lại không có bất kỳ khiếp đảm thần sắc. Khách quan phía dưới, ta hoàn toàn tựa như cái bất lương. Nam nhân cái kia trực câu câu ánh mắt để cho ta nói cái gì đều nói không ra miệng, chỉ có thể gục đầu xuống.

Về sau chúng ta rơi vào trầm mặc. Đột nhiên một câu ngoài ý muốn đã cắt đứt trầm mặc, Yumesaki phụ thân của Hikari mở miệng đến.

"Không cần như thế đề phòng. Tuy nhiên ta không rõ ràng lắm người biết, nhưng ta chỉ là tới còn đồ. Bất quá, xem ra người không có "

Yumesaki phụ thân của Hikari đã nói liền từ trong xe lấy ra một vật, hẳn trên tay cầm lấy chính là --.

"-- a "

Quyển kia tương sách.

Từng đã gặp quyển kia màu trắng tương sách. Cái này --.

"Người quả nhiên biết rõ a. Người là Hikari đấy. . . Được rồi. Ta cũng vậy không có quyền lợi biết rõ "

Yumesaki phụ thân của Hikari rắc...rắc... Mà mở ra tương sách.

Sau đó vừa nhìn ảnh chụp vừa hỏi.

"Hikari. . . Theo ý của người, là như thế nào trẻ nhỏ?"

"Ân?"

Yumesaki phụ thân của Hikari ném ra một cái đường đột vấn đề. Bất quá, cái này dường như không phải vấn đề.

"Cái kia trẻ nhỏ là cái rất hèn yếu người "

Tại ta trả lời lúc trước, hẳn liền nói tiếp rồi.

"Thích khóc lại yếu ớt. Mặc kệ làm cái gì đều lẽ mà lẽ mề. . . . Chúng kiến khi còn bé Hikari cái kia bộ dáng, ta chỉ muốn, không thể để cho nàng như vậy. Cho dù hiện tại có người thủ hộ nàng, Nhưng đợi nàng lớn lên thời điểm -- nàng khẳng định không cách nào tại nơi này khó khăn xã hội sinh tồn. Cho nên ta mới có thể đối với nàng như vậy nghiêm khắc. Mặc kệ nàng có nhiều chán ghét ta cũng không quan hệ. Ta tin tưởng chỉ có như vậy mới có thể nuôi dưỡng được nàng không thua tại bất luận kẻ nào kiên cường -- "

". . ."

"Bất quá, kết quả lại là phá hủy gia đình của chúng ta. Ta cũng vậy không hề nhận thức vì ý nghĩ của mình là chính xác rồi. Bất quá, Hikari hay là quá nhu nhược rồi. Nàng quá mức ôn nhu. Ôn nhu mọi người rất yếu ớt. Yếu ớt người. . . Ở cái thế giới này là lẫn lộn ngoài đời không nổi "

Nói xong, Yumesaki phụ thân của Hikari vẻ mặt hối hận thở dài.

Ôn nhu mọi người yếu ớt. . . À.

Yumesaki Hikari xác thực rất ôn nhu. Vì Hinoko a di, dù cho muốn gặp nàng, cũng không dám báo ra tên của mình. Nhưng phải

"Ta cảm thấy được Yumesaki Hikari là cái rất kiên cường người "

Yumesaki Hikari phụ thân mặt tại ráng đỏ chiếu rọi nhìn về phía bên này. Ta nhìn thẳng hẳn nói ra.

"Nàng quả thật có yếu ớt phương diện. Bình thường làm việc rõ ràng một chút không lo trước lo sau, chỉ khi nào dính đến chuyện của mình sẽ cảm thấy sợ hãi, chỉ biết liều mạng khóc. Có đôi khi cũng sẽ một người làm sốt ruột. Nhưng ta biết rõ nàng có nhiều kiên cường. Mặc kệ đối với mình sự tình có sợ hãi, vì mình quý trọng người, nàng sẽ trở nên so với ai khác đều kiên cường "

Cho dù những người khác không biết, ta nhưng là hết sức rõ ràng tên kia có nhiều kiên cường.

Tại khi còn sống là như thế này, sau khi chết cũng là như thế.

Tên kia -- Yumesaki Hikari vì Misaki cố gắng qua.

Vì thích nhất học muội có thể đạt được hạnh phúc, một người liều mạng cố gắng. Rõ ràng đối với chính mình thời gian giảm bớt chuyện tình sợ hãi đến cực kỳ khủng khiếp, Nhưng vì Misaki nàng lại cái gì đều chịu làm. Cái này không hề nghi ngờ tựa là "Kiên cường" . Tại Misaki trong nội tâm, Yumesaki chỉ là cái cường đại đường nào chèo chống đấy. . . Ta biết rõ.

"Coi như là yếu ớt cũng không cần nhanh, cho dù có yếu ớt địa phương, tìm người lẫn nhau chèo chống không phải tốt. Dụng chính mình kiên cường khu đi đền bù đối phương yếu ớt khu không phải tốt. Yumesaki Hikari phần này kiên cường cùng ôn nhu trợ giúp rất nhiều người. Nàng tuyệt không chỉ là một yếu ớt người "

Kazeshiro cũng tốt, Misaki cũng tốt.

Mọi người đều bị Yumesaki Hikari cứu vớt, là nàng lau khô mọi người nước mắt.

Mà ta cũng là được nàng cứu vớt một trong số người. Cho nên ta hiện tại đang liều mạng cố gắng.

Chúng ta là nhị tâm đồng thể tồn tại, Yumesaki Hikari đang dùng nàng ôn nhu thủ hộ lấy ta yếu ớt. Như vậy, thủ hộ nàng yếu ớt một mặt chính là ta chức trách. Ta phải được thủ hộ nàng.

". . ."

". . ."

Chúng ta lần nữa trầm mặc lại.

Ngữ khí của ta có chừng điểm làm càn a. Vốn cùng Yumesaki phụ thân của Hikari liền là lần đầu tiên gặp mặt, ta đã nói rồi mấy thứ gì đó a.

Bất quá, hẳn dường như có chút hiểu ý nghĩa của ta.

"Như vậy a, quả là thế sao "

"-- ân?"

Ta nhẹ nhàng mà hỏi ngược lại một tiếng, Yumesaki phụ thân của Hikari trực tiếp tương tượng sách cặp kè trên tay của ta.

"Có thể nhờ người sao. Nếu như bình an tìm được Hinoko mà nói, hi vọng người có thể đem người này giao cho nàng. Ta liền tính toán thấy nàng, đại khái cũng sẽ là cãi nhau xong việc a. Đem người cuốn vào đại nhân ở giữa tranh chấp thật sự là xin lỗi "

Vừa dứt lời hẳn liền không hề lưu luyến xoay người ngồi vào trong xe.

-- không không không.

"Sao, chuyện gì xảy ra à? ! Người, người không phải hận Hinoko a di sao? ! Nhưng là, tại sao phải trả lại cái này? !"

Yumesaki phụ thân của Hikari phát động động cơ, kéo xuống tay sát, muốn vội vàng rời đi. Ta cuống quít hướng hấn ném ra ngoài chất vấn. Lấy được trả lời chỉ là gián đoạn một câu.

"Ta không cho rằng Hinoko là tốt mẫu thân, nhưng là -- "

Không hề đình trệ thanh âm theo mở cửa sổ xe truyền ra.

Chỉ là, nói càng về sau thanh âm của hấn nghe có chút run rẩy --.

"Ta trước kia theo không biết cái kia trẻ nhỏ biết cười được như thế sáng lạn "

"---- "

Xe nghênh ngang rời đi, rất nhanh liền biến mất không thấy.

Cái kia, tên kia là chuyện gì xảy ra a.

". . . Trước thả ta ở đây a "

Ta mở ra tương sách, đích lăm bẫm một câu. Đập vào mi mắt lúc trước từng xem qua đấy, tràn ngập nhớ lại ảnh chụp. Hinoko a di từng lần lượt từng cái một mà cho ta giảng giải qua, cho nên toàn bộ ảnh chụp ta đều có ấn tượng. Những thứ này đi dân tộc Thủy quán thời điểm chiếu đấy. Những thứ này vườn bách thú thời điểm chiếu đấy. Những thứ này tiểu học đại hội thể dục thể thao ảnh chụp.

Toàn bộ ảnh chụp đều có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là Yumesaki Hikari sáng lạn đáng tươi cười. Có thể đem khoái hoạt truyền lại cho người xem đáng tươi cười nói đại khái chính là như vậy đáng tươi cười

a. Ha ha, đây là ngắm trăng thời điểm chiều a? Yumesaki Hikari trong miệng chất đầy cơm nắm --.

". . . Ân?"

Chờ một chút.

Hôm nay là một chút kia mà? Nhớ rõ là chín tháng hai mươi lăm a. Hình như là Trung thu. . . .

-- lúc trước, mỗi đến Trung thu cũng sẽ cùng Hikari chan cùng một chỗ đến bình đẳng tiểu học phía sau núi ngắm trăng.

Ta nhớ tới Hinoko a di lời nói.

"Chẳng lẽ "

Lời vừa ra khỏi miệng ta liền lập tức chạy.

Đúng vậy. Hinoko a di không phải đã nói rồi sao. Nàng đã từng nói qua hàng năm đều rất chờ mong. Đây không phải là biểu hiện được khá lưu luyến sao.

Bởi vì quan tâm Hinoko a di mất tích, Yumesaki Hikari cũng bỏ qua cái này một tin tức trọng yếu. Nếu như -- nếu như ta phỏng đoán là chính xác, Hinoko a di nhất định là ở chỗ này.

Ta tới rồi... Hinoko a di!"

Ta hướng về tây trầm mặt trời, toàn lực phẩy tay cánh tay.

Ta đến tiểu học phía sau núi thời điểm, đã muốn mồ hôi đầm đìa rồi. Cái này tuy nhiên này núi không lớn, nhưng phải tìm một cái không biết có ở đây không người hay là rất tốn đấy.

Ta liêu lĩnh.

Dùng không giống nhân loại làm ra chạy trốn phương thức thẳng tắp mà hoành tiến lên.

"-- ai?"

Ta cùng với mạn bất kinh tâm lên tiếng Hinoko liếc nhau một cái, Nhưng là chúng ta còn cách xa nhau rất xa.

Chờ một chút a, không cần a, van người.

Không nên gấp, người đã hiểu lầm, người đã hiểu lầm a.

"Hinoko a di, ta sẽ toàn bộ hướng người thẳng thẳng! Không cần vội và đi! !"

Ta hô to lên tiếng, tóm lại được trước nghĩ cách giữ lại ở nàng.

"A, Akitsuki -- "

"Hinoko a di, van người, chờ một chút! Không muốn chết!"

Ta cuối cùng tính toán chạy tới Hinoko a di bên người, ôm eo của nàng, khóc hô. Chính ta đều không biết mình hiện tại đến để đang nói cái gì. Chỉ là, mặc kệ như thế nào, ta đều phải được ở chỗ này ngăn cản nàng. Nói cách khác ta liền không mặt mũi đi gặp ngày mai ta. Tuy nhiên mặc kệ như thế nào chúng ta đều không gặp mặt được... .

"Người đã hiểu lầm! Nàng còn sống! Tên kia còn sống! Cho nên người không cần tự sát a! Xin nghe ta giải thích! !"

"---- ân?"

Ta liêu mạng hô to, tiếng khóc rung trời.

Đại khái lời của ta truyền tới a, Hinoko a di cúi xuống thân, nhìn xem trên mặt dính đầy nước mũi ta, sau đó --.

"Akitsuki, tự sát là có ý gì? Ta không có ý định làm chuyện như vậy a "

"Cáp?"

Ngu ngơ thanh âm tại trong đêm trăng vang lên.

Ài, vừa, vừa rồi người không phải đi về hướng bên bờ vực --.

"Akitsuki?"

Nhìn về mặt ngu ngơ ta, trước mắt Hinoko a di cũng về mặt ngu ngơ mà méo một chút đầu.

Ài, ồ? Ồ ồ?

"Ài, Nhưng, Nhưng là vừa mới người hướng phía bên bờ vực đi đến..."

"Đi đến làm sao vậy? Bên kia mới có thể thấy rõ cảnh sắc không phải sao?"

Ài.

"Khả, Nhưng là, nhà của người vẫn luôn không người..."

"Ai, ta không nói qua sao. Ta muốn đi ra ngoài a. Cùng con mèo nhỏ này yên cùng một chỗ "

Hinoko a di ôm lấy mèo đen, vừa cười vừa nói.

... Gạt người chớ.

Chậm đã, chậm đã, chẳng lẽ là ta làm cái thiên đại hiểu lầm... .

"Người, người đã đi đâu?"

"Ân ~? A..... Sẽ nói cho người biết a, ha ha ha, không cho cười ta nha"

Ta cần môi hỏi, Hinoko a di cười hì hì trả lời một câu về sau, mở ra túi xách.

Nàng từ bên trong lấy ra chính là... .

"Quạt tròn?"

Hinoko a di giơ lên cái đuôi điếm chuế hồng nhạt quạt tròn.

"Nhìn một chút, nhìn một chút, đang nhìn xem cái này "

Nàng còn lần lượt một vật tới, đó là một bản tuyên truyền sách.

Cái này... A, là cái kia. Nhớ rõ là gần đây rất hot đấy, tên là "eden" thần tượng ca sĩ tổ hợp ảnh chụp... .

"..."

Không thể nào.

"Ta lúc trước có lẽ có đã từng nói qua a, ta theo bọn họ xuất đạo thời điểm khởi liền là bọn họ người ái mộ rồi. Mà lần này là bọn họ lần đầu tại quả trứng khổng lồ khai mở buổi hòa nhạc, ta vẫn luôn rất ủng hộ bọn họ, nghĩ đến không thể bỏ qua cơ hội lần này, vì vậy đi mua ngay phiếu "

Tại sao sẽ là như vậy.

"Ta nghĩ, mình bây giờ cũng đã là độc thân rồi, hơi chút điên chơi một chút cũng không cần nhanh a? Vì vậy -- "

Tại, vì vậy... ?

"Vì vậy... Ta liền đi Hokkaido quả trứng khổng lồ sân bóng rồi! Tuy nhiên rất xa, nhưng thật nhanh vui cười ~! Ta còn thuận tiện đi dạo rất nhiều ngắm cảnh thẳng địa ☆ a, còn mua rất nhiều quanh thân thương phẩm! Xem, đây là 'EDEN' T-shirt áo sơ mi! Thế nào, Akitsuki? Yomost a? Như thế nào đây? Như thế nào đây?"

"... .. Cáp?"

Hinoko a đi về mặt cao hứng giơ lên ký có kí tên T-shirt áo sơ mi. Cái này, cái này... Uy. Cái này... Ôi chao?

A đi về mặt khả ái nhìn xem hoàn toàn lâm vào trong hỗn loạn ta, "Ân?" Hỏi một tiếng.

Chờ một chút, chờ một chút, tại sao có thể như vậy a. Đùa giỡn a, chuyện như vậy... .

"Ta... Đã hiểu lầm... ?"

... ..

... ..

A... Móa! Ta quá chắc hẳn phải vậy nữa à... .

Đúng vậy. Ta quên một kiện chuyện rất trọng yếu. Người này không là người khác... Mà là Yumesaki mẫu thân của Hikari.

"Làm sao vậy? Lại là khóc lại là ngăn người đấy, thoát nhìn tốt bề bộn "

"Không... Không có gì. Có thể, có thể ngồi có ở bên cạnh người không?"

"Khanh khách, thật là một cái kỳ quái trẻ nhỏ sao. Ngồi đi "

Thoát lực ta đặt mông ngồi ở Hinoko a di bên cạnh. A... . Cái này mấy ngày vất vả kết quả là tính toán cái gì a... Thiệt là.

" Akitsuki "

"Làm sao vậy?"

Tâm tình của ta phức tạp quay trở lại một tiếng. Chứng kiến hình dáng này của ta, Hinoko a di nhìn không được cười khanh khách lên. Nàng ôn nhu mà --.

"Người cho rằng ta nhẹ hơn sinh?"

"Ài, a..."

Đột nhiên xuất hiện chất vấn, để cho ta không biết trả lời như thế nào. Nhất định, nhất định phải lừa dối đi qua... .

Không, làm không được. Nàng ánh mắt kia đã muốn xem thấu hết thấy.

Buông tha cho chống cự ta không nói gì gật gật đầu. Hinoko a di lần nữa cười khanh khách lên.

"Giống như khiến người lo lắng đấy, thực xin lỗi. Bất quá, ta nói rồi a?"

Cái gì -- ta im lặng hỏi.

Nàng lúc này khuôn mặt tươi cười, ta cả đời khó quên.

"Ta ngay cả Hikari chan cái kia phần cùng một chỗ sống sót. Mặc kệ có nhiều vất vả "

Tại những lời này đem ta trái tim mỗi một chỗ đều mãnh liệt cháy hầu như không còn sau.

"Đem nhớ lại dấu ở trong lòng, mặc kệ nhiều vất vả, đều phải được hướng phía trước rảo bước tiến lên "

... A a.

Ta cảm giác xấu hổ vạn phần.

Đây là lần thứ mấy rồi. Ta thực cảm giác mình là người ngu ngốc.

Ta tự tiện nhất định Hinoko a di là yếu ớt người.

Một bên tình nguyện quyết định cấp cho nàng ủng hộ.

Tự tiện mà đem nàng coi là bất hạnh người, để tâm vào chuyện vụn vặt mà cho là nàng cũng phí hoài bản thân mình. Nhưng sự thật hoàn toàn trái lại.

Người này rất kiên cường.

Cần ủng hộ, cần được cứu người nhưng thật ra là ta đi.

Ta thật sự --.

"Lại nói "

Hinoko a di đã cắt đứt ta tự hỏi --.

"Vừa rồi người nói 'Tên kia còn sống' ... Cái kia là có ý gì?"

"----!"

"Ài, có, có nói qua sao?"

"Ân, người đúng là đã nói nha"

"Cái này, đây là người nghe lầm..."

"Ta không có nghe sai, người xác thực • thực • đã nói "

A..... .

Làm sao bây giờ. Khó được Yumesaki Hikari quyết định muốn tự người nói. Nhưng là, xem hiện tại không khí này, đã muốn trốn không thoát. Ta lại đem sự tình làm hư rồi... .

Ta bản nghĩ trầm mặc lừa dối đi qua, Nhưng Hinoko a di căn bản không mãi trưởng, vẻ mặt cười híp mắt nhìn ta chăm chăm. không chịu nổi. Nhưng ác. Yumesaki Hikari, tha thứ ta. Lần sau mời người ăn đường kẹo.

"... .. A "

Hết hy vọng ta quyết định sau đứng lên.

Tuy nhiên cùng dự đoán không giống với, Bất quá được rồi. Dù sao tổng muốn nói ra được.

"... Hinoko a di "

"Ân?"

"Trong thân thể của ta ký túc lấy Yumesaki Hikari linh hồn "

"---- ôi chao?"

Đại khái câu này ly kỳ lên tiếng quá mức ngoài dự đoán của mọi người, Hinoko a di dáng tươi cười lập tức cứng đờ, một câu đều nói không nên lời. Vì vậy ta chỉ tốt nói tiếp.

"Đây không phải đùa giỡn. Tại tháng tư ngày thứ 8, tên kia chết đi thời điểm, ta dụng một nửa tuổi thọ phải trả giá, khiến linh hồn của nàng ký túc đến vóc người này trong cơ thể. A, thuận tiện nhắc tới, nói nàng tự sát nhưng thật ra là cái hiểu lầm. Nàng là ngoài ý muốn bỏ mình đấy. Nàng tại băng qua đường thời điểm bất lưu thần đã tạo thành ngoài ý muốn "

". . . . . Cái kia, cái kia "

"Nói tuổi thọ một nửa tại biểu đạt trên có điểm hàm hồ, kỳ thật ta cùng Yumesaki Hikari cách mỗi một ngày liền trao đổi một lần nhân cách. Nhân cách của chúng ta sẽ ở sáng sớm thời điểm tiến hành trao đổi, nhân cách không có chiếm cứ thân thể trong lúc sẽ không lưu lại bất cứ trí nhớ gì. Vì vậy ta chỉ có thể sử dụng trao đổi nhật ký phương thức đến tìm hiểu tình huống, cũng thông qua nhật ký đến quan hệ "

"Ài, ôi chao? Thu... Nguyệt?"

"Mấy lần đi vào dưa hấu điền người không phải ta, mà là Yumesaki Hikari. Nàng nhiều lần đến muốn gặp người, kết quả mỗi lần cũng còn sai lệch một bước, nàng chỉ là không có bước ra một bước cuối cùng dừng khí mà thôi "

"Đợi, chờ một chút, Akitsuki người đến cùng -- "

"Cái này là chứng cứ, mời xem "

Hơi cảm thấy không nhịn được ta khỏi bày giải mà từ lưng công trong ba lô xuất ra vật kia.

"A..."

Nhu nhược thanh âm nhẹ nhàng kinh hô xuống.

Là cái này... Treo đầy phòng ta trời nắng em bé.

Hôm trước ta khiến Yumesaki Hikari đem chỉ có nàng và Hinoko a di hai người biết nhớ lại viết ra. Nàng làm ra trả lời là "Khiến mù mù xem trời nắng Sakamoto kun" . Dĩ nhiên, Hikari xuất ra trời nắng em bé mà nói sẽ chỉ làm người cảm thấy quái lạ, kỳ thật trả lời đều ghi tại động ở trời nắng em bé trên dài trên tờ giấy.

"Nguyện Hikari chan có thể hạnh phúc "

"Nghĩ phải đẹp dùng "

"Muốn cùng Hikari chan cùng một chỗ làm món ăn "

"Nghĩ đã lâu mà cùng Hikari chan cùng một chỗ tại một cái trong chăn ngủ "

"Hi vọng Hikari chan có thể ở xã đoàn trong hoạt động đại triển thân thủ "

"Cái này -- "

Ta lấy ra một đồng trời nắng em bé, Hinoko a di ghen ngào mà ngẩng đầu nhìn ta.

Theo Yumesaki Hikari sinh ra đến chết.

Hinoko a di tại dài trên tờ giấy viết xuống nguyện vọng, Yumesaki Hikari tất cả đều vì nàng thực hiện trọng yếu nhớ lại.

Ai vậy cũng không biết đấy, chỉ thuộc về hai người bọn họ nhớ lại. Tuyệt đối sẽ không quên, trọng yếu --.

"Đợi, chờ một chút, ài... ? Vì, vì cái gì Akitsuki, ta, như vậy... > vì, vì cái gì Akitsuki sẽ biết những thứ này... ?"

Quay mắt về phía vốn nên chỉ có hai người bọn họ mới biết nhớ lại, Hinoko a di lẫn vào loạn cả lên. Ta tiếp tục nói.

"Còn có, xin nhìn một chút cái này "

Nói xong ta liền theo trong ba lô lấy ra chúng ta bút ký bản.

Phía trên này có Yumesaki Hikari gửi gắm cho ta, muốn dẫn cho Hinoko a di nhận lại.

Hinoko a di một câu đều nói không nên lời, run rẩy nhẹ gật đầu.

Ta chậm rãi đi vào bên người nàng, hai tay đem bút ký bản giao cho nàng.

Dưới ánh trăng.

Chiếu rọi được tuyết trắng bút ký bản trên viết Yumesaki Hikari cái kia xinh đẹp kiểu chữ.

Những lời này đôi mẹ con gặp lại mà nói có chút ngẩn -- Bất quá, đây là yêu nhất mẫu thân muốn nhất --.

"Ta đã trở về, mẹ mẹ "

"... . . . Làm sao sẽ..."

Nước mắt rơi xuống đến bút ký bản trên giấy.

Chậm rãi xông vào văn tự trong.

Tại trăng tròn chiếu rọi, lướt đi nước mắt chiếu lấp lánh.

"Hinoko a di, có lẽ người cũng không tin, nhưng tên kia xác thực với tư cách của ta một nửa khác nhưng sống ở trên đời này. Tại mỗi sớm tinh mơ nào đó cái thời gian, Yumesaki Hikari sẽ thay thế ta lên sân khấu. Cho

nên... Đến ngày mai, Yumesaki Hikari sẽ phục sinh, đến với người tương kiến "

Hinoko a di không có trả lời, đại khái là ghen ngào nói không ra lời a.

"... Bất quá, Yumesaki Hikari có lẽ sẽ biến mất. Thì ra là vì vậy nguyên nhân, nàng mới một đường không có tới cùng người tương kiến. Bởi vì nàng không muốn làm cho thương thế của người tâm. Nàng quá mức ôn nhu "

Nước mắt thấm ướt Hinoko a di khuôn mặt, nàng xem hướng ta, ta cũng vậy nhìn về phía nàng, ta chỉ mình cố gắng lớn nhất làm ra một cái khuôn mặt tươi cười.

"Bất quá, đã hẹn ở, ta quyết sẽ không khiến Yumesaki Hikari biến mất. Không dùng được như thế nào đích thủ đoạn, ta đều cứu nàng. Ta nhất định sẽ cứu nàng "

"Akitsuki... Người, thật là..."

Nói xong ta quay người đưa lưng về phía Hinoko a di cùng trăng tròn đi vài bước, hướng về trời đêm tiếp tục nói.

"Hinoko a di, nàng ngày mai nhất định đã trở về. Nàng nhất định sẽ trở lại bên cạnh người đấy. Cho nên, xin đợi lấy nàng. Có lẽ nàng vẫn còn cảm thấy sợ hãi, muốn tìm chút thời giờ tài năng ra, nhưng xin người nhất định phải đợi nàng. Ta sẽ nhượng cho người thấy được lớn lên -- đi phía trước rảo bước tiến lên Yumesaki Hikari "

Nàng nhất định, nhất định sẽ đến đấy.

Nhất định sẽ trở lại bên cạnh người --.

". . . Ta sẽ chờ đấy. . ."

Đã như là cười, hoặc như là khóc.

Hỗn tạp chỗ có cảm tình thanh âm nhẹ nhàng mà theo Hinoko a đi trong miệng vang lên.

"Ta sẽ chờ đấy. . . Mặc kệ phải tốn thời gian dài bao lâu. . . . Ta đều một mực chờ đợi đến cái kia trẻ nhỏ, Hikari chan dựa vào lực lượng của mình đi tới thời điểm. . ."

Ta đối Hinoko trở về cái nụ cười sáng lạn, xin đợi lấy, nàng nhất định, nhất định trở lại bên cạnh của người đấy.

"Xin nhờ rồi, Yumesaki Hikari "

Ta hít sâu một hơi, ngẩng đầu ngược nhìn trời đêm.

Như hôm nay như vậy đang mong đợi ghi nhật ký thời gian rốt cuộc đã tới a. Thật sự, tốt chờ mong.

"Akitsuki "

Hinoko a đi đột nhiên xông ta hô.

"Người quả nhiên là cái phi thường ôn nhu trẻ nhỏ "

". . ."

"Vói lại. . . So với ai khác đều phải kiên cường "

. . . Người đã quá suy nghĩ.

"Nhớ rõ đem phần này kiên cường điểm điểm cho cái kia trẻ nhỏ ah, Akitsuki "

". . . Người, người nói cái gì a "

Mụ mụ.

Đùa giỡn.

Ta đem trong lòng vui đùa vung bay, dọc theo đường núi đi xuống núi.

Trung thu trăng sáng sao. Ta trông chùng trời đêm trăng rằm, trong nội tâm suy nghĩ ngàn vạn.

Cho tới nay đều cảm ơn người a, một đường canh gác lấy mẹ con các nàng. Bất quá, sau này --.

"Liên giao cho ta a "

Ta nhất định sẽ thủ hộ tốt các nàng đấy.

Ta nhất định sẽ làm cho các nàng hạnh phúc.

Ta dùng Akitsuki cái tên này thề --.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tổng Có Một Ngày Ta Sẽ Ôm Chặt Người, Ta Tuyệt Không Buông Bỏ

"Thực xin lỗi. Ta còn là không có cách nào đi gặp mẹ mẹ. Thè ☆ "

"Ha. . . ?"

Ngày mai, ta mở ra bút ký bản, chứng kiến những lời này sau lập tức bó tay rồi.

A. . . Người cái này ngu ngốc. . . . Bầu không khí cũng đã kiến tạo đến cái này trình độ, Hinoko a di đều hai mắt nhắm lệ rồi, hoàn mỹ như vậy cảnh tượng đều chuẩn bị đầy đủ rồi, ta thậm chí đều nói "Xin nhờ rồi, Yumesaki Hikari (' · ω · ')" . . . Nhưng người. . . .

"Mở, đùa giỡn a. . ."

Ta ấn mở muội muội blog, xem ngày hôm qua nhật ký.

Muội muội ưng thuận đã viết chút ít cùng ngày hôm qua ta tương quan nhật ký a.

Sẽ không là như vậy đấy, nàng nhất định là bởi vì then thùng, kỳ thật -
-.

"Onii-chan sau khi tan học đi đưa hầu điền, ở nơi này lúc ẩn lúc hiện, đối với nơi xa một gia đình bên cạnh phát tay bên cạnh liễu mạng ném hôn gió, sau đó hãy về nhà rồi. . . Không hiểu nổi hẳn đang làm gì thế. Gần đây

hắn thật sự có chút kỳ quái. Sau khi về nhà cũng ngồi xõm góc phòng ở bên trong sờ chút tóc, còn nói liên miên căn nhắc mà đích thềm thì mấy thứ gì đó "

"Thật sự không đi được sao. . ."

Thè con em người a, người là tên khốn kiếp. . .

Tại chín tháng cũng tới gần cuối tháng hôm nay, ta sau khi rời giường ngồi ở bút ký bản trước mặt ủ rũ.

Tuy nhiên hiện thực để cho ta rất im lặng, nhưng ta còn là tiếp tục xem tiếp rồi.

"Đây cũng là chuyện không có cách nào khác! Người bình tĩnh một chút ngẫm lại, đỡ lấy như vậy một cái đáng sợ mặt đi hô 'Mụ mụ " hình tượng này cùng Hikari chan khi còn sống đáng yêu hình tượng tương phản sẽ để cho mụ mụ té xỉu! Ta muốn cân nhắc mụ mụ cảm thụ. Hikari chan thật sự là quá vĩ đại rồi!"

"Người tại kỷ kỷ tra tra mò mẫm nói cái gì đó a, khốn kiếp. . ."

"Bất quá! Ta cùng mụ mụ nhìn nhau! Theo cửa sổ nhìn ra được mụ mụ nhìn nhau! Siêu cấp lớn tiến bộ! level up! Keng keng keng keng ~ BOANG... ♪ Sakamoto kun, ta rất lợi hại a!"

Cái này thì sao a, ngu ngốc. . .

"Bất quá, mụ mụ có chút gầy. . . Ô ô. . . Ai vậy làm hại. . . Ô ô ô (ㄉ´))
"

"Là người! Sẽ là của người hại. . ."

A đã đủ rồi người! Ta hoàn toàn xem nhẹ Yumesaki hết.

Lúc này nàng vậy mà lập tức liền vỡ vụn ta tất cả cố gắng. Hai mẹ con này muốn giày vò ta đến hạng nào tình trạng a.

Hôm nay là ta hướng Hinoko a đi thẳng thắn hết thảy ngày mai.

Tại thẳng thắn xong sau ta đi một chuyến đồn công an, liệu mạng hướng cảnh sát xin lỗi, giải quyết hết vấn đề này. Sau đó vẫn còn nhật ký trên viết xuống Hinoko a đi đã không sao, hơn nữa đã muốn đối với nàng thẳng thắn hết thảy, nàng đang chờ bọn người sự tình. Sau đó liền an tâm chờ đợi hôm nay bắt đầu.

Kết quả. . . Người đang đùa ta đi. . . .

Ta chán nản, thất vọng tiếp tục xem nhật ký.

"Bất quá, có lẽ cứ như vậy cũng không tệ. Tổng có một ngày, tổng có một ngày ta sẽ trở nên mạnh mẽ đấy, tại thời điểm Yumesaki Hikari cũng đi phía trước rảo bước tiến lên đấy. Mụ mụ nhất định sẽ chờ ta cho đến lúc đó -- "

Đây không phải tại học ta sao! Từ đầu lại nhìn một lần những lời này, chính ta đều cảm giác được ngượng ngùng a!

"Từ trên tổng hợp lại, ta cũng vậy có thật nhiều khó xử ah ~. Tuy nhiên có chút buồn bực, nhưng Hikari chan hay là siêu hoạt bát! Chỉ là rút ngắn 30 phút mà thôi, người cũng nghĩ biện pháp a. thank You☆ "

"Này, chờ một chút. . . Cứ như vậy đã xong a. . ."

Ta bất đắc dĩ thở dài, cả người dựa vào ngòai ở trên ghế.

A. . . Hôm nay không đi gặp Hinoko a đi có thể không làm được a. Vốn ý định khiến Yumesaki Hikari tự mình đem phụ thân nàng phó thác tương sách trả lại cho Hinoko a đi. Thật là một cái ngu vãi cả ~. Được rồi,

dù sao Hinoko a di cũng sẽ cười nói cái gì "Thật sự là lấy cái kia trẻ nhỏ không có cách" a.

Tại ý nào đó trên cái này cũng rất giống Yumesaki Hikari phong cách, đã ngu ngốc lại kiên cường. Bất quá, nàng nhưng thật ra là cái thích khóc quý, lại không dũng khí, cuối cùng vẫn là không cách nào phía trước cất bước. Được rồi, có lẽ cứ như vậy cũng không cần nhanh. Tổng có một ngày, khi nàng trở nên kiên cường thời điểm, Yumesaki Hikari cũng đi tới -

". . . Nhưng ác "

Cảm giác thật không cam lòng a.

Lúc này, ta ngừng suy nghĩ.

Ân? Nhật ký trên còn viết những gì a.

"Còn có, Sakamoto kun! Làm sao người biết Hikari chan là tsundere không đấy!"

Cáp? Người đang nói cái gì a.

"Khà khà hắc hắc hắc, tóm lại lần này cho người thêm không ít phiền toái! Ta liền ban thưởng người một chút đi!"

Cho ta ban thưởng mới phải trọng điểm a. Ân, ban thưởng? Lần này lại muốn cho ta khắp nơi vòng vo sao?

"Bây giờ lập tức mở ra Computer!"

"Computer a "

Xem ra lần này nàng là ý định trực tiếp nói cho ta biết đáp án. Lần trước được nàng các loại nhắc nhở năm đi, lách nhiều cái địa phương sau

mới đến một cái siêu vòng lại tỏ tình. Lần này trực tiếp như vậy hẳn không phải là cái gì khó có thể mở miệng mà nói a.

Ta phát ra bực tức mở ra Computer. Sau đó --.

... .

. . . .

"A a a a a a a a a a a a a a a a ! !"

Chúng kiến mặt bàn về sau ta lập tức thảm kêu lên.

Chờ một chút, chờ một chút a này!

Ài, vì, vì cái gì? ! Ta rõ ràng thật tốt a! Tại sao phải bại lộ? !

"Chẳng lẽ -- "

Ta cuống quýt lấy điện thoại di động ra, kiểm tra một chút ngày hôm qua nhận được bưu kiện.

Nơi đó có một phong Misaki gửi tới bưu kiện.

"Senpai tốt, tâm tình có khỏe không. Gần đây người đều không sao cả đến trong tiệm. Kem còn có bán thừa đấy, người không đến sao? Ta thật tưởng gặp senpai ♥ "

Ân, được rồi. Từ khi nàng lộ ra bản tính về sau, cho dù nàng nói muốn gặp ta, cũng sẽ chỉ làm ta có chút chán ghét chính mình bắt đầu sinh xử nam chi lực mà thôi, Bất quá không sao rồi. Vấn đề trọng yếu tại kế tiếp nội dung trên.

"Nói như vậy mà bắt đầu..., người cùng cái kia thích nữ trẻ nhỏ có cái gì tiến triển chưa? Người nói muốn sờ đầu của nàng, ôm chặt lấy nàng cái

vị kia. Nhớ rõ người nói người kia ưa thích đem 'Xử nam' đựng ở bên miệng, còn gọi người 'Hấp tấp nguyệt' a. Khanh khách, ta có chút muốn cùng người kia làm bằng hữu, cho nên lần sau nhớ rõ giới thiệu ta quen biết "

Phong điện thoại này phát đưa đến ngày hôm qua trên tay của ta.

Các người hiểu rõ cái này ý vị như thế nào a.

Ngày hôm qua ta, ngày hôm qua, ta.

Như vậy, chúng ta trở lại lúc trước chủ đề trên.

Đầu tiên, ta thấy được màn hình máy tính.

Mặt bàn wallpaper là nào đó cái tranh minh họa.

Cái kia điện tử tranh minh họa thoát nhìn hẳn là tên kia dụng ta lúc trước đưa cho nàng mấy vị bảng vẽ (tuy nhiên ta sớm đã quên vật kia tồn tại). Trọng điểm là tranh minh họa nội dung, một ánh mắt hung ác bất lương mặt mũi tràn đầy đồ bưng mà từ phía sau một tay ôm chặt lấy một gã tóc đen thiếu nữ, tay kia lập tức vuốt thiếu nữ đầu.

Chính là chỗ này sao một sự việc.

Nói tóm lại, chính là ta thích nữ thân phận của trẻ nhỏ bại lộ. . . .

"A a a a a a a a a a a a a a a a! Thảm rồi -----!"

A! Misaki người đồ đàn! Đồ đàn!

Tuy nhiên Misaki không có gì sai, nhưng -- cũng không cần đem ta đã nói nói cho "Ngày hôm qua ta" a!

"Đã hiểu lắm, đã hiểu lắm! Không phải như thế!"

Mặt của ta trở nên trước đó chưa từng có mà đỏ, Bất quá chuyện cho tới bây giờ cho dù xấu hổ cũng vô dụng rồi.

Nhìn kỹ, phát hiện bức họa bên cạnh còn có lưu Yumesaki Hikari viết xuống nhãn lại.

"Không nghĩ tới người là nghĩ như vậy! Khanh khách, ta thật là cao hứng! So về cái này, giấy vệ sinh cái hộp vô ích, chẳng lẽ. . . Ự...c - Ự...c - ♥ "

"Không phải như vậy đấy! Cái kia đều là bởi vì người cầm lấy đi làm trời nắng em bé rồi!"

Nghiêm trọng hiểu lầm để cho ta mặt đỏ tới mang tai mà nộ rống lên.

A a . . . Làm hư rồi. Ta còn muốn lấy giữ bí mật cả đời. . . .

". . . Kế tiếp nhìn một chút cái này a?"

Ta cầm lên buổi sáng sau khi rời giường vẫn rất để ý vật kia.

Tại góc phòng, có một chỉ trời nắng em bé nhét vào giường cùng tường ở giữa trong khe hở. Cái con kia trời nắng em bé mặt cùng thường xuyên tại trong nhật ký xuất hiện tranh minh họa bishoujo giống như đúc. Ta trông chừng người này, tưởng tượng thoáng cái Yumesaki Hikari tại sao phải đem người này giấu đến địa phương như vậy, liền không khỏi cảm giác có chút hạnh phúc.

Trời nắng em bé treo dài trên tờ giấy dụng rất đoan chính xinh đẹp ẩn chữ viết --.

"Hi vọng có một ngày chúng ta có thể hai người cùng đi gặp mẹ mẹ "

". . . Hội kiến đấy, Yumesaki Hikari "

Ta đích thì thầm một tiếng, trông chừng tay trái của mình.

Chỗ đó đeo Yumesaki Hikari lúc trước mua được, có thể triệu hoán hạnh phúc chiếc nhẫn.

Ta đem chiếc nhẫn kia đổi được trên ngón vô danh về sau, mặt không khỏi đỏ hơn. Đón lấy ta lần nữa trông chừng mặt bàn xem.

Ngượng ngùng quay mặt chỗ khác ta, cùng được ta theo theo sát phía sau ôm lấy vẻ mặt cao hứng ngại ngùng thiếu nữ.

Ôn nhu, kiên cường, mà vừa đáng yêu.

Ta cái con kia vuốt ve tay của nàng thoạt nhìn có chút lớn.

Tổng có một ngày, nhất định có thể cùng đi gặp mẹ mẹ đấy.

Chúng ta cầu nguyện như vậy tương lai có thể, thì tới đến --.

Hơi ám sáng sớm, ngoài cửa sổ rơi xuống vũ.

Cùng Yumesaki Hikari chết ngày đó đồng dạng, rơi xuống giống như dán giống như làm cho người ta chán ghét vũ.

Ta được tiếng mưa rơi đánh thức về sau, điện thoại lập tức liên vang lên, hấp dẫn chú ý của ta.

Không có biểu hiện điện báo số điện thoại. Bốn điểm năm mươi chín điểm, mặt trời cũng còn không có mọc thời gian.

Có lý giải trạng huống này ý vị như thế nào lúc trước, ta liền nhấn xuống trò chuyện khóa.

"Này uy. . . ?"

Vừa rời giường, thanh âm có chút khàn khàn.

Một lát sau, trả lời của ta là làm cho người ta còn đọc, thông thấu thanh âm.

"Người nguyện ý dụng người còn lại toàn bộ tuổi thọ. . ."

Lập tức ta liền lĩnh ngộ được chủ nhân của thanh âm là ai.

Ngày đó.

Lúc kia.

Bước ta làm ra lựa chọn bóng đen.

Tên kia lần nữa --

"Làm cho nàng sống lại không?"

Bước ta làm ra tàn khốc lựa chọn.

"Có ý tứ gì. . ."

"Tự là mặt chữ ý tứ, dùng cái chết của người đối nàng trọng sinh, hoặc là. . ."

Hắn như là nhin cười tựa như dừng một chút, có chút khoái hoạt nói.

"Làm cho nàng cứ như vậy biến mất. Theo như ý nguyện của người làm ra lựa chọn a "

"A ---- "

Trò chuyện đến nơi này liền đập máy, lập tức, làm cho người ta chán ghét mồ hôi theo trong thân thể bay vọt mà ra.

Gió mạnh xen lẫn hạt mưa lớn chừng hạt đậu gõ lấy cửa sổ.

"Dụng tuổi thọ toàn bộ. . ."

Âm trầm thanh âm tiêu tán tại Thu Vũ ở bên trong, ta thật chắc chắn môi.

Có ở đây không lâu về sau.

Ta đã biết câu nói này chính thức ý nghĩa.

Theo sau Yumesaki Hikari sắp sửa biến mất sự thật này --.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Phụ Chương: Yukiko, Truy Tìm Hoa Hoa Ca Ca Đặc Biệt Người

Trao đổi nhật ký.

Tức chỉ số nhiều người xài chung một bản nhật ký, cũng thay phiên viết hành vi.

--.

Tuy nhiên rất đột nhiên, nhưng ta theo năm nay mùa xuân khởi liên bắt đầu làm nổi lên trao đổi nhật ký.

Đối tượng tạm thời tính toán là một gã mười bảy tuổi nữ học sinh cấp 3.

Nội dung không ngọt ghi lại lẫn nhau hằng ngày, còn kể cả yêu đương chủ đề cùng phiền não thổ lộ hết. Theo nói chuyện phiếm đến hoàng gặm phạm vi cực lớn. Mà am hiểu vẽ tranh nàg, còn có thể tăng thêm một ít khả ái tranh chân dung, luôn đem nhật ký ghi phải vô cùng hoa lệ. Chắc hẳn nhất định tổn không ít thời gian a.

Mà như vậy giới thiệu lời nói, cho dù sẽ bị cả nước không được hoan nghênh xử nam nhóm nói "Thật hâm mộ a! " " ta cũng vậy muốn cùng nữ học sinh cấp 3 trao đổi nhật ký!" Cái gì cũng không kỳ quái.

Bất quá tiếc nuối là ta cùng nàng trao đổi nhật ký, tồn tại tuyệt đối bất thường hai điểm.

Kết quả là đầu tiên là điểm thứ nhất.

Cùng bình thường trao đổi nhật ký bất đồng điểm, thứ nhất.

Cái kia chính là, ta cùng với chi giao đổi nhật ký đối tượng -- "Yumesaki Hikari", là giống như kỳ tích giống như siêu cấp ngu ngốc.

"Tên hôn đàn này..."

Nghỉ hè ngày nào đó sáng sớm.

Đối mặt nàng -- "Yumesaki Hikari" trao đổi nhật ký, ta sáng sớm khởi liền mắng to ra.

'Buổi sáng tốt lành Sakamoto Akitsuki kun! Hôm nay cũng có hảo hảo mà bày ra một cái dọa người gương mặt sao? Hôm nay a, vốn muốn đi học bổ túc đấy, nhưng thời tiết thật sự quá tốt rồi. Cho nên đâu này? Không để ý ta liền cúp học chạy đến thị dân bể bơi đi ☆ thật có lỗi a niệm động lực!'

"Cái gì niệm động lực a thiệt là..."

Như bên này nhật ký chỗ bày ra, tóm lại ta đã không biết nên nói cô bé này là ngốc hay là ngây người. Bất cứ lúc nào đều sẽ làm ra chuyện ngu xuẩn, thường thường cho chung quanh thêm phiền toái. Trước đó không lâu cũng là tại mua qua Internet thời điểm đem 10 sai ghi thành 100, kết quả mua tràn đầy một trăm cái miếng lót chuột, làm ra loại này thật quá ngu xuẩn chuyện tình. Nói sau loại đồ vật này cũng không cần phải muốn mười cái a. Rốt cuộc là muốn làm gì xử dụng đây.

"Thật là một cái làm cho người ta thêm tên phiền toái."

Ta một bên thở dài một bên tiếp tục xuống học.

Bất quá nha, nếu như người này chỉ là đơn thuần ngu ngốc thiếu nữ, ta thật cũng không cũng cảm thấy khó xử. Cúp mất học bổ túc đi bể bơi? Ha ha, người này là đồ đần ư -- cũng cứ như vậy cười qua dễ tính. Nhưng tiếc nuối là ta đối với cái này tồn tại không thể cười cười mà qua lý do.

Đây cũng là cùng bình thường trao đổi nhật ký bất đồng điểm thứ hai.

Lúc này là điểm thứ hai.

Cùng bình thường trao đổi nhật ký bất đồng điểm, thứ hai.

Đó chính là, Yumesaki Hikari đích thực thân đã chết, ngày hôm qua ta chính là nàng.

... Mà Thuyết minh thế mà nói ta nghĩ coi như là đầu óc tốt người cũng khẳng định không thể giải thích vì sao, bất quá ta cũng không có nói dối. Cái này đều là thật.

Tại tháng tư thượng tuần cái nào đó ngày mưa. Yumesaki Hikari bởi vì tai nạn giao thông tại trước mắt ta chết đi. Khi đó, ta đã bị một điều bí ẩn dạng nhân vật bức bách, hấn hỏi ta "Người muốn dùng một nửa tuổi thọ tới cứu nàng ư" . Đối với cái này, ta đáp ứng nói "Muốn", nhưng là --.

Kết quả, Yumesaki Hikari lại dùng "Cách một ngày chiếm cứ thân thể của ta một lần" như vậy đặc biệt mà lại phi thường làm cho người ta thêm phiền toái phương thức xinh đẹp mà sống lại.

Nói cách khác, hôm nay ta tuy nhiên có thể bình thường sinh hoạt, nhưng vừa đến ngày mai thân thể cùng ý thức sẽ hoàn toàn bị Yumesaki Hikari chiếm cứ. Trong lúc, bởi vì sẽ không giữ lại lẫn nhau trí nhớ, cho nên thể cảm giác thời gian trên thực tế giảm bớt một nửa. Tức cái gọi là tuổi thọ một nửa. Đây quả thực là hoa ngôn xảo ngữ được không nào. Ha ha ha ha ha... Ha ha... ... Ha.

Cứ như vậy chúng ta đã bắt đầu lưỡng tâm đồng thể sinh hoạt. Bởi vì phải lẫn nhau sử dụng một cái thân thể, cho nên chúng ta kỳ thật ngay cả lời đều chưa nói qua. Lúc này liền có trao đổi nhật ký. Thông qua sử dụng nó, chúng ta có thể không bị người khác phát hiện, bình tĩnh mà vượt qua lưỡng tâm đồng thể sinh hoạt.

... Tuy nhiên, ta từng như vậy cho rằng.

Đem ý thức kéo về tới tay bên cạnh trong quyển nhật ký, ta tiếp tục xuống đọc --.

'-- như vậy, từ nơi này bắt đầu mới phải chủ đề... . Trên thực tế ta tại muốn lúc trở về, bởi vì bệnh cũ lại tiến vào phòng thay quần áo nữ! Tại là cảnh sát được gọi tới làm phải vô cùng không ổn, nhưng ta còn là chỉ mặc một bộ tam giác quần bơi tốc độ cao nhất chạy nước rút trốn trở về nhà! Khen ngợi khen ngợi ta đi ♥ '

"Ai muốn khen ngợi người a ngu ngốc! Người đều dụng thân thể của ta làm cái gì!"

Đối mặt do ngày hôm qua ta viết ở dưới siêu ngu ngốc nhật ký, ta không khỏi phát ra gào thét, sau đó lại "Ồ khà khà a a..." Mà giữa mặt lên trời thờ dài.

"Rõ ràng nhiều lần đã nói với người muốn chú ý mình thân là nam nhân chuyện này..."

Nha, như trước như bên này nhật ký chỗ bày ra, hiện tại, chúng ta lưỡng tâm đồng thể sinh hoạt mỗi ngày đều ở vào vôi rỗng trạng thái. Ngày hôm qua ta tự tiện xông vào nhà vệ sinh nữ phòng thay quần áo nữ là chuyện thường ngày. Mấy tháng này ta mỗi ngày đều không ngừng kích động đến càng thêm không được EVENT.

"Bất quá ta cũng thật vui vẻ cho nên liền không so đo rồi."

Nhật ký đón lấy viết 'Với tư cách bồi tội, Hikari chan đem tại trong phòng thay quần áo nữ nhìn qua mắt hồn cảnh tượng cho người tranh vẽ ra rồi! Khà khà hắc hắc, tạ lễ mà nói cho ta năm hộp yên vui Kumacchi! Bánh là được rồi, tốt đồng bọn!' đối mặt như vậy vẫn tự cùng mười tám cấm tranh minh hoạ ta lại lần nữa miệng lớn thở dài -- vì cái gì với tư cách bồi tội tranh minh hoạ còn muốn tạ lễ đấy -- ta như vậy lâu bầu nói. Thật là một cái bốc đồng cái thẳng khốn.

Đối mặt loại tình huống này dựa theo mỗi sớm lệ cũ tả oán xong một trận về sau, ta cuối cùng tính toán đi tới rửa mặt đài bắt đầu rửa mặt. Ân, đi đến một bước này rốt cục đã có "Một ngày nghiệp đã bắt đầu" cảm giác.

"Khả tính ra lên nữa à, onii-chan."

Ta vừa nghĩ những thứ này, rốt cục đi tới phòng khách, nhưng mà nghênh đón của ta lại là một câu nói như vậy. Đồng thời, tại trong phòng khách xem TV thiếu nữ, chính vẻ mặt không vui hướng nhìn bên này.

"Buổi sáng tốt lành, Yukiko."

"Đã là giữa trưa. Coi như là nghỉ hè như người vậy cũng quá mức nhàn nhã."

Ta lười biếng lên tiếng chào hỏi, vì vậy nàng liền mặt băng bó như vậy đáp. Ai nha nha, xem ra nàng hôm nay cũng là trước sau như một địa tâm tình không vui a.

Đây chính là ta năm nay mùa xuân trên trường cấp hai muội muội, Sakamoto Yukiko.

Nhỏ nhắn xinh xắn thân thể cùng trước dài sau ngắn thì ngắn thẳng BOB đầu là của nàng đặc thù, một đôi thủy uông uông mắt to luôn lóe lên lóe lên đấy, dung mạo phi thường đáng yêu đoan chính. Cười rộ lên mà nói chắc hẳn sẽ ở trong lớp thẳng phải vô cùng nổi tiếng a.

Đúng vậy, nếu như cười rộ lên mà nói.

bởi vì Yukiko dường như theo Trước kia liền rất lãnh đạm, hoặc là nói luôn hàm hừ đấy, tóm lại nàng siêu cấp không am hiểu cùng người lui tới. bái này ban tặng nàng ngay cả người bằng hữu Cũng không có, rõ ràng đến nghỉ hè nhưng vẫn là mỗi ngày đều ngồi xõm trong nhà. ai nha nha, loại này phế vật địa phương quả thực cùng onii-chan giống như đúc. một tên đáng thương. thật sự là. . .Nhưng ác a.

"Mụ mụ đâu này?"

Ta một bên lau nước mắt một bên hướng Yukiko hỏi, mà lần này trả lời của ta như cũ là cái kia không vui thanh âm.

"Mụ mụ bởi vì khẩn cấp công tác hôm nay theo buổi sáng muốn đi công tác. Nghe hiểu mà nói hãy mau cho ta làm cơm trưa đi. Yukiko đói bụng rồi."

Yukiko như thường ngày cau mày, mặt băng bó như vậy đáp.

"thiệt là. đều do onii-chan ngủ nướng, Yukiko ngay cả Điểm tâm đều không Ăn được. onii-chan thật là một cái người vô dụng."

"Là (vâng,đúng) là, xin lỗi rồi."

Yukiko ục ục thì thầm mà tiếp tục oán trách, đối với cái này ta một bên mặc vào tạp dề một bên phụ hoạ theo đuôi nói. Ân, hôm nay cũng là bình thường tiết tấu đấy.

"Người thật sự có đang tỉnh lại sao? Yukiko không có đem người theo trong lúc ngủ mơ đánh thức, người muốn cảm tạ phần này sẵn sóc nha."

"Ah - đúng vậy - "

cho dù nàng Vẫn còn phàn nàn, nhưng đây là Chuyện thường xảy ra cho nên ta cũng vậy không có quá để ý. Như vậy, buổi trưa hôm nay làm cái gì đây. Ờ, trong tủ lạnh. . . không có cái gì a.

" hơn nữa, onii-chan ưng thuận từ đầu suy tính một chút đối đãi muội muội phương thức. luôn làm cho người ta Thêm phiền toái."

"A - là đây - "

Có đồ ăn. Làm cơm chiên như thế nào.

"Có như vậy tuyệt vời muội muội, người cũng không thấy được cảm kích. Yukiko đối với cái này rất bất mãn."

"A -Nhưng có thể a -"

Bình nôi Riga dầu -- ôi chao? Dầu đâu này?

"Người, người nếu nghĩ như vậy lời nói, nên Nhiều hơn nữa biểu hiện ra một ít Đối muội muội ý nghĩ - yêu thương. . . So với, Nói thí dụ như xoa đầu á..., ôm rồi ôm á. Onii-chan thực chắc là không biết nhìn mặt mà nói chuyện."

"A - là đây - "

Ồ ô,. Dầu giống như dùng hết rồi. Mụ mụ thiệt là, một ngày đều đang làm gì đó a.

"Biết, biết lời nói hãy mau thực hành a. Cho dù làm được 'A ~ mô ♥ ' ưng thuận cũng không thành vấn đề."

"Ờ, sau này hãy nói a."

không có biện pháp. đã có bánh mì liền làm sandwich a. Tuy nhiên tất cả đều là đồ ăn, nhưng ăn như vậy càng có ích thân thể khỏe mạnh.

"Như, nếu như có thể làm được cái kia phân thượng, Yukiko cũng sẽ cho onii-chan ra phục vụ nha. . . So với, ví dụ như hết thầy khởi tắm rửa các loại. . ."

"Ân. thật không dễ dàng a."

ta cũng không có quá để ý tới Yukiko một ít như thường ngày, không dứt bực tức lời nói, ta đem rau quả kẹp ở bánh mì ở bên trong, cũng thích hợp cắt thành mấy khối nhỏ. bánh mì trên đồ thần sắc, đây là phòng ngừa bánh mì trở nên nước chít chít bí quyết.

Cứ như vậy, ước đã qua năm phút đồng hồ.

ta đem làm tốt sandwich nở rộ tại trong mâm, Cũng bưng đến Yukiko trước mặt trên bàn. Đến đây đi, thỉnh tùy ý ăn, muội muội.

". . . " ". . ."

Nhưng Yukiko lại không có động.

"? Làm sao vậy, Yukiko. Người không ăn sao?"

"Ăn a."

". . . " ". . ."

Ài, Vậy tại sao không động thủ a. Nói trở lại, như thế nào mặt còn đỏ lên?

"Nhanh, nhanh lên. Bây giờ lời nói ai cũng sẽ không chứng kiến."

"Ân? Cái gì?"

. . . Ân ân ân?

"A "

Chẳng lẽ là cái kia? Nàng là đang chờ onii-chan động thủ ăn trước? là có chuyện như vậy sao?

ai nha nha. Tuy nhiên cảm thấy Nàng là cái chỉ biết oán trách cái thằng khốn, cái này cũng không đột nhiên trở nên sẽ đau lòng người à. Ta đây liền không khách khí ăn trước.

"Như vậy, cung kính không bằng tuân mệnh -- "

Ta lấy khởi cà chua sandwich, rất lớn cắn xuống một loại. Ân, mà ngay cả chính ta đều cảm giác phải hảo hảo ăn. Mau tới, Yukiko. đã muốn có thể chịu nha. ân? nàng tại sao phải đỏ bừng cả khuôn mặt mà từ từ nhắm hai mắt, hơi miệng mở rộng? ừ? vì cái gì có chút mở to mắt về sau, vừa nhìn thấy ta tại ăn sandwich liền mở to đầu này? ân ân ân? vì cái gì đột nhiên đứng lên còn bày ra tư thế? ân? ôi chao? cái kia?

à-- cái này. . . Không ổn à?

"Người như thế nào ăn trước a đồ đàn onii-chan -----! !"

"A phốc phốc phốc --! ?"

Nháy mắt sau đó. Đột nhiên sử xuất mèo quyền đánh trúng của ta cái ót, ta bị đánh ngã. Về phần Yukiko, lập tức một bên ăn như hổ đói mà ăn sandwich một bên lưu lại một câu " cũng bởi vì như vậy onii-chan mới vẫn luôn là xử nam a!", sau đó liền chui vào mình ở Lầu hai Trong phòng của đi Rồi. ài, ài ài ôi chao?

" tên kia làm cái gì vậy a. . . thật làm cho người không hiểu nổi. . ."

tuy nhiên muội muội bí ẩn dị thường biết không lệnh cấm ta nghiêng đầu, Bất quá được rồi nàng đây là đến thời kỳ trưởng thành -- Nhớ đến nơi này ta liền không hề làm nghĩ, miệng lớn cho ăn hết rau diếp sandwich. Thật là một cái kỳ quái muội muội.

Mà cứ như vậy, cho dù không giải thích được đã trúng muội muội một trận đánh, bất quá ta nghỉ hè trôi qua tạm thời coi như bình thản. tuy nhiên mỗi lần đều là như thế này, nhưng ta cùng Yumesaki Hikari lưỡng tâm đồng thể Sinh hoạt Chắc là không biết bình an vô sự không có trở ngại mà qua đi xuống.

Hôm sau. Bề ngoài giống như tại ta không biết địa phương, ngày mai ta hoả tốc nhắc lên sự cố.

Cũng đem muội muội của ta -- Sakamoto Yukiko cuốn vào trong đó.

"Không có khả năng."

Tại tháng bảy sắp chấm dứt ngày nào đó.

Vốn nên là trong lúc nghỉ hè rất bình thường một ngày, lại đột nhiên đã xảy ra một sự kiện.

Yukiko một mình đứng ở trong phòng của mình. ngồi xõm gian phòng một vai diễn, suy nghĩ khởi vừa rồi phát sinh sự tình.

Tuyệt đối không nghĩ tới xảy ra loại sự tình này.

Tuyệt đối không có khả năng. Thực tế như vậy, Yukiko không thể tin.

"Onii-chan. . . Tại sao phải làm ra chuyện như vậy."

Cái kia ngây thơ người nhất gan ẩn tính anh zai . Tóc thật dài phi thường dễ ngủ, đi tắm sau đây người bắt thịt thân thể siêu gợi cảm. Như vậy onii-chan, lại có thể biết làm ra loại sự tình này.

"Nức nở. . ."

Quả nhiên rất kỳ quái. Thực tế như vậy, Yukiko không thể tin. Không cách nào tiếp nhận.

Cho nên.

"Tuyệt đối, tuyệt đối muốn tra ra."

Yukiko độc nhất vô nhị nhất thích nhất onii-chan.

Vị kia onii-chan --.

"Đặc biệt người."

"Onii-chan bao lễ vật. Bảo là muốn đưa cho đặc biệt người. Nhưng gần đây, lễ vật làm mất đi trên mặt bàn biến mất."

"Ân?"

Sau giờ ngộ.

Tại tiếng ve kêu bao vây rồi, ta mờ hôi đầm đìa mà đạp mấy 10 phút xe đạp, rốt cục đi tới onii-chan liền học Sakurahime trường cấp 3. Mục tiêu đương nhiên là onii-chan. . . Không đúng, là phòng chăm sóc sức khỏe.

Tại ánh mặt trời quá đáng sung túc bên phía nam trường học, ở vào lầu một có một ở giữa phòng chăm sóc sức khỏe.

Ta không có tiến trường học, mà là theo bên ngoài tới gần, thử do cửa sổ vào trong nhìn trộm. Sau đó, ta ở nơi này thấy được chính ưu nhã chơi lấy điện thoại trò chơi bảo vệ sức khoẻ sensei. Đối phương dường như không có chú ý tới ta, vì vậy ta liền cách rộng mở cửa sổ nói ra:

"Ta tại truy tra lễ vật đích hướng đi. Xin hỏi người có manh mối sao?"

Tên kia vừa nhìn thấy ta, liền không khỏi cao hứng trở lại, nàng cười mặt hướng ta nói:

"A... Hô hô, trước đó trước tiên nói một chút về ngài là vị nào a, khả ái tiểu thư?"

"Ta gọi Sakamoto Yukiko. Là năm hai nhị ban Sakamoto Akitsuki muội muội."

"! Ài, Akitsuki kun đấy. . ."

Nàng trong nháy mắt lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, sau đó đi đến bên cửa sổ, triển lộ ra càng thêm nụ cười sáng lạn. Hừ, cái này đang làm cái gì a.

"Là (vâng,đúng) à. Akitsuki kun người này còn có muội muội a."

Higumo Sutura.

Nàng là onii-chan liền học Sakurahime trường cấp 3 bảo vệ sức khoẻ sensei, là biết dùng khêu gợi thân thể hấp dẫn nam học sinh xú danh chiêu lấy ác nữ.

Mùa xuân thì ta đang cùng. . . Nói lỡ miệng. Ta tại canh gác onii-chan trong nhiệm vụ, từng đã gặp nàng trên giường cười onii-chan, lúc ấy ta vì muốn như thế nào mới có thể một đao bổ ra bụng của nàng rất là phiền não rồi một hồi.

"Hô hô, thật đáng yêu. Lòng mi cùng Akitsuki kun giống như đúc đấy."

"Đừng đừng, đừng đụng ta!"

Nàng thò tay lướt qua cửa sổ, dùng ngón tay sờ khởi của ta lông mi. Ta tức giận vung mở tay của nàng. Trong nháy mắt nữ nhân hương khí sử dụng ta đầu vầng mắt hoa. Hừ hừ, bị hí lộng rồi.

"Hô hô. Xin lỗi rồi."

Thiệt là. Nàng khoe khoang làm dáng mà đại nói ra áo khoác trắng ở dưới lồng ngực, còn lộ ra đầy đà đùi, trường này đến cùng đang làm cái gì a. Bởi vì onii-chan còn là một khát khao xử nam, cho nên phải chú ý.

"Như vậy, người là đang hỏi thăm ca ca người đến cùng đem lễ vật đưa cho ai?"

"Là (vâng,đúng) đấy."

"Ân, thì ra là thế. Như vậy a. . ."

Đón lấy bảo vệ sức khoẻ sensei loạng choạng thật dài bím tóc đuôi ngựa, lộ ra người can đảm đáng tươi cười --.

Ân?

". . . Thuận tiện hỏi thoáng cái, Yukiko tương tại sao phải truy tra lễ vật đích hướng đi đâu này?"

Sau đó lại có thể hỏi vấn đề như vậy.

"Cũng, cũng không có gì đặc biệt lý do."

"Ân. Hắc. Là thế này phải không. Hô hô, Akitsuki kun cũng thật không dễ dàng."

Hừ hừ hừ. Người này thật làm cho người tức giận.

"Sau đó thì sao? Người hoài nghi ta chính là cái 'Đặc biệt người'?"

"Là (vâng,đúng) đấy. Bởi vì onii-chan có thật nhiều cùng phòng chăm sóc sức khỏe sensei H video. Cho nên ta cảm thấy được lão sư khả năng rất cao."

"Hắc --. . ."

Ta thường xuyên kiểm tra onii-chan Computer. Mỗi khi bí tàng video folder mật mã thay đổi thời điểm ta đều phải tốn phí rất lớn khí lực phá giải. Chỉ là, folder tiêu đề có khi sẽ biến thành 『 cái này folder dung lượng là 5G. Nghĩ giải thích mà nói xin cứ việc nói 』 hoặc 『 ngày hôm qua, cái này folder cuối cùng sửa chữa thời gian là buổi sáng tám giờ 45'. Người sáng sớm đều đang làm gì đó a 』 hoặc 『 như thế nói đến ngày hôm qua buổi sáng tám giờ 45' là Hikari bishoujo truyền ra thời gian a. Chẳng lẽ lại mặt hướng tiểu nữ hài anime sẽ để cho người không tự chủ được. . . 』 loại này, cảm giác dường như có chứa nào đó khuynh hướng tự ngược đãi bướng bỉnh.

"Còn không chỉ chừng này đấy. Gần đây, onii-chan đang nhìn tin tức thời điểm chứng kiến bác sĩ chụp lén sự kiện thời điểm rõ ràng là nói 『 loại chuyện này quyết không thể tha thứ 』 , Nhưng hôm sau hẳn lại chính mình mặc vào áo khoác trắng, còn nói cái gì 『 Yukiko tương, đến chơi bác sĩ trò chơi a! Như vậy thì mời người xấu hổ mà đem quần áo trêu chọc lên. ha ha 』 thật là khiến người buồn nôn."

Nói đến onii-chan, không nghĩ tới hẳn sẽ làm ra to gan như vậy theo như xem bệnh. . . Nha ♥

"Thì ra là thế, Akitsuki kun còn có cái loại này ham mê a. Bác sĩ trò chơi à. . . . Rất có nể thử giá trị đấy. Ha hả."

Hừ. Vì cái gì nàng cũng lộ ra một bộ dâm đảng biểu lộ. Xem ra là ta cho nàng dư thừa tình báo.

"Không nói trước cái kia. Xin hỏi người có thu được onii-chan tặng lễ vật sao?"

"Ân? Nói như vậy người yên tâm đi. Thật đáng tiếc ta cái gì cũng không nhận được."

. . . Nha.

"Tạm cứ yên tâm đi, khả ái Yukiko tương."

"È hèm. . ."

Bảo vệ sức khoẻ sensei một bên như vậy lâu bầu lấy, một bên dụng nàng cái kia thon thon tay ngọc ve vuốt lên ta tới. Hừ.

"Sự tình, sự tình còn gì nữa không. Quấy rầy. Gặp lại."

Tái ở chỗ này tiếp tục ở chung cảm giác sẽ bị nàng đùa bỡn. Tóm lại phải nhanh một chút lui lại.

"Hô hô. Các loại Yukiko tương."

Tuy nhiên ta là nghĩ như vậy, nhưng chẳng biết tại sao bả vai lại bị người từ phía sau bắt lấy.

Làm, làm gì.

"Gần đây. Akitsuki kun đều không thể nào đến phòng chăm sóc sức khỏe chơi. Cho nên, sensei rất cô đơn lạnh lẽo a."

"Cái kia, thì tính sao."

"Đúng vậy a. Cho nên khi chứng kiến cùng Akitsuki kun lớn lên giống nhau như đúc Yukiko tương, ta liền không khỏi tâm tình la hét đấy."

"Cáp?"

Ài, nàng, nàng đang nói cái gì a --.

"Cho nên nói, Yukiko tương. . ."

Bảo vệ sức khoẻ sensei một vừa nói, một bên từ phía sau ôm ở cổ của ta --.

"Đến cùng sensei. . . Cùng nhau chơi đùa bác sĩ trò chơi như thế nào?"

-- hô.

"Y ô -----! ?"

Không không không, không cần hướng lỗ tai ta ở bên trong thối hơi! ?

"Hô hô. Nước miếng đều chảy ra đấy."

Không, không cần vắn vê mặt của ta! Nàng, nàng tại sao phải lộ ra giống như phát hiện con mồi loài bò sát loại sinh vật giống nhau ánh mắt! Tại sao phải đem ngón tay vươn hướng trong miệng của ta! Cái này, nữ nhân này, quả nhiên rất nguy hiểm!

"Ta ta ta ta ta cáo từ!"

"A!"

Ta cuống quít vung khai mở tay của nàng, cũng không quay đầu lại chạy ra ngoài, tóm lại trước phải từ nơi này lui lại.

Tốt, thật là nguy hiểm. . . . Thiếu một ít muốn mất đi nào đó trọng yếu đích đồ vật rồi. Thậm chí đều chảy ra chán ghét mồ hôi. . . .

"Muốn đặc biệt chú ý tên kia. Cũng phải nói cho onii-chan một tiếng. . ."

Cái này không nói trước, hiện tại có thể khẳng định tên kia không có thu được lễ vật. Tóm lại tạm thời xem như yên tâm.

Như vậy mà nói. . . .

"Mục tiêu kế tiếp, là nữ nhân kia."

"Onii-chan bao lễ vật. Bảo là muốn đưa cho đặc biệt người. Nhưng gần đây, lễ vật làm mất đi trên mặt bàn biến mất."

"Ôi chào!"

Ly khai cao về sau, ta đón lấy đi tới phụ cận công viên.

Nơi đó chơi trò chơi phương tiện tuy ít, nhưng nhưng lại có xinh đẹp ghê dài cùng bồn hoa, là tản ra trầm tĩnh bầu không khí đại công tước viên. Ở nơi này, ta hướng đang cùng cỡ lớn súng vật khuyến chơi chính là cái người kia hỏi.

"Ta tại truy tra lễ vật đích hướng đi. Xin hỏi người có manh mối à."

"Đi, đi về phía. . . ?"

Sanada Kasumi.

Nàng là onii-chan bạn học cùng lớp, một cái chải lấy rách bươm bím tóc ti tiện nữ nhân. Vì vậy ác nữ cướp đi onii-chan bờ môi, nàng cho Yukiko đã tạo thành suốt đời khó diệt bị thương. Khi biết nàng được quãng thời điểm ta không khỏi cao hứng hướng bầu trời giơ quả đấm lên. Cuối cùng nàng cũng chẳng qua là cái pháo hữu mà thôi. Thật là sống nên ♪

"Phản, Sakamoto kun chuẩn bị lễ vật?"

"Là (vâng,đúng) đấy. Nhưng lễ vật nhưng bây giờ không thấy."

Nàng lộ ra biểu tình bất an, đồng thời loạng choạng phía dưới vậ đối với to đến không có chút ý nghĩa nào vớ to, thật sự là chướng mắt a.

Ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên onii-chan đem nữ nhân này mang về nhà ở bên trong thời điểm chuyện tình. Nàng vậ mà nói với ta:

"Hi vọng người có thể cho ta đại tỷ tỷ."

Lẽ nào lại như vậy. . . . Òm ọp tức, khi đó ta thật muốn đem nàng huyết dịch của cả người đều theo vậy đối với vú to trong như vắt sữa đồng dạng nặn đi ra. Chết ta cũng sẽ không gọi nàng đại tỷ tỷ đấy.

"Ca ca là vú to khổng. Gần đây tại xem trên TV người mẫu tiết mục thời điểm rõ ràng cũng nói 『 bộ ngực lớn không lớn đều không sao cả 』 , Nhưng ngày hôm sau lại lập tức hô hào 『 rõ ràng trước kia cũng có thể tùy thích sờ bằng hữu bộ ngực nói! Đây là cấm đoán bệnh trạng ư ~! Thật là muốn đem mặt chôn ở vú to ở bên trong! 』 "

"Trước kia" là chuyện gì xảy ra. Với lại cái kia về sau khi hẳn nói ra 『 như vậy mà nói gọi Yukiko tương. . . Dù nói thế nào cũng quá cái kia. . . 』 thì ta thậm chí muốn đem bộ ngực đánh sừng. Coi như là Yukiko, ít nhất cũng có A tráo trình độ a. . . Nức nở.

"Sakamoto kun nếu như vậy. . . Muốn chôn ở vú to ở bên trong. . . Ta rõ ràng sẽ rất hoan nghênh a. . ."

"Người mới vừa nói cái gì?"

Cảm giác, cảm thấy vừa rồi tựa hồ nghe đến tuyệt đối không thể nghe lộ đích từ!

"A, chuyện, chuyện gì cũng không có! Như vậy, người là muốn hỏi ta có hay không thu được lễ vật?"

"Là (vâng, đúng) đấy. Xin hỏi người có hay không manh mối?"

Nói thiệt cho người biết a. Nếu như cô gái này là đặc biệt nhân, Yukiko đã làm tốt phạm tội chuẩn bị. Dám đoạt đi onii-chan bờ môi. . . .

"Ô, ta không có thu được lễ vật gì. . . Sakamoto kun, rốt cuộc là cho ai đó. . ."

Đáng đời. Người liền cao hứng a. Hôm nay, người xem như nhặt được cái mạng.

"Tuyệt, Yukiko tương. Lễ vật kia, là kiện dạng gì lễ vật?"

"Ôi chao!"

Đang lúc ta tại trong lòng bày ra hai tay nắm tay tư thế thì cô đó đột nhiên hỏi như vậy ta.

"A, cái kia, cái kia. . . . Ta chỉ có thấy được cái hộp, bên trong đựng cái gì ta cũng không biết."

"Là (vâng, đúng) à. Ô, không phải cấp cho ta a. . . Sakamoto kun."

Đó là dĩ nhiên. Hẳn và người chỉ là chơi đùa mà thôi.

"Sẽ cho ai đó, thật không cam lòng. Muốn cho ta tìm được lời nói, tuyệt đối. . ."

. . . .

Về sau, đằng sau người muốn nói cái gì! ? Người này thật là đáng sợ!

"Ta, ta tới liền nghĩ hỏi cái này chút ít. Như vậy Yukiko cần phải đi."

"Cũng là đấy. Được rồi. Ai bảo ta chính là như vậy thích. Như vậy mà nói cho dù dùng sức mạnh. . . (nhỏ giọng lâu bầu) "

Ta tạm thời hướng cái kia đã muốn cái gì đều nghe không vào nữ nhân nói âm thanh dừng, sau đó liền đi ra. Cảm giác, cảm thấy ánh mắt của nàng rất nguy hiểm. Ta tốt nhất không nên cùng loại người này nhắc lên quan hệ.

Bất quá.

"Ô. . ."

Cái con kia nguyên bản cùng đuôi sam nữ chơi đùa cỡ lớn khuyển, chẳng biết lúc nào lại để ngang cửa công viên.

Ô ô, Yukiko nhất không am hiểu ứng phó động vật. Hơn nữa còn là lớn như vậy cái tóc vàng tìm về khuyển. Đó cùng chủ nhân giống nhau màu lông cũng làm cho người cảm thấy tức giận.

"Xuyt, xuyt xuyt! Đến bên kia đi!"

Ta làm ra dùng tay xua đuổi hành động, nhưng nó không riêng chưa có chạy thậm chí còn trừng mắt ta.

Không, không phải. Người chủ nhân lộ ra đáng sợ như vậy biểu lộ khả không phải là bởi vì Yukiko nguyên nhân. Người đã hiểu lầm. Cho nên không cần xa hơn bên này -- nya a! ?

"Đợi, ở, dừng tay a! Ai da nha nha nha nha nha nha --! ?"

"Gâu Gâu!"

Chán ghét dự cảm biến thành hiện thực.

Cái con kia kém chó cứ như vậy hướng phía Yukiko tới gần, sau đó đột nhiên phi nhào đầu về phía trước. Với lại --.

"YAA.A.A.. A a a a a! ? Các loại..., không được! Đừng liếm chỗ đó a! !"

Con này sắc chó. Không riêng đem ta đẩy ngã, còn vén lên ta toàn thân quần áo thè lưỡi ra liếm ta!

"Cầu, van cầu người, chờ một chút! Không cần thè lưỡi ra liếm chỗ đó á!"

Thả ta ra! Chán ghét! Chó này ngay cả tính dục đều cùng tự chủ giống như đúc ư! ?

"Đợi, chó, chó chủ nhân! Cứu mạng! Váy muốn không ổn!"

Không nhanh chút mà nói ngay cả pantsu. . . !

Tuy nhiên ta dốc sức liều mạng cầu cứu, nhưng chó chủ nhân lại đã hoàn toàn đắm chìm trong thế giới của mình trong. Ánh mắt của nàng lóe ám sắc Hikari, trong miệng không ngừng lầm bầm --.

"So với bộ ngực mà nói ta sẽ không thua bất luận kẻ nào. . . Giả dạng làm ngoài ý muốn bộ dạng đem Sakamoto kun cho -- "

Nàng tại lầm bầm cái gì a.

"Đợi --! Thực, thật sự van người mau cứu ta! Sự tình thật đúng không ổn á!"

Tại tên ngu ngốc kia chủ nhân sau lưng, Yukiko đã muốn sắp không được.

Con này biến thái chó! Còn như vậy. . . Dừng tay dừng tay! Lỗ đít của ta thật là yếu ớt!

"Cứu, cứu mạng!"

"Không thể đối kháng a. . . Sau đó muốn như thế nào mới có thể giả ra tình cờ thần sắc đấy. . ."

"Van người! Mau cứu ta! Ta cam đoan không bao giờ tại blog trên chửi, mắng người rồi!"

"Ta rất am hiểu giả dối ngã, về sau chỉ cần luyện tập làm bộ đứng không dậy nổi bộ dạng liền. . ."

"Đợi, thật sự xin cứu mạng -- "

"Sau đó, dùng tới ta khắc khổ luyện tập 'Bú liếm kỹ' -- "

A a thiệt là!

"Mau cứu ta -- 'Lớn, đại tỷ tỷ' ! !"

"Ôi chao! Kêu -- a a a! Người, người đang làm gì đó a lợi năm! Mau tới đây!"

Nhờ có chủ nhân chạy đến, đầy người ướt bọt, quần áo mất trật tự không chịu nổi Yukiko cuối cùng là được cứu. Nói sau vậy rồi cuộc tính toán cái gì a, cái kia cùng nào đó hậu cung nam giống nhau tên gọi (biên dịch và chú giải: Yukiko nghĩ tới đại khái là (ra Bao vương nữ) trong nam chủ nhân công Yuuki lê đầu (Yuuki Rito).). Quả nhiên hai thằng này đều là đồ đê tiện!

Về sau. Yukiko đối cái kia cự không xin lỗi đồ đê tiện tốt một trận thuyết giáo, sau đó hữu khí vô lực đi đến dưới một cái mục đích địa phương. Ô ô. . . Được cái con kia dần kém chó thè lưỡi ra liếm qua bờ mông ngứa một chút. Lại có thể không ngừng mà thè lưỡi ra liếm Yukiko mông đít nhỏ. . . Thật là một cái thất lễ cái thằng khốn!

Bất quá nha, đã năm giữ tình báo, việc này coi như xong đi.

"Tên kia, xem ra cũng không phải đặc biệt người."

Kể từ đó, về sau là được. . . .

"Onii-chan bao lễ vật. Bảo là muốn đưa cho đặc biệt người. Nhưng gần đây, lễ vật làm mất đi trên mặt bàn biến mất."

"Ài."

Tại lồng hấp giống nhau khốc nhiệt ở bên trong, ta lại cưỡi xe cỡi ước chừng mười lăm phút. Tình trạng kiệt sức Yukiko cuối cùng nhất đi tới một chỗ lẻ loi trở trời trước phòng.

Theo như về nhà chông chuông về sau, ta hướng đi ra bác gái trên báo mục tiêu tên gọi, sau đó tại cửa trước trước đợi ước chừng 10 giây. Đón lấy chậm rãi hiện thân chính là cái người kia là được mục tiêu lần này rồi. Rõ ràng hiện tại đã là mùa hè, hẳn vẫn còn ăn mặc ống tay áo quần áo, là mười phần quái nhân.

"Ta tại truy tra lẽ vật đích hướng đi. Xin hỏi người có manh mối sao?"

"Lẽ vật a."

Đối với Yukiko vấn đề, hẳn co lại hai tay rơi vào trầm tư.

Kazeshiro long được.

Hẳn là onii-chan có nền tảng tốt, anh zai một quả. Onii-chan quan hệ với hẳn thậm chí điềm mật, ngọt ngào đến hợp xin nhờ Yukiko đi theo dõi tình trạng. Với lại gần đây onii-chan còn lằm bằm lâu bầu lấy: "Luôn làm chút ít trò đùa dai. . . Muốn cho Kazeshiro chú ý một chút à. Hẳn là duy nhất biết rõ chúng ta bí mật người" . Tuy nhiên ý nghĩa không rõ, nhưng đối với onii-chan mà nói Kazeshiro là có thể được xưng tụng duy nhất đặc biệt người. Quả nhiên thân là nam cùng sĩ. . . Kaka.

"Ân? Người mặt có chút đỏ a. Không có sao chứ?"

"Ài, không, không có việc gì! Yukiko mới không có làm cái gì kỳ quái vọng tưởng đấy!"

Nguy hiểm thật nguy hiểm thật. Không hổ là Kazeshiro. Là ngay cả tế vi địa phương cũng có thể cảm thấy được người.

Ta đến nay nhưng nhớ rõ cùng người kia lần thứ nhất lúc nói chuyện chuyện tình. Hẳn ở đây tới nhà của ta chơi thời điểm ngoài ý muốn bắt gặp ta, sau đó lại nói một câu: "Thật là một cái khả ái muội muội a" . Tại onii-chan trước mặt nói loại lời này thật sự là quá khen! Xin nhiều hơn nữa khích lệ ta vài câu!

"Là (vâng,đúng) à. So về cái kia người là vấn lẽ vật a? Thật xin lỗi ta đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả."

"Là (vâng,đúng) à. Ta cho rằng sẽ ở Kazeshiro tiên sinh tại đây đây. .
."

"Không không, đó là không có khả năng a."

Kazeshiro bất đắc dĩ lắc đầu.

Không không, mới không có cái kia chuyện quan trọng đấy. Khả năng phi thường độ cao nha.

"Đó là không lâu trước chuyện tình, ta phát hiện tại onii-chan dưới giường ấn dấu BL doujinshi. Ngoài ra còn nghe hẳn rất chân thành mà lầm bầm nói 『 Kazeshiro long đi lúc nào sẽ đẩy ngã Sakamoto Akitsuki đấy 』 . Cho nên nói khả năng phi thường độ cao."

". . . Ân, vậy sao. . ."

Vì cái gì Kazeshiro đang trả lời tình hình đặc biệt lúc ấy thoạt nhìn rất không cao hứng đấy. Bất quá, cái này nhất định là hành động. Gần đây hẳn và onii-chan trong phòng một chỗ thì ta nghe lén đối thoại của bọn họ, ta nghe được onii-chan hỏi như vậy hẳn:

"Kazeshiro kun có người thích sao?"

"Ài, làm, làm gì vậy đột nhiên hỏi cái này. . ."

"Nói đến Sakamoto Akitsuki, nhưng hẳn là cái phi thường không tệ nam trẻ nhỏ a, người đối với này không có hứng thú sao?"

"Không có - có "

. . . Chính là như vậy. Cái kia "Không có - có" nói được rất tsundere. Vì vậy mộng tưởng không ngừng bành trướng. . . .

"Bất quá lẽ vật à. Ân."

Ngay tại ta đắm chìm ở vọng tưởng trong thì Kazeshiro thì là vẻ mặt thành thật bắt đầu suy nghĩ lên.

"Cái kia. . . Sẽ là 'Bên nào' tổng xuất cho người nào đấy."

Ân? Chỗ nào? Đây là ý gì?

Cái kia làm cho người không hiểu lí do thoái thác để cho ta không khỏi quay đầu sang, đúng lúc này Kazeshiro cúi xuống thân, dụng vẻ mặt nghiêm túc ôn tồn tin tức ta:

"Này tiểu muội muội. Lẽ vật kia -- là lúc nào biến mất."

"-- ôi chao?"

Chuyện, chuyện gì thời điểm?

"Lẽ vật không gặp vào cái ngày đó, ta cũng nghĩ thế hẳn cầm lấy đi tặng người. Ngày đó rốt cuộc là một chút."

"Ài, a, cái kia. . ."

Hôngбет, không xong. . . .

"Là (vâng, đúng), phải . . Gần đây."

"Ta muốn biết xác thực ngày. Cho dù sai lệch một ngày, ý nghĩa cũng sẽ trở nên rất là bất đồng."

"Cái kia, cái kia. . . Cái kia nha. . ."

Vì, tại sao phải để ý như vậy ngày đầu này?

"Đối, thực xin lỗi. Ta không nhớ được xác thực ngày rồi."

"Là (vâng,đúng) à. Vậy không có biện pháp. Ân -. . . Sẽ là bên nào đây."

Vì vậy, Kazeshiro đem Yukiko ném qua một bên, bắt đầu thẳng phiến não mà bắt đầu..., lông mày cũng đi theo nhãn sâu hơn.

"Vạn nhất, tên kia nếu có người thích rồi, ta. . ."

"?"

Tên kia? Chỉ đúng là onii-chan a? Nếu onii-chan có người thích rồi hả?

"Ta. . . Có lẽ sẽ ghen ghét được nỗi giận."

"Cấp phốc y! ?"

Các loại -- một, không nghĩ qua là liền phát ra quái thanh.

Vừa, vừa rồi, đó là cái gì! ?

"Tuy nhiên ta cảm thấy được rất không có khả năng, nhưng tên kia nếu cùng ta không nhận biết nam nhân. . . . Nhưng ác, ta lại không được à."

"-----! ?"

Không, không ổn a. . . Loại vấn đề này lên tiếng. . . !

"Lần sau, cùng đi chơi a. Thật tưởng nhìn thấy xinh đẹp TA."

Quả quả, quả nhưng cái này người, là tsundere!

"Này tiểu muội muội. Lần sau, đi nhà của người. . . Ôi chao?"

Lý tính rất cục đạt đến giới hạn, ta đỏ bừng cả khuôn mặt mà chạy trốn chết. Khà khà hô hô, lấy được một cái không tệ bướng bỉnh.

"So về cái kia, mà ngay cả Kazeshiro cũng không phải đặc biệt người a. A... Ừ. . ."

Với lại, không nghĩ tới hẳn cũng hỏi thăm ngày. Thiếu một ít --.

"Thiếu một ít 'Liên lòì đuôi' rồi."

Điều tra sau khi kết thúc, ta về đến nhà, một bên lau đồ mồ hôi một bên uống cạn sữa bò. Sau đó, về đến phòng khóa lại cổng, kéo lên bức màn. . . .

". . ."

Sau đó đem "Cái kia" trên giường mở ra, nhìn một hồi về sau thử đem nó mặc vào.

Cùng mình trong kính bốn mắt nhìn nhau, ta không khỏi thở dài.

". . . Không thể tin."

Đó là một kiện làm cho người ta dùng nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác I-line váy liền áo. Cùng với thoát nhìn rất thành thực giày, cùng đậm màu cao cấp ba lô. Xem xét liền không rẻ -- đại khái là hàng hiệu hàng, giá tiền ững thuận đều phi thường đắt. Tuyệt đối không thể là vì nhất thời tính khởi mà mua được.

"Vì cái gì onii-chan. . . Cấp cho Yukiko loại này lễ vật. . ."

Trước vài ngày.

Có một kiện nữ tính âu phục xếp đặt tại onii-chan trên mặt bàn. Món đó lễ vật như phảng phất là muốn tặng cho đặc biệt người đồng dạng, rất trịnh trọng đặt ở nơi nào.

Hắn là muốn đưa cho ai đó, Yukiko mặc dù đối với này rất cảnh giới, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới cái kia đối tượng lại là chính mình.

"Ô ô. . . Quá, quá ngắn. . ."

Ngắn ngắn váy liền áo không quá có thể phủ ở chân. Tuy nhiên rất đáng yêu, nhưng bởi như vậy có thể thấy được. Bởi vì Yukiko thường xuyên cũng ngã sấp xuống, cho nên như vậy rất nguy hiểm.

"Chỉ, chỉ có thể ở trong nhà mặc. . ."

Onii-chan tạm thời bất luận, muốn cho không nhận biết người chứng kiến vậy cũng tuyệt đối không được.

". . . So về cái này "

Đến từ onii-chan lễ vật. Đưa cho Yukiko lễ vật. Nhưng là --.

"Không có khả năng."

Quả nhiên loại chuyện này tuyệt đối không có khả năng.

Loại này hiện thực, Yukiko không tin.

Cái kia ngây thơ người nhát gan ẩn tính anh zai . Xuất mồ hôi thời điểm bên mặt đẹp trai được làm cho người ta tim đập rộn lên, cổ gợn cảm

đến làm cho người chịu không được. Như vậy onii-chan lại có thể biết làm ra chuyện như vậy.

Chỉ cấp Yukiko.

Không nghĩ tới đặc biệt như vậy lễ vật chỉ cấp Yukiko.

Không phải sinh nhật. Không phải lễ giáng sinh. Rõ ràng không phải bất luận cái gì ngày lễ, lại đưa tới như vậy lễ vật. Vô luận như thế nào cân nhắc, cũng hiểu được như vậy rất không tầm thường.

Bởi vì như thế nào cũng không thể tin cho nên liền đi báo phóng các loại các dạng người, nhưng quả nhiên trừ Yukiko bên ngoài ai cũng hiểu được lễ vật.

Đặc biệt tồn tại -- lại có thể chỉ có Yukiko.

"Nức nở. . ."

Thực tế như vậy, khiến Yukiko vui đến phát khóc, nhưng Yukiko nhưng không tin. Không cách nào tiếp nhận.

Cho nên.

"Như vậy mà nói, cũng chỉ có thể một vốn một lời người triển khai đột kích rồi."

Vì không đem sự tình làm hư, hôm nay ngày liền tiến hành trong đầu mô phỏng a. Thực hành lập tức định vào ngày mai.

"Muốn tra ra chân tướng."

Yukiko độc nhất vô nhị nhất thích nhất onii-chan.

Mà vị kia onii-chan đặc biệt người --.

"Thật sự chỉ có Yukiko à."

"Tên ngu ngốc kia. . ."

Bởi vì giấc ngủ chưa đủ mà tạo ra quỵện đãi cảm giác sử dụng ta tình trạng kiệt sức, ta đi xuống lầu, sau đó đánh răng rửa mặt. Nhanh chóng ăn điểm tâm xong về sau, ta về đến phòng biến thành quần áo. Sau đó ngồi vào trên ghế, mở ra bút ký bản. Đọc lấy phía dưới văn tự.

'Không đúng. Ta không có sai.'

Hôm nay mở đầu là loại cảm giác này.

'Tại ta tu bổ lông mi thời điểm cái mũi đột nhiên khởi xước ngứa. . . Ta không khởi hắt hơi một cái nhưng lại không nghĩ rằng nhiệt tình lớn như vậy. . . Bởi vậy lông mi liền siêu cấp Isaiah người 3 hóa. . . Điểm, điểm lão tử điểm lông mi a! . . . Đùa giỡn rồi. . .'

"Tên hỗn đản này. . . Tại sao phải làm loại sự tình này a."

Ta thật sâu, thật sâu thở dài.

Lý do đem làm lại chính là ta cái kia chiếu rọi tại trong kính mặt. Nguyên bản cũng rất kinh khủng khuôn mặt, bây giờ trở nên càng thêm đáng sợ. Thiệt là, cái này không là được cái kia à. Cùng hẳn nói đúng không lương quả thực liền theo bọn lưu manh giống nhau. Ha ha ha ha. . . Thiệt là. . .

'Nhưng là đấy nhưng là đấy! Vì để cho tả hữu hoàn toàn đúng xứng, ta liền đem bên kia lông mi cũng cạo! Bởi như vậy liền thấy thế nào cũng chỉ là cái bất lương rồi! Thật tốt quá! Sakamoto kun thật tốt quá! Vượt qua đến ngược lại cảm thấy rất Dễ thương không? Như vậy người liền an tâm mới tốt thật yêu trên bất lương a!'

"Muốn như thế nào an tâm nha, đừng tùy thích cho ta làm chủ a!"

Nguyên bản nhìn qua sẽ không như người tốt, hiện tại lại không lông mi. Biết nói như vậy rất khả ái người, cho dù tìm lượt toàn thế giới cũng không thể có thể tìm tới a. Nếu quả thật có cái loại này cái thẳng khốn ta liền chỉ điểm nàng cầu hôn.

Về sau viết nhật ký liền toàn bộ là liên quan đến gần đây truyền ra người máy anime cảm tưởng rồi, nàng không có tái đối lông mi chuyện tình huống ta nói xin lỗi. Ta ba đi nhảy dựng mà đại khái học một chút, sau đó không khỏi cau mày cúi đầu. Nàng là thật không có làm đứng đắn gì sự tình a.

Sáng sớm khởi ta liền cảm thấy siêu cấp không có làm nhiệt tình, ta khép lại bút ký bản gánh vác lấy này phần quyền đãi cảm giác ra khỏi phòng. Nhưng ác, muốn như thế nào cùng cha mẹ giải thích đây.

Vừa nghĩ loại sự tình này --.

"Này."

"A. . ."

Nàng dường như đợi một chút hậu tại trước của phòng. Vì vậy ta cùng Yukiko đụng phải cái tràn đây.

"Làm sao vậy, phải ra khỏi cổng sao? Ăn mặc thật xinh đẹp a."

". . . Không phải. Ta cái đó đều không đi."

A, là à. Được rồi như vậy cũng tốt.

Yukiko hôm nay mặc là tính chất mềm mại váy liền áo, cũng phối hợp cao cấp ba lô. Tại sao vậy. Là vì loại trang phục này cho nên mới lộ ra có chút trưởng thành à.

". . . Onii-chan. Cái kia, có chuyện cũng muốn hỏi người."

"Ân? Hỏi ta?"

Làm sao vậy?

"Hi vọng người thành thật trả lời. . ."

"Ha."

Đỏ bừng cả khuôn mặt Yukiko ấp úng mà lâu bầu lấy, nàng nhăn nhó nhí nhí, một bộ lo nghĩ bất an thần sắc. Ánh mắt như bận rộn bươm bươm đồng dạng dốc sức liều mạng chớp. Đây là thế nào?

"Cái kia, cái kia, ân, cái kia -- "

Sau đó dùng một bộ làm cho người trù mẩn biểu lộ hoảng hốt thất thố ước chừng mười giây đồng hồ. Đón lấy nàng dường như đã quyết định nào đó quyết tâm.

Yukiko căng thẳng bờ môi, dùng một bộ nhìn như bá đạo hữu lực biểu lộ mặt ngó về phía ta, sau đó --.

"Vì cái gì chỉ cấp Yukiko đưa đặc biệt lễ vật?"

Nàng hỏi như vậy nói.

"Lễ vật?"

Ta rất cảm thấy hoang mang.

Đây là đang nói cái gì a -- ta nghĩ nghĩ, sau đó lập tức hiểu. Lễ vật là chỉ cái kia à.

Ta lần nữa đánh giá đến Yukiko quanh thân. Như thế nói đến Yumesaki Hikari dường như hoàn toàn chính xác đã từng nói qua chính

mình cho lúc trước Yukiko mua quần áo muốn ta đưa cho nàng. Nhưng ta đem nhiệm vụ này đem quên đi, vì vậy Yumesaki Hikari giống như liền chính mình cho Yukiko đưa đi rồi. Hừ, tên kia quả nhiên tuyển quần áo rất thật tinh mắt đấy.

Như vậy, món đồ lễ vật có gì không ổn sao?

"Cái kia, cái kia, rõ ràng không phải sinh nhật, vì cái gì chỉ cấp Yukiko đưa như vậy lễ vật? Đối, đối cái khác nữ trẻ nhỏ sẽ không làm như vậy. Vì cái gì đối với Yukiko. . ."

" như vậy. . . Vậy sao?"

Tuy nhiên bởi vì không cách nào nắm chắc tên kia hành động cho nên không rất rõ ràng, nhưng xem ra Yumesaki Hikari tựa hồ là chỉ chuẩn bị cho Yukiko lễ vật.

Vì vậy, ta thử phỏng đoán Yumesaki Hikari nghĩ cách.

. . . .

. . . .

Ân.

Nghĩ như thế nào nàng cũng chỉ là tâm huyết dâng trào a. Đại khái,

『 Yukiko than váy liền áo tư thái tới tay ----! Thế gian toàn bộ tài bảo (one piece) ngay ở chỗ này! (biên dịch và chú giải: Váy liền áo Nhật ngữ sáng tác ワンピース - su, tức Anh ngữ one piece, còn dư lại ta không nói mọi người cũng đều hiểu = =)』

Ôi chao chẳng lẽ nàng nói đúng là việc này?

Nhưng ta cũng không thể tình hình thực tế trả lời. Ân, nên làm cái gì bây giờ. Được rồi. Tùy thích qua loa tặc trách một chút đi.

"Ân, chính là cái a. Tâm tình a tâm tình. Ân, tựa là có chuyện như vậy."

"Thật sự là tâm tình, à."

Nhưng Yukiko lại lộ ra hoàn toàn không cách nào nhận đồng biểu lộ.

". . . Muốn thật sự là tâm huyết lai triều lời nói, nói chung chắc là không biết làm được loại tình trạng này đây. Lại không phải là cái gì ngày lễ. . . Ta hi vọng người có thể nói thật với ta. Ta đối với cái này đặc biệt để ý."

A -. . . . Chưa phát giác ra ở giữa nàng bắt đầu chết cắn không thả.

Mà dù sao Yukiko theo trước kia tựa là cái bộ dáng này. Nói nàng là tổng đối chuyện kỳ quái tính toán chi li à. Khi còn bé cũng có qua loại sự tình này a? Có một lần ta bởi vì đau bụng mà đối với nàng đáp lời phản ứng lãnh đạm, vì vậy nàng liền đối với cái này chú ý mà bắt đầu..., thậm chí hơn nửa đêm đột nhiên chạy tới hỏi ta "Yukiko có phải hay không làm làm cho người chán ghét chuyện tình?" Còn một bộ hai mắt đăm lẹ uông uông bộ dạng. Bất quá về sau chúng ta cùng một chỗ ngủ thời điểm nàng liền lại cao hứng trở lại.

Như vậy, những thứ này nhớ lại trước để qua một bên. Tóm lại phải nghĩ cách sử dụng trước mắt chủ nhân đại nhân thừa nhận. Bất quá, ăn nói vụng về ta cũng sẽ không vung cái loại này chém gió.

Cứ như vậy, cuối cùng theo miệng ta ở bên trong toát ra, chính là như vậy hàm hồ lời nói.

"Không cần thiết ngạc nhiên á. Cái kia. . . Bởi vì với ta mà nói người là 'Đặc biệt' nha."

"----- ài."

Bởi vì là muội muội nha.

Tuy nhiên ta đây trả lời cũng có chút quá tùy tiện.

Ài, Yukiko? Như thế nào cứng lại rồi à?

"----- đặc biệt, đặc biệt. . . ?"

"Ừ, đúng vậy. Bởi vì là đặc biệt người cho nên sẽ đưa lễ vật. Rất bình thường a?"

Đại khái.

"Tuyệt, Yukiko rất đặc biệt sao?"

"A a."

"Chỉ, chỉ có Yukiko, là đặc biệt sao?"

"Nha."

"Thật sự là thế này phải không? Người nếu nói dối mà nói, ta liền chú người cả đời cũng không cách nào cùng thích người cùng một chỗ."

Đừng như vậy a. Cảm giác rất có thể nha.

"Thật sự thật sự. OK?"

". . ."

Sau đó Yukiko trầm mặc xuống.

Uy uy, đây rồi cuộc là làm sao vậy?

Đón lấy cứ như vậy vượt qua một đoạn không nói thời gian.

Theo như quá trình, ta cho rằng mặt đỏ tới mang tai Yukiko sẽ nói ra cái gì làm cho người đồng tình lời nói ra, Bất quá nàng không hổ là muội muội ta. Chỉ thấy Yukiko như thường ngày nổi giận đùng đùng cau mày nhìn qua, ngay sau đó --.

"Hừ, là như thế này a! Vậy người ngược lại là nói sớm a! Hại ta lo lắng vô ích! Hừ!"

Cứ như vậy, nàng giận tím mặt lên.

. . . Như thế nào đột nhiên tức giận a. Thật là một cái không giải thích được cái thẳng khốn.

Sau đó nàng cứ như vậy xoay người, vội vã đã đi ra.

"Này -, người muốn đi đâu à?"

"Chỉ là đi tán thoán cái bước! Khó khăn mặc vào bộ y phục này, ta đi khoe khoang một vòng rồi trở về!"

Ha. Là như vậy à.

"Thiệt là, onii-chan thật là làm cho người không phản đối! Quá bắt người không cách nào!"

Vì vậy, bằng vai bàng Yukiko cứ như vậy đã đi ra.

Ân. Tuy nhiên hoàn toàn không cách nào hiểu tình huống, nhưng vấn đề tựa hồ là giải quyết. Mà như vậy cũng không tệ. Tên kia đã sẽ tức giận liền tỏ vẻ còn có hoạt bát, a.

Bất quá tuy nhiên nói như vậy còn vì thời thượng sớm, Bất quá tên kia nếu giao bạn trai mà nói đối phương đại khái sẽ rất quá sức a. Luôn nổi giận dùm dùm thần sắc, còn có thể tại không giải thích được thời điểm đột nhiên nổi giận. Tuy nhiên nàng mới lần đầu tiên loại chuyện này còn sớm cực kỳ -- Bất quá muốn thực đến lúc kia ta nhất định sẽ cho động viên đấy. Đương nhiên, là cho bạn trai một ít bên cạnh.

"Như vậy. Khó khăn được nghỉ hè, muốn hay không chơi đùa trò chơi đấy."

Tại loại tâm tình này điều khiến ta duỗi lưng một cái, nhưng mà lúc này điện thoại lại đột nhiên vang lên.

"Ân? Ai a, sớm như vậy đã tới rồi -- "

....

....

....

"Làm sao vậy a a! ?"

Chứng kiến gọi tới bưu kiện nội dung ta không khỏi sợ lên. Với lại theo sát lấy lại nhận lấy mấy phong thư.

Chỗ đó viết --.

'Akitsuki kun. Như người mong muốn, tại phòng chăm sóc sức khỏe ở bên trong cùng sensei cùng nhau chơi đùa hồng bút bác sĩ trò chơi a ♥ '

'Sakamoto kun. Ta mua đôi giày mới, nhưng cùng quá cao ta nghĩ chính mình nhất thời mặc không quen. Cho nên, Nhưng đừng mời người tới theo giúp ta cùng một chỗ tản bộ à. Vạn nhất ta ngã sấp xuống đứng không

dậy nổi khi đó có thể sẽ phát sinh không được sự tình ah, tại phía trước đang chờ người nhất định sẽ là như người mong muốn tương lai.'

'Sakamoto, tóm lại mời người quét sạch thoáng cái dưới giường a. Ngày hôm qua người ở nơi này ấn dấu không đồ tốt.'

"Đây là. . ."

lại tới nữa. Thiệt là --.

"Yumesaki Hikari tên kia, lại cho ta làm không chuyện nên làm."

Dù sao nhất định là ngày hôm qua ta làm cái gì chuyện dư thừa. Thiệt là, tên kia luôn không để ý hậu quả mà áp dụng hành động. Người với ta mà nói là không thể không đặc biệt, nhanh chóng cùng ta thoát ly quan hệ a đáng giận.

Vừa hướng ngày hôm qua cái luôn gây chuyện thị phi ta phàn nàn, một bên từng cái gửi đi bưu kiện tiến hành xử lý. A a thiệt là, hi vọng Yumesaki Hikari cũng có thể học một ít Yukiko. Tên kia tuy nhiên kỳ quái, nhưng trên cơ bản sẽ không đem người bên ngoài cuốn vào trong đó.

"À?"

Đang lúc tâm tình của ta không vui phàn nàn thì trên điện thoại di động lại nhận lấy một phong bưu kiện mới.

Ở trên viết là --.

"Yukiko?"

Cái kia là vừa vặn nói chuyện nhiều Yukiko gửi tới bưu kiện, nội dung làm cho người ta không nghĩ ra. Ta không khỏi đối tên kia toát ra dấu chấm hỏi (???), đồng thời ta lớn tiếng đọc chậm khởi cái kia phong thư bưu kiện.

Đó là muội muội gửi tới đề là "Đưa Yukiko đặc biệt người" bưu kiện.

"Tu bố thất bại lông mi -- rất đáng yêu nha."

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Hôm Nay Ta Muốn Viết Thư, Người Làm Tổng Biên

11 giờ - lạnh lùng tháng mười- hai ngày nghỉ.

"Người đáp ứng không tức giận mà nói, ta sẽ nói cho người biết chân tướng "

"Đột nhiên nói cái gì đó a "

Ta vừa rời giường liền lập tức mở ra bút ký bản, trước hết nhất đập vào mi mắt nhưng lại một câu nói như vậy, một hồi dự cảm xấu hướng ta tốc độ cao nhất chạy tới.

"Người ở nơi này thề, mặc kệ biết được như thế nào đích thực lẫn nhau, cũng không tức giận "

"Là (vâng,đúng) là, hiểu rõ. Người khẳng định làm chuyện ngu xuẩn "

Dù sao lại là chọc cái gì rắc rối đi à nha.

"Tuyệt đối không tức giận?"

"Sẽ không tức giận "

"Thật vậy chẳng?"

"Thật sự "

"Nếu như tức giận lời nói, ta liền đem người Computer tìm tòi trong ghi chép có 'Miku đường vân pantsu' chuyện tình công chử hậu thế "

"Người muốn thực nói ra, ta nhưng muốn thực phải tức giận "

Vì cái gì nàng sẽ biết. Được rồi, nhanh lên nói chánh sự đi.

"Thứ Hai thời điểm, Kasumi chan mời ta 'Cuối tuần cùng đi chơi' .
Thực xin lỗi, ta quên nói cho người biết "

"Cái gì đó, liền chút chuyện nhỏ này a "

Kasumi chan là bạn học cùng lớp của ta.

Thân kiều vú to kẹp tóc song đuôi sam. Nàng dường như cùng Yumesaki Hikari hẹn nhau cùng đi chơi.

"Sau đó thì sao. Bởi vì chủ nhật có việc không cách nào ra ngoài, cho nên ta liền cùng nàng hẹn rồi 'Vậy thứ bảy mười một giờ tại nhà ga trước tập hợp a!' "

Thứ bảy, thứ bảy không phải là hôm nay sao.

Thì ra là thế. Yumesaki Hikari không có việc gì trước cùng ta thương lượng, đã giúp ta tại ngày nghỉ an bài cuộc hẹn, nàng hay là tại lo lắng chuyện này sao.

"Vì vậy, kế tiếp mới phải chính đề "

"Ân?"

Tại ta cho rằng chỉ là loại chuyện nhỏ nhặt này lập tức, thấy được những lời này. Xem ra kế tiếp mới phải chính đề.

"Thứ tư sau khi tan học ta đi Kano nguyệt phòng ăn kem rồi. Khi đó tiểu mỹ nói với ta 'Cuối tuần muốn cho đệ đệ mua quần áo, xin senpai theo giúp ta thoáng cái' "

"HAAA"

Misaki.

Của ta học muội, tại tên là Kano nguyệt phòng quán cà phê làm công. Cá tính trong ngoài tương phản thật lớn, dựa vào mị lực siêu quần bấp ùi dụ dỗ nam nhân, là mười phần ma nữ. Nàng cũng mời ta đi chơi sao.

"Vì vậy, cái này thì thế nào?"

Ta mang theo nghi vấn tiếp tục xem tiếp.

"Mặc dù nhỏ gọi chủ nhật có việc không thể ra ngoài, nhưng lại quên cùng Kasumi chan cuộc hẹn. . . . Ta đối tiểu mỹ nói 'Vậy thứ bảy mười một giờ tại nhà ga trước gặp!' "

". . . Ân?"

A, vốn nên đã đi xa dự cảm xấu lần nữa đạp chân sau bàn đạp hưởng ta gào thét vọt tới.

"Nói cách khác, tràng diện cũng trở nên vô cùng đáng sợ, tại thứ bảy mười một giờ, Kasumi chan cùng tiểu mỹ cùng lúc tại nhà ga trước chờ đợi Sakamoto kun. Cho nên, cái kia. . ."

". . ."

"A..., tóm lại. . ."

. . . .

"Cố gắng lên, thiếu niên ♥ "

"Nói đùa gì vậy a a a a !"

Ta hai tay vỗ bàn, ngửa mặt lên trời rống to, tình huống này quả thực hồng bét đủ mẹ!

"Yumesaki Hikari người cho ta làm chuyện tốt "

Ta xông ngày hôm qua ta oán trách một câu, sau đó thở dài một tiếng, đứng ở ngoài cửa sổ trời xanh (Lam Thiên). Đồng thời ngoài cửa sổ cảnh sắc cũng tĩnh lại trí nhớ của ta.

Cái kia đã là nửa năm trước chuyện tình đi à nha.

Tháng tư thượng tuần cái nào đó ngày mưa, tại trước mắt ta chết đi người thiếu nữ kia, Yumesaki Hikari.

Trùng hợp thân lâm tai nạn xe cộ hiện trường ta được một người mặc hắc bào thần bí nhân ép hỏi: "Người nguyện ý dùng một nửa tuổi thọ đi cứu nàng sao?" . Ta đáp ứng về sau, Yumesaki Hikari vốn nên phục sinh.

Nhưng mà, nên nói như thế nào đấy. Yumesaki Hikari vậy mà dùng cách mỗi một ngày liền chi phối thân thể của ta loại này bất thường phương thức phục sinh, bởi vậy, từ đó về sau chúng ta vẫn dùng trao đổi nhật ký phương thức đến tiến hành quan hệ.

Nhưng vấn đề là.

"Bất quá, không thành vấn đề. Người chỉ cần nói 'Kasumi chan bộ ngực cùng Misaki bắp đùi trong lòng ta là có thể cùng tồn tại đấy! " sự tình có thể hoàn toàn giải quyết. Hikari chan còn giúp người nghĩ viện cớ, thật sự là vĩ đại!"

"Vĩ đại cái đầu của người a! Loại này một chân đạp hai thuyền quấy rối tình dục lên tiếng là làm loạn loại nào a!"

Ta càng không ngừng đối nhật ký phát ra gào thét, ý vị mà rên rỉ. Nàng thật đúng là trước sau như một đầy giấy nói bậy a.

Lấy cơ Phong Bạo thậm chí còn lan đến gần nhật ký trang kế tiếp, ở trên vẽ lấy một bức tranh minh họa (biểu lộ dữ tợn ta chính nằm ở trên giường ôm khóa thân Kasumi chan cùng Misaki), bên cạnh còn có kèm theo giải thích: "Bất quá, người nhưng thật ra là rất cao hứng a?" . Ta nhin không được xông tranh minh họa chặc chặc lưới, cái này là được Double Booking nữa à!

. . . Mặc dù có điểm ngạc nhiên, Bất quá nói thực ra, loại trình độ này việc ngốc còn không có vượt qua dự đoán của ta phạm vi. Tương tự sự tình đã muốn lũ kiến bất tiên, thì tương đương với gần đây sinh hoạt lại tăng thêm một vấn đề mới mà thôi --.

"Thực xin lỗi, Sakamoto kun. Bất quá, Sakamoto kun sẽ không tức giận a. Chẳng nói, Sakamoto kun tồn tại không thể tức giận lý do chứ "

"A.... . ."

Dự cảm xấu theo nhật ký giữa những hàng chữ trong phiêu đăng mà ra, ta tại đây loại dự cảm xấu đang bao vây tiếp tục xem tiếp.

"Sakamoto kun bình thường tuy nhiên hung thần ác sát, nhưng kỳ thật điều chỉnh ống kính. . . Kiệt ~ kiệt ~! Lại còn nói cái gì nghĩ ôm chặc lấy tiểu quang, sờ Hikari chan đầu! Sakamoto kun người buồn bực sắc lang!"

"Ách. . . Người cái tên này. . ."

Ta cẩn chặc môi, cái này tự chương nổi lòng kích động nhật ký để cho ta không nói gì nhưng đối với. Lý do rất đơn giản, chính như ở trên viết

như vậy, vài ngày trước, bởi vì một cái bất hạnh ngẫu nhiên, ta hi. . . . Ưa thích. . . Yumesaki riêng này một cơ mật tối cao bị để lộ. Từ đó về sau Yumesaki Hikari mỗi ngày đều cũng giống như vậy, lấy cái này bướng bỉnh đến trêu đùa hí lộng ta.

"Làm sao bây giờ đây ~ muốn hay không làm hẳn bạn gái đây ~. Bất quá, nói đến giao bạn trai, ta cũng không thích cũng bởi vì loại chuyện nhỏ nhặt này người tức giận ~. Sakamoto kun sẽ làm thế nào đây ~ ㄉ") "

"Đáng giận, rõ ràng còn được một tắc lại muốn tiến một thước "

Phía dưới viết ba cái tuyến hạng "Tha thứ • không tha thứ • tsundere" - - cuối cùng cái kia tuyến hạng là chuyện gì xảy ra -- thật sự là đặc ý quên hình a. Là thời điểm cường ngạnh một chút đi à nha. Là thời điểm. . . Là lúc này rồi.

". . ."

Nhiều lần do dự về sau, ta còn là tại "Tha thứ" hai chữ trên vẽ lên cái vòng. Đây khiến ta có chút rầu rĩ không vui. Ta mới không phải là không muốn được chán ghét, mới không phải như vậy. . . Nhưng ác.

"Thật sự là giày vò không ngừng a "

Tiếp tục xem tiếp, cuối cùng là đối cái này tự chương thật dài nhật ký tổng kết.

"Ta tin tưởng vững chắc Sakamoto kun nhất định sẽ tha thứ cho ta, hôm nay trước hết ngủ ngon rồi! Không cần lão nghĩ đến tiểu quang, ngày mai một ngày đều xịn hơn tốt cố gắng lên ah!"

Ta xong câu kia tổng kết tsundere mà nói câu "Mới không muốn người" về sau, đột nhiên khép lại bút ký bản. A, chịu đủ rồi, luôn được giày vò cái không để yên. Là ai nói được say mê người là thua gia đấy.

Được rồi, tuy nhiên ta đang dần dần được Yumesaki ăn hết đến sít sao đấy, nhưng tâm ý hờ hang hay là đã mang đến một chuyện tốt.

"È hèm "

Ta để bút xuống ghi bản, nhìn chung quanh căn phòng một chút.

Đồng phục máng lên móc áo, sách manga tất cả đều xếp đặt tại giá sách ở bên trong. Trừ lần đó ra, lúc trước luôn tùy ý để lung tung kệo cùng tay xử lý cũng đều cẩn thận thu thập xong. Xem ra Yumesaki Hikari cuối cùng có chút ý thức được mình là một nữ hài tử.

Nhưng là --.

"Tuổi thọ toàn bộ. . . Ừ "

-- người nguyện ý dụng còn lại toàn bộ tuổi thọ đi làm cho nàng sống lại không?

Ta nghĩ khởi trước vài ngày buổi sáng chuyện tình. Ta không biết câu nói kia là có ý gì, nhưng đây quan hệ đến món đó một đường để cho chúng ta phiến não sự tình a.

Yumesaki Hikari thời gian -- rút ngắn trọn vẹn 30 phút.

Từ đó về sau đã qua một đoạn thời gian rất dài, nhưng bây giờ co lại ngắn ngủi thời gian như trước duy trì tại 30 phút, không có tăng thêm nữa. Bất quá, ta không biết về sau sự tình sẽ như thế nào. Yumesaki Hikari tuy nhiên cũng giả bộ như không thèm để ý, nhưng trong nội tâm nàng khẳng định hay là cảm thấy sợ a. Nguyên nhân chính là như thế, có lẽ ta nên đem Hắc bào nhân gọi điện thoại đến chuyện tình nói cho nàng biết. . . .

"Nói không nên lời a "

Bởi vậy, ta cũng không đem lúc này nói cho Yumesaki Hikari, cũng tìm không thấy phương pháp giải quyết, càng không biết nên làm cái gì bây giờ. Cuối cùng chỉ có thể được ra cái kia trước sau như một đáp án.

". . . Tóm lại, trước ăn điểm tâm a "

Trước đem việc này gác lại. Ta có chút chán ghét chính mình rồi.

Dưới tình huống như thế, chúng ta nhị tâm đồng thể sinh hoạt đã bình thản lại tràn ngập nguy cơ. Ta trước sau như một mà không có việc gì, nhưng Yumesaki Hikari tự nhiên không sẽ được liền yên tĩnh. Cái này trời thu ta cũng vậy chuyện đương nhiên bị cuốn vào đến phiền toái càng lớn hơn nữa trong.

Đầu tiên, tại ngày kia đã xảy ra một món đồ như vậy sự tình.

"Ta đã mất đi trí nhớ "

"Buổi tối cùng bạn gái củi khô lửa bốc đến đánh mất trí nhớ sao? Cũng bởi vì như vậy mới nói người là bất lương!"

"Ta mất đi trí nhớ. . ."

"Đã đủ rồi, vì cái gì không gọi ta sensei. Cũng bởi vì như vậy mới nói người là bất lương "

"Ta mất đi. . . Trí nhớ. . ."

"Thiệt là, vì cái gì người sẽ xảy ra được mặt mũi dữ tợn. Cũng bởi vì như vậy -- "

"Trí nhớ. . . Ô ô. . . Ô ô. . ."

"A, Akitsuki kun người làm sao vậy? Ta sẽ chăm chú nghe người nói đấy, cho nên đừng khóc "

Thứ Hai lúc nghỉ trưa, ta tới đến phòng chăm sóc sức khỏe, tại bảo vệ sức khoẻ sensei Higumo trước mặt khóc lên. Nguyên nhân từ không cần hỏi, nhất định là Double Booking sự kiện. Khi biết ước hẹn sự tình về sau, ta vẫn đang phiền não như thế nào tài năng hủy bỏ cuộc hẹn.

Nhưng Misaki lại phát tới bưu kiện nói:

"Ta đi thẩm mỹ viện rồi. Ta mới không phải là bởi vì phải bồi senpai dạo phố mới đi "

Mà Kasumi chan cũng phát tới bưu kiện:

"Tốt chờ mong cuộc hẹn a. Hôm nay chơi tới khi nào đều không cần gấp gáp. Nếu xảy ra chuyện gì mà nói, cho dù một đường cuộc hẹn đến buổi sáng. . ."

Thu được cái này hai phong thư bưu kiện thời điểm, ta ngay cả "Lần này hay là thôi đi?" Loại này cự tuyệt đều nói không ra miệng. Với lại chính ta cũng không muốn bỏ qua cùng vú to & cặp đùi đẹp thiếu nữ cuộc hẹn, loại này xử nam đặc hữu lâm trận lùi bước tại thời khắc mấu chốt phát huy được phát huy vô cùng tinh tế. Cuối cùng ta thực hành một cái mạo hiểm tác chiến -- nghĩ cách sai khai mở ước hẹn thời gian.

"Thực xin lỗi, hôm nay có chút việc, cho nên cuộc hẹn chỉ có thể đến bốn điểm. Lần sau tái đền bù tổn thất người "

Ta tiên phát như vậy một phong bưu kiện cho Misaki, sau đó cho Kasumi chan cũng phát một phong bưu kiện.

"Thực xin lỗi, hôm nay có chút việc, cuộc hẹn sửa tại năm giờ bắt đầu đi. Với tư cách đền bù tổn thất ta sẽ chơi với người đến đã khuya "

Phát xong bưu kiện về sau, ta tự đi tới nhà ga cùng Misaki tụ hợp, cùng một chỗ ngồi tàu điện đến trên đường, cùng ăn cơm trưa, trợ giúp

Misaki chọn lựa đưa cho đệ đệ quần áo. Đi dạo đi dạo đi ra bốn điểm rồi, chúng ta quay trở lại đến trạm xe sau chia ra. Sau đó theo năm giờ bắt đầu cùng Kasumi chan cuộc hẹn -- quyền này nên cái kế hoạch hoàn mỹ.

Nhưng mà, ta quá ngây thơ rồi. Kasumi chan khả là một cũng làm người khác ưa thích nữ trẻ nhỏ a.

Mặc dù nói tốt rồi tại năm giờ gặp mặt, nhưng khéo léo nàng trước thời gian một giờ đến đến trạm xe. Bái này ban tặng, của ta tác chiến hoàn toàn bại lộ. Bốn điểm thì Kasumi chan chứng kiến ta cùng Misaki cùng nhau đi trở về nhà ga trước sau, nói ra:

"Ôi chào! Người nói ban ngày có việc, cuộc hẹn theo năm giờ bắt đầu. . ."

Nghe được Kasumi chan mà nói về sau, Misaki cũng đi theo thầm nói:

"Ôi chào! Người nói chạng vạng tối có việc, cho nên cuộc hẹn đến bốn điểm. . ."

Sắc mặt của ta thoáng chốc tái nhợt một mảnh.

Hư vô mấy giây đi qua, làm cho người ta cảm giác như là vĩnh hằng.

"A a "

Hai thiếu nữ trăm miệng một lời mà hô một tiếng, một trái một phải địa lao lao khấu trừ ở hai cánh tay của ta, phát ra "È hèm hừ", "Ôi chào hắc hắc" tiếng cười, treo hư giả khuôn mặt tươi cười dắt lấy ta trực tiếp đi về hướng karaoke ghé lô. Sau đó các nàng từng người giơ chân lên --.

"Sakamoto kun, lấy được microphone ♪ "

"Chúng ta muốn cho senpai hát một bài ♪ "

"A, chuyện, chuyện gì ca. . . ?"

"Kêu thảm thiết ♥ "

Vừa dứt lời, hai phát đoạn tử tuyệt tôn chân đá đã trúng mục tiêu giữa hai chân của ta, ý thức của ta lập tức được đánh. Chờ ta phục hồi tinh thần lại thì phát hiện mình không biết tại làm sao đã muốn thoát đến nửa thân trần rồi.

Đau đớn giống như tiếp tục đến ngày hôm sau, sáng nay nhật ký trên viết:

"Sakamoto kun, trứng trứng tại kêu thảm thiết, chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ người cùng Kasumi chan các nàng cả đêm. . ."

Ta nhìn không được rưng rưng viết:

"Vừa vắn trái lại a! Khốn kiếp!"

Đáng giận.

Nhiều loại giày vò về sau, ta không chịu nổi lái đi không được đau đớn, cũng như chạy trốn mà đi tới phòng chăm sóc sức khỏe. Đồng thời cũng là bởi vì trong phòng học Kasumi chan ánh mắt của thật là đáng sợ.

"Nam trẻ nhỏ cũng không dễ dàng. Khóc thầm Akitsuki kun cũng rất đáng yêu đấy. Có thể làm cho ta an ủi một chút không?"

"Người đang nói cái gì a. . ."

Ta đang trả lời đồng thời, trên dưới đánh giá đến muốn sờ tới Higumo.

Higumo thân thể yếu điệu thon dài, một đầu tóc đen trát thành đuôi ngựa, trước ngực no đủ đầy đà, dưới váy ngắn bấp đùi chiếu sáng rạng rỡ. Thân hình của nàng có thể nói hoàn mỹ, nếu tính cách đứng đắn một điểm,

liền không thể thiêu dịch. Người này quả thực hay là tại hư mất của trời. Còn có, nàng cái kia cả năm không ngừng khăn quàng cổ tại nghỉ hè thời điểm cũng toàn bộ cần xuất động, thật là làm cho người giật mình.

Tại ta suy nghĩ lung tung thời điểm.

"Trước không nói chuyện cái này, Akitsuki kun người gần đây thân thể ra thế nào rồi?"

"Ân? Thân thể?"

"Đầu mùa xuân thời điểm người khóc lóc kể lể qua chính mình xuất hiện đa trọng nhân cách a? Ta nghĩ hỏi cái kia về sau người ra thế nào rồi ~"

Higumo cầm lấy ly quay, vừa đi đến chỗ xa xa khay bên cạnh vừa hỏi. A, nhớ rõ là có qua như vậy một sự việc.

Ta nghĩ khởi tại Yumesaki Hikari vừa ký túc tại trong cơ thể ta thời điểm chuyện tình, khi đó đột nhiên cách mỗi một ngày sẽ đánh mất trí nhớ, cho nên liền chạy đến tìm Higumo khóc lóc kể lể. Xem ra nàng còn đang lo lắng sự kiện kia.

"Sự kiện kia đã muốn không sao rồi. Cái kia về sau cũng không có tái đánh mất trí nhớ "

"Như vậy a. . . Như vậy cũng tốt. Cuối cùng có thể an tâm đấy "

Ta tùy thích phụ diễn một câu, Higumo dễ dàng liền đã tiếp nhận.

Bất quá, lời của nàng để cho ta nhớ tới một chuyện khác.

"Đúng rồi, ta có chuyện muốn hỏi sensei "

Higumo chính đưa lưng về phía ta lại cà phê, nàng "Ân" mà quay đầu, ta hỏi một kiện lúc trước vẫn muốn hỏi chuyện tình. Tuy nhiên không là chuyện trọng yếu gì, nhưng vẫn là hỏi một chút a.

"Ta đang vì mình xuất hiện đa trọng nhân cách cảm thấy bất an thì sensei cho ta nói qua một cái ví dụ thực tế a?"

"Ân, là đấy. Vậy thì thế nào?"

"Khi đó sensei không phải nói 'Có một ví dụ thực tế, một người khác phạm cách xuất hiện thời gian thành dài, không lâu về sau chủ nhân phạm cách đã bị thay thế' sao "

". . ."

Higumo trầm mặc lại, ồ, làm sao vậy. Được rồi.

"Cái kia về sau ta cũng vậy đối đa trọng nhân cách sinh ra hứng thú, cho nên đã điều tra xuống. Bất quá, chỗ nào đều tìm không thấy tương tự ví dụ thực tế. Sensei còn nhớ rõ cái kia ví dụ thực tế là lúc nào, ở đâu phát sinh sự tình sao?"

Vấn đề này cũng không có ý nghĩa đặc biệt gì, chỉ là nói chuyện phiếm thời điểm đột nhiên nghĩ đến hỏi một chút cái này để cho ta nghi ngờ sự tình mà thôi. Không hơn.

". . ."

Chẳng biết tại sao, Higumo nghe được vấn đề của ta sau cứng lại rồi.

"Này, sensei?"

"Ân, a, ngưng ngưng. Cái kia, ví dụ thực tế. . . Đúng không "

Nàng khó được lộ ra hốt hoảng thần sắc, trên mặt mang nụ cười không tự nhiên, cầm ly quay đi trở về đến của ta chính diện.

"Cái kia, ngưng ngưng. Đối cái kia ví dụ thực tế ghi lại chỉ là 'Có như vậy một cái truyền thuyết' trình độ mà thôi, cho nên không có chính xác số liệu. Bởi vậy, ta đại khái không cách nào cho ra Akitsuki kun mong đợi đáp án "

"Cái gì đó, quả nhiên là đô thị truyền thuyết sao "

Nghe được Higumo trả lời, ta thở dài một tiếng, lẳng lẳng trở về câu. Được rồi, ta cũng vậy ngờ tới sẽ là dạng này. Khi đó đầu óc quá mức hỗn loạn, mù quáng mà đối chuyện kia lệ tin là thật, nhưng tinh táo tưởng tượng về sau, đã cảm thấy cái kia quả nhiên chỉ là giả tình báo.

"Xin lỗi rồi đấy. Chẳng lẽ lại người rất để ý?"

"Không có gì. Chỉ là vừa mới nhớ tới, thuận miệng hỏi một chút mà thôi "

Higumo cái kia vạn phần xin lỗi thái độ viễn siêu dự liệu của ta, tại ta cười trả lời về sau.

"A, đánh chuông "

Nghỉ trưa chấm dứt dự bị chuông reo lên, lại phải đi về chịu Kasumi chan không tiếng động trách cứ à. . . .

"Akitsuki kun "

Tại ta thần sắc âm đạm, chính muốn đi ra phòng chăm sóc sức khỏe thời điểm.

"Cố gắng lên "

"Ân?"

Higumo dụng làm cho người ta cảm giác thư thái thanh âm nói ra. Người đó là cái gì lời nói a.

"Hừ hừ, không có gì. So về cái này, người không có ý định cắt ngăn sao?"

"Nếu như người chịu kéo cái kia khăn quàng cổ mà nói, ta liền suy tính một chút "

"Hừ hừ, cố ý làm khó dễ sensei. Lần sau lại đến nha"

Ta vứt bỏ một câu "Tạm thời sẽ không tới", đi đi ra bên ngoài đóng lại kéo cổng. Là thời điểm được chăm chú cân nhắc hướng Kasumi chan các nàng tạ tội rồi. Trước làm tốt quỳ xuống chuẩn bị tâm lý a.

Ta đi qua lạnh như băng hành lang, đồng thời trong đầu nghĩ như vậy nói.

"Ta sẽ không tái phạm" X5

"Ta sẽ chú ý" X8

"Là (vâng,đúng) ta không tốt" X11

"Thực xin lỗi" X19

"Mặc kệ người nói cái gì ta đều nghe" X1

"Cho dù là xử nam cũng sẽ mộng mơ a! Cũng sẽ phạm sai lầm đó a! (đôi mắt giấu nước)" X1

Đã muốn vô kể khả thi nam nhân đành phải được ăn cả ngã về không chịu đòn nhận tội, đã ngoài là được ta nói xin lỗi rõ ràng chi tiết điều mục.

Thật vất vả an ủi hết Kasumi chan về sau, ta rồi hướng Misaki triển khai đồng dạng công phòng chiến, cuối cùng cuối cùng thành công đạt được sự tha thứ của nàng. Trải qua phen này giày vò, ta lúc về đến nhà đã muốn sức cùng lực kiệt rồi. A, mệt chết đi được.

Nghỉ ngơi trong chốc lát, hoạt bát khôi phục lại về sau, ta lấy ra về nhà trên đường tại tiệm văn phòng phẩm mua được giấy viết thư, mở ra trên bàn. Bởi vì hôm nay nhật ký trên viết như vậy nhất đoạn văn.

"Của người cái kia bạn qua thư từ gửi thư nha. Không cần thận tự tiện hủy đi thư của người, thực xin lỗi!"

"Miyamoto sao "

Khi còn bé, bởi vì nào đó sự kiện, một cái thiếu nữ tóc ngắn cứu được thiếu chút nữa chết chìm ta, nàng tự là Miyamoto Harumi. Dùng sự kiện kia vì bước ngoặt chuyển tiếp, chúng ta trở thành bằng hữu, tại chia ra về sau chúng ta còn bảo trì thư từ qua lại. Lít lên cấp ba về sau, đây là nàng lần thứ hai gửi thư tới. Nàng coi như không tôi.

Ta mang theo hoài niệm tâm tình, lại lần nữa nhìn một lần kẹp ở bút ký bản trong thư.

"Akitsuki kun, người có khỏe không. Thời gian cũng biến thành thật lạnh đi à nha.

Cảm giác gần đây bên người quan tâm đại học cuộc thi người nhiều.

Akitsuki nguyện vọng là cái gì? Hi vọng người có thể nói cho ta biết.

Nhớ rõ hồi âm. Còn có, cái ước định kia cũng chớ quên nha."

"Ước định a "

Sau khi xem xong, tầm mắt của ta trở lại Yumesaki Hikari viết nhật ký trên.

"Muốn hảo hảo mà hồi âm ah! Hikari chan cũng đặc biệt cho người chấm điểm đấy, cho nên ghi xong sau sẽ đem hồi âm kẹp ở bút ký bản ở bên trong. Ta muốn kiểm tra một chút xử nam kun có hay không viết cái gì thất lễ mà nói!"

"Xen vào việc của người khác "

Ta nhú mày, đối với cái này tự chương đặc ý quên hình nhật ký mắng một câu. Bất quá được rồi, nhật ký thẳng đến nơi đây đều không có vấn đề gì, trước sau như một mà đầy giấy vui đùa. Nhưng mà, vấn đề là sau khu.

"Dù vậy, vẫn có chút cái kia a. Cần thận trọng nom Sakamoto kun sinh hoạt thường ngày sinh hoạt, Hikari chan tựa như tân hôn thể tử đồng dạng! Nhìn xem, Sakamoto kun kì lòng không được bật cười ah ~☆ "

"Đáng giận. . . Lão lấy cái này bướng bỉnh đến trêu đùa hí lộng ta "

Xem ra tại Yumesaki Hikari trong nội tâm, được ta ái mộ dậy sóng còn không có biến mất.

Kế tiếp trong nhật ký cho cũng là đặc ý quên hình, "Làm thế nào mới tốt đấy ~. Muốn hay không làm hấn bạn gái đấy ~", "Chẳng phải một cái Sakamoto kun mà ~. Phải xem đến thành ý mới được ~" .

Sakamoto kun bị triệt để mà đùa bỡn một trận. Nhật ký bên cạnh còn vẽ một bức tranh minh họa, Yumesaki Hikari thoát nhìn tựa như tân hôn thể tử đồng dạng, ăn mặc tạp dề, nháy mắt hỏi: "Là (vâng,đúng) muốn tắm rửa đâu này? Hay là ăn cơm đâu này? Hoặ là tâm sanh nhộn nhạo?" . Tâm sanh nhộn nhạo rốt cuộc là cái gì a.

"Bất quá, Yumesaki Hikari phu nhân sao "

Cái này tràn ngập mì hoặc từ đơn tại để cho ta mặt đỏ tới mang tai đồng thời, cũng cho ta vọng tưởng bành trướng lên.

Nếu như ta cùng tên kia vượt qua tân hôn sinh hoạt lời nói, sẽ là như thế nào cảm giác đấy. Ta quả nhiên sẽ bị Yumesaki ăn hết đến sít sao a. Bất quá, đừng nhìn Yumesaki Hikari cả ngày điên điên khùng khùng, kỳ thật nàng là cái rất dễ dàng tịch mịch thiếu nữ. Đại khái trời vừa tối liền cũng lộ ra một bộ làm cho người ta trù mẩn bộ dạng. Tỷ như sau khi tắm xong ăn mặc áo tắm --.

-- Sakamoto kun, từ hôm nay trở đi ta không bao giờ cũng đùa cợt người là xử nam rồi. . . .

-- ân, vì cái gì?

-- bởi vì, của người xử nam muốn hiển cho tiểu quang.

(lúc này, áo tắm nhẹ nhàng bay xuống. Trọng yếu!)

-- mộng, Yumesaki Hikari!

-- Sakamoto kun, phải ôn nhu một chút nha. . . .

"Không, không được, Yumesaki Hikari! Chúng ta hay là trẻ nhỏ, quá gấp gáp rồi!"

Bất quá, Bất quá! Nếu như người hi vọng như vậy mà nói, như vậy ta từ giờ trở đi liền với người tổ kiến một cái có một cái nam hài cùng hai cô gái gia đình hạnh phúc. . . Ôi chao? ! Ba người? ! Ba người nói cách khác ít nhất. . . Ô ô, oa oa oa!

Cái này vọng tưởng để cho ta hưng phấn mà đổ trên sàn nhà, cùng sàn nhà cái tiếp xúc thân mật. Trên đường, muội muội đi vào phòng.

"Onii-chan, đem kề cận tề cho mượn ta. . . Đánh, quấy rầy. Vạn không nghĩ tới người vậy mà trên sàn nhà từ. . . Cần thận đừng đem dán lại tề khiến cho sần sệt đấy. . ."

Tuy nhiên muội muội đối ta nói như vậy, nhưng đã muốn không quản được nhiều như vậy. A, kết hôn a. . . Giấc mộng của ta. . .

Một hồi nghĩ ngợi lung tung, lãng phí không ít thời gian về sau, ta cuối cùng tính toán phục hồi tinh thần lại, ngồi vào giấy viết thư trước, lại lần nữa chấp bút.

"Như vậy nên viết những gì đây "

Vốn bình thường dễ dàng có thể viết ra một tự chương ra, nhưng bây giờ có Yumesaki Hikari kiểm tra.

"Đối nữ trẻ nhỏ ghi như vậy hồi âm quá không có ý nghĩa rồi! Cũng bởi vì như vậy, mới nói người là xử nam!"

Nàng đại khái có thể như vậy đập phá a. Nhưng dù cho ghi một phong trang B hồi âm, Yumesaki Hikari cũng nhất định sẽ nói:

"Rất rõ ràng là ở hù người. Cũng bởi vì như vậy, mới nói người là cái xử nam "

Tóm lại, mặc kệ như thế nào nàng đều nhất định sẽ tùy ý trêu đùa hí lộng ta.

"Được rồi, như bình thường như vậy viết rất hiền hoà điểm a "

Vì vậy, ta vắt hết hiền hoà mà đã viết 30 phút sau.

"Đưa Miyamoto Harumi

Đã lâu không gặp. Cám ơn người gửi thư, ta thật cao hứng

Đại học a. Ta đều không sao cả cân nhắc qua, Bất quá cũng nên chăm chú nghĩ một chút,

Nếu có thể, hy vọng có thể cùng Harumi cùng một chỗ. Muốn cùng hai người người cùng một chỗ quá nhanh vui cười cuộc sống đại học.

Đầu tiên ta phải được học tập tốt đấy. Ha ha (cười)

Bất quá, nếu như là vì lời của người, ta sẽ phồng lên nhiệt tình cố gắng học tập. Ân, ta sẽ cố gắng.

Vậy hôm nay trước hết ghi đến nơi này. Lần sau lại tán gẫu "

"Cứ như vậy đi "

Bởi như vậy, thông hiểu nữ trẻ nhỏ tâm tư Yumesaki Hikari cũng nhất định sẽ nhận đồng a. Ân, làm được không tệ.

Thoả mãn vụn phần ta lưu lại một câu "Viết xong, phiền toái chấm điểm" về sau, khép lại bút ký bản.

"Kế tiếp liền làm tác nghiệp a "

Sau đó, ta sớm mà đem tin sự tình ném quên đi, trở về đến thông thường học sinh trung học phổ thông sinh hoạt trong.

. . . Nhưng mà, lúc này thời điểm ta dường như phạm vào một sai lầm.

Ngày kia, bị kịch dùng không tưởng được hình thức kéo ra màn che.

"Ồ?"

Nghênh đón ngày kia Thứ tư, dị biến lấy mắt thường có thể thấy được hình thức hiện ra đi ra.

"Loạn thất bát tao "

Ta quét gian phòng một cái, nhẹ giọng oán trách một câu.

Cởi đồng phục tùy ý vứt bỏ trên sàn nhà, manga cũng tịch thu nhật, còn có hay không ăn xong chén mặt, TV xem hết cũng không quan. Gần đây dọn dẹp chỉnh tề gian phòng hoàn toàn biến trở về làm cho người hoài niệm quang cảnh.

"Đột nhiên làm sao vậy "

Tóm lại trước kiểm tra sơ nhật ký, ta theo trong chăn chui đi ra, mở ra bút ký bản. Sau đó ta --.

"Cái này, đây là có chuyện gì. . ."

Sợ run.

Kẹp ở bút ký bản bên trong chính là ta hôm trước viết hồi âm.

Không, "Tùng" là ta viết thư -- ững thuận nói như vậy tương đối khá.

Nội dung bức thư được Yumesaki chỉ dùng đỏ bút phê cái Mãn Giang Hồng, phê bình chú giải rõ ràng tràn ngập không vui khí tức.

" 'Harumi' xưng hô này là chuyện gì xảy ra? Người đang nói đùa sao?"

" 'Hai người cùng một chỗ quá nhanh vui cười đại học giáo viên sinh hoạt " loại này tìm từ quá vi diệu "

"Ha ha (cười) ← đây là cái gì? Tổng cảm giác vô danh lửa cháy "

" 'Vì người' . . . . Như vậy tìm từ "

"Tính toán cái gì a "

Tình huống chính là như vậy. Làm sao vậy? Vì cái gì muốn chọc giận ta?

"Như trước hi nộ vô thường a "

Nếu như là bạn nam giới mà nói (tuy nhiên chỉ có Kazeshiro một cái), ta đoán chừng sẽ trả miệng nói -- người sanh tức giận cái gì a. Được rồi, ta liền nhường một bước a. Tên kia làm việc quái lạ đã là bình thường như ăn cơm.

Vì vậy, ta đem bút ký bản tính cả thư cùng một chỗ nhét vào trong túi xách, đi vào trường học. Đi học, nghỉ ngơi, tan học, ta đều tại ý vị mà phiền não sửa chữa chuyện tình, phục hồi tinh thần lại thời điểm đã là mười một giờ đêm, đêm dài nửa đêm.

"Đưa tiêu xuân

Đã lâu không gặp, cảm ơn người gọi thư, ta thật cao hứng.

Đại học a, ta đều không sao cả nghĩ tới, Bất quá cũng nên chăm chú suy tính.

Nếu có thể, hy vọng có thể cùng tiêu xuân cùng một chỗ. Ta nghĩ cùng người vượt qua chỉ có hai người chúng ta hạnh phúc cuộc sống đại học.

Đầu tiên ta phải được học tập tốt ha ha (hài kịch)

Bất quá, ta nghĩ cùng tiêu xuân cùng một chỗ, cho nên ta sẽ cố gắng học tập. Ân, ta sẽ cố gắng.

Vậy hôm nay trước hết nói đến chỗ này a, lần sau lại tán gẫu "

"Hoàn thành! Như vậy liền hoàn mỹ a "

Ta đem Yumesaki Hikari chỉ trích địa phương đều sửa đổi một lần. Ta nghĩ tên kia hẳn là cảm thấy ta không đủ thân thiết, cho nên mới phải tức giận a. Nàng bình thường cũng thường xông ta tức giận: "Sakamoto kun nhật ký không đủ thân thiết!"

Ta đem xây sửa đổi thư kẹp ở bút ký bản ở bên trong, việc này liền đã qua một đoạn thời gian. Như vậy Yumesaki Hikari tâm tình cũng cũng chuyển tốt lại a.

. . . Ta là như vậy kỳ vọng đấy,

Nhưng mà, ta dường như chạm đến nàng vậy ngược. Ngày kia, sự kiện tiến thêm một bước liên hồi.

"Ô ô, oa. . ."

Đến thứ sáu. Sau khi tỉnh lại đập vào mắt là lại lần nữa một mảnh hỗn độn gian phòng. Chứng kiến bút ký bản về sau, ta tìm lòng không đặt rên rĩ một tiếng.

"Không phải như vậy! Sakamoto kun người người ngu ngốc! Người ngốc tử! Cũng bởi vì như vậy, mới nói người là cái xử nam!"

"Ài ài, còn đang tức giận a. . . ?"

Phàn nàn về sau tựu là tức giận thổ lộ.

"Lại có thể đùa bỡn Hikari chan cảm tình. . . Không dám tin! Rõ ràng ta còn cao hứng như vậy! Lại bị gạt! Hừ!"

"Vì cái gì tức giận như vậy a. . ."

Tuy nhiên trong nội tâm rất không thoải mái, nhưng dù cho đa tưởng cũng không làm nên chuyện gì. Ta nhặt lên ném trên sàn nhà đồng phục, phủi mất tro bụi, kéo thẳng tay áo. Chật chịt chịt, xem ra sự tình trở nên phiền toái nói ra. Bất quá, ta cũng nghĩ không ra biện pháp. Cuối cùng đành phải quyết định trước đem chuyện này gác lại, "Được rồi, về sau còn muốn a" .

. . . Ta còn không biết, về sau sẽ phát sinh một kiện khó lường đại sự.

"Tại nơi nào. . . Tại nơi nào a. . . Ô ô "

Thời gian, mười giờ tối. Địa điểm, phòng tắm cạnh thoát y. Rưng rưng nước mắt ta chính lặng lẽ lật tới lật lui lấy muội muội nội y. Nguyên nhân? Đương nhiên là bởi vì Yumesaki Hikari. Tên kia dường như khá tức giận, sáng nay, theo ta đến trường học lập tức lên, nàng trả thù liền kéo ra màn che.

Muốn giao sách bài tập vẽ lấy mười tám cấm SM(sadomasochism:Chứng ác-thống dâm,thích bị ngược đãi) tranh minh họa, Bất quá cái này coi như tốt. Nàng vẫn còn của ta bàn ở bên trong đút một đồng moe~ hệ manga, tại thể dục giày trên vẽ lên Hikari bishoujo vẽ xấu. Càng lớn người, nàng dường như còn đem trong túi xách sách giáo khoa đổi thành BL sách.

"Sakamoto, đọc chậm thoáng cái sách giáo khoa tám mươi ba trang nội dung "

"Vâng.'Không, không cần a, tuyệt hùng! Nam nhi ôm cùng một chỗ cái gì. . .' 'Không người sẽ thấy, thu tinh. Đến đây đi, đem người mềm mại da thịt áp vào của ta trên đại thảo nguyên. . .' -- ngọ tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), cái này là thứ quý gì à? !"

Còn đã xảy ra thảm như vậy kịch.

Sau khi về nhà sự kiện nhưng không dừng lại. Yumesaki Hikari dụng danh nghĩa của ta cho mẹ gửi phần cho vào vỏ. Ta còn tưởng rằng là cái gì, cùng ở một bên nhìn xem mẹ khai mở rương, kết quả bên trong lấy nhưng lại một kiện in ấn lấy "Huynh ♥ muội cấm đoạn chi ái" chữ bình thường T-shirt áo sơ mi. Ngoài ra trong bao còn có một cái ghi chép, trên đó viết "Mẹ, xin cho phép của ta cấm đoạn chi ái" .

Mẹ sắc mặt lập tức trở nên tái nhợt, mà Yukiko lập tức thần sắc hoảng hốt nhắc đi nhắc lại lấy "Cái này, đây là ý gì. . . Người tại tổ cầu mấy thứ gì đó. . . ? !", "Chẳng lẽ, ca ca là sẽ đối ba ba cùng mẹ mẹ phát ra cấm đoán tuyên ngôn!" . Sau đó ta nhiều lần vất vả mới đưa hai mẹ con trấn an xuống.

Mà bây giờ, như hỏi ta tại sao lại tại thoát y ở giữa loay hoay muội muội nội y, đó là bởi vì ta phải biết chính mình chính diện lâm một cái trước nay chưa có rộng nguy cơ.

Vừa rồi ta mở ra Computer thì phát hiện trên mặt bàn có một phần tiêu đề là "Đạn đạo dự tính phóng ra thời gian: Rạng sáng 0 giờ (0 độ)" giấy ghi chép văn bản tài liệu.

"Ta thiết ổn định lại thời điểm tự động gửi đi bưu kiện, thu kiện người là cái kia BL shota khổng, Kinoshita hun. Nếu như muốn giải trừ mà nói, liền điền mật mã vào a. Mật mã ghi tại muội muội trên nội y "

Ta thử mở ra kiểm tra sơ là chuyện gì, kết quả liền thấy cái này tự chương hoang đường cực độ phạm tội báo trước.

Uy uy. . . Ta mở ra Computer hòm thư xem xét, ân, xác thực như thế. Yumesaki chỉ dùng đúng giờ tự động gửi đi công năng, đã viết phong thư chia Kinoshita bưu kiện. Quan trọng là ... Bưu kiện nội dung --.

"Người chừng nào thì mới đến xuất kỳ bất ý tập kích ta à? Ta nhưng là vẫn luôn tràn đầy mong đợi chờ. Mau lại đây xâm phạm ta à "

"Cái này không thể được. . . Cái này không thể được a. . ."

Phần này một chút không ấn dấu bưu kiện để cho ta toàn bộ phía sau lưng đều cứng lại rồi. Ta thử nghĩ biện pháp xóa bỏ, lại phát hiện Yumesaki Hikari cài đặt không cần phải xen vào lý viên quyền hạn liền không cách nào hủy bỏ mật mã. Ta không khỏi ủ rũ.

Rơi vào đường cùng ta chỉ tốt điều tra Yukiko nội y.

Yukiko ở phòng khách xem TV thì ta thừa cơ tiến vào phòng nàng, tìm kiếm tủ quần áo. . . Bất quá, cái gì đều không tìm được.

Vì vậy, ta chỉ tốt đem chứa đổi giặt quần áo rồi trở mình cái úp sấp, kết quả cũng không tìm được. Căn cứ vào đã ngoài kết quả, ta cho ra một cái kết luận "Đại khái ghi tại mọi mọi hôm nay mặc trên quần lót", trở lại phòng khách. Ăn mặc quần cực ngắn mọi mọi chính không hề đáng vẻ mà ôm đầu gối ngồi ở trên ghế sa lon. Ta đột nhiên ngồi vào trước gót chân nàng, lén lút nhìn coi lên.

Ở nơi nào. . . Ghi ở nơi nào. . . !

-- tại ta dốc sức liều mạng ngưng mắt nhìn thời điểm.

Ở bên cạnh xem báo chí phụ thân "Ho khan một cái!", nhanh chóng thanh ho hai tiếng, nói với Yukiko mấy thứ gì đó. Yukiko lập tức mặt đỏ tới mang tai mà đè lại váy, rơi vào đường cùng ta chỉ tốt kết thúc nhìn coi (tình tảo nghĩ thoáng cái, ta muốn là lời của cha, đoán chừng sẽ thấy nhi tử dốc sức liều mạng nhìn coi con gái pantsu bộ dạng này khó lường quang cảnh a).

"Bởi như vậy cũng chỉ có thể đánh Yukiko cởi ra quần lót chủ ý. . ."

Ai tới trách cứ thoáng cái không thể không dưới loại quyết tâm này ta đi. Cuối cùng, ta xem chuẩn Yukiko đi tắm thời cơ, lạng lẽ chạy vào thoát y.

"Ghi tại ở đâu a. . ."

Trải qua đã ngoài đủ loại, cho tới bây giờ.

Ta đem Yukiko kéo xuống bên trong quần lót bên cạnh lật qua, giơ cao khỏi đỉnh, đem mặt chặt chẽ tiến tới xem cũng tìm không thấy. Nhưng ác, rõ ràng Yukiko pantsu toàn bộ đều đưa đến tay!

Bất quá, đầu óc của ta còn bảo trì tinh táo.

"Nội y mà nói, cũng có khả năng không phải pantsu mà là Bra-áo ngực a. . ."

Phát giác được điểm ấy về sau, ta lập tức cầm lấy xinh xắn khả ái Bra-áo ngực. Nhìn một chút, tại nơi nào. Đã tìm được -- a, đã có! Bra-áo ngực bên trong có một đi cực nhỏ chữ nhỏ! Làm xong! Tốt, vội vàng ghi xuống đến -- răng rắc -- không nhanh chút nhớ kỹ mà nói, Yukiko muốn. . . Ài, răng rắc?

"Dầu gội đầu dùng hết rồi. Được mua chút ít đã trở về -- "

"----- "

Lập tức, yên tĩnh chi phối lấy phòng thay đồ. Mặc dù có điểm muộn, nhưng vẫn là giới thiệu một chút mọi mọi của ta Yukiko a.

Yukiko tại năm nay mùa xuân thăng lên trường cấp hai, cùng ta bất đồng, nàng thân hình nhỏ nhắn, đặc thù là trước rử xuống ngửa ra sau đủ cái cổ thẳng tóc ngắn. Tuy nhiên Yukiko là đối phương diện kia có chút hứng thú hủ nữ, nhưng thế nào xem phía dưới hay là rất khả ái, chau mày gương mặt đó cũng dường như rất được một nhóm người hoan nghênh.

Hiện ở trong mắt Yukiko đến cùng thấy được như thế nào tình cảnh đấy.

Vừa tắm rửa xong nàng hiện tại tự nhiên là hoàn toàn trần trụi. Giọt nước lướt qua trắng nõn da thịt, nói thân thể của nàng đến cùng có nhiều tươi ngon mọng nước, Yukiko không nhúc nhích đứng thẳng bất động tại

nguyên chỗ, nhỏ nhắn khả ái dưới mộng đít hai chân đại khái đã muốn quên như thế nào động a. Nàng cầm trong tay tiểu khăn tắm cùng hơi nước rửa lại đem trọng yếu bộ vị che khuất, thật sự là trợ giúp đại mang. Mà phản chiếu tại nàng cặp kia tươi ngon mọng nước trong mắt to chính là của nàng thân ca ca.

Tay trái cầm pantsu, tay phải cầm Bra-áo ngực.

Bởi vì lo lắng, ta phát ra "Haha, HAAA" tiếng thở dốc, đem mặt để sát vào Yukiko, liều mạng trông chừng nàng --.

"Đã hiểu lắm Yukiko. Tại đây đầu tồn tại rất sâu nội tình "

"~~~~~!"

"Ta nói thật! Ta là có nỗi khổ tâm đấy, phải nhắm ngay người cởi quần áo lập tức!"

"~~~~~!"

"Yukiko! Bất kể như thế nào, ta đều phải được điều tra người cởi ra pantsu, ở trong đó nội tình là -- "

"Tranh thủ thời gian đi ra ngoài cho ta, người chỗ này nam biến thái quấy rối tình dục onii-chan -----! !"

"Ai nha -----? !"

Bụng của ta trúng một cái mãnh liệt cầm ôm, bị mãnh nhiên đánh bay bán ra y, lộn mè. Đã hiểu lắm a... Ta chỉ là muốn điều tra nội y của người mà thôi... Bất quá, cuối cùng đã tìm được mật mã, được cứu. Tương ứng, thân là onii-chan ta cũng là đi nào đó dạng trọng yếu đích đồ vật.

Sau đó ta về đến phòng, điền mật mã vào "Ta là xử nam" (cái này mật mã là làm loạn loại nào a...), bưu kiện cuối cùng thành công xóa bỏ. A, một

mỏi quá.

"Không ổn a, Yumesaki Hikari tên kia là giận thật à "

Ta ôm đầu xem nổi lên cái này một ngày thì thâm đau đớn kinh nghiệm. Nên làm cái gì bây giờ a.

Theo như Yumesaki Hikari theo như lời như vậy sửa chữa hồi âm có lẽ có thể dẹp loạn lửa giận của nàng. Bất quá, xem nàng cái này có vẻ tức giận, ta cũng không nhận ra sự tình cũng như vậy chấm dứt. Nhưng tuy thích xin lỗi cũng chỉ sẽ chọc cho nàng tức giận a.

"... Không cách nào a "

Ta vẽ mặt đau khổ đích thì thầm một tiếng, mở ra bút ký bản. Nếu có thể ta còn thực không muốn viết những lời này, bất quá bây giờ ta căn bản cũng không có oán trách thông dong.

"Không muốn chọc giận ta a. Người tức giận lời nói ta sẽ rất thống khổ. Người biết tâm ý của ta đối với người a? Nói cho ta biết vì cái gì tức giận a. Ta duy chỉ có không muốn bị chính mình thích nhất người chán ghét "

"..."

Tuy nói là chính mình viết xuống đồ vật, nhưng cái này tự chương nhật ký thật sự khá làm cho người ta cảm thấy thẹn. Ài, như vậy thật sự có dụng sao?

Ta trái lo phải nghĩ mà lo lắng sau một lúc, cân nhắc đến Yumesaki Hikari ôn nhu cá tính, ta đều trực tiếp đến nước này rồi, nàng nhất định sẽ tha thứ cho ta a. Nhưng phải.. Ân ~.

Nhiều lần phiền não về sau, ta còn là dụng cụ tẩy đem cái kia "Thích nhất" lau. Đại khái cái này cũng là bởi vì như vậy ta mới có thể được nói là xử nam a. Bất quá, ghi nói như vậy thật sự quá mắc cỡ, hiện tại mặt siêu bị phồng.

"Xin nhờ rồi, tâm tình chuyển tốt lại a "

Ta mang theo cầu nguyện thiệp đi.

Nghênh đón ngày kia, chứng kiến dọn dẹp chỉnh tề gian phòng về sau, tâm tình của ta sung sướng mà mở ra bút ký bản, đập vào mi mắt là một chuyển không có gì tự tin chữ nhỏ.

"... Người viết cho Miyamoto tiểu thư hồi âm thoạt nhìn tựa như đưa cho thích nữ hài tử thư "

"..."

Cái này... Đây là ý gì?

Lá thư này sẽ cho người cảm giác như vậy khiến ta có chút ngoài ý muốn, nhưng cái này cùng người tức giận có quan hệ sao?

"Ài-- "

Ta mang theo ý nghĩ như vậy, tiếp tục xem hướng phía dưới một chuyển.

Sau khi thấy tục nội dung lập tức, ta liền bó tay rồi.

"Mặc dù có điểm không rõ ràng cho lắm, nhưng một chút như vậy đều không có hứng thú "

"..."

Ồ? Cái này... Chẳng lẽ, là cái kia?

Ta kìm lòng không đặt lộ ra dáng tươi cười. Chẳng lẽ là cái kia, ta hướng Miyamoto lấy lòng đối Yumesaki Hikari mà nói một chút không có hứng thú? Nói cách khác, cái kia --.

"..."

Không tốt, kìm lòng không đặt nở nụ cười.

"Ha ha... Ha ha ha "

Sau đó ta phát ra một hồi làm cho người ta ác hàn tiếng cười.

Ta chẳng biết tại sao hưng phấn lên, đột nhiên nhảy đến trên giường, ôm chặt lấy Yumesaki Hikari thích gối ôm, phát ra Ma Vương vậy cuồng tiếu, "A ha ha ha!" Mà cười đại khái 10 phút. Trong lúc, muội muội đi vào cho làm con thừa tự ở giữa một lần.

"Onii-chan, cả ngày hôm qua đều bỏ qua người thật sự là thật xin lỗi... Đánh, quấy rầy. Không nghĩ tới người lại đang dụng gối ôm đến mô phỏng tính... . Ta lại có thể bởi vì pantsu loại chuyện nhỏ nhặt này liền sinh giận dữ với người thật sự thực xin lỗi..."

Tuy nhiên nàng nói như vậy, nhưng ta đã chẳng muốn quản nhiều như vậy. Tâm tình của ta cao trướng tới cực điểm. Nha Haaa...!

"Cái gì đó, vốn dĩ bởi vì loại lý do này tức giận a "

Ta vẻ mặt tươi cười về phía ngày hôm qua ta cúi đầu tạ lỗi, ngượng ngùng a, Yumesaki Hikari.

Xin lỗi xong sau, ta từ đầu gối trở lại đến trên ghế, thân thể lớn bức ngửa ra sau.

Ta ngắm nhìn bầu trời ngoài cửa sổ, tờ mờ sáng màu lam nhạt mang đến cho ta trí hết. A, cảm giác thật hạnh phúc.

Đại khái là bởi vì này dạng quá thích ý a, ta đột nhiên bật thốt lên:

"... Đã muốn nửa năm đi à nha "

Mình cùng Yumesaki Hikari lần kia kỳ diệu gặp lại về sau, đã qua nửa năm rồi. Cùng lúc đó, ta lần nữa hồi tưởng lại.

Cái nào đó buổi sáng đến tìm hiểu -- kỳ diệu điện thoại. Cùng cái kia Hắc bào nhân đồng dạng thanh âm nói ra cái kia lời nói.

"... Toàn bộ, tuổi thọ "

Yumesaki Hikari cái kia giảm bớt 30 phút phục sinh thời gian, cùng với Hắc bào nhân lưu lại hàm nghĩa.

Cái kia ý vị như thế nào đấy, cùng đợi chúng ta là như thế nào tương lai đấy, bây giờ ta hoàn toàn không rõ ràng lắm. Nhưng là.

"Quả nhiên không thể cứ như vậy chờ đợi a "

Ta tuyệt không nghĩ như vậy mất đi Yumesaki Hikari. Với lại --,

"Ta cùng Hinoko a đi đã hẹn ở a "

Trung thu chi dạ, ta tại đây dưới ánh trăng, đối Yumesaki mẫu thân của Hikari, Hinoko a đi đã thề.

Tất nhiên sẽ khiến Yumesaki khôi phục sống, tất nhiên sẽ khiến Yumesaki Hikari đi gặp nàng.

". . . . . Tốt "

Chẳng biết tại sao, đột nhiên toàn thân tràn đầy lực lượng.

Từ đó về sau ta một mực tại tìm kiếm khiến Yumesaki khôi phục sống đích thủ đoạn, nhưng chút nào manh mối đều không tìm được. Dù vậy, ta còn là không muốn buông tha cho. Ta tuyệt không buông tha.

Mặc kệ như thế nào, ta đều nhất định sẽ làm cho Yumesaki khôi phục sống.

"Nhất định phải hai người cùng đi gặp Hinoko a di a "

Nhất định sẽ có biện pháp. Nhất định sẽ hiểu được cứu đích phương pháp xử lý.

Ta như thế cầu khẩn --.

Đối với mặt trời mới mọc trời xanh (Lam Thiên) cầm thật chặt nắm đấm.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Hôm Nay Ta Ngồi Tàu Điện, Hẳn Ở Nơi Nào?

" Sakamoto kun. Ta hiện tại cho người pha trà, người cũng không thể thừa cơ trong phòng lục tung nha."

"A, ân ân. Đây là dĩ nhiên, Kasumi chan."

"Một, nhất định không thể mở ra bàn theo trên hướng xuống cân nhắc thứ hai ngăn kéo, tuyệt không thể mở ra nha."

"Ân, đã biết. Ta tuyệt sẽ không mở ra đây."

"Không thể mở ra nha. . . Bởi vì bên trong chất đầy nữ hài tử bí mật. .
.."

-- bịch ngã xuống đất.

". . ."

Người cứ như vậy hi vọng ta xem sao? !

"Sự tình sẽ trở nên rất nghiêm trọng."

Ta đưa mắt nhìn Kasumi chan rời phòng, ngửa đầu nhìn bầu trời.

Hôm nay, ta tới Kasumi chan gia làm khách rồi.

Ta hạ quyết tâm khiến Yumesaki khôi phục sống về sau, đã qua một tuần. Ta dùng hết tất cả phương pháp đi sưu tập manh mối, tại trên web

kiểm tra, đi thư viện tìm đọc tư liệu, bước chậm trên đường tìm kiếm Hắc bào nhân thân ảnh của, các loại.

Hôm nay tan học về nhà thời điểm ta lại đi một chuyến thư viện tìm đọc tư liệu. Kết quả ngẫu nhiên đụng phải Kasumi chan, ngay từ đầu Kasumi chan chỉ là như không có việc gì lôi kéo ta nói chuyện phiếm.

"Sakamoto kun, nhà ta đang ở phụ cận. Muốn tới uống chén trà sao? ."

"Ài, Nhưng phải "

"Không cần khách khí đấy. Sakamoto kun mà nói, nhà của chúng ta vô cùng hoan nghênh."

"Cái này. . . ."

". . . Lúc trước Double Booking chuyện tình người còn không có tình lại a."

"? !"

Trải qua Kasumi chan những nhẽo cứng rắn ngâm, ta được dẫn tới Sanada gia. Đã khó được -- tại ta khuất phục lập tức, nàng dùng sức mà cầm chặt nắm tay phải, ta Maki vọng đây là đang nằm mơ.

Nhiều lần giày vò về sau, ta cứ như vậy được giam. . . Tuy nhiên cảm giác rất thoải mái dễ chịu, Bất quá, cái này dù sao vẫn là ta lần thứ nhất tiến nữ sinh gian phòng. Muốn nói trong phòng hương thơm khí tức không có để cho ta tim đập như hươu chạy, đó là gạt người. Chỉ là gian phòng kia --.

(lừa gạt nam nhân mười yếu quyết)

(đùa bỡn nam nhân đỉnh điểm bí kỹ xảo)

(tinh tuyển! Làm cho nam nhân nghe lời làm nũng phương pháp)

(SM(sadomasochism:Chứng ác-thống dâm,thích bị ngược đãi) tân thủ nhập môn)

". . . Tại sao phải có loại sách này."

Không có gì so với cái này kinh khủng hơn được rồi. Với lại bàn theo trên hướng xuống đếm được thứ hai trong ngăn kéo giống như đuối có mấy thứ gì đó.

Về sau, còn có một vấn đề.

"Quấy rầy ~. Nha, Sakamoto kun. Không thể tại Kasumi trong phòng của loạn trở mình nha."

Tchh, lại tới nữa.

"Chưa, không có loạn trở mình. . . ."

Người nói chuyện trên mặt mang hài hước mỉm cười đi tiến gian phòng, ta vẻ mặt đau khổ bản năng làm ra giải thích.

Đúng vậy, người tới chính là truyền thuyết kia trong (?) nữ sinh viên, Kasumi chan tỷ tỷ.

Trước kia chợt nghe Kasumi chan nói nàng còn có người tỷ tỷ, người nọ cho mượn muội muội mang nam nhi về nhà cơ hội, theo vừa rồi khởi mấy lần đi tiến gian phòng, đối với ta tiến hành đùa giỡn. Hiện tại nàng lại càng ngồi vào trên giường, kề thân thể của ta bên cạnh -- uy, chậm đã, vì cái gì nằm cạnh như vậy nhanh -- dừng tay, dừng tay! Không nên đem mặt lại gần! Ta rất dễ dàng xấu hổ đấy!

"Ấp úng, người cùng Kasumi chan là quan hệ như thế nào? Nói cho tỷ tỷ chứ sao."

"Chỉ, chỉ là thông thường bạn học cùng lớp. . . ."

"Thật sự ~? Tỷ tỷ ta biết đến ah, Kasumi chan mỗi lúc trời tối đều chụp ảnh hình của người. . . A, nói thêm gì đi nữa liền muốn xảy ra chuyện. Thè ☆."

Người này. . . Không, so về cái này.

Ta lẳng lẳng trên dưới đánh giá đến Kasumi chan tỷ tỷ, nuốt nhổ nước miếng. Nha. . . Ta nguyên nghĩ nàng cũng nhất định là cái đại mỹ nữ. Nhưng nói thực ra, mỹ mạo của nàng viễn siêu ra tưởng tượng của ta.

Tỷ tỷ mặc trên người lưng thà lưng thùng áo lông, đơn giản mà nói, tựa là tay áo vừa được liên thủ chưởng đều che khuất, chỉ có đầu ngón tay lộ ở bên ngoài. Tay áo dưới như ẩn như hiện bàn tay nhỏ bé 10 điểm đáng yêu, sẽ khoan hồng lỏng cổ áo có thể nhìn xem đến trần ngập mị hoặc xương quai xanh, đẹp không sao tả xiết. Tịnh lệ mái tóc thuận hoạt được chiếu lấp lánh. Móng tay cùng khuyên tai trang điểm phải vô cùng xinh đẹp. Với lại, trên người nàng còn có một chỗ làm cho người ta đã gặp qua là không quên được đặc thù.

"Thiệt là, một chút không ngay thẳng. Đến, cùng tỷ tỷ tâm sự."

"A.... . ."

Kề sát tới "Cái kia" để cho ta nhiệt độ cơ thể càng phát tăng vọt.

Ta nghĩ đã muốn không cần làm nhiều nói rõ, phải nói nàng không hổ là Kasumi chan tỷ tỷ a. Nàng có được lấy so với muội muội lợi hại hơn "Siêu cấp vú to" !

Theo vừa rồi lên, cái kia mềm mại mà xúc cảm liền chặt chẽ mà áp bách lấy cánh tay của ta, mau dừng tay, mau dừng tay! Ta nhưng là xử nam, ta nhưng là hấp tấp nguyệt a. Ta sắp cầm giữ không được rồi!

"Đợi lâu, phản. . . A! Tỷ tỷ người đang làm gì thế? !"

Trời sanh xử nam chi lực đang tại trong cơ thể ta mạch nước ngầm mãnh liệt, đem ta cứu thoát ra chính là Kasumi chan. Nàng lạch cạch lạch cạch mà đã chạy tới, đỏ mặt xông tở tở mình phát ra gầm lên.

"Có gì không ổn đấy. Người cùng Sakamoto kun chỉ là thông thường bạn học cùng lớp a? Bất quá, đem thông thường bạn học cùng lớp quần áo thể thao vụng trộm ăn núp đi là muốn thế nào đấy, Kasumi chan?"

"Người, người, người, người đang nói cái gì? ! Không, không cách nào tin! Nhanh đi ra ngoài cho ta!"

Kích động lên Kasumi chan lạch cạch lạch cạch mà vượt tở tở. Bất quá, tình cảnh này có chút cái kia. Hai tở muội đứng chung một chỗ, bộ ngực lực phá hoại thật sự là không gì sánh kịp a. Với lại còn giống như đã nghe được cái gì không được mà nói, đại khái cảm giác ta bị sai a.

Tại ta ý nghĩ kỳ quái thời điểm, hai tở muội nói đến lặng lẽ lời nói.

"(được rồi, Kasumi chan. Hai người các người là muốn củi khô lửa bốc a. Người dẫn hấn đến chính là vì loại sự tình này a?) "

"(--? ! Tở, tở tở người tại nói bậy bạ gì đó! Không cần! Ta có!) "

"(người mua được lại không cần. . . . Mặc kệ như thế nào, loại vật này điểm hơn lại không xấu) "

"(đã đủ rồi! Thật sự không cần!) "

Tở tở xuất ra một cái hộp hình dáng (?) vật thể, cùng Kasumi chan lẫn nhau đẩy tới đẩy lui. A, nếu như tại như thế không gian thu hẹp bên trong cùng vú to va chạm nhau mà nói. . . Ta mới vừa ở trong đầu vọng tưởng, trong dự đoán chuyện tình liền đã xảy ra. Kasumi chan được tở tở đẩy, thân thể đã mất đi cân đối.

"Nguy, nguy hiểm! ."

"Nguy hiểm! ."

Kasumi chan lập tức hướng ngòi ở trên giường ta lại ra, ta tính phản xạ mà ôm chặt lấy --.

"Đau quá. . . Đối, có lỗi với Sakamoto kun -- "

"! ----- "

Sự tình trở nên nghiêm trọng.

Như muốn nói rõ tình huống, chính là ta bình thường ôm lấy Kasumi chan. Nhưng Kasumi chan ngã xuống trùng kích so với ta trong dự đoán lớn hơn, làm cho ta ôm nàng trực tiếp ngã về phía sau. Vì vậy sự tình ra sao đây, Kasumi chan đại khái mặt hướng xuống đất ngã xuống trên người của ta a, cái kia ngạo nhân bộ ngực đặt ở trên mặt của ta. Đối với người khác trong mắt cái này đoán chừng là cái rộng phúc lợi a --.

"Đối, đối, có lỗi với Sakamoto kun! Không có sao chứ? ! Thiệt là, tỷ tỷ cái đồ đàn! Như vậy rất nguy hiểm đấy! ."

Không không không, Kasumi chan tiểu thư.

Vì cái gì người ngoài miệng nói như vậy, Nhưng thân thể nhưng như cũ đặt ở trên người của ta vẫn không nhúc nhích. Chẳng hỏi, vì cái gì người ngược lại còn một mực ôm ở đầu của ta. Với lại, vì cái gì ta theo tầm mắt khoảng cách nhìn lại, có thể gặp lại người chính vẻ mặt tươi cười mà xông tỷ tỷ dựng thẳng ngón cái a. Ồ, như thế nào tỷ tỷ cũng là đồng dạng tư thế?

Tóm lại, về sau trải qua một đoạn làm cho không người nào có thể bình tĩnh thời gian, chờ ta phục hồi tinh thần lại thì đã là tám giờ tối.

"Ăn cơm xong hãy đi a? ."

"Ở chỗ này qua đêm cũng không thành vấn đề nha. Trong nhà gian phòng ít, cho nên đi nằm ngủ tại phòng ta a."

"Ta nghĩ nhất định sẽ phát sinh chuyện tốt gì. . . ."

Vì vậy, được Kasumi chan vừa nói như vậy, bầu không khí trở nên dễ cho ta khó có thể mở miệng đề về nhà, nhưng ta còn là hạ quyết tâm cự tuyệt hảo ý của nàng. Kasumi chan đem ta đưa đến cửa trước trước.

"Phản, Sakamoto kun, cố gắng lên."

"Ôi chào!"

Tại ta cỡi xe đạp chính phải ly khai thì Kasumi chan đối với ta nói như thế.

"Tuy nhiên không rõ ràng lắm Sakamoto kun tại bận rộn cái gì. . . Bất quá người gần đây rất dốc sức liều mạng đấy. Thường xuyên xuất nhập thư viện, sau khi tan học cũng vội vội vàng vàng chạy về nhà. . ."

". . . A...."

"Ngày hôm qua cũng thế, lúc nghỉ ngơi người cũng chạy đến phòng máy vi tính đi thăm dò tư liệu, cũng nói 'Vừa nghĩ tới mẫu thân, điểm ấy vất vả căn bản cũng không tính toán cái gì!' . . ."

. . . Tên kia.

"Không, Bất quá, ăn mặc áo đen tại trên đường cái phát ra 'Khà khà hắc hắc' tiếng cười, giả dạng làm nhân vật khả nghi chuyện tình hay là không phải làm tốt. Ta còn chứng kiến người bị cảnh sát khiển trách. Người lại nói 'Ta đang đợi người nghĩ lầm ta là đồng bạn, cùng ta đáp lời!' cái kia là có ý gì?"

. . . Tên kia!

"Cái kia, tóm lại, lúc này ta khẳng định giúp không được gì a. . . . Bất quá ta sẽ cho người cố gắng lên. Bởi vì ta thích nhất. . . Xem Sakamoto kun nỗ lực thần sắc."

"Ân, cảm ơn."

Nàng nói thích nhất rốt cuộc là loại nào trên ý nghĩa ưa thích đấy. Tuy nhiên không biết rõ sở, nhưng chỉ cần thấy được Kasumi chan dáng tươi cười, ta cũng cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng. Có thể với người quen biết thật sự là quá tốt.

"Kasumi chan, trường học gặp lại."

". . ."

Ân, làm sao vậy? Một bộ có chỗ cầu biểu lộ --.

"give and take. . ."

". . . A a."

Ta vươn tay, tại trên đầu nàng sờ lên. Tuy nhiên không rõ lắm chuyện đã trải qua, nhưng dường như Yumesaki chỉ có Kasumi chan ở trong định cái ước định, tại lúc chia tay muốn sờ sờ Kasumi chan đầu. Dù sao lại là tên kia tâm huyết dâng trào làm ước định a.

Kasumi chan nheo lại mắt lộ ra mỉm cười, vui mừng lộ rõ trên nét mặt, tựa như tiểu động vật đồng dạng đáng yêu. Ai nha nha. Ta "give" về sau, ứng thuận tương ứng mà có thể theo nàng chỗ đó "take" đến mấy thứ gì đó a. Ta đã hiểu kỳ, lại sợ hãi.

"Ta nhất định sẽ cố gắng."

Lam nhạt ánh trăng cùng quần tinh trên trời lóng lánh, Yoroza so với bình thường càng thêm đẹp mắt.

Ta lung la lung lay như bơi lội giống như đạp trên xe đạp, tại trong lòng nhẹ nhàng quyết định.

"Hikari chan nghĩ tới một cái rất không tệ chủ ý! Từ hôm nay trở đi người phải xưng ta là thiên tài!"

"Là (vâng, đúng) phải người thì thế nào, thiên tài tiêu thư."

Ngày kia, nhật ký đệ nhất đi viết một câu nói như vậy.

"Ta nghĩ tới một cái không dậy nổi phương pháp. . . Có thể tìm ra thu hồi tuổi thọ mạnh mẽ!"

"Hừ, thực là thiên tài phát hiện a."

Cùng nhật ký hưng phấn trái lại, ta thái độ lãnh đạm mà oán trách một câu. Bởi vì Yumesaki Hikari khả là một cũng ăn mặc áo đen trên đường lắc lư cái thẳng khốn, nhưng lại ngu ngốc đến tận trên web tìm tòi "Hắc bào nhân duy cơ sở" . Điểm trực bạch nói, nàng một chút không đáng tin cậy.

Ta không mang theo bất luận cái gì hi vọng mà tiếp tục xem tiếp --.

". . . !"

Ta không khỏi tức cười ghen ngào, tâm tình thì có như tại dài dòng đường hầm ở chỗ sâu trong đột nhiên chứng kiến một mảnh bạch quang.

"Phương pháp này -- không phải rất có thể được sao?"

Kazeshiro Takayuki.

Hiện thời, số ít biết được chúng ta nhân cách trao đổi hiện tượng đồng bạn, Yumesaki Hikari khi còn sống bạn học cùng lớp. Tuy nhiên làm việc thường rơi vào mơ hồ, nhưng lại khá lý tính. Với lại đối Yumesaki Hikari tương tự đơn phương, coi như là tình địch của ta.

"Do chúng ta trước cho thấy thân phận? ."

Sau khi tan học, ta cho Kazeshiro gọi điện thoại.

"Đúng vậy. Lợi dụng internet cùng mặt khác các loại thủ đoạn, đem chúng ta hiện trạng tình báo tung ra ngoài."

Yumesaki Hikari đem phương án của mình ghi tại hôm nay nhật ký trên. Cái kia phương án liền là như thế.

"Do chúng ta tới rải cách mỗi một ngày liền nhân cách trao đổi một lần tình báo không phải tốt!"

Trước đây chúng ta một mực tại bốn phía điều tra manh mối, Yumesaki Hikari ý định phản kỳ đạo mà đi. Nói cách khác, đem tình huống của chúng ta hướng toàn thế giới rải, khiến những khả năng kia nắm giữ tình báo người phát hiện chúng ta.

"Có người như vậy có ở đây không?"

"Không biết. Bất quá, cũng không có chứng cứ chứng minh bọn họ không tồn tại, không phải sao?"

Chính như Kazeshiro theo như lời như vậy, muốn nói trừ chúng ta bên ngoài còn sẽ có những người khác biết rõ nhân cách trao đổi hiện tượng, có lẽ có điểm vi diệu. Bất quá, cũng có khả năng thật tồn tại người như vậy, chỉ là chúng ta không biết mà thôi.

"Tuy nói như thế, nhưng các người ý định công khai tới trình độ nào? Cũng không thể rải thông tin cá nhân a."

"Xác thực như thế, chúng ta đã muốn đại khái nghĩ kỹ tin tức muốn viết như thế nào rồi. Hiện tại liền phát cho người coi."

Phát xong ta tự đợi đến Kazeshiro xem bưu kiện.

" 'Khiến người chết ký túc tại trong cơ thể mình phục sinh, cách mỗi một ngày sẽ trao đổi một lần nhân cách. Vì thế nhất định là? Hi vọng biết rõ câu trả lời chính xác người có thể đem đáp án phát đến phía dưới hòm thư' . . . Như vậy sao. Thì ra là thế, tin tức này tại không biết tình huống trong mắt người, chỉ là vài câu kỳ quái tiếng Nhật mà thôi, người biết chuyện từ sẽ minh bạch sao."

"Ân. Bởi như vậy, chỉ cần có người trả lời 'Tuổi thọ một nửa " vậy bingo rồi."

Kỳ thật ta nghĩ công bố kỹ lưỡng hơn tình báo, nhưng bởi vì không biết làm như vậy sẽ phát sinh mấy thứ gì đó, vì vậy liền tạm thời chỉ công bố câu được mục tiêu cần thiết thấp nhất hạn độ tình báo.

"Đến cuối cùng vẫn là Hikari chan đáng tin a! Sakamoto kun, sờ đầu của ta! Muốn mặt đỏ tới mang tai mà nghiêng mặt qua, một bộ tsundere bộ dạng! Tựa như Hikari chan trong tiểu thuyết xuất hiện thu tinh như vậy!"

Nhật ký trên còn viết mọi việc như thế mà nói, đồng thời bên cạnh có vẽ một bức tranh minh họa, thú tai + ngoắt ngoắt cái đuôi Yumesaki Hikari vẽ mặt khát vọng khen ngợi thần sắc. Thật là một cái đặc ý quên hình cái thằng khốn a.

"Ân, hiểu. Ta cũng vậy cũng giúp. Như vậy, ta nên làm như thế nào?"

Đang lúc ta suy nghĩ miên man thời điểm, Kazeshiro hỏi như thế nói. Ah ah, đúng rồi, kế tiếp mới phải chính đề.

"Tóm lại, ta tới phụ trách chuẩn bị hòm thư, cho nên hi vọng người có thể bốn phía tản cái tin này. Rải đến người có khả năng nghĩ tới trang web, truyền thông, tất cả sân trời!"

"Ừ, hiểu rõ."

Đại khái là được của ta sục sôi lây nhiễm a, Kazeshiro cũng có chút kích động mà làm ra đáp lại.

Cứ như vậy, hai nam nhân kết thúc cuộc nói chuyện, lập tức vùi đầu vào hành động chính giữa.

Ta thân thỉnh một cái tác chiến dùng miễn phí hòm thư, mà Kazeshiro lập tức bốn phía tản tin tức. Chúng ta tạm thời áp dụng nhiều quản đủ ở dưới chiến lược, SNS, anime đóng góp trang web, chỉ cần là chúng ta biết đến sân trời đều ban bố.

"Xin nhờ rồi. . . Nhất định phải thuận lợi. . . !"

Thời gian đang bận rộn trong cực nhanh.

Muốn nói phản hồi mà nói, cũng chỉ có không phải nhận được trò đùa dai gởi thư, trên cơ bản cũng có thể bỏ qua. Nhưng chúng ta không có như vậy buông tha cho, tiếp tục ý vị mà rải tin tức.

"A.... . . A --."

Cứ như vậy, tại ước chừng sau hai tuần.

Ngày nào đó buổi sáng, buổi sáng bốn điểm 29 điểm. Ta tại trước máy vi tính tỉnh lại.

Ta chỉ là cảm giác có chút khốn mà thôi, xem ra là Yumesaki Hikari tại sáng sớm tiến hành đã điều tra. Cái kia yêu ngữ nướng cái thẳng khốn lại có thể biết sáng sớm, thật sự là hiếm thấy.

Tên kia cũng ở đây dùng phương thức của mình nỗ lực, trên máy vi tính còn lưu lại có nàng nỗ lực dấu vết, tìm tòi trang web trên thân nhập "Nhân cách trao đổi bishoujo" như vậy mấu chốt từ. Tại những phương diện này nàng hay là trước sau như một mà sút chỉ a.

"A "

Sau đó ta chú ý tới trên bàn còn để đó ba cái bẻ ngoài không tốt cơm nắm, cùng một con nhưng bốc hơi nóng chén trà. Bên cạnh còn có một bản mở ra bút ký bản, ở trên ghi có tên kia để lại cho ta tin tức.

"Buổi sáng tốt lành, Sakamoto kun. Cám ơn người một đường cho ta làm cố gắng. Bất quá, cũng không nên miễn cưỡng chính mình. Tuy nhiên ta cũng không muốn như vậy biến mất, nhưng ta lại càng không nguyện chứng kiến Sakamoto kun về mặt thống khổ."

". . ."

Không tốt, ánh mắt ẩm ướt nói ra. Bất quá điều này cũng làm cho trong nháy mắt mà thôi.

"Thè W. Vừa rồi như thế nào đây? Ta bộ kia hiện thè lương mẫu bộ dạng, có phải hay không rất giống cái cực phẩm cô gái tốt? Thật không hổ là tiểu quang! Thuận tiện nhắc tới, cơm nắm chỉ có một bên trong trò quý, cố gắng ăn trong a!"

Đoạn văn này lập tức khiến lòng ta triều bành trướng tan thành mây khói. Thật là một cái không hề khẩn trương cảm giác cái thẳng khốn.

"Tốt, cố gắng lên a. Nhất định phải hồi báo tên kia chờ mong."

Ta cắn cơm nắm, trong lòng quyết định.

Hối hận là đúng không nỗ lực trừng phạt. Đã từng có người nói với ta một câu như vậy cảnh nói. Ta tuyệt đối, tuyệt đối sẽ cứu Yumesaki Hikari. Nhất định phải cứu vớt nàng, không dùng được thủ đoạn gì --.

". . ."

. . . Cái này sinh sữa đầu cơm nắm là làm loạn loại nào a.

"Này! Rời giường, Sakamoto!"

"Làm cái gì a, một sáng sớm. . . ."

Mấy ngày trôi qua về sau, tới gần mùa đông lạnh như băng sáng sớm.

Điện thoại điện báo âm thanh đem đang tại ngủ nướng ta tỉnh lại, chuyển được về sau, điện thoại truyền đến Kazeshiro thanh âm.

"Ngày hôm qua rốt cục có hồi âm rồi! Mau nhìn bưu kiện!"

"-----!"

Ta thoáng cái nói không ra lời. Làm sao sẽ.

Nói thực ra, ta vốn tưởng rằng kế hoạch này sẽ không có tác dụng. Căn bản không có cách nào tìm được manh mối, không có khả năng không ai biết manh mối. Nhưng không nghĩ tới, rốt cục có tin tức.

Ta vội vàng mở ra Computer đến xác nhận. Nhiều hơn nữa dùng một giây đều để cho ta lòng nóng như lửa đốt. Ta mang theo lo lắng tâm tình ấn vào con chuột, mở ra bưu kiện trang web.

Nơi đó có hai phong thư cũng không rõ ràng địa chỉ gửi tới bưu kiện.

Ta tại làm cho người nín hơi trong không khí khẩn trương, ấn mở đệ nhất phong thư bưu kiện. Trên đó viết ngắn gọn một câu, nhưng cái kia đúng là chúng ta một đường đau khổ tìm kiếm đáp án chính xác --.

"Tuổi thọ một nửa, đúng không?"

"----- hí!"

Ta kìm lòng không đặt kinh hô một tiếng, cầm chặt nắm đấm.

Cuối cùng đã tìm được. Không nghĩ tới thật sự còn không ai biết nhị tâm đồng thể hiện tượng.

"Ngày hôm qua, ta nhận được Hikari điện thoại của. Hiểu rõ sự tình sau khiến cho Hikari dựa theo đã nói rồi đấy như vậy, đem 'Cái kia phong thư bưu kiện' phát đi qua rồi."

"A, vậy là tốt rồi. Thank You!"

Chúng ta trước đó chuẩn bị xong một phong thư bưu kiện, nếu có tin tức mà nói, hay dùng cái kia phong thư bưu kiện qua lại thư.

"Ta cách mỗi một ngày sẽ cùng một cái chết đi cái thẳng khốn trao đổi nhân cách. Chúng ta hi vọng đạt được cùng này tương quan tình báo."

Yumesaki Hikari tại chiều hôm qua năm giờ mười một phân phát ra cái kia phong thư quay trở lại bưu, mà thứ hai phong thư bưu kiện thì tại năm giờ 20' phát tới. Nói cách khác thứ hai phong thư trong thơ viết gửi thư người thân phận chân thật.

". . . !"

Ta nuốt nhổ nước miếng, ấn vào con chuột. Mở ra trong tấm hình biểu hiện chính là --.

"Ta cũng vậy! Ta cũng là cách mỗi một ngày sẽ trao đổi nhân cách! Thực không thể tin được lại vẫn sẽ có đồng bạn!"

"Tốt! ."

Thành công. . . ! Trừ chúng ta bên ngoài, lại vẫn thực sự mặt khác cảnh ngộ giống nhau người!

Ta vung tay hô to, mở ra bút ký bản, xem xét ngày hôm qua ta để lại cho ta tin tức.

"Thế nào, thế nào! Quả nhiên Hikari chan chính là lớn chính nghĩa! Nhưng yêu tức chính nghĩa! Tương đương Hikari chan siêu đáng yêu! Nhìn ấy ư, nhìn ư!"

"Ừ, người đáng yêu nhất rồi!"

Ta nhin không được quát to lên, điện thoại lập tức truyền tới Kazeshiro thanh âm, "Cáp? ! Người đang nói cái gì? !" . Tuy nhiên ta không phải nói với Kazeshiro đấy, Bất quá không sao! Kazeshiro người cũng rất đáng yêu! Không xong! Cảm xúc không bình thường!

Tóm lại được trước tình tảo lại, ta quyết định cúp điện thoại đi rửa cái mặt.

Ta cắn bánh mì đi trở về phòng, lần nữa ấn mở bưu kiện. Hôm qua tới mê hoặc bưu kiện dường như liền này là ngừng. Yumesaki Hikari tổng xuất cuối cùng một phong trong thơ viết:

"Xin chờ một chút. Mặc dù có Hoà Đa lời nói muốn nói với người, nhưng ta phải cùng ngày mai ta thương lượng một chút. Chúng ta cũng cho người thêm phát bưu kiện đấy!"

Xử lý không tệ, về sau nhất định phải thận trọng từng bước. Đối phương không nhất định cũng là đồng bạn của chúng ta, với lại chúng ta vẫn là không được đến cứu vớt Yumesaki Hikari tình báo.

Ta tỉnh táo lại về sau, tiếp tục xem ngày xưa ghi nội dung phía sau. Chỗ đó -- nói được cũng đúng -- viết Yumesaki Hikari thỉnh cầu. Ân, ta cũng vậy nghĩ đến chuyện giống vậy.

"Sakamoto kun, rốt cuộc tìm được đầu mối. Vậy kế tiếp nên làm cái gì bây giờ. . . . Ta nghĩ cùng đối phương gặp một mặt, thật tốt nói chuyện. Tuy nhiên chúng ta đã không biết đối phương là người như thế nào, cũng không biết ta có hay không có thể được cứu, nhưng chúng ta chỉ cần tiến về phía

trước liền nhất định có thể có phát hiện. Chúng ta nhất định phải tìm ra biện pháp, vì mục vụ, Kazeshiro kun, còn có phiên bản kun cùng -- ta."

"Dĩ nhiên. Ta cũng vậy là nghĩ như vậy đấy."

Theo bưu kiện tìm từ đến xem, gửi thư tín người đại khái là người đàn ông a. Tuy nhiên không biết hẳn tình hình cụ thể và tỉ mỉ, nhưng chúng ta hay là phải cùng người này gặp một mặt.

Ta lần nữa cầm điện thoại di động lên, lần nữa cùng Kazeshiro trò chuyện. Kazeshiro nghĩ cách dường như cũng cùng ta đồng dạng, hẳn nói tận khả năng tại không tiết lộ tình báo dưới tình huống, ước đối phương đi ra gặp mặt a.

Thương lượng qua về sau, ta từ đầu đã viết phong thư bưu kiện cho cái kia không rõ thân phận nam nhân.

"Để cho người chờ lâu. Ta từ hôm qua ta nơi đó giải qua sự tình. Chúng ta lần này tìm kiếm đồng bạn là có lý do đấy. Kỳ thật chúng ta nhân cách trao đổi thời gian xảy ra vấn đề. Cụ thể mà nói, tựa là trao đổi thời gian ra 30 phút sai lầm, ký túc tại trong cơ thể ta tên kia thời gian biến ngắn. Bởi vậy, ta có cái đề nghị, chúng ta có thể ở trong hiện thực gặp một mặt à. Ta nghĩ hàn huyên với người một trò chuyện, lẫn nhau tìm hiểu một chút, thương lượng một chút biện pháp giải quyết. Đã ngoài, xin nhờ rồi."

"Xin nhờ rồi. . . Nhất định phải thuận lợi. . ."

Chúng ta trong chốc lát hồi âm sau mới nghĩ đến, cái này vừa sáng sớm đấy, đối phương chắc còn ở ngủ đi. Đành phải mang theo lưu luyện ngủ cái hồi lung giác, Bất quá tự nhiên là ngủ không được, đợi một chút đến mặt trời mới mọc liền đi học.

Mặc kệ đi học hay là nghỉ ngơi, ta đều như trước đối hồi âm chuyện tình nhớ mãi không quên, mấy lần lấy điện thoại di động ra kiểm tra bưu

kiện mới, Bất quá một đường không nhận được hồi âm. Cuối cùng, ngày đó đều không đợi được hồi âm.

"Đối phương thời gian trực là như thế nào đấy."

Ta cùng Yumesaki chỉ là cách mỗi một ngày tại sáng sớm tiến hành trao đổi.

Theo bưu kiện nội dung đến xem, đối phương cũng là cách mỗi một ngày trao đổi một lần nhân cách, nhưng thời gian cụ thể không thể nào biết được, bưu kiện là ngày hôm qua gửi tới, như vậy phát bưu kiện cái thẳng khốn ưng thuận cùng Yumesaki Hikari ở vào cùng một thời gian trực trên. Như vậy mà nói, gửi thư tín người hợp tác hiện tại đang làm gì đấy. Đại khái là đang chờ cùng ngày mai chính mình thương lượng a. Gửi thư tín người gửi tới bưu kiện sẽ phải đưa đến ngày mai trên tay của ta, mà ta phát bưu kiện cũng đưa đến phát kiện người hợp tác trên tay. . . .

. . . .

Sự tình chỉ sợ sẽ trở nên có chút khó làm, hay là ngủ đi. Hôm nay chắc có lẽ không hồi âm rồi.

Vì vậy, ta tại bút ký bản trên lưu lại một câu "Hôm nay không có hồi âm, xem ra hồi âm sẽ chỉ ở người vào cái ngày đó đưa tới. Người cùng Kazeshiro thương lượng sau mới hảo hảo mà đáp phục a.", sau đó liền đi ngủ đây.

Cứ như vậy, ta mang theo lòng nóng nảy tình nghênh đón ngày kia, Chủ Nhật.

Buổi sáng đồng hồ báo thức đem ta gọi tỉnh, bút ký bản để lại tại bên gối, phảng phất đang nói "Tranh thủ thời gian xem!" . Ta nhìn một chút Yumesaki Hikari ghi cấp cho ta hồi âm, trên đó viết --.

"Thành công Sakamoto kun! Hikari chan dụng khêu gợi thương lượng kỹ thuật thành công hẹn đến đối phương! Người tại xế chiều hôm nay đến Kanagawa đi! Ta muốn Miura đưa hấu lấy ra thư!"

"Lúc này tiết không có đưa hấu a."

-- Bất quá, như vậy chỉ trích thế nào đều tốt á. Quan trọng là ..., Yumesaki Hikari dường như làm được không tệ. Đây không phải thái độ khác thường mà tài giỏi sao!

"Vớ lại, Sakamoto kun! Đối phương giống như nắm giữ lấy phi thường khó lường tình báo! Có lẽ Hikari chan thật có thể được cứu trợ!"

"Này uy. . . . Để cho ta mong đợi nữa à. . . ."

Ta dốc sức liều mạng kèm chế bờ môi run rẩy, của ta Computer a, nhanh lên lái a! Cho ta xem thoáng cái bưu kiện a!

Vừa mở ra hòm thư, uy uy. . . Đây không phải có rất nhiều bưu kiện sao. Xem ra song phương trải qua mấy lần thư từ qua lại mới cuối cùng nhất định ra cuộc hẹn. Làm được không tệ, Yumesaki Hikari.

Ta mang theo tâm tình kích động, không khách khí chút nào ấn mở nhận được bưu kiện.

Cái này đem cải biến tương lai của chúng ta, ta mang như vậy hi vọng --.

"Các người quả nhiên cũng như vậy sao, chúng ta cũng giống vậy, phục sinh thời gian dần dần giảm bớt, thật sự rất làm cho người ta phiền não a. Bất quá, xem các người dạng như vậy, dường như không biết 'Phục sinh phương pháp' a."

"Tốt, Nhưng dùng a! Trực tiếp gặp mặt a. Đến lúc đó chúng ta hoàn toàn thảo luận một lần. Bất quá, rất ngưỡng ngùng, xin các người tới Kanagawa một chuyến. Chúng ta do nguyên nhân nào đó, không cách nào đi xa."

"Chờ mong cùng các người gặp mặt. Thật tốt ở chung a. Tuy nhiên không biết các người là ai (cười)."

"Thuận tiện nhắc tới, tên của ta gọi 'Hayato' . Xin chỉ giáo nhiều hơn!"

Đồng hồ báo thức châm chỉ đến hai giờ chiều thời gian.

Ta ngồi hành khách lác đác không có mấy tàu điện, tại lay động trong mở ra bút ký bản, vừa nhìn vừa từ đầu sửa sang lại suy nghĩ. Ngày hôm qua Yumesaki Hikari giống như tại đêm Kazeshiro hô vào nhà về sau, mới bắt đầu cùng đối phương thư từ qua lại.

"Tuy nhiên ta có rất nhiều lời nghĩ tại bưu kiện thảo luận, nhưng Kazeshiro kun nói vẫn không thể lộ ra thông tin cá nhân -- gặp mặt về sau nói sau rất tốt."

Ân, ưng thuận như vậy. Bởi vì còn không biết sẽ phát sinh mấy thứ gì đó.

"Vì vậy, ta cũng chỉ phải nói trực tiếp gặp mặt a. Đối phương nói hy vọng có thể lập tức gặp mặt. Nhưng Kazeshiro kun còn nói, Hikari vào cái ngày đó không được. . . ."

Ta đối lộ ra bất mãn nhặt ký cười khổ một cái, đồng thời tại trong lòng đối Kazeshiro báo dĩ tiếng vỗ tay, tỏ vẻ đồng ý.

"Bất quá đây, đối phương cũng không nhượng bộ chút nào, nói liền hôm nay. Nhưng Kazeshiro nói, mặc kệ như thế nào đều không thể nhượng

bộ. . . . . Tại là đối phương khuất phục. Làm như vậy không phải không quá tốt a."

Rõ ràng bình thường như vậy tùy hứng, lại cuối cùng ý chút ít chuyện kỳ quái. Chỉ là, theo tình báo đến xem, đối phương cũng đúng khiến "Hôm nay đối phương" theo chúng ta gặp mặt có chỗ mâu thuẫn.

Thì ra là, tại thời gian trực đi lên nói,

"Yumesaki Hikari X Hayato kun "

"Ta XXX *** Hayato kun hợp tác "

Hayato kun không muốn làm cho chúng ta cùng đồng bạn của mình =A gặp mặt. Theo như cái này thì, Hayato kun là muốn trực tiếp cùng chúng ta đối thoại a. Nếu như có thể mà nói, để cho ta cùng Hayato kun đối thoại là lý tưởng nhất đấy. Nhưng ở thời gian trực đi lên nói, đây là không thể thực hiện được. Đã tại ta xuất hiện trong thời gian không thu được Hayato kun hồi âm, nói đúng là thời gian của ta cùng A là giống nhau. Mà A lại mặc kệ bưu kiện chuyện tình, vậy hẳn đến cùng đang làm gì thế.

Yumesaki Hikari cũng ở đây nhật ký đăng sau đối với chuyện này oán trách vài câu.

"Kazeshiro kun có chút quá mức bảo vệ. Bởi vì hẳn quá mức đáng ghét rồi, cho nên ta nói câu 'Không cần nhao nhao " kết quả hẳn liền ử rũ rồi. Bất quá, hẳn thật sự rất đáng ghét a!"

Người khả phải hảo hảo cùng Kazeshiro xin lỗi a, bởi vì người phụ người ta yêu mến.

"Với lại đây, đối phương cũng nói 'Dùng phòng ngừa vạn nhất, các người muốn độc thân đi gặp' . Vì vậy Kazeshiro kun còn nói 'Ta cũng vậy muốn đi theo' . Bởi vì hẳn thật sự quá phiền, cho nên ta liền tức giận nói

'Không cần thiết như vậy quá mức bảo hộ! Người quá không tin nhiệm chúng ta rồi! Hừ hừ!' "

Kazeshiro. . . Kỳ thật hẳn chỉ là cảm thấy bất an a.

Chúng ta một cái là không biết sẽ làm ra mấy thứ gì đó hồ đồ thiếu nữ, một cái là bất thiện câu thông giả bất lương. Trực tiếp nói, do nhẹ nhàng khoan khoái anh zai Kazeshiro đi đi gặp mới là lựa chọn tốt nhất.

"Cứ như vậy, ta cùng đối phương định ra rồi gặp mặt cuộc hẹn. Đối phương nói 'Ta đưa di động bưu kiện địa chỉ nói cho các người, đến gặp mặt địa phương liền phát bưu kiện. Ta sẽ trước đó cùng ngày mai ta đã nói rồi đấy' . Vì vậy, Sakamoto kun cố gắng lên! Không cần biểu lộ dữ tợn mà đem người khác hù dọa. Sakamoto kun cười rộ lên mà nói, vẫn có chút đẹp trai, cho nên muốn có tự tin!"

"Cho dù người nói như vậy. . . ."

Nói thực ra, ta hoàn toàn đề không nổi sức lực. Bởi vì ta sợ cùng lần thứ nhất gặp mặt người ta nói lời nói. Nguyên bản ta liền không quen lấy người nói chuyện.

Cho dù tâm tình có chút buồn bực, nhưng ta còn là từ đầu xác nhận thoáng cái gặp mặt địa điểm.

Địa điểm là Kanagawa huyện bờ biển cái nào đó nhà ga, chính là ta hiện trước khi đến địa phương. Chỗ đó liền là đối phương ở lại đấy, tuy nhiên không tính gần, nhưng cũng không phải là xa đến không đi được, vậy cũng là gặp may mắn a. Bất quá, đối phương tại trong thơ nói, bởi vì có chút nguyên nhân không cách nào đi xa, cái kia là có ý gì đấy.

Được rồi, tuy nhiên trải qua một ít khó khăn trắc trở, nhưng cuối cùng đem đối phương ước đi ra. Với lại đối phương dường như còn biết cùng

phục sinh phương pháp tương quan tình báo. Vì Yumesaki Hikari, ta phải phải hảo hảo hỏi ý kiến hỏi một chút.

"Bất quá đây, có chuyện ta rất để ý."

Kế tiếp nhật ký như thế viết. Câu này tràn ngập bất an lời nói để cho ta nhúu mày.

Ân, vấn đề đang ở đó mà.

Đối phương gợi tới trong đó một phong trong thơ có một câu khiến nhân để ý mà nói.

"Chỉ là đây. . . . Đồng bạn của ta, tính cách có chút vụn vẹo. Bất quá cũng không phải là cái gì người xấu. Thuận tiện nhắc tới, ngày mai ta tên là 'Chiaki' . Các người khỏe tốt ở chung a!"

Chiaki.

Theo phát bưu kiện Hayato kun nói, ta đem người muốn gặp tính cách có chút vụn vẹo.

Không cần a. . . Ta vốn là không am hiểu cùng người quan hệ. Nói sau, đối phương đến cùng mấy tuổi a. Còn có, đến cùng cái nào mới phải bản thể, cái nào mới phải ký túc đây. Bọn họ có khả năng theo chúng ta không giống với, có lẽ là tuổi bất đồng hai người nhị tâm đồng thể. A. . . Những vấn đề này ưng thuận trước hỏi một chút a.

Với lại, Hayato gợi tới bưu kiện ở bên trong còn có một câu nói rất làm cho người khác để ý. Cái kia chính là:

"Ta rất chờ mong."

Chờ mong? Hẳn ở đây chờ mong mấy thứ gì đó? A..., không hiểu nổi.

Khiến bất tiện cùng người lui tới của ta đi đi gặp, Yumesaki làm vinh dự khá cũng rất bất an a.

"Nghe cho kỹ, ấn tượng đầu tiên rất trọng yếu. Sakamoto kun lớn lên mặt mũi dữ tợn, có thể nói có được lấy mạnh nhất vũ khí. Trước chấn nhiếp đối phương, tái chào hỏi nói 'Lần đầu gặp ~ mặt ʌ ta là Sakamoto Akitsuki, Pon♥" loại này tương phản tuyệt đối sẽ được hoan nghênh đấy! Cho đến tận này ta đều dựa vào chiêu này đến quen biết bằng hữu!"

Bút ký bản trên có lưu một con như vậy nhắn lại."Pon" khiến người làm sao nói ra được a. Nếu như cái nào đó lần đầu gặp mặt, diện mục khả tăng bất lương nói với ta "Pon♥" mà nói, ta nhất định sẽ tìm một cái ngàn cái lý do đến chạy trốn. Còn có, người cái tên này cho đến tận này đều là dụng loại phương thức này đến kết giao bằng hữu sao. . . .

". . . Được rồi. Hãy chờ xem, Yumesaki Hikari."

Đã nói ta cầm thật chặt Yumesaki Hikari để lại cho ta cái khác quan tâm.

Đó là Yumesaki Hikari tự tay chế luyện tiểu bùa hộ mệnh, kỳ cầu bình an cùng thành công, ở trên còn thêm lên "Sakamoto lần dài" chữ. Ta nắm bùa hộ mệnh, tại trong lòng bá đạo mà hữu lực mà cầu nguyện. Kế tiếp còn có ba trạm đã đến, nhất định phải thành công.

Ta trông chừng ngoài cửa sổ màu trắng biển cả, tại trong lòng quyết định

"Đến. . . ."

Trái qua một giờ tàu điện xóc nảy, ta đã tới người đi thừa thớt nhà ga, từ nơi này có thể chứng kiến biển cả.

Nơi này không tính là đô thị, nhưng là không thể nói là nông thôn, làm cho người ta một loại không trên không dưới cảm giác. Lòng ta hoài lạ lẫm đất đai mang đến sự sôi cảm giác, đi ra đài ngắm trăng. Kế tiếp tự là chính diễn rồi.

" 'Đến nhà ga về sau liền gửi đi bưu kiện.' "

Ta đem trước đó chuẩn bị xong bưu kiện gửi đi đến điện thoại của đối phương hòm thư.

"Ta là hôm nay đến phó ước Sakamoto, đã đạt tới trạm xe. Xin hỏi người ở chỗ nào?"

"Gửi thư tín!"

Ta nhẹ nhàng mà quát lên, phát ra bưu kiện. A, tim đập không thôi. Không có chuyện gì đâu a. . . Chỉ mong không phải cái người đáng sợ. . . Tuy nhiên ta không có tư cách nói như vậy.

Đại khái là bởi vì khẩn trương a, trước đây trí nhớ chiếm giữ tại trong đầu của ta. Tuy nhiên ta trước kia không có cùng bất kỳ kẻ nào nói qua lời nói, nhưng ta kỳ thật từng tại cái nào đó bưu kiện giao hữu trang web lần vào qua, ở nơi này cùng một cái thân quen nữ trẻ nhỏ khoái trá mà tiến hành bưu kiện quan hệ. Ngày nào đó cái kia cái nữ trẻ nhỏ nói: "Nghĩ nhìn một chút của người tướng mạo ~", vì vậy ta chỉ muốn "Hai ta quan hệ tốt như vậy, mọi tử kia lại ôn nhu như vậy, khẳng định không thành vấn đề a. Ta hiểu rất rõ", tại loại này không rõ lai lịch căn cứ dưới sự ủng hộ (hiểu rõ? Hiểu rõ cái rắm a. . .), ta gửi đi một cái chính mình toàn lực mặt giãn ra cười vui ảnh chụp đi qua, đối phương lập tức liền cự tuyệt tiếp thu bưu kiện rồi. Vì cái gì hiện tại sẽ nhớ khởi loại này chuyện cũ a, không được, muốn đi trở về.

Tại ta nhẫn nại lấy mơ hồ hiện lên nước mắt thời điểm --.

"Đây!"

Điện thoại di động chấn động nói cho ta biết bưu kiện.

Lòng ta một hồi kinh hoàng, chung quanh tràn ngập không khí khẩn trương. Ta vất hết dũng khí, mở ra bưu kiện --.

"Ta đang chờ. Màu trà tóc, ăn mặc màu xanh đậm đồng phục, đập vào cà vạt màu đỏ, lưng công vận động ba lô nam học sinh cấp 3, tại nam cửa ra sĩ trên rơi chỗ phụ cận, tới tìm ta a."

". . . Hô "

Chẳng biết tại sao, ta không kịp chờ đợi phát ra một tiếng kỳ quái thờ dài.

Học sinh cấp 3, xem ra ít nhất Hayato kun & Chiaki kun một người trong đó tuổi theo chúng ta tương tự. Chủ nhật còn ăn mặc đồng phục lưng công vận động ba lô, đại khái là đi tham gia xã đoàn hoạt động a.

Ta thu hồi điện thoại, hết nhìn đông tới nhìn tây, nhìn khắp bốn phía. Màu xanh đậm đồng phục? Đón lấy --.

(đã tìm được!)

Thấy được. Ở sĩ trên rơi chỗ phụ cận, có người nam tử học sinh cấp 3 đang tại chơi điện thoại. Nam sinh kia mặc màu xanh đậm đồng phục, màu trà tóc, lưng công màu trắng vận động ba lô. Không sai, tên kia tự là Chiaki kun.

Kaka -- ta yết hầu nhuyễn bồng nhúc nhích, lập lại hít sâu, hôm nay cũng không biết hít sâu mấy lần.

Đối phương thoát nhìn có chút bình thường, Bất quá nếu là cái học sinh cấp 3, bình thường điểm cũng rất bình thường a. Nói sau, liền bề ngoài

chứng kiến, mặt mũi của hắn cũng rất ôn nhu, khẳng định có điểm chịu nữ trẻ nhỏ hoan nghênh. Thật sự là hâm mộ a.

"Tốt, lên đi."

Ta trong đầu cất đi khởi từng mô phỏng qua vô số lần dáng tươi cười cùng lời kịch, đi lên phía trước đi -- nhưng mà, giống như muốn đánh loạn của ta bước đi, Chiaki vào lúc này phát tới bưu kiện. Ài, cái gì?

"Văn bản tài liệu tên: Dùng phòng ngừa vạn nhất, mời nói chấp đầu ám hiệu."

" thì ra là thế."

Làm như vậy cũng bình thường a. Ta đây nên nói cái gì đâu này? Mở ra văn bản.

"Chấp đầu ám hiệu 'Người rất đáng yêu đấy. Rất đúng khẩu vị của ta nha.' "

"..."

Cáp?

Ài. . . Cái này, người này đang nói cái gì? Chấp đầu ám hiệu đúng không? Nhưng, Nhưng yêu?

". . ."

Được rồi, nếu như là loại này khó có thể tin mà nói, sẽ không có sai rồi. Bất quá. . . Được rồi.

Ta nghĩ khởi Hayato kun đã từng nói qua, tên kia tính cách có chút vắn vẹo, Bất quá chỉ là loại trình độ này mà nói --, ta tại trong lòng khích lệ

chính mình, lại lần nữa hướng Chiaki kun đi đến. Chớ run a! Xuất ra dũng khí!

Sau đó ta đi đến bên cạnh hẳn.

"Cái kia, cái kia!"

". . . Ân?"

Thanh âm có chút lạc điệu, tuy nhiên rất ngưỡng ngùng, nhưng ta còn là xuất ra dũng khí hướng Chiaki kun chào hỏi.

Đại khái là bởi vì đột nhiên bị cả người cao siêu qua 1m8, mặt mũi dữ tợn bất lương chào hỏi a, đối phương vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía bên này. Nói ra đi. Xuất ra dũng khí -- dự bị!

"Người, người, rất đáng yêu đấy! Rất đúng khẩu vị của ta ah! Aha Haaa...!"

". . . Cáp?"

. . . .

. . . Ồ? Vì, vì cái gì giật mình như vậy?

Ôi chao? Vì cái gì vẻ mặt tái nhợt còn toàn thân phát run -- ài, ồ? Ôi chao?

Tại ta hỗn loạn thời điểm, tại chỗ xa xa gọi điện thoại nữ học sinh cấp 3 đột nhiên xông lại.

"Này, người! Đối với ta gia bạn trai nói cái gì đó? ! Lại có cái loại này tính thú, thật sự là buồn nôn!"

Ôi chao? ! Tính, tính thú? Ài--.

"Không, ta, ta chỉ là nói chấp đầu --."

"Cáp? ! Người tại nói bậy bạ gì đó, quái lạ! Triết, chúng ta đi! Người này quá nguy hiểm!"

Nữ học sinh cấp 3 không để ý vẻ mặt hoang mang ta, oán giận nói. Sau đó dặt lẩy toàn thân run rẩy, sắc mặt tái nhợt Chiaki kun bỏ đi -- không, không, chờ một chút!

"Này, chờ một chút! Tại sao phải trốn a!"

"Này -- đừng đụng triết! Người là người nào à? !"

Không, không! Ta chỉ là theo như hăn nói như vậy nói ra chấp đầu ám hiệu mà thôi!

Như vậy hỗn loạn xuống dưới có thể không làm được a. Vì vậy ta thuận thế nói ra:

"Chờ một chút! Ta vẫn muốn gặp người! Người biết ta đến cỡ nào muốn gặp người sao! Tóm lại, trước cùng ta thảo luận thoáng cái! Cái kia -- ta sẽ rất ôn nhu? ! Cho nên. Hai chúng ta một mình -- à? !"

Một giây sau. Đang run rẩy Chiaki kun nước mắt muốn tràn mi mà ra lập tức.

Nữ học sinh cấp 3 trước mặt một quyền đánh tới, xinh đẹp mà đánh trúng vào mặt của ta. Tùy theo mà đến là thô bạo chửi rủa.

"Ngu xuẩn biến thái! ! Thật sự là buồn nôn! Chết đi! Đừng có lại cho ta xem đến người!"

Dứt lời, nàng liền dặt lẩy sợ tới mức xụi lơ Chiaki kun đi ra. Chỉ còn lại có ngu ngơ ta cùng bốn phía đám người vây xem, bọn họ xem ánh mắt của ta hoàn toàn như đang nhìn cái gì nhân vật khả nghi. . . .

Ài, uy. . . Đây rồi cuộc --.

"Không nghĩ tới người thật sự làm theo. Người cái kia buồn cười bộ dạng để cho ta 10 điểm sung sướng a."

"-- à? !"

Đột nhiên, sau lưng truyền đến nhất trận lẫm nhiên thanh âm.

Lạnh như băng, nhưng lại có được rõ ràng hình dáng âm thanh thiên nhiên thanh âm.

Ta theo bản năng xoay người, làm sao sẽ -- ta xác nhận lấy ý nghĩ của mình.

"Chỉ là đấy. . . . Của ta hợp tác tính cách có chút vắn vẹo."

Ta nhớ tới Hayato kun mà nói. Sau một khắc, ta liền hoàn toàn hiểu câu nói kia ý tứ rồi.

"Lần đầu gặp mặt, Sakamoto kun. Ta chính là người định ngày hẹn Tsukimura Chiaki."

"Ài-----."

Hoàn toàn ra ngoài ý định.

Đập vào mi mắt là chỉ đeo bên phải tai trên máy trợ thính, màu đỏ carô hoa văn xinh đẹp xe lăn.

Nhưng nhất đoạt người tâm phách chính là --,

"Người chính là. . . Chiaki. . . Tiểu thư? ."

Đắm chìm trong lạnh như băng trong gió thu xe lăn, thuận thẳng tóc đen theo gió lay động.

Âm thanh lạnh như băng cùng đóng băng tâm thúy đồng tử, mỹ mạo của nàng lập tức có thể đoạt người tâm phách.

Một cái xinh đẹp không gì sánh được thiếu nữ ngồi ở chỗ kia.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Hôm Nay Ta Phải Hoàn Thành Nhiệm Vụ

Cách thư viện bước trình chỗ không xa có tòa thị dân thư viện.

Thư viện bên cạnh sắp đặt nói chuyện phòng. Nói chuyện phòng một góc bỏ có cái bàn, bài trí được không tệ. Đại khái là bởi vì không có người nào, tại đây lộ ra có chút vắng vẻ. Hiện tại chúng ta liền ngồi ở bên trong, tất cả mọi người trầm mặc không nói.

Vừa rồi.

Trải qua cái kia rất có trùng kích sự kiện về sau, hai người chúng ta rốt cục gặp nhau.

Tuy nhiên ta nghĩ tức giận mắng "Làm cái gì a, chơi loại này không giải thích được trò đùa dai!", nhưng đột nhiên đến kinh ngạc dễ dàng liền đem của ta lửa giận thổi bay rồi. Với lại Chiaki thủ đoạn cao minh mà hoán đổi chủ đề: "Tại đây quá ồn rồi, chúng ta đổi cái địa phương nói đi.", vì vậy ta chỉ thật nghe lời theo sát ly khai.

Trên đường, ta nói với nàng khó được gặp mặt, trò chuyện một chút đi.

"Có thể sau khi tới lại tán gẫu sao? Dừng xe lăn thời điểm nói chuyện phẩm bất tiện."

Như băng thanh âm đem đề nghị của ta nhất đao lưỡng đoạn. Ta nghĩ, vậy giúp nàng đẩy thoắt cái xe lăn a.

"Không nhọc hao tâm tổn trí."

Kết quả nàng đem ta quát bảo ngưng lại. Vì cái gì như vậy mất hứng a.

Vì vậy, chúng ta tại lúng túng trong trầm mặc, thật vất vả đi tới chỗ mục đích. Tại xác nhận Chiaki khóa lại phòng hoạt khóa về sau, ta liền ngồi vào đối diện với của nàng. Kế tiếp nên làm như thế nào, nên thảo luận chút ít thú vị chủ đề à. Bất quá phương này mặt ngày mai ta am hiểu hơn a.

Tại ta nghĩ lấy những thứ này không thể làm gì chuyện tình thì

"Như vậy, mời người đưa ra chứng cứ."

"Ôi chao!"

"Chứng cứ, ta là như vậy nghe nói."

"A, ah nha. Cái này a."

Chiaki vẫn không nhúc nhích, nhìn chăm chăm ta, đột nhiên không tình cảm chút nào mà nói như thế. Nói như vậy, nhớ rõ Yumesaki Hikari tại nhật ký nâng lên qua việc này.

"Cái này. . . Không có biện pháp a."

Ta đem một bản trao đổi nhật ký đặt ở phản xạ bạch quang trên mặt bàn.

"Ta đây liền có vinh dự đọc qua rồi."

Chiaki dụng đưa qua tại tinh tế ngón tay nâng...lên bút ký bản, ta trông chừng động tác của nàng, nhớ tới sự kiện kia.

"Tóm lại, muốn dẫn đồ vật chỉ có một kiện. Nào đó dạng có thể chứng minh nhân cách trao đổi thứ đồ vật! Chuyện này xin phải tất yếu làm được!"

Ngày hôm qua, Hayato kun gọi tới trong đó một phong trong thơ đề đến nơi này một điều. Vì xác định có không làm bộ, đầu tiên được ra bày ra chứng cứ. Đây cũng là cực kỳ bình thường đề nghị.

Nhưng vấn đề là, bất kể thế nào tìm, ta đều nghĩ không ra cái gì có thể chứng minh đồ vật. Trước bất luận tại Yumesaki Hikari khi còn sống cùng nàng quen biết người, muốn khiến chưa từng gặp mặt người tin tưởng chúng ta, khá khó khăn. Nhiều lần phiền não về sau, ta chuẩn bị một vốn đã viết xong, hiện tại không tái sử dụng trao đổi nhật ký. Bất quá nhắc tới thứ đồ vật cũng có thể dùng làm chứng cứ, có chút vi diệu.

"Trao đổi nhật ký sao?"

"Ừ. Trái trang nhật ký là do ta viết, phải trang nhật ký cái khác ta -- Yumesaki Hikari viết."

"Thì ra là thế. Dụng loại phương thức này bắt được liên lạc a."

"Còn có những phương pháp khác sao? ."

Chiaki dụng không tình cảm chút nào ánh mắt của xem ta, theo áo trong túi áo xuất ra một vật. Đó là một bàn hợp với tai nghe ghi âm bút. Ác ác, còn có loại phương pháp này a.

"Chờ một chút."

Chiaki ngăn gọn nói xong, mà bắt đầu lật lên xem trao đổi nhật ký.

Ô ô. . . Tuy nhiên đã muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt rồi, nhưng vẫn cảm thấy tốt thẹn thùng. . .

Tuy nói là bởi vì chớ không có cách nào khác, nhưng ta kỳ thật rất không nguyện khiến người khác xem trao đổi nhật ký. Bởi vì này trong nhật ký đầy giấy đều là xử nam, người nhát gan các loại ngu xuẩn đến đỉnh điểm từ đơn. Với lại đây chính là quyển kia khiến Kazeshiro kinh ngạc đến ngây người ở trao đổi nhật ký, tới gần cuối cùng địa phương còn viết Yumesaki Hikari bởi vì hủ nữ tưởng tượng mà chết loại này hoang đường chết nguyên nhân.

Bởi vậy, Chiaki mỗi lần lật giấy, làm cho người chán ghét mồ hôi đều phun ra. Vì phân tán chú ý lực, ta chỉ tốt hơn dưới dò xét trước mắt Chiaki.

Mấy tuổi -- đại khái cùng ta gần. Mái tóc thoát nhìn ưng thuận xúc cảm không tệ, thân thể yếu điệu, theo thành thực trong quần áo có thể nhìn xem đến tinh tế được phảng phất sắp bẻ gãy ngón tay ngọc. Bất quá, làm người khác chú ý nhất đương chúc nàng cái kia khuôn mặt tươi cười.

(khá xinh đẹp mỹ nữ a. . .)

Dài nhỏ lông mi, hai tròng mắt lạnh như băng, làm cho người ta tưởng tượng không ra cười thời điểm tình cảnh tiêm mông môi anh đào, tất cả đều tuyệt đẹp nhiếp nhân tâm phách.

Kasumi chan, Misaki còn có Yumesaki Hikari đều là khả ái nữ trẻ nhỏ, ta đối khả ái nữ trẻ nhỏ tự nhiên không xa lạ gì, nhưng như Chiaki đẹp như vậy nữ trẻ nhỏ đại khái khá hiếm thấy a. Với lại, nàng trả lại cho người một loại nữ Vương đại nhân cảm giác, xem ra ưng thuận rất được một nhóm người hoan nghênh. Tốt, từ giờ trở đi của người ngoại hiệu đã kêu nữ Vương đại nhân, ta muốn là nói như vậy, sẽ bị giết chết a.

Tại ta ý nghĩ kỳ quái thời điểm, đột nhiên một đôi thâm thúy đôi mắt nhìn lại.

"Liên nhật ký đến xem, cái khác người là nữ trẻ nhỏ a."

"A, Yumesaki Hikari sao. Nàng cùng ta tuổi đồng dạng, học cấp hai nữ sinh."

"Nói cách khác người mới phải bản thể."

Bản thể? Cơ mà thân thể này vốn chủ nhân sao.

"Đúng vậy. Yumesaki Hikari tại năm nay tháng tư thượng tuần thời điểm mất. Khi đó, Yumesaki Hikari linh hồn y phụ đến ta -- Sakamoto Akitsuki trên thân thể. Về sau chúng ta cách mỗi một ngày sẽ nhân cách trao đổi một lần. Đại khái có thể Thuyết minh thế."

". . . Cạn kễ nói với ta thoáng cái chuyện của các người."

Chiaki sự vụ tính nói. Ta "Ah, nha" mà ứng tiếng, có chút khẩn trương mà tiếp tục thuyết minh xuống dưới.

Tháng tư ngày mưa, Yumesaki Hikari bởi vì một người ngu ngốc lý do, tại trước mắt ta lâm nạn. Khi đó một người mặc hắc bào thần bí nhân xuất hiện, ta giao ra một nửa tuổi thọ. Kết quả Yumesaki Hikari linh hồn liền ký túc đến trong cơ thể của ta. Nhân cách của chúng ta tại buổi sáng bốn điểm năm mươi chín phần đích thời điểm tiến hành trao đổi. Từ đó về sau chúng ta vẫn trải qua đã hồ đồ lại sinh hoạt bình hòa. Chẳng đến ngày đó.

"Ngày nào đó, ta thay thế Yumesaki Hikari thời gian trước thời gian năm phút đồng hồ. . . Bây giờ là trước thời gian 30 phút."

". . . Các người cũng là thể này phải không."

Vậy. Đây cũng chính là nói.

"Không nghĩ tới trừ chúng ta bên ngoài còn thật sự có những người khác. . . ."

Chiaki đã nói khép lại bút ký bản, cẩn thận phóng tới trên mặt bàn. Nàng trông chùng ánh mắt của ta lạnh như băng đến phảng phất đang nói: "Cười lấy lòng? Đây coi là cái gì?" . Nàng dụng không tình cảm chút nào thanh âm tiếp tục nói:

"Tự giới thiệu mình một chút. Ta gọi Tsukimura Chiaki. Đại khái tại năm tháng trước, trở nên cùng các người đồng dạng, thân thể xuất hiện nhân cách trao đổi hiện tượng."

Tháng năm, Yumesaki Hikari qua đời ngày đó là tháng tư ngày thứ 8, nói cách khác bọn họ là so với chúng ta muộn một tháng vãn bối sao.

"Chuyện nguyên nhân gây ra là của ta thanh mai trúc mã -- Hinata Hayato qua đời."

Chiaki rũ xuống lông mi thật dài, nói như thể mình đạo. Nói đúng là, Chiaki mới phải bản thể, mà Hayato cách mỗi một ngày sẽ chiếm cứ Chiaki thân thể sao. Theo giới tính đi lên cân nhắc, đây không giả.

"Hayato kun là chết như thế nào?"

". . ."

A, không tốt, phá hư bầu không khí đến sao.

Tuy nhiên ta là vô tình, nhưng...này không nói áp lực hãy để cho ta rút lui, vứt bỏ mất truy vấn ý niệm.

"Khi đó, một cái toàn thân đen kịt cái thẳng khốn xuất hiện ở bên cạnh ta, hỏi ta 'Nguyện ý dụng của người một nửa tuổi thọ đi cứu hẳn ư --' "

. . . Đồng dạng. Ta cũng là tại cái đó ngày mưa, được Hắc bào nhân --.

"Kết quả, Hayato linh hồn liền phụ thuộc đến trên người của ta. Từ đó về sau, chúng ta liền cùng các người đồng dạng, cách mỗi một ngày sẽ trao

đổi một lần nhân cách. Bất quá là tại buổi sáng -- 'Bốn điểm năm mươi bốn điểm' tiến hành trao đổi."

". . . Ôi chao?"

Năm mươi bốn điểm?

"Không phải bốn điểm năm mươi chín điểm?"

"Nhất định là bốn điểm năm mươi bốn điểm. So với các người sớm năm phút đồng hồ a."

A. . . . Nói đúng là cái kia sao. Chiaki thay thế Hayato thời gian so với ta thay thế Yumesaki Hikari thời gian sớm năm phút đồng hồ. Đây là giải thích --.

"Chỉ là -- "

Tại ta tinh thần chạy như bay thời điểm, Chiaki ngữ khí bình thản đã cắt đứt ta tự hỏi.

"Cùng các người đồng dạng, ta thay thế Hayato thời gian cũng trước thời gian rồi. Hayato thay thế thời gian của ta lập tức như cũ là bốn điểm năm mươi bốn điểm, mà ta thay thế Hayato thời gian -- "

". . . Rút ngắn 30 phút vậy sao?"

"Đúng vậy."

. . . Quả là thế sao.

"Đang trao đổi hiện tượng xuất hiện đại khái ba tháng về sau, chúng ta mới hiểu rõ đến cái này một chuyện thái. Đem làm khi đó thời gian đã muốn rút ngắn năm phút đồng hồ. Lần nữa phát giác thì đã muốn rút ngắn

30 phút. Bởi vậy, hiện tại ta thay thế Hayato thời gian là bốn điểm 24 điểm."

Nói xong Chiaki liền ngậm miệng lại, ta thừa này khe hở cả sửa lại một chút đầu óc. Đầu tiên tại thời gian trực lên, có thể gặp mặt là:

"Ta XXX *** Chiaki "

"Yumesaki Hikari X Hayato "

Điểm ấy đúng vậy.

Kế tiếp tựu là nhân cách trao đổi thời gian. Ta cùng Chiaki vượt qua một ngày, đến tối chìm vào giấc ngủ. Vì vậy, đầu tiên là bốn điểm năm mươi bốn điểm, Hayato thay thế Chiaki, mà Yumesaki Hikari thì tại năm phút đồng hồ về sau, bốn điểm năm mươi chín điểm thay thế ta. Nói cách khác ta cùng Hayato thời gian gặp mặt chỉ có năm phút đồng hồ.

Tái phân tích chúng ta thay thế Hayato thời gian của bọn hắn. Hayato cùng Yumesaki cường độ ánh sáng qua một ngày, đến tối chìm vào giấc ngủ. Vì vậy buổi sáng -- bởi vì rút ngắn 30 phút, tại bốn điểm 24 điểm Chiaki thay thế Hayato, mà năm phút đồng hồ về sau, bốn điểm 29 điểm, ta liền sẽ thay đổi Yumesaki Hikari. Bởi vậy, Yumesaki chỉ có Chiaki thời gian gặp mặt cũng chỉ có năm phút đồng hồ. Nhưng ác, nếu có thể, do ta cùng Hayato trực tiếp đối thoại là lý tưởng nhất đấy, nhưng điều kiện khá ác liệt.

Tại ta làm sơ xâm nhập suy nghĩ, chỉnh lý xong suy nghĩ thì Chiaki tiếp tục lái miệng nói nói.

"Từ khi biết được sự thật này về sau, Hayato mà bắt đầu lo lắng, liều mạng tìm kiếm manh mối. Bất quá, bởi vì thân thể của ta là một món đồ như vậy thất bại phảm, cho nên không cách nào như nguyện địa hành động."

Thất bại phẩm --. Giọng nói của nàng bình tĩnh mà nhấn mạnh cái này có chứa cay đắng từ. Đại khái là cùng nàng chỉ có thể ở xe lăn sinh hoạt có quan hệ a.

Không nói trước cái này. Tuy nhiên ta không hiểu rõ lắm Hayato, nhưng giống như đều lo lắng a. Chỉ là thời gian rút ngắn năm phút đồng hồ, cũng đã khiến Yumesaki Hikari chật vật không chịu nổi rồi.

"Vì vậy, Hayato rốt cuộc tìm được chúng ta."

"Chính là như vậy. Hẳn thoát nhìn thật cao hứng, nói không nghĩ tới sẽ có theo chúng ta giống nhau người. Có lẽ cái này có thể giải quyết tất cả vấn đề -- các loại. Kỳ thật căn bản cái gì đều không thể giải quyết."

Chiaki vứt bỏ một câu lạnh như băng vô tình lời nói. Thật là một cái lạnh như băng cái thẳng khốn a. . . Được rồi, nàng nói cũng không sai.

Bất quá, sự tình thân thể to lớn đã hiểu. Hayato tại lúc đầu giai đoạn liền áp dụng các loại hành động tìm kiếm tình báo. Sau đó hơi trễ một bước làm bọn chúng ta đây cũng bắt đầu hành động. Theo chúng ta phát ra tình báo, đến Hayato phát hiện tình báo của chúng ta, thời gian khoảng cách tương đối ngắn, đại khái là bởi vì Hayato một mực tại dốc sức liều mạng sưu tập tình báo a. Tại loại này trên ý nghĩa, chúng ta thật sự rất gặp may mắn. Thực thiếu hẳn có thể không buông bỏ mà một đường tìm kiếm.

Chỉ là, chuyện bây giờ cũng có chút rất khả nghi địa phương.

"ta có thể vấn đề sao? ."

"Xin."

Tại như băng hai con người trực câu câu ngưng mắt nhìn xuống, ta thanh âm trầm thấp hỏi.

"Các người -- biết rõ khiến Hayato kun phục sinh phương pháp a? ."

". . ."

Đây chính là ta tới nơi này mục đích lớn nhất. Hayato đã từng nói qua hẳn biết rõ phục sinh phương pháp. Nhưng mà, vì sao Hayato không có phục sinh, bọn họ nhưng trải qua cách mỗi một ngày liền trao đổi một lần nhân cách sinh hoạt. Mặc dù nhiều thiếu không sai, chúng ta mới dùng cùng bọn họ quen biết, nhưng tổng cảm giác có chút kỳ quái.

Ta muốn biết đáp án. Ta ý vị mà trông chừng vẻ mặt lạnh như băng Chiaki đôi môi.

"Cái này. . ."

Cái này?

"Không thể trả lời."

"Ài ôi chao? !"

Ta thiếu chút nữa té lăn trên đất, này -- cái này có ý tứ gì a!

"Về phương pháp này hết thảy ta cũng biết. Nhưng ta theo Hayato chỗ đó nhận được chỉ thị, cái gì cũng không cần nói. Hẳn là cái khá người thông minh, cho nên nhất định là có ý nghĩ gì chứ. Hôm nay ta nhận được nhiệm vụ có hai cái, một cái là cùng người trao đổi tình báo. Một người khác là -- "

Nói đến chỗ này, nàng dừng một chút, không chớp mắt nhìn ta chăm chăm.

"Xác nhận. . . Người có thể thư."

Đừng có dùng loại này chua ngoa ánh mắt của nhìn xem người khác nói có gai mà nói a. . .

"Nói thực ra, Hayato đột nhiên nói muốn ta đi cùng người gặp mặt thời điểm ta rất là giật mình. Chính hẳn đi không phải tốt, tận mắt một chút tình huống, đánh tiếp dò xét tình huống cái gì. Hẳn tổng là ưa thích tùy hứng làm bậy."

Lạnh như băng biểu lộ ở chỗ sâu trong lộ ra một tia bất mãn.

A, ồ? Chẳng lẽ nàng cùng Hayato kun quan hệ không tốt lắm?

"Hẳn rất để ý đến là người như thế nào. Là trẻ nhỏ, hay là cụ già, là nam hay là nữ. . ."

Ta lờm nàng một cái.

"-- là người đứng đắn, a?"

Chiaki không chớp mắt đánh giá ta, bất kể thế nào xem, ánh mắt của nàng đều lạnh như băng được giống như gió lạnh gào thét, để cho ta khẩn trương không thôi. Ô. . . Áp lực này là chuyện gì xảy ra. . . .

"Kiểu tóc khá đáng vẻ quê mùa đấy. Gần đây lưu hành loại này kiểu tóc sao. Bất quá, lấy người lần thứ nhất lúc gặp mặt hay là nên dụng tâm quản lý một cái a."

"Ô. . ."

Lời của nàng hoàn toàn chính xác, ta không khỏi rút lui. Nhưng là tóc quá ngắn liền che không được mặt, ta chán ghét như vậy. . .

"Vội lại, bắt tay cắm vào túi, cong lưng đi đường, không biết là rất không có đáng vẻ sao?"

"A. . ."

"Nói chuyện cũng hàm hàm hồ hồ, nói rõ cho ta một điểm."

"Đối, thực xin lỗi. . . ."

"Còn có, biểu lộ cũng tận lượng hòa hoãn một điểm, được người như vậy trông chừng làm cho người ta rất không thoải mái."

"Đúng không. . . Đây là trời sanh a!"

Ngượng ngùng! Mọc ra như vậy một bộ dọa người gương mặt!

". . . Như vậy sao. Vậy thì thật là thất lễ."

Chiaki thái độ ngạo mạn mà nói xin lỗi, không có nửa điểm tỉnh lại ngữ khí. Nhưng ác. . . Nói chuyện như vậy không kiêng nể gì cả. Nói sau, người rõ ràng ngay từ đầu liền đối với ta chơi thất lễ trò đùa dai rồi.

Không khí ngọt ngào càng không ngừng cắt giảm của ta HP giá trị. Chiaki đột nhiên thở dài, lộ ra một bộ phảng phất đang nói "Coi như hết" biểu lộ, nói như thế:

"Kế tiếp, xin nghe thoáng cái cái này a."

Nói xong cũng đem cái bỏ vào trên mặt bàn.

"Ân? Ghi âm bút?"

"Chính như lời vừa mới nói, Hayato dặn dò qua ta cái gì cũng không muốn giảng giải. Nhưng nếu như người là có thể tín nhiệm lời nói, liền đem cái này cho người -- hẳn là như vậy xin nhờ đấy."

Xem ra trải qua mới vừa đối thoại, ta đã lấy được tín nhiệm của nàng rồi. Rốt cuộc là điểm nào nhất lấy được tín nhiệm của nàng đấy.

"Ta cũng không biết hẳn đang mưu đồ mấy thứ gì đó. Nói thực ra ta cũng vậy không có hứng thú. Chỉ là, ta cũng không biết hẳn cũng dụng thân thể của ta đi làm những gì, cho nên đành phải hiệp trợ hẳn."

Chiaki ngữ khí cứng rắn nói bổ sung. Ân, xem ra quan hệ của bọn hẳn quả nhiên rất kém cỏi.

"Không nên hiểu lầm, ta cũng không phải tín nhiệm người. Chỉ là của ta không muốn khiến cho chuyện phiền toái gì, được Hayato phàn nàn. Còn có, ta tự nhiên cũng đúng mục đích của người không có hứng thú."

"Là (vâng, đúng) phải . . . Cái này ~ dạng a. . ."

Thật là một cái ngoài miệng không buông tha người cái thẳng khốn a.

"Văn bản tài liệu ① bỏ có ta cho Hayato nhận lại. Văn bản tài liệu ② bỏ có Hayato cấp cho ta nhận lại. Muốn người nghe là văn bản tài liệu ③. Trong lúc này bỏ có Hayato đưa cho người nhận lại. Đừng lầm."

Nguyên lai là thông qua loại phương thức này tiến hành câu thông đó a. Như vậy cũng xác thực có thể thực hiện.

"Như vậy, xin nghe."

Nàng thúc giục một tiếng, ta đem tai nghe cắm vào ghi âm trên ngòai bút (phi thường cũ nát ghi âm bút a. . .). Kế tiếp tự là tiết mục cuối cùng rồi.

Vị này Chiaki tiểu thư là tại quá mức miễn cưỡng, một chút không đáng tin cậy, thậm chí ngay cả ta cũng không muốn lại tiếp tục trò chuyện xuống dưới. Bởi vậy ta ưng thuận đem hi vọng ký thác vào Hayato kun trên người. Tốt, trước mặt Chiaki, trọng điểm cân nhắc cùng Hayato kun kết giao bằng hữu. Cùng với nữ nhân như vậy làm bằng hữu thức sự quá miễn cưỡng.

Ta mang theo chờ mong mở ra văn bản tài liệu ③. Cơ giới chút chút (zhitsss) mà tiếng nổ một tiếng, phát ra bắt đầu, tạp âm ở bên tai than nhẹ. Lập tức phảng phất muốn đem những thứ này tạp âm đánh tan tựa như --.

"YAA.A.A.. Này ah ah ah ah ah ah ah ah ah! Hé lu? ! Chúc mừng đột phá tầng thứ nhất khảo nghiệm! !"

"A, đây là thứ quái quỷ gì à? !"

Đột nhiên một đạo thanh âm điếc tai nhức óc vang lên, ta cuống quýt đem tai nghe giật xuống. Đây là muốn làm ta sợ? !

"Lần đầu gặp mặt! Người có thể nghe thế cái, đã nói lên người đã được đến Chiaki đã đồng ý. Chúc mừng! Ba ba ba BA~! Ta là Hinata Hayato. Tức ngày mai Tsukimura Chiaki. Bảo ta Hayato là được rồi! Xin chỉ giáo nhiều hơn!"

"Ha. . ."

Trong tai nghe truyền ra là Chiaki thanh âm. Nhưng ẩn chứa trong đó cảm xúc lại một trời một vực. Cái kia sao? Nhà ta vị kia cũng là như thế này, người chết đều sẽ trở nên như vậy kích tình sao?

"Lập tức tiến vào chủ đề! Người đang tại vì đồng bạn phục sinh thời gian rút ngắn mà phiền não, đúng vậy a?"

"----!"

Ân, đúng vậy. Ta tới nơi này chính là vì giải quyết vấn đề này.

"Ta tại bưu kiện ở bên trong đã nói qua, ta biết rõ giải quyết cái vấn đề này phương pháp. Nhưng là, chương trình có chút phiền toái. Nhất định phải đạt được trợ giúp của các người tài năng thực hiện."

". . . Như vậy sao."

Thì ra là thế, mặc dù biết phương pháp nhưng không cách nào thực hành, cho nên Hayato kun mới không có phục sinh. Như vậy liền nói xuôi được rồi. Vì vậy, Hayato kun đang tìm kiếm đầu mỗi thời điểm, đã tìm được chúng ta.

"Ta sẽ nói cho người biết phương pháp giải quyết đây. Nếu như ta nắm giữ tình báo là chính xác, mới có thể giải quyết thời gian dần dần giảm bớt vấn đề. Dĩ nhiên, người rất muốn biết a? Đúng không?"

Đó là dĩ nhiên. Ta chính là vì thế --.

"Chỉ là! Muốn ta nói cho các người là có điều kiện ----- đây!"

"-- cấp? Điều kiện?"

"Ta sẽ cho người nắm cái nhiệm vụ! Người đem nhiệm vụ toàn bộ sau khi hoàn thành ta mới sẽ nói cho người biết ♪ cái này cách làm rất thú vị a? Oa ha ha!"

. . . .

"A a a a a à? !"

Không không không! Đều loại này lúc quan trọng người còn làm mấy thứ gì đó. . . Nhanh lên nói cho ta biết a!

"Bất quá, cái kia nha. Ta nghĩ dụng phương thức của ta đến xác nhận các người là có thể tin hay không. Cho nên, tuy nhiên thật xin lỗi, nhưng xin người phối hợp một chút đi. Vì vậy, nhiệm vụ một! Đầu tiên 'Cùng Chiaki làm bằng hữu! ' nhiệm vụ này rất đơn giản a? Vậy cố gắng lên ~ a ♪"

"Cái..., này -- "

Tít --.

Ghi âm đến đây là kết thúc.

"Ha. . . ?"

Ài ài. Hẳn đang nói cái gì?

Dứt bỏ tâm tình kích động, liền chỉ còn lại ngốc nhưng rồi. Chậm đã chậm đã, người này thật sự là vượt quá dự liệu của ta. Cho tới hôm nay buổi sáng, ta còn tại phỏng đoán, một đôi...khác nhân cách trao đổi đồng bạn khẳng định ôn hòa lại thân thiết, ta dùng vì bọn họ là giúp đỡ lẫn nhau, dốc sức liều mạng nỗ lực người. . .

Ta liếc Chiaki một cái.

"Làm sao vậy?"

Một cái là như là mài qua đao giống như sắc bén nữ trẻ nhỏ.

Ta nhìn lại đã muốn hoàn thành sứ mạng, an tĩnh lại ghi âm bút.

Một cái giống như chuyển đổi tính Yumesaki khác Hikari như vậy khốn kiếp.

"Không có nói đùa chứ. . ."

"Làm sao vậy? Nghe xong mà nói liền trả trở về."

". . . Người, nghe qua cái này hẳn lại?"

"Ừ. Dùng phòng ngừa vạn nhất. Vậy thì thế nào?"

"Chưa, cái kia, hẳn nói cùng với người kết giao bằng hữu. . ."

". . . Thật xin lỗi, ta một chút không muốn kết giao bằng hữu."

"Ôi chào!"

"Ta không muốn lặp lại, bởi vì nào đó cái lý do, ta đã quyết định không hề kết giao bằng hữu."

Chiaki dứt khoát chặt đứt của ta hi vọng.

A, như vậy a. Cái kia chính là nói nhiệm vụ đã thất bại.

. . . Không không không.

"Cho người một quả chân thành khuyên bảo, người hay là tận lực ít cùng Hayato lui tới cho thỏa đáng. Bởi vì hẳn thường thường làm chút ít kỳ quái sự tình. Hẳn đến cùng đang mưu đồ mấy thứ gì đó đấy."

Dứt lời nàng liền từ động ở xe lăn trong bọc xuất ra một bản kho sách bản, ngay trước mặt ta nhìn lại. Cái gọi là bỏ qua hình thức đã phát động ra. Đến thật vậy chẳng.

"Còn có một điểm cuối cùng."

Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, nàng lần nữa hợp kim có vàng cửa. Ài, đến cuối cùng tuyên ngôn rồi hả? Rõ ràng vừa mới gặp mặt a.

"Quyển này bút ký bản trước hết bỏ ở chỗ này của ta."

"Cáp? Vì cái gì? !"

Đây chính là của ta bảo vật a!

"Tạm thời cho Hayato xem qua một chút."

"Ài ài. . ."

Tuy nhiên ta phát ra bất mãn thanh âm, nhưng Chiaki mở ra bỏ qua hình thức, phảng phất đang nói thảo luận lời đã đã xong.

". . . Cái này tiền đồ làm nhiều điều sai trái nữa à."

"Ra thế nào rồi? ."

"Được thất bại rồi."

Ngày đó trong đêm, Kazeshiro xuất phát từ lo lắng gọi điện thoại tới, ta nói với hần sáng tỏ tình huống.

Cái kia về sau ta tiếp tục tại Chiaki trước mặt đã ngồi ước chừng một giờ, Bất quá Chiaki thái độ lãnh đạm được dọa người, ta cũng nhịn không được muốn hỏi "Mà ngay cả loài bò sát loại đều hơi chút cười một chút đi?" .

Dù cho ta nói chuyện với nàng,

"Nha. " " rất lợi hại đấy."

Nàng cũng chỉ cũng quay trở lại hai câu này. Rốt cục, ta tái cũng không cách nào nhẫn nại vô cùng nặng nề bầu không khí, cáo biệt nói: "Vậy hôm nay liền đến nơi này. . .", sau đó ủ rũ cúi đầu ly khai. Không nghĩ tới vậy mà cũng đụng với như vậy một đôi oan gia.

"Cái kia Chiaki tiểu thư tại sao phải ngồi xe lăn? Gãy xương sao?"

"Cái này hoàn toàn không có hỏi."

". . . Sakamoto."

"Đây cũng là chuyện không có cách nào khác a! Nàng căn bản chính là cự người ngoài ngàn dặm a!"

Cái kia bầu không khí muốn ta hỏi thế nào "Người gãy xương sao? Đau không" a!

"Kết quả, nàng ngồi xe lăn lý do, Hayato tại mưu đồ mấy thứ gì đó, cùng phục sinh Hikari phương pháp đều không hỏi sao."

"Thực xin lỗi. . ."

Kazeshiro dụng trách cứ ngữ khí chất vấn, đối với cái này ta chỉ có thể nói xin lỗi. Bất quá, cái kia nữ Vương đại nhân thật sự là khó có thể tiến công chiếm đóng. Cái kia căn bản cũng không phải là có thể công hơi nhân vật a. Thêm vào miếng vá ở nơi nào, lúc nào tài năng download a, Nhưng ác!

"Được rồi, kiên trì một chút nữa a. Hiện tại trừ bọn họ bên ngoài, chúng ta không có cái gì manh mối."

"Cũng là đấy. Nếu như phát sinh tình huống gì lập tức gọi điện thoại cho ta. Ta sẽ giúp."

"Ừ."

Nói xong ta liền cúp điện thoại.

"A a a a a . . ."

Ta một đầu vừa ngã vào trên giường, Nhưng ác, còn tưởng rằng khó được đã tìm được đồng bạn, ai ngờ lại xuất hiện ngoài ý liệu tình huống. Cùng cái kia hai tên gia hỏa so với, ta cùng Yumesaki làm vinh dự dự toán là bình thường.

"Không có cách a. Yumesaki Hikari người cho ta nghĩ một chút biện pháp a."

Ta để điện thoại di động xuống, mở ra bút ký bản, như cầu nguyện giống như nói ra.

Nói thực ra, muốn ta cùng Chiaki kết giao bằng hữu là tuyệt đối làm không được. Như vậy.

"Yumesaki Hikari, người nghi biện pháp theo Hayato kun chỗ đó thám thính tin tức xấu đi."

Ta đem hôm nay cái kia có trùng kích tính sự kiện ghi tại bút ký bản lên, đem sự tình phó thác cho ngày mai ta.

Liên ghi âm đến xem, Hayato kun ưng thuận tương đối khá ở chung. Như vậy mà nói, nếu như do câu thông năng lực khá mạnh Yumesaki Hikari ra tay, có lẽ có thể thám thính ra tình báo. Xin nhờ rồi, hoàn thành nhiệm vụ này a.

"Yumesaki Hikari, là người cải biến của ta hết thảy."

Người xuất hiện ở bên cạnh ta về sau, ta mới trở nên có chút thích chính mình. Người ra tay, nhất định có thể thành công.

Ta tại bút ký bản trên cặn kẽ vẽ ra địa đồ, viết lên tàu điện đối ngời trình tự, cùng với Chiaki bên ngoài đặc thù. Như vậy liền không thành vấn đề a. Ta chỉ cần trợ giúp Yumesaki Hikari hẹn rồi Hayato kun.

"Xin nhờ rồi, Yumesaki Hikari."

"Chi-chan thật đáng yêu -----! ! Thật tưởng cùng nàng làm bằng hữu! Mặc kệ như thế nào đều phải đem nàng tiến công chiếm đóng xuống! Sakamoto kun, tuyệt đối muốn cùng Chi-chan trở thành bằng hữu! Ta cùng Chi-chan đã hẹn ở ngày mai gặp lại!"

"Ài ài, vừa muốn ta đi thấy nàng. . ."

Đáng giận, lại định ra chút ít không cần thiết cuộc hẹn.

"So về cái này, người theo Hayato kun chỗ đó nghe được cái gì a."

Ngày kia, sau khi tỉnh lại ta liền lập tức mở ra bút ký bản, tìm đọc nhật ký.

"Cái kia a, Hayato kun chết sống không chịu nhả ra. Tuy nhiên ta lần nữa truy vấn, Nhưng hẳn vẫn kiên trì nói 'Cùng Chiaki kết giao bằng hữu là điều kiện' . Ngồi xe lăn lý do cũng cho chúng ta trực tiếp đến hỏi Chi-chan."

"Vẫn chưa được sao."

Ta nghĩ cũng là đấy. Xem ra Hayato tại để cho ta cùng Chiaki kết giao bằng hữu việc này trên rất cố chấp. Hẳn đến cùng muốn cho ta làm cái gì a,

"Nhưng là nhưng là, ta đã hỏi tới Hayato kun chết nguyên nhân! Hẳn nói mình là ở xã đoàn hoạt động thời điểm đột phát cơ tim tắc nghẽn mà chết. Cũng nói khi đó đau muốn chết! Chết thật sự là thống khổ a. Hikari chan được taxi đè nát chướng ngại vật đi thời điểm cũng đau muốn chết. Bất quá xác thực là chết rồi."

"Các người đừng nói loại này như cương thi giống nhau đối thoại a. . ."

Hai người trẻ tuổi cùng một chỗ thảo luận "Chết thật sự rất đau a" cái gì, ta tưởng tượng thoáng cái tình cảnh lúc ấy, chẳng biết tại sao có loại muốn điên mất cảm giác.

"Không nói trước cái này. Chi-chan thật sự siêu đáng yêu! Đáng tươi cười tựa như thiên sứ đồng dạng!"

"Đáng tươi cười a."

Rất không trùng hợp, ta bên này gặp phải Chiaki sẽ tự động tiến vào tức giận hình thức, cho nên ta còn chưa thấy qua nàng khuôn mặt tươi cười a.

"Vội lại. . . È hèm hừ. Ta cầu Hayato kun để cho ta hơi chút sờ một chút Chi-chan. . . Tốt mềm mại ♥ khà khà hắc hắc."

". . . Người cái tên này. . ."

Tốt ao ước. . . Không không không, đừng nghĩ loại này chuyện dư thừa!

"Còn có, Hayato kun thật là một cái phi thường người tốt! Cùng ta hàn huyên rất nhiều thú vị chủ đề, hẳn tựa như cái nói hài hước diễn viên đồng dạng! Cái kia loại tính cách tuyệt đối rất được hoan nghênh. Hừ hừ, Sakamoto kun nếu không tôi luyện thoáng cái ấn dấu cảm giác mà nói, Hikari chan sẽ phải chạy thoát rồi ah ♪ "

"Ai cần người lo."

Không tệ lắm, Yumesaki Hikari bọn họ thoát nhìn thật cao hứng. Bất quá ta cùng Chiaki lại đang đứng ở băng hà thời kỳ.

"Tóm lại, Sakamoto kun xem ra ngoại trừ cùng Chi-chan làm tốt quan hệ bên ngoài, chớ không có cách nào khác rồi. Ta xin nhờ Hayato kun, khiến Chi-chan với người gặp mặt, cho nên cố gắng lên! Cố gắng lên!"

Về sau tựa là Yumesaki Hikari nói lên, đề danh vì (★ Chi-chan tiến công chiếm đóng pháp ★) kế hoạch. Nàng dương dương sái sái viết đầy một trang giấy, chung quanh còn vẽ lên một vòng đội cổ động viên tạo hình Yumesaki quang huy vũ gậy chỉ huy tranh minh hoạ.

"Kết quả chỉ có thể kiên trì lên a. Hiếu."

Vì vậy, Sakamoto Akitsuki đối Tsukimura Chiaki tiến công chiếm đóng chiến kí đem lần nữa kéo ra màn che.

A, có loại dự cảm xấu a. . . .

Nếu Hỏa Tinh đột nhiên đến rơi xuống thì tốt rồi, tuy nhiên ta rất chờ mong chuyện như vậy, nhưng loại này trùng hợp căn bản không có lẽ đến.

Ta không có thể tìm tới lý do cự tuyệt, vì vậy sau khi tan học ngay cả quần áo không đổi liền ngồi trên tàu điện, đi đến Kanagawa. Một giờ sau tới mục đích.

Gặp mặt địa điểm là cái kia thư viện cạnh nói chuyện phòng. Đối phương đã muốn tới trước một bước đang chờ ta. . . Không cần nhìn cũng biết, nàng đang ngồi ở xe lăn, vẻ mặt âm trầm nhìn xem kho sách bản. Ô ô, thật đáng sợ.

", lại gặp mặt -- "

"Chớ hiểu lầm, chỉ là bởi vì Hayato nhao nhao lên đi thôi, đi thôi, ta mới sẽ đến. Bằng không thì, lại không biết hẳn cũng lấy thân thể ta đi làm những gì sự tình, thực bất đắc dĩ."

Tại của ta mời đến đánh xong trước, Chiaki liền bắn liên hồi tựa như nói một trận, cái kia lời kịch phảng phất trước đó chuẩn bị xong, hóa thành trường thương xỏ xuyên qua thân thể của ta. Nàng còn cố ý cường điệu "Bất đắc dĩ" cái từ này, thật sự là chói tai!

"Hayato để cho ta mang nhẫn lại cho người, nghe đi."

Dứt lời nàng sẽ đem ghi âm bút đưa tới. Dạ dạ. . . Ta đích thăm thì tiếp nhận ghi âm bút, đón lấy đem theo máy bán hàng tự động mua được nóng hồng trà đưa tới. Thật là một cái lãnh đạm cái thẳng khốn a.

". . . Đây là?"

"Ân? Hồng trà."

"Tại sao phải cho ta đây cái?"

"Ta nhớ người ưng thuận rất lạnh a."

". . ."

Ân? Cái này vi diệu biểu lộ là chuyện gì xảy ra. Không phải là muốn phàn nàn cà phê rất tốt a, nếu nàng vào lúc đó cũng nói loại này bốc đồng lời nói, ta khẳng định sẽ chịu không nổi lập tức quay đầu rời đi.

"Cái kia, nhớ rõ là văn bản tài liệu ①?"

"① là ta cho Hayato kun nhắn lại, Hayato đưa cho người nhắn lại đặt ở ③ bên trong, đừng lầm."

Dạ dạ, thực xin lỗi, thực xin lỗi.

Ta phảng phất muốn quét đi phiền muộn giống như gạt đầu, đem tai nghe cắm vào ghi âm trên ngòi bút, mở ra văn bản tài liệu ③. Đúng rồi, nhất định phải điều giọng thấp lượng. Cái kia to đến dọa thanh âm của người nhất định sẽ oa oa mà --.

" này -----! Chúng ta lại gặp mặt ☆ Hayato bá kiến! !"

A, ồn ào quá! Đem cái kia phần kích tình điểm điểm cho người đồng bạn a!

"Ôi chào hắc hắc, nhà ta chủ nhân đại nhân làm sao dạng, khá thú vị a?"

"Có cái gì thú vị. . ."

Ta không nhịn được nói thầm, lời mới vừa lồi ra, cùng cái kia hai tròng mắt lạnh như băng đối mặt về sau, ta liền đem câu nói kế tiếp nuốt trở về rồi. Dạ dạ, rất thú vị.

"Tóm lại, cố gắng cùng nàng làm tốt quan hệ ~ a. Đừng nhìn nàng cái dạng kia, kỳ thật nàng rất dễ dàng tịch tịch. Thật tốt bắt lấy nàng cái nhược điểm này a! Khiến ta biết một chút về của người rộng lớn lòng ngực a!"

Tít --.

Nhấn lại chấm dứt, ta tháo xuống tai nghe, Nhưng ác, không có nửa điểm tình báo hữu dụng.

Ta ngẩng đầu, đại khái là bởi vì thời tiết lạnh a, trước mắt chủ nhân đại nhân đang cùng lon nước móc khoén triển khai khổ chiến. Nàng thật vất vả kéo ra móc khoén về sau, quay người hướng về ta --.

"Nói ta dễ dàng tịch tịch chỉ là Hayato sai lầm thành kiến. Xin quên mất câu nói kia."

Lại có thể cố ý muốn ta tu chính. Thật là một cái lòng tự trọng mạnh cái thẳng khốn. . .

Vứt bỏ câu này về sau, Chiaki lần nữa mở ra kho sách bản học mà bắt đầu. Kế tiếp nên làm cái gì bây giờ.

Cho dù phiền não, nhưng ta còn có biện pháp. Ta tìm trong túi xách một chút, xuất ra trao đổi nhật ký. Mở ra tờ kia viết (★ Chi-chan tiến công chiếm đóng pháp ★) tiêu đề nhật ký, từ đầu lại nhìn một lần nội dung phía trên.

"Yên tâm đi Sakamoto kun, so với ai khác đều muốn vui hơn yêu kuudere (băng sơn & dere) Hikari chan tại tiến công chiếm đóng kuudere phương diện, tuyệt sẽ không thua bất luận kẻ nào! Bởi vậy, Chi-chan đã đợi tại được tiến công chiếm đóng rồi!"

Đầu tiên, Chiaki ở đâu dere rồi, điểm ấy còn nhất định phải thảo luận một chút a.

"Tiến công chiếm đóng cơ bản một trong, đầu tiên muốn tán thưởng nàng! Nếu có liệt ra tuyến hạng mà nói, liền lựa chọn cao nhất ca ngợi, đây mới là đi thông H cảnh tượng bí quyết!"

"Cái này cũng không phải sexy trò chơi."

Bất quá tán thưởng xác thực là cơ bản. Hẳn không có chán ghét được xưng tán nữ trẻ nhỏ a. Nhưng đột nhiên muốn ta mở miệng tán thưởng, ta có thể nghĩ tới cũng chỉ có bề ngoài rồi.

Được rồi, đi một bước xem một bước a. Tới trước đứng đắn một chút -
-.

"A, ta hiện tại mới phát hiện, Chiaki tiểu thư mái tóc 10 điểm xinh đẹp đấy. Thật sự -- "

"Thật sao."

Ai.

Tái biểu hiện được cao hứng điểm, ít nhất biểu hiện ra kinh ngạc cũng tốt a. Nàng vậy mà thờ ơ, tiếp tục lặng yên đọc sách. . . Ài ài, ta muốn buông tha cho a!

"Thanh âm cũng dễ nghe, rất thanh thúy đấy."

"Thật sao."

"A.... ."

Không phải sợ! Tuy nhiên ta đã muốn khóc rồi! Loại này thời điểm nên nhìn một chút Yumesaki Hikari nhật ký!

"Kế tiếp là tiến công chiếm đóng hai! Năm tay là lựa chọn tốt, đến sónggy touch(thân thể vuốt ve) a! Bởi vì nữ trẻ nhỏ đang bị nam trẻ nhỏ vuốt ve thời điểm sẽ sinh ra an tâm cảm giác. Tuy nhiên này đôi xử nam Sakamoto kun mà nói cái này không khác thể vận hội Olympic cấp vượt rào cản! Nhớ kỹ, không thể đem nước miếng các loại vật kỳ quái dính ở phía trên ah!"

"Mới sẽ không làm ác tâm như vậy chuyện tình!"

Bất quá khó được Yumesaki Hikari cho ta đề ý cách nhìn, thử xem cũng không sao. Ta mới không phải đối nữ hài tử trong lòng bàn tay nháy không thôi, mới không có suy nghĩ nếu như được cái tay kia một cái sờ sẽ phải vui vẻ thoải mái a, ta mới sẽ không muốn những thứ này xử nam mới có thể nghĩ sự tình. Bất quá, đã nhiệm vụ này quan hệ đến vận mệnh của chúng ta, ta cũng vậy đành phải kiên trì đi làm không phải sao!

"Còn, còn có, tay của người cũng phi thường xinh đẹp a."

"Cảm ơn."

"Thật tưởng một cái sờ. . ."

". . ."

Sakamoto kun thuận theo tự nhiên (tự nhiên a?) mà thử đưa ra sónggy touch yêu cầu.

Nhưng Chiaki dù sao đối với ta có chỗ đề phòng, nàng không nhúc nhích nhìn ta chăm chăm, tiếp theo từ động ở xe lăn trong bọc xuất ra một vật -- a, cái kia không phải chúng ta trao đổi nhật ký sao.

Ài, nàng muốn làm cái gì? Ta nghi ngờ trông chừng Chiaki, chỉ thấy nàng mở ra bút ký bản --.

"Vốn dĩ trong thùng rác có dấu vật như vậy! Xin duy trì giấy!"

"À? !"

Cái này, đây là Yumesaki Hikari từng viết xuống ngày đó nhật ký. . . !

"Quy tắc 4: Lưu tâm giải quyết sinh lý nhu cầu! Một ngày một lần!"

"Ô ô. . ."

"Nhìn loại sexy anime rõ ràng còn cứng rắn phải?"

"Ô. . ."

"Ta trước giúp người đem cắt móng tay nha."

". . ."

". . . . . A. . ."

Chiaki dụng miệt thị ánh mắt xem ta, tựa như đang nhìn đi vào AV thu hình lại khu đại thúc đồng dạng.

"Muốn cho ta đi dụng cặp kia như thế bắn thủ tay sao? Thật là một cái hạ lưu nam nhân. Buồn nôn chết rồi."

Chiaki nói như thế. Ô ô. . . Nhưng là, Nhưng phải . . .

"Vội lại nghe nói ngày hôm qua người còn thừa dịp nhân cách của ta không có, sờ ngực của ta rồi."

"Không! Cái kia không phải ta, là Yumesaki Hikari!"

"Hayato nói, Yumesaki Hikari nói với hãn 'Sakamoto kun ra lệnh cho ta kiểm tra sơ mềm mại độ ' hãn rơi vào đường cùng đành phải khiến Yumesaki Hikari sờ soạng. Thật là một cái ti tiện cái thẳng khốn."

Tên khốn kia ~~~~~!

"Biến thái."

"Ô ô ô. . . ."

Nữ vương miệt thị ánh mắt để cho ta để không nổi dũng khí phản bác, cúi đầu. Lại nói đây là của ta sai à. . . ?

Nhiều lần giày vò về sau, bầu không khí trở nên tĩnh mịch, kết quả ta hôm nay cũng không thể cùng Chiaki làm thành bằng hữu, đành phải hậm hực mà về. Thuận tiện nhắc tới, tại trong lúc này ta cùng Chiaki đối thoại,

"Người ưa thích sách sao? ."

"Không thích lời nói sẽ không xem."

Đối thoại khô ráo được tựa như cùng trong sa mạc khô cạn cá xác-đin đồng dạng.

Ta nghĩ hỏi không phải cái này a! Cái này. . . Chỉ là gương khai thoại đề đích thủ đoạn!

"Vậy phải làm sao bây giờ a. . ."

Về nhà trên đường, gió lạnh gào thét. Ta đích thăm thì ngẩng đầu nhìn lên trời.

A, quên cầm lại đặt ở Chiaki nơi đó bút ký bản rồi.

"A... A... A..., khá lợi hại cường địch a. Bất quá, độ khó cao mới càng có tiến công chiếm đóng giá trị!"

"Đều là bởi vì người, hại ta tởc hành badend rồi."

Ngày kia, thứ năm.

Hôm trước ta đem thăm bại kinh nghiệm ghi tại bút ký bản lên, mà Yumesaki Hikari trả lời đã để cho ta muốn ói rãnh "Người cho rằng là ai lỗi", lại mang đến cho ta hi vọng.

"Bất quá, không có vấn đề! Hikari chan có được thiên tài ý nghĩ, sớm đã nghĩ ra một cái tuyệt diệu tác chiến. Ta đã tìm tốt giúp người, bỏ ra một ngày luyện tập đến hoàn mỹ. Cùng bọn họ hợp tác, lần này nhất định có thể cùng Chi-chan làm tốt quan hệ!"

"Ân? Giúp người?"

Đây là có chuyện gì, ta mang theo nghi vấn tiếp tục xem tiếp, chỗ đó viết:

"Tiến công chiếm đóng cơ bản ba, làm cho nàng đầy đủ mà kiến thức Sakamoto kun anh tuấn."

Đằng sau viết thì còn lại là hôm nay kế hoạch tác chiến --

". . . Thực nếu như vậy làm a."

Sau khi tan học, ta lần nữa ngồi trên tàu điện hướng Kanagawa tiến đến. Sau đó, đi vào chỗ cũ -- thư viện cạnh nói chuyện phòng, ngồi vào chính mùi ngon mà đọc sách táo bạo nữ vương đối diện.

"Thời tiết lạnh như vậy, đừng lão để cho ta ra ngoài. Đặc biệt là hôm nay chân còn có chút đau."

"Đừng nói như vậy nha, cho."

Chiaki chân của bề ngoài cùng phẩm chất trình độ đều cùng thường nhân không có gì khác nhau, nhưng nhưng không cách nào đi lại (tuy nhiên không biết là nguyên nhân gì). Như vậy một đôi chân nhìn xem khiến ta có chút khó chịu. Ta đem tại cửa hàng giá rẻ mua được hoài lô đưa cho Chiaki, thuận tiện đem hồng trà cũng đưa tới. Tuy nhiên nàng táo bạo dễ giận, nhưng vẫn là cùng chúng ta tùy hứng, coi như là người tốt nha.

". . . Hừ. Hayato cho người nhắn lại, nghe đi."

Ta tiếp nhận cái kia đòi đã muốn quen thuộc ghi âm bút. Cái kia, là văn bản tài liệu ③ a.

"Tiểu thu người đang làm cái gì! Ta nghe Chiaki nói, người đừng nói cùng nàng làm bằng hữu, rõ ràng còn đối với nàng quấy rối tình dục! Nghe nói người một hồi sờ loạn gây nàng tức giận!"

Cáp? !

"Người, người cái tên này. . . !"

"Người nghĩ sờ ta là sự thật a. Có tính toán như vậy đã đợi cùng với sờ soạng."

Không, cái này quá mức chuyện phiếm rồi. . . .

"Này này, tỉnh lại điểm a ~. Tiếp tục như vậy, ta rất không sẽ nói cho người biết phục sinh phương pháp đấy. Ta đầu tiên nói trước rồi, nhiệm vụ điều khó khăn cũng từng bước đề cao. Tiểu thu hiểu ý của ta không? ."

Nói đùa sao? Kết giao bằng hữu là đơn giản nhất, cái này có ý tứ gì. Vô giải trò chơi?

Cứ như vậy, nghe xong giản đoạn nhắn lại về sau, ta đem ghi âm bút trả lại. Chiaki lần nữa vùi đầu trong sách, phảng phất tại nói nhiệm vụ của mình đã muốn hoàn thành. Ô ô. . . Thật sự là lãnh đạm a.

Bất quá từ ngày mai trở đi tình huống sẽ hoàn toàn bất đồng. Chỉ sợ, cũng sắp --.

"Này! Không cần làm vô vị chống cự rồi, nhanh lên tới!"

--!

"Có chút ồn ào a."

Tiếng hét phần nộ đột nhiên vang lên, ta cùng Chiaki đồng loạt nhìn về phía bên kia. Cửa sổ thủy tinh bên ngoài, thư viện trước rộng lớn trên đồng cỏ có hai nam nhân.

"Này, tới! Nhanh để cho ta chụp chụp ảnh chung! Đứng lên tiểu tử!"

"Không, không cần a! Không cần dùng bạo lực -- nha!"

Một cái đáng thương thiếu niên được một người cao lớn nam nhân đánh bay, nằm sấp té trên mặt đất.

Đúng vậy --. Ở nơi này cái lộn chính là bởi vì nào đó sự kiện trở thành tiêu đề của ta bất lương mào gà đầu, cùng bề ngoài là mỹ thiếu niên, bên trong là cái yandere thiếu nữ Kinoshita kun.

"A, đánh nhau sao! Chiaki tiểu thư, ta đi ngăn cản thoáng cái!"

"Ài-- rất, rất nguy hiểm đó a."

"Không cần phải lo lắng, ta sẽ không đối có khó khăn người thấy chết mà không cứu được! (' · ω · ')"

Ta vứt bỏ một câu cũ lời kịch, hướng hai người kia chạy tới.

. . . Đúng vậy. Ta nghĩ mọi người thấy ta thông dong như vậy đã muốn đã nhận ra a, cái này hành động là Yumesaki Hikari an bài tác chiến (Chi-chan tiến công chiếm đóng tác chiến: Sexy dream sẽ không chết lại). Cái này tiêu đề đại khái không có đặc biệt gì ý tứ a.

Tác chiến nội dung kỳ thật rất đơn giản.

Ta đi đem tập kích Kinoshita kun biến thái mào gà đầu đánh ngã, khiến Chiaki đối với ta đổi mới: "Thật là lợi hại! Lúc trước một đường hiểu lầm người rồi! Ôm thoáng cái!" . Đây đúng là Yumesaki Hikari tài năng nghĩ ra được anh hùng hành động. Tuy nhiên ta rất hoài nghi làm như vậy

chiến tranh có thể thành công hay không, nhưng bọn họ ngày hôm qua dường như càng không ngừng luyện tập cả ngày, hơn nữa hai cái giúp cái thăng khôn đều ma quyền sát chưởng, ta cũng không tiện cự tuyệt, cuối cùng đến nơi này.

Chỉ là, có chuyện rất để cho ta lo lắng.

"Này! Nhanh lên đứng lên! Cùng ta chụp ảnh chung!"

Mào gà đầu cũng may, tuy nhiên ta rất muốn chỉ trích, người vẫn còn liên kết chụp ảnh chung a, Bất quá cái này không coi vào đâu vấn đề.

Vấn đề là --.

"Không cần! Ai, ai tới mau cứu ta à!"

Thiếu nữ trên gương mặt nước mắt lóng lánh bishoujo -- nhưng thật ra là cái mỹ thiếu niên Kinoshita kun tuy nhiên hào hứng tăng vọt, nhưng ta cuối cùng cảm giác có điểm gì là lạ.

Yumesaki Hikari tại nhật ký trên viết: "Ta vừa nói muốn bọn họ hỗ trợ tiến công chiếm đóng ngưỡng mộ trong lòng nữ trẻ nhỏ, hai người bọn họ liền đều vẻ mặt tươi cười mà đã đáp ứng!" . Nhớ rõ Kinoshita kun thích người hần là ta, nhưng mà hần nhưng bây giờ tới giúp ta thông đồng cái khác nữ trẻ nhỏ, đều khiến người cảm thấy khả nghi. Được Kinoshita dây đưa trên về sau, ta cuối cùng gặp thời thường lưu ý sau lưng, để ngừa hần tập kích, thật lòng chịu đủ rồi. Cho nên nếu như hần buông tha cho đối với ta dây đưa mà nói, vậy thật sự là không thể tốt hơn rồi.

Bất quá, trước mặt kệ những chuyện nhỏ nhặt này. Việc cấp bách là phải hoàn thành nhiệm vụ.

Ta dứt bỏ tạp niệm, chạy hướng hai người bọn họ, hai tay chống nạnh mà đứng tại mào gà đầu trước mặt, sau đó la lớn:

"Này, dừng tay! Ta tuyệt không cho phép có người khi dễ kẻ yếu!"

"Người, người là vị nào? ! Nếu là không mở ra mà nói, ta liền đánh phi người!"

Này! Mào gà, tại sao phải dụng kính ngữ a! Sẽ lộ tẩy đấy, đồ đàn!

"Cứu, mau cứu ta! Đại ca!"

Đồng thời, Kinoshita kun dựa theo kịch bản viết như vậy, kề sát mà trốn đến đằng sau ta.

A, thơm quá mùi. . . Không không không! Người này là cái nam trẻ nhỏ! Tỉnh lại điếm!

"Người cái này mào gà đầu lại để cho đối như thế đáng thương thiếu niên. . . Làm đánh mất chuyện tình! Xem chiêu!"

Sau đó ta tuân theo kịch bản, một quyền đánh tới mào gà đầu trên mặt của (dĩ nhiên, đây là làm bộ).

Đón lấy, mào gà đầu đã bị ta hung hăng một quyền đánh phi --.

". . .". . . ?"

Ài, ồ? Mào gà đầu?

Vì cái gì vẫn không nhúc nhích? Bây giờ là người được đánh bay đích cảnh tượng à? Làm sao vậy?

"(àì, Sakamoto ca, nhớ rõ kịch bản trên ghi lúc này thời điểm người nên hô 'Sắcxy Nhưng yêu trực kích!' a?) "

"(quên mất cái kia phá kịch bản a!) "

Đừng để ý chi tiết, tử tử a!

"... " "..."

"Ô ô, oa!"

Cách một đoạn lớn lên siêu mất tự nhiên thời gian sau.

Mào gà đầu mới không khỏe cảm giác mười phần mà lộ bộ lộ bộ lui về phía sau, cuối cùng đến một câu "Người nhớ kỹ cho ta rồi!", còn hành lễ mới ly khai. Người cái này bất lương cũng quá mất tự nhiên a. . . .

"Chưa, không thành vấn đề a."

Bất quá, mào gà đầu sút sọ hành động cũng không để cho ta nhụt chí. Ta tiếp tục diễn thôi, liếc Chiaki một cái, chỉ thấy nàng kinh ngạc đi ra phía ngoài, chính nhìn xem bên này. Xác nhận điểm ấy về sau, ta ôn nhu ôm lấy Kinoshita kun.

"Được, được cứu! Cảm ơn!"

Tuồng đến tận đây kết thúc. Chiaki đối với ta thật là tốt cảm giác độ ưng thuận tăng lên a. Về sau cũng chỉ muốn mượn cơ hội này --.

Thu.

"-----."

Bờ môi được chận lại.

Là ai? Nguyên lai là ta ôm thật chặt mỹ thiếu niên.

. . . Ôi chao?

"Đại ca."

Đã qua hơn mười giây, vừa rồi chiếm cứ lấy đôi môi của ta gương mặt đó cách ta chóp mũi cân nhắc centimet chỗ lộ ra mỉm cười.

Hắn hai con người để cho ta liên tưởng đến lờ mờ tinh mịch đáy giếng, phảng phất đang nói:

"Ta tại chứng minh, ta sẽ không đem người giao cho nữ nhân như vậy đấy."

Này ----? ! Thiếu niên này chẳng lẽ theo lúc ban đầu bắt đầu liền kế hoạch muốn tới một phát nghịch chuyển toàn bộ lũy đánh. . . !

". . . Không tốt!"

Ta cuống quít đem ánh mắt theo Kinoshita kun trên người dời, tập trung đến Chiaki trên người, nhưng đã quá muộn.

Chiaki biểu lộ trước đó chưa từng có mà vắn vẹo.

". . . Vốn dĩ người có loại này hứng thú sao. Cho nên mới hào hứng đi cứu người a."

"Không, hãy nghe ta nói! Không phải như thế! Cái này là hiểu lầm!"

"Nói như vậy, lần thứ nhất tại nhà ga trước gặp mặt thì người cũng đúng nam trẻ nhỏ nói rất đáng yêu các loại. . ."

". . . Không! Đó là người giở trò quỷ a!"

Ài, hãy nghe ta nói! Nói tất cả không phải như vậy! Việc này có rất nhiều không đúng địa phương a!

Ta cuống quít giải thích, nhưng Chiaki nhìn cũng không nhìn ta một cái rời đi rồi.

Chiaki sau lưng chỉ còn lại có ù ù cạc cạc ta cùng về mặt mê say mà cùng ta ôm nhau Kinoshita kun. Mà mào gà đầu thì tại chỗ xa xa càng không ngừng làm lấy một tay chống đỡ, hô to: "Ta cái gì đều không phát

hiện! Cái gì đều không nhìn xem!" . Nhưng ác. . . Như vậy bad end là làm loạn loại nào a. . .

"Đó là cái gì mùi vị W tư vị gì W yandere shota X hai mắt rưng rưng bất lương W cái kia WWW "

"Đều là người hỗn đản này lỗi a. . ."

Ngày kia, thứ bảy. Ngày nghỉ sáng sớm tràn đầy đau khổ nhớ lại. Ta vốn đang khẩn cầu sau khi tỉnh lại sẽ quên mất. . . Kết quả cái kia xúc cảm đến bây giờ nhưng. . . Ô ô ô.

Kết quả, hôm trước ta đang đào móc ra một điều không cách nào điền vào cái hào rộng thì GAMEOVER rồi. Nghênh đón bi thương của ta là muội muội cái kia lóe lên đục vọng, "Onii-chan, hun gọi điện thoại nói cho ta biết! Cùng nam trẻ nhỏ hôn môi là như thế nào hương vị? !" .

Nhẹ nhàng khoan khoái cây đào mật vị! Không để cho ta nhớ tới a!

"Thật sự là hồng bét thấu."

Cơn ác mộng này trước trí chi không nói chuyện. Ta khẳng định, ta căn bản không có lẽ cùng Chiaki làm bằng hữu.

Tuy nhiên cảm giác không ổn, nhưng ta nghĩ không ra bất luận cái gì biện pháp giải quyết. Ta tự giận mình mà tại bút ký bản trên viết xuống: "Sự tình làm thành như vậy, nếu không thì ta thử hướng Chiaki thẳng thắn, dù sao đã thất bại cũng không cần nhanh."

Kết quả Yumesaki Hikari hồi âm nói " người đây là rất nghiêm túc sao?" . Như thế nào cảm giác có chút tức giận a.

"Xem ra tiến triển không thuận a. Bất quá Hikari chan là sẽ không bỏ qua! Lần sau ta xin nhờ mào gà đầu trực tiếp tập kích Chi-chan! Chỉ cần

Sakamoto kun đem Chi-chan cứu ra tác chiến liền hoàn mỹ! Ta đã xin nhờ Hayato kun, hôm nay cũng làm cho Chi-chan đi ra gặp mặt, cho nên cố gắng lên a!"

". . . Cố gắng lên, a."

Ta trông chừng bút ký bản, do dự một hồi, quyết định.

Ta ra quyết định cái nào đó quyết tâm, cầm điện thoại di động lên cho quyền mào gà đầu.

Ta đối một mực cung kính đáp lại mào gà đầu nói rất đúng --

Thời gian là hai giờ chiều sau.

Nhàn nhã sau khi ăn cơm trưa xong, ta trước sau như một mà ngồi trên tàu điện, loạng choạng đi đến Kanagawa. Đi vào từ từ quen thuộc thư viện cạnh nói chuyện phòng, Chiaki đang ở nơi đó đọc sách. Dĩ nhiên, dù cho chứng kiến thân ảnh của ta, nàng cũng là tốt không phản ứng.

", xin lỗi. Mỗi ngày đều muốn người đi ra."

"Đúng vậy a. Người cũng nên buông tha cho a."

Chiaki đảo trang sách, sần sật lật sách âm thanh vừa vắn biểu hiện ra nàng lạnh và khô ráo nội tâm.

"Hôm nay lại có cái gì dạng kiểu tóc bất lương xuất hiện a. Lần này là muốn tập kích ta sao."

Nàng quả nhiên xem thấu sao, Bất quá cái này cũng bình thường.

"Không, hôm nay đã sẽ không tới. Ta vừa rồi cự tuyệt."

"---- ài."

Vừa rồi ta gọi điện thoại nói cho mào gà đầu, tác chiến kết thúc. Mặc dù có sự tình bại lộ, tác chiến xem ra cũng không thuận lợi các loại lý do, nhưng là tối trọng yếu nhất lý do quả nhiên là cái kia.

"Loại làm này quả nhiên không tốt lắm ~ a."

Tuy nhiên rất xin lỗi cho ta nỗ lực Yumesaki Hikari, nhưng cách làm của nàng không đúng.

Không có thổ lộ tình cảm bằng hữu ta tuy nhiên không có tư cách nói, Bất quá bằng hữu hẳn không phải là như vậy giao. Ta cũng vậy vô tình ý chỉ trích Yumesaki Hikari làm sai các loại, nói cho cùng, tên kia cũng chỉ là cho ta sáng tạo cơ hội mà thôi, điểm ấy ta nên cũng biết.

Nếu như ta đứng tại Chiaki trên lập trường sẽ nghĩ như thế nào đấy.

Có mấy cái cái thẳng khốn nghĩ cùng mình kết giao bằng hữu, nhưng những người kia là vì phục sinh mới như vậy, nói cho cùng cùng chính mình kết giao bằng hữu bất quá là bọn họ hoàn thành mục đích là thủ đoạn mà thôi. Biến thành ta gặp như vậy đối đãi, cũng cảm thấy phần nộ cũng là chuyện đương nhiên a. Thiệt là, Hayato kun hiểu rõ những thứ này sao?

Ta phải ra kể trên kết luận về sau, quyết định không mang theo bất luận cái gì kế hoạch tới chơi. Nên làm như thế nào cho phải đây.

Ta đem Yumesaki Hikari làm cấp cho ta hộ thân hộ nâng tại trên bàn tay, thờ dài. Ta nếu có nàng cao như vậy quan hệ năng lực lời nói. . . Ai.

"Đây là Yumesaki Hikari tiểu thư làm? ."

Đến hoàng hôn thì đối thoại đã bắt đầu, khó được không làm người không thích cảm giác.

"Đó, nàng nói đây là khẩn cầu thuận lợi."

Bởi vậy, ta cũng vậy hòa khí mà trả lời. Nhưng kế tiếp Chiaki nói ra quả nhiên rất vắn vẹo. Nàng mang theo rõ ràng ác ý, nói như thế:

"Người cũng không dễ dàng a. Được như vậy một cái. . . Càn quấy đến cực điểm cái thẳng khốn bám vào người."

"----!"

Nàng..., để cho ta trong lúc nhất thời nói không ra lời.

. . . Vừa rồi, nàng nói cái gì rồi hả?

"Của ta hợp tác -- Hayato cũng là như thế này, hợp tác tùy hứng làm bậy thật sự rất vất vả đấy. Suốt ngày mà giày vò, người cũng hiểu được rất vất vả a, Sakamoto kun."

"Không, ta. . ."

Bất quá, Chiaki đại khái căn bản không để ý ta muốn nói gì, nàng tiếp tục lên án công khai Yumesaki Hikari:

"Ta xem theo người chỗ đó mượn tới bút ký bản, liền nội dung bên trong đến xem, nàng giống như căn bản cũng không đem cho người khác thêm phiền toái đem làm một sự việc, tùy hứng làm bậy, tùy ý phát giận. Nói đến, Yumesaki tiểu thư là tự nhiên cảm giác là người bố thí một nửa tuổi thọ cho nàng à. Nói thực ra, ta nhưng không thể nào ưa thích nàng."

"Xác thực như thế, Nhưng phải . . ."

"Nguyên bản liền cướp đi người một nửa tuổi thọ, vẫn còn đồ thừa không muốn biến mất. Bản tính của nàng không phải vừa xem hiểu ngay à. Nàng chỉ là không muốn như vậy biến mất, cho nên mới hoảng hoảng trương trương. Kỳ thật trong nội tâm nàng căn bản cũng không đem người

trở thành một sự việc a. Người cũng đủ thất bại. Lại có thể đem một nửa tuổi thọ phân cho một người như vậy."

". . ."

"Người cũng nên thu tay lại đi à nha. Không cần thiết miễn cưỡng làm cho nàng phục sinh. Dù sao -- "

"Này."

Ta theo bản năng hô một tiếng.

Rõ ràng phải cùng nàng kết giao bằng hữu, rõ ràng phải cùng nàng làm tốt quan hệ.

Khả dù cho biết rõ những thứ này, ta còn là nói ra khỏi miệng.

"Cái gì cũng không biết, cũng đừng có nói Yumesaki Hikari nói bậy."

". . ."

Trầm mặc xuống về sau, nơi xa tiếng động lớn rầm rĩ truyền đến trong tai. Chiaki đóng băng ánh mắt của xỏ xuyên qua ta.

Nhớ rõ lúc trước cũng phát sinh qua tương tự sự tình, là ở Misaki cười nhạo Yumesaki Hikari hành vi thời điểm a. Ta có thể chịu được mình bị đùa cợt, nhưng lại không cho phép người khác cười nhạo Yumesaki Hikari. Với lại lần này Chiaki hay là trực tiếp chỉ trích Yumesaki Hikari, ta đây khả không cách nào nhẫn nại a.

". . . Xem đi, cái này bút ký bản."

Ta lấy ra bút ký bản mở ra, đây là chúng ta hiện đang sử dụng trao đổi nhật ký. Nhật ký trên viết Yumesaki Hikari lưu cho ta nói, nói rất đúng Chiaki chuyện tình.

Kỳ thật hôm trước ta cho Yumesaki Hikari lưu lại cái đề nghị -- dù cho dụng uy hiếp thủ đoạn, cũng muốn khiến Chiaki nhớ ra phục sinh phương pháp. Đây cũng là bách vụ bất đắc dĩ a. Ta đều vì Yumesaki Hikari liều mạng như vậy rồi, rõ ràng còn muốn ta hoàn thành nhiệm vụ gì. Ta cũng nổi giận.

Nhưng Yumesaki chỉ dùng xinh đẹp kiểu chữ viết xuống hồi phục nhưng lại:

"Cảm ơn Sakamoto kun. Vì ta nói ra như vậy mà nói, ta thật cao hứng. Bất quá bây giờ xin trước nhận nài thoán cái, ưu trước tiên nghĩ cùng Chi-chan làm bằng hữu a. Tuy nhiên chỉ là phán đoán của ta, nhưng ta nghĩ Chi-chan bọn họ khẳng định có chuyện phiền toái gì a. Hayato kun đã từng nói qua 'Akitsuki có lẽ có thể cứu vớt chúng ta' . Cho nên Sakamoto kun nghe lời của ta, vì Chi-chan cố gắng lên. Đây là của ta thỉnh cầu. Khó được nhận thức đến đồng bạn, dù cho dứt bỏ ta phục sinh chuyện tình, cũng phải giúp hai người kia. Ta nghĩ vì đồng bạn cố gắng."

Ta đem cái này tự chương thật dài nhật ký đặt tới Chiaki trước mắt.

"Còn có nha."

". . ."

Ta lật đến trang kế tiếp, ở trên đồng dạng viết Yumesaki Hikari nhật ký.

"Vớ lại đấy, vớ lại đấy! Ta cũng vậy nghĩ nhanh lên cùng Chi-chan trở thành bằng hữu! Muốn cùng Chi-chan cùng một chỗ thảo luận Sakamoto kun! Chi-chan nhất định là cô gái tốt, bởi vì kuudere bản tính cũng không xấu! Cho nên xin nhờ rồi, Sakamoto kun! Người ra tay nhất định có thể thành công, Hikari chan tin tưởng người. Hai chúng ta đồng tâm hiệp lực tiến công chiếm đóng Chi-chan a!"

". . ."

Ta đem bút ký sáng cho Chiaki xem, xác nhận nàng sau khi xem xong, ta mới mở miệng nói ra:

". . . Tên kia xác thực tùy hứng làm bậy, lại ưa thích trò đùa dai, làm việc cũng không cân nhắc hậu quả, bất kể thế nào xem đều là cái cái gì cũng sai cái thẳng khốn. Nhưng đúng vậy a, nàng thật sự rất ôn nhu, rõ ràng mình cũng nguy tại sớm tối rồi, nhưng như vậy ưu trước tiên nghĩ người khác, nàng liền là một người như vậy, mặc dù là chưa từng gặp mặt người, nàng cũng có thể quan tâm như vậy."

". . ."

Chiaki không nói một lời.

"Vớ lại, ta biết rõ, Yumesaki Hikari càn quấy tất cả đều -- chỉ là nàng tại cây mạnh mà thôi."

Luôn tại làm chuyện điên rồ cây mạnh, nhưng kỳ thật ưng thuận đối tương lai của mình lo lắng đến cực kỳ khủng khiếp.

Ngẫu nhiên, cũng sẽ trở nên tố chất thần kinh lên.

Ta theo Hinoko a di chỗ đó nghe nói, Yumesaki Hikari còn gạt ta luôn luôn mà chạy đến đưa hấu điền đi.

Có khi còn biết xem đến bút ký bản trên có lưu dốc sức liều mạng lau đi chữ viết dấu vết.

Thậm chí có thời điểm cả một tờ đều bị xé ra rồi. Nàng khẳng định thiếu chút nữa liền yếu thế -- Bất quá nàng muốn đem đây hết thảy giấu điếm lên. Dù cho ta hỏi, nàng cũng chỉ cũng qua loa nói "Đem cà phê rơi vãi phía trên", cái này nhất định là nói dối. Nếu như cà phê thật sự rơi vãi

phía trên, theo như tính cách của nàng tuyệt sẽ không cứ như vậy để đó bất kể.

Trong nội tâm nàng ưng thuận rất không an, rất sợ hãi a.

Nhưng mà, tên kia vừa nhìn thấy có khó khăn người, sẽ lập tức ưu trước tiên nghĩ người khác.

Luôn ưu tiên người khác, chứng kiến người khác thút thít nỉ non liền kèm nén không được.

Nguyên nhân chính là như thế, nàng hiện tại mới có thể giống như vậy, vì Chiaki mà ủng hộ ta. Nguyên nhân chính là nàng là một người như vậy, ta cũng vậy cũng tiếp tục cố gắng, quyết không nói vứt bỏ. Ta phải làm bộ không thấy được Yumesaki Hikari yếu ớt, bôn tẩu khắp nơi, liền như cái gì sự tình đều không có, cái gì đều không phát hiện như vậy. Đây mới là nàng muốn Sakamoto Akitsuki. Nguyên nhân chính là Yumesaki chỉ là như vậy người, ta mới --.

"Cái gì đều không biết cũng đừng có nói Yumesaki Hikari nói bậy. Tên kia thế nhưng mà khá ôn nhu một người a."

Chẳng biết tại sao, ta ghen ngào, nói xong câu này sau liền cúi đầu.

". . . Không cần thiết khóc đi."

". . . Ổn ào quá."

Đừng nhìn ta lớn lên hung thần ác sát, kỳ thật ta là thích khóc quý.

". . . " ". . ."

Ta liều mạng nhịn xuống nước mắt.

Lúng túng trầm mặc vắt ngang ở giữa chúng ta. Khiến người ngoài ý chính là, tại loại này bầu không khí xuống, lên tiếng trước nhất dĩ nhiên là Chiaki.

". . . Người a."

Ân?

"Đối với chính mình được Yumesaki Hikari cướp đi một nửa tuổi thọ."

Nàng nuốt nhổ nước miếng, nói ra:

"Cảm thấy hối hận không? ."

Hối hận. Không biết tại làm sao, cái này từ đơn nghe rất là bi thương.

Đột nhiên xuất hiện đặt câu hỏi đến cùng là có ý gì? Đại khái là hỏi tuổi thọ rút ngắn chuyện tình a. Hoặc là. . . Được rồi. Mặc kệ như thế nào, đáp án của vấn đề này đều là giống nhau đấy.

"Ta cho tới bây giờ không có hối hận qua."

Đây không phải gạt người, Yumesaki Hikari đáng giá ta vì nàng bỏ qua một nửa tuổi thọ. Nàng cải biến ta cả cuộc đời. Dù cho đưa tới một nửa tuổi thọ cũng không đủ để báo đáp. Vì Yumesaki Hikari, ta --.

". . . Như vậy a."

Chiaki trầm mặc lại, cúi đầu xuống, tóc dài che mặt thấy không rõ nét mặt của nàng. Nhưng cũng dùng chứng kiến đôi môi của nàng hơi run rẩy, dường như muốn nói cái gì đó. Nàng cũng nghĩ lại "Chính mình quả nhiên nói được quá mức" a -- trong đầu ta xẹt qua ý nghĩ như vậy. Dĩ nhiên, Chiaki cũng không như vậy thẳng thắn.

"Như vậy sao. Được rồi, thế nào đều không sao cả, không quan hệ với ta."

Nàng khinh thường tựa như bày ra bực bội thái độ, đối với ta quăng dùm giận dỗi đích lời nói.

Thật là một cái tính cách vụn vẹo cái thẳng khốn a. Nhưng ác. . . Được rồi, hôm nay về sớm một chút a.

"Hôm nay Hayato kun có chuyện lưu cho ta không? ."

"Ừ. Nghe đi."

Bầu không khí xấu hổ đến mức giống cha mẫu cãi nhau thời điểm như vậy. Chiaki đem ghi âm bút đưa cho ta.

Bất đắc dĩ nôn nóng để cho ta nhẹ nhàng mà chặc chặc lưỡi, đem tai nghe cắm vào lỗ tai, đè xuống phát ra cái nút. Hôm nay nghe xong cái này liền trở về đi. A, âm lượng nhất định phải điều động hạ. Dù sao lại là nha a a kêu to a.

"Như vậy, bắt đầu ghi âm."

Đang lúc ta nghĩ như vậy thời điểm, trong tai nghe truyền tới xác thực ngoài ý liệu bình tĩnh thanh âm.

Làm sao vậy? Lại có thể theo khuôn phép cũ mà chào hỏi. Lại là kiện khó được sự tình --.

"Hôm nay Sakamoto kun cũng tới. Tuy nhiên không biết Hayato kun người đang mưu đồ mấy thứ gì đó, bất quá vẫn là sớm chút nói cho bọn họ a? Tổng làm cho nhân gia chạy tới, thật sự rất ngượng ngùng a."

! ?

"Còn có, Hayato kun, người một đường lo lắng Sakamoto kun có phải hay không là cái làm cho người ta chán ghét người, Bất quá không cần phải lo lắng. Sakamoto kun rất ôn nhu. Luôn chuẩn bị cho ta hoài lô a, đồ uống các loại thứ đồ vật. Không chỉ có như thế, hẳn nhìn thấy ta rất gian nan tài năng kéo ra lon nước móc khoén về sau, mỗi lần đều là trước kéo ra móc khoén một lần nữa cho cho ta, thật sự phi thường giỏi về chăm sóc người. Hi vọng Hayato kun cũng có thể học tập thoáng cái người ta. Khanh khách."

Ài, ồ. . . ? Hayato kun?

"Vừa gặp mặt thời điểm ta thật sự rất sợ hãi. Bất quá, rất nhanh sẽ hiểu, hẳn là cái rất ôn nhu người. Nhìn hẳn và Yumesaki tiểu thư trao đổi nhật ký sẽ hiểu. Không biết là ngày hôm đó ghi khá thú vị sao? Sakamoto kun luôn được giày vò. . . Cái kia, dùng miệng ~ cái kia đoạn thật sự rất thú vị. Yumesaki tiểu thư nhất định là cái người rất tốt a. Hayato kun, tái nói với ta thoáng cái Yumesaki tiểu thư là cái người thế nào a?"

. . .

"So về cái này, Hayato kun hay là toàn bộ nói cho bọn họ a. Ta không có từ tin chính mình có thể cùng hẳn làm bằng hữu. Hôm nay ta lại bày làm ra một bộ thái độ lạnh như băng rồi. Ta quả nhiên làm không được. Cho dù trở thành bằng hữu, cũng sẽ giống như trước như vậy, bởi vì chân chuyện tình cãi nhau a. Ta không bao giờ nghĩ kinh nghiệm loại đau khổ này rồi. Vậy còn không như từ vừa mới bắt đầu sẽ không kết giao bằng hữu. Ta quả nhiên không cách nào cải biến chính mình."

. . .

"Với lại, cho dù dứt bỏ những thứ này không nói chuyện, ta cũng có không kết giao bằng hữu lý do. Ngày đó ta liền quyết định rồi, sẽ không kết giao bằng hữu. Xin nhờ Hayato kun, xin hiểu ta."

...

"Sakamoto kun nhất định rất muốn cứu Yumesaki tiểu thư a, hay là nói cho bọn họ a. Ta hi vọng hai người kia có thể trôi qua hơi chút hạnh phúc một điểm. Hayato kun cũng là nghĩ như vậy a."

"..."

"Làm sao vậy?"

Ta mang theo tai nghe, lẳng lẳng trông chừng Chiaki mặt, nàng lập tức liền về mặt chán ghét xông ta đặt câu hỏi rồi. Nàng cau mày phát ra thanh âm cùng ghi âm bút ở bên trong truyền ra thanh âm giống như đúc.

"..."

"?"

". . . A, nhớ rõ là văn bản tài liệu ③?"

"-- ài."

A, bị --

"A, a a a a a --! Người, người đã nghe được? !"

"Ôi chao! ! A, chưa! Ta không có nghe! Cái gì đều không nghe được!"

Không tốt! Nói sai rồi! Trước nay chưa có rộng nguy cơ!

"Một, một, ①? ! Hay là ②? ! Người nghe là cái nào? !"

A, không, cái kia, cái kia, cái kia --.

"Hai, là ②! Văn bản tài liệu ②! Ta nghe là Hayato kun đưa cho người nhắn lại -- "

"Vậy người nói cho ta biết ② nội dung!"

"Cái này. . ."

Không tốt, cái này không ổn. Cái kia, cái này. . .

" 'Nhỏ, Chi-chan. . . Rất moe~ ~. . .' cái gì. . ."

A, không tốt, tuyệt đối không ổn.

Chiaki toàn thân run rẩy, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, thậm chí còn lộ ra một bộ rưng rưng nước mắt biểu lộ --

"Hayato kun sẽ không nói lời như vậy a!"

Pằng.

Một tiếng vang thật lớn đau nhói màng nhĩ của ta, không khí đều chấn động rồi.

Ta, ta sai rồi. . . .

"Đần, đồ đần ----! ."

Về sau Chiaki liền trầm mặc lại, cúi đầu xuống, xấu hổ được làm cho không người nào có thể tin.

"Ta, ta nói. . ."

". . ."

"Không có chuyện gì đâu. Cái kia, Yumesaki Hikari tên kia. . ."

". . ."

". . . Thích nhất kuudere rồi. . ."

Từ không cần phải nói, Chiaki dụng hết toàn lực đem hoài lô đập tới.

"Tên gọi được ghi tạc cái này bút ký bản trên người, đang hoàn thành Hikari chan phân phó sau phải đi chết."

"Đột nhiên làm loạn loại nào a."

Cái này thiết lập giống như đã từng quen biết a.

"Sakamoto Akitsuki, tối hôm qua ta bản muốn cho Hayato kun gọi điện thoại, nhưng lại gây sai gọi cho Kasumi chan, ta nói với nàng: 'Ngày kia cũng cùng đi chơi a! Lại để cho ta một cái sờ ngực của người hắc hắc W'. Người giải quyết hết làm hư sự kiện kia về sau, lại vì Hikari chan xuất hiện đi chết đi."

". . . Mặc kệ."

Tóm lại, trước tiên đem ngày hôm đó ghi để một bên.

Một tuần sau.

Tại ta sắp quên khiến Chiaki bộc lộ ra đáng yêu một mặt sự kiện kia ngày đó, ta được mời đến đến số lớn chỗ ở -- Tsukimura gia.

"Nhà của người thật sự rất có tiền a. Cha mẹ làm việc gì?"

"Ta cũng không phải rất rõ ràng. Bọn họ luôn đến hải ngoại đi đi công tác."

Chúng ta trò chuyện một chút liền đi tới trang bị có không chương ngại thiết thi khu nhà cấp cao.

Vì cái gì tại ta đến bình thường gặp mặt giờ địa phương, cái tâm tình này không vui thiếu nữ lại đột nhiên mời ta đi nhà nàng. Vì cái gì ta sẽ phải chịu loại này như bằng hữu kia vậy đối đãi.

"Không nên hiểu lầm. Ta chỉ là đem mời đến người về đến trong nhà thất bại cảm giác, cùng chịu được rét lạnh tại bên ngoài gặp mặt phiền toái so sánh một chút, hai hại tương quyền lấy hăn nhẹ mà thôi (nhìn chòng chọc)."

Nếu nàng nói ra loại này tsundere lên tiếng, ta còn có thể lý giải. Nhưng trên thực tế, nàng nói nhưng lại:

"Khó, khó được người như vậy thật xa mà chạy tới, cho nên, cái kia, nghĩ mời người uống chén trà. . . ."

Ta không nhịn được nghĩ: Đầu người đập lấy?

Bất quá, Chiaki làm như vậy nguyên nhân trong nội tâm của ta đại khái đều biết. Bởi vì ngày hôm qua ta tại nhật ký trên viết:

"Khà khà hắc hắc, Sakamoto kun! Gần đây giống như cùng Chi-chan quan hệ thay đổi tốt hơn a! Hayato kun thoát nhìn thật cao hứng ah! Vì để cho các người quan hệ trở nên rất tốt, ta nói cho Hayato kun 'Sakamoto kun giống như thích Chiaki rồi hả? Còn nói nhớ ôm nàng! " thật tốt hưởng thụ kuudere a ☆."

Lão cho ta làm chút ít chuyện dư thừa.

Xem ra cái này hư tình báo giả đi qua Hayato kun truyền đạt cho Chiaki, theo vừa rồi khởi nàng liền một bộ dáng vẻ cực xúc bất an. Cuối cùng Chiaki đem ta dẫn tới bên trong phòng tiếp khách, trên đường còn không ngừng khà khà:

"Cẩn thận nghĩ thoáng cái, nói muốn rời khỏi người tới nhà, có lẽ có thể làm cho người có chút chờ mong. . . Sao, như thế nào. . ."

Kết quả đến phòng khách đối mặt mà ngồi về sau, giống như trong dự đoán như vậy, tất cả mọi người trầm mặc lại.

"... " "..."

Ta nhìn Chiaki mặt đỏ bừng gò má, trong lòng thầm nghĩ: A, nàng đại khái là không thói quen bị người nói thích gì a. Tại Kasumi chan hướng ta lấy lòng thì ta cũng là như vậy.

"A... Chiaki tiêu thư?"

"Chuyện, chuyện gì?"

Chiaki khuấy động lấy mái tóc, ra vẻ lãnh đạm mà quay trở lại một tiếng. Được rồi, thẳng thắn a, tốt xấu hổ.

". . . Nói ta nghĩ ôm người những lời kia, đều là Yumesaki Hikari nói bừa đấy."

Sau một khắc, nàng đột nhiên đem cái con kia rất trân ái mà ôm hoài lô nện vào ta trên ót.

Cuối cùng làm thành như vậy sao.

"Nói như vậy, đem ghi âm bút cho ta đi, ta phải nghe thoáng cái Hayato kun cấp cho ta nhả lại."

". . . Nhớ rõ là ③ nha."

Đã biết. . . Trải qua một vòng đàm tiếu về sau, Chiaki cuối cùng khôi phục được bình thời thần sắc, đem tai nghe lần lượt cho ta. Ta đề xuống phát ra cái nút về sau, trong tai nghe truyền ra âm cần thăm hỏi âm thanh cùng trước mắt thanh âm của thiếu nữ giống nhau như đúc, chỉ có trong thanh âm cảm xúc tới một trời một vực.

"Hé lu -----! Ta là Hayato kun! Akitsuki gần đây giống như rất thuận lợi nha. Bất quá đến nơi này trình độ, cảm giác cùng bằng hữu có chút

không giống với lúc trước a ~. Tựa như 'Ta nhưng là phải đem con gái giao cho người ah' như vậy?"

Ai biết a, người đang nói bậy bạ gì.

"Bất quá nha, đã thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, với tư cách ban thưởng ta sẽ nói cho người biết dưới một cái nhiệm vụ a ๓ kế tiếp tựa là nhiệm vụ hai! Cùng Chiaki lẫn nhau gọi thẳng tên của đối phương! Hắc hắc, nhiệm vụ điều khó khăn nhưng là sẽ dần dần đề cao nha. Bất quá loại trình độ này nhiệm vụ người mới có thể miếu sát a?"

"Đây không phải độ khó khăn nhất sao. . . ."

Cái này là nhiệm vụ hai, cái kia nhiệm vụ sau cùng sẽ thêm biến thái a. Muốn cho ta cùng Chiaki kiss sao?

Ta tháo xuống tai nghe, ánh mắt rơi xuống thiếu nữ trước mắt trên người của, nàng lập tức đánh ra mà dời ánh mắt. A, nàng cũng nghe qua cái này ghi âm a, đây là đang biểu đạt "Chuyện như vậy làm không đến" a.

Trước mặt kệ cái này.

Cùng Chiaki bọn họ, một cái khác tổ nhân cách trao đổi tổ hợp gặp nhau về sau, đã qua cân nhắc tuần rồi. Hiện tại ta ném không được đến nhận chức gì Hayato kun bọn họ nắm giữ "Phục sinh phương pháp" tình báo.

Chúng ta thỉnh thoảng cũng sáng sớm xác nhận, phát hiện Yumesaki Hikari thời gian cũng không có tái rút ngắn. Nhưng về sau sẽ như thế nào, chúng ta ai cũng không biết. Bởi vậy, hiện tại cũng không phải làm những thứ này không có chút ý nghĩa nào nhiệm vụ thời điểm.

"Ta cũng biết người rất lo lắng, nhưng bây giờ còn là theo như Hayato kun nói làm a. Bọn họ khẳng định có lấy cái gì phiền não. Van người,

Sakamoto kun. Hiện tại trước nhân nạn thoáng cái, ta không sao đấy."

Bất quá, Yumesaki Hikari hay là giống như vậy ưu trước tiên nghĩ người khác. Tuy nhiên ta nghĩ đối Hayato bọn họ nói "Lộ ra điểm hơn tin tức a!", nhưng đã Yumesaki Hikari bản thân đều nói như vậy, quên đi. Ân, Chiaki chỉ là chịu Hayato kun phân phó không thể nói, cho nên trước bất luận, cái kia Hayato kun đến cùng nghĩ để cho chúng ta làm được gì đây. Thật là một cái không giải thích được cái thẳng khốn.

Nói tóm lại, hiện tại tựa là không hề tiến triển.

Hôm nay ta đồng dạng ngồi đang vui đầu đọc sách Chiaki trước mặt, gặm bánh rán chơi lấy điện thoại trò chơi thẳng đến mặt trời lặn. Tại ta chuẩn bị khi về nhà.

"Xin nhận lấy cái này."

"Ân?"

Chiaki lao thẳng đến ta đưa đến cửa trước trước, đem một kiện màu đen áo khoác ngoài cặp kè trên tay của ta. Đại khái là phụ thân nàng a. Vì cái gì lại như vậy.

"Yumesaki tiểu thư bị cảm, ưng thuận rất không thoải mái a. Người cũng nhiều phía trên một chút tâm a."

"A, ân. Thank You."

Như vậy a. Vốn dĩ Yumesaki Hikari được bị cảm không thoải mái a. Nhưng là, Chiaki vì sao không dám cùng ta đối mặt đấy, mà còn có chút xấu hổ. Ta muốn là mở miệng hỏi thăm mà nói đoán chừng sẽ chọc cho nàng tức giận a.

"Ngày kia nhớ rõ trả trở về. . . Akitsuki."

"Ah ah ---- ôi chao?"

. . . A. Vốn dĩ như vậy a. Đây không phải khá cho lực hiệp trợ sao.

"Hiểu rõ, ta sẽ lại đến đây. . . Chi-chan."

"Không cần thêm chữ nhỏ."

"Là (vâng,đúng) phải "

Nhiệm vụ hai hoàn thành.

"Anh nghĩ tiểu trắc nghiệm hoàn toàn làm không được. . . Bởi vì chán ghét thi lại, cho nên ta liền tìm lão sư thương lượng, kết quả tự dừng bị giáo huấn dừng lại. . . ."

"Thương lượng?"

"Lão sư kia xem nữ sinh ánh mắt của luôn rất hạ lưu, cho nên ta liền dụng nữ sinh pantsu lộ hàng ảnh chụp cùng hẳn thương lượng. . ."

"Bị giáo huấn là đương nhiên a."

Ngày kia. Nhật ký vừa mở đầu tựa là phàn nàn, ta vô tình mà chỉ trích một câu.

"Bất quá đấy, ta khiến Hayato kun dạy ta làm tác nghiệp, toàn bộ đề mục đều giải khai! Hayato kun thật là một cái siêu cấp thiên tài!"

"Ài, tên kia là học phách a."

Quá mức ngoài ý muốn, rõ ràng thoát nhìn ngu ngốc như vậy.

"Ôi chao hắc hắc, cho nên ta ước Hayato kun ngày kia tiếp tục cùng nhau chơi đùa. Khiến hẳn dạy xong ta tác nghiệp sau sẽ cùng nhau chơi game ~. Ôi chao hắc hắc, ta cùng Hayato kun rất hợp đấy, tốt chờ mong ~."

"Cái này, như vậy a."

Yumesaki Hikari thoạt nhìn khá cao hứng a. Vậy cũng là chí thú tương đắc a.

"Vì vậy, hôm nay nhật ký liền dừng ở đây. Sakamoto kun ngủ ngon! Săce You♪ "

Ta khép lại quyển kia đầy giấy tiếng động lớn gây bút ký bản, cầm điện thoại di động lên.

Xác nhận thoáng cái ngày hôm qua bưu kiện ghi chép cùng trò chuyện ghi chép. Nhìn một cái, Yumesaki Hikari lại cùng Hayato hàn huyên thời gian rất lâu điện thoại của a. Cái kia về sau lại dùng bưu kiện trao đổi thời gian rất lâu --.

. . . Cái này tâm ý tình là chuyện gì xảy ra a. Vì cái gì Yumesaki Hikari tên kia cũng cao hứng như vậy. . .

"Hayato kun, sao. . ."

"Muốn biết Hayato kun chuyện tình?"

"Ừ."

Hôm nay sau khi tan học.

Ta tới đến khu nhà cấp cao, đi theo Chiaki đi vào phòng khách sau liền lập tức ném xáy ra vấn đề.

"Hừ. . . Như vậy a."

Chiaki không biết tại làm sao có chút không vui, Bất quá nàng hay là điệp điệp bất hựu nói ra.

"Hayato là của ta thanh mai trúc mã, gia đang ở phụ cận, với lại tuổi cũng tương tự, cho nên khi còn bé chúng ta thường xuyên cùng nhau chơi đùa. Bởi vì phụ cận cũng không có hãn tuổi của hãn tương cận trẻ nhỏ, cho nên đây cũng là chuyện không có cách nào khác."

Thì ra là thế, kể tiếp?

". . ."

"Ài, cứ như vậy?"

"Người còn muốn biết mấy thứ gì đó?"

Không, nhiều lời một điểm a, tính cách, yêu thích, nữ tính quan hệ các loại.

"Người vì cái gì nghĩ như vậy giải Hayato? Hoặc là có cái gì -- "

Đã nói, nàng giống như đột nhiên phát giác được mấy thứ gì đó, cầm lấy bên cạnh ta cùng Yumesaki Hikari trao đổi nhật ký, tập trung tư tưởng suy nghĩ thoát nhìn. A, nói như vậy mà bắt đầu..., cũng nên làm cho nàng còn trở lại chưa.

Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, Chiaki nói câu "Thì ra là thế", đột nhiên nở nụ cười. Chuyện, chuyện gì. . .

"Cũng đúng đấy. Hayato là tục xưng thiên tài a."

"Thiên tài?"

"Hãn thế dục coi như không tệ, thành tích học tập cũng siêu quần. Tại cả nước kỳ thi thử trong cũng thường xuyên đứng đầu trong danh sách. Tính cách lại cởi mở, rất được nữ sinh hoan nghênh."

Thật vậy chẳng? Thật sự rất được nữ sinh hoan nghênh?

"Bất quá hẳn cũng là cái tản mạn càn quấy cái thẳng khốn. Lão xen vào việc của người khác, chọc giận người khác. Vốn cho là hẳn cũng nghĩ lại, nhưng đến ngày hôm sau lại sẽ khiến tranh chấp. Hẳn liền là một người như vậy."

Thì ra là thế, cảm giác cùng người nào đó rất giống a.

"Ta ghét nhất."

"Chán ghét?"

"Như vậy hẳn."

". . . Ôi chao?"

Lấy, chán ghét?

"Như vậy một cái càn quấy cái thẳng khốn, chán ghét hẳn là đương nhiên a. Người như vậy lại có thể trở thành của ta một nửa khác, quả thực tịt là hồngбет thấu. Bái hẳn ban tặng, ta bị cuốn vào đến chuyện như vậy thái ở bên trong, thật sự là phiền toái."

"Ài, Nhưng là -- "

Ta nghĩ khởi trong lúc vô tình nghe được văn bản tài liệu ① nội dung. Nhớ rõ Chiaki tại lần thứ nhất gặp mặt thời điểm đã nói Hayato kun nói bậy. Nhưng là, nghe vậy lưu nói cảm giác hai người bọn họ quan hệ khá thân mật a.

"Đây cũng là chuyện không có cách nào khác a. Hiện tại đã đem thân thể một nửa giao cho hẳn, nếu là không theo ý của hẳn, cũng không biết hẳn cũng lấy thân thể của ta đi làm những gì. Thật sự là bất đắc dĩ a, bất đắc dĩ."

"A, như vậy a."

Ta cũng vậy tiếp xúc thân thể sẽ qua đem người một nửa giao phó cho ngày mai sợ hãi của ta, cho nên cũng hiểu Chiaki cảm thụ.

". . ."

Nhìn chòng chọc, ta quan sát Chiaki bộ dạng.

Thế nào xem phía dưới, nàng chỉ là tại xụ mặt đọc sách. Nhưng nghiêng tai lắng nghe,

"Cái gì đó. . . Đồ đần. . . Lúc trước còn nói qua nơi đó là chỉ thuộc về hai chúng ta địa phương."

"Rốt cuộc không cùng hẳn nói chuyện. . ."

Sẽ thỉnh thoảng nghe thế dạng đích khà khà. Sau đó ta nghĩ khởi vừa tới thời điểm nghe được ghi âm nội dung. Nhớ rõ Hayato kun nói như thế:

"Tiểu thu còn hoạt bát a? Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ hai! Không nói trước cái này, hôm nay thân thể tình huống không tệ, cho nên liền ngồi lên xe lăn cùng Hikari chan đi cuộc hẹn rồi. Vắng nhà chỗ không xa có một tòa cảnh biển siêu tốt gò núi. Tây trầm ánh tà dương ánh chiều tà lóng lánh cảnh sắc thật là đẹp không sao tả xiết! Bởi vì Chiaki rất ưa thích tại đây, cho nên ta xem thân thể tốt rồi điểm sẽ đem Yumesaki quang mang tới đây ~."

Ân, hôm nay kuudere chủ nhân tính tình không vui đại khái căn việc này có quan hệ a. Phải có quan hệ a. Khẳng định có quan hệ a.

-- ta ghét nhất như vậy hẳn.

Ta nghĩ khởi Chiaki lời nói mới rồi, đồng thời cũng nhớ lại kuudere cái này nhất thiết định.

Ân. Bất quá, tự phụ đối nữ hài tử tâm tư rất nhạy cảm ta vào lúc đó đã muốn không sai biệt lắm hiểu rõ.

"Hơi chút thăm dò một chút đi."

Ta dụng Chiaki nghe không được nhỏ giọng lắm bầm một câu.

Đã lâu thì khí trời trong vắt hai ngày nghỉ. Hayato kun lưu cho ta đầu lời nhắn:

" này ~. Người ưng thuận các loại đã lâu rồi a. Hiện tại sẽ đem nhiệm vụ ba nói cho người biết a. Đi thẳng vào vấn đề nói, chính là muốn người dụng chủ nhân ôm một cái khởi Chiaki! Giả bộ như ngẫu nhiên sờ cái hông của nàng! Rất mềm mại ah!"

Tại ta đối loại này nhắn lại sinh lòng phiền chán thì Chiaki đột nhiên nói muốn đi mua vật dụng hàng ngày, vì vậy ta liền đi theo. Ta nghĩ, loại này thời điểm ưng thuận hỗ trợ đẩy thoáng cái xe lăn a.

"Không thể ỷ lại người khác."

Kết quả Chiaki cự tuyệt, vì vậy ta chỉ tạm biệt tại bên cạnh của nàng. Vốn tưởng rằng nàng là chán ghét thiếu nợ người khác nhân tình, Bất quá nàng hình như là kiên trì mình có thể làm sự tình, chính mình để làm.

Sau đó chúng ta tới đến một nhà tồn tại to đến hư không tưởng nổi bãi đỗ xe siêu thị. Vừa vặn siêu thị chính là đi đạo rộng lớn, quan trọng nhất là còn trang bị thang máy.

"A."

"Làm sao vậy?"

"Nơi đó có điện tử sản phẩm mại tràng."

"Vậy thì thế nào? ."

"Tai nghe giống như có chút cũ, đi nhìn một chút a."

Không nói gì địa chuyển lấy xe lăn đi lên phía trước Chiaki như đề nghị này nói. Đi nhìn một chút ngược lại là không sao cả, bất quá ta rất khó đem tòa nhà số lớn chỗ ở cùng cũ nát tai nghe liên hệ đến cùng một chỗ.

"Cái này không tệ. Đơn giản dễ dàng dụng, ta thích."

A, như vậy a. Vậy là tốt rồi.

Chúng ta không nói một lời tại trong siêu thị đi dạo. Đi dạo đi dạo, Chiaki mở miệng.

". . . Akitsuki."

"Ân?"

"Các người định cái gì quy củ? Tại loại này thời điểm. . ."

Quy củ? Cái gì thứ đồ vật?

Ta mang theo nghi hoặc nhìn về phía nàng trên tay cầm lấy đồ vật, đó là một lọ thay thế xếp đặt nước gội đầu. A.

"Trên cơ bản đều là Yumesaki Hikari chọn, nàng tuyển cái gì ta dụng cái gì, không liên kết."

Vì cái gì nữ trẻ nhỏ để ý như vậy nước gội đầu đấy. Vật kia có thể giặt rửa ra bong bóng đến không phải tốt. Bất quá, Chiaki muốn hỏi dường như không phải cái này.

"Không, không phải hỏi cái này, cái kia. . ."

"Ân?"

"Giặt rửa, tắm quy củ các loại. . ."

Ân? Tắm quy củ? Có ý tứ gì?

"Thân thể ít nhất phải trong bồn tắm ngâm một phút đồng hồ đã ngoài, loại này? Loại quy củ này mà nói khẳng định có một chút a. Tên kia giống như rất nghe lời của muội muội, luôn dính dính nước cho dù giặt xong rồi. Với lại giặt rửa xong sau còn khóa thân mà đối với tắm gương bắt buộc tập thể hình hành động, luôn được muội muội. . ."

"Ta nói không phải cái này!"

Tại ta điệp điệp bất hưu phát tiết thông thường phàn nàn thì Chiaki ngữ khí lo lắng đã cắt đứt lời của ta.

"Ta nói không phải cái này, cái kia. . ."

Ừ?

"Được, được chứng kiến trần trường. . . Phương này mặt quy củ. . ."

. . . A, người nói là cái này a.

Chiaki dụng tịnh lệ mái tóc che khuất chính mình đỏ bừng mặt, ta theo thần thái của nàng trong đã nhận ra mấy thứ gì đó. Thì ra là thế, không, kỳ thật ta cũng rất tò mò, xem ra bọn họ cũng là như thế này a.

Bởi vì thẹn thùng, ta vẫn luôn không dám đa tưởng, Bất quá cùng khác phái nhị tâm đồng thể mà nói, nói cách khác một cái khác phương sẽ bị chứng kiến, sờ đến các loại tư ẩn bộ vị. Ta thời điểm mới bắt đầu cũng rất thẹn thùng, cùng Yumesaki gọi qua "Coi chừng không nên sờ loạn" . Không qua đối phương dù sao cũng là Yumesaki Hikari, nàng nói:

"Xì xào hắc hắc W. Ta sẽ không động vào, sẽ không động vào W. Ta hoàn toàn không nghĩ tới lãnh khốc bất lương bản thể cư nhiên như thế

xinh xắn đáng yêu, cho nên xin yên tâm a W, ta hoàn toàn không nghĩ tới sẽ là hào nhoáng bên ngoài W. Bất quá tương phản thật sự quá lớn WWW "

Yumesaki Hikari dùng đem tự tin của ta đánh nát khí thế đả thương nặng tâm linh của ta, cho nên từ đó về sau ta đều sẽ tận lực mà không hề chạm đến chuyện này.

Cái này tâm ý linh lực bị thương tạm thời không đề cập tới. Xem ra Chiaki cũng có được tương tự phiên nào.

"Ta đã bỏ đi rồi, dù sao Yumesaki Hikari cái kia hàng căn bản cũng không cũng tuân thủ quy tắc."

". . . Cũng là đấy."

"Các người chế định cái gì quy tắc? ."

"Đi toilet hoặc là tắm thời điểm từ từ nhắm hai mắt. . ."

". . . Hayato kun có tuân thủ cái này quy tắc sao?"

". . ."

A, đỏ mặt.

Ngẫm lại cũng đúng. Trước bất luận trái với quy củ, nam nhi đạt được nữ sinh thân thể --.

". . . Thật sự là hồng bét thối. Không chỉ có được người đáng ghét thấy được thân thể, đại khái còn bị sờ soạng. . . Hayato khi còn sống liền thường xuyên nhắc lên nữ sinh váy. . ."

Chiaki hờn dỗi tựa như phàn nàn nói. Ân, Bất quá cái này cũng rất bất đắc dĩ a. Ta muốn chỉ dùng Chiaki thân thể nhị tâm đồng thể mà nói. . . Cũng sẽ làm như vậy a.

Bất quá, so về loại sự tình này, hiện tại khó được có cơ hội, cũng nên khiến Chiaki thẳng thắn.

"Người quả nhiên rất đáng ghét Hayato kun a."

"Dĩ nhiên. Tên kia một chút không biết nữ hài tử tâm tư."

"È hèm, như vậy a."

"Theo tiểu liên thần kinh không ổn định, thật sự làm cho người ta làm phức tạp. Tiểu học thời điểm -- "

"Không cần nhớ lại. Như vậy a, như vậy chán ghét hẳn sao."

"Ừ. Có lẽ là toàn thế giới ghét nhất người."

"Ài, vốn dĩ như vậy a."

. . . Tốt, kế tiếp muốn quyết một thắng bại.

Xin lỗi, Chiaki. Cho ta lộ ra bản tính đến đây đi.

"Lại nói."

"Làm sao vậy?"

"Lúc trước Yumesaki Hikari tại nhật ký trên ghi qua Hayato kun chuyện tình."

"A, Bất quá dù sao cũng là chút ít lông gà vỏ tỏi việc nhỏ a."

"Không không không, cái kia a, Hayato kun giống như nói gì đó khó lường mà nói."

"? . . . Nói gì đó? Đừng cố lộng huyền hư, mau nói cho ta biết."

"Ân, kỳ thật cũng không có gì. Yumesaki Hikari nói rất đúng -- "

". . ."

"Hayato kun nói -- 'Chán ghét' Chiaki."

"A. . ."

Lập tức.

Chiaki trên mặt liền đã mất đi thong dong, phát ra đau khổ kinh hô.

Ân, đây cũng quá dễ dàng xác định. Chiaki, người là có nhiều ngay thẳng a.

"Muốn ta cho mượn Yumesaki Hikari của giúp người nói sao? Chiaki cũng rất 'Chán ghét' Hayato kun."

"Không, không cần, cái này. . ."

"Loại sự tình này chính mình rất khó nói ra miệng a? Hay là nói rõ ràng tương đối khá a?"

"Ta, ta cũng không phải. . ."

"Không cần khách khí. Ta tới giúp người nói đi."

"Khả, Nhưng phải. . ."

"Nói Chiaki kỳ thật -- rất ưa thích Hayato."

Chiaki vè mặt giật mình nhìn về phía ta, ngay sau đó như là phát giác được mấy thứ gì đó, cuống quít bỏ qua một bên mặt. Bất quá thì đã trễ, thật là một cái đáng giá trên cột cái thang khốn a. Của ta S huyết mạch xem ra muốn đã thức tỉnh.

". . . Người nếu nói mà nói, ta sẽ giết người."

"Lại để cho giết chết!"

Đại khái là bởi vì chính nói đùa Chiaki a, nàng lời kế tiếp ta hoàn toàn không có kịp phản ứng.

". . . Người lúc đó chẳng phải ưa thích Yumesaki Hikari sao "

BA~ -----!

Ta tìm lòng không dặng buông lỏng tay ra, trên tay nước gội đầu mất rơi xuống trên mặt đất.

Chuyện, chuyện gì. . .

"Ta nói không sai chứ."Tháng sáu hai ngày: Sakamoto kun thu được thổ lộ?' người đối với vấn đề này trả lời là 'Chỉ có một lần, người thì sao?' "

"-----? !"

Người --, tại sao phải nhớ rõ rõ ràng như vậy --? !

"Yumesaki Hikari trả lời là 'Bí mật " mà của người đáp lại thì là 'Ta cũng không phải là rất cảm thấy hứng thú, không nói coi như xong' "

"A a a a a a! Đừng bảo là, không chỉ nói!"

Việc này ta cũng vậy rất hối hận a!

"Ta cũng không phải là rất cảm thấy hứng thú, không nói coi như xong."

"Đừng bảo là! Van người!"

"Ta • cũng • cũng • không • là • rất • cảm giác • hứng • hứng thú."

"Ta biết sai rồi! Là ta không tốt! Thực xin lỗi!"

"Hừ. . ."

Đáng giận. . . Được hoa lệ mà phản kích. . .

". . . Nhất định phải giữ bí mật."

Sau đó, Chiaki dửng dưng như thường ngày thanh âm ôn nhu nói với ta.

"Người cũng thế, hiểu chưa."

"Cái này muốn xem biểu hiện của người rồi."

Ách. . . . Ta câu nói kia rõ ràng là tại tiến công, Nhưng vì sao ta sẽ cảm giác mình thua. Nhưng ách, không phải là như vậy đó a. . . . . A, quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

"YAA.A.A..."

"Nhanh lên đi tính tiền a."

Ta phảng phất muốn che lấp chính mình thẹn thùng, đưa tay phóng tới Chiaki xe lăn, dùng sức mà phụ giúp nàng đi.

Bởi như vậy nàng liền nhìn không tới nét mặt của ta rồi. Nếu có thể, ta hiện tại không muốn làm cho bất luận kẻ nào chứng kiến mặt của ta.

". . ."

Lập tức, ta cho là nàng cũng găm lên "Không cần làm chút ít chuyện dư thừa", không ngờ nàng lại cái gì cũng chưa nói.

Theo mái tóc của nàng khe hở giữa có thể mơ hồ chứng kiến một đôi trắng nõn khả ái lộ tai.

Cái kia hai cái lỗ tai thoát nhìn đồ đến nóng lên, để cho ta cảm giác được một hồi thiếu nữ khí tức.

"Ác ác, đây không phải cái thật không tệ địa phương nha."

"Ngượng ngùng, ta một người lên dốc đạo hữu điếm khó."

"Không có việc gì, đừng để ý."

Màu cam bao phủ hoàng hôn.

Mua đồ xong về sau, Chiaki chẳng biết tại sao kiên trì muốn mời khách, tại là chúng ta đi ra quán cà phê uống một giờ hồng trà. Tuy nói hai chúng ta cộng hưởng bí mật, nhưng nàng hay là nghĩ thêm một đạo bảo hiểm a? Tại ta nghĩ như vậy thời điểm, Chiaki đột nhiên nói "Ta nghĩ đi cái địa phương", vì vậy ta liền theo như nàng nói, đẩy xe lăn đi mấy 10 phút, đi vào một chỗ thấy được biển cả dốc đứng gò núi.

"Hơi chút nghỉ ngơi một chút a."

Chiaki đã nói, liền buông lỏng mà ngồi ở rộng lớn là bầu trời bao la xuống, ta cũng vậy học nàng, ngắm vọng cảnh sắc phía xa.

Lóe ra quả cam sắc quang mang rắng đỏ, ba quang lẫn lẫn như thiêu đốt giống như mênh mông biển cả. Đại khái là bởi vì thân ở chỗ cao a, cảm giác bầu trời hết sức mà gần, làm cho người ta trước đó chưa từng có mà tâm bình khí hòa. Cúi đầu quan sát, phía dưới nhà nhà đốt đèn, thoát nhìn tựa như khi còn bé đùa xếp gỗ như vậy.

"Cảm giác có chút cái kia a. Như vậy phóng nhãn nhìn lại, sẽ không cảm giác mình rất nhỏ bé sao?"

"Ừ, xác thực."

Cảm giác đã khó chịu lại tịch mịch, thật giống như rơi vãi nào đó dạng không thể thay thế thứ đồ vật đồng dạng không thể tưởng tượng nổi.

Tại đây có thể cho người mang đến như vậy tâm tình. Với lại đối Chiaki mà nói nơi này là cái đặc biệt địa phương khác. Nàng đem ta mang đến nơi đây đến cùng là có ý gì đây.

"Đây là trả thù. Nơi này bao hàm lấy ta cùng Hayato kun nhớ lại."

Chiaki phảng phất xem hiểu ta nghi vấn, êm ái nói ra. A, thì ra là thế. Nàng quả nhiên là tại đó ký lúc trước sự kiện kia a. Cho nên mới phải cố ý đem ta mang đến nơi đây.

Thiếu niên thiếu nữ ở giữa buồn cười tâm tư sai biệt để cho ta tìm lòng khôngặng lộ ra mỉm cười. Ráng đỏ quang mang khiến mặt của ta có chút nóng lên.

Đang lúc ta đắm chìm trong loại này thương cảm trong thì Chiaki đột nhiên dụng rõ ràng thanh âm nói ra.

"Ta là liệt chi bầm sinh."

"A ---- "

Đột nhiên xuất hiện từ đơn.

Đã qua vài giây đồng hồ ta mới tỉnh ngộ lại, đó là Chiaki ngồi xe lăn lý do.

"Thần kinh não xảy ra vấn đề. Tại ta có hiểu biết thời điểm chân không thể động."

". . ."

Ta lúc trước cũng mơ hồ đã nhận ra, Chiaki hai chân vấn đề cũng không phải gãy xương, gân bắp thịt đứt gãy, loại này qua một thời gian ngắn là có thể trị tốt tổn thương mắc bệnh.

"Dù vậy, ta cũng không có bi thương than mình rất không may. Tuy nhiên ta rất hâm mộ người chung quanh, hơn nữa còn có cái nam nhi cũng bởi vì chân chuyện tình trêu đùa hí lộng ta. Nhưng ta có hạnh phúc gia đình, trong nhà lại có tiền, còn có một bầy bạn tốt. Cho nên ta cũng vậy không có gì đặc biệt phiền não. Sự tình phát sinh ở -- "

Chiaki thanh âm có chút âm trầm, cái kia phần sai biệt đưa tới ta thật sâu đồng cảm.

"Tiểu học năm thứ hai thời điểm, có một lần ta phải bị cảm. Lúc ban đầu ta cho rằng nghỉ ngơi một chút có thể khỏi hẳn, Nhưng là bệnh tình hoàn toàn không có khởi sắc. Chuyện về sau người nên biết a, loại bệnh này cũng giảm xuống người sức miễn dịch, kết quả ta ngay cả trường học đều không đi được, cũng không cách nào đi ra ngoài chơi đùa nghịch. Cuối cùng còn muốn nằm viện."

". . ."

"Về sau bệnh tình trở nên nghiêm trọng. Bởi vì tuổi còn nhỏ, cho nên không quá nhớ rõ. Khi đó đừng nói khỏi, thậm chí còn đưa tới các loại bệnh biến chứng. Mỗi ngày đều chỉ có thể nằm ở trên giường động sợ không được, chịu buồn nôn cùng đau đầu tra tấn. Ta nhớ được cũng chỉ có những tình huống này."

Đau khổ nhớ lại khiến Chiaki đôi môi có chút cứng ngắc, nàng tiếp tục nói:

"Ngay từ đầu các bằng hữu đều sẽ đi qua nhìn. Nhưng thời gian dần qua người càng ngày càng ít. . . Cái kia là chuyện đương nhiên a. Bởi vì vì mọi người đều có được từng người sinh hoạt. Nhưng mà, khi còn bé ta

nhưng không cách nào tiếp nhận, mặt trái cảm xúc càng ngày càng tăng. Rốt cục có một ngày, ta xông đến thăm của ta trẻ nhỏ loạn phát tỳ khí rồi. Rõ ràng đó là tất cả mọi người không đến về sau, duy nhất còn biết được nhìn của ta trẻ nhỏ."

Chiaki tự giễu giống như cười cười, tiếp tục nói:

"Ta rất hối hận. Từ đó về sau sẽ thấy cũng không người tới thăm ta, ngày mai đều tại trong tịch tịch vượt qua. Nhưng ta tại trong lòng đang mong đợi, chỉ cần ra viện về sau quay trở lại tới trường học, hành động cũng khôi phục nguyên dạng, chỉ cần ta nói xin lỗi, bọn họ nhất định sẽ tha thứ cho ta. . . Nhưng là, hiện thực cũng không có thuận lợi như vậy. Ở trường học cũng tốt, từng đã là bằng hữu trong hội cũng tốt, đều đã không có vị trí của ta rồi. Tuy nhiên ta nghĩ muốn xin lỗi, nhưng không cách nào làm được, bởi vì ta trở nên lãnh đạm mà bắt đầu..., không cách nào giống như trước kia như vậy thẳng thắn."

. . . Như vậy a. Ra ngoài ý định, hiện thực liền là như thế, loại sự tình này không người nào sai.

Chỉ là tại đột nhiên đến vận mệnh dưới sự an bài, trở nên bất hạnh mà thôi. Chiaki chỉ là ngẫu nhiên bị cuốn vào trong bất hạnh.

"Khi đó ta rất thống khổ. Chỉ có chính mình cùng mọi người bất đồng, muốn ngồi ở đây trì độ xe lăn. Liên giống bị coi là điều phổ thị chúng phạm nhân đồng dạng. Ta một mực tại nghĩ, vì cái gì chính mình sẽ gặp gặp cuộc sống như thế. Thân thể chứng bệnh cũng ở đây từ từ chuyển biến xấu, đau đầu vừa tốt, liền đến phiên thị lực dị thường. Dù cho cho tới bây giờ, buổi sáng ngẫu nhiên còn có thể chói sáng đầu được dậy không nổi. Có đôi khi còn có thể bởi vì chân đau không cách nào hoạt động. Ta thường bởi vậy loạn phát tỳ khí, cùng người trong nhà cãi nhau. Bất quá khi thời điểm hay là học sinh tiểu học ta có thể làm cũng chỉ có ôm đầu khóc rống -- Bất quá."

Phảng phất muốn đem bi thương đi qua thời tan, Chiaki tiếp tục nói:

"Có một người một đường chống đỡ ta."

"Đó là -- "

"Ân, đã từng trêu đùa hí lộng ta nam sinh kia -- Hayato kun."

Hayato kun.

Danh tự rốt cục xuất hiện, ta cảm giác Chiaki thanh âm êm dịu mà bắt đầu.

"Ta nói chán ghét hẳn nhưng thật ra là thật sự. Khi còn bé ta thật sự rất đáng ghét hẳn. Tên kia giọng vừa lớn, tinh lực lại dồi dào. Rõ ràng đáng người so với ta còn nhỏ gầy, nhưng chạy bộ, vận động đều rất lành nghề, nhưng lại trêu chọc ta. Ta thường xuyên suy nghĩ, vì cái gì của ta thanh mai trúc mã sẽ là dạng này người. Thật sự, thật sự rất đáng ghét hẳn."

Rất đáng ghét.

Rõ ràng là biểu hiện ghét ác cảm từ đơn, lại làm cho người cảm nhận được ôn nhu xúc cảm. Cái này nhất định là Chiaki --.

"Bất quá, nhớ rõ tại tiểu học năm thứ ba thời điểm, ta bởi vì thường xuyên xin phép nghỉ, dự họp cân nhắc không đủ, cùng với thường xuyên thất bại Hayato kun hai người cùng một chỗ lưu đường học bù. Khi đó hẳn hỏi ta 'Chân của người còn không có chữa cho tốt sao?' . Rõ ràng lấy trước kia dạng trêu chọc ta, nhưng bây giờ đột nhiên quan tâm tới. Ta trả lời nói 'Cả đời đều trị không hết' về sau hẳn liền nói xin lỗi, còn đột nhiên khóc lên. Ta còn tưởng rằng hẳn đã muốn quên, cho là hẳn đã sớm quên mất trêu chọc qua của ta sự tình. Vốn cũng định cả đời đều không tha thứ hẳn. Nhưng kết quả, ta còn là nói với hẳn, đã muốn sẽ không tức giận -- "

Đại khái là vì che lấp chính mình thẹn thùng a, Chiaki có chút hối hận mà nói như thế.

Xin lỗi, tha thứ.

Không hơn -- nhưng là, nhất định là cái này bao hàm rất nhiều tình cảm hành vi đem hai người này liên hệ đến cùng nhau. Thực hiện đây hết thấy đại khái là trên thân hai người cái kia phần không thể thiếu ôn nhu a.

"Từ đó về sau chúng ta liền thường xuyên cùng một chỗ học tập. Bất quá Hayato kun trí nhớ kỳ thật rất kém cỏi. Hắn luôn phàn nàn người vì cái gì cần phải làm loại sự tình này. Vì vậy, có một ngày ta nói với hắn rồi, nếu như không học tập tốt mà nói liền không đảm đương nổi bác sĩ, không đảm đương nổi bác sĩ liền không cách nào trị liệu giống ta loại này bị bệnh đau nhức tra tấn người, nói được như bị kịch bên trong nhân vật nữ chính đồng dạng. Nhưng mà, Hayato kun thật tin tưởng rồi. Hắn nói 'Ta đây đến chữa cho tốt Chiaki chân của a' . Mấy năm sau, hắn là được mọi người trong miệng thiên tài trẻ con. Kỳ thật, hắn chỉ cần muốn làm, cái gì cũng có thể làm đến. Không nghĩ tới như vậy một cái trẻ nhỏ sẽ đợi tại bên cạnh của ta. Ta thật sự thật cao hứng --."

Ai nha, Hayato kun người thật là một cái khá tên lợi hại a.

"Thăng lên trường cấp hai sau hắn cũng một đường đợi ở bên cạnh ta. Tính cách của ta vẫn là không thay đổi, cho nên như trước không có cặp kè bằng hữu. Người nhà vẫn từng vì này trách cứ qua ta. Bất quá, Hayato kun nói với ta 'Ta sẽ một đường ở lại bên cạnh người. Cho nên bằng hữu cái gì không giao cũng không sao cả. Đã hẹn ở' . Bởi vậy ta dù cho cô độc cũng sẽ không cảm thấy thống khổ. Bất quá -- phần này hạnh phúc cũng lại tiếp tục đến tốt nghiệp trung học mới thôi."

Chiaki ấp a ấp ứng tiếp tục nói:

"Tại trường cấp hai lúc tốt nghiệp, của ta chân thoáng có thể động. Bác sĩ nói đây có lẽ là cơ hội. Hiện tại làm đi lại khôi phục huấn luyện, thể lực cùng gân cốt có lẽ có thể khôi phục, cải thiện tình huống. Từ đó về sau ta lại bắt đầu khôi phục huấn luyện sinh hoạt."

Chiaki nhìn chăm chăm trước mắt ánh tà dương, Bất quá nàng ngữ điệu xuất hiện điểm biến hóa.

"Người nhà cùng Hayato kun đều giúp đỡ ta tiến hành khôi phục huấn luyện. Bất quá thật sự rất đau. Chân mỗi động một lần đều sẽ phi thường đau. Hơi chút đi thoáng cái, sẽ cháng váng đầu thờ. Nếu như không có ủng hộ người của ta, ta lập tức liền sẽ buông tha cho a. Có thể cùng Hayato kun dắt tay thật sự thật cao hứng. Ta chính là dựa vào ủng hộ của hắn, một đường cố gắng luyện tập. . . . Nhưng phải "

Chiaki do dự một chút, cuối cùng vẫn là quyết định bước vào đen kịt đục ngầu trong hồi ức.

"Ngày đó, ta tại ngoài phòng một người luyện tập thời điểm, một đám đi ngang qua người thấy được ta. Bởi vì khôi phục huấn luyện cảnh tượng khó gặp, cho nên mỗi lần đều cũng bị người vây xem. Bất quá, ngày đó có chút không giống với. Đám người kia lên tiếng đùa cợt ta, thanh âm lớn đến nỗi ngay cả người chung quanh đều nghe thấy, tựa như tại vây xem vừa ra đời nai con, vẻ mặt cao hứng, hào hứng bùng bùng lấy ta tới tìm niềm vui."

Cho dù không nhìn mái tóc che lấp ở dưới biểu lộ, ta cũng biết, nàng nói chuyện này đối với nàng mà nói có nhiều khuất nhục.

"Ta cảm giác bị người chế giễu, tại ta thật sự không cách nào nhẫn nại đang chuẩn bị đi về thời điểm, Hayato kun nói với ta 'Khổ cực, cố gắng lên ah! " khi đó ta thật sự thật cao hứng, cả đời đều quên không được câu nói kia."

Chiaki nói vĩnh viễn đều không thể lau đi hối hận, quay mắt về phía nàng, ta cái gì đều nói không nên lời.

"Về sau ta mà bắt đầu lười biếng. Ta rất sợ hãi. Nhưng không ai không thông cảm ta. Cha mẹ cũng đúng ta lời lẽ nghiêm khắc tàn khốc. Ta cảm giác mình phụ bọn họ yêu mến. Bất quá, dù cho biết rõ những thứ này, ta vẫn là không cách nào kiên cường đứng lên. Tóm lại, ta đã mệt mỏi, chán ghét, nội tâm rất thống khổ."

-- nhưng là, Chiaki ngừng lại, nhẹ nhàng mà niệm âm thanh tên của hắn.

"Chỉ có Hayato kun hiểu ta. Rõ ràng ta cái gì đều không nói với hắn, nhưng hắn vẫn tại ngày nào đó nói với ta 'Ta chán ghét! Đến chơi trò chơi a'"
"hắn đột nhiên thái độ khác thường, nói buông tha cho khôi phục trị liệu, 10 điểm mất tự nhiên."

Mất tự nhiên, lý do không cần hỏi cũng biết.

"Hắn phát giác được ta đã bị buộc đến tuyệt cảnh. Cho nên mới phá cho ta khai mở một con đường sống. Hắn ôn nhu nói với ta 'Cho dù không thể đi lộ cũng không cần nhanh. Ta sẽ giúp người đẩy xe lăn đấy, cho nên không có vấn đề gì'. Bất quá, người nhà của ta cảm thấy như vậy không ổn, bọn họ cho rằng là Hayato kun quá sủng ái ta, cho nên ta mới sẽ buông tha cho khôi phục huấn luyện. Chúng ta sáo rất nhiều lần, tất cả mọi người không cách nào lẫn nhau hiểu, vì vậy ta dần dần được người nhà cô lập rồi."

Làm cho người bị thương ý kiến khác nhau, ta nhịn không được phát ra thở dài một tiếng. Không người nào sai. Tất cả mọi người là tại vì Chiaki suy nghĩ, kết quả lại sinh ra khác nhau.

"Bất quá, có Hayato kun đợi tại bên người, ta cũng vậy không có gì tốt tiếc hận. Hắn cũng một đường đợi ở bên cạnh ta, cho nên cứ như vậy cũng

không tệ. Tuy nhiên ta còn là trước sau như một mà không chơi được bằng hữu, nhưng bởi vì với hãn tại, ta còn là cũng bình thường đi học. Nhưng mà, Hayato kun -- "

Chiaki nói đến chỗ này, ngậm miệng lại.

Lý do ta biết rõ, bởi vì tàn khốc tương lai đến đến bọn họ trên đầu. Hayato kun. . . .

"Akitsuki, cầm cái này."

Chiaki đại khái là không thích này khiến người không thích bầu không khí, hay hoặc giả là quan tâm ta đi.

Nàng như là chuyển đổi chủ đề tựa như xuất ra cái kia đài ghi âm bút cùng tai nghe.

"Trước kia có một bộ ta rất thích kịch truyền hình. Tại kịch ở bên trong có cảnh tượng này, một đôi tình lữ xài chung một bộ tai nghe cùng một chỗ nghe âm nhạc. Ta rất ưa thích một màn kia."

"A, tình lữ tương liên a."

"Tuy nhiên ta đối âm nhạc không có gì hứng thú, nhưng ta vô luận như thế nào thậm chí nghĩ thử một chút. Rõ ràng không cố gắng mà thưởng thức âm nhạc, vẫn còn mua một bàn rất đắt tiền, xa hoa âm nhạc trình nghe nhạc."

Chiaki lộ ra trẻ nhỏ tựa như biểu lộ, hoài niệm nói.

"Bất quá đấy, tên kia thật sự rất trì độn. Ta nói với hãn cùng một chỗ nghe thời điểm, người đoán hãn làm sao làm? Hãn song chương vây kín nâng...lên trình nghe nhạc -- nói cái gì 'Làm như vậy thanh âm phản xạ về sau tất cả mọi người có thể đã nghe được!' . Ta nói không phải cái này a, ta

nghĩ muốn cũng không phải cái này a. Tuy nhiên nói như vậy có chút khoa trương, nhưng...này thời điểm ta thật sự cảm giác giống như mộng tưởng tan vỡ. Cuối cùng kìm lòng không đặng khóc lên."

Ân, đại khái có thể tưởng tượng được ra.

Vì cái gì của ta hợp tác cũng không hiểu được xem xét bầu không khí đấy.

"Bất quá, hãn quả nhiên là rất ôn nhu người, cuống quít hỏi ta 'Làm sao vậy?' " một bên an ủi ta một bên đeo lên đờn bên cạnh tai nghe. Hô hấp của hãn ngay tại bên người của ta vang lên, khiến lòng ta một hồi kinh hoàng. Dù cho cho tới bây giờ, đoạn thời gian kia với ta mà nói như cũ là rất tốt đẹp nhớ lại -- "

Xinh đẹp hai con người giống như là muốn vẽ ra ra nhớ lại tựa như, chậm rãi rủ xuống.

"Bên trái tai nghe là của hãn chuyên dụng vị trí."

". . . Như vậy a."

Chứng kiến tình yêu cuồng nhiệt thiếu nữ khuôn mặt, mặt của ta cũng không nhin nóng lên.

Ta đột nhiên ngẩng đầu ngược nhìn dần dần tối xuống hoàng hôn bầu trời.

Chuyện gì xảy ra, vì cảm giác gì không khỏi tịch mịch.

Đại khái là bởi vì Hayato kun mất, Chiaki cùng Hayato không cách nào nữa dặt tay đi à nha.

Hoặc là bởi vì không cách nào dặt tay người không chỉ hai người bọn họ a.

Ta cùng Yumesaki Hikari cũng --.

". . ."

Ta theo bản năng bắt đầu chuyển động.

"YAA.A.A..."

Không tự chủ được đem ngời ở xe lăn Chiaki chủ nhân ôm bế lên. Ngồi xe lăn mà nói quá nguy hiểm, không thể đi đến phía trước đi, như vậy người cũng có thể rất tốt mà thấy rõ trước mặt cảnh đẹp đi à nha, ta dụng như vậy lấy cớ qua loa tặc trách tới.

". . . Nhiệm vụ ba, hoàn thành."

Ta vì che dấu trên mặt gương, nói như thế.

Sau đó ôm Chiaki hướng bất ngờ gò núi phía trước đi đến. Thân thể của nàng quá mức nhẹ nhàng, khiến ta có chút khó chịu.

"..."

Chiaki không nói một lời.

Đại khái là chán ghét, hoặc là tức giận a. Bất quá, sự thật vượt quá dự liệu của ta, không chỉ có như thế.

-- nha.

"Dáng người, rất cao lớn a."

"Thường bị người nói như vậy."

"Hayato kun... Rất nhỏ gầy. Tại tiểu học thời điểm dáng người liền so với ta muốn nhỏ gầy."

"... Như vậy a."

Ta có rất nhiều vấn đề muốn hỏi chặt chẽ ôm vào trong ngực nàng. Chiaki khẳng định cũng rất có nhiều lời muốn nói a. Bất quá, chúng ta càng muốn nhìn ra xa tây trầm ánh tà dương, càng muốn được cái này đỏ ngẫu bầu trời vây quanh.

Kết quả, chúng ta đều không nói lời gì nữa.

Chỉ là mang theo sầu bi, ý vị mà nhìn chòng chọc lên trước mắt thiêu đốt hầu như không còn ánh tà dương.

Ngày kia, thời tiết trong vắt, ta như thường ngày đến thăm Chiaki gia.

Hôm nay Chiaki khó được mà không có đi ra, nghênh đón của ta là bảo mẫu. Bảo mẫu trực tiếp đem ta đưa đến Chiaki gian phòng, đi vào liền thấy nàng đang ngồi ở xe lăn ngủ gà ngủ gật. Ta không khỏi do dự, ở lại chỗ này quấy rầy không có vấn đề à. Bất quá bây giờ đi cũng không được, không đi cũng không được, vì vậy đành phải tùy thích tìm một chỗ ngồi xuống, tại trong căn phòng an tĩnh lắng nghe hô hấp của nàng âm thanh. Đồng thời, lòng ta cũng bình tĩnh không được, đành phải đánh giá đến gian phòng.

Đại khái là có không chướng ngại ý thức a, gian phòng bốn phía đều lắp đặt có lan can các loại tàn tật phương tiện. Bất quá đã đều ngồi xe lăn, những vật kia cũng liền không có ý nghĩa gì đi à nha. Dĩ nhiên, cái này có lẽ chỉ là của ta vô tri nghĩ cách. Những cái kia phương tiện có chừng dụng ý khác a. Trừ lần đó ra, góc phòng ở bên trong còn bỏ một cặp quai trượng, ở trên có chút sử dụng qua dấu vết. Đại khái là bánh xe phụ ghế dựa di động đến địa phương khác thời điểm dùng a.

"... A."

Ta nhìn thấy đặt ở trên bàn ghi âm bút, do dự một chút về sau, mang lên trên phía bên phải tai nghe, ấn mở văn bản tài liệu ③. Phát ra chính là Hayato kun cấp cho ta nhãn lại.

"Hé lu! Ta nghe Chiaki nói, nhiệm vụ ba cũng đã hoàn thành a. Rất tài giỏi nha. Chiaki thoát nhìn siêu vui vẻ. Vậy kế tiếp tựa là nhiệm vụ bốn rồi... Có thể hơi chút cho ta chút thời gian sao? Ta sẽ tại sắp tới nói cho người. Thuận tiện nhắc tới, nhiệm vụ điều khó khăn cũng bởi vậy tăng vọt! Chuẩn bị tâm lý thật tốt a!"

"Người đến cùng nghĩ để cho chúng ta làm gì vậy a, người cái này vương tử đại nhân."

Ta cười khổ tháo xuống tai nghe thì đột nhiên nghĩ đến một cái trò đùa dai.

Ta lần nữa đeo lên tháo xuống tai nghe, lần này ấn mở chính là văn bản tài liệu ①. Xin lỗi rồi Chi-chan. Bất quá, muốn trách cũng chỉ có thể trách người chính không hề phòng bị ngủ. Các người cũng xem chúng ta trao đổi nhật ký, hiện tại coi như huề nhau a.

Ta một bên nói xạo một bên lắng nghe khởi trong tai nghe truyền ra đáng yêu thanh âm.

Thanh âm rõ ràng mà ôn nhu, ta nhắm mắt lại, trong đầu hiển hiện chơi gian thu ghi âm bộ dạng.

Ta tin tưởng, cái kia nhất định là một bộ vẻ hạnh phúc.

"Hayato kun, buổi sáng tốt lành. Thân thể như thế nào đây? Không nên quá qua miễn cưỡng. Dược liền đặt ở trên mặt bàn."

"Hôm nay Akitsuki cũng tới. Nhiệm vụ ba cũng hoàn thành. Hả vóc người đẹp cao lớn, dễ dàng đem ta bế lên. Rõ ràng cao lớn như vậy, lại ôn

nhu như vậy. Thật là một cái người tốt."

"Sẽ đối Akitsuki cùng Yumesaki Hikari giữ bí mật ah, hôm nay theo Akitsuki chỗ đó nghe nói, hẳn quả nhiên là ưa thích Yumesaki Hikari. Hừ hừ, đánh cuộc là ta thắng. Hayato kun lần sau cũng hỏi một chút Yumesaki tiểu thư, là như thế nào đối đãi Akitsuki đấy. Chúng ta tới tác hợp bọn họ a. Tựa như kịch truyền hình như vậy, rất không tồi a."

"Hayato kun, ta cũng vậy cao hứng có thể cùng người thanh mai trúc mã. Vậy đến nơi đây a, ngủ ngon. Hôm nay ngày cũng muốn hảo hảo cố gắng nha. Chiaki trên."

Bất quá, tiệc vui chóng tàn.

Ngày kia, Hayato cho Chiaki nhắn lại đột nhiên đoạn tuyệt.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ngày Mai, Nàng Sẽ Chết Đi, Hẳn Đem Trọng Sinh

"Ân, quả nhiên như vậy sao."

Tại cái nào đó rét lạnh thấu xương thời gian.

"Ta thử qua hỏi Hayato kun rồi, hẳn giống như có cái gì khó nói ă. Chi-chan quả nhiên không có đi học."

Xem hết Yumesaki Hikari lưu lại báo cáo, ta không khỏi giận tái mặt.

Hôm trước ta đem Chiaki đi qua tất cả đều ghi tại bút ký bản lên, còn xin nhờ Yumesaki Hikari "Có thể đi điều tra một chút Chiaki có đi trường học sao?", lý do rất đơn giản, ta hoàn toàn xem không chơi gian thu có đi trường học.

Chiaki trên người đã xảy ra rất nhiều bất hạnh, cũng bởi vậy đã mất đi Hayato ngoại trừ bằng hữu. Tuy nhiên nàng đã từng từng có khôi phục đi lại cơ hội, nhưng lại bại bởi trong lòng nản lòng thoái chí, từ đó một đường trốn tránh. Bất quá, bởi vì có Hayato kun tại nàng bên cạnh, nàng mới có thể không có việc gì. Chiaki từng nói như thế qua.

Nhưng Hayato kun đã bị chết, về sau Chiaki ra thế nào rồi đâu này?

Xem xét đã biết rõ nàng còn không đi được đường, thậm chí cũng không có tiến hành luyện tập. Như vậy, bằng hữu quan hệ đâu này? Nàng đã từng nói qua từng cùng Hayato cùng tiến lên trường cấp 3, nhưng bây

giờ nàng thì sao đâu này? Vì tìm hiểu tình huống, ta muốn biết nàng có hay không có đi học... Không đi học có thể không làm được a.

"Hayato kun giống như cũng có ý nghĩ của mình. Hẳn nói Chiaki không đi trường học đều là của hẳn sai..."

"Chuyện gì xảy ra."

Chính mình ý lại Hayato không có về sau, đến trường đối Chiaki mà nói sẽ trở nên rất không có tí sức lực nào, điểm ấy ta có thể hiểu được. Nhưng bởi vậy liền cự tuyệt đến trường cũng quá mức cực đoan a. Mà Hayato sở dĩ cũng cảm giác mình cũng có trách nhiệm, là vì lúc trước hẳn nói với Chiaki lát nữa một đường dừng lại ở bên người nàng, kết quả chính mình lại đi trước một bước. Hayato nghĩ cách ta cũng vậy có thể hiểu được, nhưng hẳn cũng không phải hoàn toàn chết đi, mà là trở thành Chiaki một nửa khác, còn biết phục sinh phương pháp.

Dù vậy hẳn nhưng khẳng định nói cái này là trách nhiệm của mình, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Với lại, để cho ta để ý địa phương không chỉ như thế, nhớ rõ vừa cùng Chiaki lúc gặp mặt, nàng đã từng nói qua như vậy mà nói:

-- ta bởi vì "Nào đó cái lý do", quyết định không hề kết giao bằng hữu.

Đối những lời này ta đã hiểu, lại không rõ. Tuy nhiên Chiaki đã từng nói qua chính mình bởi vì chân vấn đề, bắt đầu tránh cho cùng người tiếp xúc, nhưng ta cảm giác nguyên nhân không chỉ như thế.

Dù cho ta ở chỗ này rên rỉ thống khổ cũng không cách nào làm rõ nghi vấn, hôm nay tới đây thôi a.

Ta khép lại bút ký bản, chuẩn bị đi học. Bất quá về sau ta liền dùng không tưởng được phương thức đã được biết đến vấn đề đáp án.

Sau khi tan học, sự kiện phát sinh đồng thời cũng tiết lộ một cái vô cùng sự thật tàn khốc.

"A - lạnh quá."

Hôm nay sau khi tan học ta tại tàu điện trên lung lay một giờ + đi bộ mười lăm phút sau đi tới Chiaki gian phòng. Trong phòng có chút lờ mờ, đại khái là bởi vì không có bật đèn a.

"Không thấy... Hayato kun làm sao lại không cố gắng thu thập... Thiệt là!"

Đi vào liền thấy Chi-chan đang tại trở mình ngăn kéo. Thoạt nhìn tâm tình không được tốt.

"Làm sao vậy?"

"A, Akitsuki. Ghi âm bút cùng tai nghe không thấy. Đến cùng nhét chỗ nào."

A, ta cũng vậy thường xuyên đụng phải loại tình huống này. Yumesaki Hikari tên kia mang thứ đó lấy sau khi đi ra cơ bản sẽ không thu thập. Sáng sớm tỉnh lại ta cuối cùng được trước thu thập một phen.

"Ghi cái ghi chép? Hối 'Người ngu xuẩn mang thứ đó bỏ chỗ nào rồi!' "

"Ân... Cũng chỉ có thể như vậy..."

Chiaki biểu lộ chán nản, thất vọng đáp ứng nói, xem ra không nghe được Hayato nhấn lại nàng cảm giác khá tiếc hận.

"... A."

Đang lúc ta nghĩ như vậy thời điểm, Chiaki nhìn về phía ta, nhẹ giọng nói ra.

"Không có ghi âm bút... Người cũng không cách nào lĩnh nhiệm vụ a."

"Ôi chào! A, không có việc gì không có việc gì. Dù sao lại là chút ít kỳ quái nhiệm vụ a."

Ta muốn biết khiến Yumesaki khôi phục sống phương pháp, vì thế Hayato kun cho ta một đồng kỳ quái nhiệm vụ. Hiện tại ta đã hoàn thành đến nhiệm vụ thứ ba rồi, nhưng bốn cùng sau nhiệm vụ Hayato kun còn chưa cáo tri. Không, kết giao bằng hữu cái này lúc đầu nhiệm vụ ta còn chưa xong thành a. Tóm lại, hiện tại chỉ hoàn thành một nửa nhiệm vụ. Nếu có thể, ta hi vọng hôm nay cũng có thể tiếp tục tiến hành nhiệm vụ, nhưng đã ghi âm bút không thấy, vậy không có biện pháp. Tuy nhiên Kazeshiro cũng răn dạy, còn không tìm được manh mối à. Bất quá đó là bởi vì Hayato kun không có cách nào cáo tri ta nhiệm vụ... Đúng không.

"Ta ngày kia lại đến -- à?"

Lúc này, cửa trước đột nhiên truyền đến tiếng chuông cửa, hôm nay bảo mẫu giống như không có, ta đề nghị nói -- ta đi khai môn, kết quả được Chiaki uyển cự. Chiaki liêu mạng chuyển xe lăn, lái về phía ngay tại gian phòng phụ cận cửa trước, vô sở sự sự ta chỉ tốt trong phòng chờ.

Nghe được cửa trước sau khi mở ra, một hồi tiếng nói chuyện truyền tới.

"Hé lu. Đây là sensei muốn ta giao cho người thứ đồ vật. Chi-chan, người không thể không đi học nha. Cách mỗi một ngày muốn xin nghỉ mà nói, dự họp cân nhắc cũng không đủ hả?"

À? Mang đồ tới hay sao?

Đón lấy chột nghe đến Chiaki nói lời cảm tạ thanh âm. Xem ra là bạn học cùng lớp đến dò hỏi vắng mặt Chiaki. Cái gì đó, bằng hữu -- tuy nhiên không biết có phải hay không là, Bất quá lớp học không phải đối đãi người thân thiết cái thẳng khốn nha. Thiệt là, lớp học có người như vậy còn cự tuyệt đến trường, không chê quá mức sĩ diện cãi láo sao? Đáng vẻ này ta, đừng nói cùng ta bắt chuyện người, mà ngay cả xít tới gần người đều không có. Thiệt là, gần đây tuổi trẻ người thật sự là.

Tại ta suy nghĩ lung tung lập tức.

"Bất quá, chuyện cho tới bây giờ người còn đến trường cũng quá không thích hợp chứ."

"... Ân?"

Ngữ điệu thay đổi -- không để cho ta đa tưởng, đối phương lời kể tiếp để cho ta sợ run.

"Đều là bởi vì người, Hinata kun mới có thể chết."

"... .. ? !"

... À?

Hinata, nhớ rõ đó là Hayato kun họ. Ài... Bởi vì Chiaki mà chết?

Không không không, nàng đang nói cái gì. Yumesaki Hikari không phải nói sao, Hayato kun nói hẳn là tại xã đoàn trung tâm hoạt động cơ tắc nghẽn mà chết. Hayato kun chính mình...

"..."

Chẳng lẽ --

Nào đó loại dự cảm chiếm cứ lấy trong đầu của ta. Cùng lúc đó, nói chuyện với nhau âm thanh tiếp tục theo cửa trước chỗ truyền đến.

" người biết không? Tất cả mọi người ưa thích Hinata kun, nhưng người lại độc chiếm của hắn. Bởi vì người nhập viện rồi, Hinata kun muốn đi nhìn mới sẽ phát sinh ngoài ý muốn đấy. Không cần ta nói, người cũng biết ai vậy lỗi đi à nha."

"... Thực xin lỗi."

Chiaki xin lỗi tiếng vang lên, sau đó ta liền hiểu.

Vốn ta đã cảm thấy kì quái. Hayato kun ít cho chúng ta bất luận cái gì tình báo, dù cho chúng ta có để ý vấn đề, cũng chỉ có thể càng không ngừng truy vấn Chiaki. Như vậy một tên duy nhất cáo tri chúng ta tình báo giả -- liền là chính hắn chết nguyên nhân. Ta đến bây giờ mới phát giác được. Đây cũng chính là nói... Chỉ có chuyện này quyết không thể để cho chúng ta đến hỏi Chiaki.

" người biết ta tại sao phải như vậy trách cứ người sao?"

Tại cửa trước bên kia, đối Chiaki chỉ trích nhưng đang tiếp tục.

"Dù sao đến ngày mai người vẫn là cũng như thường ngày, đem hành động quên tình quang a? Sau đó cái này nói cái gì 'Hayato kun chết không có quan hệ gì với ta. Là Hayato kun chính mình tùy thích chết mất' . Người biết của người lời nói này để cho chúng ta có nhiều phần nộ sao? Biết không? !"

"... Thực xin lỗi. Đều là của ta sai..."

Nghe được Chiaki mà nói, ta trên lưng nhịn không được toát ra một hồi làm cho người không thích mồ hôi lạnh. A a... Hayato kun đã từng nói

qua, Chiaki là bởi vì chính mình mới không đi trường học đấy, nguyên lai là như vậy một sự việc.

"Hayato kun tùy thích tụt chết rồi", Chiaki coi như là lầm, cũng sẽ không nói ra như vậy mà nói. Nói cách khác, nói lời nói này người là cái khác Chiaki, bên trong là Hayato kun, bề ngoài là Chiaki. Nhưng hấn khoác lên bị người chán ghét Chiaki bề ngoài nói ra những lời này... Chiaki là không thể nào tái đi học a.

"Này! Xem ta! Nói chuyện a!"

Đột nhiên xuất hiện tức giận mắng đem đang cúi đầu trầm tư ta lại càng hoảng sợ. Xem ra khách đến thăm khá kích động a. Nhưng lại ngấm trộm nghe đến tiếng khóc lóc. Chiaki chẳng lẽ đang khóc --

"A a, ân! Ho khan một cái!"

Ta không khỏi thanh khục một tiếng, thanh âm theo mở cửa gian phòng truyền ra, mãi cho đến huyện Quan đô có thể nghe được.

Đón lấy ta lấy dũng khí, theo cửa gian phòng sau nhô đầu ra. Đập vào mi mắt là vẻ mặt âm trầm lạ lẫm thiếu nữ. A..... Tuy nhiên ta không có tư cách nói, Bất quá nét mặt của nàng thật sự rất đáng sợ, nhưng ta cũng không sợ. Chỉ có tại đáng sợ phương này mặt, ta tuyệt không thua ở bất luận kẻ nào. Lúc này thời điểm ta phải được bảo hộ Chiaki. Ta phải nói vài lời cực giống bất lương lên tiếng đem đối phương chấn nhiếp... Ta suy nghĩ, bất lương lên tiếng... Bất lương...

"Ra, đến chụp ảnh chung a!"

A a! Đều do tên khốn kia mào gà đầu, hại ta lên tiếng chưa bất luận cái gì lực chấn nhiếp rồi!

Bất quá, cái này tựa hồ đối với lạ lẫm thiếu nữ khá có tác dụng. Đang cùng ta đối mặt về sau, mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ nàng bắt đầu lộ ra khiếp ý. Sau đó --

"Cái kia, vậy cứ như thế, ta muốn nói chỉ những thứ này, trường học gặp."

Mặt của ta lấy được đại thắng. Xa lạ thiếu nữ khôi phục lại nét mặt ôn hòa, lưu lại một câu thân thiết lời nói sau rời đi rồi. Thật tốt quá, hết thấy thuận lợi. Không, Bất quá.

Bởi vì Chiaki một cũng không muốn nhúc nhích, ta chỉ tốt đẩy xe lăn cưỡng ép đem nàng mang trở về phòng. Nhìn ra được cặp mắt của nàng có chút phiếm hồng rồi. Đây là khóc a... Dù sao bị người nói như vậy lời quá đáng.

"... Thực xin lỗi."

"Không, không có gì..."

Ngay tại lúc này đối lại Kazeshiro đoán chừng có thể nói với nàng chút ít trong nghe a, nhưng cũng tiếc ta không phải Kazeshiro. Tóm lại, ta nói cái gì đều nói không ra miệng, cuối cùng chỉ có thể trầm mặc đối đáp.

Làm cho người đau khổ bầu không khí giăng co một hồi sau.

"Akitsuki, còn nhớ rõ sao? Tại vừa gặp mặt thời điểm ta hỏi qua chuyện của ngươi -- "

"Ân."

Hỏi qua của ta sự tình? Nhớ rõ đó là...

-- người được Yumesaki Hikari cướp đi một nửa tuổi thọ.

-- đối việc này người hối hận không?

"... Dĩ nhiên nhớ rõ."

Chuyện sau đó ta cũng vậy nhớ rõ. Người cái kia -- bị thống biểu lộ.

"Ta phi thường hối hận, đưa hãn vậy ở bộ dạng này thân thể tàn khuyết trong."

Chiaki nói xong kéo ra ngăn kéo, từ bên trong lấy ra một tờ ảnh chụp.

Trên tấm ảnh Chiaki vẻ mặt không vui ngồi ở xe lăn, một cái vẻ mặt tươi cười thiếu niên từ phía sau ôm lấy nàng. A, như trong tưởng tượng như vậy vẻ mặt nghịch ngợm.

"Đó là tháng năm năm nay chuyện tình. Ánh mắt ta tình huống chuyển biến xấu, muốn tạm thời nằm viện. Tuy nhiên bị bệnh đau nhức tra tấn rất thống khổ, nhưng Hayato kun mỗi ngày đều sẽ đến thăm bệnh, cho nên mới cảm thấy không có gì. Hộ sĩ hỏi ta hãn có phải hay không bạn trai thì ta thật sự rất cao hứng, cảm giác rất hạnh phúc. Nhưng mà, ngày đó -- "

Chiaki nói đến chỗ này, ngừng lại. Bất quá nàng hay là vất hết dũng khí tiếp tục nói:

"Ngày đó sớm đã qua bình thường thăm bệnh thời gian, Hayato kun còn chưa tới. Ta nghĩ hãn là đến muộn a. Lúc này ta nhìn thấy một chiếc xe cứu thương lái vào bệnh viện. Bởi vì nơi này là bệnh viện, cho nên cái kia cũng cũng không phải gì đó hiếm thấy cảnh tượng. Ta lúc ấy cũng không có ở ý, tiếp tục chờ Hayato kun. Nhưng là, hãn vẫn luôn không có tới. Đó là đương nhiên. Ta căn bản không nghĩ tới cái kia chiếc xe cứu thương ở bên trong chở người là hãn. Đã qua mấy mươi phút sau, ta mới nghe thấy hộ sĩ nói bình thường đến thăm bệnh nam sinh kia đã muốn sinh mệnh thử hơi cuối cùng -- "

"Chiaki. . . ."

Ánh mắt của nàng lộ ra thật sâu mất mát.

"... Khi đó ta theo chỗ không có mà nguyên rủa khởi chính mình vận mệnh bi thảm. Cho dù không thể chạy, ít nhất có thể đi cũng tốt a, như vậy có lẽ còn có thể đi gặp hắn một lần cuối. Đây là trời cao đối với ta trùng phạt, đúng không cố gắng luyện tập đi đường của ta trùng phạt. Không nghĩ tới vậy mà sự tình sẽ biến thành như vậy. Không nghĩ tới chính mình sẽ như thế hối hận, nghe được hắn mất thì ta hối hận đến nỗi ngay cả nước mắt đều lưu không đi ra."

Chiaki thanh âm vô vị mà tiếp tục nói:

"Ta tại ngòi chồm hôm ở phòng bệnh thời điểm, gặp một người mặc hắc bào người. Hắn ép hỏi ta có nguyện ý hay không dụng một nửa tuổi thọ đi cứu hắn. Ta không chút do dự liền giao ra tuổi thọ. Về sau tưởng tượng, vậy rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Bất quá, khi đó ta căn bản không tâm tư đa tưởng, mãi cho đến sáng sớm. Ta phục hồi tinh thần lại thì đã muốn nhảy qua một ngày. Ta cho là mình rất cục ngay cả đầu đều không bình thường. Nhưng về sau trong một tuần, loại tình huống này nhưng đang kéo dài, ta đây mới phát giác được, tuổi thọ một nửa vốn dĩ là như vậy ý tứ. Ta dụng ghi âm bút cho Hayato lưu lại cái lời nhắn, sau đó hành động sáng tỏ rồi. Từ đó về sau chúng ta lại bắt đầu nhị tâm đồng thể sinh hoạt. Chỉ là -- "

Lúc này, Chiaki ngừng lại.

"Chỉ là?"

"Ta rất sợ hãi, Hayato kun có phải hay không chán ghét ta."

-- ôi chao?

"Bởi vì ta đem hẳn nốt tại bộ dạng này không tiện trong thân thể. Hẳn khẳng định rất đáng ghét ta, loại ý nghĩ này để cho ta sợ hãi đến cực kỳ khủng khiếp."

Không không không, khẳng định không phải như thế a.

Hayato kun lúc trước xác thực một mực sống ở thân thể khỏe mạnh ở bên trong, hiện tại nhất định sẽ cảm giác không tiện a. Nhưng dù nói thế nào, hẳn cũng được cứu a? Ta ngay từ đầu cũng lo lắng, đem Yumesaki Hikari nốt tại đây phó bất lương trong thân thể, nàng có thể hay không hận ta. Bất quá, tên kia về sau nói với ta, ký túc tại trong cơ thể ta thật sự thật tốt quá. Hayato kun đại khái cũng là nghĩ như vậy a?

"Hayato kun nói với ta, cảm ơn ta vì hẳn bỏ ra một nửa tuổi thọ."

"Cái kia -- "

"Nhưng ta biết rõ, hẳn chân chính nghĩ cách..."

"Ài..."

"Ra viện về sau ta đi học. Trong trường học cùng đời của ta là, bởi vì Hayato kun chuyện tình đối với ta sinh lòng thương hại thanh âm -- cùng vì vậy mà chán ghét thanh âm của ta. Nữ sinh thế giới thường phát sinh chuyện như vậy. Bị người hoan nghênh nam nhi đi nhìn bị người chán ghét ta, kết quả ngoài ý muốn bỏ mình, các nàng đem trách nhiệm toàn bộ đổ lên trên người của ta cũng là chuyện đương nhiên đấy."

...

"Ta bắt đầu chán ghét đi học, nhưng Hayato kun lo lắng của ta dự họp ngày cân nhắc, cho tới bây giờ nhưng kiên trì đi học. Nhưng trong trường học cùng đời hẳn là hướng ta chỉ trích. Nhịn không được cãi lại hẳn cũng không sai. Nhưng hẳn cũng là người, có một lần ta nghe được ghi âm sau

ngạc nhiên. Hãn phàn nàn nói 'Rất thống khổ " 'Đã sẽ có loại thống khổ này nhớ lại --' ... Hãn cũng phàn nàn cũng là chuyện đương nhiên đấy, bởi vì Hayato kun cũng là người a, sẽ không vẫn luôn vẻ mặt tươi cười. Bất quá... Ta lại có thể khiến luôn hoạt bát tràn đầy Hayato kun đã bị như vậy chỉ trích, bất kể lúc nào đều mặt treo nụ cười hãn lại có thể cũng sẽ nói ra như vậy mà nói."

Chiaki vẻ mặt hối hận mà thổ lộ hết nói:

"Ta rất hối hận, vậy mà làm cho mình thích nhất người bị thống khổ. Ta đã không thể làm gì. Hayato kun hướng ta nói xin lỗi nói, thực xin lỗi, không bao giờ biết nói nói như vậy rồi. Nhưng ta không phải là ý tứ kia. Hayato kun không làm sai. Ta rất hối hận khiến hãn thừa nhận như vậy chỉ trích. Ta vẫn luôn rất hối hận đưa hãn nhất tại đây phó không tự do trong thân thể..."

"-- nhưng!"

Ta kìm lòng khôngặng chẹn miệng nói.

Ta đại khái là không đành lòng chứng kiến Chiaki vẻ mặt đau khổ thần sắc a, hay hoặc là ta nghĩ bắt lấy hy vọng đi,

"Còn có phục sinh phương pháp a? Vậy không thành vấn đề a."

Ta đã ẩn ẩn phát giác được, ẩn ẩn dự liệu được, nhưng ta vẫn hỏi.

Chưa biết được thế giới chân thật.

"... Hiện tại, liền toàn bộ nói cho người biết a. Phục sinh -- một cái giá lớn."

"Một cái giá lớn..."

Cái từ này nặng nề mà đặt ở trên vai của ta.

"Hayato kun một mực tại tìm kiếm phục sinh phương pháp. Cái này là chuyện đương nhiên a. Nếu như có thể phục sinh mà nói tự nhiên là tốt nhất rồi. Biết được thời gian rút ngắn năm phút đồng hồ về sau, Hayato kun thì càng lo lắng tìm. Sau đó ngày nào đó, hẳn rốt cuộc tìm được phục sinh manh mối -- 'Phòng vẽ tranh nhật ký' ."

Phòng vẽ tranh nhật ký, ta tại trong miệng nhẹ nhàng lập lại một lần cái này làm cho người khó hiểu từ đơn.

"Chúng ta liền học chính là một chỗ lịch sử đã lâu trường cấp 3, trong trường học có rất nhiều quái thảo luận, trong đó có như vậy một cái lời đồn: 'Bộ mỹ thuật có hai cái quan hệ rất tốt thiếu nữ, nhưng một người trong đó thiếu nữ gặp bất hạnh sự cố bỏ mình. Về sau còn dư lại người thiếu nữ kia thỉnh thoảng sẽ làm ra cùng chết đi thiếu nữ tương tự chính là hành động. Về sau bất tri bất giác, còn dư lại thiếu nữ đã mất đi vốn là bộ dáng, cử chỉ trở nên như chết đi thiếu nữ như vậy. Hayato kun đặc biệt để ý cái này lời đồn, liền mạng thu thập tình báo. Cuối cùng rốt cuộc tìm được hai người kia chung nhau sử dụng qua phòng vẽ tranh, cùng với đặt ở nơi nào nhật ký. Lưu lại nhật ký hai người theo chúng ta đồng dạng, trải qua nhân cách trao đổi hiện tượng' ."

Ta nuốt nhổ nước miếng.

Theo chúng ta kinh nghiệm giống nhau người lưu lại nhật ký, trong lúc này vẽ ra lấy chúng ta về sau sẽ đến tương lai --.

"Chúng ta không biết các nàng là như thế nào biết được phục sinh phương pháp đấy, nhưng trong này xác thực ghi lại phục sinh phương pháp. Khiến phụ thể linh hồn lưu tồn ở thế phương pháp duy nhất."

Sau đó, Chiaki nói ra ta khát cầu thế giới chân thật, tiết lộ một cái hiện thực tàn khốc.

"Cái kia phương pháp tự là -- tiêu diệt {Kí Chủ} linh hồn, cứu chiếm thước sào. Nói cách khác, chỉ có ta hoặc là Akitsuki buông tha cho còn lại tuổi thọ, như vậy biến mất, Hayato hoặc Yumesaki tiểu thư tài năng dụng chúng ta lưu lại thể xác phục sinh..."

"... .. Như vậy a."

Đối mặt hiện thực tàn khốc, ta bình tĩnh mà đáp lại nói.

... Ta đã đã nhận ra. Tại Hắc bào nhân gọi điện thoại tới nói muốn toàn bộ tuổi thọ thời điểm khởi ta mà bắt đầu hoài nghi. Với lại, Hayato kun chẳng những không có phục sinh, còn không chịu nói cho chúng ta biết phục sinh phương pháp, hẳn cái này làm cho người khó hiểu hành vi cũng cho ta mơ hồ dự liệu được.

Yumesaki Hikari. Chỉ có ta chết đi -- tài năng cứu nàng.

"... Người một chút không kinh hãi đấy."

"Ta sớm đã ngờ tới sẽ là loại tình huống này. Nói cách khác ghi nhật ký hai người kia lựa chọn khiến phụ thuộc phương dụng được phụ thuộc phương thân thể sống sót a, dùng {Kí Chủ} thiếu nữ còn thừa tuổi thọ phải trả giá."

"Ân..."

Sau đó cũng chỉ thừa làm cho người không thích trầm mặc. Bất quá, ta phải được làm rõ ràng.

"... Muốn phục sinh có cái gì phải trình tự?"

Ta chuẩn bị tâm lý thật tốt, hỏi. Nhưng Chiaki lắc đầu.

"Xem qua nhật ký chỉ có Hayato kun, hẳn tuy nhiên nói cho ta biết phục sinh một cái giá lớn, nhưng không có nói cho ta biết phục sinh

phương pháp, nhật ký cũng bị hấn dấu ở nào đó cái địa phương. Ta biết cũng chỉ có phải có một phương muốn biến mất mà thôi. Ta biết rõ hấn vì cái gì chỉ nói cho ta đây chút ít. Ai đều hiểu, hấn muốn làm gì."

Ân, đáp án chỉ có một.

"Hấn biết được phục sinh phương pháp chỉ có cái này về sau, phi thường mất mát. Sau đó có một ngày, hấn nói 'Ta quyết định, muốn cho người hạnh phúc'. Hayato kun buông tha cho phục sinh. Hấn phải sống nữa nhất định phải muốn dùng tánh mạng của ta phải trả giá. Cho dù hấn còn sống, cũng không khỏi không bị khốn tại bộ dạng này không tự do trong thân thể, tiếp tục thừa nhận người bên cạnh hận ý, thống khổ không ngừng. Cho nên hấn mới lựa chọn cái gì cũng không làm, cứ như vậy biến mất. Hấn sợ dĩ không nói cho ta phục sinh phương pháp, là cảm thấy không có cần thiết này a. Mà ở cuối cùng, hấn quyết định bắt đầu 'Chấm dứt tâm nguyện'."

"Chấm dứt tâm nguyện... ."

Ta nhẹ giọng nhớ kỹ sắp sửa biến mất người lưu lại, tràn ngập tịch mịch từ đơn.

"Trước kia hấn cùng ta hẹn rồi 'Cũng một đường dừng lại ở bên cạnh người, cho nên không kết giao bằng hữu cũng không cần nhanh' hiện tại hấn đã muốn kết cuộc cái này ước định. Hấn đã muốn không cách nào tuân thủ cái này ước định, cho nên hấn bắt đầu giúp ta tìm bằng hữu, tìm tìm một cái thay thế hấn đợi ở bên cạnh ta, ở một bên ủng hộ bằng hữu của ta. Về sau hấn tìm được người. Phát hiện người, đem người gọi qua, cho người những nhiệm vụ kia. Cái này hành động là -- vì ta."

-- nhiệm vụ một! Đầu tiên cùng Chiaki làm bằng hữu!

Ta nghĩ khởi Hayato kun ghi âm, khi đó ta suy nghĩ, thẳng này đang nói cái gì, đều thời khắc nguy cấp rồi, còn muốn ta làm loại này kỳ quái

nhiệm vụ. Bất quá cái này hành động là hãn đối với chính mình không còn tồn tại thế giới thanh toán. Hayato kun rốt cuộc là mang như thế nào tâm tình đem nhiệm vụ giao cho ta...

"Bất quá, ta không nên như vậy. Ta không muốn mất đi Hayato kun. Nếu như ta giao cho bằng hữu Hayato kun sẽ biến mất, ta đây sẽ không kết giao bằng hữu. Ta không thể kết giao bằng hữu, ta muốn là giao cho bằng hữu, Hayato kun sẽ biến mất. Loại sự tình này ta không cách nào tiếp nhận..."

"Chiaki..."

Kềm nén không được nước mắt tràn mi mà ra.

"Ta đã vô kế khả thi, ta nên làm cái gì bây giờ? Ta không muốn Hayato kun chết. Ta không cách nào một người sống sót. Nhưng là, đưa hãn nhất tại vóc người này trong cơ thể, chính mình chết đi, chuyện như vậy ta cũng vậy tuyệt đối làm không đến. Ta không có cách nào đem thống khổ này nhân sinh áp đặt tại trên người hãn. Ta đã không biết nên làm gì bây giờ... !"

Ký thác sục sôi cảm xúc nước mắt tích chảy xuống đến Chiaki gò má của. Nước mắt trung gian kiếm lời hàm vô tận bi thương.

Trong phòng chỉ còn lại Chiaki nghẹn ngào, ta có thể làm cũng chỉ có cúi đầu trầm mặc.

Ngày đó chúng ta Chiaki khóc xong sau mới đỡ lấy tây trầm ánh tà dương đập vào đường về.

"Cái này cũng không thể nói với nàng a..."

Hôm nay ta rốt cuộc biết khiến Yumesaki khôi phục sống phương pháp. Nhưng phương pháp kia theo chúng ta chờ mong có rất lớn xuất

nhập. Ta xin nhờ Chiaki trước không cần đối Yumesaki gọi. Đoán chừng Hayato kun cũng sẽ không đối Yumesaki gọi a. Bất quá đây chỉ là vấn đề thời gian. Tổng có một ngày, nhất định phải nói với nàng rõ ràng hết thảy.

Với lại, Chiaki cùng Hayato cũng có được phiên não của mình. Nói thực ra, cái kia đã muốn vượt ra khỏi năng lực của ta phạm vi. Hayato kun vậy mà gánh vác lấy trầm trọng như vậy đồ vật.

"Đáng giận..."

Cuối cùng, quan tại chuyện ngày hôm nay ta cái gì đều không ghi tại nhật ký trên liền đi ngủ. Sau đó đến ngày kia.

"Tiểu Chim Cắt bộ dạng có chút không bình thường. Là xảy ra chuyện gì a."

Chứng kiến lộ ra tịch mịch nhật ký, ta không khỏi cúi đầu. Đón lấy:

"Sakamoto kun không có sao chứ? Nhật ký của người cảm giác không có tinh thần gì a."

"Ta đại khái không am hiểu nói dối a."

Khiến Yumesaki Hikari lo lắng, ta còn chưa kịp phàm cách a.

Sau một khắc, điện thoại nhận được một phong bưu kiện, bất quá ta đã muốn dự liệu được. Bưu kiện tên là "form: Tiểu Chim Cắt", bưu kiện mở đầu viết "Phong điện thư này là đúng giờ tự động gửi đi đấy. Nếu như ta không có sai được lời nói, tại tiểu thu tỉnh lại thì, phong điện thư này sẽ gửi đi đến trong tay người. Người hiểu ý của ta a?"

"Ừ, muốn giữ bí mật a."

Hayato kun chưa cho phép do Yumesaki chỉ có Chiaki, mà là trực tiếp liên hệ ta, nói cách khác sẽ đối hai người kia giữ bí mật.

Ta đón lấy xem tiếp đi, dài dòng trong thơ viết Hayato kun mặc nhưng đích tâm nguyện.

"Chiaki giống như nói với người rất nhiều chuyện a. Đây cũng là ta trong dự liệu chuyện tình, cho nên không sao. Ta cái gì đều không đối Yumesaki gọi, cho nên yên tâm đi. Kế tiếp ta cũng có rất nhiều chuyện muốn nói với người, nhưng thật xin lỗi, thời gian không đủ. Ta liền thẳng vào chính đề a. Từ đầu giải thích một chút, để cho ta lưu trên đời này phương pháp ngoại trừ dụng thủ đoạn nào đó đánh tan Chiaki linh hồn, hoàn toàn xâm chiếm Chiaki thân thể bên ngoài, chớ không có cách nào khác. Nếu như không làm như vậy, ta xuất hiện thời gian cũng dần dần giảm bớt, cuối cùng linh hồn biến mất."

Hayato kun tự thuật khởi Chiaki nói với ta đích thực thực. Quả nhiên... Không có những phương pháp khác nữa à.

"Kỳ thật người đã muốn đã nhận ra a, ta ý định biến mất. Ta không nói cho Chiaki phục sinh phương pháp cũng là xuất phát từ nguyên nhân này. Chỉ là, có một số việc ta nghĩ trước khi chết làm chấm dứt."

Chấm dứt, Chiaki cũng đã nói cái này làm cho người nôn nóng từ đơn.

"Đều tại ta quá sủng Chiaki, hại nàng không hề luyện tập đi đường. Nhưng mà, ta đã bị chết. Với lại nàng còn bởi vậy ngay cả trường học đều không đi. Nếu không nghĩ biện pháp giải quyết những vấn đề này, ta liền không cách nào an tâm mà vắng sinh. Cho nên tiểu thu, ta cho nhiệm vụ của người bốn tự là -- 'Khiến Chiaki lộ ra dáng tươi cười' ."

"Hayato kun..."

"Ta nói rồi a. Bốn sau điều khó khăn cũng bạo tăng. Đem các người cuốn vào thật sự rất xin lỗi, Bất quá, ta đã đến bước đường cùng rồi. Xin nhờ rồi, tiểu thu, giúp ta một chút."

Ngày đó trong đêm, ta làm một tự chương hơi dài nhật ký.

Chiaki hồi hận, còn có Hayato thỉnh cầu, ta đem cái này hành động tí mĩ mà ghi xuống dưới. Sau đó viết:

"Chiaki đem phục sinh Hayato kun phương pháp nói cho ta biết. Tuy nhiên còn không rõ ràng lắm cụ thể thủ pháp, nhưng giống như chỉ có đánh tan Chiaki linh hồn, khiến Hayato ở lại Chiaki trong thân thể cái này một cái phương pháp. Nói cách khác, Hayato cùng Chiaki có một phương phải biến mất."

"..."

"Hayato kun ý định làm cho mình biến mất. Bất quá, không trước khi chết chứng kiến Chiaki đáng tươi cười hẳn liền không cách nào an tâm mà rời đi. Cho nên hai chúng ta nghĩ biện pháp trợ giúp thoáng cái mau lên. Tuy nhiên ta hoàn toàn không thể tưởng được nên làm như thế nào, nhưng vẫn là nghĩ ra một phần lực."

"... Ai."

Ta thở dài một tiếng, từ đầu nhìn một lần chính mình viết xuống nhật ký.

Yumesaki Hikari sẽ phải hiểu rõ cái này tự chương nhật ký ý vị như thế nào. Chúng ta muốn cho Chiaki lộ ra đáng tươi cười, nói cách khác đã muốn kết cuộc Hayato kun trong lòng tiếc nuối, tiếp nhận quyết định của hẳn. Nói tóm lại... Chính là muốn khiến Chiaki tiếp nhận cái chết của hẳn.

Còn có một cái khác điểm.

Cùng đợi hai người bọn họ tàn khốc tương lai cũng đồng dạng là tương lai của chúng ta. Nói cách khác ta cùng Yumesaki chỉ có một phương muốn biến mất. Bất quá, ta còn không cách nào chạm đến tương lai của

chúng ta. Hiện tại chúng ta phải trợ giúp trước chúng ta một bước đến vận mạng bi thảm Chiaki bọn họ.

"Tên kia ra tay, Yumesaki Hikari ra tay nhất định có thể làm được."

Ta vô luận như thế nào nghĩ, đều nghĩ không ra trợ giúp Chiaki cùng Hayato đích phương pháp xử lý.

Nhưng Yumesaki Hikari ra tay.

Vẫn luôn muốn làm anh hùng nàng ra tay.

Nhất định có thể tìm được phương pháp giải quyết đấy. Ta lúc đầu cũng là như thế này được Yumesaki Hikari cứu vớt.

Ta tại nhật ký phía dưới cùng nhất viết lên "Ta tin tưởng người nhất định có thể làm được", sau đó nằm dài trên giường. Ta tin tưởng Yumesaki Hikari nhất định có thể mang đến hi vọng.

"Xin nhờ rồi, Yumesaki Hikari."

Ngày kia rốt cục đã đi đến. Ta mạo hiểm thấu xương giá lạnh, lẳng lặng mà đi đến bên cạnh bàn, mở ra tinh tế mà để ở trên bàn bút ký bản.

Đập vào mi mắt là Yumesaki Hikari -- kiên cường cùng ôn nhu.

"Ta toàn bộ xem xong rồi. Chi-chan cùng Hayato kun đều đã trải qua phi thường đau khổ sự tình đấy. Ta cũng vậy tán thành Sakamoto kun quyết định. Dụng Hikari chan cùng Sakamoto kun lực lượng đi trợ giúp Chi-chan bọn họ a!"

"Ừ. . . . Chính là như vậy!"

Ta biết ngay người tuyệt đối sẽ nói như vậy đấy.

"Yên tâm đi Sakamoto kun! Khiến bọn họ biết một chút về sexy dream cũng không phải hư danh nói chơi đấy! Hikari chan có một cái trăn ~~~~~ giấu kế hoạch tác chiến!"

"Tên kia... Không hồ là Yumesaki Hikari!"

Yumesaki Hikari nhật ký hoạt bát dào dạt, nhìn mọi người cũng kì lòng không đặng cười rộ lên. Ta nhìn một chút, thiếu chút nữa liền rơi lệ. Có thể với người gặp nhau thật sự, thật là thật tốt quá.

Kế tiếp nhật ký không có nói tới bất luận cái gì có quan hệ chúng ta tương lai sự tình. Nhưng nàng chắc chắn sẽ không cái gì đều không nghĩ. Nàng khẳng định cũng biết ngăn tại chúng ta trước mắt là cỡ nào tàn khốc tương lai.

Bất quá, dù vậy, Yumesaki Hikari hay là đem cứu vớt Chiaki bọn họ đặt ở vị thứ nhất. Cho dù ở loại tình huống này, nàng như cũ ưu vì Hayato bọn họ áp dụng hành động, đem tương lai của mình bày ở phía sau cân nhắc.

Như vậy, ta cần phải làm là --

"Ta tuyệt đối sẽ làm được, Yumesaki Hikari."

Ta và người, nhị vị nhất thể, lưng tựa lưng kỳ dị tổ hợp,

Cuối cùng chung nhau tác chiến kéo ra màn che.

"Tốt, ôn tập một chút đi."

Sau khi tan học, ta ngồi ở bút ký bản trước, từ đầu nhìn một lần Yumesaki Hikari viết xuống đấy, cứu vớt Chiaki kế hoạch tác chiến.

"Hayato kun nói, bước đầu tiên quả nhiên là muốn cho Chiaki đi, hẳn muốn nhìn đến Chiaki kiên cường. Chiaki không kiên cường mà nói, hành

động là nói suông."

"Ân, như vậy a. Chiaki quả nhiên phải nỗ lực a."

Muốn cho Chiaki gương diễn cười vui, cái kia Chiaki bản thân phải làm ra cải biến. Nàng phải đối được kiên cường, khiến Hayato kun an tâm. Tổng biệt Hayato kun -- muốn làm đến những thứ này, nhất định phải được trước cải biến Chiaki nghĩ cách.

Nhưng là, gánh vác lấy trầm thống đau lòng Chiaki không có khả năng đơn giản liền làm ra cải biến. Nói sau.

"Khiến Chiaki đi là không thể nào a."

Chiaki mình nói qua chính mình hai chân vấn đề.

Hai chân của nàng theo trường cấp hai thời điểm khởi liền dần dần có thể động, làm khôi phục huấn luyện, có lẽ có thể hơi chút đi đi lại lại. Nhưng cái này dù sao cần mỗi ngày kiên trì huấn luyện mới có thể. Đây không phải nghị lực cùng nhiệt tình vấn đề, nếu gân cốt cường độ cùng thể lực chưa đủ lời nói, cố gắng thế nào đều không làm nên chuyện gì. Cho nên, dù cho đột nhiên nói với Chiaki "Đi a", nàng cũng căn bản không có khả năng làm được.

Bất quá, Yumesaki Hikari giống như đã có chủ ý.

"Ta nghĩ Sakamoto kun đại khái sẽ đối với Chi-chan hai chân tình huống cảm thấy bất an, điểm ấy người không cần phải lo lắng. Chỉ cần theo như cái này kế hoạch tác chiến chấp hành, Chi-chan nhất định có thể đi đấy!"

Ta tiếp tục xem tiếp.

"... Xác thực có thể thực hiện. Tại trên nguyên lý, Chiaki mới có thể đi thôi."

Nói thực ra, ta không biết là kế hoạch cũng thuận lợi. Nhưng trên thực tế chúng ta chỉ có phương pháp này. Ta đây đem tiền đặt cược đặt ở Yumesaki chỉ có Hayato kế hoạch tác chiến trên khẳng định không sai được.

"Đầu tiên, ngày kia -- tại Sakamoto kun xem ra hẳn là ngày mai, ta cùng Hayato kun sẽ tiến hành 'Kế hoạch kia' . Quan trọng là ... Ngày hôm sau tác chiến, hi vọng đến lúc đó Sakamoto kun có thể cố gắng lên. Tiến triển thuận lợi, theo Sakamoto kun thay thế của ta một khắc kia trở đi tác chiến liền muốn bắt đầu, trước chuẩn bị tâm lý thật tốt a."

Ta tiếp tục xem tác chiến nội dung.

Ngày mai cùng ngày kia, kéo dài qua hai ngày đại tác chiến. Cho dù còn muốn một lần, cũng như trước cảm thấy cái này tác chiến điều khó khăn rất cao. Yumesaki Hikari chỗ phụ trách ngày mai tác chiến tuy khó khăn, nhưng ta phụ trách ngày kia tác chiến lại càng điều khó khăn tăng gấp đôi.

"Bất quá -- chỉ có thể lên."

Đến lúc này, không thành công sẽ không ý nghĩa. Ta đã kích động Yumesaki hết, như vậy nhất định phải khiến lần này tác chiến thành công.

"Còn có, muốn cho tác chiến thành công còn nhất định phải một vật. Cái này tất sát đạo cụ liền do Sakamoto kun đến chuẩn bị đi."

"OK. Hiện tại liền chuẩn bị cho người a."

Ta đáp ứng một tiếng, nhìn về phía nhân hiệu lấy "Phải chuẩn bị đạo cụ" một ít lan, thì thầm:

" 'Camera' sao?"

Nơi đó có đâu này?

"Camera? Liên đặt lên giường."

Vì vậy.

Khăng định không thể cố ý đi mua loại này giá cao phẩm -- ta mang theo ý nghĩ như vậy đi vào Yukiko gian phòng. Yukiko người này giống như dụng ghi tiểu thuyết kiếm được tiền mua một đồng, camera, nghe lén khí cụ các loại không giải thích được gián điệp đồ dùng. Tuy nhiên không rõ ràng lắm nàng muốn làm gì, nhưng ta cơ bản sẽ không bắt kể nàng.

"Cái kia, vật này là dùng như thế nào hay sao?"

"A..... Tại đây quả nhiên muốn thu tinh hôn lên... Ài, người nói cái gì?"

Không, không có gì.

Đại khái là nhanh đến đoạn bản thảo thời kỳ đi à nha, Yukiko ngồi tại trước máy vi tính, biểu lộ trước đó chưa từng có mà chăm chú. Ta còn là không nên quấy rầy nàng, tranh thủ thời gian ly khai a. Phương pháp sử dụng chỉ cần hơi chút đùa bỡn thoáng cái có thể nắm rõ được rồi a.

"Không có gì. Người cố gắng lên a."

"Vâng... . Ân, bất quá ta cũng không nỡ xóa bỏ tuyệt hùng đánh lén màn ảnh... Ô ô ô."

Ta cùng Yukiko lên tiếng chào sau trở về đến gian phòng của mình, mở ra camera. Nhìn một chút, bỏ có thể nhớ đi à nha. Trước hơi chút thử dùng một chút a, về sau tái xóa bỏ là được.

"Ân?"

Đang lúc ta nghĩ như vậy thời điểm -- ờ? Cái này, trong thẻ giống như có thu hình lại số liệu. Thu hình lại thời gian giống như không quá dài... Được rồi, thuận tiện nhìn một chút a. Dụng số liệu này để luyện tập phương pháp sử dụng a.

Ta đang muốn tùy ý mở ra đã quay chụp thu hình lại.

"Ta xem một chút, đầu tiên muốn theo như phát ra."

Lúc này thời điểm ta ưng thuận nhiều hơn suy tính.

"Ah nha. Phát hình. Âm lượng ở nơi nào? Theo như cái này điều tranh vẽ chất -- "

Tính cách khá cùng người khác bất đồng muội muội chỗ quay chụp thu hình lại,

"Ân? Cái này... Yukiko gian phòng sao?"

Đến cùng ý vị như thế nào --

"Có, có chuyện vẫn luôn nghĩ nói cho người biết."

"Ân? Cái gì?"

Phát ra trong tấm hình, Yukiko chẳng biết tại sao ăn mặc lộ ra độ siêu cao áo ngủ, xinh đẹp mà ngồi ở camera đối diện, một người đã nói mấy thứ gì đó.

"Đột, đột nhiên nói với người như vậy mà nói, người sẽ phải cảm giác rất làm phức tạp a. Bất quá... Bất quá, ta đã không cách nào kiểm chế phần này tưởng niệm rồi, Yukiko một đường, một đường..."

"Một đường?"

Đỏ đến nóng lên trên mặt đẹp lộ ra làm phức tạp biểu lộ, theo vậy đáng yêu mà mở ra trong môi đỏ nhố ra chính là --

"Ta một đường, một đường... Đối onii-chan -- "

"Ô ô, a a a a a a a a a a a a a a à? ! Quên -----! ! Onii-chan, không thể nhìn a a a a a a a a a a? !"

Lập tức -- một hồi rung chuyển phòng ốc quái khiêu vang lên, Yukiko xông vào gian phòng của ta, trên mặt biểu lộ tự như cùng biết được cái này trận đấu mùa giải phục sinh vô vọng Mĩ Quốc nghề nghiệp bóng chày Đại Liên Minh tuyển thủ như vậy.

"Không có không có không có không có không có không có không có chưa, không thấy a? ! Không thấy a? !"

"Ôi chao! Không, ta chỉ là muốn thử một chút, hiện tại vừa -- "

"Na Na cái kia cũng đừng có xem! Vội vàng đem thẻ trả lại cho ta! Tấm thẻ kia ở bên trong bỏ có (Yukirin tỏ tình luyện tập anime: V8. 11)!"

A. 8? Ài, cáo, tỏ tình?

Trải qua một phen không giải thích được tiếng động lớn làm loạn, Yukiko rời phòng sau.

Ta vô lực đem Yukiko nhét cấp cho ta mới thẻ nhớ cắm vào camera ở bên trong, xác nhận thao tác. Ân, rõ ràng. Bởi như vậy, ngày mai tác chiến mới có thể thuận lợi tiến hành.

"... Như vậy liền chuẩn bị hoàn thành."

Nếu như sự tình như kế hoạch như vậy phát triển, thời gian đại khái sẽ rất gấp gáp a. Tại ta tỉnh lại lập tức -- không, theo ta thay thế Yumesaki Hikari lập tức lên, nhiệm vụ lại bắt đầu.

"Không có vấn đề. Ta tuyệt đối, tuyệt đối sẽ làm cho kế hoạch thành công."

Ta mở ra bút ký bản, viết xuống cho Yumesaki Hikari nhắn lại.

"Cố gắng lên, Yumesaki Hikari. Chúng ta -- cuối cùng tác chiến."

Ý thức đột nhiên khôi phục, ta tỉnh lại.

"A... Ài..."

Ta chính bản thân chỗ bóng tối bên ngoài. Lạnh như băng không khí khiến thân thể của ta đều đông cứng rồi. Ta trong lúc nhất thời không có nắm rõ xảy ra chuyện gì, Bất quá rất nhanh liền hiểu tình huống rồi.

"Ta nói, đây là có chuyện gì? ! Làm cái gì à? !"

Chiaki ngồi liệt tại trước mắt, vẻ mặt hỗn loạn mà hô lớn. Phụ cận nhìn không thấy xe lăn, bên người nàng chỉ một cặp quai trượng. Chứng kiến Chiaki bộ dạng, ta hành động nghĩ tới. Xem ra Yumesaki Hikari tiến hành cực kỳ thuận lợi.

"Yumesaki tiểu thư! Vì cái gì ta sẽ ở loại địa phương này? ! Trả lời ta!"

"... Đã không phải là Yumesaki hết ah, Chiaki."

Ta xem mắt tay phải cầm ghi chép, trên đó viết:

"Tác chiến thành công, Sakamoto kun! Toàn bộ hoàn thành! Về sau hãy nhìn người đó!"

"Ừ, làm tốt lắm."

Về sau, còn có một câu nói.

"Khiến ta biết một chút về sự cường đại của người a."

Ta mỉm cười đem ghi chép nhét vào trong túi áo. Chiaki hoàn toàn không biết rõ trước mắt tình huống lâm vào trong hỗn loạn. Ta xem hướng Chiaki, nàng giật mình cũng là bình thường a. Hiện tại đúng lúc là bốn điểm 29 điểm, ta thay thế Yumesaki Hikari thời gian, Chiaki thay thế Hayato về sau năm phút đồng hồ.

Địa điểm là hoang tàn vắng vẻ bên ngoài. Đại khái là bởi vì tình lại đột nhiên phát hiện mình chính bản thân chỗ bên ngoài, cho nên Chiaki mới có thể giật mình a. Nàng và Yumesaki Hikari đối thoại thời gian ưng thuận chỉ có năm phút đồng hồ, Bất quá các nàng giống như cũng không có làm nhiều quan hệ.

"Chiaki, ta muốn đột nhiên xuất hiện loại tình huống này, người ưng thuận không rõ ràng cho lắm a. Bất quá yên tâm đi. Hayato kun đã biết trạng huống này rồi."

"Chuyện, chuyện gì ý tứ?"

Ta ngẩng đầu nhìn chờ đợi tờ mờ sáng trắng sáng, ánh mắt rất cục thói quen mờ tối hoàn cảnh. Chiaki đại khái cũng giống như vậy a, nàng giống như hiểu rõ chính mình thân ở phương nào, biểu lộ bởi vậy trở nên càng thêm hỗn loạn.

"Tại đây... Ta cùng Hayato kun đấy..."

Đúng vậy. Chính là cái kia ánh tà dương cảnh sắc rất đẹp, đối hai người các người mà nói rất đặc biệt -- cảnh biển gò núi trên đỉnh.

"Chiaki, hôm trước Hayato kun đem kế tiếp nhiệm vụ nói cho ta biết. Chúng ta vì hoàn thành nhiệm vụ, tạo ra được bây giờ tình huống."

"Người, người đang nói cái gì... Người muốn làm cái gì... ?"

Tại ta suy tư nên như thế nào thuyết minh mới có thể để cho Chiaki hiểu thì Chiaki hỗn loạn mà truy vấn. Được rồi, trực tiếp nói cho nàng biết a,

"Chiaki, từ giờ trở đi, người phải ở chỗ này một mình đi lại."

"Cáp ----- "

Ta đưa lưng về phía tây trầm loan nguyệt, nói như thế. Dù cho thân ở hắc ám, ta cũng vậy tinh tường, Chiaki trên mặt hỗn tạp kinh ngạc cùng tuyệt vọng rên rỉ một tiếng.

"Ta theo Hayato kun chỗ đó nhận được nhiệm vụ bốn chính là muốn khiến người mặt giãn ra cười vui. Nói cách khác muốn cho người tiếp nhận Hayato kun chết. Chúng ta nghĩ tới biện pháp tỵ là khiến người một mình đi lại, kiên cường, cười vui về đưa tiễn Hayato kun rời đi... Bất quá, dù cho chúng ta muốn người đi, người cũng sẽ không thẳng thắn nói ra a? Cho nên chúng ta mới chế tạo ra cái này người vô luận như thế nào đều được chính mình cất bước tình huống."

"A... !"

Chiaki dường như cũng đại trí tìm hiểu tình huống, kinh ngạc trên mặt tức giận dần dần sinh.

"Bởi vì người sẽ không nghe lời của ta... Cho nên chúng ta lợi dụng Hayato kun thời gian..."

"Sự tình chính là như vậy."

Yumesaki Hikari chế định tác chiến tự là nhắm ngay Chiaki thay thế Hayato thời gian, chế tạo ra một cái khiến Chiaki không thể không cất bước tình huống -- đó là tại bên ngoài không có xe lăn tình huống. Chỉ sợ là Yumesaki Hikari đem Hayato lui lại tới nơi này chờ trao đổi a. Dưới loại tình huống này, Chiaki cũng chỉ có thể theo như ta nói đi làm.

"Nghe cho kỹ Chiaki, Hayato kun quả nhiên như như lời người nói, muốn chết đi. Nhưng hẳn tại cấp cho ta trong thơ nói, hẳn sẽ không cứ như vậy chết đi đấy, người hay là yếu ớt như vậy mà nói, hẳn chết cũng không nhắm mắt. Cho nên cất bước a, Chiaki. Khiến hẳn an tâm rời đi a."

"Người, người đang nói cái gì..."

Chiaki thanh âm bao hàm mê mang cùng phần nộ, nghe được ra nàng chính cắn chặt răng. Đại khái là chán ghét cư cao lâm hạ bao quát ta đi. Nàng nhìn ta chăm chăm, xúc động phần nộ nói:

"Không chỉ nói Hayato kun phải chết cái gì! Vớ lại... Đột nhiên muốn ta đi, ta cũng căn bản đi không đặng a? ! Ta không phải đã nói rồi sao! Không làm huấn luyện, hai chân của ta căn bản là không đi được! Đừng nói giỡn!"

"Ta không có nói đùa, người muốn về nhà -- "

Ta vừa nói, bên cạnh ly khai Chiaki bên người, đi đến 20m có hơn, cùng nàng kéo ra khoảng cách.

Cứ như vậy đi. Nơi này có thể chứng kiến biển cả, tồn tại một đoạn tốt đẹp chính là nhớ lại. Phía dưới mờ tối đường phố bốn phương thông suốt. Ta đi đến bên bờ vực, xoay người.

"Đi một mình đến nơi đây a. Về sau ta cũng người về nhà."

"Làm sao có thể..."

Trước tờ mờ sáng làm cho người ta sờn hết cả gai ốc hắc ám bầu trời xuống.

Ta theo Chiaki che kín tuyệt vọng trong lúc biểu lộ hiểu rõ đến, nàng là như thế nào đối đãi hiện trạng đấy. Chiaki cuống quít tìm tòi áo túi, Bất quá bên trong tự nhiên không có điện thoại. Cái này chúng ta cũng đã muốn chuẩn bị sẵn sàng.

"Cho dù người lớn tiếng la lên cũng vô dụng. Kề bên này người cũng biết, người ở thừa thớt. Với lại hiện tại còn sớm như vậy. Cho nên chúng ta mới chọn này thời gian, địa điểm này."

"A....."

Chiaki đại khái hiểu đến ta sẽ không dừng tay a, trên mặt dần dần lộ ra một bộ rưng rưng nước mắt biểu lộ. Đại khái là đang hối hận a. Chỉ có thể nghe theo lời của người khác chính mình đối vô kế khả thi -- vô lực chính mình cảm thấy hối hận.

Tổng cảm giác mình đang làm một kiện rất hèn hạ sự tình. Bởi vì người thích nhất nam nhi hi vọng như thế -- dùng lý do như vậy làm thuận, cường ép chế tạo ra trạng huống như vậy thật sự quá hèn hạ. Nhưng là.

Ta tin tưởng người sẽ không ở loại địa phương này buông tha. Bởi vì người là một cái chỉ muốn đi làm liền nhất định có thể làm được nữ trẻ nhỏ. Người xác thực vẫn luôn bại bởi ngăn cản tại phía trước khó khăn, đã từng mấy bận trốn tránh. Nhưng mặc kệ lần đó, người đều từng ra sức chiến đấu qua.

Dù cho sanh ra được liền không cách nào đi lại, nhưng người hay là tích cực sống được rồi.

Người tha thứ khi dễ của người Hayato kun.

Người đã từng một mình cố gắng luyện tập qua, muốn đi lại.

Với lại -- người còn dùng một nửa tuổi thọ cứu vớt Hayato kun.

Người sở dĩ luôn hối hận, là vì tàn khốc thế giới chẵn trước mặt. Thua trận sẽ khóc khóc, càng không ngừng lặp lại. Dù vậy, người hay là thật sự mà khi bại khi thắng. Chính là bởi vì thấy được những thứ này, Hayato kun mới sẽ thích được người. Nguyên nhân chính là như thế, hẳn mới có thể tán thành lần này tác chiến.

Người đã nói chính mình rất hối hận a, Chiaki.

Người đã nói bởi vì chính mình không luyện tập đi đường, cho nên mới không có cách nào gặp Hayato kun một lần cuối. Người đã nói là mình đem Hayato kun nhất tại vóc người này trong cơ thể. Như vậy... Trải qua những chuyện này, người ưng thuận hiểu rõ.

Nếu như người bây giờ không nỗ lực lời nói, người sẽ hối hận cả đời. Hối hận là đúng không nỗ lực trừng phạt.

Cho nên ta vô luận như thế nào --

"Chiaki! Người cùng trước kia ta rất giống."

Rưng rưng nước mắt Chiaki ngẩng đầu nhìn ta chăm chăm.

Ta đứng tại sắp biến mất loan nguyệt xuống, đối cái kia yếu ớt -- từng đã là ta hô lớn:

"Trước kia ta cảm thấy được thế giới rất đáng sợ, một người cái gì đều làm không được. Mỗi ngày đều sống ở phần nản ở bên trong, sợ hãi cái biến hiện trạng, đem bất hạnh quy tội nguyên nhân khác. Nhưng có người cứu vớt như vậy ta, cải biến như vậy ta. Tên kia tự là -- Yumesaki Hikari, chính là nàng đem ta mang tới nơi này!"

Chiaki thờ ơ, vì vậy ta đem hết toàn lực lộ ra khuôn mặt tươi cười, tiếp tục hô lớn:

"Tên kia hoàn toàn không để ý ý kiến của ta, luôn dụng gần như cưỡng bách phương pháp đem ta theo trong bóng ma kéo ra. Nàng... Nàng không thể nghi ngờ chính là ta 'Hikari' . Bất quá như vậy một tên đã từng thử qua khí phách tinh thần sa sút, không cách nào từ đầu đứng lên."

Ta nghĩ khởi cái kia trắng rằm ban đêm. Trung thu ngày đó, ta cùng Hinoko a di quyết định ước định --

"Ta về sau ta liền đã nhận ra, phải cứu một người, chỉ điểm một người đuổi ra viện thủ là như thế mà khó khăn. Nhưng mà, Yumesaki Hikari dễ dàng mà liền đem ta mang ra đến dưới ánh mặt trời. Ta cái này cả đời đều không sánh bằng nàng a. Nhưng là, ta cũng làm ra cải biến. Tuy nhiên thắng không nổi Yumesaki Hikari, nhưng ta còn là trở nên kiên cường rồi. Cho nên ta muốn cho tên kia nhìn xem, ta đã kiên cường đến có thể đi cứu vớt người khác!"

Chúng ta đều rất yếu ớt, nhưng chúng ta có thể trở nên bá đạo. Chúng ta cũng không phải cô đơn một người, còn có luôn lưng tựa lưng, chịu đựng người của chúng ta tại. Cho nên, cho dù thân ở tàn khốc thế giới, chúng ta cũng có thể mặt giãn ra cười vui. Chúng ta nhất định phải ở chỗ này chứng minh điểm này cho bọn họ xem.

"Đi đến nơi này của ta! Không có chuyện gì đâu, người có thể đi! Mặc kệ tốn bao nhiêu thời gian cũng không muốn nhanh! Để cho chúng ta biết một chút về của người kiên cường a!"

Ta giang hai tay ra, trên mặt dáng tươi cười mà hô. Ta tin tưởng Chiaki cũng đứng lên, ta tin tưởng nàng hội chiến đấu.

"Ta làm không được..."

Nhưng mà.

"Đây không phải rõ ràng làm không được sao... Ta không có người như vậy kiên cường... . Luôn lập tức chết ngay tâm, lập tức liền buông tha, nghĩ cách trốn tránh. Ta... Là yếu ớt người..."

Chiaki thật sâu gục đầu xuống, nước mắt tích rơi xuống mặt đất. Yếu ớt mà hư ảo.

Hayato kun khẳng định không muốn chứng kiến như vậy Chiaki a. Hẳn chắc chắn sẽ không vứt bỏ như vậy Chiaki tại không để ý. Với lại cho dù ở sau khi chết hiện tại, hẳn nhưng đang hối hận, còn hướng ta cầu cứu.

Như vậy, ta.

"Không, người có thể chiến tranh! Ta biết rõ! Người mới sẽ không như vậy thẳng thắn! Cái kia tính cách vụn vẹo đem ta đùa bỡn xoay quanh Chiaki đi đâu! Lại để cho ta biết một chút về của người ngạo mạn a! Cho ta xem người một chút cái kia bá đạo đến đáng ghét kiên cường!"

Ta thay thế Hayato kun hô lớn. Ta tin tưởng Chiaki nhất định có thể đứng lên.

"Không có khả năng! Người cũng biết a? ! Cho dù người đột nhiên để cho ta đi, của ta chân cũng căn bản không nhúc nhích được! Xin nhờ rồi, giúp ta thoáng cái! Đây không phải làm nũng, ta thật sự làm không được! Giúp ta thoáng cái!"

Chiaki bị thống thanh âm trong chốc lát thiếu chút nữa dao động nội tâm của ta. Nhưng lúc này, ta có thể làm chỉ có khoanh tay đứng nhìn.

"Ta sẽ không giúp cho người. Nếu như người bây giờ không chiến đấu, Hayato liền không cách nào an tâm rời đi."

"Sẽ không chết! Hayato kun sẽ không chết! Ta -- ta sẽ chết đi đây!"

"Vậy người định đem Hayato nhốt tại vóc người này trong cơ thể sao?"

"Cái này... Cái này..."

Chiaki đã trầm mặc, nàng không cách nào làm ra lựa chọn. Dù cho hiểu rõ, ta vẫn còn muốn hỏi. Ta cảm giác mình thật là một cái làm cho người ta nam nhân đáng ghét. Nhưng, Chiaki hiện tại phải làm ra lựa chọn.

"Người chỉ có thể lựa chọn thứ nhất! Tàn khốc tương lai tại từng điểm mà tới gần, tổng có một ngày sẽ đến đến trước mặt! Người nhất định phải làm ra quyết đoán! Hayato kun đã muốn quyết định phải chết! Người nhất định phải đáp lại quyết định của hắn! Đây mới là kẻ sống sử mạng! Người vì cái gì tịt là không rõ!"

". . . . . Nhưng phải.. Nhưng phải.."

Nước mắt rớt cục nhịn không được tràn mi mà ra.

Nước mắt tại nhàn nhạt ánh trắng chiếu xuống, sáng chói rục rờ. Bộ kia bộ dáng đáng thương khiến sự bi thương của nàng hiển lộ không bỏ sót.

"Ta làm không được a... Ta không đi được... Ta vô luận như thế nào..."

"Không, người có thể đi."

"Làm không được! Ta -- "

"Không có cái gì không thể! Người có thể đi! Người chỉ là không có dũng khí mà thôi!"

Bởi vì, bởi vì ngay tại ngày hôm qua --.

"Hayato kun ngày hôm qua tự là đi tới nơi này! !"

"Ài---- "

Ta lớn tiếng rít gào nói, sau đó nặng nề mà thở phào một cái.

Ta trở mình một chút treo trên bờ vai ba lô, xuất ra bỏ ở bên trong camera.

Yumesaki Hikari lưu cho ta một cái ghi chép, nói tác chiến thành công. Nếu như hết thấy theo kế hoạch chấp hành mà nói, bên trong khung định lục có thu hình lại.

"Xem đi."

Ta đi đến Chiaki bên cạnh, phát ra thu hình lại cho nàng xem.

"Gạt người... Gạt người chớ..."

"Đây cũng không phải là gạt người. Bất kể thế nào xem, đây đều là ngày hôm qua người đi."

Chiaki thân ảnh của xuất hiện ở trong tấm hình. Ngày là ngày hôm qua, địa điểm là chúng ta bây giờ thân ở địa phương.

Ngày hôm qua Chiaki -- Hayato kun tại dựa vào hai chân của mình đi tới.

"Vì cái gì... Gạt người... Tại sao có thể như vậy..."

Hayato kun tại nhà nhiếp ảnh -- Yumesaki Hikari cố gắng lên trong tiếng, từng bước từng bước chậm rãi đi tới.

Hắn tuy nhiên chống quái tượng, nhưng xác thực là tại dựa vào hai chân của mình lại đi. Cho dù ở ngày đông giá rét trong cũng như trước mờ

hôi đầm đìa, làm đến nơi đến chốn mà từng bước một đi lên phía trước. Hayato cắn chặt hàm răng, nhìn thẳng phía trước, tuy nhiên hô hấp bối rối, nhưng hẳn xác thực là đang cười lấy --.

"Người biết Hayato kun vì cái gì có thể đi sao?"

"Chẳng lẽ..."

Chiaki chân của không làm khôi phục huấn luyện liền không cách nào hoạt động. Nhưng mà, cái này thu hình lại trong Chiaki đích đích xác xác lại đi. Nguyên nhân rất đơn giản. Không huấn luyện không thể động, nói cách khác.

"Nửa năm trước, Hayato kun theo ký túc đến thân thể người vào cái ngày đó lên... . . . Vẫn len lén làm lấy khôi phục huấn luyện, một ngày cũng không từng quỵện đãi. Chính là vì một ngày kia người muốn chạy có thể hết công dụng."

"-----!"

Ta vốn là cảm thấy kỳ quái, hiện tại tưởng tượng, kỳ quái địa phương vốn dĩ ở chỗ này.

Chiaki hai chân tuy nói không thể động, nhưng thoạt nhìn cũng không có gầy gò đến loại trình độ đó. Với lại, nàng cũng nói chân thỉnh thoảng sẽ phạm đau, nhưng vậy đại khái là thông thường cơ đau nhức a? Cái loại này đến ngày hôm sau mới có thể phát tác bệnh trạng, ta cũng vậy từng có như vậy kinh nghiệm.

Ngoài ra còn có phương diện khác, vậy đối với đặt ở gian phòng trong góc quái trạng cũng có chỗ khả nghi. Chiaki nói cái này quái trạng chưa bao giờ dùng qua, nhưng quái trạng một đầu lại rách rưới, trạng trên vết thương thoạt nhìn cũng có chút mới, nói cách khác cái này quái trạng gần

đây còn đang sử dụng. Tâm linh bị thương Chiaki liền nhìn cũng không nguyện xem quái trượng một cái, cho nên mới không có chú ý tới.

Còn có, Chiaki gia bốn phía đều trang bị khôi phục huấn luyện dùng lan can, với lại đều có sử dụng dấu vết. Rõ ràng bình thường đều sử dụng xe lăn, nhưng trên lan can lại rõ ràng mà để lại sử dụng dấu vết, rất khả nghi a. Cái này lan can nhất định là Hayato kun dụng để luyện tập đi đường đấy. Chiaki gia trong cơ bản trên đều không người, cho nên mới phải không người chú ý tới Hayato kun đang luyện tập đi đường a. Bất quá, thật đúng là thiếu Hayato kun có thể một người rèn luyện đến trình độ như vậy, khá không dễ dàng đâu.

"Chiaki, người biết Hayato kun tại sao phải làm như vậy a."

"..."

Chiaki không có trả lời.

"Tên kia dù cho chết rồi, cũng một mực tại vì người mà sống. Hẳn càng không ngừng luyện tập đi đường cũng là vì người. Ý vị mà luyện tập đi đường, dù cho về sau biết được chính mình không cách nào phục sinh, cũng như cũ không có buông tha cho luyện tập. Hayato kun đã muốn quyết định phải chết đi. Nhưng hẳn còn lo lắng lấy người, cho nên mới tiếp tục luyện tập. Về sau hẳn đem chúng ta triệu tập đến bên cạnh người làm bằng hữu. Đây hết thấy, hành động là vì người. Người cho rằng hẳn là mang theo như thế nào tâm tình, đến bái nhờ chúng ta đấy."

Hayato kun không muốn công khai mình luyện tập đi đường chuyện tình, đại khái là bởi vì đang đợi đến Chiaki mình muốn đi đường a. Hẳn hi vọng chính mình luyện tập có thể ở Chiaki lấy dũng khí muốn tiến lên thời điểm hết công dụng.

"Người cho rằng Hayato kun ngày hôm qua thì mang theo như thế nào tâm tình lại đi đấy! Là mang theo như thế nào nghĩ cách lưu lại cái này thu

hình lại đây! Hãn đều cho người làm đến nước này rồi, người còn muốn nói chút ít bốc đồng lời nói sao! Tranh thủ thời gian đứng lên cho ta! Nhanh khiến Hayato kun an tâm! Tiếp tục như vậy nữa thật tốt!"

Hayato kun đến cuối cùng không cách nào đối Chiaki nghiêm nghị lại, cho nên hãn mới có thể xin nhờ ta. Như vậy, ta nhất định phải đáp lại thỉnh cầu của hãn. Dù cho dùng sức mạnh, cũng phải đem Chiaki theo ám ảnh thế giới túm ra đến mặt trời phía dưới. Bởi vì ta cũng là như thế này được Yumesaki Hikari cứu vớt đấy.

"Thế nhưng mà, Nhưng phải.. Nhưng phải.."

Chiaki nước mắt không ngừng địa dũng ra.

"Ta không cần... Ta không cần cùng Hayato kun chia ra... Ta không cần Hayato kun chết đi... Ta không muốn lẻ loi trợ trợ một người..."

"Người không là một người."

Nói xong, ta theo trong bọc xuất ra một bản bút ký.

Cái kia cũng không phải ta cùng Yumesaki Hikari trao đổi nhật ký, mà là Hayato kun lưu lại đỉnh điểm bí bút ký bản.

"A..."

Ta mở ra bút ký bản cho Chiaki xem. Nàng phát ra một tiếng khả ái than nhẹ, đã ngừng lại nước mắt.

"Đi đường thời điểm không cần đem thể trọng đều đặt ở quả trọng lên! Điểm ấy rất trọng yếu!"

"Chân trái so với chân phải lại càng dễ hoạt động, đi đường thời điểm trước bước chân phải."

"Đầu gối vô cùng dùng sức lời nói rất dễ dàng liền mệt mỏi. Gót chân muốn đập đập thật thật giẫm trên mặt đất!"

"Cái này..."

"Ân, đây là Hayato kun để lại cho người đi bộ bút ký, để một đường dùng lại ở bên cạnh người. Phía trên này đều là Hayato kun cho người mà viết đi bộ bí quyết."

Ta dùng sức mà trở mình, dùng sức mà lật giấy, đem tất cả nội dung đều sáng cho Chiaki xem.

"Chiaki, người cũng không phải cô độc một người. Tên kia một mực tại bên cạnh người. Dù cho biến mất về sau, hẳn cũng đích đích xác xác tồn tại ở trong thân thể người. Tại thân thể người bên trong tiếp tục sống sót."

"... Hayato... Kun..."

Bọn họ cùng chúng ta dựa lưng vào nhau, không cách nào nói chuyện với nhau, nhưng bọn họ đích đích xác xác ngay tại trong thân thể của chúng ta, bọn họ tự là cái khác chúng ta.

Cho dù biến mất -- bọn họ cũng không phải là không còn tồn tại.

"Akitsuki... Ta..."

Chiaki trên mặt lê hoa đái vũ, dốc sức liều mạng vất xuất ra thanh âm nói ra:

"Đi... Ta muốn đi..."

"Ân, nói được tốt."

Anh anh khóc nức nở Chiaki mỉm cười, trên mặt ẩn ẩn có thể chứng kiến kiên cường quyết ý. Ta đứng tại nàng bên trái, nghĩ đến tạm thời cho

nàng đem làm thoáng cái rộng quai trượng a. Kế tiếp, đầu tiên là đứng lên.

"... A..... A..."

Chiaki phát ra đau khổ rên rỉ, lưng la lung lay mà đứng lên. Nàng lộ ra một bộ không dám tin biểu lộ, không tự chủ được mỉm cười. Không hổ là Hayato kun. Lại có thể cho Chiaki duy trì đứng lên cũng không có vấn đề gì gân cốt lực lượng.

"Vậy thử chậm rãi đi thôi. Vốn là chân phải... Không tệ."

"Vâng..."

Ta đem bả vai cấp cho nàng, nắm tay trái của nàng, nhìn xem nàng chậm rãi -- chậm rãi giơ chân lên.

Nàng run rẩy, đi lại tập tễnh đi phía trước cất bước. Nhưng...này hai chân xác thực là tại động, Chiaki không khỏi lệ rơi đầy mặt.

Xem, đây không phải có thể làm được sao. Quả nhiên có thể làm được a. Một người không làm được lời nói, vậy hai người -- cùng Hayato kun cùng nhau lời nói, có thể đi. Chúng ta -- cũng không là một người.

Không biết đi qua bao lâu.

Chiaki thân thể tràn đầy sức sống, nóng đến làm cho người ta cảm giác không ra đây là mùa đông.

Nàng từng bước một, đập đập thật thật đi lên phía trước lấy. Lòng bàn tay rỉ ra mồ hôi hướng ta nói nàng nhiệt độ cơ thể.

Nàng thở dốc ôn tồn âm, nghe tựa như tại vì còn sống cảm thấy mừng rỡ đồng dạng.

Ánh mắt của nàng trước nay chưa có bá đạo mà hữu lực, trên mặt tràn đầy sinh mệnh lực.

Bây giờ Chiaki thoạt nhìn là cho đến tận này đẹp nhất, nhất lóng lánh đấy. Về sau --

"A. . . ."

Chúng ta tại có thể trông thấy biển cả gò núi, bên bờ vực nghênh đón mặt trời mọc.

Chiaki kiên cường dựng hai chân đứng đấy, sinh mệnh lực bao phủ toàn thân của nàng.

"Đẹp quá..."

"Ân, rất đẹp."

Chiaki bên mặt dưới ánh mặt trời dưới chiếu sáng rạng rỡ, che kín trước đây chưa từng gặp vui sướng. Bộ kia tràn đầy hy vọng biểu lộ khiến ta có chút khó chịu.

... Kế tiếp, là lúc này rồi a.

"Chiaki."

Ta hô nàng một tiếng, tại tìm trong túi xách một chút. Nếu như hết thấy dựa theo Yumesaki Hikari kế hoạch chấp hành, trong bọc ứng thuận bỏ có vật kia.

"-- a..."

Chiaki lần nữa lộ ra nhanh khóc biểu lộ.

"Ghi âm bút..."

"Ta thu được chỉ thị, nếu như Chiaki chịu đi, liền đem cái này cho nàng. Trong lúc này ưng thuận bỏ có Hayato kun đưa cho người nhận lại. Ta cũng vậy chưa từng nghe qua."

"... Hayato kun."

"Không nên trách Hayato kun, hẳn chỉ là vì khiến người đứng lên mới một đường đem cái này đông Tây Tạng lấy. Tuy nhiên hẳn bình thường luôn nuông chiều lấy người, nhưng cuối cùng vẫn là đem hết toàn lực đối với người nghiêm khắc một lần."

"... Ân."

Chiaki hai chân giống như cũng rất cực đến cực hạn, chúng ta cùng một chỗ tắm ánh mặt trời co quắp ngồi dưới đất.

Chiaki dụng động tác thuần thục cầm lấy máy trợ thính, sau đó --

"Ài."

"Cùng một chỗ."

Chiaki đem bên trái tai nghe đưa cho ta.

"Ài, Chiaki -- Nhưng phải "

"Không có sao."

Đã gặp nàng đỏ bừng cả khuôn mặt, ta mặc dù có điểm thẹn thùng danh sách hay là tiếp nhận bên trái tai nghe, cắm vào tai phải -- để sát vào Chiaki mặt. Xin lỗi, Hayato kun, chiếm được của người độc quyền chỗ ngồi.

Sau đó, cái khác Chiaki thanh âm theo trong tai nghe truyền ra. Lập tức, bên cạnh Chiaki phát ra tiếng khóc lóc.

Thanh âm hòa tan đông cứng tâm -- rốt cục có thể cùng cái khác chính mình gặp gỡ rồi.

"Nhé! Nghe thế cái, đã nói lên tác chiến thành công a? Đầu tiên, chúc mừng Chiaki! Ta biết ngay! Tin tưởng người nhất định có thể làm được đấy!"

Trước sau như một không hề khẩn trương cảm giác thanh âm truyền lọt vào trong tai.

Rốt cục nghe được trông mong ngóng trông thanh âm, Chiaki cười để lại dòng nước mắt nóng.

"Ân... Ta làm được..."

"Xin lỗi, cho người chế tạo đau khổ nhớ lại. Bất quá, ta còn là nghĩ xác nhận, vô luận như thế nào Chiaki tại cuối cùng đều kiên cường. Người quả nhiên là cái kiên cường nữ trẻ nhỏ, người một chút không yếu ớt. Bởi vì người vẫn luôn đang cố gắng. Làm được không tệ, Chiaki, chúc mừng!"

"Sai rồi nha... Đó là bởi vì có Hayato kun cùng tại bên người... Cho nên ta..."

"Chiaki, người thật giống như vẫn luôn đã cho ta đối ký túc tại trong cơ thể người cảm thấy thống khổ. Kỳ thật không có chuyện như vậy. Nhờ có không sai, ta mới dùng nhận thức Chiaki thống khổ, tuy nhiên vẫn luôn không có thể làm những thứ gì cho người, nhưng cuối cùng cuối cùng có thể báo đáp ân tình của người rồi. Cảm ơn, Chiaki, cảm ơn người đã cứu ta."

"Ta mới không có cứu người... Ta... Ta..."

"Thật sự, thật sự cảm ơn."

"... !"

Chiaki rốt cục đã nghe được khao khát đã lâu lời nói.

Đối cứu được Hayato kun cảm thấy hối hận Chiaki một đường khát vọng nghe được câu này.

Hiện tại nàng cuối cùng theo hối hận đình ốc trong giải thoát rồi, Theo sau nước mắt chảy xuống --

"Cảm tạ liền dừng ở đây! Chiaki, ta còn có một kiện... Chuyện rất trọng yếu muốn nói với người."

Về sau còn có một việc.

Hayato bình tĩnh mà nói ra không thể không cáo tri Chiaki tương lai.

"Ta với người đến cùng cái nào biến mất, tuy nhiên lúc trước một đường tránh, nhưng bây giờ ta nghĩ khiến người hiểu được tình huống."

Chiaki biểu lộ cứng ngắc lại. Bất quá, nàng nhất định phải nghe tiếp, lắng nghe Hayato kun quyết tâm.

"Chiaki, tuy nhiên ta không có đem tình hình cụ thể và tỉ mỉ nói cho người biết, nhưng hai chúng ta hoàn toàn chính xác nhất định phải có một phương biến mất. Tuy nhiên còn không có đến lúc đó, nhưng ở tương lai không lâu một khắc này nhất định sẽ bắt đầu. Cho nên ta nghĩ thừa dịp hiện tại, quyết định chúng ta ai biến mất."

Hayato kun do dự một chút, tiếp tục nói:

"Vì vậy, trọng điểm là ai biến mất... Hay là ta biến mất a. Vốn vậy sẽ là của người thân thể, ta không thể đem cướp đi."

"..."

Tàn khốc quyết định đánh thẳng vào Chiaki hai lỗ tai. Đối mặt không cách nào trốn tránh tương lai, cùng đợi bọn họ hiện thực, Chiaki không thể nói gì.

"Ta biết rõ này sẽ cho người tạo thành đau khổ nhớ lại. Nhưng ta không có cách nào hi sinh người. Không có người, ta căn bản cũng không cũng hạnh phúc. Cho nên các loại ngày đó bắt đầu thì ta tới biến mất."

Chiaki vô lực gục đầu xuống. Nhưng phải

"Bất quá... Không, nguyên nhân chính là như thế, cuối cùng ta còn có một việc muốn nhờ Chiaki."

Hayato kun dụng ôn hòa được phảng phất dáng tươi cười liền ở bên cạnh thanh âm, thương tiếc, ôn nhu nói ra:

"Hi vọng người có thể cười tiễn đưa ta ly khai, thẳng đến tổng có một ngày sẽ tới, thời khắc tối hậu của ta. Đây chính là ta hạnh phúc. Cùng người cùng một chỗ sinh hoạt là -- với tư cách cái khác người sinh hoạt ta hạnh phúc lớn nhất. Cho nên, đừng khóc, Chiaki."

"Hayato kun..."

Khóc không thành tiếng Chiaki liền mạng lau nước mắt.

Sau đó liền mạng bài trừ đi ra dáng tươi cười, nói ra:

"Hiểu... Ta sẽ cười đến cuối cùng đấy... Ta sẽ cố gắng lên... !"

Nàng khóc thầm biểu lộ cùng dĩ vãng có chỗ bất đồng, ngồi ở chỗ này là một trở nên kiên cường thiếu nữ.

Hayato cùng Chiaki, các người thật sự là người hạnh phúc a.

Dù cho không cách nào nữa độ tương kiến, không cách nào nữa độ nói chuyện với nhau, không cách nào nữa độ ôm nhau.

Các người như trước như thế -- yêu lấy lẫn nhau.

"Nhiệm vụ bốn, hoàn thành."

Ta đón đệp mắt ánh sáng mặt trời, nhẹ giọng nói ra.

Cái kia chuyện sau đó.

"A."

Đường về, tại ôm Chiaki trên đường về nhà, Chiaki đột nhiên nói ra:

"Folder ③ giống như có nhãn lại."

"Ân, thật sự?"

Folder ③ bỏ có Hayato kun cấp cho ta nhãn lại. Tác chiến cùng chuyện ngày hôm nay ta đều ghi tại bút ký bản lên, đi qua Yumesaki Hikari truyền đạt cho Hayato kun -- chương trình vốn nên như thế. Cho nên Hayato kun ghi âm hoàn toàn là ngoài ý liệu.

Tại sáng sớm gió lạnh quét xuống, ta run rẩy mở ra văn bản tài liệu. Tai nghe tự nhiên là tình lữ tương liên.

"... " "..."

Chúng ta sau khi nghe xong --

"Thì ra là thế a."

Ta không biết nên như thế nào cười mới tốt, chỉ có thể biểu lộ hàm hồ nở ra hàm hồ câu.

"Trước hết để cho ta thật tốt nghỉ một chút đi, thế nào, Chiaki?"

"Ân, cái kia 'Về sau' gặp lại -- "

"Ừ, về sau gặp lại."

Ta đem Chiaki đưa về nhà về sau, về trước chuyển gia, giờ học tự nhiên là cúp mất, trực tiếp trên giường ngủ. Buổi chiều sau khi tỉnh lại, hơi chút ăn một chút cơm, nghỉ ngơi xuống.

Ta lấy ra bút ký bản, đem tác chiến thành công sự tình ghi tại bút ký bản lên, tuy nhiên có rất nhiều lời nghĩ ghi, nhưng bởi vì có loại đã viết sẽ không dừng được cảm giác, cho nên đến cuối cùng chỉ báo cáo tình huống của hôm nay. Dù sao về sau còn sẽ có một kiện đặc biệt đại sự kiện.

Ăn cơm tối xong, ta đối người trong nhà nói láo nói đêm nay muốn đi nhà bạn qua đêm -- đối lại trước kia ta là tuyệt sẽ không vung như vậy chém gió. Ta rời nhà đi, ngồi trên mặt lớp tàu điện, đến quen thuộc nhà ga, tại phụ cận tùy ý đi dạo xuống, tìm gia có in tờ nết quán cà phê giết thời gian. Thẳng đến tiếp cận tờ mờ sáng về sau --

"Đợi người đã lâu rồi."

", quấy rầy."

Đồng hồ báo thức chỉ hướng ngày hôm sau rạng sáng bốn giờ nửa về sau, ta đi tới Chiaki gia.

"Thật có lỗi, khiến người ở đây loại kỳ quái về sau tới chơi."

"Đây cũng là chuyện không có cách nào khác nha. Ta lại không tốt ở chỗ này qua đêm."

Nếu là thật có thể ở chỗ này qua đêm thì tốt rồi, Bất quá dù sao cũng là ngủ lại sống một mình thiếu nữ gia nha. Với lại ta cũng có rất nhiều

chuyện nghĩ một người lẳng lẳng mà nghĩ xuống. Hành động bắt đầu tại Hayato kun lưu lại folder ③.

"Cái kia, Chiaki -- "

"Ân."

Ta hít một hơi thật sâu, sau đó... Vô tình nói:

"Xin theo ta kết giao a."

"Hừ hừ, nhịn cười không được nha."

Ta kìm lòng không được nở nụ cười, nói như thế.

Đúng vậy -- Hayato kun lưu lại folder ③ ở bên trong bỏ có người cuối cùng nhiệm vụ. Bất quá, trọng điểm là nhiệm vụ nội dung.

"Làm Chiaki người yêu, cho nàng cả đời hạnh phúc."

Chỉ sợ là đem Chiaki gửi gắm cho ý của ta a... Bất quá thiệt là, đến cuối cùng còn làm những thứ này kỳ quái sự tình. Được rồi, mặc kệ như thế nào, đáp án đều là:

"Thực xin lỗi, ta không thể đáp ứng."

"A, nhiệm vụ đã thất bại."

Chiaki đáp án hoàn toàn ở ta trong dự liệu, cho nên ta cũng vậy hơi hợt làm ra đáp lại. Hoàn toàn học đã hiểu đây hết thầy Chiaki cũng đi theo hé miệng cười cười. Kỳ thật, đây chỉ là đi thoáng cái đi ngang qua sân khấu mà thôi.

"Yumesaki tiểu thư không có phản đối nhiệm vụ sau cùng a."

"Ai biết được. Ta còn không có hỏi nàng."

Chúng ta nhìn nhau cười khẽ. Bất quá.

"..."

Chiaki chẳng biết tại sao trâm mặc lại, ân? Làm sao vậy?

"Chiaki?"

"..."

Nàng không biết tại làm sao hai gò má nóng lên nhần nhần nhó nhó đấy, ài, cái gì? Thật chẳng lẽ muốn cùng ta kết giao?

Tại ta nghĩ lấy loại này đầm rỗng hang hổ chuyện tình thì Chiaki ấp úng mà há to miệng, ý muốn nói còn hừ. Một lát sau nàng rớt cục mở miệng --

"Cái kia... Akitsuki."

"Ân?"

"Kết giao... Là không thể nào đấy. Ta có người thích rồi, ở điểm này ta cùng Akitsuki người đồng dạng. Cho nên không có cách nào đáp ứng người."

Ân, ta biết rõ.

"Bất quá..."

"Bất quá?"

"... Chúng ta có thể theo bằng hữu làm lên sao?"

"A... ?"

Ta không khỏi ngây ngẩn cả người, ai tới trách cứ ta thoảng cái a. Cái này thật đúng là... Ngoài ý liệu a.

Ta mặt đỏ tới mang tai, trông chừng chính hai mắt đăm lệ uông uông mà ngược mắt nhìn của ta Chiaki.

Xem ra cái này một loạt nhiệm vụ dù cho đã thất bại, cũng có thể thu hoạch tặng phẩm, cái kia chính là có thể chứng kiến kuudere bản tính. Ha ha, nếu như bình thường cũng có thể như vậy trên cột nàng..., nàng kỳ thật cũng rất khả ái.

"Không, không được. . . . . Sao... ?"

"Không, không có vấn đề, Chiaki."

Biết rõ kết giao bằng hữu đối với nàng mà nói ý vị như thế nào về sau, ta liền không cách nào cự tuyệt thỉnh cầu của nàng rồi. Ta cười sau khi trả lời, nàng cũng trở về ta một cái nụ cười ấm áp.

"Bằng hữu... À."

Chúng ta quen biết ước chừng một tháng.

Ta trông chừng Chiaki khuôn mặt tươi cười, vừa lúc gặp mặt căn bản không thể tin nàng sẽ lộ ra như thế nụ cười ấm áp. Tuy nhiên phát xảy ra không ít chuyện, nhưng nghĩ đến có thể thu lấy được cười như vậy cho, tất cả vất vả liền đều tan thành mây khói. Vạn phần cảm khái a.

Cùng Tsukimura Chiaki trở thành bằng hữu. Tuy nhiên chậm chút, nhưng cuối cùng hoàn thành nhiệm vụ.

Rốt cuộc tay, Chiaki cái kia xuất chúng đáng tươi cười.

"A, thời gian sắp tới a."

Chiaki mà nói để cho ta nhớ tới Hayato kun nữa lại. Đã đến lúc này thời điểm đến sao.

Folder ③ ở bên trong bỏ có người cuối cùng nhiệm vụ, cùng một cái khác đều nữa lại.

Vì đáp lại Hayato kun thỉnh cầu, ta cùng với ngồi ở xe lăn Chiaki ngồi đối diện nhau.

"Phải cẩn thận một chút ah, hửn là cái quái nhân, có lẽ sẽ đột nhiên nói chút ít kỳ quái lời nói."

"Còn so ra kém với người lần đầu gặp mặt thời điểm rộng đùa giỡn a, cho nên yên tâm đi."

"Thiệt là."

Chúng ta giống như bằng hữu thoải mái mà lái chơi cười.

Sau đó chúng ta cùng một chỗ lặng chờ sắp bắt đầu lúc kia. Ai nha nha, rốt cục đã tới rồi a.

"Nên đến thời gian nữa nha... . Akitsuki."

"Ân?"

Chiaki lộ ra sáng chói đáng tươi cười, biểu tình kia phảng phất đang nói..., mình đã không hề yếu đuối.

"Lần sau -- sẽ cùng nhau chơi a."

"... Ân, lần sau gặp lại."

Sau đó, đồng hồ báo thức kim đồng hồ chỉ hướng bốn điểm năm mươi bốn điểm.

Chiaki cùng Hayato trao đổi thời gian sắp bắt đầu.

Thiếu nữ trước mắt sẽ chết đi, mà --

"... .. Hô?"

"Nhé."

Chúng kiến cái kia ngu ngơ biểu lộ, ta thô lỗ lên tiếng chào hỏi.

A, chúng ta cùng người hỗn đản này gặp nhau lập tức các loại đã lâu rồi a.

"... Aha ♪ "

Đờ đẫn mặt hài hước bóp méo lên. Chúng kiến cái này xa lạ biểu lộ, ta chẳng biết tại sao nở nụ cười khổ. Người hỗn đản này, đều tại người, hại ta chơi đùa quá sức.

"Nhé! Cái này không là tiểu Thu sao! Lần đầu gặp mặt!"

Thanh âm cùng khuôn mặt cùng vừa rồi giống như đúc, nhưng âm điệu cùng biểu lộ lại hoàn toàn bất đồng.

"Người có thể vào lúc đó cùng ta đối thoại, nói đúng là tiến hành thuận lợi? !"

"Xem như thế đi, khá không dễ dàng a."

Đây chính là Hayato kun cái khác nguyện vọng. Buổi sáng bốn năm điểm năm mươi bốn điểm, khoảng cách Yumesaki Hikari thay thế ta còn có năm phút đồng hồ. Hayato hi vọng tại đây có chừng trong vòng năm phút đồng hồ cùng ta thảo luận xuống.

Chiaki xem ra quen thuộc trên mặt lộ ra hài hước mỉm cười, làm cho người ta cảm giác một hồi tê dại không khỏe cảm giác. Cùng lúc đó, Hayato kun không để ý đến phản ứng của ta, tựa như tại ghi âm bên trong như vậy, ngữ tốc sẽ cực kỳ nhanh nói ra:

"Như vậy a, như vậy a. Tiến triển thuận lợi ~~~ thật tốt quá. Như thế nào đây? ! Nhà ta chủ nhân đại nhân? !"

"À? Cái gì như thế nào đây? ."

"Đừng làm cho ta lo lắng a! Tô tình a! Hôn môi chưa? !"

... A, nói cái này a.

"Đó là không có khả năng a. Được dứt khoát cự tuyệt."

Ta lảng lảng tùy thích mà trở về câu, phảng phất đang nói người đang nói cái gì ngốc lời nói. Nhưng là.

"Ài----? Gạt người... Được nói ra rồi hả?"

Ngoài dự liệu tình huống khiến Hayato kun vẻ mặt ngây ngốc cứng lại rồi.

"Vì cái gì? ! Ta cho người các loại nhiệm vụ, chính là vì làm cho các người thân mật đến loại trình độ này đó a!"

"À?"

Người hỏi vì cái gì... Người cái này ngu ngốc đang nói cái gì a. Chẳng lẽ người thật sự cho rằng Chiaki cũng đáp ứng? Không, so về cái này, bây giờ nghe người này ngữ khí ta sẽ hiểu, những nhiệm vụ kia quả nhiên có như vậy ý đồ.

Tổng cộng năm cái nhiệm vụ, chính như ta dự liệu như vậy, như thế nào mới có thể để cho ta cùng Chiaki thân mật bắt đầu mới phải người này mục đích thực sự.

Trở thành bằng hữu, ôm lấy Chiaki, gọi thẳng tên gọi, kinh nghiệm những thứ này về sau, nhiệm vụ sau cùng là tỏ tình. Con này ý nghĩa một điểm. Hayato cân nhắc đến chính mình không có chuyện sau đó, nghĩ tiền đưa cái không thể thay thế đồng bọn cho Chiaki làm lễ vật. Nghĩ như vậy, Hayato là ở lúc ban đầu liền đoán được đây hết thảy, mới có thể tại trong thơ nói "Ta rất chờ mong" a.

"Thiệt là, tiểu thu có chết quần đến cùng sao? Người có phải hay không quá mức muộn chín? Hikari chan đã từng thở dài qua 'Sakamoto kun là cái loại này thẳng đến kết hôn đều không thể thoát khỏi đồng trình loại hình'. Rõ ràng cũng đã mọi sự đã chuẩn bị rồi."

Cân nhắc đến Hayato kun tình huống, dù cho không muốn hiểu rõ, ta cũng vậy tình tường hẳn là mang theo như thế nào tâm tình chế định nhiệm vụ. Nguyên nhân chính là như thế, ta chỉ có thể đối với hắn lộ ra vẻ mặt thống khổ. Bất quá, giống như nghĩ đến, ta cùng Chiaki đều là không thể nào kết giao a.

"Cắt. Vốn dựa theo kế hoạch của ta, các người trở thành bằng hữu về sau, tái ôm thoáng cái, quan hệ sẽ thân mật lên. Sau đó mượn Chiaki có thể đi lại cơ hội hăng hái tỏ tình về sau, thừa cơ hôn môi! Tái dùng buổi sáng cùng gặp mặt ta vì lấy cớ ngủ lại, hai người không cách nào nhẫn nại bất tri bất giác -- đến buổi sáng tiểu thu đổi thay thế Chiaki ta nói 'Hayato đại nhân, xin đem Chiaki cho ta!'."

"Không có khả năng biến thành như vậy... Này! Dừng tay, dừng tay!"

Đang lúc ta vô tình mà đối mở miệng oán trách Hayato chỉ trích thì Hayato vẻ mặt bất mãn làm một ra hồ ta dự kiến hành vi.

"Thật sự không cần sao? ! Khá mềm mại hả? Xem!"

"Đã đủ rồi! Đừng lật lên a! Đó là Chiaki thân thể a!"

Dù cho biết rõ linh hồn là nam nhi, nhưng...này hình tự thân phi bề ngoài ôn tồn âm đều là thuộc về quen thuộc Chiaki đấy, cho nên ta kì lòng không đặng liền đỏ mặt. Nhưng ác! Không cho cười!

"Ha ha, thật có lỗi, thật có lỗi. Bất quá, ta thật sự cho rằng Chiaki cũng đáp ứng, bởi vì nàng giống như khá thích người a."

"Đó căn bản không có khả năng a."

Ta có chút đỏ mặt chỉ trích nói hươu nói vượn Hayato một câu. Tuy nhiên để ta làm nói có chút cái kia, bất quá ta cũng hiểu được Chiaki yêu thích ta. Nhưng cái này cùng yêu đương là hai chuyện khác nhau.

"Chiaki đại khái có người thích đi à nha."

"Ôi chao! Không nhìn ra à? Nàng nói không có a."

"Có."

A, thiệt là... Chịu đủ người rồi.

Quay mắt về phía trì độn đến cực điểm Hayato, ta cảm giác đau cả đầu. Yumesaki Hikari cũng tốt, người này cũng thế, vì cái gì đều là như thế này... Ai, hợp tác trì độn thật sự là vất vả a. Đúng không, Chiaki.

"Được rồi, cho dù không làm được người yêu, thấp nhất hạn độ mục tiêu hay là đã đạt thành."

"Mục tiêu?"

Ta hỏi ngược một câu.

"Các người trở thành bằng hữu chân chính a."

"----!"

Kinh ngạc, ngốc nhưng. Đối mặt cái kia nhìn thấu hết thấy ánh mắt, ta chỉ có thể trầm mặc đối đáp.

... Ai nha, xem ra người nam nhân này không chỉ có chỉ là bị người hoan nghênh đơn giản như vậy, ta nhìn lầm.

"Mặc dù có một đồng lớn lời nói muốn nói với người, Bất quá thời gian thật sự không đủ dụng. Ta ngay lập tức tiến vào chính đề a, tiểu thu."

"... Ừ."

Hayato thần sắc nhận chân.

"Tuy nhiên người cuối cùng nhiệm vụ đã thất bại, nhưng tình huống lần này đặc biệt."

Nghe được câu này ta sẽ hiểu, Hayato vì sao hi vọng vào lúc đó cùng ta trực tiếp đối thoại.

Chúng ta trầm mặc một hồi, cuối cùng Hayato dụng thông thấu thanh âm, rõ ràng nói ra ta vẫn muốn -- đáp án.

"Phòng vẽ tranh nhật ký trên viết dùng người toàn bộ tuổi thọ phải trả giá đi cứu Hikari chan phương pháp. Cơ hội chỉ có một lần. Thành bại tự tại này một lần hành động."

"-----!"

Ta nuốt nhổ nước miếng, chân thật sâu cạn rốt cục tới gần trước mắt.

"Hoàn thành cái này một mục đích là thủ đoạn là -- "

Hayato hé miệng.

Đặt cược chúng ta tương lai lời nói --

"Lần sau sẽ nói cho người biết ♪ "

"A a a a a a à? !"

... Ta một đầu ngã quy. Kìm lòng không dặng ngã ngã trên mặt đất.

"Ta cũng vậy không có biện pháp a. Phương pháp kia rất phiền toái. Cách Yumesaki Hikari thay thế người chỉ còn hai phút rồi, căn bản không có cách nào nói rõ ràng. Ta đem phòng vẽ tranh nhật ký dấu ở một chỗ ai cũng không biết địa phương. Ngày kia ta sẽ dùng chỉ có tiểu thu có thể chứng kiến gặp hình thức phát bưu kiện đưa cho người. Như vậy là được rồi a."

"... Ân, Nhưng dùng."

Lại cho ta thừa nước đục thả câu, Nhưng ác. Không nên cười a, lại đang trên ta.

"... Ta nói, Hayato."

"Ân?"

Ta toàn thân vô lực trực tiếp ngồi xếp bằng ngồi dưới đất, vô tình mà hỏi thăm.

Ta vô luận như thế nào thậm chí nghĩ lần nữa nghe hẳn chính miệng nói ra -- cái kia ý thức.

"Người hay là... Quyết định phải chết sao?"

"Ha ha."

Hayato đối với ta quay trở lại dùng tiếng cười, vì cái gì... Rõ ràng còn có thể cười...

"Ta tự cấp Chiaki nhắc lại ở bên trong cũng đã nói a. Ta liền tính toán còn sống cũng không làm nên chuyện gì. Nguyên nhân chính là như thế, ta muốn tại cuối cùng kết cuộc tiệc nuôi, còn khiến tiểu thu đến hỗ trợ."

"..."

Bất kể lúc nào đều thẳng thắn như một dáng tươi cười cùng lời nói để cho ta dâng lên một cỗ xung động muốn khóc. Bởi vì --

"... Nàng vừa muốn trở nên lẻ loi trợ trợ rồi."

"Sẽ không đâu. Nàng khẳng định rất nhanh có thể cặp kè bằng hữu, còn có bạn trai."

"Thế nhưng mà --!"

"Nàng đã cùng khi đó không giống với lúc trước."

Hayato thanh âm thoáng đề cao một điểm.

Vĩnh viễn kiên thư người mình thương nhất đấy, bá đạo mà hữu lực thanh âm.

"Chiaki nàng... Trở nên chán ghét hết thảy, đem chính mình đưa vào tử lộ. Cho nên ta mới có thể nói không làm khôi phục huấn luyện. Nhưng nàng lại bởi vậy trốn tránh đi lại. Về sau cũng bởi vì cái chết của ta, lại lần nữa tự giận mình."

"..."

"Bất quá, nhờ có không sai chúng ta mới có thể gặp được người. Nàng không còn là độc chỉ một người."

Hayato ánh mắt dị thường kiên định nói.

"Ta không có uổng phí chết. Chiaki -- kiên cường rồi."

Hắn mà nói trong lòng ta vang vọng.

"... . . ."

Ta dốc sức liều mạng nhịn xuống không để cho mình khóc lên.

"Cho nên, xin nhờ rồi, tiểu thu. Không phải cứu nàng, mà là giúp ta thủ hộ nàng."

Hayato mang theo lóng lánh dáng tươi cười cúi đầu xem ta. Ta có thể làm chỉ có thật sâu cúi đầu xuống.

Vì cái gì... Vì cái gì người phải chết a...

Ta còn muốn sẽ hàn huyên với người thiên, còn có rất nhiều lời muốn nói với người, còn muốn cùng vượt qua càng nhiều nữa thời gian.

Nhưng mà, thời gian là tàn khốc. Đồng hồ báo thức kim đồng hồ chuyển đến bốn điểm 58 điểm.

"Nên chia tay a. Tiểu thu, cuối cùng người còn có cái gì muốn nói sao?"

"... Có chuyện muốn nhờ người."

"Hả? Cái gì?"

Hayato trên mặt tràn đầy mong đợi biểu lộ đang nghe thỉnh cầu của ta lập tức --

"Quyết không thể đổi Yumesaki Hikari đề cập phòng vẽ tranh nhật ký bên trong nội dung."

"..."

Thoáng cái cương cứng.

"... Lý do là?"

"Do ta cùng Yumesaki gọi. Về sau mặc kệ Yumesaki Hikari hỏi người cái gì, đều không nên trả lời. Xin nhờ rồi."

Hayato hé miệng, muốn nói gì, bất quá hăn đại khái phát giác được của ta ý thức a.

"... Tốt, ta đáp ứng rồi."

"... thank You."

Thời gian còn lại 30 giây, Hayato nở nụ cười, nét mặt của hăn để cho ta cảm giác một hồi tịch liêu.

Rõ ràng chúng ta đều sống ở trên đời này, nhưng có thể thời gian gặp mặt cũng chỉ có năm phút đồng hồ.

Bất quá.

Cho dù chỉ hàn huyên năm phút đồng hồ, ta còn là hiểu rõ một sự kiện.

"Ta nói, Hayato."

Tuy nhiên không quen kết giao bằng hữu.

"Ân, làm sao vậy?"

Nếu có thể tại người này.

"Cái kia, nói như thế nào đây."

Khi còn sống cùng hẳn gặp nhau.

"Quen biết người về sau đã xảy ra rất nhiều chuyện, ta vui vẻ."

Chúng ta đại khái có thể trở thành là bạn tốt a. Loại ý nghĩ này... Đại khái là ta quá tự đại a.

"Ha ha. Không khách khí."

Hayato nở nụ cười, thời gian đã muốn còn thừa không có mấy.

"Hayato, cuối cùng ta còn có một việc muốn hỏi."

Còn có, mười lăm giây.

"Đến cuối cùng còn vội vã như vậy hoang mang rối loạn đấy, chuyện gì a."

Còn có, 10 giây.

"Vì cái gì... Muốn vì Chiaki hết sức đến nước này?"

Còn có, tám giây.

"... Vấn đề này ta nguyên xi hoàn trả. Ta với người đồng dạng."

"Ân?"

Còn có, năm giây.

"Ta đây hỏi một chút, tiêu thu tại sao phải liều mạng hoàn thành những cái kia phiên toái nhiệm vụ? Dù cho theo Chiaki chỗ đó biết được, chỉ có thể có một phương sống sót đến từ sau nhưng -- "

Còn có --

"Liều mạng muốn biết phục sinh đích thủ đoạn?"

Ta muốn nói gì? Hoàn toàn nghĩ không ra.

Bất quá, tại trong chớp nhoáng này, ta xác thực hiểu.

Hayato tại sao phải vì Chiaki liều mạng như vậy.

Ta tại sao phải vì Yumesaki Hikari bôn tẩu đến nước này.

Ta đến cùng muốn làm cái gì đấy.

Tại ta nghĩ thông đây hết thảy thì đã là bốn điểm năm mươi chín phân ra. Lúc này ta lần nữa tiếp nhận tử vong.

-- đồng thời, tại trong lòng dấu diêm khởi cái nào đó quyết định.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Đem Người Trọng Sinh

"Chúng ta tới hiểu rõ Sakamoto trên người bí ẩn a! Tại nơi này chuyên mục ở bên trong, Hikari chan sẽ từng bước công bố Sakamoto kun trên người bí mật!"

Tại lưu luyến ổ chần vào đông sáng sớm.

Thời tiết đã muốn thật sự rét lạnh đến làm cho người ta hoài nghi có phải hay không tuyết rơi. Hôm nay, ta được điện thoại chuông báo thức đánh thức, tiếng chuông để cho ta nhớ tới lúc trước. Đã lâu a, đây là phát thứ hai?

"Như vậy, chúng ta lập tức bắt đầu đi! Sakamoto kun tại sao phải cao lớn như vậy! Chỉ sợ là bởi vì cái kia a, cùng hươu cao cổ vì ăn chỗ cao lá cây mà rướn cổ lên đồng dạng, hẳn là vì theo chỗ cao bao quát nữ sinh cổ áo lộ hàng, mới dài cao! Không hổ là Sakamoto kun!"

"Đây là đâu người sai vật thích ứng tiến hóa a!"

Ta cười khở chỉ trích một câu, tiếp tục chờ hậu chuông báo đến tiếp sau nội dung.

"Cái kia hôm nay tới đây thôi! Săce You!"

". . ."

Yumesaki gọi đã xong, nhưng nếu như dự đoán của ta không sai.

". . . . . Không có ở nghe xong a."

Xem đi, quả nhiên. Ta biết ngay nàng cùng trước kia đồng dạng lục có hẳn lại, dự đoán chính xác.

". . . Ân, khẳng định không có ở nghe đi."

Yumesaki Hikari thanh khục một tiếng nói tiếp. Lần này cũng có lưu như thế nào hẳn lại đâu này?

". . ."

". . ."

"Sakamoto kun."

--

". . . Người tại chờ mong mấy thứ gì đó WWW, ha ha ha WWW "

-- phốc.

. . . . Nhưng ác, bị chơi xỏ.

"Lão làm chút ít chuyện nhàm chán."

Trái qua một phen ngu ngốc tựa như đối đáp về sau, ta cuối cùng từ ổ chần leo ra. Được rồi, hôm nay không phải nằm ý về sau. Hôm trước ta nhận được một phong bưu kiện.

"Nói cho người biết phòng vẽ tranh nhật ký sưu tầm địa điểm a! Xem phụ kiện địa đồ a. BY Hayato."

Ta cùng Hayato lợi dụng có chừng năm phút đồng hồ thấy lần mặt, hai ngày sau, hẳn vì không cho Yumesaki Hikari phát hiện, dụng tự động gửi thư tín công năng cho ta phát phong thư bưu kiện. Kỳ thật ta bản nghĩ lập

tức đi ngay đem nhật ký tìm ra, nhưng chỗ kia thật sự quá xa, chỉ có thể kiên nhẫn đợi đến lúc hai ngày nghỉ.

"Tốt, ném qua điểm tâm hãy đi đi."

Ta rất nhanh thanh mất điểm tâm, liền ra cửa.

Tại rét lạnh trong vắt vào đông trời xanh (Lam Thiên) xuống, ta dựa theo địa đồ, liên tiếp cưỡi tàu điện cùng xe buýt, bốn ba ngũ tiểu thời điểm về sau, rốt cuộc tìm được ở vào trong núi phế tích -- đúng vậy, chính là cái phòng vẽ tranh. Chỗ này bị di vong địa phương phủ kín lá khô, giống như thời gian dừng lại thế giới, ta đem chôn dấu không sai vật kia đào lên.

"Cái này. . . Tựa là phòng vẽ tranh nhật ký."

Thu nạp tại rỉ sắt hòm sắt bên trong nhật ký đã muốn giòn đến phảng phất Phật quang là lật giấy sẽ nghiền nát. Bên trong chính như lúc trước nghe nói như vậy, viết hai thiếu nữ đích nhân cách trao đổi nhật ký. Mà --

" 'Hôm trước, cái khác linh hồn của ta đã muốn ly khai cái thế giới này rồi. Ta tuân theo nàng nguyện vọng, vì này chút ít đập vào cùng chúng ta đồng dạng vận mạng người, đem chúng ta biết rõ bí mật đều ghi lại xuống' -- như vậy sao."

Ngày tháng đã bị làm ô uế thấy không rõ, nhưng phía trên kia hoàn toàn chính xác ghi lại ta khát cầu tình báo.

Ta tiếp tục xem tiếp, một lần lại một lượt, vì không làm bất kỳ một cái nào chữ.

"Thì ra là thế, a."

Đã qua hồi lâu, sau khi ta xem xong buông nhật ký, sau đó --

". . . Tốt, quyết định."

"Sau khi chết, đệ bốn trăm bốn mươi bốn ngày chết đi đi địa phương -- sao."

Hôm nay nhật ký mở đầu viết một câu như vậy lời nói.

Hôm trước, ta lấy đến phòng vẽ tranh nhật ký về sau, đem nhật ký trên ghi lại toàn bộ tình báo đều ghi tại bút ký bản trên. Ta vốn muốn đem nhật ký mang về, nhưng cảm giác, cảm thấy thứ này ưng thuận bỏ tại cái đó phòng vẽ tranh ở bên trong, vì vậy cũng nặng mới đem nhật ký dấu ở một cái chỉ có ta mới biết địa phương.

Ân, ta làm đang trao đổi nhật ký trên dài ~~~~~ đáng dấp trong nhật ký cho như sau:

"

①

một cái thân thể bên trong không cách nào định cư hai cái linh hồn, bởi vậy về sau ký túc linh hồn sẽ không pháp thích ứng thân thể, dần dần biến mất. Ký túc linh hồn xuất hiện thời gian sẽ không ngừng giảm bớt, lúc ban đầu là giảm bớt năm phút đồng hồ, tiếp theo là 30 phút, về sau giảm bớt thời gian là bất quy tắc đấy. Sau đó, lấy cái chết sau bốn trăm bốn mươi bốn ngày làm giới hạn, ký túc linh hồn đem sẽ tự động biến mất.

②

ngăn cản ký túc linh hồn biến mất phương pháp chỉ có một. Cái kia chính là cùng được xưng là tử thần tồn tại thương lượng. Như vậy mới có thể khiến ký túc linh hồn ở lại {Kí Chủ} trong thân thể. Nhưng là, dưới loại tình huống này, {Kí Chủ} linh hồn

--

tại thương lượng lập tức sẽ biến mất.

③

thương lượng phương pháp: Chết tại sau bốn trăm bốn mươi bốn ngày đi ký túc người chết đi địa phương. Vào lúc đó chỉ có một lần cơ hội có thể cùng tử thần thương lượng.

. . . Tình báo chính là chỗ này chút ít, ta nghĩ sẽ phải có chút khó có thể hiểu, cho nên trước sửa sang một chút a.

Ngày giỗ của người là tháng tư ngày thứ 8. Bởi vì là bốn trăm bốn mươi bốn ngày sau, như vậy sang năm tháng sáu hai mươi lăm số tự là X ngày. Ở đằng kia ngày đi đến người người bị chết đi hoành đạo có thể cùng tử thần thương lượng. Mà chúng ta sắp sửa tại chỉ có một lần thương lượng ở bên trong, lựa chọn ai sống sót.

Đầu tiên, nếu như là lựa chọn ta còn sống, chỉ cần tại tháng sáu ngày hai mươi lăm đi đến người đi hoành nói, cùng tử thần thương lượng, nói cho nó biết 'Sakamoto Akitsuki sống sót đến' là được rồi. Làm như vậy về sau, từ ngày đó lên, linh hồn của người sẽ biến mất, ta đem thu hồi toàn bộ tuổi thọ.

Kế tiếp, nếu như lựa chọn người còn sống, đồng dạng tại tháng sáu ngày hai mươi lăm tiến hành thương lượng, nói cho tử thần 'Yumesaki Hikari sống sót đến' là được rồi. Tại thương lượng thành công lập tức, linh hồn của ta sẽ biến mất, thân thể hoàn toàn biến thành đồ đạc của người.

Nói tóm lại, sang năm tháng sáu ngày hai mươi lăm, ta với người có một phương đặc biến mất."

. . . Đã ngoài.

Vì để cho tên ngu ngốc kia cũng có thể xem hiểu, ta đem tình báo tận khả năng cặn kẽ ghi xuống dưới.

Mà nàng đối với cái này trả lời thì là:

"Thực xin lỗi, xin để ta suy nghĩ xuống."

Giản đoản trả lời, Bất quá cái này cũng bình thường. Cho dù là ta, tại biết rõ chân tướng về sau, cũng do dự muốn hay không viết xuống. Nhưng trên thực tế, đó cũng không phải một cái có thể vô hạn gác lại vấn đề.

Hayato cùng Chiaki bọn họ đã muốn cho ra khiến Hayato biến mất cái này một kết luận. Tuy nhiên Hayato không có nói cho Chiaki hẳn cũng từ lúc nào biến mất, nhưng Chiaki nói không sao. Bởi vì biết rõ mình xác ngày tháng mà nói, nàng sẽ không chịu nổi. Cho nên bọn họ quyết định tiếp tục như thường ngày vượt qua còn dư lại thời gian, chờ đợi sắp bắt đầu vào cái ngày đó. Như vậy mà nói, liền đã không có ta có thể làm việc gì, ta chỉ có thể đưa mắt nhìn bọn họ vượt qua còn dư lại thời gian.

"Kết quả sẽ như thế nào đấy. . ."

Ta nhìn dương lịch, hôm nay là thứ sáu, đã là trung tuần tháng mười hai rồi. Tiếp qua không lâu tựu là nghỉ đông rồi.

Còn lại thời gian chính từng phút từng giây mà bước về phía tới hạn.

"Ân. . ."

Ngày đó, tình lại lập tức, của ta cảm tưởng tựu là lạnh đến hư không tưởng nổi.

"Tình chưa?"

Chăn,mền đang ngọa nguậy, a, Yukiko sao? Tại sao phải tại chăn của ta ở bên trong?

"Có thể ngủ tiếp thoáng cái nha."

Thanh âm đang ngủ được mơ hồ trong não vang lên. Ta đây sẽ thấy một lát thôi tốt rồi. Chỉ là, tại sao phải xâm lấn chần của ta a. Bất quá, ôm rất ấm áp, như vậy tùy nàng a.

"Tốt ấm. . . Thơm quá. . . ."

Uy uy, tuy nói là huynh muội, Nhưng cũng không cần dính như vậy nhanh a. Còn có "nói" đã bỏ sót nha. Không phải "Thơm quá", mà là "Thơm quá nói" a?

"Một lần nữa. . . Chỉ cần một lần nữa. . ."

So về cái này, như thế nào cảm giác thanh âm có chút kỳ quái à? Bình thường thanh âm ưng thuận càng thêm nhọn --

-- thu.

"Ô ô, hô cáp hô cáp a a a a a a a a? !"

Ài, cái gì? ! Vừa rồi đó là cái gì, tuyệt vời xúc cảm ngấn ở trên môi? !

"-- a, Kinoshita kun? !"

"Ôi chào hắc hắc. Buổi sáng tốt lành, đại ca

"

Khiến ta giật mình không chỉ có không sai.

"-- uy, Kazeshiro? ! Vì cái gì chúng ta cũng ngủ ở một cái phòng? !"

"Làm cái gì a. . . Sakamoto, sáng sớm cứ như vậy sảo sảo nháo nháo. .
."

Càng làm cho người ta giật mình vẫn còn phía sau.

"-- a, mào gà đầu? ! Vì cái gì người cũng ở đây? !"

"Xin xin, thỉnh an tâm! Theo sáng sớm bắt đầu Sakamoto ca được Kinoshita dono XXX tình cảnh, ta toàn bộ cũng không thấy!"

Chậm, chậm đã, cái này, đây là cái gì tình huống? Nói sau, ta hiện tại mới nghĩ đến, nơi này là chỗ nào? Vì cái gì ta sẽ thân ở như khách sạn giống nhau phòng lớn ở giữa?

Bất quá, để cho ta hỗn loạn sự tình vẫn còn tiếp tục phát sinh. Lần này truyền đến tiếng mở cửa, hẳn là tấm bình phong mở ra --

"Onii-chan, nên rời giường -- Ô ô, ôi chao? ! Vì vì vì, vì cái gì người sẽ cùng hun cùng một chỗ nửa người trên trần trụi nằm ở trong chăn ở bên trong? ! Cái kia tới rồi sao? ! Cái kia tới rồi sao? !"

Lần này đến phiên Yukiko lạch cạch lạch cạch mà chảy nước miếng xuất hiện.

"Đợi, chờ một chút! Nơi này là chỗ nào? ! Đến cùng xảy ra chuyện gì? !"

Bất quá, hỗn loạn tình huống còn đang tăng lên. Kể Yukiko về sau xuất hiện các nữ sinh hỗn loạn mà cho ta một kích cuối cùng.

". . . Sakamoto kun, vốn dĩ người có loại này tính thú a. . ."

"Ai nha nha, thoạt nhìn rất hạnh phúc đấy, senpai. Đối với người có chỗ mong đợi Misaki thật là một cái đồ đàn."

"Nhỏ, Kasumi chan. . . ? Ngay cả Misaki đều tại. . . ?"

Đầu của ta sắp đã nứt ra rồi, Bất quá duy nhất có thể dựa vào là nam nhi, Kazeshiro giống như phát giác được của ta hỗn loạn.

"A, Sakamoto, tỉnh táo lại. Tình huống này là có nguyên nhân đấy."

Kazeshiro mà nói cùng cái kia mỗi một không chịu nổi biểu lộ khiến ta hiểu được hết thảy. A, nguyên lai là có chuyện như vậy a. . .

"Yumesaki Hikari, như vậy a. . ."

"Buổi sáng tốt lành, Sakamoto kun! Chúng ta đi hai ngày ba đêm trượt tuyết lữ hành! Tuy nhiên đột nhiên mời đến mọi người, Bất quá người rất nhanh liền đến đông đủ! Sakamoto kun hi vọng của mọi người tựu là cao!"

Túi du lịch trong bút ký bản mở đầu viết một đoạn như vậy càn quấy mà nói.

"Sáng sớm hôm qua, Hikari đột nhiên mời chúng ta đi trượt tuyết lữ hành. Loại này thời kì thực thiếu nàng còn có thể hẹn trước đến khách sạn. Chúng ta tại xế chiều xuất phát, chạng vạng tối đến, hơi chút trượt trong chốc lát, sau đó ở một đêm -- sự tình chính là như vậy."

Ta cùng Kazeshiro nếm qua điểm tâm sau lạng lẽ chạy tới, hiện tại chính tại nói chuyện phòng xác nhận tình huống. Thiết là, Yumesaki Hikari cái kia hàng. Còn tưởng rằng nàng tại vì phòng vẽ tranh nhật ký chuyện tình phiền não, như thế nào đột nhiên sẽ tới lữ hành.

". . . Ngày hôm qua, không có phát sinh chuyện gì a?"

"Đó là không có khả năng a. Tuy nhiên trượt tuyết trượt được rất vui vẻ, nhưng về sau. . ."

Phải nói quả là thế à. Chỉ là cùng như vậy một đám đầu có chút cái kia cái thẳng khốn cùng một chỗ lữ hành, cũng đã để cho ta cảm thấy cực lớn bất an. Bất quá, xem Kazeshiro biểu lộ, sự tình dường như khá không xong.

"Ban đêm huyền não khá lợi hại. Bởi vì Hikari đề nghị nói chơi quốc vương trò chơi. . ."

Lữ hành chi dạ muộn X một đám xấu hổ đến cực điểm tiểu tử bạn X quốc vương trò chơi X Yumesaki Hikari. Cái này là bức nào ác ma phương trình a.

"Thật sự là quá sức đấy. Hikari làm vài về nước vương, khiến Sanada cùng hương tự cùng nàng hôn môi, lại để cho mào gà kun chỉ mặc một cái quần lót nhảy vào tuyết ở bên trong, còn khiến Kinoshita kun nói ra thích người tên gọi, kết quả làm cho muội muội máu mũi phún dưng ngã xuống đất không dậy nổi. . ."

Ah nha. . . Uy, đây đã là rộng thảm kịch đi à nha. . .

"Còn có, Hikari làm quốc vương về sau, vẫn cùng các nữ sinh chơi một vòng dã bóng quyền. Kết quả Hikari như thần linh phù hộ giống như liên tiếp chiến thắng, làm cho các nàng đều thoát khỏi, người ưng thuận đi nói lời xin lỗi a."

"Cái kia ngu xuẩn đều ta đã làm gì a. . ."

Đáng giận, thật hâm mộ. Lại nói, Yumesaki Hikari cũng vậy, mấy cái nam sinh ở sân khấu còn chơi cái gì dã bóng quyền a.

"Kazeshiro người không cũng nhìn thấy Kasumi chan cùng Misaki cởi quần áo sao."

"Ta điều chỉnh ống kính ngoại trừ nữ tính không có hứng thú."

A, như vậy a. . .

"Còn có, lúc ngủ cũng quá sức đấy. Bởi vì Kinoshita kun Isshin nghĩ đánh lén ban đêm Hikari, cho nên ta liều chết bảo vệ cả đêm. Rõ ràng ta đều một đường chịu đựng một đêm tập kích a."

Kazeshiro làm được không tệ. Ta liền đem làm không nghe được người câu kia nguy hiểm lên tiếng a.

"Ta một đường nhẫn đến sáng sớm Sakamoto thay thế Hikari về sau, thực vui vẻ mệt chết đi được. Về sau sẽ theo liền Kinoshita kun làm sao làm. Kia trường cảnh thật sự là lợi hại đấy, thực thiếu người như vậy đều không bị lộng tình. Ha ha."

Điểm này cũng không tốt cười a a a! Thủ hộ của ta trình tiết đến cuối cùng a!

"Đáng giận. . . Cho nên ta mới chán ghét lữ hành. . ."

Thuận tiện nhắc tới, đại khái là lữ hành chi dạ khá cao hứng a, Yumesaki chỉ dùng tranh minh họa tại mang tới bút ký bản trên vẽ ra chơi đã bóng quyền cùng các nữ sinh bộ mặt tức giận theo sát nàng kiss tình cảnh, thoát nhìn rất sung sướng. Bất quá --

". . ."

Đột nhiên lữ hành, nhớ rõ mùa hè đã từng phát sinh qua tương tự sự tình. Ta biết rõ cái này ý vị như thế nào.

Phòng vẽ tranh nhật ký đem một cái đau khổ lựa chọn bày tại trước mặt chúng ta. Chuyển đi này khẳng định cùng lúc trước giống nhau là vì giải quyết bất an trốn tránh hiện thực. Không nhưng chính là vì chấm dứt tâm nguyện chưa dứt --

"Kazeshiro."

"Ân?"

Ta đối nam nhân ở trước mắt nói ra.

"Người và Yumesaki Hikari. . . Từ đó về sau có nói qua cái gì không?"

". . . Không có."

Phòng vẽ tranh nhật ký chuyện tình ta còn nói cho Kazeshiro một người. Thực thiếu người này còn có thể gắng giữ lòng bình thường theo chúng ta lui tới, kỳ thật nội tâm của hắn ưng thuận một chút không bình tĩnh.

"Sakamoto."

Bất quá, hắn nhất định có thể hiểu chúng ta a.

Hiểu ý nghĩ của ta, hiểu Yumesaki Hikari nghĩ cách, hiểu --

"Mặc kệ nghênh đón kết cục như thế nào, ta đều tiếp nhận các người lựa chọn tương lai."

". . . Ừ."

Yumesaki Hikari nghĩ muốn lựa chọn tương lai.

"Nguy hiểm!"

Đến buổi chiều, chúng ta một chuyến người đi tới trượt tuyết sân khấu.

"Chưa, không có sao chứ, Kasumi chan!"

Ta từ phía dưới đối ngã sắp xuống đặt ở trên người ta Kasumi chan hỏi.

Hôm nay trượt tuyết sân khấu thì khí trời khá trong vắt. Xanh thắm là bầu trời bao la cùng Shirayuki hoà lẫn, làm cho người ta hoa mắt. Lên xe cáp phụ cận truyền ra mùa đông nhất định bỏ ca khúc chính vui sướng tấu tiếng nổ.

"Đối, có lỗi với Sakamoto kun. Ta, trượt tuyết trình độ rất dở. . ."

Thật sự là thế này phải không. Nhưng ta nhìn thấy người dùng tốc độ cực cao đuổi theo trượt ở phía trước ta, đột nhiên va va chạm chạm luống cuống tay chân đem ta đẩy ngã, đây đại khái là ảo giác a. Người mỗi lần ngã sắp xuống, ngạo nhân bộ ngực đều bách phát bách trúng mà áp đến trên mặt của ta, cái này khẳng định chỉ là ngẫu nhiên a.

"Không, Bất quá, Sakamoto kun hôm nay trượt được rất không tồi đấy. . ."

"A, ân."

"Rõ ràng ngày hôm qua người còn động một chút lại hô 'Ồ ô,, không dừng được, muốn dừng phải " đem ta đẩy ngã rất nhiều lần. . . Ách."

? ! Cảm giác vừa mới nghe được tắc lưỡi thanh âm rồi, cảm giác ta bị sai a? !

"Ha ha ha. . ."

Thuận tiện nhắc tới, chúng ta, ta • Kasumi chan • Misaki ba người chính cùng một chỗ trượt tuyết. Yukiko giống như rất sợ hãi lên xe cáp, tại chân núi cùng Kinoshita kun cùng nhau chơi đùa tuyết. Kazeshiro nói câu gì "Núi lớn đang kêu gọi ta", phải đi cao thủ khu, bây giờ còn chưa trở về. Về phần mào gà đầu, ưng thuận đang bị bên kia tiểu học nữ sinh quân đoàn

ném tuyết cầu, Bất quá chút bất tri bất giác đã muốn tiêu thất vô tung. Ta nhìn thấy tại trượt tuyết sân khấu trong góc có một tôn mào gà đầu tạo hình cực lớn người tuyết, đại khái cảm giác ta bị sai a, ân.

Mà Misaki vừa rồi chắc còn ở phụ cận, nhưng bây giờ hành tung không rõ. Kasumi chan trượt xuống về sau giống như đột nhiên đem người nào đó đánh bay, Misaki mất tích đại khái cùng cái này có quan hệ a.

" Sakamoto kun. . . Hôm nay cũng chơi. . . Quốc vương trò chơi sao?"

Tại ta bên cạnh nghĩ ngợi lung tung bên cạnh chậm rãi phía trước trượt về sau, Kasumi chan đột nhiên mở miệng hỏi.

"Sakamoto kun thật là lớn gan đấy. . . Tối hôm qua nói cái gì '

①

số nếu như là nữ sinh mà nói, hay dùng miệng ngậm lấy băng đem băng đưa vào quốc vương trong miệng! Nếu như là nam sinh lời nói liền biểu diễn một phát nghệ! Mào gà kun mà nói mặc một cái quần lót nhảy vào tuyết ở bên trong!' . . ."

(một

発

vân: Chỉ dùng một động tác làm cho người bật cười hoặc kinh ngạc)

"Không, cái kia. . ."

"Ngoài ra, người cũng nói '

②

số nếu như là nữ sinh mà nói cùng với quốc vương lần lượt ngủ chung ở cái trong chăn! Nam sinh lời nói liền biểu diễn khẩu kỹ! Mào gà kun mà nói mặc một cái quần lót nhảy vào tuyết ở bên trong! . . ."

"Cái kia, cái này. . ."

"Còn có, người cũng nói "

③

số nếu như là nữ sinh mà nói liền đi chân trần giẫm đạp quốc vương! Nam sinh lời nói liền hưởng thích người tỏ tình! Mào gà kun mà nói mặc một cái quần lót nhảy vào tuyết ở bên trong! " nếu như ta là

③

số thì tốt rồi. . ."

Sẽ chết a! Mào gà đầu sẽ chết mất a! Còn có, người vừa rồi đang nói cái gì? !

Tối hôm qua đáng sợ để cho ta tốc tốc phát run, hiện tại Kasumi chan còn hưng phấn không dừng được, nàng tiếp tục nói:

"Chỗ, cho nên đây, hôm nay ta sẽ lén lút nói cho Sakamoto tiến ta rút thăm được một chút. Bởi vậy, Sakamoto kun nếu như làm quốc vương mà nói. . . Mặc kệ ra lệnh cho ta làm cái gì cũng có thể nha. . ."

". . . Ài."

Đây cũng chính là nói. . .

"Ta nghĩ báo đáp người. . . Một đường khiến ta thích người. . ."

Sau đó tự là một hồi làm cho người thẹn thùng trầm mặc. Chúng ta tại loại này bầu không khí bao vây rồi trượt xuống trượt tuyết sâu khấu. Tại ta mê hoặc nên nói cái gì, đến lên xe cáp lên xe chỗ thời gian.

"Sakamoto kun. . ."

Kasumi chan khí tức trên thân thay đổi.

"Ta. . . Có chuyện nghĩ sẽ nói cho người biết một lần. . ."

"Ân. . ."

Kasumi chan đỏ bừng cả khuôn mặt, đôi môi run rẩy, lắp bắp nói. La hét ánh mắt khiến lòng ta một hồi ngứa.

Đón lấy, tại rất cục bắt đầu lên xe cáp đem khăn trương đồ lên cao triều nhất lập tức, Kasumi chan giống như quyết định giống như, ôn nhu hai con người nhìn ta chăm chăm --

"Sakamoto kun! Ta đối Sakamoto kun -- "

"Senpai đến đây đi! Cùng Misaki cùng một chỗ ngồi lên xe cáp a! A, xin cho xuống."

Đụng --!

A. . .

"Oa! Uy, a a -----!"

Kasumi chan phát ra một hồi kinh hô.

Tại lên xe cáp đi vào lúc trước, đột nhiên đem Kasumi chan đánh bay, xuất hiện ở trước mắt ta chính là --

"Sanada học tử, rất nguy hiểm nha. Mời ngồi xuống nhất ban xe cáp."

Misaki. Nàng trực tiếp ngồi trên vừa đi tới lên xe cáp -- đó là của ta bên cạnh. Về phần Kasumi chan, chỉ có thể một mình ngồi trên phía sau xe cáp đuổi theo sau lưng chúng ta.

"So về cái này, senpai người không lạnh sao? Misaki dán đi qua cho người sưởi ấm a."

"Ách, a, cái này. . ."

Ta không có quyền cự tuyệt. Misaki thân thể dính sát đi qua. Với lại nàng còn đem cho vào vỏ tại ấm áp đan len cái mũ trong cái đầu nhỏ tựa ở trên vai của ta. Không tốt, cái này không ổn. Vừa rồi phía sau xe cáp truyền đến như là đại thúc phát ra thanh khúc âm thanh. Cũng máu nhuộm lên xe cáp rơi khách chỗ đó a. . .

"So về cái này, senpai, tối hôm qua tốt kích tình a. Người lại còn nói chơi dã bóng quyền, sau đó đem Misaki thoát được không ra thể thống gì. Đêm nay xin tiếp tục a, ta đã muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt rồi."

A.... . . Người nói cái này ta nhưng không có cách nào đáp ứng a. . .

"Đối, thực xin lỗi. Có nam sinh ở sân khấu còn khiến người làm loại sự tình này. . . Có chút chơi hơi quá."

Tóm lại trước đối ngày hôm qua hành vi ngu xuẩn nói xin lỗi đi. Kết quả Misaki hô mà thở dài một tiếng, có chút hờn dỗi giống như nói:

". . . Được rồi, xin không cần để ý. Tuy nói là thoát khỏi, nhưng Kazeshiro senpai chỉ lo vẻ mặt cười ngây ngô, mê mẩn mà trông chừng senpai người xem, ta cũng hoài nghi hẳn phải không là đồng tính luyến rồi. Mà Kinoshita kun lập tức ý vị mà kề senpai, đã muốn có thể kết luận là đồng tính luyến rồi. Về phần mào gà senpai, tại ta hiểu rõ viên thứ nhất nút thắt về sau cũng đã thất thần. Chú ý độ thấp như vậy, hại ta bạch phí sức."

. . . Thực xin lỗi.

"Cho nên, senpai hôm nay muốn đền bù tổn thất ta."

"Ôi chao! Đền bù tổn thất?"

Misaki lộ ra hài hước mỉm cười, nói ra:

"Hôm nay Misaki cũng lén lút đem rút thăm được số điện thoại nói cho senpai, senpai có thể tận tình thưởng thức người muốn Misaki rồi, cho nên kính thỉnh chờ mong a."

"Ài, vì, tại sao phải như vậy. . ."

"Vừa rồi ta đã cùng Sanada học tử thảo luận tốt rồi, lẫn nhau nói cho đối phương biết mã số của mình. Nếu như senpai đã biết Misaki số điện thoại còn lựa chọn Sanada học tử mà nói. . . Người biết hậu quả a."

"A.... . ."

Không ổn. Phía sau xe cấp lại truyền tới thần bí thanh khục tiếng. . .
Cái này bất kể thế nào tuyển ta đều phải chết a.

"Hừ hừ hừ, ta rất chờ mong."

Tại một chỗ không giải thích được hàn ý bực vào, xe cấp chậm rãi đi lên chạy tới. Đại khái là ý thức tác dụng a, ta cảm giác thối qua đôi má phong cũng thật là lạnh như băng.

"Ta nói, Misaki."

Khi nhìn đến rơi khách chỗ về sau, ta đột nhiên theo bản năng hỏi.

"Người ưa thích. . . Ta?"

"A -----?"

Hỏi xong ta mới hồi phục tinh thần lại, không xong, ta đều hỏi cái gì --

"Không, thật có lỗi. Không có cách -- ai da ai da đau! Tay, ngón tay! Không thể chỗ ngọt hướng bên kia a!"

"Hừm hừm hừ. Người thật giống như rất ưa thích đùa bỡn nữ sinh tâm đây. Người muốn thế nào? Muốn là câu trả lời của người để cho ta không hài lòng độ lời nói, người liền cho ta từ nơi này nhảy xuống."

Sẽ chết a! Thực xin lỗi, thực xin lỗi, thực xin lỗi!

"Không, cái kia. . ."

Ta nhớ tới vừa rồi Kasumi chan đỏ bừng khuôn mặt.

Ta rất muốn biết a. Ta muốn biết mọi người có nhiều yêu thích ta. . . Không, nhiều ưa thích tên kia --

"Đối, thực xin lỗi. Ta cái gì cũng chưa nói, xin không cần để ý -- "

"Ta thích."

"-----!"

Nghe thế ngoài ý liệu trả lời, ta lập tức mở to mắt.

Đường đột cũng không phải Misaki tỏ tình, mà là môi anh đào của nàng -- chặn lại đôi môi của ta.

"So với đã từng ước mơ người còn phải thích."

". . ."

Chứng kiến ta đỏ mặt cúi đầu xuống, Misaki cười khanh khách lên.

"Senpai giống như có rất nhiều phiền não a."

"Ôi chào!"

"Ngày hôm qua cũng thế, người tại khoái hoạt đồng thời, cũng đang phiến não lấy mấy thứ gì đó. Misaki nhìn ra được. Dù vậy, người vẫn phải là ra đáp án."

". . . Đáp án?"

"Không phải chính người nói à.'Có thể cùng mọi người cùng nhau đến du lịch thật sự là quá tốt. Như vậy ta liền có thể quyết định'. Giống như trợ giúp Thượng tiên bồi chiếu cố rồi, ta thật là cao hứng."

. . .

Ta không biết ngày hôm qua cái thằng khốn để lại như thế nào quyết tâm.

Nhưng nàng dường như đã nhận được cái gì, đang cùng nàng thích nhất người cùng một chỗ lữ hành trong quá trình đã nhận được cái gì.

"Senpai."

Misaki lộ ra khả ái đáng tươi cười, ôn nhu nói:

"Hôm nay Misaki là người muốn hương tự Misaki sao?"

". . . Ân, cảm ơn."

Thật sự cảm ơn, cảm ơn người có thể ưa thích. . . Chúng ta.

Về sau, ta toàn thân không sáng suốt mà đã tới xe cáp rời khách.

. . . Từ không cần phải nói, từ phía sau xuất hiện Ma Vương mang đến cho ta một hồi thảm kịch.

". . . Onii-chan."

"Ah, Yukiko, buổi sáng tốt lành."

Ngày kia, lễ hành sớm đã chấm dứt. Yukiko sắc mặt âm trầm đi vào gian phòng của ta, làm sao vậy?

"Có một phong thư cho onii-chan mộ danh thư. . . ."

"Mộ danh thư? Ài, ai gửi đến hay sao?"

"Onii-chan gửi đấy. . ."

". . ."

Lại làm chút ít chuyện phiền toái. . .

Thu kiện người Sakamoto Akitsuki, gửi thư người cũng là Sakamoto Akitsuki. Quan trọng nhất là mặt sau viết "Lần đầu tiên nhìn thấy của người về sau liền thích người rồi! Xin cho ta ký cái tên!", ô ô. . . Theo vừa rồi lên, Yukiko ánh mắt của liền đâm vào ta đau quá. . . Cái này không chính là một cái đáng thương người cô đơn tự biên tự diễn sao! Ngày hôm qua ta làm cái quỷ gì a!

"Thiệt là. . . Ân?"

Đón lấy ta thấy được mộ danh thư phía dưới cùng nhất viết một chuyển không giải thích được văn tự.

"D khu

→

bí tàng

→

che dấu."

"Đây là. . ."

Ta mê hoặc thoáng cái, rất nhanh liền kịp phản ứng.

"D khu động (ổ D)

→

bí tàng anime folder

→

che dấu folder. . . Sao."

Ta lập tức mở ra Computer, dựa theo chỉ thị tìm kiếm -- đã có.

Cái này là lúc nào kiến hay sao? Yumesaki Hikari kiến che dấu folder ở bên trong bỏ có một cái giấy ghi chép văn bản tài liệu.

"Bên cạnh xem TV bên cạnh học."

Chúng kiến cái này tiêu đề, ta biết ngay nàng nghĩ biểu đạt cái gì. Tên kia rất ôn nhu, ý của nàng phải không phải nghiêm túc mà xem.

Nàng ôn nhu làm ta cẩn chắc môi, double-click, sau đó liền thấy.

Bao hàm Yumesaki Hikari quyết tâm -- lời nói.

"Đưa Sakamoto kun. Thực xin lỗi, muộn như vậy trả lời thuyết phục người. Ta nghĩ rất nhiều, trong nội tâm rất nôn nóng bất an. Bất quá ta đã muốn quyết định. Nghĩ lại về sau mình làm ra quyết định."

Mình làm ra quyết định --

Chúng kiến những lời này, ta không biết tại làm sao thiếu chút nữa liền khóc lên, bất quá ta còn là tiếp tục xem tiếp rồi.

"Hay là ta -- biến mất a."

". . . Yumesaki Hikari."

Như vậy a. Người. . . Quyết định như vậy a,

"Khanh khách. Một khi quyết định muốn sau khi chết, tổng cảm giác có chút sợ hãi. Bất quá, ta quả nhiên không cách nào hi sinh người. Đoạn thời gian trước trượt tuyết lữ hành để cho ta vững tin ý nghĩ của mình. Rõ ràng như vậy đột nhiên, Nhưng mọi người hay là đáp lại của ta triệu tập, thoáng cái tụ tập đến bên cạnh của người. Với lại lữ hành thời điểm tất cả mọi người lộ ra khoái hoạt đáng tươi cười. Này khiến ta vững tin, tất cả mọi người yêu người. Muốn ta chung kết nhân sinh của người, cấu hoạt vu thể, ta tuyệt đối làm không được."

". . ."

Không phải. Mọi người chính thức yêu người không phải ta. . .

"Thật có lỗi. Người liều mạng như thế mà tìm kiếm để cho ta sống xuống phương pháp, Nhưng ta lại quyết định chết đi. Bất quá, ta nghĩ đây chính là số mạng của ta. Chẳng nói, chính là bởi vì kéo dài vốn nên chung kết nhân sinh, ta mới không hề hối hận. Không chỉ có như thế, có thể thể nghiệm Sakamoto kun nhân sinh thật sự vui vẻ. Cho nên. . . Nhân sinh của ta liền đến đây là kết thúc a. Tháng sáu ngày hai mươi lăm ta sẽ cùng tử thần thương lượng đấy. Cảm ơn người cho ta lãng phí nhiều thời gian như vậy."

". . . Nhưng ác."

Ta biết rõ. Ta biết rõ tên kia sẽ làm ra sự lựa chọn này. Nhưng là. . .

"Ngoài ra, ta còn làm cái khác quyết định."

Yumesaki Hikari nhăn lại vẫn chưa xong.

"Ta muốn đi gặp mẹ mẹ. Đối với nàng thẳng thắn hết thảy. Ta quyết định, lần này sẽ không tái trốn tránh."

Không cần nghĩ cũng biết, đây là một việc cỡ nào tàn khốc sự tình. Dù vậy, Yumesaki Hikari hay là quyết định muốn đi. Trong nội tâm nàng khẳng định giấu giếm ngoại nhân không tưởng tượng nổi quyết tâm.

"Yumesaki Hikari. . ."

Tên kia đến cùng làm như thế nào tư tưởng giãy dụa mới viết xuống cái này tự chương nhật ký đây này. Nàng đến cùng vượt qua rất nhiều thống khổ đấy. Kỳ thật nàng là rất sợ a. Bất quá, làm như vậy, ta nhưng không có cách nào tiến lên a. . .

. . . Như vậy, câu trả lời của ta dĩ nhiên quyết định.

"Ân, hiểu, Yumesaki Hikari."

Ta cầm bút lên, tại bút ký bản trên viết xuống đối trả lời thuyết phục của nàng.

"Hiểu. Người đã đều nói như vậy, ta đây cũng lại không nói thêm gì nữa rồi. Chuyện này liền đến đây là kết thúc a."

Đến đây là kết thúc a. Nói cách khác, khó được ra quyết định quyết tâm liền phải uổng phí rồi.

"Thời gian còn lại chỉ có nửa năm rồi, Bất quá tận tình đi hưởng thụ a. Ta và người cùng một chỗ sáng tạo ra, tạo ra Sakamoto Akitsuki nhất người vui sướng sinh a."

"Tốt!"

Ta phòng lên nhiệt tình, cầm điện thoại di động lên, gọi cho Kazeshiro.

"Làm sao vậy Sakamoto?"

"Cùng một chỗ sáng tạo kỷ niệm a."

Ta lướt qua mời đến, ngẩng đầu nhìn mùa đông trời xanh (Lam Thiên), đối Kazeshiro nói như thế.

"À? Kỷ niệm?"

"Ân, kỷ niệm."

Bầu trời cao xa xanh thẳm, phảng phất muốn đem người hút đi vào đồng dạng. Tổng cảm giác bầu trời có thể đụng tay đến.

"Chứng minh tên kia ở trên đời này sống quá, tại thân thể ta bên trong sống quá, điên cuồng mà sáng tạo kỷ niệm a."

". . . !"

"Cười tiễn đưa nàng ly khai a. Tận khả năng mà lộ ra dáng tươi cười, tổng biệt nàng."

". . . Sakamoto."

Thật là một cái bén nhạy nam nhân. Hikari nghe đến mấy cái này, đã biết rõ Yumesaki Hikari làm ra như thế nào quyết đoán.

Với lại, hẳn cũng là cái ôn nhu nam nhân, cái gì đều không hỏi, chỉ nói với ta câu -- hiểu.

Ta cúp điện thoại, trông chừng dương lịch. Còn có bốn tháng, tựa là cùng Yumesaki Hikari gặp lại một chu niên -- sao.

". . . Làm như vậy không có vấn đề a."

Thời gian cực nhanh.

Yumesaki làm vinh dự kháis dứt bỏ loại phiền não này đi à nha, nàng bắt đầu giống như trước như vậy, mỗi ngày đều điên điên khùng khùng, bốn phía trò đùa dai.

"Tóm lại, ta muốn chơi đủ! Hikari chan dương lịch mỗi ngày đều là chủ nhật!"

"Cái này không thành Nett đến sao."

Ngoài ra.

"Còn có, người muốn dùng thoát khỏi xử nam làm mục tiêu cố gắng! Người luôn nghĩ đến tiểu quang, không cùng nữ sinh kết giao mà nói, ta sẽ không yên tâm!"

"Muốn, ai cần người lo."

Còn có.

"Thật tưởng tiến nam nhà tắm công cộng a! Dù là một lần cũng tốt! Ta nghĩ hảo hảo mà hưởng thụ tiến hành xong xã đoàn hoạt động, toàn thân trần trụi anh zai !"

"Cái này cũng không nên a."

". . . Trăm thỏa mãn

, tuy nhiên b

ị triệt để trở thành nhân vật khả nghi đối đãi."

"Này! Người thật đúng là làm à? !"

Mọi việc như thế. Yumesaki Hikari kích tình từ từ đề cao. Ai nha nha, do nàng ban tặng, ta bốn phía làm chuyện ngu xuẩn lời đồn vừa muốn bay đầy trời a. Bất quá chỉ cần Yumesaki Hikari cao hứng là tốt rồi.

" này, Sakamoto kun! Ta cùng học 1 lớp người đã hẹn ở ngày mai cùng đi hát karaoke, cho nên cố gắng lên ah

♪

"

"Lại tới nữa. . . Lão làm chút ít chuyện dư thừa."

Ta từ cười tiếp tục xem tiếp -- ân?

"Sakamoto kun."

"Ân?"

"Ôi chao hắc hắc. Có thể ký túc tại Sakamoto kun trên người thật sự là quá tốt

"

"Ài. A. . . ù?"

Nhật ký trên còn vẽ một bức không giải thích được tranh minh hoạ, tranh vẽ trong Yumesaki Hikari dùng sức mà hướng ta ném đi này hôn gió. Ta không khỏi nhú mày. Tuy nhiên không phải rất rõ ràng, nhưng Yumesaki Hikari giống như thật cao hứng.

Bất quá, hiện thực tàn khốc chính từng bước tới gần. Yumesaki Hikari đã muốn rút ngắn 30 phút phục sinh thời gian trở nên ngắn hơn, hiện tại đã muốn rút ngắn một giờ rồi. Bất quá, Yumesaki Hikari cũng không đối với cái này than thở. Như vậy ta cũng không thể nói chút ít tiết khí lời nói, nhất định phải giả bộ như kiên cường.

Thời gian tiếp tục trôi qua.

"A, Sakamoto kun. . . Tốt, lạnh quá a!"

Chuyện gì xảy ra. . .

Tới gần cuối năm hôm nay, ta tại hoàng hôn tây trảm về sau đi tới nhà ga trước. Bởi vì buổi sáng bút ký bản trên viết "Chạng vạng tối sáu giờ đến trạm xe trước, chuẩn bị cho tốt bao cùng quần áo." .

"A, đúng rồi. Cái kia, người nói lúc gặp mặt giao cho người a. Cho."

Mà bây giờ, sáu giờ chiều, chẳng biết tại sao có một cái thiếu nữ đang tại nhà ga trước chờ ta -- Kasumi chan lần lượt cái phong thư tới. Ài, đây là cái gì?

"Sao, làm sao vậy, Sakamoto kun? Ngày hôm qua người đã nói a, tại lúc gặp mặt giao cho người. . ."

"A, không có gì. . . Cám ơn."

Ta tiếp nhận ngày hôm qua ta đi qua Kasumi chan giao cho ta thư, vừa mở ra liền thấy "Sakamoto kun luôn lưu luyện Hikari chan mà nói, ta sẽ rất lo lắng! Hào hảo mà đi làm Kasumi chan hộ hoa sứ giả a!" . Lập tức ta liền hiểu rõ hết thảy. Nhưng ác, nguyên lai là như vậy sao.

Yumesaki làm vinh dự khái đang lo lắng ta sẽ vẫn đối với nàng tương tư đơn phương đi xuống đi, sợ ta cũng có khả năng sẽ biến thành Kazeshiro

như vậy. Nàng xuất phát từ lo lắng như vậy muốn tác hợp ta cùng Kasumi chan. Ta biết rõ dụng ý của nàng, nhưng hôm nay trận này hợp quá lúng túng, bởi vì hôm nay là --

"Sakamoto kun, ta thật là cao hứng. Tại trọng yếu như vậy thời gian. . . Đêm giáng sinh lựa chọn ta. Nói cách khác, ta có thể có chỗ chờ mong a."

Đúng vậy, hôm nay chính là đêm giáng sinh.

Chờ một chút, uy. . . Cái này rất không điệu a. Hôm nay Kasumi chan hoàn toàn ăn mặc một phen. Quần áo, tóc tất cả đều trải qua tỉ mỉ diện, phảng phất thành bại tựu tại này một trận chiến. Với lại vừa rồi Kasumi chan cũng nói: "Đã muốn cùng người trong nhà nói đêm nay sẽ ở nhà bạn qua đêm", bây giờ còn là chàng vạng tối sáu giờ hả? Chung quanh còn đầy đường tình lữ? Ngay tại lúc này, ta nếu như Hikari ăn một bữa cơm liền nói với Kasumi chan "Đêm nay cứ như vậy đi, chúc người nghỉ đông khoái trá" mà nói, ta sẽ được đâm chết a? Cái này nên làm cái gì bây giờ?

Bất quá chuyện cho tới bây giờ nói cái gì đều vô dụng. Tóm lại trước tuân theo Yumesaki Hikari cấp cho ta thư, đàng hoàng cùng Kasumi chan cùng đi dự ước hẹn nhà hàng ăn cơm chiều, sau đó lại ở nơi này trao đổi lễ vật (lễ vật từ lâu quy củ mà đặt ở bao cuối cùng).

Chỉ mong về sau có thể câu nệ nói chuyện phiếm, nghĩ cách một đường nói chuyện phiếm đến hừng đông. Nhưng tiếc không như mong muốn, Kasumi chan đề nghị nói nên đã đi ra, vì vậy ta chỉ thật là không có sức lực theo sát đi ra nhà hàng. Nhưng ác, thanh toán về sau ta liền chú ý tới, trong ví tiền rút thật nhiều tiền, đại khái là chuẩn bị cho ta tiêu xài a.

Về sau, chúng ta tại đêm giáng sinh trên đường phố đi dạo. Kasumi chan tại chút bất tri bất giác liền khoác lên cánh tay của ta, hoàn toàn tiến nhập người yêu hình thức. Với lại thỉnh thoảng bao hàm thâm ý mà nhìn ta chăm chăm, nói: ". . . Là lúc này rồi" . Ta chỉ tốt qua loa nói: "Lại đi một

chút đi?", Bất quá nàng ánh mắt nóng bỏng kia rõ ràng tại tố xin mấy thứ gì đó. Không tốt, không tốt, cái này không ổn! Ai tới cứu ta a, ta nói thật!

"-- a."

Đang lúc ta một mình tiêu lúc gấp, chúng ta tới đến một chỗ người ở thừa thớt ngã tư đường, Kasumi chan đột nhiên hô một tiếng.

"Còn, nhớ rõ tại đây sao?"

Ừ. . . . Cái này. . . Ôi chao?

Ta nhìn khắp bốn phía, nghĩ thầm "Tại đây phát sinh qua cái gì kia mà?" . Ta hoàn toàn nghĩ không ra, đại khái là Yumesaki Hikari nhân cách trải qua sự tình a. Như vậy mà nói, lộ ra không biết thần sắc cũng sẽ rất không ổn đâu.

"Ân, nhớ rõ."

Tóm lại, trước lập lờ nước đôi mà tiếp nhận lời nói.

"Người ở nơi này. . . Ôm chặt lấy ta."

? ! Nàng nói cái gì? !

"Đó là ta cùng Sakamoto kun lúc đầu gặp gỡ bất ngờ."

"---- ôi chao?"

"Ta ở chỗ này được bất lương dây dưa, là người đã cứu ta. Khi đó người là Sexy dream."

. . . A, vốn dĩ là chuyện này a.

"Người khi đó hảo suất. Đã hữu lực lượng, lại có dũng khí. Ôm chặt lấy ta để cho ta an tâm."

Nàng giống như mộng nghệ bàn nói ra. Thoạt nhìn rất vui vẻ, vui vẻ.

Bất quá, ta không dám nhìn thẳng cặp mắt của nàng, bởi vì nàng không biết, mình thích trên người không phải ta. Nàng thích cái kia ta rất nhanh muốn theo trên đời này biến mất. Người chính thức thích người không phải ta.

"Bất quá -- "

Bất quá.

"Ta chính thức thích Sakamoto kun. . . Đại khái là chuyện sau đó a."

"Ôi chào!"

Ta kinh ngạc ngẩng đầu, những lời này vượt quá dự liệu của ta.

"Mào gà kun đến phòng học về sau. . . Là Sakamoto kun đã cứu ta đây. Sakamoto kun khi đó phi thường bối rối, liều mạng đứng ở trước mặt người khác giữ gìn ta, kỳ thật người rất không thói quen làm loại chuyện đó a. Cho nên, sexy dream mới có thể đeo lên mặt nạ a?"

"A, không, đó là. . . Cái kia."

"Bất quá, Sakamoto kun hay là cứu ta rồi. Dốc sức liều mạng xuất ra dũng khí, đem hết toàn lực mà cứu ta. Dù là không có sexy dream mặt nạ cũng như trước xuất ra dũng khí tại mọi người trước mặt chiến đấu. Khi đó ta liền phát hiện rồi, a, Sakamoto kun kỳ thật rất nhát gan, nội tâm so với bề ngoài muốn gan không lớn lắm, mặc dù như thế -- người cũng như cũ một cái rất kiên cường, rất ôn nhu người. Cho nên. . . Ta mới sẽ như thế mà thích người."

". . ."

Kasumi chan ôn nhu âm thanh ừ để cho ta không thể nói gì.

Ta vẫn luôn đã hiểu lầm, cho là nàng thích người không phải ta. Bất quá xem ra sự tình cũng không phải là như thế. Nàng kỳ thật thật sự yêu thích ta --

"Chính là bởi vì thích như vậy Sakamoto kun, cho nên như hôm nay nhất gan như vậy Sakamoto kun ta cũng vậy rất ưa thích nha."

"A."

Kasumi chan trực kích chỗ hiểm, ô ô, bị phát hiện rồi à.

"Rõ ràng ta còn đối hôm nay tràn ngập chờ mong."

". . . Thực xin lỗi. Một khi đụng với loại sự tình này, ta quả nhiên, cái kia. . ."

"Khanh khách, không có sao. Người có thể tại nơi này đặc biệt thời gian hẹn ta đi ra ta đã rất cao hứng."

Lời của ta vô tình đến cực điểm, nhưng Kasumi chan nhưng như cũ đối với ta báo dĩ nụ cười ôn nhu. Thật là cái ôn nhu nữ trẻ nhỏ. Rõ ràng ba lần bốn lượt lọt vào cự tuyệt, vẫn còn Isshin ôn nhu đối với ta. Thật sự --

"Bất quá. . . Hôm nay là đêm giáng sinh đấy, ta còn muốn lại muốn một phần lễ vật."

Bất quá, hôm nay Kasumi chan thật tưởng có chút không giống với.

"Chỉ có hôm nay. . . Ta nghĩ theo Sakamoto bên kia đạt được phần lễ vật này."

"? !"

Kasumi chan ánh mắt vũ mị mà nhìn xem ta, sau đó nhắm mắt lại, chỉ có mặt thoáng thượng triều. Cái kia. . .

"..."

Chuyện cho tới bây giờ đã muốn không thể chạy trốn tiếp đi à nha. Ta chuẩn bị tâm lý thật tốt, đến gần Kasumi chan, ôm lấy hai vai của nàng.

Sau đó, môi anh đào của nàng -- môi anh đào. . .

Môi, môi. . .

"..."

Thời gian cứ như vậy trôi qua, ước chừng đã qua hai phút (tại trong lúc này, trầm mặc!)

"... " "..."

Các loại được không nhìn được Kasumi chan mở mắt ra, dụng biểu tình bất mãn trách cứ ta, cũng nói nói:

"Sakamoto kun người, người nhát gan."

"Ô ô!"

Ngay cả, ngay cả nàng đều nói như vậy. . .

Bất quá, Kasumi chan lập tức liền khôi phục dáng tươi cười, sau đó vẻ mặt bất đắc dĩ nói ra:

"Ta sẽ, một đường dây dưa như vậy người."

"Ôi chao!"

Kasumi chan thanh âm trong sáng mà nói như thế.

"Ta sẽ một đường, đợi một chút. Chẳng đến có một ngày người phát ra từ nội tâm mà nghĩ ôm chặt ta."

"..."

"Đến lúc đó, chúng ta lại tiếp tục chuyện ngày hôm nay a."

Kasumi chan xông ta tự nhiên cười nói sau chạy ra.

Bắt đầu tuyết rơi ban đêm, ta một người lẳng lẳng đứng tại chỗ.

"... Cảm ơn."

Ta tại không có một bóng người, Shirayuki lóa sáng trong thế giới, tự nhủ.

"A..."

Dương lịch đã muốn bay qua một năm, đi vào một tháng.

"Ta muốn thanh mất chông chất trò chơi! Tại tiến công chiếm đóng hết bộ này thần tác toàn bộ nhân vật nữ chính lúc trước, ta sẽ không đến chết! Chờ ta ah! Ta muốn suốt đêm thông xong, tân nương của ta nhóm!"

Yumesaki riêng này chút ít ngu ngốc đến cực điểm hành vi làm cho ta nghiêm trọng giấc ngủ chưa đủ. Hiện tại ta đang tại phòng chăm sóc sức khỏe nghỉ ngơi, a, chuông vào học vang lên. Đi học sao, mặc kệ, trộm một giờ làm biếng a.

"Cùng bạn gái củi khô lửa bốc đến sức cùng lực kiệt sao? Cũng bởi vì như vậy mới nói người là bất lương."

"Có lẽ người nói đúng."

"Hừ hừ hừ. Lời này thâm ý sâu sắc a. Sensei ta rất cô đơn lạnh lẽo a."

Cái kia làm cho người ta liên tưởng đến mùa đông, nhan sắc khó hiểu khăn quàng cổ tại trước mắt loạng choạng.

Bảo vệ sức khoẻ sensei Higumo ánh mắt ly khai trên tay cầm lấy sách, hướng ta hỏi.

"Ta nói Akitsuki kun, người có cái gì phiền não sao?"

Ân?

"Chưa, không có gì. Vì cái gì hỏi như vậy?"

"Ân... Nói như thế nào đây. Ân ẫn có loại cảm giác, a."

Higumo hàm hồ nói ra, Bất quá nàng giống như có lời gì muốn nói.

Nàng mang theo quan tâm dáng tươi cười, nói ra:

"Nói như thế nào đây, gặp lại người như vậy người hiền lành, ta có thời điểm sẽ rất sợ."

"Ân?"

"Người luôn ưu trước tiên nghĩ người khác, tổng cảm giác người thậm chí sẽ vì đám người ngay cả mệnh đề hai tay đưa tới."

"..."

"Akitsuki kun."

Higumo hít thở sâu thoáng cái, tiếp tục nói nữa nói. Nét mặt của nàng thoạt nhìn có chút bi thương.

"Theo như người khác nói mà nói đi làm không nhất định là chính xác nha. Lừa gạt mình thật lòng lời nói, sẽ hối hận cả đời nha. Hối hận là đúng không nỗ lực trừng phạt. Đối lương đeo chịu tội mà nói -- người còn lại nhân sinh hơi ngại dài đằng dặc."

"..."

Trầm mặc tại giữa chúng ta tràn ngập. Higumo vẻ mặt lo lắng nhìn ta chăm chăm. Đối với cái này, ta --

"... Người đang nói cái gì a. Nói sau, ta căn bản là không có bất kỳ phiền não gì."

"Là (vâng, đúng) như vậy phải không."

"Đúng vậy."

Ta liếc bất an Higumo một cái, lần nữa ngẩng đầu nhìn trời trần nhà.

Đây đại khái là ta ảo giác a, một cổ không cách nào nói rõ bất an hướng ta đánh úp lại, Bất quá đây cũng là chuyện thường xảy ra.

Ta không có tái phản ứng Higumo, trầm mặc lại.

Chỉ có Higumo ánh mắt tịch mịch tại ta trong trí nhớ lái đi không được.

"Ta đem Yukiko chọc giận..."

Ngày tháng thoi đưa, đến dư hàn vẫn còn lệ tháng hai. Lần này vậy là chuyện gì.

"Sau khi tắm xong chứng kiến Yukiko làm chocolate, ta đây mới nhớ tới vốn dĩ ngày mai là lễ tình nhân. Vì vậy ta kìm lòng không dặng nói: 'Đây là cho ai hay sao? ! Chẳng lẽ là cho onii-chan hay sao? ! Yukiko người brocon! ' kết quả nàng tức giận nói 'Mới sẽ không cho onii-chan!' ..."

Người làm cái quý gì a.

"Ô ~~~ ta nghĩ ăn Yukiko tự mình làm chocolate... Cứ như vậy chết đi, ta sẽ không có cam lòng, biến thành tự bạo linh... Sakamoto kun, nghĩ biện pháp đem chocolate nắm bắt tới tay! Xin nhờ rồi!"

Tự trói linh lực (ác linh) chữ Hán viết sai a. Không, tại đây nơi dưới cũng không tính là sai a. Không, so về cái này.

Xem ra Yukiko làm lễ tình nhân chocolate, nhưng Yumesaki Hikari đã làm một ít chuyện dư thừa gây nàng tức giận. A..., kỳ thật Yukiko lòng tự trọng khá cao. Nói lời xin lỗi mới có thể đạt được nàng tha thứ a.

Thuận tiện nhắc tới, mặt bàn để đó một hộp Yumesaki Hikari đang muốn ăn yên vui Kumacchi! Bánh, bên cạnh còn có một cái viết "Bao hàm ý nghĩ - yêu thương ♥" - tạp phiến, thứ này ưng thuận xem như lễ tình nhân lễ vật a. Tên kia vậy mà hoàn toàn quên nữa à. Tuy nhiên lễ tình nhân là nữ trẻ nhỏ nhất sẽ không quên ngày lễ.

"Kế tiếp, nên làm như thế nào đây."

Ta cảm giác một hồi đau đầu, Bất quá lo lắng của ta hình như là dư thừa. Ngày đó sau buổi cơm tối, ta ngồi ở phòng khách ngơ ngác xem TV. Lúc này Yukiko cố ý ngồi vào bên cạnh ta, tự nhủ phàn nàn lên. Nàng lăm lăm bầu bầu nội dung --

"Ta mới sẽ không đem chocolate đưa cho như onii-chan như vậy không đủ săn sóc nam nhân. Ta muốn đem chocolate tất cả đều đưa cho hun. Cứ như vậy trực tiếp cùng hun sẽ thành thân thuộc."

"Dù cho còn lại từng chút một, ta cũng sẽ không cho onii-chan. Yukiko ngày mai sẽ ăn tươi. Đáng đời onii-chan không có ăn."

"Của ta chocolate làm phải vô cùng ăn ngon, không ăn khẳng định người sẽ phải hối hận. Đây không phải khoác lác."

"... Khó được rất thuận lợi mà làm được."

"... Vì hôm nay... Luyện tập... Ta mới sẽ không cho onii-chan..."

"... . . . Ô ô."

... Đã ngoài, sự tình chính là như vậy. Xem ra vì bận tâm lúc trước đã từng nói qua "Sẽ không cho onii-chan" mặt mũi, chỉ cần ta không nói "Muốn" cái này từ đơn, lòng tự ái của nàng liền sẽ tiếp tục quấy phá. Bất quá, ta biết rõ, cái kia phần chocolate liền bày ở trong tủ lạnh, đóng gói trên dùng đủ tâm tư, làm cho người ta tưởng tượng không ra đó là còn dư lại thứ đồ vật. Khó được như vậy dụng tâm mà chuẩn bị, lại muốn một đường phóng tới lễ tình nhân chấm dứt, Yukiko sắp khóc rồi.

... Thật sự là bắt người không có cách a.

"Ta nói Yukiko."

"... Cái gì?"

"... Người tự mình làm chocolate còn có thừa đấy, không bằng cho ta đi?"

"-----!"

"Xin nhờ rồi, hôm nay ta một phần chocolate đều không nhận được. Nếu ngay cả người nhà chocolate đều không nhận được mà nói, ta sẽ rất thống khổ."

Đây thật ra là nói dối, Kasumi chan cùng Misaki đều đưa một phần tỉ mĩ chế luyện chocolate cho ta. Mà ngay cả Kinoshita kun cũng đúng ta tỏ tình rồi.

"Chuyện lúc trước ta nói xin lỗi. Tha thứ ta đi. Chúng ta là huynh muội a?"

Dùng phòng ngừa vụn nhất, ta tái đẩy một cái. Sau đó Yukiko trầm mặc thêm vài phút đồng hồ.

Ngay từ đầu Yukiko còn vẻ mặt không vui, nhưng về sau trên mặt bắt đầu nổi lên mím cười --

"Lấy, bắt người không có cách! Thiệt là, nói muốn, tại ngay từ đầu thời điểm nói ra không phải tốt! Ngẫu, ngẫu nhiên có thừa đấy, liền cho người a! Bởi vì xử lý thật phiền toái đấy, vừa vụn! Chỉ, chỉ là thân nhân ở giữa chocolate, người đừng có đặc ý vong hình liễu!"

Yukiko dốc sức liều mạng che dấu ngưng cười cho, giả bộ như vẻ mặt tức giận hô, biểu lộ trở nên rất kỳ quái. Đón lấy nàng theo tủ lạnh xuất ra đóng gói tinh mỹ chocolate đưa tới.

"Thiệt là... Yukiko ghét nhất onii-chan rồi! Không nên hiểu lầm!"

Yukiko mặt đỏ tới mang tai mà nói như thế. Dạ dạ, thank You, Yukiko.

Cuối cùng đạt được Yukiko tự mình làm chocolate rồi. Nói thực ra, muốn đem cái này mỹ vị chocolate lưu cho ngày mai ta, để cho ta cảm giác có chút đáng tiếc. Bất quá, nếu như không cho, đại khái lại sẽ bị trả thù a. Ta tại chocolate trên dán cái giấy ghi chép "Thật tốt thưởng thức a", sẽ đem chocolate bỏ vào trong tủ lạnh bảo tồn.

Thiệt là, ghi phải cảm tạ ta, ngày mai ta.

Lại đi qua một đoạn thời gian.

"Hoan nghênh."

"A di mạnh khỏe."

Tháng ba đang nhìn, thời tiết tốt cục ấm áp lên rồi. Hôm nay ta tới thăm Hinoko a di rồi. Lý do chỉ có một, bởi vì ngày hôm qua nhật ký trên viết giản đoản một câu -- "Mụ mụ nói với ta 'Hoan nghênh về nhà' "

"Rất lạnh a. Ra, ôm A-đam. Cái này trẻ nhỏ rất ấm nha."

"A, cảm ơn..."

Ta ôm cảm giác có chút béo phì mèo đen A-đam, cười khổ một cái. Ít nhất... Còn hoạt bát a.

Nhấp một hớp Hinoko a di ngâm trà xanh, thân thể lập tức ấm áp, tâm cũng đi theo bình tĩnh lại. Kế tiếp, nên hỏi một chút rồi.

"Hinoko a di, cái kia... Ta có chuyện muốn hỏi."

"Khanh khách. Nhìn dáng vẻ của người, tiểu quang hãn không có kỹ càng nói với người, nói cho người hay."

"--!"

"Ngày hôm qua, Hikari chan tới nơi này."

-- quả nhiên.

Xem ra ngày hôm qua Yumesaki Hikari rốt cục hướng Hinoko a di thẳng thắn hết thảy.

Yumesaki Hikari quyết định muốn chính mình thẳng thắn về sau, đã qua một thời gian thật dài rồi, Bất quá nàng cuối cùng xuất ra quyết tâm. Khó được mẹ con gặp lại, lại muốn nói cho chính mẫu thân sau đó không lâu sắp sửa biến mất, thật là làm cho người tiếc hận không thôi. Nói thực ra, ta không biết mình nên mang theo như thế nào biểu lộ tới nơi này.

"Nàng như thường ngày tại dựa hầu điền đi tới đi lui... Ta xem xét đã biết rõ hôm nay là Hikari chan đích nhân cách xuất hiện. Ta ở một bên lặng yên chờ đợi lấy, trong nội tâm chờ đợi nàng hôm nay sẽ tới a. Về sau nàng thật sự chậm rãi hướng bên này đi tới rồi. Chứng kiến cái này, ta nhin không được rơi lệ. Cho nên đấy, tuy nhiên ta nghĩ đợi đến cuối cùng, nhưng vẫn là nhin không được, kìm lòng không đặt mở ra cửa trước, cái kia trẻ

nhỏ liền đứng tại trước mắt... Nàng một lần một lần mà nói xin lỗi... Rõ ràng căn bản không có phải nói xin lỗi chuyện tình."

"..."

Hinoko a di tại cuối cùng nói câu nói đùa, chính mình nở nụ cười. Bất quá ta hay là vẻ mặt trầm trọng. Dù cho biết rõ không thể lộ ra như vậy biểu lộ, Nhưng thân thể tựa là không nghe sai sử.

"Về sau chúng ta hàn huyên rất nhiều, trở thành Akitsuki một nửa khác sau thật là nhanh vui cười, đã xảy ra như thế nào chuyện tình. Cái kia trẻ nhỏ khá ưa thích Akitsuki đấy. Nói chuyện tất cả đều là Akitsuki, lúc nói chuyện vẻ mặt khoái hoạt. Sau đó -- "

Sau đó.

"... Người nghe nói không?"

"Ừ. Lúc kia... Rất nhanh liền sẽ đến a."

"... Thực xin lỗi."

"Khanh khách. Không có gì tốt nói xin lỗi. May mắn mà có ta và người tài năng nhìn thấy tiểu quang. Với lại, còn chứng kiến không ít Hikari chan dáng tươi cười."

Hinoko a di vừa cười vừa nói.

Nàng không có rơi lệ, khẳng định đã muốn đã khóc rồi, nàng hiện tại nhất định là tại nhẫn nại lấy trong nội tâm bốc lên cảm xúc. Kỳ thật nàng có lẽ cũng không muốn nhìn thấy mặt của ta. Nghĩ đến những thứ này, ta cũng cảm giác rất áy náy.

Bất quá, Hinoko a di thẳng đến cuối cùng đều vẫn là mặt tươi cười cho, đối với ta kể ra ngày hôm qua cùng yêu nhất con gái trò chuyện cái gì,

con gái ký túc tại trong thân thể ta trải qua như thế nào sinh hoạt, cùng ta hàn huyên rất nhiều, rất nhiều. Nàng từ đầu đến cuối đều vẻ mặt vui mừng.

"Akitsuki."

Tại ta muốn lúc trở về, nàng đem ta đưa đến cửa trước, ôn nhu nói với ta:

"Cảm ơn, Hikari chan có thể ký túc tại trên người của người thật sự là quá tốt."

Ta căn bản không cách nào mở miệng trả lời.

Chỉ là nhả nạt sắp rơi vãi nước mắt cũng đã đem hết toàn lực rồi.

Về sau -- thời gian trôi qua càng lúc càng nhanh.

Yumesaki Hikari khoái hoạt mà ca ngợi lấy còn lại thời gian.

Cùng Yukiko cùng một chỗ chế tác doujinshi, bốn phía vui đùa ầm ĩ.

Cùng Kasumi chan cuộc hẹn, cũng Misaki gặp được, dẫn phát tu la sân khấu.

Cùng Misaki cuộc hẹn, được Kasumi chan phát hiện, tiếp nhận đề ra nghi vấn.

Ngoài ra, Kazeshiro, Kinoshita kun, thậm chí ngay cả mào gà đầu đều gia nhập vào cùng một chỗ tạo thành sexy dream chiến đội.

Nàng mỗi ngày đều trôi qua khoái hoạt mừng rỡ, thẳng đến điểm cuối của sinh mệnh một khắc đều tại tách ra hào quang. Vì không cho còn dư lại thời gian lưu lại tiếc nuối, không cho nhân sinh có lưu tiếc nuối. Nghĩ đến những thứ này, ta cũng cảm giác một hồi cô đơn.

"Nơi này là Hikari thích địa phương. Chúng ta thường xuyên ở chỗ này khai mở Anh Hùng hội nghị."

Kazeshiro ngẩng đầu nhìn trời xanh (Lam Thiên), nói như thế.

Hiện tại chúng ta chính bản thân chỗ lang vương trường cấp 3 sân thượng. Chúng ta ngay từ đầu là ở Nam Cực tinh uống trà, về sau ta hỏi Kazeshiro có cái gì không có thể để cho lòng người khoan khoái dễ chịu địa phương, vì vậy hẳn sẽ đem ta mang đến nơi này rồi. Tuy nhiên ta là ra ngoài trường nhân sĩ, nhưng Kazeshiro nói cũng có biện pháp, kết quả chúng ta một hồi chạy như điên sau mới lại tới đây. Người này cũng biến thành có chút làm ầu nữa à.

"Tên kia rất ưa thích cao địa phương."

Ta đứng tại nóc nhà một góc, tưởng tượng thấy Yumesaki Hikari tại nơi này cảnh sắc cái gì tốt vị trí, giang hai tay ra đứng lặng tư thái. Tóc dài màu đen theo gió phất phới, mang theo lóe sáng đáng tươi cười --

"Rất nhanh muốn một năm nữa à."

Nghĩ đi nghĩ lại, ta chẳng biết tại sao đột nhiên như thế thầm nói.

Haruka quét, nhu hòa ôn hòa, phảng phất muốn đem kỷ niệm từng điểm mà thổi nhàn rồi.

Lúc trước nằm ở dựa hấu bên trong ruộng, hoài nghi mình đánh mất trí nhớ... Từ đó về sau đã muốn một năm rồi.

"Sakamoto."

"Ân? Làm sao vậy?"

Kazeshiro đưa lưng về phía ta hỏi.

"Người sẽ không suy nghĩ, thay thế Hikari đi chết đi."

"..."

... Chuyện cho tới bây giờ, người còn đang nói cái gì.

"Tên kia đã muốn quyết định. Ta cũng đã muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt. Người nếu lo lắng, Nhưng dừng tại ngày 20 tháng 6 ngày đó, đi người đi hoành đạo chờ. Bất quá mặc kệ như thế nào, ngày đó người xuất hiện phàm cách cũng không phải ta."

"... Cũng đúng, thật có lỗi, quên lời nói mới rồi a."

Về sau Kazeshiro liền trầm mặc xuống rồi.

Đã qua vài giờ, chúng ta đều không lần nữa nói chuyện phiếm, hoàn toàn đắm chìm trong không nói thời gian trong.

Phảng phất muốn cái bùng nóng nảy trong lòng ánh tà dương ánh chiều tà tại ánh mắt ở chỗ sâu trong.

Tại hoa mai tiệm lộ tháng ba hạ tuần nghỉ xuân, Yumesaki Hikari tại bút ký bản trên viết:

"① đến trạm xe mua một cái 500 đồng Yên vé xe."

"② ngồi xuống làm được cao tốc tàu điện đến trạm cuối cùng."

"③ tại trạm cuối cùng ngồi xe buýt."

"④ sau đó xem Hikari chan tự tay vẽ địa đồ."

Ta dựa theo chỉ thị đi làm, cuối cùng đi tới chỗ kia.

"Đây không phải đóng quân dã ngoại mà sao."

Nỗi khổ trí nhớ -- ta cùng Yumesaki Hikari chút bất tri bất giác gặp nhau, tràn ngập kỷ niệm cái kia đóng quân dã ngoại địa phương. Ha ha, thật hoài niệm a. Nhớ rõ chúng ta còn tại đặng kia đầu sông nhỏ chơi đùa. Bất quá Yumesaki Hikari không qua được, bởi vậy --

"Vì vậy, kế tiếp là làm gì vậy."

Bút ký bản ở bên trong kẹp lấy một phong thư, phong thư trên còn dận dò "Sau khi tới lại nhìn!". Ta mở ra phong thư, bên trong hay là một tấm bản đồ. Bất quá đó cũng không phải thông thường địa đồ.

Bờ sông trên vị trí dấu hiệu có ♥ số cùng ★ số, ngoài ra còn có một ☠ số. Thì ra là thế, bảo tàng địa đồ a.

Ta trước thử đào móc dấu hiệu ♥ số địa phương, kết quả đào ra đại lượng Kasumi chan cùng Yukiko quần lót của các nàng lộ hàng ảnh chụp. Nhiều như vậy lộ hàng ảnh chụp, người là thế nào chụp đó a. Quá hư không tưởng nổi rồi, tịch thu.

Kế tiếp là ☠ số địa phương, móc ra đồng dạng chứa ở trong túi nhựa đồ vật. Mở ra xem xét nguyên lai là ta cùng mào gà đầu ăn mặc một điều quay trở lại lực nhãn hiệu hình pantsu, bắt chước khỏe đẹp cân đối hành động không giải thích được ảnh chụp. Không cần phải nói cũng biết, vật kia được ta trực tiếp ném vào trong sông rồi. Ảnh chụp trong góc còn có thể chứng kiến Kasumi chan mặt mũi tràn đầy đỏ bừng mà làm lấy vung tay hô to hành động, ta còn là tranh thủ thời gian quên mất việc này a.

Sau đó.

"A."

Theo dấu hiệu có ★ số địa phương đào lên vẫn như cũ là ảnh chụp. Bất quá cái kia cũng không phải Yumesaki Hikari chụp đấy.

"Vốn dĩ còn có như vậy ảnh chụp a."

Cái kia là một đám trẻ con ảnh chụp, ở trên trần đầy kỷ niệm. Đúng vậy, đúng là chúng ta gặp nhau thời điểm ảnh chụp. Đại khái là Yumesaki Hikari tại Hinoko a di chỗ đó tìm được a.

Ảnh chụp ở giữa mang theo băng tóc thiếu nữ chính là Miyamoto Harumi. A, nhớ rõ là gương mặt này. Ta liền tại bên cạnh nàng. Khi còn bé mặt của ta còn không có đáng sợ như vậy, Bất quá đã muốn có thể chứng kiến sau khi lớn lên vụn vặt rồi. Sau khi lớn lên rất đáng sợ nha.

Về sau, tầm mắt của ta rơi xuống bên cạnh cái kia thoát nhìn rất ngượng ngùng thiếu nữ trên người. Khi đó nàng còn là một khéo léo nhất gan thích khóc quỉ.

Đúng vậy -- nàng chính là ta sao Bắc Cực chủ nhân, Yumesaki Hikari. Trên tấm ảnh nàng nắm chắc y phục của ta, vẻ mặt rưng rưng nước mắt bộ dạng.

"Chúng ta hay là tại tại đây gặp nhau đó a."

Làm cho người hoài niệm ảnh chụp để cho ta dâng lên hoài cựu suy nghĩ. Không được, không thể khóc. Yumesaki Hikari tên kia lại dùng chút ít kỳ quái phương pháp chọc ta khóc.

"Ân, đây là cái gì?"

Ta đem trong túi nhựa khác một vật -- thư đem ra.

"Xem hết lập tức lập tức vò thành một cục vứt bỏ."

Phong thư trên viết một câu nói như vậy, đây là ý gì. Một tá phong thư.

"Nhất định phải vứt bỏ, người nếu vụng trộm ấn núp đi ta sẽ tức giận đấy."

Viết một câu chân thành khuyên bảo. Đã biết.

"Nhất định phải ném."

"Thật sự muốn ném nha."

"Ta là xuất ra dùng khí mới viết xuống phong thư này đấy, cho nên muốn tuân thủ ước định nha."

"... Lập lại lần nữa, nhất định phải ném đi."

"A, phiền chết rồi!"

Ta đối đầy giấy chân thành khuyên bảo chỉ trích một phen về sau, rốt cục mở ra giấy ghi chép. Thiệt là, đến cùng viết cái gì a --

"Sakamoto kun, ta thích người. Là nam nữ cái loại này ưa thích."

"... !"

Lập tức ta liền quyết định phải vĩnh viễn giữ lại phong thư này.

Ta vì che dấu trên mặt khô nóng, ngẩng đầu nhìn trời không. Một đạo máy bay bay dấu vết (tích) xẹt qua rộng lớn là bầu trời bao la, thẳng tắp cao xa, lóe ra bạch quang, hướng phía trước đột tiến.

"... Cảm ơn."

Yumesaki Hikari nhân cách xuất hiện thời gian đã muốn rút ngắn 3h rồi.

"Yukiko."

Ngày đó trong đêm, ta tới đến muội muội gian phòng, lên tiếng chào hỏi. Ngồi tại trước máy vi tính muội muội vẻ mặt không vui nhìn về phía bên này.

"Chuyện gì."

"Không có gì. Chỉ là có chút rỗi rãnh, cùng nhau chơi đùa trò chơi a."

"Ôi chao! Cùng cùng Yukiko cùng một chỗ?"

"Ừ. Ra, ngồi ở đây."

Ta lấy bắt tay vào làm cơ mật ngồi vào Yukiko trên giường, vỗ vỗ bập ùi, mời đến Yukiko tới. Mặc dù có điểm thẹn thùng, nhưng ta còn là nghĩ thử một lần.

"Thực, thực bắt người không có cách... Đã onii-chan nghĩ như vậy cùng Yukiko dính cùng một chỗ mà nói, Yukiko sẽ thanh toán người đi. Yukiko thế nhưng mà rất ôn nhu."

"Ừ, có thể có cái ôn nhu muội muội ta thật cao hứng."

Yukiko rõ ràng trong nội tâm thật cao hứng, lại cứ muốn làm ra tsundere bộ dạng, trên mặt biểu lộ lập tức kỳ quái. Ta không khỏi đối với nàng cười khổ một tiếng.

Ta khiến Yukiko ngồi ở giữa hai chân, vong ngã chơi đùa nổi lên trò chơi.

"... Còn dư lại sự tình cũng chỉ có cái này đi à nha."

"Ân? Người đang nói cái gì?"

"Chưa, không có gì."

Về sau đến lúc ngủ, ta trông chừng dương lịch, chờ sẽ phải bắt đầu Yumesaki Hikari ngày giỗ -- tháng tư ngày thứ 8. Hôm nay, không phải ta, mà là Yumesaki Hikari đích nhân cách xuất hiện.

Rất nhanh, rất nhanh, hành động đem chấm dứt. Về sau --

Thời gian là rạng sáng bốn giờ. Ta tại đen kịt trong phòng, nghe tiếng mưa rơi chờ giờ khắc này bắt đầu.

Tháng tư ngày thứ 8, Yumesaki Hikari ngày giỗ, thời tiết vũ.

Hôm nay là Yumesaki Hikari nhân cách xuất hiện thời gian, đến rạng sáng bốn giờ năm mươi chín tiến hành cùng lúc, Yumesaki Hikari sẽ thay thế ta. Bởi vậy, ta còn có năm mươi chín phút đồng hồ. Đây chính là ta còn lại thời gian.

"Lên đường đi."

Ta đeo lên Yumesaki Hikari đưa cho ta đồng hồ, đúng rồi dưới thời gian.

Ta mặc qua hắc ám, ra khỏi phòng, im ắng mà chui qua cửa trước.

Vũ mảnh vải xuất hiện ở trong tầm mắt, mưa rơi phi thường lớn, xem ra tạm thời sẽ không ngừng a.

Ta đi ở khắp lấy nước nhựa đường trên đường, đại khái là bởi vì giọt mưa nguyên nhân a, trong suốt nhựa plastic cái dù che đỡ là bầu trời bao la thoát nhìn có chút vụn vụn.

"Nhớ rõ ngày đó cũng là ngày mưa a."

Ta nghe tiếng mưa rơi, nhớ tới vừa mới viết xuống nhật ký.

"Yumesaki Hikari, có chuyện ta phải được nói xin lỗi người, ta gán một cái chém gió."

Ta từng bước một hướng Yumesaki Hikari lâm nạn người đi hoành đạo đi đến.

"Ta nói rồi phòng vẽ tranh nhật ký trên viết phục sinh đích thực lẫn nhau a."

Còn có một tiếng đồng hồ không đến. Tình lại Yumesaki Hikari sẽ có cảm tưởng thế nào đấy.

"Cũng nói, chết tại sau đệ bốn trăm bốn mươi bốn thiên, năm nay tháng sáu ngày hai mươi lăm là duy nhất có thể cùng tử thần thương lượng thời gian."

Đại khái sẽ tức giận a. Nhất định sẽ than thở a.

"Bốn trăm bốn mươi bốn, mấy chữ này thoát nhìn tượng mô tượng dạng (*copy coi như được sơ sơ), nhưng kỳ thật là ta tùy thích biên."

Bất quá, không sao. Mặc kệ nàng có nhiều chán ghét ta.

"Kỳ thật có thể cùng tử thần thương lượng thời gian không phải tháng sáu hai mươi lăm, mà là -- "

Chỉ cần tên kia, Yumesaki Hikari.

"Vừa vắn sau khi chết một năm -- tháng tư Số 8 hôm nay."

Có thể sống lại, cũng không sao.

"Người thấy được cái này tự chương nhật ký tháng tư Số 8, ta đại khái đã muốn hoàn thành khiếu nại a."

Thực xin lỗi, Yumesaki Hikari.

"Người chắc có lẽ không tha thứ cho ta a. Người cũng không thể có thể tha thứ ta. Bất quá."

Thật sự rất xin lỗi, Yumesaki Hikari.

"Ta quả nhiên làm không được. Ta không cách nào tại thế giới của người ở bên trong sống sót."

Ta không cách nào tiếp nhận không có của người hằng ngày.

"Cho nên, Yumesaki Hikari, tính cả ta cái kia phần cùng một chỗ sống sót a."

Giọt nước xẹt qua khuôn mặt của ta, là giọt mưa, hay là nước mắt tích, ta đã không phân rõ rồi.

Có lỗi với mọi người, Yukiko, mẹ, phụ thân, thật sự rất xin lỗi.

"Tha thứ... Ta."

Ta nuốt nước mắt, thẳng tắp mà đi lên phía trước đi.

Cách Yumesaki Hikari người bị chết đi hoành đạo còn có 200m. Chỗ mục đích ngay tại góc đường mặt khác. Đã muốn đã đủ rồi, cái gì đều không cần suy nghĩ nữa. Đã muốn quyết định không quay đầu lại nữa, cứ như vậy đi lên phía trước là được rồi. Nếu bỏ lỡ hôm nay, liền không cách nào cứu vớt Yumesaki hết. Cho nên, hôm nay -- ta phải làm như vậy.

"Ân ----- "

Nhưng là, ta không thể không dừng bước.

Bóng tối vũ trước rèm phương, đứng đây một cái chổng dù đen thân ảnh của, ta không khỏi nín thở.

"Nhé."

Tên kia phất phất tay, cười mở cười cười. Vì cái gì...

"Gió... Thành... ?"

"Người quả nhiên, Sakamoto."

Kazeshiro đứng tại trước mắt.

"Sakamoto, người đang làm cái gì. Hiện tại đi trường học còn ngại quá sớm nha."

"Vì cái gì người cũng ở chỗ này..."

Ta sắc mặt trắng bệch mà hỏi thăm. Kazeshiro cười cười, bá đạo mà hữu lực nói:

"Trở về đi, Sakamoto. Ta sẽ không để cho người cùng tử thần gặp mặt."

"Vì cái gì, người sẽ biết..."

Ta vì đối Yumesaki Hikari giấu diếm chân tướng, tại nhật ký trên nói hoang. Ta tự nhiên cũng không có nói cho Kazeshiro, phòng vẽ tranh nhật ký cũng dấu ở một chỗ chỉ có ta mới biết địa phương. Với lại ta cũng vậy dặn dò qua Hayato giữ bí mật. Nhưng mà.

"-----!"

Nghĩ đi nghĩ lại, ta liền đã nhận ra, chẳng lẽ.

"Chú ý tới ấy ư, Sakamoto."

Kazeshiro ngẩng đầu nhìn vũ không, thật sâu thở hắt ra, nói ra:

"Hinata Hayato, tên kia nói cho Yumesaki hết, phòng vẽ tranh nhật ký trên hết thủy."

"A... !"

"Hinata Hayato chỉ sợ dự liệu được a, người có khả năng nói dối. Mà hẳn đại khái cảm thấy như vậy điều chỉnh ống kính quá không công bình, cho nên đem chân tướng nói cho Yumesaki Hikari. Về sau Hikari liền phát hiện rồi, vì cái gì người muốn nói láo là bốn trăm bốn mươi bốn ngày sau, nàng đoán được người muốn làm gì rồi."

"Đáng giận..."

Như vậy a, nguyên lai là như vậy a. Vì cái gì ta không có sinh nghi.

-- ta với người đồng dạng.

Ta hỏi Hayato tại sao phải vì Chiaki dốc sức liều mạng thì Hayato là trả lời như vậy đấy. Hayato nhìn thấu ta cùng hẳn, nghĩ thay thế mình hợp tác chết đi. Mà Hayato không muốn ta làm như vậy, bởi vì hẳn lựa chọn ta để chống đỡ bạn của Chiaki. Vừa nghĩ như thế, cho dù là đồ đần cũng minh bạch chưa. Hayato sẽ không trơ mắt nhìn ta đi chết. Mặc kệ ta như thế nào dặn dò hẳn giữ bí mật, đều không có ý nghĩa. Mà bây giờ, sự tình hoàn toàn như Kazeshiro nói như vậy. Hayato cùng Yumesaki Hikari đứng tại đồng nhất lập trường, tại ý nào đó trên hẳn so với ai khác đều phải hiểu Yumesaki Hikari tâm tình, cho nên hẳn tuyệt sẽ không giả bộ như không thấy được cái này đối Yumesaki Hikari đỉnh điểm không công bình nói dối.

"Gọi ah, 'Sakamoto kun như thay thế ta chết đi. Hẳn nhất định sẽ tại tháng tư ngày thứ 8 rạng sáng bốn giờ năm mươi chín phần có trước, đi theo tử thần thương lượng. Hẳn nếu như phát hiện ta biết rõ chân tướng lời nói, nhất định sẽ lợi dụng sơ hở đấy. Cho nên người phải làm bộ không có

phát hiện, sau đó ở đằng kia thiên, vô luận như thế nào đều muốn ngăn cản hẳn' ..."

"... Vì vậy người liền xuất hiện ở trước mắt ta ấy ư, Kazeshiro?"

"Ừ, ta từ hôm qua chạng vạng tối bắt đầu vẫn mai phục tại ở đây. Mà người quả nhiên."

... Nhưng ác.

Ta hồi hận mà trừng mắt Kazeshiro. Tương đối, Kazeshiro xông ta khiêu khích tựa như nở nụ cười.

"Sakamoto!"

Sau đó hét lớn một tiếng, thanh âm lớn được phảng phất muốn khiến không ở trên đời này người nào đó nghe được đồng dạng.

"Nghĩ cứu Hikari mà nói trước hết đánh tới ta! Đánh tới ta người liền thắng! Khi đó tùy người chết đi! Nhưng nếu như người không thắng được lời của ta -- "

Kazeshiro nụ cười trên mặt biến mất. Thâm trầm hai con người nhìn chăm chăm ta, để cho ta không cách nào nhìn thẳng.

"Người đừng ở đây a. Đang không có Hikari thế giới, hạnh phúc mà sống sót a."

"... Ha ha."

Ta chẳng biết tại sao cười ha hả, a, Nhưng ác. Bản còn tưởng rằng đây là hoàn mỹ tác chiến. Không nghĩ tới dễ dàng liền lộ ra sơ hở. Bất quá không sao.

"Đáng tiếc a, Kazeshiro."

"... Nhưng tiếc cái gì?"

Của ta tác chiến xác thực là thất bại. Các người làm được không tệ. Bất quá, các người phạm vào một sai lầm, không, phải nói các người quá tự tin.

"Kazeshiro... Người thắng được ta sao?"

"..."

Ta trừng mắt địch nhân, phát ngôn bừa bãi nói. Yumesaki Hikari, ta không biết người là thế nào thu mua Kazeshiro đấy.

"Kazeshiro, người không thắng được của ta."

Thân cao, thể trạng, lực cánh tay đều là ta càng tốt hơn. Kazeshiro bằng người cái kia tinh tế cánh tay của là không ngăn cản được của ta.

Ta vững tin điểm ấy, nở nụ cười. Ta rất có tự tin. Nhưng mà.

"Ai biết được, Sakamoto. Gọi qua ta sẽ thắng."

"... Cái gì?"

Kazeshiro chẳng những không có sợ hãi, nhưng lại lộ ra dáng tươi cười, nở nụ cười

"Sakamoto, bây giờ cùng khi đó... Vừa vặn trái lại a."

"Ài-- "

Lập tức, ta không có kịp phản ứng hẳn đang nói cái gì. Nhưng lập tức sẽ hiểu.

"Khi đó ta muốn lấy cái chết trả thù, quét sạch lập tức nhờ người đến ngăn cản ta. Bây giờ là ta đã bị Hikari thỉnh cầu, mà người lập tức Isshin

tìm chết. Thật sự là chán nản a, Sakamoto Akitsuki."

--!"

"Nhớ rõ ngày đó cũng là rơi xuống vũ. Sakamoto, người tự giống với khi đó ta. Cho nên -- "

Kazeshiro đã nói, thẳng vào trừng mắt ta.

"Ta sẽ không thua. Người khi đó cũng là như vậy a."

Mưa lớn mưa to đem Kazeshiro thanh âm áp đảo. Ngày đó trí nhớ trong đầu bắn ra, trước mắt trở nên trống rỗng.

Hối hận xen lẫn trong trong máu, chạy khắp cả toàn thân của ta. Vũ càng dưới càng lớn --

"A a a a a a -----! !"

Sau một khắc, ta chạy, vứt bỏ cái dù, hướng Kazeshiro giơ quả đấm lên. Nhưng mà.

"À? !"

Kazeshiro dễ dàng liền tránh thoát nắm đấm, xinh đẹp mà đá trúng ta phần bụng.

"A..... Ô ô, a a a a a a!"

Dù vậy, ta vẫn đứng lên, kịch liệt phản kháng. Ta liều lĩnh mà xông vào trong mưa. Nhưng là.

"A!"

Không đến được, không chỉ có như thế, còn bị dễ dàng đánh ngã.

Ta mấy lần đứng lên, lại mấy lần bị đánh ngã. Kazeshiro lại một lần nữa tránh thoát công kích của ta, đem ta đá đảo, đại khái là ở đâu được đá thương a, máu hòa với giọt mưa rơi xuống mặt đất, làm ta một hồi không khoái.

"Đáng giận... Nhưng ác..."

Không thể thua, ở chỗ này thua trận mà nói, bỏ lỡ lời ngày hôm nay, liền không cách nào cứu vớt Yumesaki hết. Không có cơ hội thứ hai, bỏ lỡ, Yumesaki Hikari liền vĩnh viễn đều không thể sống lại. Nhưng mà.

"A a a a a a a a ! !"

Ta dùng hết cuối cùng khí lực đứng lên, trong mắt phản chiếu chính là Kazeshiro bị ai ánh mắt.

Dừng tay a. Người tại nhìn cái gì đó, người tại thương cảm mấy thứ gì đó.

"Không cần thương cảm... Ta -----! !"

Cái kia đã là ta cuối cùng khí lực, ta liền thi giương chịu thân kỹ đều làm không được.

Kazeshiro vô tình vung xuống quả đấm của đã tiêu hao hết ta khí lực. Ta úp sấp tại bê tông lên, tùy ý mưa hoen ố trên người da thịt.

"Vì cái gì... Vì cái gì, không thắng được... !"

Ta lệ như suối trào.

"Mở ra... Kazeshiro..."

"..."

"Van người... Van người... !"

Kazeshiro không nói một lời.

"Mở ra a Kazeshiro! Bỏ lỡ hôm nay liền không cách nào cứu vớt Yumesaki hết! Không có tên kia tại ta căn bản sống không nổi! Người cũng là như vậy a? ! Khiến Yumesaki Hikari chết đi cũng không quan tâm sao!"

Ta xông đứng lặng tại trong mưa Kazeshiro hô lớn. Ta tin tưởng hẳn nhất định sẽ hiểu của ta.

"Người suy nghĩ một chút Hinoko a di sẽ như thế nào a! Vừa cùng con gái tương kiến... Muốn sanh ly tử biệt rồi! Người có thể chứa hứa như vậy tàn khốc sự tình phát sinh sao! Nói chuyện a! Người nhẫn tâm cứ như vậy làm cho nàng chết đi sao!"

Ta không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

"Kazeshiro! Người cũng không muốn Yumesaki Hikari đến chết a? ! Hay là nói, nàng chết mất cũng không cần nhanh à? ! Kazeshiro người muốn như thế nào a!"

"... Sakamoto."

"hồi đáp ta! Dù cho Yumesaki Hikari biến mất người cũng thật sự..."

Lời của ta không cách nào nói tiếp rồi, bởi vì Kazeshiro một thanh nắm chặt cổ áo của ta.

Bất quá để cho ta nói không ra lời lý do không chỉ có không sai.

"Người... Đã cho ta là mang theo như thế nào tâm tình đứng ở chỗ này đây... Sakamoto."

"-----!"

Ta đây mới chú ý tới, Kazeshiro hẳn -- đang khóc.

"Người cho rằng chỉ là mang theo như thế nào tâm tình xin nhờ của ta. Ta là mang theo như thế nào tâm tình đứng ở chỗ này đây. Xin nhờ rồi, cái gì cũng không cần nói rồi... Không cần lại để cho ta thống khổ!"

Nước mắt lưu không ngừng. Bao hàm bi thương nước mắt xâm nhập vào mưa trong.

"Vội lại, Hinoko a di cũng biết chuyện này."

"Ài-- "

Kazeshiro mà nói để cho ta lại lần nữa ghen ngào.

"Hikari đi gặp Hinoko a di về sau, đối với nàng thẳng thắn hết thảy. Chính mình sắp sửa biến mất sự tình, người nghĩ chết đi chuyện tình, chuyện ngày hôm nay toàn bộ, toàn bộ, toàn bộ đều -- "

Tại sao có thể như vậy... Bất quá, cử động này --

"Cũng là vì người a."

"Ôi chao!"

"Hikari đến cuối cùng đều vẫn là sợ hãi cùng Hinoko a di gặp mặt. Nhưng là, nàng lo lắng hơn, người sẽ đối với nàng biến mất sự tình cảm thấy có phụ tội cảm -- đối làm cho nàng biến mất sự tình cảm thấy không mặt mũi đi gặp Hinoko a di --. Vì không phát sinh loại sự tình này, Hikari mới có thể xuất ra dũng khí đi gặp Hinoko a di. Vội lại, đối Hinoko a di thẳng thắn hết thảy. Mới có thể làm tốt chứng kiến mẫu thân khóc thầm chuẩn bị tâm lý, vì người đi gặp Hinoko a di."

"..."

"Người là người hạnh phúc. Hikari bởi vì người nghĩ đến nước này. Ta thật lâu lúc trước cũng đã nói đi à nha, nhân sinh của người hạnh phúc nhất rồi. Cho nên... Ta không thể để cho nhân sinh của người như vậy chung kết."

"Sao có thể như vậy..."

Tuyệt vọng hóa thành mưa, đông cứng thân thể của ta.

"Mơ mơ màng màng chỉ có ta sao."

"..."

"Mơ mơ màng màng chỉ có ta sao..."

Kazeshiro im lặng không nói.

"Ta rõ ràng là phải cứu Yumesaki Hikari đấy... Cũng chỉ có ta cái gì cũng không biết... Kết quả là, ta lại bị Yumesaki Hikari cứu được... Lại... Lại..."

Nước mắt đổ không ngớt. Rõ ràng là phải cứu Yumesaki Hikari đấy. Nhưng mà, ta lại bị Yumesaki Hikari cứu được.

"Sakamoto."

Kazeshiro nhặt lên cái dù, đi đến bên cạnh ta, theo trong bọc lấy ra một vật.

"A..."

Đó là một phong nhan sắc xinh đẹp thư. Đó là.

"Đây là Yumesaki Hikari đưa cho người thư."

"Thư..."

Ta tiếp nhận Kazeshiro đưa ra thư, muốn mở ra, tay lại sử dụng không lên sức lực. Bất quá, ta còn là dốc sức liều mạng hoạt động ngón tay, mở ra giấy viết thư. Đập vào mi mắt là:

"Đưa Sakamoto kun."

Giấy viết thư trên viết quen thuộc đáng yêu kiểu chữ.

"Người thấy được phong thư này nói đúng là người ý định vì ta biến mất a. Một đường giả bộ như không có chú ý tới, thật sự rất xin lỗi. Không cần trách cứ Kazeshiro kun. Hành động là ta quyết định."

"Yumesaki Hikari..."

"Sakamoto kun, tâm ý của người để cho ta thật cao hứng. Mỗi lần người đều sẽ đến cứu ta đấy. Ta cũng vậy một lần một lần mà được người cứu, Kazeshiro kun khi đó cũng là như thế này, mục mục khi đó cũng là như thế này. Người vẫn luôn tại cứu vớt ta. Nếu như đối với người ở đây, ta cái gì đều làm không đến. Cho nên, ta sớm liền quyết định. Tổng có một ngày - - chờ ta có thể cứu vớt Sakamoto kun vào cái ngày đó bắt đầu thì ta nhất định sẽ không chút do dự cứu Sakamoto kun. Ta muốn trở thành thủ hộ Sakamoto kun anh hùng. Đây là cái gì đều không làm được của ta báo ân. Ta nghĩ thủ hộ không thể thay thế, trọng yếu nhất... Thích nhất người."

"Không phải..."

Không phải, Yumesaki Hikari. Cái gì đều làm không được chỉ là của người ảo giác. Là người cải biến lẽ loi trợ trợ nhân sinh của ta. Người biết ta bị thụ người bao nhiêu ân huệ à.

"Vội lại, ta lúc trước cũng đã nói, ta quả nhiên không cách nào sống ở không có thế giới của người. Bởi vì."

Hết sức xinh đẹp kiểu chữ viết xuống sau văn là --

"Ta không cách nào nữa một người sống sót. Bởi vì đem tánh mạng của ta cùng thế giới gắn bó cùng một chỗ chính là cái kia lạnh như băng mà ôn nhu ánh mắt."

Tên kia từng ghi tại học sinh số tay trên đấy, để cho ta cùng Kazeshiro hiểu lầm đấy lời kịch.

"Ôi chao hắc hắc! Rốt cục có thể sử dụng trên máy này từ rồi! Ta đã sớm nghĩ trước khi chết dụng một lần. Rất lợi hại a, Sakamoto kun! Dụng ở chỗ này vừa vặn phù hợp, không hổ là tiểu quang. Tán thưởng ta! Tán thưởng ta! Xoa đầu! Sau đó..."

Sau đó.

"Cười rộ lên. Đừng khóc, Sakamoto kun. Đây là ta cuối cùng nguyện vọng."

"... !"

Giọt mưa ôn nóng lên, đôi má cũng nóng lên, nước mắt rơi xuống, nắm chặt quả đấm, hành động --

"A a a a a a a a a a a a a a a a ! !"

"-- Sakamoto! !"

Ta chạy. Kazeshiro cuống quít đuổi theo tới. Còn kém một chút xíu, liền có thể đến tới tên kia người bị chết đi hoành nói. Chỉ cần có thể đi đến như vậy, đi đến như vậy. Nhưng phải

"A!"

Không nghe sai sử hai chân đem ta trượt chân đến trên mặt đất. Hạt mưa không chút lưu tình gõ lấy thân thể của ta.

"A..."

Tại ta ngã sấp xuống về sau, nào đó đồ tốt cũng từ trong túi tiền văng ra ngoài.

Lăn đến trước mắt vật kia dần dần được dầm mưa ẩm ướt.

"Yumesaki Hikari đây... Bùa hộ mệnh..."

Dây nhỏ tản ra, bùa hộ mệnh đồ vật bên trong mất đi ra. Bỏ ở bên trong là gãy được nho nhỏ trang giấy. Mưa xối trang giấy trên có Yumesaki chỉ dùng đáng yêu kiểu chữ viết xuống một câu.

"Vĩnh viễn cùng Sakamoto kun cùng một chỗ!"

"Cùng một chỗ... Cùng một chỗ..."

Ta vươn tay lại đủ không đến. Còn kém một chút xíu, nhưng chỉ có với không tới. Đã muốn, vĩnh viễn đều với không tới rồi.

"Vì cái gì tự là với không tới a..."

Duỗi ra tay trên đeo đồng hồ kim đồng hồ đã muốn chuyển tới bốn điểm 58 phân ra, 10 giây, hai mươi giây, 30 giây. Sau đó.

"hồi đến đây đi."

Một giọng nói áp đảo tiếng mưa rơi truyền tới.

Ôn nhu, mượt mà thanh âm. Giúp ta nhặt lên bùa hộ mệnh người là.

"Akitsuki."

"Hinoko a di..."

Cám ơn.

Cuối cùng phảng phất nghe được nàng thấp giọng nói câu.

Về sau, thời gian nghênh đón bốn điểm năm mươi chín điểm.

Ta chết đi, nàng trọng sinh.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Ngày Mai, Ta Sẽ Còn Sống, Vì Tìm Kiếm Người

Bình tĩnh sáng sớm, lặng yên im ắng, mà ngay cả chim hót đều nghe không được. Trống rỗng sáng sớm.

Điện thoại ngày tháng biểu hiện là tháng tư Số 9.

Trong phòng không có chút nào tán loạn bộ dạng. Lặng lặng mà năm bút ký bản trên cũng cái gì đều không ghi.

Sớm như vậy sáng sớm mang đến cho ta một cỗ mới mẻ cảm giác, liền phảng phất từ một cái không thể tưởng tượng nổi -- không cách nào nhớ lại trong mộng đẹp tỉnh lại đồng dạng.

"...'Cám ơn'."

Ta làm phong thư điện thoại bưu kiện, thu kiện người là Kazeshiro.

"Gởi thư tín."

Giản đoạn bưu kiện lập tức liền phát ra.

" Akitsuki."

"Ân?"

"Người có phải hay không có cái gì phiền não?"

"Ân."

"Nếu có thể, hi vọng người có thể méc với lão sư."

"Phiền não của ta hay là tại phòng chăm sóc sức khỏe lúc ngủ, bảo vệ sức khỏe sensei cũng bất tri bất giác bò lên giường cùng ngủ."

Anh hoa đua nở mùa xuân, thời tiết trong vắt.

Ta cúp học đi vào phòng chăm sóc sức khỏe ngủ nướng, lại bị chẳng biết tại sao tại siêu khoảng cách gần xông ta mỉm cười ngu ngốc bảo vệ sức khỏe sensei cứu tinh. Ài, người đang làm gì thế a.

"Ha ha ha. Xin lỗi đấy. Akitsuki ngủ mất rất đáng yêu, ta bất tri bất giác liền ♪ "

"Bất tri bất giác cái đầu của người a."

Higumo xông ta tự nhiên cười nói, ta lập tức đỏ bừng cả khuôn mặt, không tự chủ được bỏ qua một bên mặt. Nàng đại khái cảm thấy như vậy ta rất thú vị a, che miệng cười khanh khách một hồi. Trải qua một đoạn ngắn ngủi trầm mặc về sau, nàng nói như thế:

"Bất quá, thời gian qua đích thực là nhanh chóng đấy. Đã muốn một năm đi à nha."

"Ân? Cái gì?"

"Akitsuki tới gặp ta ước một năm, a."

"A."

Như vậy a. Nếu một năm trước không có phát sinh chuyện như vậy, ta sẽ không đến a. Nói sau ta cũng sẽ không cố ý tới gặp nàng.

"Lại nói, đi nhanh một chút khai mở a, bị người trông thấy liền không ổn."

"Ta cứ tuyệt. Cơ hội như vậy cũng không nhiều."

Higumo nói xong, mặt mũi tràn đầy vui vẻ ôm chặt lấy ta. A, đã đủ rồi khốn kiếp. Tuy nhiên rất không dễ chịu, nhưng tránh thoát lại cảm thấy có chút đáng tiếc. Nhưng ác.

"Akitsuki kun, ta có một thỉnh cầu."

"Cái gì a."

Ta nghĩ dù sao vậy là cái gì ép buộc chuyện tình a, vì vậy thô lỗ trở về câu.

Mà câu trả lời của nàng quả nhiên rất nhàm chán.

"Cùng với sensei làm à."

"... Lại đây cái này sao."

Higumo dùng ngón tay trở kéo ra cổ áo của mình, tại bên tai ta hô mà thổi ngậm khí, tràn ngập thành thực hấp dẫn. Làm cái gì a, rất lâu lúc trước cũng phát sinh qua tương tự sự tình a. Thiệt là, chúng ta người trẻ tuổi tại từ từ phát triển, mà nữ nhân này lại một chút không thay đổi.

"Muốn làm a?"

"Nghĩ a. Nhưng là ta không biết làm."

"Khanh khách. Quả nhiên là không thành thật một chút đấy. Ân? Vừa rồi tốt trung thực à?"

Mặc kệ người rồi. Lại nói, nên chăm chú cho ta đã đi ra a.

"Một năm, sao."

Bất quá, Higumo đổi ý nghĩ của ta bỏ mặc, về mặt hoài niệm mà thăm nói.

"Rất dài đấy. Không, hẳn là rất ngắn a?"

"Người làm sao vậy, thì thà thì thăm nói cái gì đó?"

"Khanh khách, kỳ thật sensei ta rất nhanh muốn từ chức."

Đột nhiên xuất hiện tin tức làm ta á khẩu không trả lời được. Ài, vì, vì cái gì ngay tại lúc này --

"Công tác của ta đã muốn hoàn thành. Bất quá, sứ mạng còn sẽ có người kế thừa xuống dưới. Ước định còn không có thực hiện liền chấm dứt, thật sự quá lãng phí. Đây là chỉ làm cho dư bọn hài tử khiêu chiến. Loại trình độ này ôn nhu -- trên đời này hay là tồn tại a?"

"À? Cái gì?"

Ài, người đang nói cái gì? Không, so về cái này, người nói muốn từ chức --

"Akitsuki kun."

Higumo không để ý đến hỗn loạn ta, đứng lên.

Tóc dài lay động, xinh đẹp khăn quàng cổ theo Haruka phất phới lên.

Nàng dụng trẻ nhỏ tựa như -- thông thấu thanh âm chậm rãi thấp giọng nói ra:

"Người về sau cũng phải tiếp tục ôn nhu kiên cường nha."

"À?"

Mềm mại không xương tay phất qua gương mặt của ta.

Chúng kiến ta cả người ngậy người về sau, Higumo lần nữa mỉm cười, sau đó bên cạnh hiểu rõ trên cổ khăn quàng cổ vừa đi ra phòng chăm sóc sức khỏe.

"... Quái lạ."

Ở lại phòng chăm sóc sức khỏe bên trong ta chỉ có thể ngốc nhưng địa mục tiền đưa nàng ly khai, tổng cảm giác nổi lòng bị triệt để đảo loạn rồi.

"... Trở về phòng học a."

Ngốc đứng tại không có một bóng người phòng chăm sóc sức khỏe cũng có chút cái kia, cho nên ta quyết định trở về phòng học đi.

Ta kéo ra kéo cổng, quay đầu lại nhìn về phía không có một bóng người phòng chăm sóc sức khỏe.

Lại đến --, không có nghe được câu này để cho ta cảm giác có chút tịch mịch.

"... Ta mới sẽ không cắt ngắn."

Ta lẳng lặng mà đóng lại kéo cổng, vứt bỏ một câu nói như vậy.

Đây là ta cùng Higumo nói câu nói sau cùng.

Ta bình thường mà vượt qua cái này một ngày, như một học sinh cấp 3, dự thi sinh đồng dạng.

"Ta đã trở về."

Tan học về đến nhà, đi trở về phòng.

Hằng ngày khôi phục bình tĩnh. Bất quá, tổng cảm giác gian phòng như là không mở ra lỗ lớn, đại khái cảm giác ta bị sai a.

"..."

Ta ngắm nhìn bốn phía, trong phòng để đó mấy vị bảng, anime bluray, tay xử lý, sexy trò chơi, gối ôm, manga, doujinshi, BL tiểu thuyết, còn có mặt khác các loại thứ đồ vật. Sau đó, còn có một bản bút ký.

Ta hôm trước viết xuống nhật ký tự nhiên là không có bất kỳ hồi âm. Ta cũng biết sẽ là dạng này. Yumesaki Hikari lời muốn nói đã muốn toàn bộ ghi ở đây kia phong thư tại trong mưa nhìn qua trên thư rồi. Ngày hôm qua chấm dứt thời điểm Yumesaki Hikari liền biến mất. Khả ái văn tự, làm cho không người nào trò đùa dai, hấp tấp báo cáo, hoang đường quy tắc, khả ái tranh minh họa, toàn bộ cũng sẽ không tái xuất hiện ở đây bản bút ký bản lên.

"Ai, đây cũng là chuyện không có cách nào khác a."

Tuy nhiên trong nội tâm ngũ vị cuộn cuộn, nhưng cuối cùng ta còn là đem bút ký bản khép lại, không để cho mình có chỗ lưu luyến. Một đường tiếp tục như vậy cũng không phải biện pháp.

"Kế tiếp nên học tập a, dù sao cũng là dự thi sinh."

Vì chuyển đổi tâm tình, ta đối với chính mình như thế khuyên. Với lại, bái một năm nay giày vò ban tặng, thành tích của ta cũng xác thực trượng nghiêm trọng. Trên thực tế tựa như có nửa năm đang đùa đồng dạng.

Tóm lại, ta lại bình thản vượt qua khôi phục nguyên dạng sinh hoạt hàng ngày -- đã qua ước chừng một vòng.

Tại sao phải như vậy chứ. Vốn cho là mình sẽ bị bi thương tàn phá được lại càng không tử tế, nhưng không nghĩ tới chính mình lại có thể dễ dàng liền đã tiếp nhận hiện trạng. Dĩ nhiên, hay là cũng thỉnh thoảng cảm giác tịch mịch. Buổi sáng về sau phát hiện gian phòng chính tề đấy, người chung quanh đều chỉ nói chút ít ta biết đến sự tình, cái này hành động để

cho ta cảm giác không được tự nhiên. Trước khi ngủ không cần ghi nhật ký càng làm cho ta cảm giác bớt chút cái gì. Có khi cũng xác thực sẽ trong nháy mắt cảm giác được như là từ trong mộng đẹp tỉnh lại vậy cảm giác vô lực. Bất quá, dù vậy ta còn không có than thở.

Cái này nhất định là bởi vì nàng tại cuối cùng lưu cho ta lá thư này.

Đừng khóc, cười rộ lên.

Ta biết rõ chính là những lời này tại cường lực mà chống đỡ nội tâm của ta, cho nên ta tài năng tích cực sống sót. Thẳng đến cuối cùng tên kia đều còn đang là ta mà sống.

-- chỉ là.

Ta đã không cách nào mở ra trao đổi nhật ký rồi.

Trước kia mỗi ngày sáng sớm đều mở ra ta cùng Yumesaki Hikari trao đổi nhật ký. Hiện tại cho dù mở ra, ở trên cũng sẽ không còn có mới nội dung a, có thể nhìn qua chỉ có nàng từng viết xuống kỷ niệm. Nhưng chẳng biết tại sao, ta vô luận như thế nào đều không thể mở ra.

Bởi vì ta biết rõ.

Mở ra mà nói -- đã gặp nàng viết xuống văn tự mà nói, khẳng định.

Cũng có cái gì tan vỡ mất,

... . . .

...

"Ân. . . ."

Nghênh đón chủ nhật. Mặt trời mọc, ta tỉnh lại. Mắt nhìn trên điện thoại di động ngày tháng, xác nhận là chủ nhật về sau, ta mơ mơ màng màng quét mắt gian phòng. Đây là có chuyện gì, thứ bảy về sau nghênh đón chủ nhật lại có thể để cho ta cảm giác vô cùng mới mẻ. Vốn dĩ một tuần là như vậy dài dòng buồn chán?

"... Nên thu thập một chút rồi."

Đây là ta cùng Yumesaki Hikari chung nhau sinh hoạt qua gian phòng.

Ta bản ngã với tư cách kỷ niệm, đem tên kia mua được, hay là từ chỗ nào đến có được đông tây đều y nguyên không thay đổi để đó, nhưng tổng cảm giác làm như vậy chẳng khác nào thừa nhận chính mình có chỗ lưu luyến. Kỷ niệm tự là kỷ niệm, ưng thuận trần tàng vu tâm ở bên trong, ít nhất sinh hoạt không gian hãy để cho nó khôi phục nguyên dạng a.

"Tốt, phòng lên nhiệt tình!"

Ta hét quát một tiếng về sau, rất nhanh ăn xong điểm tâm, rửa cái mặt, thay đổi thuận tiện hoạt động quần áo. Bởi vì loại khí thể này rất trọng yếu. Luôn như vậy không khí trầm lặng cũng vô dụng, nhân sinh của ta còn phải tiếp tục.

Ta mang theo như vậy quyết tâm, đã bắt đầu tổng vệ sinh tác chiến. Tuy nhiên đã có chuẩn bị tâm tư, nhưng lượng công việc thật sự tương đối lớn.

Bất kể thế nào nói, đông tây đều nhiều lắm. Bình thường tổng vệ sinh mà nói, đoán chừng hơi chút thu thập một chút có thể xong việc, nhưng lượng nhiều như vậy lời nói, được chăm chú thu thập đến mặt trời lặn mới được.

Vì vậy, chăm chú cái gì gặp quỷ rồi đi thôi. Cái này cùng hẳn nói là tại thu thập, đến không bằng nói là hoàn toàn đại biến dạng -- ta mang theo ý

ngũ như vậy, từng điểm mà sửa sang lại. Rất lâu không có giống như vậy sửa sang lại gian phòng --

"Ân?"

Đột nhiên, có đồ vật gì đó phiêu xuống dưới. Tại ta tìm kiếm nghĩ cách đem sách manga nhét vào Yumesaki Hikari chuyên dụng giá sách thì nào đó kiện đồ vật theo sách trong khe hở phiêu xuống dưới.

"Trang giấy?"

Ta nhìn rớt xuống đất bằng vật kia, nguyên lai là gãy lên trang giấy, ở trên giống như viết những gì. Nhặt lên mở ra, ở trên đến cùng viết cái gì --

"Hikari chan tại bị quên lãng về sau xuất hiện! Thực thiếu người có thể tìm tới ẩn núp đi tiểu quang! Không hổ là là của ta hợp tác!"

A -----

"Cái này..."

Sau một khắc, ta liền lĩnh mà trở mình lần gian phòng, sau đó phát hiện, tại dưới mặt thảm mặt, tại cái ghế khoảng cách, tại đồng hồ báo thức mặt sau đều kẹp có trang giấy.

Nàng là lúc nào trốn đi những giấy này phiến hay sao? Lúc nào đứt nhiều như vậy --

Vô số trang giấy xuất hiện ở gian phòng tất cả các góc. Ta yêu lấy cái khác --

"Ác ác! Hikari chan trốn ở loại địa phương này đều có thể tìm tới! Không hổ là Sakamoto kun!"

"Ôi chào hắc hắc, đây chính là Hikari chan tàn ảnh ah!"

"Cho dù người đã tìm được ta, cũng còn sẽ có thứ hai, cái thứ ba Hikari chan xuất hiện..."

"Cho dù ta được đã tìm được, cũng còn sẽ có người kế nhiệm đấy!"

"Ngu xuẩn! Ta nhưng là thể thân!"

"... !"

Trang giấy không ngớt tại gian phòng, toilet một góc, hốc tường trên tranh cuộn một góc, phòng khách cái bàn mặt sau.

Theo ta cùng nàng chung nhau sinh hoạt qua trong nhà, tiếp nhị liên tam --

"A..."

Tâm mắt của ta rơi xuống trong đó một trang giấy phiến lên, ở trên dụng xinh đẹp kiểu chữ viết:

"Tên gọi được ghi tạc tờ này giấy ghi chép trên người nghe xong Hikari chan phân phó sau phải đi chết."

"..."

"Sakamoto Akitsuki, vì cùng Hikari chan trao đổi chết đi một lần, sau đó hoàn toàn phục sinh, quên mất Hikari chan cuộc sống hạnh phúc xuống dưới. Xin nhất định phải hạnh phúc."

"-----!"

Không được, không thể khóc, muốn nhịn xuống.

Không phải đã hẹn ở sao. Không thể khóc. Ta cùng tên kia --

"Onii-chan... ?"

"Ô đó?!"

Đột nhiên nghe được có người hô, ta không khỏi sợ tới mức thân thể ngửa ra sau. Xoay người nhìn lại, chỉ thấy Yukiko đứng ở phía sau.

Đọa, làm ta sợ nhảy dựng. Chuyện gì a.

"Người đang làm gì đó, theo vừa rồi khởi liền bốn phía phiên tương đảo quỹ."

"Ài, a, a..."

Nhất định phải lừa dối đi qua, nhịn xuống, muốn lừa dối đi qua.

"Cái này. . . Cái này a. Ta tại thu thập, lập tức liền mang thứ đó cất kỹ."

Ta dốc sức liều mạng bài trừ đi ra biến điệu thanh âm, nguy hiểm thật, Bất quá ứng thuận miễn cưỡng lừa dối đi qua rồi.

-- nhưng mà.

"..."

"Yukiko?"

Câu trả lời của ta rõ ràng không có vấn đề gì, nhưng vì Hà Tuyết hô cũng vẻ mặt kinh ngạc.

Nét mặt của nàng dần dần trở nên bi thương lên.

"Onii-chan."

"Ân?"

"Cái kia, mặc dù bây giờ mới đến hỏi, lúc trước onii-chan nói qua một câu để cho ta rất để ý... Người bây giờ làm sự tình cùng câu nói kia không có quan hệ gì a... ?"

"Ân? A, cái gì?"

"Ta lúc trước liều mạng nghĩ, nhưng hoàn toàn không nghĩ ra lời của người là có ý gì. Ta đặc biệt để ý."

Xem ra Yumesaki Hikari nói với Yukiko chút ít kỳ quái lời nói. Đến cùng làm sao vậy a.

"Cái kia, ta nói rồi cái gì?"

"Người nói, ngày đó người đột nhiên nói 'Ngày mai ta sẽ chết đi, ca ca của người sẽ phục sinh, cho nên an tâm a' . Ta hoàn toàn nghĩ không ra cái kia là có ý gì."

"-----"

Lời này...

"Tức, cho dù là đùa giỡn, cũng không cần chết đi cái gì. Ta nghe nói quyết định tự tìm cái chết người chết đều đi thu thập bên cạnh sự tình, onii-chan người bây giờ làm ứng thuận cùng cái này không có sao a?"

"--! . . . . ."

-- rốt cuộc đến tha thiết ước mơ bất lương thân thể! Như vậy liền không có gì phải sợ rồi!

-- muội, muội muội giao bạn trai? !

-- đúng vậy, căn cứ Hikari chan thức đa số biểu quyết, quyết định Hikari chan không có sai!

-- tổng có một ngày hai chúng ta muốn cùng đi gặp mẹ mẹ.

-- ký túc tại Sakamoto kun trên người thật tốt.

"..."

"Yukiko là cái loại này đối việc nhỏ rất nhạy cảm tính cách, cho nên không chỉ nói chút ít kỳ quái sự tình. Onii-chan sẽ đối Yukiko cao hơn tâm. Làm, với tư cách trừng phạt, onii-chan hôm nay muốn một đường -- "

-- nha.

"Ài--?"

Ta kìm lòng khôngặng ôm chặc lấy Yukiko.

Ôm lấy cái kia nhỏ nhắn thân thể, ôm lấy khả ái muội muội. Không thể để cho nàng nhìn thấy ta mặt. Dùng sức, dùng sức ôm chặc lấy.

"Ca, onii-chan? !"

"Ừ. Ta sẽ không chết... Sẽ không tái. . . ."

Đừng khóc, không thể khóc a.

"Ta sẽ, một đường, một đường... Tại bên cạnh người..."

Bởi vì ta đã muốn cùng nàng đã hẹn ở, sẽ không khóc, muốn cười sống sót. Hẹn rồi, rồi.

"Một đường, một đường..."

Rõ ràng đã hẹn ở, rõ ràng đã muốn, đã hẹn ở --

"Ô ô... Ô... A a a... !"

"Onii-chan..."

Rơi lệ không ngừng, khóc không ngừng.

Ngày đó, ta khóc rất lâu, tại nơi này tàn khốc thế giới, trở nên lẻ loi trợ trợ trong thế giới lên tiếng khóc rống.

Đồng hồ cát tan mất, hoa tươi điêu linh, mặt trời lặn vào biển.

Dài dòng buồn chán mộng tuyên cáo chung kết.

Thời gian trôi qua --

"Đưa Yukiko.

Tuần lễ này năm đại học giờ học trên kết thúc về sau ta liền trở về. Thay ta hướng lão mẹ vẫn an.

Ta rất chờ mong sinh nhật của người party.

Onii-chan trên."

-- ba năm qua đi.

"A."

Hôm nay, ta tìm được đồng dạng làm cho người ta hoài niệm đồ vật.

"Vậy mà đã tìm được hi hữu đích tiêu quang, không hổ là hợp tác! Đạt được ban thưởng! Năm ngựa ngòi dậy năm trăm cái!"

"Lại có thể ở loại địa phương này."

Trang giấy giấu ở ta theo trong nhà mang tới máy chơi game trong khe hở, ta lấy khởi trang giấy, âm thầm cười cười. Yumesaki Hikari tại cuối

cùng lưu đứng lại cho ta đại lượng trang giấy. Xem ra đến bây giờ cũng còn không có lấy tận.

"Rõ ràng bảo ta quên người, đây không phải hoàn toàn không muốn ta quên sao."

Ta nhẹ nhàng mà đóng đưa tiểu trang giấy, tự nhủ.

-- giới thiệu sơ lược tình hình bên dưới hướng.

Ta cùng Yumesaki Hikari nhị tâm đồng thể sinh hoạt tuyên cáo chung kết về sau, đã qua năm ba rồi.

Ta trở thành ĐH năm 3 học sinh.

Như hỏi từ đó về sau... Yumesaki Hikari không có về sau, ta đều ta đã làm gì, đáp án chính là một cái sức lực mà dốc sức liều mạng học tập. Trực tiếp một chút nói, cái kia chính là đơn thuần trốn tránh hiện thực. Đã mất đi tình cảm chân thành cô bé về sau, ta tịch mịch vô cùng, vì giải quyết trong lòng tịch mịch, lòng ta hoài bi thống vùi đầu học tập, cho mượn này bảo trì mình.

Cứ như vậy đi qua ước chừng một năm.

Không biết có phải hay không là bởi vì vì trong khoảng thời gian này vùi đầu khổ học, ta lại có thể thi đậu đứng đầu đại học danh tiếng. Ai nha nha, Love Power thật sự là đáng sợ a. Bất quá nói như vậy có chút không ổn đâu.

Vì vậy, ta hiện tại trải qua sống một mình sinh hoạt. Tuy nhiên sinh hoạt tùy tâm sở dục, nhưng quả nhiên vẫn có chút tịch mịch. Đặc biệt là Yukiko phát bưu kiện mà nói "Nên về nhà! Trước kia vẫn đối với Yukiko mặc kệ không hỏi, hiện tại mới giả trang ra một bộ onii-chan bộ dạng chậm chậm đã! Yukiko mới không phải tịch mịch!" Vào cái ngày đó, ta đột nhiên

tưởng niệm khởi Yukiko xem ra đôi mi thanh tú nhanh tần rưng rưng nước mắt mặt. Xem ra ta cái kia sợ hãi tịch tịch cách, dù cho đến bây giờ đã qua hai mươi tuổi cũng không thay đổi.

"Bất quá, cái này trang giấy rõ ràng còn có a."

Ta đích thăm thì, cẩn thận từng li từng tí mà đem trang giấy chiết hảo thu vào trong ngăn kéo.

Ta vốn tưởng rằng trang giấy đã muốn đại khái tìm đã xong, hiện tại xem ra lúc trước còn không có tìm toàn bộ. Cho dù ở mấy năm sau hiện tại, trang giấy nhưng sẽ ở trong lúc lơ đãng đột nhiên xuất hiện. Ai nha nha, cho dù chết rồi, hay là như vậy am hiểu tập kích a.

Ta nghĩ đi nghĩ lại, thuận tay cầm lên để ở trên bàn một bản bút ký.

Sau đó --

"Dù sao vậy là cái gì đều không ghi a."

Trong lời này bao hàm lấy của ta tịch tịch.

Đây là ta đã dùng qua quyển nhật ký. Tuy nhiên biết rõ không có ý nghĩa, nhưng ta vẫn kiên trì mỗi ngày ghi nhật ký.

Với lại chỉ viết bên trái, bên phải không.

Đối với người khác trong mắt, đây đại khái là bản rất kỳ quái nhật ký a. Nhưng đối chúng ta mà nói đây là có ý nghĩa. Xem ra ta còn lòng có lưu luyến a.

Có thể hay không đột nhiên lại trí nhớ đánh mất, nhật ký trên xuất hiện hồi âm đấy.

Có thể hay không lại đang không biết rõ tình hình thì cùng nữ trẻ nhỏ cuộc hẹn đấy.

Có thể hay không lại bị cuốn tiến không giải thích được trò khôi hài trong đấy.

Ta tràn đầy chờ mong.

"... Không có khả năng có a."

Cuối cùng ta đều không mở ra bút ký bản, thu dọn đồ đạc chuẩn bị đi học. Hôm nay hết giờ học nhất định phải quay trở lại chuyển nhà. Yukiko đã muốn phát hơn hai mươi phong thư bưu kiện đến thúc giục "Mau trở lại" . Không nhanh chút trở lại lời nói, bưu kiện lại cũng như lúc trước như vậy chen chúc mà đến. Chỉ mong quà sinh nhật Yukiko sẽ thích a.

"Tốt, lên đường đi."

Ta đối lè loi tro troi mà lưu trên bàn nhật ký nói như thế, sau đó rời khỏi phòng.

Ta chậm rãi đi ở trong vất trên đường đến trường.

Mặc qua nơi ở phố, đi vào trước mắt ẩm thực điểm, não nhiệt phồn hoa đường cái, đập vào mi mắt là ca ngời cuộc sống đại học tuổi trẻ người. A, có bằng hữu cái thẳng khốn thực là vui vẻ a. Kết quả là, ta lại biến trở về lè loi tro troi một cái. Thật sự là một chút không thành dài a. Nhân sinh thật đúng là gian nan đấy.

"Này, Sakamoto kun."

Bất quá, cũng không phải là hoàn toàn không có biến hóa.

"Nhé."

Đột nhiên nghe được mời đến, ta không khỏi dừng bước, quay đầu lại.

Một cô thiếu nữ chính từ phía sau hướng ta chạy tới.

"Chào buổi sáng! Xem ra Sakamoto kun hôm nay tâm tình cũng không tốt a!"

"Ai cần người lo. Hôm trước tại nghiên cứu và thảo luận biết đích trong tiệc rượu uống nhiều quá, từ hôm qua khởi đã muốn say rượu hai ngày -- Miyamoto."

Ta xông xem ta cười khanh khách thiếu nữ thô lỗ trở về câu.

Ta cũng hiểu được việc này phi thường mà ngẫu nhiên.

Ta cùng thanh mai trúc mã kiêm bạn qua thư từ Miyamoto Harumi như kỳ tích mà gặp lại rồi, chúng ta lại có thể ngẫu nhiên thi đậu đồng nhất trường đại học. Với lại đều không cùng đối phương nói mình đi cái đó trường đại học, cho nên ngẫu nhiên trong trường học gặp, được nàng bắt chuyện thì ta thật lòng lại càng hoảng sợ. Khi đó Miyamoto nói: "Bởi vì người mọc ra một bộ xem xét có thể làm cho người ta nhớ lại mặt", ta liền tạm thời coi này là làm ca ngợi a.

"Cùng đi a! Với người cùng đi, lộ đều sẽ tự động trống rỗng, thật sự là trợ giúp đại mang."

"Đừng nói được ta như quét tuyết cơ mặt đồng dạng a."

Cho ta khiêm tốn một chút a.

"Aha ha ha, có cái gì không tốt. Với lại, người là của ta 'Người làm nam' a, mau mau, GOGO!"

Nhếch miệng cười to thiếu nữ thúc giục tựa như vỗ vỗ lưng của ta. Người làm nam a, nàng còn nhớ rõ cái ước định kia a.

"Ân? Làm sao vậy. Làm gì vậy nhìn ta chăm chăm xem."

"Chưa, không có gì."

Tại ta hoài niệm mà theo bản năng trông chừng Miyamoto nhìn lên, nàng đột nhiên khả ái lệch ra cái đầu hỏi. Ta không có đặc biệt gì ý tứ a. Chẳng qua là cảm thấy nàng trở nên đẹp. Tuy nhiên trong trí nhớ nàng cũng khá đáng yêu, nhưng trở thành sinh viên về sau, cảm giác càng phát đẹp. Thật sự là chính trực tuổi thanh xuân nữ sinh viên. Cái kia đã hình thành thì không thay đổi bằng tóc cũng khá sẵn sàng.

"Bất quá, cái kia a. Sakamoto kun theo tiểu lưng còng liền rất lợi hại đấy. Rõ ràng lớn lên cao như vậy, nên ưỡn ngực nha. Còn có, không cần lão cau mày."

"Cái gì rõ ràng a. Cái này có cái gì không tốt, cũng không phải cấp cho ai xem."

"Thiệt là. Khó được ta cho người để ý gặp. Rõ ràng thư từ qua lại thời điểm cảm giác người thật thoải mái lắng ôn nhu, kết quả vừa thấy mặt phát hiện người một chút không thay đổi. Mọi người đối với người đánh giá đều thật không tốt ah ~ "

Ồn ào quá, như vậy rất tốt. Nguyên tắc của ta phải không giao không cần thiết bằng hữu. Với lại trường cấp 3 bằng hữu đến bây giờ cũng còn có liên lạc, ta một chút không tịch mịch. Bất quá, Kasumi chan tại ta nói cho nàng biết nhà trọ địa chỉ trước liền chính mình tra được, khi đó thật đúng lo lắng.

"Nói như vậy, người không cũng giống vậy sao."

"Ân? Ta làm sao vậy?"

Là như thế này a. Thư từ qua lại thời điểm cảm giác người như một thanh tú đại tiểu thư, Nhưng vừa thấy mặt, phát hiện người theo trước hoàn toàn đồng dạng nha. Thư từ qua lại thời điểm người đem cái này nha đầu gốc cá tính giấu đi đâu rồi.

"A, cái kia a."

Sảng khoái Miyamoto hiếm thấy hàm hồ suy đoán lên.

Đón lấy thần sắc có chút ngượng ngùng tiếp tục nói:

"... Người còn nhớ rõ, lần thứ nhất tại đóng quân dã ngoại mà gặp mặt thời điểm chuyện tình sao?"

"Ân? Nhớ rõ a."

Cái kia là không thể nào quên đấy. Bởi vì ngày đó là ta cùng nàng lần thứ nhất --

"Khi đó có một ôm gấu trúc thú bông tiểu nữ hài, người có nhớ không?"

Tại ta hồi tưởng lại nàng tướng mạo trước, Miyamoto hãy nói ra nổi lên Yumesaki Hikari. Ngày khiến ta rất là giật mình.

"Sakamoto kun kỳ thật rất ưa thích nàng a."

"... !"

Ngoài ý liệu lên tiếng liên tiếp tới, ta lựa chọn trầm mặc. Đại khái là thái độ của ta khiến Miyamoto lầm cho là mình nói trúng rồi a, nàng có chút đỏ mặt tiếp tục nói:

"Khi đó ta nhìn chăm chăm vào người xem, người thấy được nàng không quá sông thời điểm liền nghĩ đi giúp nàng, khoe khoang một phen a."

Tuy nhiên cuối cùng người đã thất bại. Chứng kiến một màn kia, tuổi nhỏ ta chỉ muốn, người hẳn là đối với nàng có cái loại cảm giác này a. Cho nên ta mới có thể trong thơ thử cải biến thoáng cái hình ảnh. Bất quá, cái này cũng chỉ có thể trong thơ làm như vậy đấy."

". . . . . Như vậy a."

Yumesaki Hikari, xem ra người tại chúng ta không biết địa phương, cũng phát huy ảnh hưởng a. Thực là nơi nào đều có của người truyền thuyết a.

"Cô bé kia hiện tại làm sao vậy đấy."

"... Ai biết được."

Ta đắm chìm trong trong gió nhẹ, tịch mịch hồi đáp.

Tuy nhiên đại khái chỉ là ngẫu nhiên, nhưng ở phát hiện Yumesaki Hikari ghi chép thời gian nghe người ta nhắc tới nàng, hãy để cho lòng ta một hồi rung động. Ân, đoạn thời gian kia quả nhiên không phải là mộng. Mặc kệ đi qua bao lâu, dù cho trí nhớ trở thành nhạt, nàng cũng xác thực... Từng ở trên đời này sống quá. Với tư cách của ta một nửa khác --

"Ân?"

Đang giận phân trở nên yên lặng thời gian.

Điện thoại di động kêu lên, cho ta biết thu được bưu kiện rồi.

"A."

Chứng kiến phát kiện người về sau, ta kìm lòng không đặng kinh hô một tiếng.

"-- Chiaki."

"Ân, làm sao vậy? Bạn gái?"

Ta tránh đi nhìn qua Miyamoto, trở về câu mới không phải, sau đó nhìn về phía cùng chúng ta đồng dạng -- đập vào vận mạng bi thảm thiếu nữ gợi tới bưư kiện.

"Buổi sáng tốt lành. Người có khỏe không. Hôm nay là Hayato kun biến mất ba tuần năm. Muốn cùng đi tảo mộ sao?"

"... Chiaki."

Chứng kiến cái này có chút tịch mịch bưư kiện, ta nhin không được ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Đúng vậy a, đã muốn lâu như vậy --

Yumesaki chỉ từ trong cơ thể ta biến mất ước một tháng sau, Hayato cũng cùng Yumesaki Hikari đồng dạng, nghênh đón ngày giỗ, đã đi ra cái thế giới này. Hãn thủy chung cười vui lấy, thẳng đến cuối cùng đều không phàn nàn nửa câu, thẳng đến cuối cùng đều với tư cách Chiaki anh hùng còn sống, sau đó biến mất. Thật là một cái kiên cường cái thẳng khốn, kiên cường đến để cho ta cảm thấy chính mình cả đời đều không cách nào siêu việt hãn.

Hãn cuộc sống như thế cũng không phải không có chút ý nghĩa nào.

Chiaki đại khái được Hayato cái kia kiên cường cách sống cảm hóa đi à nha, nàng từ đó về sau lớn lên làm cho người ta khâm phục. Trải qua tích cực luyện tập, hiện tại Chiaki đã muốn có thể không cần xe lăn có thể ở nhà phụ cận đi đi lại lại rồi. Không chỉ có như thế, Chiaki trên người lớn nhất cái biến tự là --

"Còn có, có quan hệ khiến Hayato kun cùng Yumesaki tiểu thư phục sinh phương pháp, người có phát hiện đầu mỗi gì sao?"

Chứng kiến câu nói kế tiếp, ta nhin không được bật cười lên.

Đúng vậy --. Chiaki bây giờ còn chưa buông tha cho Hayato.

Từng bởi vì tàn khốc tương lai mà tuyệt vọng thiếu nữ đã muốn không còn tồn tại. Nàng tại Hayato trước mộ phần thê, tất nhiên sẽ lại lần nữa cùng Hayato tương kiến, quyết không buông bỏ. Biết rõ đây là một đầu che kín bụi gai con đường, nàng cũng như trước quyết định muốn tiến lên. Lau khô nước mắt, kiên cường mắt nhìn phía trước, đại bộ mại tiến. Nàng cùng thút thít nỉ non ta có rất lớn bất đồng, thật là một cái có thể tin cái thẳng khốn.

"Làm sao vậy? Theo vừa rồi khởi liền cười híp mắt."

"Ôi chao! A, thật có lỗi. Không có gì."

Tại ta xuất thần mà nhìn xem bưu kiện thì Miyamoto vẻ mặt bất mãn nhìn ta chăm chăm mặt. Thật có lỗi, thật có lỗi, ta nói xin lỗi hai tiếng việc này liền mang đã qua.

Ta cho Chiaki trở về phong thư bưu kiện nói "Không có bất kỳ thu hoạch. Bất quá ta cũng sẽ không bỏ qua. Cuối tuần ngày ta đi người bên kia, đến lúc đó gặp lại", sau đó đem điện thoại nhét vào túi. Đúng vậy, ta cũng vậy không có ý định buông tha cho.

Chỉ cần chúng ta còn sống, liền còn có thể. Như vậy, chúng ta liền giã dựa đến cuối cùng a. Đây là người còn sống sót tác nghiệp. Ta muốn đi thực hiện không thể hoàn thành ước định.

Cùng nàng cùng một chỗ -- đi gặp Hinoko a di.

"Nhất định -- cũng cùng một chỗ."

"Ân? Thiệt là, người làm sao?"

Ta đối kính ngạc Miyamoto cười cười, lấp liếm cho qua, lần nữa ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Xanh thăm, cao xa là bầu trời bao la.

Ta tin tưởng nàng khẳng định ở này trời xanh (Lam Thiên) ở dưới một chỗ, tin tưởng tổng có một ngày chúng ta sẽ ở trời xanh (Lam Thiên) dưới gặp nhau.

Ta dụng ai cũng nghe không được thanh âm nhẹ nhàng kêu to lấy tên của nàng --

"Thiệt là! Cho ta thăng thẩn chút! Xem, bị muện rồi rồi!"

Trong nội tâm của ta vừa dâng lên một cổ hoài niệm chi tình, Miyamoto liền dùng sức vỗ xuống phía sau lưng của ta. Dạ dạ, thật có lỗi. Đi, chúng ta đi đại học a.

Ta tại Miyamoto dưới sự thúc giục, cất bước đi về hướng đại học giáo viên.

"Ta đã trở về!"

Bây giờ là sau khi tan học, hết giờ học ta tại hồi lão gia trước, đi trước chuyển nhà trọ. Nên thu thập về nhà a.

Ta chuẩn bị cho tốt túi xách, xác nhận thoáng cái đầu tuần tại trung tâm thương mại mua cho Yukiko quà sinh nhật. Ngẫm lại, còn có --

"À?"

Tại ta thu dọn đồ đạc thời gian.

Chú ý tới Computer thùng máy trong khe hở kẹp lấy một cái tiểu trang giấy. A, hôm nay hiếm thấy nhị liên phát sao -- ta mở thùng máy xác ngoài,

đem trang giấy đem ra. Quả nhiên là ta trong dự đoán đồ vật.

"Tại Sakamoto kun sống một mình cảm thấy tịch mịch thời điểm Hikari chan xuất hiện! Sakamoto kun người khinh thường ah!"

"Thật sự là khắp nơi đều có a."

Nàng đến cùng giấu bao nhiêu a. Thật là một cái không hiểu tiết chế cái thẳng khốn.

Ta nhìn Yumesaki Hikari ghi chép, nở nụ cười, cẩn thận đem trang giấy thu vào bàn ở bên trong. Trầm mặc một hồi về sau, cầm lấy túi xách, sẽ phải rời khỏi gia.

"Tốt, cửa sổ cũng đóng lại."

Tại ta thoáng kéo ra cửa trước cổng thời gian.

Tại ánh nắng, mặt trời theo trong khe hở bắn vào, đập mắt gai đất lấy hai mắt thời gian.

Ta -- đã nhận ra.

"A ----- "

Ồ? Câu nói kia...

Vừa rồi mảnh giấy kia là chỗ nào làm được? Nhớ rõ là kẹp ở ta theo quê quán mang tới trong máy vi tính. Như vậy, có trang giấy núp ở bên trong cũng không có gì khó hiểu.

Cái kia, nội dung là?

Ta tại lên cấp ba thời điểm cũng đúng là đã nói, lên đại học sau nghĩ một sống một mình. Cho nên, cho dù nàng tại biến mất trước dự đoán đến

ta sẽ sống một mình cũng chẳng có gì lạ.

Thế nhưng mà, nếu như --

"----- "

Ta chậm rãi đi trở về phòng.

Trên mặt chẳng biết tại sao nổi lên dáng tươi cười.

Bất quá, ta biết rõ vì cái gì.

Khẳng định có cái gì đang thay đổi. Ta có như vậy dự cảm.

Ta lấy khởi đặt ở trên bàn bút ký bản.

Của ta -- chúng ta trao đổi nhật ký.

Ta cùng nàng trao đổi nhật ký.

Ta tin tưởng phía trên kia khẳng định viết những gì --.

ASHITA, BOKU WA SHINU. KIMI WA IKIKAERU

Maru Fuji

www.dtv-ebook.com

Phụ Chương: Lễ Giáng Sinh, Yukiko Trở Thành Ông Già Noel

Lễ giáng sinh, Yukiko trở thành ông già Noel. Đem người phục sinh.

Nói như vậy mặc dù rất đột nhiên, nhưng ta, Sakamoto Akitsuki quá khú xác thực từng cùng một người vốn nên chết đi thiếu nữ làm qua trao đổi nhật ký.

Nghe tới rất không hiểu tại sao a. Ân, ta từ đầu thuyết minh.

Tại hai năm rưỡi trước một cái ngày mưa, một danh tên là Yumesaki Hikari thiếu nữ, ta trước mắt bất hạnh bởi vì tai nạn giao thông qua đời.

Nhưng mà lúc này, lại đột nhiên xuất hiện một điều bí ẩn dạng Hắc bào nhân, hẩn hỏi như vậy ta:

"Người nguyện dùng một nửa tuổi thọ cứu vớt nàng sao?"

Hẩn đang nói cái gì à? Ta đến nay nhưng nhớ đến lúc ấy ý nghĩ.

Vì vậy ta theo bản năng trả lời nói: "Nguyện ý", mà ở trong những lời này trên thực tế lại lớn có môn đạo.

Cứ như vậy, vài ngày sau, Yumesaki Hikari lại lấy cách mỗi một ngày liền nhập vào thân đến "Ta" Sakamoto Akitsuki trên người, như vậy không giải thích được phương thức sống lại.

Ta qua một ban ngày, buổi tối đi ngủ. Hôm sau, thân thể của ta cũng sẽ bị theo bám ở trên người Yumesaki Hikari linh hồn chiếm cứ. Sau đó nàg qua một ban ngày, buổi tối đi ngủ, tiếp tục lúc sau linh hồn của ta phục sinh. Chính là loại cảm giác này.

Được nhập vào thân trong lúc ký ức hoàn toàn không phải lưu cho đối phương, bởi thế thể cảm giác tuổi thọ liền rút ngắn một nửa. Cái gọi là "Dùng một nửa tuổi thọ --" trên thực tế chính là cái này ý tứ. Nhật ngữ còn thật là khó khăn hiểu a.

Chúng ta lấy loại cảm giác này đã bắt đầu một đoạn kỳ diệu sinh hoạt hàng ngày. Tức không cách nào biết được ngày hôm qua mình làm cái gì, cũng không cách nào cùng cái khác chính mình đối thoại. Tiếp tục như vậy phi thường không ổn, vì vậy liền có trao đổi nhật ký.

Ghi chép chuyện đã xảy ra hôm nay

, cũng tại bút ký bản trên viết xuống cho ngày mai chính mình liên lạc hạng mục công việc. Mà ngày hôm sau tỉnh lại một thuận tiện muốn lưu ý bút ký bản trên viết sự tình, đồng thời như thường lệ sống, sau đó trước khi ngủ tiếp tục ghi nhật ký. Cứ như vậy, không cách nào trực tiếp gặp mặt chúng ta liền lấy được liên hệ.

Nhưng mà, như vậy nhị tâm đồng thể sinh hoạt đã có một cái lầm tính toán. Cái kia chính là Yumesaki Hikari cái này tính tình của nữ nhân.

"Ah, loại địa phương này đều có a."

Trở thành sinh viên sau khi cái thứ nhất tháng 12. Một cái ngày nghỉ.

Tự mình sinh hoạt ta bởi vì vô sự có thể làm, liền nhàn nhã lật xem lên từ quê quán đưa đến ký túc xá đến manga.

"Yukari-damus đại dự ngôn (chú thích: Vô hãn Nostradamus lời tiên đoán)! Sakamoto kun hiện tại đang xem manga!"

Manga nhìn đến một nửa -- tại công bố nữ chủ nhân công bi thương quá khứ trọng yếu một tờ lên, đột nhiên xuất hiện lỗi thời hình cầu văn tự. Nhìn xem dùng huỳnh quang món ghi trên giấy những lời kia, ta nghĩ thầm, vậy mà đối với đồ đạc của ta không còn một mống mà cũng viết lên chữ. Có thể làm ra chuyện như vậy đấy, dĩ nhiên cũng chỉ có ta một nửa khác.

"Yumesaki riêng này cái thẳng khốn, thậm chí ngay cả loại địa phương này đều có ghi. . ."

Đúng vậy. Ta nghĩ ngài đã biết.

Ta đem chính mình một nửa tuổi thọ chia xẻ cho nàng người thiếu nữ kia tên là Yumesaki Hikari. Nàng lại giống như vậy không khách khí chút nào tại sách manga trên viết chữ, cho nên ta nghĩ đã không cần làm nhiều nói rõ, người này chính là một cái có thể nói kỳ tích, siêu tự nhiên siêu ngu ngốc đồ đàn thiếu nữ.

Với lại, giống như vậy tại manga trên viết chữ trò đùa dai coi như là khả ái đấy.

Yumesaki Hikari bởi vì hướng về phía thiếu niên bất lương đập phá, cho nên ngày hôm sau ta không thể không đi giải quyết tốt hậu quả, nàng cùng nữ trẻ nhỏ tình chàng ý thiếp, vì vậy ngày hôm sau ta liền bị quấn vào tu la sân khấu. Tóm lại, giống Yumesaki Hikari vờ ngớ ngẩn ngày hôm sau ta tới giải quyết hậu sự loại tình huống này, tại nàng vẫn còn tại thế quả thực là đếm không xuể.

"Loại này không nhìn manga tự không khả năng phát hiện lời tiên đoán, tính toán cái gì lời tiên đoán a."

Ta một bên chỉ trích một bên tiếp tục xuống học, sau đó,

"Nhân vật này rất giống Sakamoto kun đấy. Một bộ xử nam hình dáng WWW "

"Ô ah nha. . . Không nên đem khoai tây chiên kẹp ở văn kiện a. Nhanh lấy đi một bên!"

"Không cần chỉ xem manga, phải học tập thật giỏi ah!"

Tương tự nhấn lại mỗi một trang đều có ghi, manga nội dung đã hoàn toàn xem không tiến vào, vì vậy ta để sách xuống đến, không khỏi hờn dỗi mắng "Tên ngu ngốc này" .

"Bất quá được rồi, cũng có rất lâu không có phát hiện những thứ này."

Nhưng là, tiếp tục ta lại hơi cười nói ra như vậy lời nói của.

Bởi vì, trên thực tế Yumesaki Hikari linh hồn sớm tại một năm rưỡi trước liền đã từ trong cơ thể của ta biến mất. Tên kia tại biến mất trước, ta các loại vật phẩm trên loạn bôi loạn tranh vẽ, cho nên đến nay vẫn có thể giống như vậy tìm được Yumesaki Hikari tàn lưu lại trò đùa dai nhấn lại. Nhưng là, dù vậy quả nhiên hay là lại cảm thấy tịch mịch.

"Thật tưởng thấy nàng. . . Mặc dù lại cũng không khả năng gặp được."

Ta nằm ở trên giường như vậy lâu bầu nói. Ta biết đó là không có khả năng. Chúng ta không cách nào nữa trở lại đoạn thời gian kia. Lúc ấy quan hệ bạn thân nhóm cũng ở đây tốt nghiệp về sau đường ai nấy đi. . . Hiện tại cũng trở nên có chút xa cách. Cho nên chính là như vậy a. Tổng cảm giác hết sức tịch mịch a.

"Ông già Noel, ta cũng ngoan như vậy rồi, ngài khiến cho ta thấy thấy nàng a."

Khả năng cũng là bởi vì tới gần lễ giáng sinh nguyên nhân, ta chưa phát giác ra như vậy lâu bầu nói. Dĩ nhiên không người trả lời. Có lời ngược lại dọa người.

Nha, cứ như vậy, mặc dù cảm thấy bất an, nhưng trừ cái đó ra cũng không sự tình có thể làm, ta liền lấy loại cảm giác này trải qua bình thường cuộc sống đại học.

Nhưng mà trên thực tế, nhưng vào lúc này, một cái sự kiện đã ở ta sở không biết địa phương lạng lẽ xảy ra. Cụ thể mà nói, chính là Yumesaki Hikari phục sinh chuẩn bị đang tại vững bước tiến hành. Sự kiện bắt đầu tại xa hơn một chút một chỗ -- tức lão gia của ta. Sự kiện là do muội muội của ta, năm nay trên sơ tam, vóc dáng thấp bé chải lấy ngăn ngừa BOB đầu luôn không vui cau mày -- Sakamoto Yukiko nhắc lên đấy.

"Cái kia về sau đã qua một năm rưỡi. . ."

Ngày đó.

Tức là tại onii-chan đột nhiên lâu bầu lấy "Ngày mai, ta lại phải chết. Ca ca của người sẽ phục sinh. Cho nên người không cần phải lo lắng" nguy hiểm như vậy lời nói của về sau không lâu một một ngày. Hẳn lo việc nhà từ đầu tới đuôi, cuối cùng vẫn giống ôm yêu nhất người đồng dạng, ôm thật chặt lấy Yukiko thân thể -- không, đó là vô cùng quý trọng ôm, nói hẳn là phát hiện Vận Mệnh nữ thần cũng không đủ (là rốt cuộc để ý giải Yukiko sao?). Mà ở ngày đó về sau, giờ đây đã qua một năm rưỡi.

Mặc dù Yukiko còn không có từ onii-chan bởi vì lên đại học mà rời nhà tàn khốc bị kịch trong trọng tâm đứng lên, nhưng bất tri bất giác thời gian cũng đã đến đến lúc này.

"Đến làm lớn một hồi a."

Tháng 12 ngày 20.

Đây là ta thích nhất onii-chan ủy thác cấp cho ta trách nhiệm. Yukiko cũng lập tức muốn lên trung học. Phải nhượng trường cấp hai cuối cùng kỷ niệm hoàn toàn thành công.

"Lễ giáng sinh đại tác chiến, như vậy bắt đầu!"

"Ta muốn tổ chức lễ giáng sinh party."

"Ôi chao! Sakamoto muội muội?"

"Đây là onii-chan xin nhờ ta đấy. Hi vọng người nhất thiết phải đến đây tham gia."

Một ngày sau khi tan học, trời cao mây đen rậm rạp, thời gian đại khái là ba giờ rưỡi tả hữu.

Trước đây thật lâu onii-chan từng ủy thác ta như vậy hạng nhất nhiệm vụ -- "Ta nghĩ tại một năm rưỡi về sau tập hợp đủ danh sách này trên thành viên khai mở một cái lễ giáng sinh party" . Vì hoàn thành cái này nhiệm vụ, Yukiko đầu tiên đi tới là được onii-chan đã từng tự đọc qua, mà Yukiko sắp thẳng nhập huyện dáng đứng Sakurahime trường cấp 3.

Về chỗ ở bộ nhân hòa đã từ xã đoàn trong hoạt động rút lui năm thứ ba sinh không ngừng từ cửa trường học tuôn ra, ta hướng về vẻ mặt u buồn từ đó xuất hiện tên kia nói ra.

"Lễ giáng sinh party. . . À."

Kodera Misaki.

Nàng là so với onii-chan nhỏ một năm hậu bối, đặc thù là khuôn mặt thanh tú cùng hai chân thon dài.

Nhưng là, chính là không thể được bề ngoài của nàng lừa gạt rồi. Người này trên thực tế thật là một cái từng nhượng rất nhiều nam nhân

cung cấp nuôi dưỡng làm biếng kỹ nữ! Hai năm trước nàng mặc dù bởi vì đã bị onii-chan giận dữ mắng mỏ mà hồi cải để làm người mới, nhưng Yukiko hay là không thể tin nàng. Lại dám lợi dụng không được hoan nghênh onii-chan xử nam chi tâm, phần này tội thật là rất nặng!

Thuận tiện nhắc tới, nàng bây giờ là một danh đối mặt chuyển cấp dự thi sinh. Mặc dù mục tiêu của nàng tựa hồ là trường y, nhưng sao có thể nhượng loại này ác nữ đi làm hộ sĩ a. Nhập vào mini hộ sĩ váy về sau, nàng tuyệt đối sẽ làm ra chuyện kỳ quái mà nhượng xử nam nhóm huyết áp lên cao!

Bất quá, cảm giác, cảm thấy nàng tựa hồ bởi vì cuộc thi áp lực mà lộ ra rất mệt mỏi.

"Ân, có chuyện gì không. Misaki gần đây có chút mang đấy. . ."

Hiếm thấy mời nàng, nàng lại trả lời như vậy hữu khí vô lực. Hừ, dám cự tuyệt onii-chan mời, đây là bực nào ngạo mạn.

"Onii-chan xin nhờ ta tới mời người tham gia. Người không tới ta sẽ khổ sở."

"Senpai. . . À. Nhưng là, ta đã thời gian rất lâu không cùng gặp mặt hẳn."

Ai, nàng thở dài. Thanh tú trên khuôn mặt bao phủ một tầng ám ảnh. Hừ, một thời gian ngắn không gặp càng trở nên khó như vậy làm.

Tựa hồ onii-chan tại tốt nghiệp về sau cũng không tại sao cùng nàng liên hệ rồi, bởi thế sinh ra khoảng cách. Có lẽ cũng có thể là bởi vì một mối ứng phó cuộc thi mà trở nên tự giận mình. Nàng cái loại này tùy tiện bầu không khí đã hoàn toàn biến mất vô tung. Mà ngay cả tại quán cà phê đi làm công khi, lúc trước nàng một mực vẫn lấy làm kiêu ngạo, cực

lực hướng về phía chung quanh biểu hiện ra cặp kia cặp đôi đẹp, giờ đây cũng mặc vào váy dài.

"Thực xin lỗi a, Sakamoto muội muội. Misaki thì không đi được. Cũng không cái kia hứng thú."

"Ài."

Sau đó, Koderu Misaki mang theo bị thảm đáng tươi cười nói như vậy, lập tức liền muốn ly khai. Các loại --.

"Đợi, chờ một chút! Cho nên nói mượn cơ hội này trọng tâm bắt đầu kết giao không phải tốt ư! Loại trình độ này lời nói của Yukiko cũng vậy có thể tha thứ!"

Nhưng mà, Yukiko lời nói của lại không có thể nói di động nàg.

". . . Dù sao, senpai rất có nữ nhân duyên. Tại trong đại học nhất định đã đã tìm được bạn gái. Misaki không muốn nhìn thấy như vậy senpai."

"A. . ."

Koderu Misaki bị thương mà hạ giọng, "Như vậy xin lỗi không tiếp được", nói xong nàng liền muốn đi. Hồng bét, không xong. Tiếp tục như vậy lễ Nô-en party thoáng cái tự xuất hiện người vắng mặt. Hiếm thấy onii-chan xin nhờ ta.

". . . Như vậy lời nói của."

Yukiko quyết định. Sau đó, cứ như vậy mạnh mẽ mà đem tay phải giơ cao khỏi đầu --.

"Hãy A!"

-- bựt!

"Đau quá! ?"

Tại màu xám tro trên bầu trời vang lên một đạo thanh âm dễ nghe.

Người câu hỏi đây là cái gì âm thanh? Đây là Yukiko dùng sức phát Misaki bấp ùi thanh âm a!

"Phản, Sakamoto muội muội! ?"

"Không cần lại nững nịu!"

Lại một cái tát!

"Đợi thoáng cái, đau quá! Người, người đang làm cái gì a! ? Mau dừng tay!"

"Ồn ào quá! Mặc dầy như vậy đồ vật sao được! Với lại, người có một chút lằm!"

"Lằm. . . ?"

Đúng vậy.

"Vừa rồi, người đã nói senpai rất có nữ nhân duyên a."

". . . Lời này có sai à."

"Hoàn toàn chính xác đúng vậy. Nhưng là -- "

Nhưng là, nhưng là.

Yukiko hít một hơi thật sâu, nói ra.

"Chào người thật tưởng a! Người cảm thấy cái kia -- cái kia siêu nhất gan không chí khí truyền thuyết đẳng cấp buồn bực sắc lang một cái khóa

thân chân có thể lừa hấn xoay quanh háo sắc lại thích lừa gạt tản ra tối hậu xử nam khí tràng điều ty lão ca sẽ có dũng khí đối với nữ nhân ra tay ư! ?"

"-----!"

XÍU...UU!!

. . . Yukiko cường thế mà chỉ vào Koderu Misaki, làm ra như vậy tuyên ngôn.

"Xác thực, quả thực. . . Là như thế này đây."

Vì vậy, Yukiko ý nghĩ tựa hồ truyền đạt cho nàng.

"Đúng là như vậy. . . Đúng là như vậy! Cái kia siêu nhất gan một bộ xử nam dạng rõ ràng đến làm cho người ta đáng thương hikikomori, hơi chút mặc hạ váy ngắn nhượng nhìn hấn cái bắp đùi có thể đơn giản đem hấn dụ được vui tươi hơn hờ mà rất nhiều bỏ tiền cái kia siêu cấp đồ đàn nguyệt, làm sao có thể cặp kè bạn gái! Cho dù lại đẹp trai, lại ôn nhu -- người kia, chung quy cũng chẳng qua là cái xử nam a!"

Koderu Misaki phảng phất phát hiện thế gian chân lý giống như dung quang toả sáng, nhìn lên trời cao.

Ừ. Xem ra nàng là thừa nhận ta. Trong mắt của nàng tựa hồ ký túc lấy hi vọng. Nhưng là ta cũng vậy hơi có chút đã từng nói qua đầu. Thiết là, không cần bắt chước Yukiko nha.

"Như vậy, người sẽ đến. Nói như vậy, đây là onii-chan giao cho người nhắn lại."

"Nhắn lại?"

Ta lấy ra một năm rưỡi trước onii-chan tính cả danh sách cùng một chỗ giao cho ta nhắn lại giấy ghi chép. Rõ ràng chỉ cần muốn bất cứ lúc nào

đều có thể gặp mặt, vì cái gì còn muốn ghi loại này nhắn lại đấy, ta mặc dù cảm thấy khó hiểu, nhưng nếu như hẳn xin nhờ ta, ta đây muốn hảo hảo truyền đạt. Ân, đưa Koder Misaki nhắn lại là --.

" 'Nói đến lễ giáng sinh sẽ nghĩ đến ông già Noel. Nói đến ông già Noel sẽ nghĩ đến váy ngắn. Nói đến váy ngắn sẽ nghĩ đến tiểu mỹ -- khả khả hắc hắc hắc' ."

Chính là như vậy xử nam vị thu hoạch lớn buồn nôn nhắn lại. Thiệt là, nếu như là váy ngắn lời nói của Yukiko bao nhiêu lần đều có thể mặc cho người xem a. Bất quá, Koder Misaki hiệu quả tựa hồ càng siêu quần.

"Ta đã biết. Ngày đó khiến cho hẳn biết một chút về giỏi nhất Koder Misaki a!" Ném những lời này, nàng liền cao hứng bùng bùng rời đi. Hừ, tóm lại như vậy tựa làm xong một cái. Lấy loại này nhịp bước tiếp tục cố gắng, kế tiếp là --.

"Hừ hừ!"

Nhìn đến tên kia chữ, ta không khỏi nhú mày. Ô ô ô. . . Cái này chỉ là liếc mắt nhìn khiến cho người giận không kèm được tên gọi. Nữ nhân kia từng cho Yukiko đã tạo thành cả đời đều không thể tiêu trừ ý thức bị thương. Lại nói tiếp từ khi người này xuất hiện bắt đầu, onii-chan liền đối với nữ nhân vị có hiểu rõ!

"Đợi lấy a, Sanada Kasumi!"

"Ta muốn mở lễ giáng sinh party."

"Ôi chào! Yukiko chan?"

"Đây là onii-chan xin nhờ ta đấy. Hi vọng người nhất thiết phải đến đây tham gia."

Hôm sau giữa trưa.

Thời tiết trong vắt, Yukiko đổi đón xe điện đi đến một đại học trong trường. Mặc sức rét lạnh, nhưng...này cái thằng khốn lại đưa thân vào thoa trong đất lộ thiên quán cafe ở bên trong, mà ta lập tức đứng ở trước mặt nàng như vậy tuyên bố.

"Sakamoto kun. . . !"

"Đây không phải rất tốt sao, Kasumi tiểu thư!"

Sanada Kasumi, cùng với mào gà đầu (tên gọi quen). Hai người đều là onii-chan thời trung học đồng cấp sinh.

Đuôi sam nữ Sanada Kasumi như cũ là bộ kia nhỏ nhắn thân hình cùng với không tương xứng vô dụng vú to. Nhưng là, chính là không thể được tiểu tử này động vật giống như bề ngoài lừa gạt rồi. Người này thật là Yukiko lớn nhất đối thủ cạnh tranh, nàng một mực nhìn chăm chăm trông chừng onii-chan đồng trình, là một đáng hận cuối cùng tiện nhân! Hai năm trước nàng còn hôn onii-chan miệng. . . Ôm ọp chút chút (zhitsss)!

Mà đổi thành một bên mào gà đầu, là một phảng phất lại hô lên "Hip-hop --" người bình thường, mặc dù không phải là rất rõ ràng, nhưng hẳn tựa hồ là onii-chan tiểu đệ. Chợt nhìn lại coi như không tốt, nhưng trên thực tế cũng rất nho nhã lễ độ, là một kỳ quái sinh vật. Lúc này sự tình cùng hẳn không quan hệ. Ô vật muốn sớm làm tiêu diệt hết.

Thuận tiện nhắc tới, như ngài chứng kiến, hai người này bây giờ là tự học đồng nhất trường đại học sinh viên. Làm biết được nàng bởi vì học lực chưa đủ rồi biến mất có thể thi đậu cùng onii-chan giống nhau đại học khi, ta thật mừng rỡ không ngậm miệng được. Quả nhiên người căn bản là không xứng với của ta thông minh onii-chan.

Bất quá, cái này tên là Kasumi chan đuôi sam tiện nhân rất cuộc là như thế nào thi đậu đại học đấy, ở trong đó tựa hồ có chỗ nào lắm.

"Ân ~ làm sao bây giờ đấy ~☆ trên thực tế Kasumi chan ta đã bị rất nhiều nam sinh khác mời, muốn tại lễ giáng sinh ngày đó đi ra ngoài chơi đấy ~? Có lẽ không đi được ah ~?"

Đáng ghét! Thật lòng phiền chết rồi!

Tựa hồ lấy tiến vào đại học vì bước ngoặt chuyển tiếp, cái này đuôi sam tiện nhân đã tiến hóa thành chân chính tiện nhân. Xì xào. . . Chỉ riêng người này ta là thật lòng không muốn gọi nàng!

"Vói lại ~ cũng đã lâu không gặp Sakamoto kun ~. Như vậy đem người vượt qua một bên nam nhân thật làm cho người có chút chịu không được đấy ~☆ "

Nói dối! Trước đây không lâu người vẫn xông vào qua onii-chan ký túc xá, ta đây thật là biết đến! Đêm hôm đó tám giờ tả hữu, làm nghe được người ở đằng kia chuyện phiếm cái gì "Không lớp tàu điện, đã không dự được. . ." Khi, ta thật muốn một quyền quá khứ! Còn về Yukiko tại sao phải biết chuyện này, điểm ấy hoàn toàn không trọng yếu! Ta mới không có an máy nghe trộm đấy!

"Ài, Bất quá Kasumi tiểu thư, ngài gần đây không phải là một mực tại không ngừng nói xong 'Như vậy lời nói của đến hai mươi tuổi trong nháy mắt đó ta liền muốn triển khai tác chiến, dùng rượu đem hấn rót đảo sau đó lại đem gạo nấu thành cơm. . .' à. Những cái kia truy cầu ngài nam nhân đều được ngài đuổi đi. Trên thực tế, Kasumi tiểu thư ngài hiện tại còn đối với Sakamoto tiên sinh -- "

"Mào gà kun, có thể cho ta an tĩnh chút sao? Người lại muốn để cho ta. . . Một mực làm đến buổi sáng sao?"

Giữa lúc Yukiko cảm thấy tức giận khi, tại hai người bọn họ ở giữa lại triển khai như vậy một đoạn đối thoại. Mào gà đầu trong nháy mắt phát ra "Ô y y y y! ?" tiếng kêu, đồng thời dùng hai tay ấn lấy giữa đùi co lại thành một đoàn. Hẳn, bọn họ suy cho cùng cũng phát sinh qua cái gì. . . .

Cái này tạm thời để qua một bên, coi như là như vậy làm cho người tức giận nữ nhân, cũng nhất định phải gọi nàng. So về Yukiko tâm tình, onii-chan giao phó nhiệm vụ là tuyệt đối. Kết quả là.

"Trên thực tế, onii-chan có cho người lưu thoại."

"Ài, lưu thoại?"

Đây là onii-chan tại một năm rưỡi trước kia gửi gắm cho ta đấy, gọi ta nhất thiết phải chuyển đạt cho nữ nhân này. Òm ọp chút chút (zhitsss). . . Mặc dù ta vạn phần không tình nguyện truyền đạt, nhưng vẫn là cố nén nước mắt nói ra. Yukiko cố gắng lên!

"Như vậy ta muốn bắt đầu đọc. . .'Kasumi chan đã lâu không gặp! Mặc dù chuyện đột nhiên xảy ra nhưng ta hi vọng người có thể tới tham gia lễ Nô-en party! Nếu có thiên thấy được vai trần hở ngực siêu hở hang ông già Noel. . . Cái kia có lẽ sẽ trở thành chúng ta đêm đầu tiên a! Nha ☆' . . . Lấy trên."

"-----! ? Lần đầu, đêm đầu tiên ư! ?"

Ô khà khà. Quả nhiên, tiện nhân cả khuôn mặt tinh tường tại chỉ một thoáng trở nên chiếu sáng rạng rỡ.

"-- như vậy lời nói của, đối với một năm trước cái kia được lại mất đấy ngã tác chiến. . . Nghĩ như vậy lời nói. . ."

Sau đó, nàng bắt đầu lăm bằm lên. Khà khà ô ô. Có loại phi thường chán ghét dự cảm. Party ngay hôm đó, ta phải một bước không rời mà đứng

ở onii-chan bên cạnh. Onii-chan đồng trình liền do Yukiko đến thủ hộ a!

Cứ như vậy, tại nàng đáp ứng nói: "Cái kia, như vậy làm ơn chắc chắn làm cho ta tham gia" về sau, Yukiko liền rời đi sân trường. Hừ, tạm thời được rồi hoàn thành nhiệm vụ.

"Tận lực bồi tiếp người cuối cùng. Giữ vững tinh thần qua mời nàng a."

Bất quá, cuối cùng người này ở phải có chút xa. Với lại chỉ riêng đối với nàng, onii-chan giao cho ta không phải là nhả lại, mà là một phong tương xứng dày đặc thư. Cho nên -- chỉ sợ, nữ nhân này sẽ trở thành Yukiko muốn đánh đảo cuối cùng nhất BOSS!

Tại mùa đông trời quang xuống, thời tiết rét lạnh mà thoải mái dễ chịu, Yukiko đổi đón xe điện, mục tiêu là --

"Đợi xuống đi. . . Tsukimura Chiaki!"

"Ta muốn mở lễ giáng sinh party."

"Ôi chào!"

"Đây là onii-chan xin nhờ ta đấy. Hi vọng người nhất thiết phải đến đây tham gia."

Vạn phần khó khăn tiến nhập được xưng là Nhật Bản học lực đệ nhất đại học, về sau ta đi qua rộng lớn sân trường -- cuối cùng nhất tại một ở giữa nói chuyện trong phòng đã tìm được nàng, sau đó ta liền xách eo đứng ở trước mặt của nàng.

"Cái kia, xin hỏi ngài là vị nào?"

"Ta là Sakamoto Akitsuki muội muội, Sakamoto Yukiko."

"--! ?"

Nét mặt của nàng trong nháy mắt do kinh ngạc chuyển biến làm sững sốt.

Tsukimura Chiaki.

Nàng ở tại Kanagawa huyện một tòa nhà cực lớn trong khu nhà cao cấp, là cùng onii-chan cùng tuổi nữ sinh.

Nàng có một đầu đen nhánh tỏa sáng tóc dài, cùng với thông thấu da thịt trắng nõn. Dung mạo đoan chính, vô luận ai cũng hiểu ý sinh hướng tới. Tại onii-chan chung quanh mặc dù có rất nhiều xinh đẹp người, Bất quá người này mỹ mạo cho dù ở trong đó cũng lộ ra càng nổi tiếng.

Đại khái chính là nguyên nhân này a, có đoạn thời gian onii-chan thường đi báỉ phỏng nàng, tại trên người nàng tồn tại rất nhiều chưa hiểu chi mê. Với lại nếu như nàng hiện tại trên là siêu cấp đại học danh tiếng, như vậy có thể thấy được nàng không chỉ ngoại mạo mà ngay cả ý nghĩ cũng có thể nói hoàn mỹ, ô, thật là một cái đáng hận nữ nhân.

"Akitsuki muốn khai mở lễ Nô-en party. . ."

Nhưng là, chính là không thể được cái này trầm tĩnh bề ngoài lừa gạt rồi. Nữ nhân này có khi sẽ để cho onii-chan mê mê ngực của nàng, là đến nay mới thôi không ai bằng siêu cấp hắc ám tiện nhân! Không riêng như thế, nàng vẫn lợi dụng onii-chan ôn nhu tùy ý làm bậy. Ban đầu ta là tuyệt đối sẽ không nhượng onii-chan tiếp cận loại này ác nữ đấy!

Chỉ có điều. . .

(còn tại ngồi xe lăn.)

Nhìn đến nữ nhân kia chân, ta không khỏi quay đi ánh mắt.

Từ khi hai năm trước ta đang cùng. . . A không, tại thủ hộ onii-chan khi lần thứ nhất đã gặp nàng lên, nàng liền một mực như vậy. Nữ nhân này luôn ngồi lên xe lăn. Lúc ban đầu còn tưởng rằng là gãy xương, bất quá bây giờ xem ra chỉ sợ là --

Giữa lúc ta như thế tác tưởng thời gian.

"Thật có lỗi a, các vị. Ta nghĩ cùng Yukiko một mình trò chuyện trong chốc lát."

Tsukimura Chiaki đối với chung quanh bằng hữu nói như vậy. Hừ, tướng mạo tốt ý nghĩ tốt ngay cả bằng hữu đều đã có, đây cũng quá tốt số a, thật là làm cho người tức giận. Quả nhiên không cần thiết đồng cảm nàng!

Nhưng là, cùng Yukiko phần nộ trái lại.

"Yukiko, cảm tạ người cố ý đường xa đến đây. Người chính là vì nói cho ta biết cái này mà đến gặp ta a."

"-- ôi chao? A, là, đúng vậy. Không khách khí."

Đối phương ngoài ý muốn quăng ôn nhu mỉm cười. Đừng, đừng để bên ngoài lừa! Cái này nhất định là hành động! Yukiko thật là biết đến. Nữ nhân này từng thống mạ qua onii-chan. Nhanh đưa sự tình xong xuôi trở về đi thôi!

"Ta tới là vì đem người này giao cho người. Đây là onii-chan viết. Người tựu mang ơn mà nhận lấy a."

Một bên canh gác lấy, Yukiko đem một cái nhan sắc khả ái rất nặng phong thư giao cho nàng.

"Chỉ cần đem phong thư này đưa đến Chi-chan trên tay là được rồi. Chỉ chẳng qua nếu như có thể nói, hi vọng người có thể trực tiếp giao cho

bản thân nàng ~ "

Lấy trên. Cái này là onii-chan tại một năm rưỡi lúc trước ủy thác ta khi theo như lời nói. Vì cái gì chỉ có người này không phải là truyền lời, mà là đem như vậy một phong thơ giao cho nàng đấy. Lần nữa cân nhắc về sau vẫn cảm thấy rất kỳ quái. Chẳng lẽ lại viết là ước hẹn nội dung. Xem ra có tất yếu từ hôm nay trở đi tự Nghiêm gia đề phòng, tiến hành theo dõi.

"! Đây là. . ."

Mặt khác, Tsukimura Chiaki khi nhìn đến phong thư trên viết "Đưa Chi-chan" mấy chữ về sau, liền kinh ngạc trợn tròn mắt. Tiếp tục --

". . . Yukiko. Thật có lỗi, có thể mời người giúp ta mua chút ống sao? Chọn Yukiko thích là tốt rồi."

"Ôi chào!"

Nàng nói như vậy hoàn liền đem tiền cho ta. Hừ, tại đọc onii-chan thư khi ngại Yukiko vương bạn à. Thật là một cái thất lễ cái thẳng khốn!

Mặc sức ta như vậy nghĩ, nhưng Tsukimura Chiaki lộ ra vẻ mặt thành thật biểu lộ, không có biện pháp, chỉ có thể đi mua. Yukiko không phải là xem không hiểu bầu không khí trẻ nhỏ, vì vậy liền tới đến nơi xa tự động buôn bán bán máy móc chỗ đó.

Cứ như vậy tại trong lầu hoảng du một hồi về sau, cảm giác không sai biệt lắm, liền đem tiền nhét vào tự động buôn bán bán máy móc ở bên trong, mua hai lon hồng trà trở về, sau đó --

"----! ?"

Yukiko thấy được ngoài ý muốn một màn.

Ài. . . Ài. . . ?

(nàng, nàng khóc! ?)

Trời ạ, chẳng biết tại sao Tsukimura Chiaki đối mặt lá thư này, trong mắt lại rịn ra nước mắt.

Ài, a, cái kia cái kia. . . Ta nên làm cái gì bây giờ nha! ? Ca, onii-chan suy cho cùng tại trên thư cũng đã viết cái gì a! ?

Mặc sức không biết làm sao, nhưng là không thể thả lỏng khóc thầm nữa nhân bỏ qua. Yukiko nơm nớp lo sợ mà trở lại Tsukimura Chiaki trước mặt -- Bất quá bởi vì không biết nguyên nhân cũng không thể nào an ủi.

-- răng rắc.

"Đồ, hồng trà, mua được. Người, người tự trong lòng còn có cảm kích uống a."

"-- a."

Kéo ra đồ uống móc khoén, ta tận lực không nhìn tới nàng, đem hồng trà đưa cho nàng. Tiện thể vẫn đưa lên một khối khăn tay. Tốt rồi, Yukiko không có trông thấy cũng không có chú ý tới, người nhanh đưa nước mắt lau a. Yukiko vừa nhìn thấy khóc thầm người sẽ cảm thấy bi thương, thậm chí ngay cả mình cũng muốn cùng khóc.

". . ."

Thật là, Tsukimura Chiaki lại hoàn toàn không có muốn đem nước mắt lau ý tứ. Ài ài, làm cái gì a. Mau mau lau nha.

Ta một bên nghĩ như vậy một bên liếc mắt liếc mắt nàng một cái, vì vậy bốn mắt nhìn nhau.

"-- ha ha. Người thật ôn nhu."

"Ôi chao!"

"Cùng onii-chan giống như đúc. Hì hì."

"---- ài!"

Chẳng biết tại sao nàng một bên nói như vậy, một bên lộ ra nụ cười sáng lạn.

Cái này. . . Người này cười đến cũng thật hòa ái. Chưa phát giác ra làm cho người tim đập rộn lên. Không, không không, chính là không thể bị gạt. Người này phải là một siêu cấp ti tiện người mới đúng.

Nhưng là --.

"Yukiko."

"? Chuyện gì?"

"Người ưa thích onii-chan a?"

"Phốc! ? Sao, như thế nào đột nhiên nói lên cái này! ?"

Làm cái gì a.

"Ta. . . Ưa thích hẳn. Mặc dù ta trước kia trải qua thích nam nhi -- không, ta hiện tại vẫn là thích người kia, nhưng ta cũng vậy ưa thích Akitsuki, thậm chí đến có một chút điểm phải đổi tâm trình độ."

". . ."

Cảm giác, cảm thấy vừa nhìn thấy như vậy nụ cười ôn nhu. . . Tự dạng gì đều tốt.

"Ta từng phi thường chán ghét chính mình. Thậm chí đến muốn chết trình độ. Ta có qua một đoạn thời gian phi thường cảm hận hai chân này,

nàng lại là người thứ nhất! Người này, chẳng lẽ lại xem người ánh mắt phi thường lợi hại! ?

"Thực xin lỗi a Yukiko. Nói chút ít không liên quan sự tình. Đọc xong phong thư này, chưa phát giác ra cũng nhớ tới chuyện quá khứ."

"Đừng, chớ để ý. Loại chuyện này thường có á."

"Ha ha, cảm ơn. Chính là bởi vì có ôn nhu như vậy vừa đáng yêu muội muội, Akitsuki mới có thể ôn nhu như vậy a."

Ô. . . Chuyện, chuyện gì đi cảm giác thật là khó vì chuyện. Người này vì cái gì có thể như thế tâm bình khí hòa nói ra như vậy làm cho người then thùng lời nói của a.

Nhưng là, Tsukimura Chiaki cũng không có tiếp tục truy kích.

"Ài! ? Vân vân, người đang làm cái gì a! ?"

"Hơi chút đi vài bước không việc gì đâu. Đây cũng là may mắn mà có ca ca người."

Tsukimura Chiaki chậm rãi bánh xe phụ ghế dựa đứng lên, tiếp tục chậm chạp nhưng lại rất thói quen mà hướng bên này đi tới. Sau đó --

"Ô a. . ."

"Ha ha a, bắt được Yukiko. Thật có lỗi a, bởi vì ta là cũ xưa không không có đệ đệ muội muội. . . Cho nên một mực rất muốn làm loại sự tình này."

Tìm ra manh mối tìm ra manh mối.

Yukiko đầu cứ như vậy tùy ý cai kia trắng nõn mà tay ấm áp sờ tới sờ lui.

Cái này, đây là có chuyện gì, thật thoải mái a. Thơm quá hương vị, thật là ấm áp. . . . Không xong. Muốn lên nghiên. Như, như là lời của người này cho dù để cho ta gọi nàng tử tử --.

"Lễ Nô-en party xin cho ta cũng vậy tham gia a. Mọi người cùng nhau đến cùng ca ca người chơi."

"Tốt, tốt. . ."

"Ha ha a. Thật đáng yêu."

"~~~~~"

Cứ như vậy lại bị đi đi lại lại sờ thêm vài phút đồng hồ.

"Như vậy lễ giáng sinh gặp", Tsukimura Chiaki nói như vậy hoàn Yukiko liền cùng nàng nói dừng, sau đó bước lên đường về nhà. Ô ô, đôi má như trước nóng quá. Nhưng là cảm giác, cảm thấy rất thoải mái. Thật là một cái giống như thiên sứ đồng dạng người.

Cái này không nói trước, mời người nhiệm vụ cuối cùng là hoàn thành.

"Về sau."

Chỉ còn lại cuối cùng hạng nhất phát bưu kiện.

Rất lâu không có như vậy dốc sức liều mạng làm việc, xin nhiều nhiều khen ngợi khen ngợi Yukiko a.

"Đợi lấy a."

"Đưa onii-chan. Ta theo như ước định đem sự tình xong xuôi. Đêm giáng sinh tuyệt đối muốn trở về.

Yukiko trên "

"Lạnh quá a ~. . ."

Tháng 12 24 ngày chạng vạng tối bảy giờ.

Ta -- Sakamoto Akitsuki từ ký túc xá về tới vô cùng quen thuộc quê quán nhà ga trước. Mặc dù tốt lâu không về nhà, nhưng bởi vì đối với vùng này thức sự quá quen thuộc cho nên cũng không có đã lâu cảm giác. Cho dù nhìn xem những cái kia phối hợp lễ giáng sinh mà bố trí muôn màu rực rỡ trang trí cùng không lồ cây thông Nô-en, cũng cảm thấy phải lạnh mà thôi.

"Bất quá Yukiko tên kia, suy cho cùng nghĩ làm cái gì à?"

Trước vài ngày, ta thu được muội muội Yukiko chia ta bưu kiện, trên đó viết: "Ta theo như ước định đem sự tình xong xuôi. Đêm giáng sinh tuyệt đối muốn trở về." Mặc dù không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng bởi vì thẳng đến cuối năm cuối cùng một ngày đều có giờ học, cho nên ta liền trả lời nói: "Không được. Thật có lỗi", nhưng mà Yukiko nhưng biểu hiện ra chưa bao giờ có ngoan cố, lần nữa phát tới bưu kiện nói: "Ta cũng liều mạng như thế mà cố gắng quá rồi. . .", phảng phất đang lộ ra một bộ rưng rưng nước mắt bộ dạng, cho nên ta liền không thể làm gì khác hơn về nhà.

Vì vậy, ta dựa theo ước định đi đến nhà ga trước, về sau nên làm cái gì bây giờ -- đang nghĩ như vậy.

"A! Tới rồi!"

"Ah, là Yukiko sao?"

Từ phía sau lưng truyền đến thanh âm của muội muội, ta nhìn lại, lại nhìn đến một bộ ngoài ý muốn cảnh tượng.

"A, Sakamoto kun! " " senpai!"

.....

"Ài! ? Kasumi chan cùng Misaki-chan! ?"

Tại không lồ cây thông Nô-en xuống, vai sóng vai mà đứng đấy hai gã từng cùng ta cùng nhau vượt qua thời trung học thiếu nữ.

"Phản phản phản, Sakamoto kun đã lâu không gặp! Ta ta, ta thật tưởng gặp người."

"Trước trước trước, senpai đã lâu không gặp. Ta ta, ta cao hứng phi thường."

Theo sau, mỹ nữ tổ hai người hướng về phía ta chạy tới. Nói không hổ là nữ trẻ nhỏ à. Cảm giác, cảm thấy tiểu biệt sau một lúc hai người cũng trở nên trưởng thành không ít. Chính là. . . .

(mặc đồ này là làm loạn loại nào a. . .)

Rõ ràng thời tiết lạnh như vậy, một bên lại ăn mặc váy ngắn lẽ Nô-en trang, mà đổi thành một bên lập tức vai trần hở ngực, làm siêu hở hang ông già Noel ăn mặc. Bái lạy này ban tặng, hai người hàm răng đều tại khách khách run, không cách nào thật dễ nói chuyện.

Với lại.

"Nhiều lần : so so, so về cái kia mặc đồ này như thế nào? Cái này cái này, đây là vì Sakamoto kun cố ý chuẩn bị hả?"

"Cảm giác cảm giác, cảm giác như thế nào senpai? Nay nay, hôm nay Misaki là người kỳ vọng Koderu Misaki sao?"

Còn được các nàng hỏi như vậy nói. Ai nha, chính là là bất kể các nàng nói cái gì --

"Cái kia. . . Các người tại sao phải giả trang thành như vậy à?"

"---- "

Ta như vậy vừa hỏi, chẳng biết tại sao hai người cũng hóa đá giống như mà cứng lại rồi. Chuyện gì xảy ra?

Giữa lúc ta không hiểu quay đầu khi, muội muội của ta Yukiko đi lên trước đến, nàng bởi vì ta muộn mà hiện ra vẻ mặt biểu tình không vui.

"Ah, đã lâu không gặp a, Yukiko."

". . . Hừ. Ta mới không có bởi vì nhìn thấy người mà cảm thấy cao hứng đấy."

Cùng muội muội một lần cuối cùng gặp mặt tại lễ Vu Lan về sau a. Nói thực ra, ta cũng không có cảm thấy rất lâu không gặp, Bất quá tạm thời hay là bày ra một bộ xa cách từ lâu gặp lại bộ dạng a. Dù sao ta cũng vậy quả thực rất hoài niệm từ này chau mày mặt.

"Như vậy, mọi người đột nhiên gom lại cùng một chỗ là chuyện gì xảy ra. Người là hồi phục lễ Nô-en party sao?"

"Người đang nói cái gì a. Cái này không đều là onii-chan người xin nhờ ta tới như vậy à."

Tóm lại ta thử hỏi ra để ý sự tình, nhưng mà lại đã nhận được trả lời như vậy.

Ta xin nhờ hay sao? Chuyện gì xảy ra? Ta chỉ nghi ngờ một cái chớp mắt. Tiếp tục liền nghe Yukiko nói như vậy:

"Đem cái này trả lại cho onii-chan, như vậy một năm rưỡi trước người giao cho ta nhiệm vụ tự hoàn thành."

"Ôi chao! . . . A."

Yukiko nói xong đem một chi phong thư đưa cho ta. Nhìn đến phía trên kia viết chữ, để cho ta không khỏi im bật.

Đó là --.

"Tại một năm rưỡi về sau đêm giáng sinh thượng tướng cái này trả lại cho ta!"

Từng với tư cách ta nửa người thiếu nữ -- Yumesaki Hikari ghi cấp cho ta thư.

"Đem cái này trả lại cho onii-chan, như vậy một năm rưỡi lúc trước người giao cho ta nhiệm vụ tự hoàn thành."

"Ôi chao! . . . A."

Yukiko nói xong đem một chi phong thư đưa cho ta. Trên đó viết "Tại một năm rưỡi về sau đêm giáng sinh thượng tướng cái này trả lại cho ta!" Vì vậy ta liền toàn bộ hiểu.

Vì cái gì tại đêm giáng sinh này thiên đại nhà lại mất tự nhiên tự tập tới. Cùng với, tại một năm rưỡi trước kia đã bị ta ủy thác loại thuyết pháp này. Lại nhìn trước mắt phong thư này. Chẳng lẽ lại --.

"---- "

Ta cuống quít tiếp nhận thư đến, không để ý tới vẻ mặt kinh ngạc Yukiko, đem phong thư mở ra.

"Đưa Sakamoto kun "

Trang ở bên trong giấy ghi chép có hai trang, tại tờ thứ nhất nhất trên đó viết mấy chữ này. Tiếp theo là --

"YAHOO đã lâu không gặp! Chúng ta lại gặp mặt đây Sakamoto kun! Hikari-chan gia nhập!"

"Yumesaki Hikari. . ."

Ta đọc lấy nàng khi cách một năm rưỡi mới đưa đến thư. Phía trên vẫn tự tràn ngập tinh thần phấn chấn, tựa như quá khứ khi đó mỗi ngày trao đổi, tựa hồ lập tức lại hiện ra nụ cười của nàng nhật ký như vậy. Muôn vàn không nghĩ tới lại ở thời điểm này đã gặp nàng viết đồ đạc.

"Như vậy, Sakamoto kun hiện tại đã là sinh viên đại học a? Lúc này thật sự là thật có lỗi, tự tiện xin nhờ Yukiko mời cái này lễ Nô-en party. Bất quá, ta có sự kiện vô luận như thế nào cũng muốn tại chia nhau một năm rưỡi về sau hôm nay truyền đạt cho Sakamoto kun. Cho nên. . . Xin nghe nghe ta 'Tiếng lòng' a ---- "

". . ."

Tờ thứ nhất giấy ghi đến nơi đây liền kết thúc. Vì vậy ta hít sâu một hơi.

Không sao. Vô luận nàng viết cái gì, ta đã không phải khóc nữa.

Hồi tưởng lại từng đã là ước định, ta lấy ra thứ hai trang giấy, đọc lên.

Đó là ta âu yếm đây, ta nửa người.

Ta thích nhất thiếu nữ để lại cho ta tin tức --.

"Sakamoto kun. . . Dù sao cho dù trở thành sinh viên vẫn là là xử nam a WWWWWW cho nên ta liền đem tất cả cũng đưa tới, mau mau tốt nghiệp a WWWWW phốc phốc phốc phốc WWWWWW "

"..."

....

Ha ha ha. Tại sao như vậy.

Ah, đúng rồi, là cái kia a. Kỳ thật bên trong còn có đến tiếp sau? . . .
Không, trên thực tế đến tiếp sau là ghi tại trong phong thư a. . . Chân thực,
trên thực tế là phải ngã tới khả năng nhìn qua che dấu tin tức a. . .

"..."

Ta đem hai trương giấy ghi chép chính tề mà chiết hảo, thả lại trong
phong thư.

Sau đó --

"Đem ta cảm động trả trở về a a a a a a a a a a !!"

Ta hô lớn lấy, mặc sức đang ở bên ngoài ta còn là tận khả năng mà cao
giọng hô!

Dĩ nhiên, đi ngang qua người đi đường tất cả đều lộ ra vẻ mặt kinh
ngạc. Nhưng là, nhưng là -- tên ngu ngốc kia! Khi cách một năm rưỡi nhàm
chán trò đùa dai lại bắt đầu ư! Ài, thật sự cũng chỉ có những thứ này ư! ?
Gạt người chớ! ?

"Người bộ dáng này thật giống như dựa theo thư tình trên chỉ thị đi
đến thể dục quán đấng sau khi mới phát hiện mình bị người chỉnh đồng
dạng, thật buồn cười."

Lúc này, một đạo làm cho người hoài niệm giống như băng một loại
thanh âm tại tai ta trong vang lên.

"-- Chiaki! ?"

Chuyện gì xảy ra, ra hiện ra tại đó đúng là ngồi lên xe lăn Chiaki. Nàng mặc phải ấm áp cùng cùng chẳng biết tại sao trên đầu vẫn đeo đỉnh nho nhỏ lễ Nô-en cái mũ.

"Chiaki người cũng vậy bị gọi tới sao?"

"Ân, người sở tư niệm chính là cái người kia, tựa hồ tương xứng không thẳng thắn đấy."

"Ôi chao!"

"Nàng cho ta viết mới phải chính mình chân chính ý nghĩ."

Nói xong, Chiaki đem một phong xa so với ta cái kia phong thư dày đến hơn thư giao cho ta. Xem ra Chiaki tựa hồ cũng nhận được Yumesaki Hikari viết thư. Vì cái gì so về ta tới cấp cho Chiaki viết lại dày như vậy đấy, ta vừa nghĩ vừa mau mau mở ra giấy ghi chép.

Trên mặt ghi đến --

"Đã lâu không gặp rồi Chi-chan! Ta là mọi người anh hùng Hikari-chan! Luôn khiến người hao tâm tổn trí chăm sóc cái kia xử nam Sakamoto ☆ như vậy, nếu như hết thấy theo kế hoạch tiến hành, hiện tại do ta viết phong thư này hẳn nên tại một năm rưỡi về sau do Yukiko đưa đến Chi-chan trong tay. Ân, mặc dù đây là cực kỳ trọng yếu một sự kiện. . . Bởi vì này quay trở lại! Hikari-chan muốn tại một năm rưỡi về sau tổ chức lễ Nô-en party! Ba ba ba! Thực xin lỗi đột nhiên cùng người nói cái này. Bất quá, ta vô luận như thế nào thậm chí nghĩ tại lúc này điểm thượng tướng mọi người tụ tập lại một lược. Bởi vì -- "

Thư đến nơi đây thế thì chặt đứt, tiếp tục còn có thứ hai trang giấy. Trong đầu chảy xuôi theo chưa từng nghe được thanh âm, ta tiếp tục xuống học nói:

"Bởi vì. . . Ta không muốn bị Sakamoto kun quên đi. Mặc dù ta ngay từ đầu thì nghĩ tới nhượng hẳn quên ta đến cùng phải hay không chuyện tốt. Nhưng là, ta quả nhiên vô luận như thế nào cũng không muốn bị quên đi. Ngẫu nhiên, thật chỉ là ngẫu nhiên là tốt rồi, hi vọng hẳn có thể nhớ tới ta. Tại lễ giáng sinh nói loại này thật thường lời nói cũng vậy có thể tha thứ a?"

". . ."

Đằng sau còn có một trang giấy, nhưng đọc đến nơi đây ta liền toàn bộ hiểu.

Không muốn bị quên đi. Bởi thế nàng đã lâu mà đem mọi người tụ tập lại mời lễ giáng sinh party. Mặc dù trong lúc nhất thời không có thể lý giải nàng đang nói cái gì. Nhưng ta rất nhanh liền đã hiểu.

Bởi vì đáp án đã bị trước mắt mọi người nói ra.

"Bất quá thật đúng là đã lâu không gặp đấy, Sanada senpai. Trượt tuyết lữ hành lần kia nhận được người rất lớn chiếu cố. Người không có thể ngồi trên xe cáp khi buồn cười biểu lộ, ta một mực với tư cách mỹ hảo kỷ niệm bảo tồn đến nay. Phốc."

"Thật sự đã lâu không gặp, Misaki. Cái kia về sau, không tự chủ được trượt ra đi kết quả cùng người đụng vào cùng một chỗ khiến người ngã cái đại thí ngồi xồm nổi khổ đáng thương đem, ta đến nay vẫn có thể tươi sáng rõ nét mà hồi tưởng lại. Phốc phốc."

Không biết từ đâu khi lên, nữ bọn hài tử liền nhớ lại giống như mà bắt đầu trò chuyện nổi lên Yumesaki Hikari trước kia trù tính qua lần kia trượt tuyết lữ hành. Về sau còn nói đến cuộc hẹn khi bị ảnh hưởng sự tình, tại trong trò chơi nhất quyết thắng bại sự tình, các nàng trò chuyện nổi lên đủ loại làm cho người hoài niệm chủ đề.

A a, là như vậy phải không. Nguyên lai là như vậy a, Yumesaki Hikari.

"Nếu như mọi người tụ chung một chỗ. . . Sẽ hồi tưởng lại Sakamoto kun cùng ta sự tình a."

Yumesaki Hikari rất sợ hãi. Sợ hãi bị quên đi. Tại không có chính mình trong thế giới bị ta quên đi, chuyện này làm cho nàng sợ hãi vô cùng.

Tốt nghiệp trung học rồi, nếu như mọi người đường ai nấy đi, không có nữa có người hiểu ta thời trung học lời nói của.

Nói như vậy, chính mình có lẽ sẽ lọt vào quên đi. Đây chính là Yumesaki Hikari sợ sợ hãi đấy. Cho nên, nàng mới tại mọi người sắp tứ tán đúng lúc này, đánh ra tổ chức lễ Nô-en party lá bài này.

"Có mọi người ở địa phương, thì ta tại."

Phảng phất muốn như thế tuyên cáo thông thường Kasumi chan các nàng bắt đầu lẫn nhau trò chuyện nổi lên làm cho người hoài niệm chuyện cũ. Những cái kia toàn bộ đều là có liên quan ta cùng Yumesaki Hikari cùng một chỗ vượt qua thời trung học kỷ niệm. Nếu như mọi người tụ chung một chỗ đàm tiếu chuyện cũ lời nói của -- Yumesaki Hikari sẽ ở nơi này phục sinh.

". . . Sẽ không bị quên đấy."

Ở thế giới một chỗ.

Tin tưởng nàng cũng đang ngược nhìn đồng dạng trời cao, ta hướng về phía tên kia dễ dàng cảm thấy tịch mịch thiếu nữ tuyên cáo nói. Ta sẽ không quên giống người như vậy đại biểu cái này thế kỷ ồn ào cô bé.

"Tại nhượng mọi người hồi tưởng lại chính mình đồng thời, Yumesaki tiểu thư cũng vậy vì Akitsuki người nghĩ mới diễn cái này vừa ra a. Vì không cho mọi người đường ai nấy đi, vĩnh viễn đều là bạn tốt. Sau đó, bị ủy thác cái này trách nhiệm thì còn lại là Yukiko."

Đã bị Chiaki thúc giục, ta nhìn ngơ ngác trông chừng Kasumi chan cùng Misaki-chan cãi nhau Yukiko nhìn lại.

Dem ly tán đoàn người tụ tập lại nhiệm vụ cũng không có giao cho biết chân tướng của sự tình Chiaki, mà là giao cho Yukiko.

Lý do rất đơn giản. Với lại chỉ có một.

Bởi vì Yumesaki Hikari ký túc tại trên người của ta, ta vẫn cho là mình là cách Yumesaki Hikari gần nhất người. Bất quá, chúng ta trên thực tế là lưng tựa lưng. Tức không có nói chuyện với nhau cũng không có lẫn nhau tiếp xúc. Nhưng là, có một người không giống với. Nàng cách mỗi một ngày sẽ gặp cùng Yumesaki chiếu sáng mặt, cách mỗi một ngày có thể lắng nghe đến thanh âm của nàng, cách mỗi một ngày có thể cùng nàng tiếp xúc. Thẳng đến Yumesaki Hikari biến mất mới thôi, vẫn luôn ở bên cạnh chống đỡ nàng --.

"Trên thực tế Yukiko mới phải cách Yumesaki Hikari gần nhất người."

Nguyên nhân chính là như thế, nàng bị ủy thác trách nhiệm.

Yukiko lời nói của nhất định sẽ đem mọi người tụ tập lại. Nhất định sẽ đem tất cả gom lại cùng một chỗ, vền vẹn tại lễ giáng sinh một đêm này làm cho mình phục sinh. Chính là bởi vì Yumesaki Hikari như thế tác tưởng, mới ủy thác Yukiko đến làm chuyện này.

Lại một lần nữa bày tỏ cảm tạ, hướng về phía ta vẫn lấy làm kiêu ngạo muội muội. Hướng về nàng cái kia nho nhỏ bóng lưng. Cái này nho nhỏ

tuyết tinh linh đem chúng ta tụ tập cùng một chỗ, thay thế ông già Noel tại lễ giáng sinh hôm nay đem Yumesaki quang mang trở lại bên cạnh ta.

"A. " " oa."

Lúc này.

Mọi người giơ bàn tay lên, nhìn lên trời cao. Coi đây là tín hiệu, ta cũng vậy chú ý tới.

"Tuyết -- "

Lúc này máy móc được coi là cũng quá đúng a.

Tại Yumesaki Hikari bày kế cái này một ngày, đúng lúc này. Trời đêm bắt đầu đã nổi lên xinh đẹp tuyết trắng. Cái này rất giống tại nhớ lại tên kia đã lâu trở về đồng dạng --.

"Là (vâng,đúng) màu trắng lễ giáng sinh. . ."

Chiaki tựa hồ cũng có đồng cảm. Nàng lấy hư ảo mà thanh âm ôn nhu lâu bầu nói.

Phảng phất là quay trở lại nhớ ra cái gì đó, phảng phất tại trù mẫn cùng nhẫn nại lấy cái gì.

Phảng phất tại cẩn thận nhận thức cùng giờ đây đã mất -- cái kia ta yêu nhất người gặp lại.

". . ."

Ta có chút ít không chịu nổi, vì vậy liền trọng tâm nhìn về phía mọi người bên kia.

Màu trắng bông tuyết phát phối tại trời đêm. Kasumi chan thử dùng tay đi đón, mà Misaki-chan lập tức đứng lạng lấy nhìn lên bay xuống bông tuyết. Yukiko vươn tay ra, ý đồ dùng màu đỏ cái bao tay đi bắt tuyết. Nàng liêu mạng nhón chân lên đến, đồng thời vươn tay ra đi lên đủ. Thật cao hứng, dáng vẻ rất vui vẻ. Không biết như thế nào, cái kia trong mắt của ta giống như là Yumesaki Hikari bóng lưng.

". . . Cám ơn người, Yukiko. Sau đó -- hoan nghênh trở về, Yumesaki Hikari, mặc dù thời gian ngắn ngủi."

Ta lâu bầu lấy, một bên thâm tình nhìn lên trời cao. Lúc này --

"Các người thân thân dày đặc mà đang nói gì đấy."

Đại khái là cảm thấy được chính mình đang bị người chăm chú nhìn a. Yukiko xem ra khả ái khuôn mặt nhỏ nhắn lại nhú mày, phảng phất có thể nghe thấy nàng thở hồng hộc thanh âm, Yukiko cứ như vậy đi tới trước mặt chúng ta.

"Hai người các người tựa hồ quan hệ rất tốt đấy."

Nàng lại tiến thêm một bước gây sự. Ta không khỏi cùng Chiaki bốn mắt nhìn nhau, tiếp theo lộ ra cười khổ.

"A, thật có lỗi thật có lỗi. Ta chỉ cố lấy nói chuyện."

"Ha ha. Xin lỗi rồi, Yukiko. Ta đem onii-chan trả lại cho người, chúc người đêm giáng sinh khiến cho cao hứng."

Cứ như vậy.

Cảm khái đến đây là kết thúc, giữa lúc chúng ta cũng muốn hợp thành tiến mọi người trong hội khi --

". . ."

"Yukiko?"

Chẳng biết tại sao, Yukiko nhưng vẫn cúi đầu trầm mặc không nói.

Sau đó, khi nàng rốt cục mở miệng khi --

". . . Không có sao. Nếu 'Chiaki tử tử' lời nói của ta liền cho phép."

"Cáp? " " ôi chao?"

Nói ra nhưng lại loại lời này.

. . . Ôi chao?

Chuyển động đầu óc suy nghĩ đây là ý gì, nhưng mà hai tiếng quái khiếu đem ta đánh gãy.

"Vân vân và vân vân cùng! ? Tuyệt tuyệt tuyệt tuyệt, Yukiko chan! ?"

"Phản phản phản, Sakamoto muội muội! ? Người, mới vừa nói cách cách cái gì! ?"

Đây là cái thể loại gì Thuận Phong Nhĩ a.

Từ mấy mét bên ngoài lấy Jamaica chạy nhanh vô địch tiêu chuẩn bay nhào mà đến là, biểu lộ đã vận vẹo đến hoàn toàn thay đổi Kasumi chan cùng Misaki-chan.

"Ai, ai nha? Là ta nghe lầm sao? Uy, này Yukiko chan. Vừa rồi, ta cảm giác tựa hồ nghe đến người nói cái kia ta vô luận như thế nào nhờ người cũng không chịu nói từ ngữ -- "

"Sakamoto muội muội. Mặc dù rất đột nhiên, nhưng người có thể cũng gọi là ta một tiếng Misaki tử tử? Không cần cân nhắc trong đó ý nghĩa, tóm lại kêu một tiếng là tốt rồi."

Nhưng là, đối mặt nôn nóng mà ép sát tới hai gã ông già Noel, Yukiko lại quay đi ánh mắt. Không riêng như thế, nàng tựa hồ vẫn lộ ra một loại phi thường kẻ cả xem thường ánh mắt --

". . . Hừ, giống các người loại người này muốn tự xưng tỷ tỷ còn sớm một trăm năm. Chớ không biết tự lượng sức mình rồi, các người hai cái này lẽ Nô-en kỹ nữ!"

" "Y -- " "

Những lời này nói được thật sự quá độc ác.

Lộ vai ông già Noel cùng váy ngắn ông già Noel thoáng cái cũng ủ rũ lên.

Ài, cái kia. . . Đây là. . . ?

"Hì hì. Ai nha ai nha, thật không nghĩ tới quà giáng sinh lại là đã nhận được một cái đáng yêu như vậy muội muội. Mặc dù một lần cự tuyệt Akitsuki yêu tỏ tình. . . Bất quá xem ra còn có trọng tâm suy tính chỗ trống."

"Chiaki, người -- không cần đùa giỡn rồi."

Đối mặt khoái trá hướng về ta vút mị nhãn Chiaki, ta không khỏi xấu hổ. Vì lừa dối quá khứ, ta chép miệng tắc lưỡi. Thiệt là, cái này muốn cho Hayato nghe được nhất định bị chửi đấy.

"Ai nha ai nha, người đang nói cái gì a. . . Ân?"

Nhưng là, không thời gian ở nơi này sừng sờ.

Bởi vì nhìn qua ủ rũ cúi đầu Kasumi chan cùng Misaki-chan đang lép bép nói xong bí ẩn lặng lẽ lời nói. Cái gì đồ chơi. Ta tựa hồ nghe đến các nàng đang nói "Tóm lại trước tiên nghỉ ngơi chiến đấu. . ." Cùng "Địch

nhân của địch nhân. . ." Các loại. Thậm chí còn có "Như vậy lời nói của tỳu giả bộ như dáng vẻ lơ đãng đem Sakamoto kun trình tiết. . . Rất tốt, dù sao đã là sinh viên đại học."

"Ôi chao! Nhỏ, Kasumi chan?"

Ôi chao? Cảm giác, cảm thấy nàng con người tại tản ra u quang.

"Nếu như dẫn đầu đoạt đi senpai trình tiết lời nói của. . . Ân, nếu là cái kia đơn thuần senpai, chỉ cần dùng vẻ đẹp của ta chân cảm dỗ lập tức có thể hoàn thành."

"Nhỏ, Misaki-chan?"

Người, ánh mắt của người cảm giác cũng biến thành một mảnh tối đen nữa à --.

Sau đó.

Hai người hướng về phía ta từng bước tới gần. A, không ổn.

Ta bản năng lý giải đến điểm ấy. Đồng thời minh xác cảm nhận được nguy cơ.

". . ."

Như vậy lời nói của, ta nên chọn lựa hành động là được --.

". . . Muốn chạy a Yukiko!"

"Ôi chao! -- ô nya a a! ?"

Nhân thể, ta tựa đầu cắm vào Yukiko giữa hai chân, khiêng nàng như vậy chạy trốn.

"A, đợi đã nào...! Sakamoto kun! " " xin chờ một chút, senpai!"

Hai người cái kia thanh âm hốt hoảng như trước từ phía sau đuổi sát không buông. Ha ha ha, hôm nay Tại sao lại nói thế cũng vậy không thể đợi.

"Này -- người đang làm cái gì a onii-chan! Đại biến thái!"

"Ah, quả nhiên là trưởng thành sao?"

Muội muội tại trên đầu ta kêu to, nàng nắm thật chắc đầu của ta, đồng thời oa oa kêu to.

một chút không thay đổi.

Tiểu tử tiểu nhân, luôn cau mày phàn nàn không ngừng. Nhưng là, lại bất cứ lúc nào cũng như vậy dốc sức liều mạng, ôn nhu như vậy, sau đó --

"Yukiko."

Ta nói.

"Cảm ơn người á. Một mực -- cùng tại 'Bên cạnh ta' ."

Đủ loại kỷ niệm đan vào một chỗ, ta tự đáy lòng hướng về nàng bày tỏ cảm tạ.

Đối với ở đằng kia không thể thay thế trong một năm, một mực thay ta chống đỡ muội muội của nàng.

". . . Hừ."

Yukiko hừ nhẹ một tiếng.

Có lẽ có thể nghe được nàng lời nói lời trong lòng -- có một trong nháy mắt, ta càng như thế làm nghĩ.

Bất quá, từ nàng xem ra khả ái trong cái miệng nhỏ nhắn nói ra đấy, quả nhiên hay là như dự đoán giống như lời nói.

"Cho nên làm sao vậy. Đối với người người này cận bã, hi vọng người đừng tới hướng về phía ta đáp lời!"

Nàng cau mày, quay mặt qua chỗ khác.

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Hôm Nay, Ta Tại Ruộng Dừa Hấu Bên Trong., Trí Nhớ Biến Mất

Chương 2: Ngày Hôm Qua, Người Đối Với Người Quấy Rối Tình Dục, Ta Bị Dẫn Độ

Chương 3: Hôm Nay, Sexy Dream Anh Dũng Chiến Đấu, Người Trở Thành Anh Hùng

Chương 4: Hôm Nay, Ta Cuộc Hẹn Rồi, Nói Thực Ra, Tim Đập Như Hươu Chạy

Chương 5: Hôm Nay, Ta Gặp Hãn. Hãn Quyết Ý Báo Thù

Chương 6: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Mà Đêm Người Phục Sinh

Chương 7: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Vì Cùng Người Tương Kiến

Chương 8: Hôm Nay Ta Chọc Người Tức Giận, Người Muốn Trả Thù

Chương 9: Hôm Qua Thiên Muội Muội Thu Được Tỏ Tình

Chương 10: Hôm Nay Ta Đi Du Lịch, Người Loạn Đùa Nghịch Tính Tình

Chương 11: Ngày Hôm Qua Người Và Nàng Gặp Nhau

Chương 12: Hôm Nay Chúng Ta Cùng Một Chỗ Xem Pháo Hoa

Chương 13: Ngày Mai Ta Sẽ Chết Đi, Người Nói "Ta Đã Trở Về "

Chương 14: Tổng Có Một Ngày Ta Sẽ Ôm Chặt Người, Ta Tuyệt Không Buông Bỏ

Phụ Chương: Yukiko, Truy Tìm Hoa Hoa Ca Ca Đặc Biệt Người

Chương 15: Hôm Nay Ta Muốn Viết Thư, Người Làm Tổng Biên

Chương 16: Hôm Nay Ta Ngồi Tàu Điện, Hãn Ở Nơi Nào?

Chương 17: Hôm Nay Ta Phải Hoàn Thành Nhiệm Vụ

Chương 18: Ngày Mai, Nàng Sẽ Chết Đi, Hãn Đem Trọng Sinh

Chương 19: Ngày Mai, Ta Sẽ Chết Đi, Đem Người Trọng Sinh

Chương 20: Ngày Mai, Ta Sẽ Còn Sống, Vì Tìm Kiếm Người

Phụ Chương: Lễ Giáng Sinh, Yukiko Trở Thành Ông Già Noel